

115

ਗੰਗਾ ਅਰਧ

5

21

ਭਗਵੰਤ ਜੀਵੰਤ

(832)

ਭਗਵੰਤ

ਨੰ 309 ਤਦਾ

ਨੰ 200

294.592
BS75

Bhagwad, Srir. vol.

ਸ੍ਰੀ ਮਰ ੧, ੧੫੩
੨੧

ਜਾ ਰਹੀ ਮਾਯਾ

882

882

9

ਝਗੜਿਓ॥॥ ਬਾਮਾਜਾਮਾਭਿਅਮਾਜਕਰਿਜੁਕਹਿਪਛਾ
 ਝਿਓ॥३॥ ਸੋਜੁਕਕਹਿਓਪਰੀਛਤਾਮਾਗੇ॥॥ ਛੁਟਿਓਦੁ
 ਅੰਤੁਪਨਜਿਉਜਾਗੇ॥॥ ਸੋਈਜੁਤਾਮਜਪੂਬਿਸਤ
 ਰੇ॥॥ ਸਹੀਜਾਮਠਾਸੀਰਿਖਿਅਨਚੈਰੇ॥४॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵੰਤ
 ਆਪਇਹੁਕੁਖਿਓ॥॥ ਤਾਤੇਨਾਮਭਾਰਗਤੁਰਾਖਿਓ॥॥
 ਆਪੀਅਲਨਕੋਪੰਬਬਤਾਇਓ॥॥ ਯਾਮਾਰਗਬਹੁਤ
 ਨਹਰਿਪਾਇਓ॥॥ ਪਦੋਹਰਾ ਬਿਅਮਾਸਦੇਵਾਇਉਕੁ
 ਗਵਭੁਗਖਿਓਦੁਆਸਸਕੰਧਾ॥॥ ਤਿਨੇਮੇਵੇਕਾਦਸਕਹਿ
 ਨੈਨਲਹੇ ਜਪੁਅੰਧਾ॥॥ ੬ ਚੋਪਈ॥ ਏਕਾਦਸਾਇ
 ਕਤੀਸਾਧਿਆਇ॥॥ ਤਿਨੇਕੋਬਿਰਵੇਕਹੋਜੁਨਾਇ॥॥

॥ ਜਦ ਕੁਲਨਾਜ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਾਇਓ ॥ ਬਹੁ ਤੁਭਾ ਤਿਥੈ
 ਗਾਉ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਗਰਿਪਰਪੀਥ ਕਹਿਓ ਪੁਨਿ ਚਾਰਿ ॥
 ॥ ਜਨ ਕਕਹਿਓ ਜੇਗੇ ਸੁਰਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸੇਨਾਰਦ ਬਜ
 ਦੇਵਹਿ ਕਹਿਓ ॥ ਪਾਇਓ ਗਿਆਨ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹਿਓ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਛਠੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਉਧਵ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾ ॥ ਤੇਈ ਸਕਰਨਿ ਜਗਿ
 ਆਨਾਨਾਵਾ ॥ ਦੇਅੇਜੁ ਦਵ ਬਿਨਾਜ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਚੁਕਦੇ ਕੂਰਤਾ ਮਰੰਗੁ ॥ ਸ੍ਰੇਤਾਨ੍ਰਿਪਤਿ ਮਠਿ ਗਤਾ ਜਿ ਅੰਭੁ
 ॥ ਤਖੁ ਚੁਕਨੀਇ ਹੁਕੀਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗਾਮਨ ਬਿਨਾਨਾ
 ਹੀਉਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਤਤੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨ ਜਾਣਾਉ ॥ ਪ੍ਰ
 ਥਮੇ ਦਿੜ ਬੇਰਾਗ ਉਪਾਉ ॥ ਪੀਖੀਉ ਤੇ ਪੀਖਵੈ ਅੰਜੇ

ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਜਗਾਮਨੀ ਜਸਾਰਾ

ਸੋ ॥ ਗਿਆਨ ਬੇਰਾਗ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਮੇਸੇ ॥ ਪਾਸੁ ਤਿ
ਕੋ ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਨਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਜੈ ਸੇ ॥ ਨਿ
ਨਾ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਕੁਮਤ ਨ ਰੇ ਮੇਸੇ ॥ ਕੁਏ ਕੋਟਿ ਛਪ
ਨ ਕੁਲ ਜਾਦਵਾ ॥ ਜਿਉ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਚੁਕਿ ਜਤਾ
ਦਵਾ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕੁੰਤਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗ
ਨਤੀ ਕਰਤ ਲਹੈ ਕੋ ਪਾਰਾ ॥ ਕੁਦਨਾਮਾ ਪਨੋ ਕਵ
ਲਾ ਕੀਓ ॥ ਨਵਨਿਧਿ ਜਹਾ ਬਸੇ ਰਾਣੀਓ ॥ ੭ ॥ ਬਹੁ
ਰਿਸੁ ਪਰਮਾ ਜਗੁ ਅਗਾਈ ॥ ਬੈਠੇ ਤੁਹਾਨਾ ਬਿਆ
ਪੇ ਕਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਮਤ ਕਉ ਨ ਬਤਾਊ ॥ ਤਿਨ
ਲੋਕੇ ਕਉ ਨ ਪਾਊ ॥ ੮ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਤੁ ਅਥਿ

ਐਸੀ॥ ਪਲਕਾਹਿ ਧੁਪ ਨੇਕੀ ਜੈਸੀ॥ ਚਾਰਿਘ ३
ਕੀਮੇ ਜਗੁ ਸਧਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਪਵਨ ਕੇ ਮਾਰੇ॥
॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਹਾ ਕੋ ਤ ਕਹਾਰਾ॥ ਮਾਧਾਹਿ ਮਾਧਾ
ਕਲਸੀ ਹਾਰਾ॥ ਬਿਪ੍ਰਸਰਾ ਪਕੇ ਕਨਿ ਨੋ ਬਿਆਜਾ॥ ਏ
ਸਬ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ੧੦॥ ਲੋਕ ਨ ਕੋ ਬੈਰਾ ਗਜਨਾ
ਇਓ॥ ਉਧਵਾ ਮਾਦਿ ਦੁਵਾਰਾ ਜਾਯਾਓ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਭੀ
ਮਾਮਰ ਜਨ ਦੇ ਮਨੀ॥ ਦੁਜਾਟਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਮਰੁ ਜੈ ਨਾਹੀ
੧੧॥ ਯਾ ਬੀਧੀ ਰੂਕੇ ਕੁਰ ਉਤਾਰਿਓ॥ ਨਾਉ ਰੂਪ ਜਸੁ ਕੇ
ਬਿਸਤਾਰਿਓ॥ ਜਾ ਕੇ ਗਾਹਿ ਉਤਰੈ ਰੂਪ ਪਾਰਾ॥ ਮਾ
ਗੈ ਜੈ ਜਨ ਹੋਹਿ ਮਪਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਬਦਤ ਕੁਹਾਂ ਤਿ ਕਾਰਿ ਮ

ਦਭੁਤਕਰਨਾ॥ ਬਾਪਿਓਜਗਤਭੁਗਵਤਧਰਨਾ॥ ਯਾ
ਬਿਧਿਸਬਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ ਤਬਹਰਿਜੀਬੈਕੁੰਠਪ
ਧਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਅਦਭੁਤਕਥਾ
ਜਦੁਕੁਲਕੇਦਿਜਸ੍ਰਾਪਾ॥ ਪ੍ਰਸਨਕਰਹਿਗਜਤ
ਗਲਖਿਬੈਤਿਨਕੋਪਾਪਾ॥ ੧੪॥ ਰਾਜਉਦਾਚਾ॥ ਤੇ
ਪਈ॥ ਤੇਤੋਬਿਪ੍ਰਭੁਗਤਬੇਸਾਰੇ॥ ਪਰਮਦਾਨ
ਅਰੁਜੇਦਕਭਾਰੇ॥ ਬਿਪ੍ਰਕੋਪਕੀਨੇਕਿਉਪੁਰਣਾ॥
ਜਾਂਤੇਨਸਕੁਏਸਬਤੂਰਣਾ॥ ੧॥ ਕਉਨਨਮਿਤਸਾ
ਪਸੇਕੋਨ॥ ਕਹੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕਰੁਨਕੁੰਨਾ॥ ਏਕਾ
ਨਾਜਾਦਵਤੇਸਾਰੇ॥ ਆਪਹਿਆਪਕਵਨਾਬਿ

ਧਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀਸੁਕੇਵਾਰਾ ॥ ਭੁਕੇਕੁ ਰਹਰਨੇਕੇਕਾ
ਜਾ ॥ ਭੁਅਵਤਾਰਣੀ ॥ ਓਬ੍ਰਿਜਰਾਜਾ ॥ ਬਹੁਬਿ
ਧਿਕੁਕੇਕੁ ਰਹਿਤਾਰਿਓ ॥ ਤਬਅਨੇਕੇਕੋਪਾਲਬਿਚਾ
ਰਿ ॥ ੩ ॥ ਜਉਲਗਿਹੈਜਾਵਦਕੁਲਸਾਰੇ ॥ ਤੇ
ਲਗਿਨਹਿਕੁਕੁ ਰਹਿਤਾਰੇ ॥ ਮਾਮਾਮਧੀਨਰਹੈਏਸ
ਰੇ ॥ ਤਾਂਤੇਨਿਜਕਾਰਿਬਨੇਨਮਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਦੂਜੇਕੇਈਸ
ਕੋਨਮਾਰਿ ॥ ਤਾਂਤੇਕੋਜੋਜਤਨਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਿਉਬ
ਹੁਬਾਂਸਬਢੈਬਨਮਾਹੀਪਦਨਨਾਦਿਤੁਪਾਇਪਰਖਾ
ਹੀ ॥ ੫ ॥ ਮਾਪਾਮਾਪੇਮਗਨਿਉਪਾਵੈ ॥ ਤਾਂਸੋਲਗਿ
ਸਕਲਜਲਜਾਵੈ ॥ ਤਿਉਹੀਈਹਪਦਨਨਾਦਿਜਸ੍ਰ

੪

४॥ ਕ੍ਰੋਧਾਮਗਾਨਿਤਹਿਆਪੇਆਪਾ ॥ ੬ ॥ ਕਰਿਬਿਤਾਰਹੋਰਿ
 ਸਿਹਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਹਿਰਾਯੋਕ੍ਰਿਸ਼ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਆਏਸਕਲ
 ਰਖਹਿਨਰਭਵਨਾ ॥ ਨਿਕਟਿਛੇੜਕਰਿਦਾਯੋਰੀਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕ
 ਨ੍ਹਮੰਗਰਗਬਿਜ੍ਯਾਮ੍ਰਾ ॥ ਦੁਰਬਾਜਾਕ੍ਰਿਰਾਮ੍ਰਾ ॥ ਅਸਿ
 ਤਾ ॥ ਕਲਪਬਾਮਦੇਵਾਮਰੁਨਾਰਦਾ ॥ ਐਰਬਹੁਤਾਰਿਖਬ
 ਹੁਤਬਿਜਾਰਦਾ ॥ ੮ ॥ ਤਹਾਜਬੈਨ੍ਹਾਨਿਨੁਖਜੇਬੈਠਾ ॥ ਜਦ
 ਕੁਮਾਰਤਹੁਛਲਕਰਿਪੈਠਾ ॥ ਜਾਬਹਿਬਨਿਤਾਭੁਖਬਨਾ
 ॥ ੯ ॥ ਬਸਤ੍ਰਾਦਿਕਨਿਉਦਰਾਮਾਧਿਕਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਅਤਿਬਿ
 ਨਿਤਜੇਚਰਦਿਲਾਰੇ ॥ ਪੁਛੈਪ੍ਰਸੂਧਰੇਤਿਨਾਮਾਰੇ ॥ ਅਹਿ
 ਬਨਿਤਾਪੁਛੈਦਿਜਰਾਜਾ ॥ ਜਨਪ੍ਰਯੋਤਲਗੈਅਤਿਲਾ

ਜਾ १० ॥ ਨਿਕਟਿ ਪਸੁਤੁ ਆਯੋ ਹੈ ਆਕੇ ਕਰੋ ਬਿਚਾਰ ॥ ੫
ਆਪੁ ਮੇਤ ਕੇ ਤੁਮ ਡਿਕਾਲ ਦਰਜੀ ਸਬ ਜਾਨੇ ਕਹਾ
ਜਨੈ ਸੋਹਾ ਰਿਬ ਖਾਨੇ १੧ ॥ ਤਬ ਕਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ਬਚਨ ਤੇਭਨੈ
ਜਦ ਕੁਲ ਨਾਸੁ ਮੁਜਲਾਹਿ ਅਹਿ ਜਨੈ ਜਾ ਤੇਤੁ ਅਬਹੁ
ਦਸੇ ਆਤੇ ਦੁਸਟ ਬੁਧਿ ਹੋਵੇ ਸਬ ਹਾਤੇ १੨ ॥ ਬੈਨ ਜੁਨਤ
ਅਤਿ ਕੁਆਮ ਨ ਆਯੋ ਤਬ ਹੀ ਤਾ ਉਦਰ ਹਿਛਿਰ ਕਾਯੇ
ਦੇਖਯੋ ਤੁਹਾਂ ਲੋਹ ਕੇ ਮੁਜਲਾ ਤਬ ਤਿਨ ਜਾਨਯੋ ਨਹੀ ਕੁ
ਭਲਾ १੩ ॥ ਤੇ ਸਬ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਪਛੁਤਾਏ ਲੀਏ
ਮੁਜਲਾ ਜਾਪੇ ਆਏ ਉਗ੍ਰ ਸੈਨ ਜੋ ਬਲੈ ਬੈਨ ਅਤਿ
ਮਲੀਨ ਨਾਹਿ ਜੋ ਰੈਨੈ ਨਾ १੪ ॥ ਜਨਯੋ ਸਾਪ ਅਰੁ ਮੁਜਲ

ਸਿਦੇਖਯੋ ॥ ਜੀਵਨੀਜਬਨਗਯੋ ਕਰਿਲੇਖਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲਰੇਤ
ਚੂਰਣੁ ਕਰਿਦਾਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਛੈਸਾਹੰਦਬਹਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥
॥ ਰੇਤਤਰਯੋ ॥ ਪੁਤੋਮਤਿਤੁਛਾ ॥ ਤਾਕੋਨਿਗਲਗਯੋਇ
ਕਾਛਾ ॥ ਤੇਚੂਰਣੁਲਗਰਿਨੁਕੇਆਰੇ ॥ ਆਏਤੀਰਕੁਏ
ਫਿਣੁਭਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਝੀਵਰਏਕਜਾਲਬਿਸਤਰਯੋ ॥ ਅੰ
ਰਨੀਰਿਮਛਸੇਪਕਯੋ ॥ ਤਾਕੋਉਦਰਲੇਹਸੇਪਾਯੋ ॥
ਬਯਾਪਏਕਜੇਬਾਨਬਨਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਹਰਿਜੀਬਾਤਿਸਕ
ਲਜੇਜਾਨੀ ॥ ਬਹੁਤਕੁਲੀਹਿਰਦੈਮੇਆਨੀ ॥ ਜਦਪਜੇ
ਗਿਅੰਨੀਬਾਕਰਏ ॥ ਪਰਮਨਅਹਿਜਕਲਜੀਹਰਏ ॥
੧੮ ॥ ਏਹਰਾ ॥ ਅਹਿਬੈਰਾਗਾਨਿਰੂਪਯੋਗ ॥ ਅੰਨਕਾਜਸੁ

ਕਦੇਵ ਗਿਆਨਕਪੈਅ ਬਜੇਲਯੋ ਨਾਰਦਯੋ ਬਸੁਦੇਵ
 ॥੩॥ ਚੋਪਈ ॥੩੬॥ ਇਤਸ਼੍ਰੀਭਾਗਵਤੋ ਮਹਾਪੁਰਾਣੇ
 ਅਸ਼ਟਾਦਸ਼ਾਹਸ਼੍ਰਮਾ ਸਿੰਘਤੁਆਏ ਕਾਦਜਸ੍ਰੀਧੇ
 ਜਦਕੁਲਜਾਪਨਿਰੂਪੁਣੇਨਾ ਅਪ੍ਰਿਥਯੋਯਮਾਯ ॥੧॥
 ਲੋਕਾ ॥੩੬॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰਿਸੁਕਉਬਾਰਾ ਵਾਰਾ
 ਵਤੀਆਪਜਹਾਪਾਲਕਾ ਤਹਾਂਨਦਥਸ਼ਾਪਕੋਤਾਲਕਾ ਨ
 ਰਦੁਤਹਾਂਨਿਰੀਤਰਿਆਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਵਕੇਦਰਜਨਪਾਵੈ ॥੧॥
 ਜੀਵਨਪੁਕਤਭਜੈਨਿਤਜਾਕੇ ਬਿਧਯੋਜੀਵਤਜੈਕਾਤਕੇ
 ॥ ਜਾਕੇਸਕਲਲੋਕੇਅੰਕਲਾ ॥ ਜਹਾਤਹਾਂਨਿਜਾਦਿਨਬਿਗਲਾ ॥
 ॥੨॥ ਆਨਵਤਨਇਵਜੋਰਾਜਾ ॥ ਇਤਨੀਹਰਿਜੇਵਕੈਕਾਜਾ ॥

ਗਿਮਦ

ਗਿਮ

ਬੀਛੈ ਜਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਭਰਾਜਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਜੇਵ ਕੇਕਾਜਾ ॥ ਮੇਸੀ
 ਦੇਹਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਜੇਵ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਾਵੈ ॥ ਪਲਮੇਂ ਕਦੇ
 ਕਾਲ ਕੇਛਾਜਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਕੇਦਾਜਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਬ
 ਜਦ ਮੈ ਕੋਛੈ ਨਾ ॥ ਨਰਦ ਕੀ ਏਕ ਪਾਕਰਿ ਗੋਨਾ ॥ ਤਿਨ ਬਹੁ ਬਿ
 ਧਿ ਪੁਜਾ ਬਿਸਤਰੀ ॥ ਤਾਪੀ ਛੇਤੈ ਬਾਨੀ ਉਚਰੀ ॥ ੪ ॥ ਬਚੁ ਦੇ
 ਵ ਉਦਾਚਾ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤੁ ਮਰੇ ਮਾਗਾ ਮਨਾ ॥ ਜਬ ਦੇਹਿ ਨ ਕੋਹੁ
 ਖਕੋ ਭੁਦਨਾ ॥ ਉਪਾਤੁ ਮੈ ਕੋ ਨ ਕੀਦੀਜੈ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਦਰਸਨ
 ਸਕਲ ਭੁਖ ਛੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰ ਦੇਵ ਦੇਵੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੋ ॥ ਤੁਮ
 ਜੇ ਜਾਪੁ ਪਗਦਪਰ ਭੁਖ ਕੋ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਬਿਰਾਜੈ ਰਾਮਾ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਹਿ ਕੋ ਨ ਨਹਿ ਕਾਮਾ ॥ ੬ ॥ ਮੇਜੇ ਫਲ ਦਾਇਕ ਜਬ

ਦੇਵਾ ਤੇ ਤੇਲ ਪੈ ਜਿਤੀ ਕਰੈ ਜੇਵਾ ਜਾਯੋ ਕਰਿ ਲੈ ਦਰਪ ?
ਨ ਕੋ ਕਈ ॥ ਆਪ ਕਰੈ ਅਭਾਜੈ ਜੇਈ ॥ ੮ ॥ ਤੁਮ ਜੇ ਸਾਧ
ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਅਹਿ ॥ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜ
ਦਪਦਰਸੇ ਮੇਭਯੋ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥ ਪੁਛੇ ਦੇਵਤ ਬਾਪਿਤਾਰਥ ॥
੯ ॥ ਜੇਤ੍ਰਾ ਗਦਤ ਪਰਾਸੁ ਨਿਜੀ ਦਾ ਜਨਾਮ ਰਨਿਤ
ਜਿਪਾ ਦੇ ਪੀਦਾ ॥ ਜਿਨਾਮ ਚਰਣ ਨਿਤੁ ਮਕੰਦੇਵਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਜੇਭਾਯੋ ਕੇਵਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਾ ਜੇਵੇ ਮੇ ਕਰੀ ॥ ਆ
ਪਾਯੋ ਜਾ ਜਾਇ ਨ ਪਰੀ ॥ ਤਬ ਮੇ ਹਰਿ ਹਿ ਪੁਤ ਕਰਿ ਬ
ਭਯੋ ॥ ਤਾਹੀ ਹੁਤੇ ਨ ਹਿ ਭਿਧਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਬੀ ਮੇਂ ਤੁਮ
ਹੀ ਸਰਨਾ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ॥ ਦੇ ਜਯੋ ਮਰਨਾ ਕਹਾ ਲੋ ਕਹੈ ਜ

ਗਤ ਕੇ ਦੁਖਾ ਜਾਏ ਲੁਪ ਨੇਹੁ ਨਹਿ ਚੁਖਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜੰਹ ਜੰਹ ਜੰਹ
 ਇਤੁ ਹੀ ਤੰਹ ਕਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ ਜੀਵਨ ਦਾ ਬੇਹਾਲਾ ॥ ਮੇ
 ਜੇ ਬਚਨ ਚੁਨੈ ਜਬ ਨਾਰਦਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਬੋਲੈ ਪਰਮ ਬਿਸਾਰ
 ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦ ਉਵਾਚ ॥ ਚੋਪਈ ॥** ਧੀਨਿ ਬਚੁ ਦੇ
 ਵ ਪੀਤਿ ਤੁਦ ਬਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕਰਿ ਪੁਛੈ ਸਾਰ ਗਪਾਨੀ ॥ ਕਿਈ ਹੋ
 ਇਸ ਕਲਜਗ ਪਾਤਕ ॥ ਬਿਜੂ ਪਰਮ ਤੇਰੇ ਨ ਪਾਤਕ ॥
੧੪ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰਿ ਰਤਨ ਮਾਦਰਘਾਨਾ ॥ ਅਨਮੋਦਨ ਉ
 ਕਰੈ ਸਯਾਨਾ ॥ ਸੋਪੁਨੀ ਤੁਹੈ ਵੈਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਬਹੁ ਰਿਪੈ ਨੈ
 ਹਿੰਜਮ ਕੇ ਜਾਲਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਅਯਹਿ ਕਰਿ ਯੋਬ ਰੂਓ ਪਕਾ
 ਗ ॥ ਅਹਿ ਸਿਅਰਾ ਅਹਿ ਰਜਨਹਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸ੍ਰਵਨ ਕੀ

ਰਤਨੇਮੇਜੇ ਅੰਪਕਰਕੇ ਧੁਰਜਜੈਸੇ ॥ ੧੬ ॥ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹੈ ੮
ਕਥਾਇਤੁ ਹਜਾ ਜਾਤੇ ਛੂਦੈ ਭੁਵਕੇ ਪਾਜਾ ॥ ਰਿਖ ਭੁਵੇਦੁ ਹੁਤ
ਨਦ ਜੋ ਗੇਸਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਧੁਨੁ ਜੋ ਨ ਕਨ ਰੇਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚੁਨਿ
ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਯ ਨ ਕੁਯੋ ॥ ਜਨਮ ਅਰਨੀ ਜਾ ਬਗਯੋ ॥ ਅਬ
ਉਤਪਤ ਕਹਤ ਹੋਤਿ ਨ ਕੀ ॥ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰੀਤਗਾ ਜੋ ਜਿਨ ਕੀ ॥
੧੮ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਸ੍ਵਭੂ
ਤੁਨ ਨਿਪਜਾਯੋ ॥ ਸ੍ਵਭੂ ਅਨੁਨਿਪ ਜਿਰਤਾ ਜਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਤਨ
ਅਪਿਯਾ ਬ੍ਰਤਗਾਜਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅਗਨੀ ਪਾਰਿਜੁਤ ਭ
ਯੋ ॥ ਨਾਭਿ ਜਨਮਾਤਾ ਹੀ ਤੇਲਾਯੋ ॥ ਤਾ ਕੋ ਰਿਖ ਭੁਵੇਦਾ ਅਵ
ਤਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਗਟਾਯੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਕ
ਮੁਖ

ਸਤੁਕੁਏ ॥ ਸਕਲ ਬੇਦ ਕੇ ਪਾਗਿ ਗਏ ॥ ੧੨੦ ॥ ਤਿਨੇ
ਬਡੇ ਭਰਤ ਜੇ ਨਾਮ ॥ ਸੁਕੈ ਪ੍ਰਿਦੈ ਬਜੈ ਨਿਤ ਗੰਗਾ ॥ ਜਾਂ ਤੇ
ਭਰਤ ਪੰਡਾ ਪਿਕਾਰਿ ॥ ਤੁਝਾ ਮਜਨਾ ਭਨਾਮ ਤੇਲਹ
ਯਾ ॥ ੨੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਹੁ ਤੇ ਭੋਗ ਏ ਭੋਗ ॥ ਜਮਾਇਤਾ
ਗਪੁ ਨਿਲੀਨੇ ਜੋਗ ॥ ਅਨਬ ਚਕ੍ਰਮ ਕਰੀ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਿ ॥ ਤੀਜੈ ਜਨਮ ਲਹੀ ਤਿਨੁ ਕਤਿ ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਨੇ ਨ
ਦਨੁ ਦਯੰ ਭਨ ਰੇਜਾ ॥ ਏਕੁ ਰਾਮ ਜਿ ਕਰਮ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਨ
ਦਤੰ ਪਾਤੁ ਗਾਮ ਪਿਕਾਰੀ ॥ ਸਬਤਾ ਜਿਸੇ ਦੈ ਜਦਾ ਪੁ
ਗਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਤੁਜੈ ਅਨਰਥਾ ਮਰ ਬਿਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਪਾ
ਬਿਪਿ ਬਹੁਤ ਜਿ ਦਨਿ ਸਤਾਰੈ ॥ ਏਹਿ ਮਤੁ ਤਿਤਾ ਦਿਕੀ ਬਰ

ਬੇਖਾ ਜਦਾ ਰੁਦੈ ਮੇਏ ਕਮ ਲੇਖਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਬਿਹਰਿ ਮੰ
 ਤਰਿਖੁ ਪਰਬੁ ਪਿਪਿਲਾ ਅਨਮਾ ਬਿਰਹੋ ਤੁਧੁ ਪਾ ॥
 ਭੁਲਾ ਚਮਕਰਿ ਭੁੰਜਨ ਨਾਮ ॥ ਇਨ ਨਦਰੀ ਮੈ ਬ
 ਹਮੇ ਪਾਮ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਪੁ ਮਾਦਿ ਜਿਸਾਰ ਪਜਾਰਾ ॥
 ਸਬ ਕੋ ਜਾਨੈ ਜਿਰਜਨ ਹਾਰਾ ॥ ਦੈਤ ਭਾਵ ਕੋ ਕੀਨੇ ਖੰਡਾ ॥
 ਆਬਿਪਿ ਬਿਚਰੈ ਸਬ ਖੁਪੰਡਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਰਾਮਰੁ ਸਿੰ
 ਪਾਧਰੀ ਪ੍ਰਬਾ ॥ ਕਿੰਨਰ ਜੰਪਨਾ ਗਨਰ ਸੁਬਾ ॥ ਸਕਲ
 ਲੋਕ ਮੇਂ ਇਛਾ ਚਾਰੀ ॥ ਮਾਰੂ ਰਹਿਤ ਸਬ ਮੇਂ ਮਾਪਿ ਕਾਰੀ
 ॥ ੨੭ ॥ ਨਿਮਜੇ ਨਾਮ ਜਨ ਕੋ ਕੈਸਾ ਭਾ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਤਿਨ ਕੀ
 ਨਿਜ ਭਾ ॥ ਗਵਿਸੀ ਜੋ ਕੁਤ ਤਿਨ ਕੀ ਦੇਹਾ ॥ ਮਾਦਤ ਦੇ

੬

ਪੇਨਿਪਤਬਿਦੇਹਾ ॥੨੮॥ ਗਜਾਬਿਪ੍ਰਮਾਗਨਿਉਠਿਪਏ
 ॥ ਗਾਗੇਪੈਲੇਬੈਕੋਆਏ ॥ ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਾਮਾਨਿਪਰੈਲਿਖਾ
 ਜਨਾ ॥ ਕ੍ਰਮਾਪੀਕ੍ਰਮਤੇਬੈਠੇਆਜਨਾ ॥੨੯॥ ਤਬਤਾਹੀਕ੍ਰ
 ਮਾਪੁਜਾਕੀਨੀ ॥ ਕਰਿਡੈਡੈਤਪ੍ਰਯੋਗਾਦੀਨੀ ॥ ਸਿਕਮਾ
 ਕੁਰਦੁਬਾਤਤਬਹੁਰੰਗਾ ॥ ਤੇਜਬਜੇਕੁਤਿਨਕੈਅੰਗਾ ॥੩੦॥
 ॥ ਗਾਅੰਨਬਿਚਾਰਬ੍ਰਹਮੇਸ਼ੇਸ਼ੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਜਨਕਾ
 ਦਿਕਜੈਸੇ ॥ ਤਬਕਰਿਜੇਰਿਕੁਜੈਨਿਪਠਾਏ ॥ ਬੈਲਯੋ
 ਬਚਨਪ੍ਰਮਾਮਾਤਿਬਾਏ ॥੩੧॥ ਏਹਗਾ ॥ ਤਬਨਿਪਕੈ
 ਮਾਨੀਦਬਛੁਯੋਕਛੁਨਹਿਰਹੀਐਭਾਏ ॥ ਪ੍ਰਮਾਮਗਨ
 ਪੈਬੈਲਯੋਬਾਨਿਪਗਮਰਿਜਾਏ ॥੩੨॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤੁ
 ਬਿਦੇਹਉਬਾਚਾ ॥

ਮਪਰਖਦਪਰਾਹਰਿਜੀਕੇ। ਮੇਂਜਾਨੇਜਬਹਿਨੇਮੇਨੀ
 ਕੇ। ਜੀਵਨਕੇਉਪਰਬੇਕਾਰਜਾ। ਜਕਲਲੋਕੇਮੇਂਬਿ
 ਚਰੇਮਾਰਜਾ॥੨॥ ਧਨੀਮੇਧਨੀਮੇਰੋਮਾਦਿਤਾਰਾਜਾ
 ਤੇਪਾਯੇਦਰਜਤੁਮਾਰਾ। ਨਾਨਾਜੇਨਿਜੀਵਪਾਹਿਪਾਵੈ॥
 ਮਾਨੁਖਤਨਕਬਹੂਇਕਾਮਾਵੈ॥੩॥ ਯਾਬਿਪਿਨਰਦੇਹੋ
 ਬਹੁਗਹੈ। ਦੁਰਲਭੁਜਾਪਜੀਗਨਹਿਲਹੈ। ਜਿਨਕੇਸੀ
 ਰਿਮਿਟੈਬੁਦਬੀਧਾ। ਨੈਨਾਮਨੰਤਲਹੈਨਗਮੀਧਾ॥੪॥ ਪ੍ਰ
 ਨਨਾਬਹਰਿਹਿਦੈਬਿਰਾਜੈ॥ ਮਾਧੋਛਿਨਹੈਦੈਜਤਿਜੀਗਾ
 ਜੇਉਕਰੈਜਗਤੁਭੁਭੁੰਗਾ॥੫॥ ਤਾਂਤੇਮਾਸੀਦੇਹਿਮ
 ਟਾਵੈ। ਪਰਾਖੇਮਸੇਮਹਿਜੁਨਾਵੈ। ਭਗਵਤਪਰਾਕਹੈ
 ਛੁਟੈਕਰਮਭੁਗਮਭਯਭਾਜੈ॥

ਬਿਜਤਾਰੀ ਜੋਧੇ ਚੁਨ ਬੇਅਧਿਕਾਰੀ ६॥ ਜਿਨ
 ਤੇ ਅੰਦੈ ਜਗਤ ਭੈਭਾਰੀ ਬਹੁਰਿ ਆਪੁ ਕੇ ਦੇ ਤੁਹਾਰੀ
 ਏ ਚੁਨ ਬਚਨ ਜਬ ਨਿਜੁ ਪਾਏ ਤਬ ਹਿਮਾਨ ਦੇ ਬੈ
 ਨ ਚੁਨਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਥਿ ਰੁਦਾਚਾ ॥ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਯੁਕਤੀ ਤਾ ਅੰ
 ਜੀ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਪੁਛਤ ਪੈ ਜੈ ਜੀ ਨਿਰਭੈ ਪਦ ਏ ਕੈ ਪੈ
 ਦੇਵਾ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਕੀ ਜੇਵਾ ੭॥ ਤਾ ਕੇ ਛੋੜੈ
 ਕਰੈ ਨਰ ਜੋਈ ਦੁਖ ਕੋ ਲਹੈ ਤਹੈ ਜੋਈ ਜਹੰਜਹ
 ਇਤਹੀ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ਕਾਲ ਪਾਜ ਕਹੈ ਜਾਇ ਨ ਦਾਰੀ ॥
 ੮॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਹੈ ਭਾਗਵਤ ਪਰਾਮਾ ਮਿਲੈ ਰਾਮ ਛੁਦੈ
 ਭੈ ਭੁਗਾਮਾ ਸੁਖਿ ਭੁਗਵਾਨ ਚੁਨਾਏ ਆਪੁ

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਕੀਆਆਦਰਯੋ॥ ੧੪॥ ਤਬਾਮਪੁਨੈਜਰੂਪਕੁਲਾ
ਯੋਆਪੁਆਨਤਨੀਮੰਨੁਲਾਯੋ॥ ਦੈਤਭਾਵਤ
ਬਤੈਉਪਨਾਯੋ॥ ਤਾਹਿਤੈਅਹਿਮਰਿਮਰਿਜਨਮਯੋ॥
੧੫॥ ਤਾਂਤੋਬੁਧਿਜੇਦੈਹਰਿਚਰਣਾ॥ ਜਾਤੈਮਿਦੈਜ
ਨਮਾਮਰਮਰਨਾ॥ ਜੇਧਲੇਇਉਤਮਗੁਰਦੇਵਾ॥
ਰਿਕੋਜਾਨਿਕਰੇਤਾਜੇਵਾ॥ ੧੬॥ ਜੇਜਯੋਜਯੋਮ
ਚਰਨਬਤਾਦੈ॥ ਤੁਹੀਤਿਹਰਿਜੇਹਿਤਲਾਦੈ॥
ਕਪਟਨਰੁਜੈਤਜੈਬਕਾਮਾ॥ ਛੁਦੈਜਗਤਮਿਲੈਤ
ਬਰਾਮਾ॥ ੧੭॥ ਦੈਤਕਛੂਹਯੋਨੀਰਾਂਜਾਮਾ
ਭਾਸਯੋਜੇਨਕੇਕਾਜਾ॥ ਜੇਜੇਮਿਖਾਮਨੇਰਬਜੁ

ਪਨਾ ਅਨਹੀ ਕਰਿ ਤੇ ਦੂਨੋ ਉਪਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪੈ ਕਛੁ ੧੨
 ਨਹਿ ਪਰਿ ਪੈ ਜੋ ਜੋ ॥ ਤੁ ਕੇਰੀ ਗਲਾ ਗਲ ਬਾਜੋ ॥
 ਤੁ ਜੀ ਕਲਪ ਬਿਕਲਪ ਨ ਕੀਜੋ ॥ ਅਨਹਿ ਦੂ ਰਾਖ
 ਗਾ ਅਰਜੁ ਪੀਜੋ ॥ ੧੯ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਨਾ ਅਕਰਾ ਗੁ
 ਨਨਾ ॥ ਜੁਨੈ ਕਹੈ ਜੁ ਮਿਰੈ ਸਬ ਜਾ ॥ ਤੁ ਜੇ ਲਾਜ
 ਤੇ ਵੈ ਨਿਹਾਰੀ ਗਾ ॥ ਅਗਨ ਰਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰੀਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕੋ
 ਅਜੇ ਭੁਜਤ ਪ੍ਰੇਮਾ ਮਧਿ ਕਾਵੈ ॥ ਸਬ ਤਨ ਰੇ ਮਚਿ
 ਤੁ ਪ੍ਰੇਮਾ ਵੈ ॥ ਗਵਗਵ ਸਬਦ ਮਟ ਪਟੈ ਬੈ ਨਾ ॥ ਦੁ
 ਵੈ ਚਿਤ ਜਲ ਬਰਖੈ ਨੈਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਰੋਵੈ ਜੇ ਉਚਰੁ
 ਰਿਗਾ ਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਮੇ ਨਿਗਹੈ ਗਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਲੋਕ ਬੇਦ

ਕੁਲਲਾਜਨਜਾਨੈ। ਜਸੁ ਉਨਾਤੁਬਿਬਸਯੋਠੈ॥
੨੨॥ ਦਰਾਦਿਜਸਰਿਤੁਸਿੰਧੁਨਗਨਗਾ। ਰਵਿਸ
ਰਿਤਾਰੀਜਾਮਰੁਕਾਗਾ। ਛਿਤੁਜਲਪਾਦਕਪਦਨ
ਅਕਾਜਾ। ਜੋਕਛੁਦੇਖੇਜੋਹਰਿਦਾਜਾ॥ ੨੩॥ ਹਰਿ
ਕੋਰੂਪਸਕਲਕੋਜਾਨੈ। ਜਹਾਂਤਹਾਂਪਰਨਾਮਹਿਠਾ
ਨੈ। ਕਬਹੂੰਕੂਲਿਨਕੁਜੈਅਨਾ। ਕੁਯੋਅਨੇਨਿਕੁਜੈਕੁ
ਰਦਾਨਾ॥ ੨੪॥ ਜਯੋਜਯੋਬਛੈਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਨੁਰਾਗਾ। ਤੁਯੋ
ਤੁਯੋਮੈਰਜਕਲਕੋਤੁਯਾਗਾ। ਜਯੋਜਯੋਮਨਭੋਜ
ਨਪ੍ਰਤਿਗਾਜਾ। ਤੋਖਪੋਖਾਮਰੁਕੂਪਬਿਨਾਜਾ॥ ੨੫॥
ਪਾਬਿਧਿਕਰਤੇਜਾਪਨਕੁਗਾਤਿ॥ ਹਰਿਜੀਜੋਬਛੈ

ਅਨਰਕਤਿ ਤਬਕਛੁ ਐਰਕੂਲਿਨਹਿਭੁਜੇ। ਤਬਹੀ ੧੩
 ਹਿਰਦੈਬ੍ਰਹਮਪਕਾਜੇ। ੨੬॥ ਬ੍ਰਹਮਏਕਦਸਹੁਦਿਜ
 ਦੇਖੇ। ਦੇਤੁਭਾਵਕਰਿਕਦੈਨਲੇਖੇ। ਮੇਜੇਅੰਗਭਾਗ
 ਵਤਮਾਠੀ। ਹਰਿ। ਹੈਂਜਗਮੇਨਾਹੀ। ੨੭॥ ਏਹਗਾ। ਏ
 ਸੁਨਿਕਬਿਜਕਿਬਚਨਕੀਨੀਪ੍ਰਸ਼ਬਿਦੇਹ। ਅਬਭਾ
 ਖੇਭਾਰੇਤਕੇਲਛੁਨਕਰਦਾਰੇਹ। ੫॥ ਬਿਦੇਹੋਬਾਚ॥
 ਚੋਪਈ। ਪੁਰਜਿਕਹੋਗੁਗਵਤਲਛੁਨਾ। ਜਿਨਬ
 ਸਹੋਦੈਗੰਮਬਿਚਛੁਨਾ। ਕੋਨਧਰਮ। ਹਿਰਦੈਦਿਛੁਰਾਖੇ।
 ਕਹੁ। ਅਚਰੈਕੋਨਬਿਧਿਭਾਖੇ। ੧॥ ਕੋਨਭੁਭਾਵਨਿਰ

ਜੇ

ਤਰਤਿਨੋਕੇ ਦੈਤਭਾਵਨਾਹੀਉਰਿਜਿਨਕੇ ਬੇਲੇਹਰਿ
ਜੋਗੇਸੁਰਦੂਜੇ ਸ੍ਰਿਪਕੇਬਚਨਬਪੁਤਤਿਨਪੁਜੇ॥੨॥
ਹਰਿਰੁਬਾਚਾ॥ ਬਾਦਰਜੀਗਮਸੂਖਮਬੁਲਾਏਕੈਪ੍ਰ
ਕ੍ਰਿਤਸਕਲਕੋਪੁਲਾਸੋਇਕਆਤਮਕੇਆਧਾਰਾਸੇ
ਆਤਮਾਮੀਸਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੩॥ ਹਰਿਜੀਤੋਉਪਜੇਏਏਇ
ਅੰਤਲੀਨਹਰਿਜੀਮੇਹੋਇ। ਤਾਤੇਅਬਧੂਹਰਿਕੋਜਾ
ਨੈ। ਦੈਤਭਾਵਕਬਧੂਨਹਿਅਨੈ॥ ੪॥ ਜਸ੍ਰਿਸਾਰਗਰਬੁ
ਦਬੁਦਾਤਰੀਗਾ। ਯੋਸਬਜਗਤਜਗਤਪਤਿਜੀਗਾ।
ਯਾਬਿਪਿਜਾਨਿਕੁਯੋਜੋਥੀਗਾ। ਸੋਹਰਿਜਨਉਤਾਪੇ

ਬੀਰਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾਕੋ ਹਰਿ ਜੋ ਨਿਹ ਚਲ ਪ੍ਰੇਮਾ ਅਰੁ
 ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਗਤ ਨਿਤ ਨੇਮਾ ਅਬ ਜੀਵਨ ਪਰਕ
 ਕੁਨਾਮਾਨੈ ॥ ਅਬ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਿਏ ਯੋ ਜਾਨੈ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਕੋਈ
 ਤਾਂ ਪਰਿ ਦੇਖਿ ਠਾਂਨੈ ॥ ਤੁਹਾ ਤਜੈ ਕੋ ਜਗੁ ਤੁਹਾ ਅਨੈ ॥
 ਨਿਜ ਦਿਨ ਰਹੈ ਰਾਅ ਰੀਕਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨਾ ਅਧ
 ਅਪੈ ਤਾਤਾ ॥ ੭ ॥ ਜੋ ਹੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਅਨਕ
 ਅਬ ਚਨਾਮਾਨ ਨਹਿ ਅਨੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਸੈ ਰਿਤ ਚਿਤ
 ਲਾਈ ॥ ਕਛੂਨਾ ਰੋਜਾ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ੮ ॥ ਪੈਰ
 ਰਿਜਨ ਨਭ ਜੋ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਪ

ਰਿਚਾਨੀ। ਇਕ ਦੇਸੀ ਵਿੰਗ ਰਿਕੋਜਨੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਕਿ
ਤਜਨ ਜਾਪ ਬਖਾਨੈ। ੯॥ ਬਹੁ ਰਿਕੋ ਉਤਮ ਹਰਿ
ਭਗਤ। ਜਾਹਿ ਪਾਰਿ ਪਿਪੂਸੈ। ਅਸਕਤ। ਦਰਸ
ਪਰਜ ਤੈ ਕਰ ਜਾਗੈ। ਤੇਹ ਰਿਜਨ ਭਵ ਦੁਖ ਨਿਵਾ
ਰੈ। ੧੦॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਸੈ ਜਾ ਕੈ ਅਨਾਹੀ। ਮੈ ਰਸ ਤਿਕ
ਛੁਜੈ ਨਾਹੀ। ਜੇ ਕਛੁ ਕਹੈ ਨੈ। ਅਰੁ ਦੇਖੈ। ਇੰਦ੍ਰੀ
ਕ੍ਰਿਤ। ਅਜਾਨ ਬਲੇਖੈ। ੧੧॥ ਸੋਹ ਰਿਜਨ ਉਤਮ
ਰਿਦੇਵਾ। ਤਾ ਤੈ। ਲੈ ਨਿਰਿਜਨ ਦੇਵਾ। ਜੇ ਜਨ ਬ
ਹਾ। ਬਿਚਾਰਹਿ ਪਾਯੋ। ਅਪੁਸਤ। ਇਹੁ ਪਾਹਿ

ਜਾਮਾਯੋ। ੧੩॥ ਜਨਮ ਅਰਨ ਦੇ ਹਿਕੇ ਜਾਨੈ। ਛੁਪਾ
 ਵਿਖਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣੁ ਹਿਆਨੈ। ਭਿਜਾ ਲੋਕੁ ਰੁਕੈ ਜੋ ਮਨ ਕੋ। ਯ
 ਹਿਲ ਛੁਨ ਉਤਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੋ। ੧੩॥ ਕਰਮ ਬਾਜਨਾ
 ਅਰੁ ਜਬ ਕਾਂਝਾ। ਤਿਨ ਕੋ ਕੂਲ ਨ ਜਾਨੈ ਨਾਯਾ। ਬਾਸ
 ਦੇ ਦੇ ਮੇਂ ਕੀਨੈ ਬਾਜਾ। ਜੋ ਕਹੀਯੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ।
 ੧੪॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੂਲ ਕਰਮਾ। ਜੋ ਕਨ ਬੇ
 ਦਨ ਹੀ। ਮਾਜਰਾ। ਕੂਲ ਦੇ ਹਿਮ ਭਿਮਾਨ ਨਾਮ ਦੇ
 ਜੋ ਉਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸ ਕਹਾਵੇ। ੧੪॥ ਕਿਜੀ ਬਸਤੁ
 ਪਰਾਮ ਮਤਾਨਾ ਹੀ। ਅਰੁ ਤਨ ਕੇ ਮਭਿਮਾਨ ਨਾਮ ਹੀ।

ਸਬਤੂਤਨ ਪਰਜਾ ਤਾਮਾਨੇ ਜੇਉਤਾ ਹਰਿਦਾ
ਸਬਦਾਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਆਠਾਜਿਧਾਤਿਰੁਦਦੁਜੁਖਾਮਾਵੇ
ਪਰਿਜੇਕਬਹੂੰ ਮਨਨ ਰੂਲਾਵੇਂ ॥ ਲਵਨਿਮਿਖਾਰਧ
ਤਜੈਨਚਰਣਾ ॥ ਗੁਨਾਤੀਤਨਿਰਭੈਪਦਸਰਨਾ ॥

੧੭ ॥ ਜਾਕੇਸਿਦਬਿਰੰਚਮਰੁਦੇਵਾ ॥ ਤਨਮਨਲਾ
ਇਕਗੈਨਿਤਜੇਵਾ ॥ ਤੇਉਜਾਕੈਚਰਨਨਿਪਾਵੇ ॥ ਤਾਕੈ
ਜਨਕਕਰਿਛੁਟਕਾਵੇ ॥ ੧੮ ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਚੀ
ਦੁਚਿਤਜਾਕੈ ॥ ਈਹਤਾਪਉਠੈਕੈਤਾਕੈ ॥ ਮੇਜੇਹ
ਰਿਜਨਉਤਮਕਹੀਏ ॥ ਤਾਕੈਜੀਗਪਰਾਪਦਲਹੀ

ਏ॥ ੧੬॥ ਜਕੋਂ ਹਰਿ ਜੀ ਨਿਅਪਨ ਤਸਾਰੇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਓ
 ਰਿਬਿਧਿ ਕੋ ਭਾਗੇ॥ ਜੇਕਰੀ ਏ ਉਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ॥ ਕਦੇ
 ਨ ਤੇਜਿ ਏ ਤਾ ਕੇ ਪਾਸਾ॥ ੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਭੁਕ
 ਤਿਲ ਛਨ ਕਰੇ ਨਿਪ ਜੋ ਹਰਿ ਜੋਗੇਸਾ॥ ਤਬ ਆਯਾ ਕੈ ਜਾ
 ਨ ਬੇਕੀ ਨੀ ਪ੍ਰਸੂਨ ਰੇਸਾ॥ ੬॥ ਇਤਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੋ
 ਗਾਂਧਰਵੇ ਇਕ ਦਸ ਜੀ ਕੀ ਪੇਬਸੁ ਦੇਵ ਨਾਰਦ ਸਿਬ ਦੇਵ
 ਅਤੇ ਜੋਗ ਪਦਮ ਨੇਦੁਤੀਯੇ ਪਦਮਾਇ॥ ੨॥ ੫੫॥
 ਚੌਪਈ॥ ਜਨਕ ਉਬਾਚਾ॥ ਅਬ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਹੋਹ
 ਰਿਅਯਾ॥ ਜਿਨ ਏ ਜਕਲ ਲੋਕ ਭੁਗਾਯਾ॥ ਤੁਮਾਰੇ

ਖਸਰੋਜਕੀਬਾਨੀ। ਹਰਿਕੀਰਬਾਮੀ। ਤੇਮੇਜਾਨੀ।
੧) ਤਕੋਪੀਵਤੁਤਿਪਤਿਨਹਿਨਾਨੋ। ਸਦਾਪਿਯੋਮੇਸੀ
ਮਨਜਾਨੋ। ਭਵਕੇਤਾਪਤਪਤਜੇਦੇਹੀ। ਤਕੋਪਰਮਾਐਖ
ਦੀਏਹੀ। **੨)** ਮੇਸੇਸੁਨਿਨਰਪਾਤਿਕੇਬੈਨਾ। ਬਕਤਕੋਉਪ
ਜਾਦਨਚੈਨਾ। ਤਬਬਲੈਬਾਨੀ। ਮਭਿਗਾਨਾ। ਤੁਨਿਜੇਮੀਤਰਿਖਜੇ
ਨਾਨਾ। **੩)** ਮੀਤਰਿਖਉਦਾਚਾ। ਪ੍ਰਬਮੇਦੂਜੇਹੁਤੇਨਾ ०
ਮਾਮਾਪਹਿਮਾਪਬਿਰਾਜੇਗਾਮਾ। ਦਯਾਜਿੰਧਮ
ਨਾਮਾਹਿਬਿਚਾਰਾ। ਤਬਪਹਿਕਰਮੋਸਕਲਨਿਸਾਰਾ।
੪) ਪੰਚਭੂਤਕਾਰਿਰਚਿਨੇਦੇਹਾ। ਬਿਪਯੋਤਹਾਂਮਾਤੁਮਾ

ਏਹਾ ਜਾਤੇਪਹਿਲੇਭੋਗਵੈਭੋਗ। ਬਹੁਰਦੁਖਿਤਹੋਇਭ
 ਵਰਗ। ੫॥ ਤਤੇਯੋਜੋਚਿਤਿਲਗਾਵੈ। ਯੋਗੋਨਿਜਾਨੈਦੁਖ
 ਦੁਖਾਵੈ। ਅਗਨਰਹੈਯੋਗੋ। ਮਾਨੈਦਾ। ਬਹੁਰਿਨਹੀਬਾਧੈ
 ਦੁਖਦੈਦਾ। ੬॥ ਯਾਹੀਤੇਪਹਿਲੁਦੁਖਿਤਾਕੋ। ਭੂਤਿ
 ਗਮੀਸਾਮਾਪਨੈਭਾਕੋ। ਇੰਦ੍ਰਾਦਜਾਮਗਾਨਬਿਸਤਾਰੇ।
 ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਕੇਬਿਖੇਪਜਾਰੇ। ੭॥ ਜੋਯਾਹੀਮੀਜਇੰਦ੍ਰਾਨਿ
 ਮਨਜੋ। ਭੋਗਭੋਗਵੈਸਬਹੀਤਨਜੋ। ਆਪਭੂਲਿਭੋਗ
 ਨਾਨਦੀਨੋ। ਤੁਬਾਅਭਿਮਾਨਦੇਹਿਕੋਕੀਨੋ। ੮॥ ਭੋਗਨਿ
 ਮੀਕਰਾਬਿਸਤਾਰੇ। ਤਿਨਕੇਫਲਸੁਖਦੁਖਭੁਏਭਾਰੇ। ਤਿ
 ਤ

ਲੀਨਹੋਇਪੁਨਿਮਾਯਾਮੰਤਰਿ॥

ਨਕਰਾਨੇਤੇਜੋਨਿਮੰਤਰਿ॥ ਜਨਮਮਰਨਕੋਲੋਹੇਨਾਮੰਤਰਿ॥
੧੯॥ ਪ੍ਰਲੋਮਵਧਿਲੋਕੁ॥ ਨਿਰੰਤਰਿ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਜਮੇਬਹੁ
ਰੋਤਨਪਾਵੈ॥ ਭਵਜਾਗਰਕੋਮੰਤਰੁਆਵੈ॥ ੧੦॥ ਕ੍ਰਮਤਤ੍ਰ
ਮਤਪ੍ਰਲੋਮਵਧਿਆਵੈ॥ ਜਬਬਿਨਾਸਕਾਲਾਨਭਾਵੈ॥ ਤ
ਬਸਤੁਬਰਖਨਬਰਖੇਜਲਧਰ॥ ਤੇਜਤਪੇਤਹਵਾਦਾਦਿ
ਨਕਰਿ॥ ੧੧॥ ਬਹੁਰੋਮਗਨਿਜੇਖਾਪਿਨਿਜਰੇ॥ ਪ੍ਰਲੋ
ਪਵਨਮਿਲਿਜਹਤਹਪਜਰੇ॥ ਸਾਰੇਲੋਕਭਜਾਤੁਬਕਰੇ॥
ਬਹੁਰੋਪਲਾਮਾਪੇਜਿਰੇ॥ ੧੨॥ ਹਾਥੀਸ੍ਰਿਧਿਧਾਰਿਜ
ਲਬਰਖੇ॥ ਯੋਮਧੰਡਬੀਤੈਜਤੁਬਰਖੇ॥ ੧੩॥ ਤਬਹੋਵੈ

ਬਿਰਾਟ ਕੋ ਨਾਜਾ ॥ ਆਤਮ ਕਰੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਮੇ ਬਾਜਾ ॥ ੧੩ ॥ ੧੮
 ॥ ਜੇ ਅਭੁਗਤ ਹੋਵੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਉਤ੍ਪ੍ਰਭਾ ਅਹਿ ਨਹਿ ਠਾ
 ਉ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਕੁਝ ਤਿਹ ਗਿਹਿ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਐਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਮੇ
 ਕਲਾਜਾ ਪਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥ ਪਦ ਨ ਕਰੈ ਜਬ ਹਿ ਧਾਛੀਨਾ ॥
 ਭੂਮ ਹੋਇ ਤਬ ਜਲਾਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ਤੇ ਹੀ ਰਸ ਕੇ ਹੋ
 ਸਾਹੀਰਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਿਲੇ ਤੇ ਜੋ ਮੇ ਨੀਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅੰਧ ਕਾ
 ਰਜ ਬਰੂਪਾ ਹਿ ਹੋ ॥ ਤੇ ਜਤ ਬੈਂ ਪਦ ਨਹਿ ਚਿਰ ਗੈ ॥ ਬਹੁ
 ਰਸ ਪਰਸਾਹਿ ਹਰਿ ॥ ਅਕਾਸਾ ॥ ਪਦ ਨ ਕਰੈ ਤਬ ਨ ਭੁ
 ਮੇ ਬਾਜਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕਾਲ ਕਾ ਜਬ ਸਬਦ ਹਿ ਪੀੜਾ ॥ ਤਾ ॥

ਅਜਮਰੀਕਾਰਨਬੁਲੀਦਾ ਤੁਮਜਮਰੀਕਾਰਨ
 ਮਿਲੇ। ਰਾਜਜਮਰੀਕਾਰਦੇਉਰਿਲੇ। ੧੧੧ ਇੰਦ੍ਰ
 ਆਮਰੁਰਾਜਜਮਰੀਕਾਰਹਿ। ਜਵਾਮਰੀਕੀਨੇਪਰ
 ਹਾਰਹਿ। ਬੁਧਿਦੇਵਜਾਤਕਾਮਰੀਕਾਰਾ ਅਹਾਂਤ
 ਤਕੀਨੇਸੀਹਾਰਾ। ੧੧੨ ਅਹਾਂਤਤਜੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
 ਹਿਮਿਲੇ। ਆਬਿਧਿਕਾਲਜਗਲਕੋਰਿਲੇ। ਅੰ
 ਜੀਹੀਬਿਧਿਬਾਰੰਬਾਰਾ। ਉਤਪਤਪਰਹੈਅੰਤ
 ਨਪਾਰਾ। ੧੧੩ ਅਹਿਜਬਹਰਿਕੀਆਯਾਕ
 ਰੈ। ਉਪਜਾਦੇਪ੍ਰਤਪਾਲੇਹਰੈ। ਅੰਤੁਮਕੋਰਿਖੇਪ

ਸੁਨਾਣੀ। ਬੁਰੇ ਕਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਾ ਭਾਈ॥ ੨੦ ਵੇਰਗਾ॥ ੧੯
 ॥ ਮੇਸੀ ਸੁਨਿਆ ਪ੍ਰਬਲ ਉੱਜੇ ਨਿਪ ਕੇ ਕੁਰੀਤਿ॥ ੩
 ਬੁਢੀ ਮਧੀ ਨ ਪੈਤਾ ਤਰਬੇ ਕੀਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਜੇ ਬਾ
 ॥ ਮੇਸੀ ਪ੍ਰਬਲ ਈਸ ਕੀ ਮਾਯਾ॥ ਜਿਨਿ ਏਸ ਕ
 ਲਲੇ ਕੁਰਗਾ॥ ਤਾਂ ਕੁੰਤੁ ਜੇਗਾ ਨੀਤਿ ਰੰ॥ ੧॥ ਤਾ
 ਕੇਂ ਸੁਪੰਤਿ ਰੀਏ ਦੇਵਾ॥ ਸੇਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਤਾਵੁ ਭੇਦ
 ॥ ਏਸੁ ਨਿਬਰਨ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਜੁਧਾ॥ ਤਬ ਬਲੈ ਚੇ ਬੇਪ
 ਰਬੁਧਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਬੁਧ ਉਦਾਰ॥ ਸਕਲਾਨੁ ਧਿਰੁ ਪਤਿ
 ਕੈ ਕਾਜਾ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਮਾਰੀ ਭੁਹਿ ਰਾਜਾ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਕੇ
 ਦਲ ਦੁਖਾ॥ ਧਿਕਾਰਾ॥ ਅਬਹੁੰ ਮਰਾਮਾਰੇ ਬਿਸਤਾ

ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਾ ਭਾਈ
 ੧੯

ਰਾ) ३॥ ਪਾਏ ਪੁੰਧਨ ਦੁਖ ਅਪਾਗਾ ਜਿਜਾਦਿ ਨਾਚੈ
 ਤਕੋ ਅਧਿਕਾਰਾ ਜੇਊ ਅਤਿ ਦੁਰਲਭ ਨਹਿ ਆਵੈ। ਜੇ
 ਆਪਣੇ ਤੇ ਭੀ ਬਿਰਨ ਰਹਾਵੈ। ४॥ ਤੁੰ ਹੀ ਕੁਹਕੁ
 ਰੇ ਬਹੁਤ ਦਾਰਾ ਪਲਕਾ ਅੰਤਿ ਛਹਿ ਜਾਇ ਪਾਜਾ
 ਰਾ ਜਾਏ ਪੀਥਾ ਅਤਿ ਨਿਲਾਜੇਈ। ਪਰਿਕੁਸਾਤਿ
 ਬਿਛੁਰੇ ਜਬ ਕੋਈ। ५॥ ਜੇ ਕਛੁ ਇਹਾਂ ਕਰਾ ਕਾ
 ਵੈ। ਅਤਿ ਨ ਤੇ ਜੇ ਨਿਜੇ ਨਿਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਨ
 ਹੀ ਛੁਡਾਵੈ। ਆਪੁ ਆਪੁ ਕੇ ਜਬ ਕੋ ਜਾਵੈ। ६॥
 ਆਹੀ ਬਿਧਿ ਨਾਜੁਰ ਪਰਲੋਕਾ ਬਿਰਨ ਰਹੈ ਬਿਧਿ
 ਹੀ ਕੇਵੇਂ ਕਾ ਛੇਦੇ ਬਡੇ ਨਿਚ ਬਹੁਤਾਤੀ। ਅਤਿ ਨ ਕੇ

ਨਕੀਮਿਟੈਨਕਾਤੀ। ੭॥ ਮਦਮਛਰਮਭੁਚਾ ੨੦
 ਹੈਂਮਨਾਕਮਕ੍ਰੇਧਮਭੁਲੋਕਮਨਾਕਿਸ਼ਾ
 ਬੈਧੈਕਛੂਨਹਿਜਾਨੈ। ਮਾਪੁਮਾਪੁਮਹਿਜੁਪਹਿ
 ਠਾਨੈ। ੮॥ ਕਾਲਹਿਪਾਇਓਹਾਂਤੇਪਗਹਿ। ਬ
 ਹੁਗਿਮਾਇਦੀਹਾਂਮਦਿਤਰੈ। ਯੋਬਿਚਾਰਿਬੈ
 ਰਾਗਉਪਾਵੈ। ਤਬਹਿਜੋਧਿਗੁਰਜਰਨਹਿਮਾ
 ਵੈ। ੯॥ ਜਬਦਬ੍ਰਹਮਜਕਲਜੋਭਾਪੈ। ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਨਿਤਹਿਰਵੈਗਾਪੈ। ਮੇਸੇਗੁਰਬਿਨਗਮਾ
 ਨਨਪਾਵੈ। ਤਤੇਜੋਧਿਗੁਰੂਪੈਮਾਵੈ। ੧੦॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਜਾਨਤਾਸੇਦਾਠਾਨੈ। ਮਾਲਜਕਪਟਕਮਨਾ

ਕੁੰਨੈ ਤਾਂ ਤੇਜਿ ਪੇਸੁ ਗਤਿ ਕੇ ਅੰਗਾ ਜਿਨ ਤੇ
 ਹਰਿ ਜੀਤ ਜੈ ਨਸੀ ਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਬ ਤੇ ਅਨ ਕੇ
 ਜੀਗਮਿ ਟਾਂਦੇ ਉਲਟ ਜਾਪੀ ਗਤਿ ਜੇ ਲਾਵੈ
 ਅਰੁ ਦੀਨ ਨ ਪਰਿ ਕਰੁ ਨਾਮਨੈ ਜਾਮਿ ਤਤ
 ਉਤਮ ਬਹੁਮਨੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਚ ਪਾਠ ਤਪਸੇ
 ਤਿਤਿ ਪਾ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਲੇਵੈ ਗੁਰੋ ਸਿਖਾ ਬਖਸ਼
 ਚਰਨ ਅਰੁ ਕੇ ਅਲਹ ਹੁਣਾ ਹਿੰਸਾ ਤਾ ਗਵੈ
 ਦਸ ਬਸਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਏਕ ਕੀ ਮਾਸਾ ਨ ਬਾਂਧੋ
 ਬਜਤੁ ਕੇ ਬਲ ਕਲ ਜਾਧੋ ਜਤੁ ਹਰੇ ਤਨ
 ਮਾਤੁ ਦੇਖੋ ਪਗਾਤੁ ਮਨਿ ਅੰਤ ਲੇਖੋ ॥ ੧੪ ॥

ਗ੍ਰਿਥਭਗਤਿ ਕੇ ਜਰਧਾ ਕਰੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਗਾਏ ਧਰਿ ੨੧
ਹੈ ॥ ਏਹਿ ਬਚਨ ਅਗਨ ਕੇ ਡੰਡੇ ॥ ਜਮਦਾਸ ਤੁਰਿ
ਤੇ ਧਨ ਛੁਡੇ ॥ ੧੫ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ ਅਰਭੁ ਨਹਿ ਜੀ
ਕੇ ॥ ਜਦ ਯੁਨੈ ਉਪਰਨ ਜਾਕੇ ॥ ਤੁਝੇ ਹੀ ਕਹੈ ਨਿਰੰਤਰ
ਧਾਏ ॥ ਜੇਈ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜੇਠਾ ਦੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਪ
ਤੁਝੇ ਗੰਗਾ ਅਬ ਤਦਾਨਾ ॥ ਤਨਾਨ ਪਨ ਦਾਰਾ ਧੁ ਤੁ
ਪਾਨਾ ॥ ਜੇਕਰੁ ਜੇਸ ਬੁਝਹਿ ਨਿਬੇਏ ॥ ਆਖਿ ਪਿਸਕ
ਲਕਰਮ ਕੇ ਛੁਏ ॥ ੧੭ ॥ ਬਾਦਰਜੰਗਾ ਹਰਿ ਅਜਾ
ਨੈ ॥ ਪਾਰਿ ਜੇਵਾ ਜਾਪਨ ਕੀਠਾਨੈ ॥ ਜਿਲੈ ਪਰ ਜਪਹਿ

ਰਿਗੁਨਗਾਵੈ। ਨਿਜਾਦਿਨਕਤਤੁਨਿਤੁਖਪਾਵੈ। ੧੮
 ਪਲਪਲਪ੍ਰੀਤਿਬਢੈਯਿਯੁਲੈ। ਗੁਨਨਿਜੀਭਾ
 ਰਤਤਨਕੇਕੁਲੈ। ਸੁਜੇਭਾਉਨਕਬਹੁਉਪਨੈ। ਘੋਮ
 ਮਗਨਜਾਗਤਮਰੁਪਨੈ। ੧੯। ਮੇਜੇਪੇਮ
 ਭਗਤਿਕੋਪਾਵੈ। ਪਲਪਲਤਨਪੁਲਕਤਪੈਮਾਵੈ।
 ਕਬਹੂੰਗਹਿਚਿਤਨਤੇਰੋਵੈ। ਕਬਹੂੰਜੇਮਾਨਿਦਤ
 ਹੋਵੈ। ੨੦। ਕਬਹੂੰਨੈਥੈਕਬਹੂੰਗਾਵੈ। ਲਾਜਗ
 ਹਤਜਮ੍ਹੀਜਮ੍ਹੀਮਨਭਾਵੈ। ਕਬਹੂੰਗੁਨਗੁਮਰਤਮ
 ਲਿਜਾਵੈ। ਸੁਜੇਜਬਦਬਾਹਰਿਨਾਂਤਿਮਾਵੈ। ੨੧।

ਮੇਮ ਮਗਨ

ਆਬਿਪਿਲੇ ਦੇ ਗੁਰਜੋ ਸਿਖਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਨ ਕੀਇਓ ਪਾਰਿ ॥ ੨੨ ॥
ਬੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਾ ਅਨਿਤਾ ਜਨ ਕੇਰੇ ॥ ਆਖਾ ਭੂਲਿ ਨਾਮ ਦੇ
ਨੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥ **ਦੇਹ ਗਾ ॥** ਏਉ ਨਿਬਚਨ ਬਦੇ ਹੋ ਕੇ ਬ੍ਰਿਦੇ ਬ
ਢੁਯੋ ਮਾਨਿਦਾ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰੀ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਯੋ ਛੂਟੈ ਭਵ
ਬੰਧਾ ॥ ੨ ॥ **ਬਿਦੇ ਹਉ ਬਾਚਾ ॥** ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤਨੀ ॥ ਆਖਿ
ਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਆਹਿ ॥ ਚਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਹੋ ਬ੍ਰਹਮ
ਕਾਰੂ ਪਾ ॥ ਜਾਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ਟੈ ਗੁਰੂ ਪਾ ॥ ੧ ॥ **ਪਰਾ ਤ**
ਆ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਭੁਗਵਾਂ ਨਾ ॥ ਏਸ ਬਏ ਕ ਕਿਥੋਂ ਤੇ ਨਾਨਾ ॥ ਸਬ
ਜੀਵਨ ਕੇ ਅਤਿ ਕਰੁਨਾਇਨਾ ॥ ਤਬ ਬੋਲੈ ਪੰਚਾਪਿਪ

ਲਾਅਨਾ॥ **ਸ੍ਰੀਪਿਪਲਾਅਨਉਬਾਰਾ॥** ਸੂਖਮ
ਭੁਲਜਕਲਸੀਸਾਗਾ॥ ਜਾਕਿਜਕਤਸਕਭੁਬਿਸਤਾ
ਗਾ॥ ਉਤਪਤਪਰਲੈਕਰੈਵਹਅੰਕੰ॥ ਕਾਹੂਹੁਤੇਜਨ
ਮਨਹਿਤਕੰ॥ **੩॥** ਜਾਗਤਸੁਪ੍ਰਸਥੋਪਤਿਤੁਰੀਆ
॥ ਰਹੁਮੇਂਸਦਾਏਕਰਜਪੁਰੀਆ॥ ਇੰਦ੍ਰਅਦੇਹਿਰਿਦੈ
ਅਰੁਪ੍ਰਾਣਾ॥ ਤਾਂਤੇਚੇਤਨੈਬਰਤਾਨਾ॥ **੪॥** ਜੈਸੇਅਹੁ
ਜੜ੍ਹਲੇਹਾਬਰੰਤੰ॥ ਚੰਬਕਜੀਗਿਬਹੁਤਬਿਧਿਨਿਰੰਤੰ॥
ਸੋਭੁਗਵਾਂਨਬ੍ਰਹਮਪੁਨਿਜੋਈ॥ ਸੋਪਗਾਤਮਜਨੈਕ
ਈ॥ **੫॥** ਮਨਮਰੁਬੁਧਿਚਿਤਮਰੁਪ੍ਰਾਣਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਅਦੇ

ਹਿਜਬਦਮਾਭਿਆਨਾ ॥ ਕੋਈ ਤਾਹਿ ਪਹੁਚਨਾ ਹਿਜਕੋ ॥
 ਜਾਤ ਜਾਤ ਉਦਰੇ ਹੀ ਥਕੇ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਸੇ ਪਾਵਕ ਲੋਹਤ ਪਾ
 ਘੋ ॥ ਪਾਵਕ ਜਾਤੇ ਜਾਤਿ ਪਾਘੋ ॥ ਜਬ ਪਕਾਸੇ ਸਕੁ ਕੋ ਜਾ
 ਲੋ ॥ ਪਰ ਪਾਵਕ ਪਰ ਜੋ ਰਨ ਚਾਲੇ ॥ ੭ ॥ ਐ ਜਬ ਇੰਦੂ
 ਆਉਂਦੈ ॥ ਮਚੇਤਨਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਜੀਗਹ ਤੇ ਪੈ ਚੇਤਨਾ ॥ ਮੇ
 ਰ ਸਕਲ ਅਰਥ ਨ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਕੋ ਨ ਸਕਤਿ ਜੋ ਤਾਹਿ ਪਿਛਾਨੈ ॥
 ॥ ੮ ॥ ਲੈਲੈ ਅਰਥ ਬਖਾਨੈ ਬੇਦਾ ॥ ਪਰ ਪਰਤ ਛੁਨ ਜਾ
 ਨੈ ਤੇ ਦਾ ॥ ਅਹਨਹਿ ਅਹਿਨਹਿ ਅਹਨਹੋਈ ॥ ਆਤੇ ਪਰੈ
 ਸਤਿ ਪੈ ਜੋਈ ॥ ੯ ॥ ਜੁਛਾ ਮਥੁਲ ਨ ਜਾਵੈ ਬਰਨੀ ॥ ਗਗ

ਨਪਦਨਪਾਦਕਜਲਧਰਨ॥ ਨਹਿ॥ ਨਬੁਧਿਚਿਤਮਹੀਕਾ
ਗ॥ ਚਿਦਾਨੰਦਮਅਜਬਕੋਪਗ॥ ੧੦॥ ਨਜੋਬਾਲਬਿ
ਧਨਜੁਵਾ॥ ਨਜੋਬਿਨਜੋਨਜੋਉਵਾ॥ ਤਿਰਿਆਪੁਰਖਕ
ਲੀਵਨਹੋਈ॥ ਸੁਰਨਰਨਾਗਮਸੁਰਨਹਿਹੋਈ॥ ੧੧॥
ਰਕਤਪੀਤਸਿਤਮਜਤਨਹਰਿਤਾ॥ ਜਾਤਬਰਨਾਮਾਸੁ
ਮਨਧਰਿਤਾ॥ ਜਤਿਤਨਭਿਜਨਚੰਦਨਹਿਸੂਰਾ॥ ਵਿਵਸਨ
ਗਤਿਨਿਕਦਿਨਹਿਦੂਰਾ॥ ੧੨॥ ਸੁਖਦੁਖਗਹਿਤਬਜੇ
ਸਬਮਾਯੀ॥ ਮਾਪੁਰਿਮਾਪੁਲਿਪੇਕਹੂੰਨਾਹੀ॥ ਬੀਧ
ਭਾਵਜੋਮਾਤਮਮੀਜਾ॥ ਸੁਨਿਜਰੋਵਰਬਿਲਜੋਹੀਜਾ॥

१३॥ ਗਗਨਪਦਨਪਾਦਕਮਰੁਨੀਗਾ ॥ ਧਰਨੀਬੀਧਿਸ २੪
 ਬਕੀਏਸਰੀਗਾ ॥ ਪੰਚਬਜਤੁਏਪੰਚਬੀਧਾ ॥ ਜਬਦਸਪਰ
 ਸਰੂਪਰਜਗੀਧਾ ॥ ੧੪॥ ਇੰਦ੍ਰਪਦਜਾਮਰੁਤਿਨਕੇਦੇਵਾ ॥
 ਸਾਤਕਰਾਜਸਤਾਮਸੁਭੇਵਾ ॥ ਅਨਬੁਧਿਚਿਤਿ ॥ ਭਤਤ੍ਵਮ
 ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਏਕਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕੇਸਕਲਪਜਾਰਾ ॥ ੧੫॥ ਏਕਬ੍ਰਹ
 ਮਪੈਤਕੇਕਾਰਨ ॥ ਬਿਨਇਛਾਜਬਕੋਬਿਜਤਾਰਨ ॥ ਜਮੋਭੁਵ
 ਮੇਬਹੁਪਾਟਿਉਪਜਾਵੈ ॥ ਭੁਵਮੇਗਹਿਭੁਵਮਾਹਿਜਮਾਵੈ ॥
 ੧੬॥ ਤੇਜਬਪਾਟਿਟੀਜਹਿਬਿਧਿਨਾਂਨਾਂ ॥ ਪਰਭੁਵਛੇਡਿ
 ਨਹੀਕਛੁਆਨਾ ॥ ਤੇਜਬਜਗਤਮਾਦਿਅਧਿਮੀਤਾ ॥ ਅੰ

ਰਨਕਛੂਟੇਕੁਤਗਵੰਤਾ॥ ੧੭॥ ਜੋਨਹਿਉਪਜਮੋਬਿਨਸੈਸਾਂ
 ਯੀ॥ ਬਾਲਜੁਦਾਦਿਪਰੈਨਹਿਛਾਯੀ॥ ਬਛੈਨਪਦੈਚਲੈਨ
 ਚਿਤੁਲੈ॥ ਰੋਪਨਤੋਪਮੋਨਨਹਿਬੋਲੈ॥ ੧੮॥ ਜਹੰਤਹੰਧੁ
 ਰਨਪਗਾਮਨੁਪਾ॥ ਚਿਦਾਨੰਦਬਿਗਮਾਂਨਜਰੂਪਾਦੇਰਿ
 ਕੇਦਬਹੁਪਾਜੇਜੈਪੈ॥ ਗਮਾਂਨਬਿਨਾਸਾਰੋਜਗਮੋਪੈ॥ ੧੯॥
 ॥ ਜੋਜੇਪਵਨਏਕਣੀਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਦਸਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਾਨਸੀਗਦੀਸੈਨਾਂ
 ਨਾਂ॥ ਉਤਕੁਜਜੇਤਜਸੇਰਜਾਮੰਡਾ॥ ਚਾਰਖਾਂਨਪੁਰਨਬ੍ਰਹ
 ਮੰਡਾ॥ ੨੦॥ ਲਿੰਗਦੇਹਿਜਾਹਿਜਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਾਨਬਾਹੁਤਹਾਮਾ
 ਇਜਮਾਵੈ॥ ਸਬਦਸਪਰਜਰੂਪਰਜਰੀਧਾ॥ ਅਨਮਰੀਕਾ

ਰਬੁਧਿਚਿਤਬਧਾ॥ ੧੨॥ ਲਿਗਦੇਹਿਇਨਹੀਨਦਕੋ॥ ੨੫
 ਆਕੇਮਿਟੈਨਿਰੰਜਨਜੇ॥ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਬਸਜੁਖਪਤਜਬਾ
 ਦੇ॥ ਤਬਅਹਲਿਗਦੇਹਿਛਿਟਕਾਦੇ॥ ੨੩॥ ਅਹੰਕਾਰ
 ਮਮਤਾਕਹੂੰਨਾਹੀ॥ ਮਨਮਰਬੁਧਿਚਿਤਿਜਬਜਾਹੀ॥
 ਤਬਾਮਦੈਤਏਕਹੋਜੇਈ॥ ਦੈਤਭਾਵਕੋਨਦਨਕੋਈ॥
 ੨੩॥ ਮਨਬੁਧਿਚਿਤਮਹੰਕਾਰਨਰੇ॥ ਜਾਗੈਪ੍ਰਥਮੇ
 ਬਾਤਕੋਕਹੇ॥ ਜੇਕਰਨੈਮਰੁਜੇਕਛੁਕਿਐ॥ ਆਗੈਪਛੇ
 ਲੀਨੇਦਿਐ॥ ੨੪॥ ਤਾਂਤੇਜੋਹਰਿਜਾਨਨਿਹਾਰਾ॥ ਆਇ
 ਧਿਕਿਜੋਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਾ॥ ਪਰਿਬਾਜਨਾਜਹਤੁਹੀਰੇ॥

ਤਾਂ ਤੇ ਦੇਹਿ ਫੇਰਿ ਕਰਿ ਲਏ॥ ੨੫॥ ਲਿਗਾ ਸਰੀਰਾ ਜਹਿ ਤਬਾ
 ਸਨਾ॥ ਤਾਹਿ ਹਿੰਦੈ ਨਹਿ ਭੁਵਨਾ ਸਨਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹਰਿ ਚਰ
 ਨ ਨ ਚਿਤ ਲਾਵੇ॥ ਮੋਰਾ ਕਲਬੀ ਪਨ ਛਿਟ ਕਾਵੇ॥ ੨੬॥
 ਆਬਿ ਪਿਸ ਕਲ ਚਿਤਾ ਲਨਾ ਜੇ॥ ਰਵਿ ਜਾਨਤ ਬਖੂ
 ਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਜੇ ਨ ਰਖਿ ਥਾ ਭੁਗਤ ਨਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਤੇਵ
 ਹਿ ਕਰਾ ਜੇ ਗਠੇ ਠਾਨੈ॥ ੨੭॥ ਕਰਾ ਜੇ ਗਤੇ ਉਪ ਜੈ
 ਭੁਕਤਿ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬਢੈ ਮਾਨ ਕਤਿ॥ ਤਾਂ ਤੇ
 ਇਬ੍ਰਾਹਿਮ ਪਰਕਾਸਾ॥ ਛੂਟੈ ਕਲ ਜਾਲ ਭੁਵਨਾ॥ ੨੮॥
 ਏਹਾ॥ ਏਪਿ ਪਲਾਨ ਬੈਨੁ ਨਿਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਬਲੇ

ਸਾ॥ ਕਰਮ ਜੋ ਗਾਮ ਬਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਪਰਮ ਜੋ ਗੋਸਾ॥ ੨ ੨੬
 ੬॥ ॥ ਬਿਦੇਹ ਉਬਾਚਾ ॥ ਕਰਮ ਯੋਗਾਮ ਬਕਰੋ ਗੁਰੰ ॥
 ਏਨੀ॥ ਜੇਮੇ ਮਾਯੇ ਤੁਮ ਰਿਸਰਨਾ ਏਨੀ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੀਯੋ ਮੈ ਦੇਖਿ
 ਕਰਮਾ॥ ਉਪਜੈ ਗਾਮਾਂ ਨਹਿ ਨਿਹ ਕਰਮਾ॥ ੭॥ ਦੂਜੀ
 ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰੋ ਤੁਮ ਏਹਾ॥ ਆ ਕੋ ਰੋਮ ਤਿਜੀ ਦੇਹਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁ
 ਤਨ ਨ ਕਾਇਕ ਚਾਰੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੀ॥
 ੮॥ ਏਕ ਬਾਗ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਏ॥ ਪਤਾ ਜਾਨੀ ਪਦ ਰਜੇ ਮੈ
 ਪਾਏ॥ ਏਹੈ ਪ੍ਰਸ਼ਨੇਂ ਤਿਨ ਜੋ ਕੀਨੀ॥ ਉਤਰਨ ਦੇਖੋ ਹਿੰਦੈ ਪ
 ਰਿਲੀਨੀ॥ ੯॥ ਨਹਿ ਬੋਲੈ ਜੋ ਕੋ ਨੇਕਾਰਨਾ॥ ਅਹੁ ਭਾਯੋ ਭ੍ਰਿਸ਼ਾਗ

ਭਤਾਰਨਾਮੇ ਜੇ ਬਚਨ ਨਿਪਤ ਜਬ ਭਾਖੇ ॥ ਅਥਿਰ ਹੋਤ
ਛੁਠੈ ਤਬ ਆਖੇ ॥ ੪॥ ਅਥਿਰ ਹੋਤ ਬਾਚਾ ॥ ਰਾਜਾ ਹੁਨੇ

ਕਰਮ ਗੁਤ ਗੁਨਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਹੰਤੁ ਹਬੈ ਨ ਕਹਨਾ ॥ ਅ
ਹਿਜਰੇ ਹੋਤਿ ਅਬੈ ਦਬਾਏ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਆਹਿ ਨ ਕਈ ਜਾਨੈ ॥

੫॥ ਬੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ ਰਿਖਾ ਮਰੁ ਪੁਰਖ ਲ
ਖੈ ਕਿਐ ਭੇਦਾ ॥ ਭੇਦ ਲਹੈ ਬਿਨੀ ॥ ਏਨਾ ਰਨਾ ਲਹੈ ਭੇਦ ਪ੍ਰਾ
ਦੈ ਹਰਿ ਬਰਨਾ ॥ ੬॥ ਜਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਹੋ ਤੇਤ ਬਬਾਲਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਾ

ਨ ਕਰਮ ਬਿਜਲਾ ॥ ਅਬੈ ਕਹੈ ਹੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਜਾਨੈ ਜਾਂ
ਹਿਰਾ ਨਾਮ ਧਿਕਾਈ ॥ ੭॥ ਕਰਮ ਜੇ ਗਏ ਤਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਕ

ਗਮ ਅਕਰਮ ਬਿਕਰਮ ਪਜਾਰਾ ॥ ਰਹਿਨਿ ਮਿਤ ਜੋ ਕਹਿ ੨੧
ਏਕਰਮਾ ॥ ਰਹਿ ਬਿਹਰਿ ਨ ਜੋ ਸਕਲ ਬਿਕਰਮਾ ॥ ੮ ॥ ਜੋ
ਅਕਰਮ ਜੇ ਦੇਉ ਤਾ ਗੈ ॥ ਗਮਾਂ ਨ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਇਹਾਂ ਨ ਆ
ਗੈ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਛੂਟੈ ਜਬ ਕਰਮਾ ॥ ਉਪ ਜੋ ਗਮਾਂ ਨ ਮਿ
ਟੈ ਭੁਯ ਭੁਰਮਾ ॥ ੯ ॥ ਕਰਮ ਤਜ ਨ ਕੋ ਕਰਮ ਗ੍ਰਹਾਵੈ ॥
ਤਾਂ ਤੇ ਬੇਦ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਹਿਲੇ ਜੁਰਗਾ ਵਿਕਲ
ਭਾਖੇ ॥ ਮਾਗੇ ਜਕਲ ਦੂਰਿ ਕਾਰਿ ਨ ਖੇ ॥ ੧੦ ॥ ਜੋ ਕੋਈ
ਬਲ ਕਰੇ ਗੀਤੈ ॥ ਐਖ ਦਕਟ ਕੁਨਾ ਭੁਨਿ ਰੇਵੈ ॥ ਤੋ ਕੋ
ਲਾਭੁ ਪਿਤਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਐਖ ਦਕਾ ਜਲੇ ਭੁਭਿ ਪਜਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥

ਐਖਦਕੋਫਲਲਾਡੂਨਾਹੀ॥ ਐਖਦਪੀਏਰੋਗਸਬਜਾ
ਹੀ॥ ਤੁਮ੍ਹਰਗਾਦਿਕਲੋਭੁਦਿਖਾਵੈ॥ ਕਰਮਨਾਸਕੋਕ
ਗਕਰਾਵੈ॥ ੧੨॥ ਤੁਰਗਾਦਿਕਫਲਪੁਰੀਤਬਾਨੀ॥
ਤੇਰੇਪੁਰਪੋਤਫਲਾਨੀ॥ ਤਾਂਤੇਕਰੇਬੇਦਕੇਕਰਮਾ॥
ਹਰਿਕੇਹੋਤਬਡੇਆਰਿਧਰਮਾ॥ ੧੩॥ ਐਰਕਫੁਲਲਾਡੂਲ
ਨਜਾਨੈ॥ ਹਰਿਕੇਹੋਕਰਮਾਸਬਠਾਨੈ॥ ਐਕਰਤਾਐਕਦੇਨ
ਭਾਖੈ॥ ਜੇਕਫੁਜੋਹਰਿਕੋਕਰਿਰਾਖੈ॥ ੧੪॥ ਆਬਿਧਿ
ਪ੍ਰੇਮਤੁਗਤਉਪਜਾਵੈ॥ ਤਬਸਬਕਰਮਾਪੁਰੀਜਾਵੈ॥
ਤਬਹੀਪ੍ਰਗਾਵੈਗਮਨਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਲੋਰਾਮਛੁਟੈਭੁਵ

ਪਾਸਾ ੧੫॥ ਬੇਟ ਕਪਿਥਕਾ ॥ ੧੫॥ ਤੇਜੋ ਮਾ
 ਬਹੁ ਨਿਤਿ ਤਪਿ ਪੁਨਿ ਮੋਜੋ ॥ ਰੂਹੈ ਗਾਂਠਿ ਕਾਟੀ ਜੋ ਚਾਹੈ ॥
 ਜੋ ਬਿਧਿ ਜੋ ਪੂਜਾ ਮਾਦਿ ਗਾਹੈ ॥ ੧੬॥ ਬੇਟੀ ਮਲਤਰਾ ਪਤ
 ਤੋ ਪੂਜਾ ਸਾਂਤੈ ॥ ਟੇਜ ਕਲਕੂ ਮੰਜਾ ॥ ਸ਼ਿਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਰਜਾ ਦਿ
 ਰਿਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤੇਜ ਸਬ ਬਿਧਿ ਰਿਬਤਾਵੈ ॥ ੧੭॥ ਜਾਹੁ
 ਤਪ ਗਿਏ ਛਾਹੈ ॥ ੧੮॥ ਗਹਿ ਜਾਨਿ ਕਾਰਿ ਪੂਜੈ ਜੋ ਏਨੀ ॥ ਅਤਿ ਪ
 ਦਿਤੈ ਦੈ ਕਰੈ ਸੁਨਾਨਾ ॥ ਅਨ ਕਰਿ ਤੈ ਜੇ ਬਾਨਾਨਾ ॥ ੧੯॥ ਬਾਹੁ
 ਮਪਾਨ ਛੀਕ ਜਾਹਾ ॥ ਜੋ ਰਪੈ ਨ ਗੁਨ ਛੁੰਨਿ ਕਾਈ ॥ ਜਨ
 ਮੁਖ ਬੈਠ ਕਰੈ ਤਨ ਰਛਾ ॥ ਅਗਨ ਜਾਸਾ ਤਪ ਛੀ ਮਛਾ ॥ ੨੦॥

ਅਬਿਸਨਰੂਪਪ੍ਰਤਿਮਾਮਾਨੈ॥

ਅਜਨੇਪਿਸੇਜਸੇਦਕੀ॥ ਜਬਲੇਬੈਠੈਤੈਨਬਾਕੀ॥ ਅਰ
ਪਾਪਾਦਮਰੁਬਿਜਰਠਾਨੈ॥ ੨੦॥ ਮੂਲਮੰਤ੍ਰਕਰਿਪੁਜਾਕ
ਰੈ॥ ਮੈਰਨਕਛੂਬਚਨਉਚਰੈ॥ ਜਕਲਮੀਗਹਰਿਜੀਕੇਧ
ਯਾਵੈ॥ ਜੀਖਚਕੂਗਦਾਪਦਮਨਲਮਾਵੈ॥ ੨੧॥ ਰੂਪਨਬ
ਜਨਪਾਰਖਦਸਾਹਿਤਾ॥ ਹਸਤਬਦਨਦੇਖਤਦੁਖਦਹਿਤਾ॥
ਅਬਿਬਿਧਿਕੁਤਿਸਨਾਨਕਰਾਵੈ॥ ਕਰਿਤਿਲਕਾਦਿਬਜਤਪ
ਹਿਰਾਵੈ॥ ੨੨॥ ਬਹੁਜੁਗੀਪਮਾਲਾਪਹਿਰਾਵੈ॥ ਬਹੁਤਭਾਂਤ
ਕਰਿਭੋਗਲਗਾਵੈ॥ ਰੀਸਪੁਪਮਾਰਤੀਜਵਾਰੈ॥ ਪੀਟਾਮ
ਦਿਸਬਦਬਿਜਤਾਰੈ॥ ੨੩॥ ਆਬਿਧਿਮੰਤ੍ਰਨਿਜੋਸਬੁਕਰੈ॥

ਤਾਂ ਪੀਛੇ ਅਸੁਤਤ ਬਿਜਤ ਰੋ। ਬਹੁਰ ਕਰੈ ਭੈ ਭੈ ਤਪੁ ਨਾਮ।
 ਪਛੇ ਅੰਤ ਲੇਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ। ੨੪॥ ਬਾਹਰਿ ਬਜਤੁ। ਲੈਤੇ ਅ
 ਨੈ। ਮੇਰ ਨਾਮ ਜੋ ਪੁਜਾ ਠਾਨੈ। ਤਨਾ ਪਾਭੁ ਏ। ਨਿਰੰਤਰ ਜੇਵੈ।
 ਵਹਿ ਪੁਜਾਇ। ਥੈ ਕਰਿ ਲੇਵੈ। ੨੫॥ ਬਹੁਰ ਦੇਵ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਪ
 ਰੈ। ਸੂਰਤ ਜੇ ਨ ਪਿਟਾਰੈ ਕਰੈ। ਅਥਿ ਪਿਹਰਿ ਕੋ। ਤਾ ਜਾਨੈ।
 ਜਬਾ ਸਕਤੁ। ਬਪੁ ਜਾ ਠਾਨੈ। ੨੬॥ ਮੇਜੇ ਜੇਵਤ ਉਪ
 ਜੈਰਾ। ਨਾ। ਬੇਗ। ਅਨੀ। ਲੈ ਭੁਗਵਾਨ। ਤਬ ਪੁਰਨੈ ਦੇਹ ਰਿਕੇ
 ਦਾਜ। ਮੇਜੇ ਜੇਵੈ ਹਰਿ ਕੋ ਪਾਸਾ। ੨੭॥ ਵੇਹਰਾ। ਏਸੁ ਨਿ
 ਬਚਨ ਬਦੇ ਹਿਕੇ ਬਾਹੁ। ਨੇ। ਪਾ। ਤਬ ਗੁਨਾ ਮਰ ਕਰ

ਮਨਿਸਤਤਿਪੁਛੈਹਰਿਅਵਤਾਰਾ॥੨੮॥ਸਲੋਕ॥੫੫॥
॥ਇਤਨੀਭਾਗਵਤੇਮਹਾਪੁਰਾਣੇਇਕਦਸਸ੍ਰੀਪੈਬਸੁ
ਦੇਵਨਾਰਦਸੀਬਾਦੇਜਾਪਤਿਜੋਗਪਧਮਾਨੇਕਿਤੀ
ਯੋਧਆਇ॥੩॥ਚੋਪਣੀ॥੮੬॥ਰਾਜੇਬਾਚਾਅ
ਬਾਐਤਾਰਕਥਾਬਿਸਤਾਰੇ॥ਗੁਨਮਰੁਕਗਸਤਿਤਉਚਾਰੇ॥ਜੇ
ਜੇਲਿਯੇਲੇਹਿਜੇਆਰੇ॥ਅਬਹੋਂਸਬਕੁਧੋਮਨੁਰਾਰੇ॥੯॥
॥ਏਸੁਨਿਨਿਪਤਜਨਕਕੇਬੈਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਕਰੁਨਾਕੀਮੇਨਾ॥
ਤਬਸਾਤੋਦ੍ਰੁਮਲਜੇਨਾਅ॥ਬੋਲੈਬਚਨਪਗਾਅਭਿਰਾਮਾ॥
੨॥ਦ੍ਰੁਮਿਲਉਬਾਚਾ॥ਜੇਮਨੀਤਕੇਗੁਨਅਵਤਾਰਾ॥ਤਿਨ

ਕੇਨਿਪਤਿਲਹੈਕੋਪਾਰਾ। ਰੂਮਰੇਨਕਰਿਕੋਈਗੈਨੈ। ਜੋਭਿਕਹਾਜ
 ਕਲਗੁਨਬੁਨੈ॥੩॥ ਹਰਿਕੋਗੁਨਾਮਦਿਤਾਰਾਮਨੰਤਾ। ਬਾਲਬੁ
 ਧਿਜੇਚਰੇਅੰਤਾ। ਤਾਂਤੇਕਛੂਏਕੋਮੇਰੁਘੋ। ਤੇਰੇਦ੍ਰਿਦੈਨਜਿਸਾਰਾ
 ਘੋ॥੪॥ ਪਰਬੂਤਨਿਗਮਤਬੁਅੰਤਾ। ਰਾਖਜੇਨੀਗਮਾਂਹਿਜੇਅੰ
 ਭਾ। ਤਾਂਤੇਅੰਜਿਸਾਮਪਨੇਧਾਰਾ। ਜੋਹੈਅੰਦਿਪਰਖਾਮਦਿਤਾ
 ਗਾ॥੫॥ ਜਿਨਕੀਦੇਹੁਤੰਜਬਦੇਹਾ। ਦੇਹਿਅੰਹਿਬਰਤੰਜਬ
 ਏਹਾ। ਤੁਕੋਅੰਗਨਿਤੇਜਬਾਮੰਗਾ। ਇੰਦ੍ਰਾਮਹਿਬੁਧਿਬਦ
 ਰੰਗੀ॥੬॥ ਸਤਰਜਤਾਤੇਜਕਲਪਜਾਰਾ। ਉਤਪਤਾਮਰੁ
 ਪਾਲਨਜੀਹਾਰਾ। ਪ੍ਰਿਥਾਮਹਿਰਜਤੇਬੁਧਾਕਿਯੋ। ਸਾਤਕਜਨ

ਮਾਥਿਕੁ ਕੋ ਦਿਯੋ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਜਕਰਿ ਸਿਕਰ ਉਪਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਜੋ
 ਜਕਲ ਲੋਕ ਨਿਪਜਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰਚੈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਹਰੈ
 ਹੁੰਦੁ ਐ ਰੁਦ੍ਰ ਪ੍ਰਥਮ ਲੈ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁ ਰਿਜੁ ਨੇਹ ਰਿਕੇ ਅਦਿਤਾਰਾ ॥
 ਬੁਦ੍ਧਾਗਰ ਕੇਤਾਰ ਨਹਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਪਿਤਾ ਮਹਾ ਰਤਿ ਮਾਤਾ ॥
 ਤਹ ਨਰਨਾਰਾ ਅਨਿਬਿਧ ਮਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਤਾ ਗਮਨ ਕੁਗਤਿ
 ਬਿਜਤ ਹੈ ॥ ਜਾਜੇ ਲਾਗ ਜੀਵਨਿ ਜਤ ਹੈ ॥ ਮਥੁ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੈ
 ਮਾਚਰਨਾ ॥ ਨਾਰਣਾ ਦਿਨਿ ਤਜੇ ਵੈਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਏਕ ਬਾਰਨੁ
 ਰਪਤਿ ਮਨ ਮਾਨੁ ॥ ਮਾਲੋਕ ਹਿਲੈ ਏਯੋ ਜਨੁ ॥ ਤਬ ਤਿਨ
 ਮਾਰਾ ਕਾਂਧਿ ਦੀਨੀ ॥ ਕਾਂਧਿ ਜਿਹ ਸੈਨਾ ਬਲੀਨੀ ॥ ੫ ॥

ਰੀਕੁਟਿਕਾਮਪਜਰਾਮਪਾਰਾ॥ ਤਿਬਿਪਿਪਦਨਬਸੀ ੩੧
 ਤਪਜਰਾ॥ ਬਦਰੀਪੰਡਤਬੈਰਲਿਮਾਏ॥ ਨਰਨਾ
 ਰਾਮਨਬੈਠੇਪਾਏ॥ ੧੨॥ ਕੁਰਿਕੁਰਿਬਾਨਨਿਹੈਜ
 ਰੀਰਾ॥ ਨਿਹਫਲਭੁਏਅਗਨਿਜਨੀਰਾ॥ ਤਬਤੋਰਾ
 ਰੋਅਬਹਰਨੇ॥ ਸ੍ਰਾਪਅਗਨਿਜੀਵਨਗਤਾਨੇ॥ ੧੩॥
 ਹਰਿਅਪਰਾਧਇੰਦ੍ਰਕ੍ਰਿਤਜਾਨਯੋ॥ ਯਜਬਲੈਤਿਨਕੇ
 ਕੁਯਕੁਯਯੋ॥ ਅਤਕੁਯਕਰੇਪੰਚਜਰਬੀਰਾ॥ ਦੇਵਨਾ
 ਰਿਭੁਦਪ੍ਰਾਨਜਮੀਰਾ॥ ੧੪॥ ਬੈਠੇਇਯਾਮਤਿਬਿਕਰਾ
 ਵੇ॥ ਯਾਮਾਸ੍ਰਾਜਫਲਕਰਿਜਾਵੇ॥ ਏਤਨਿਅਕੁਯ

ਦਾ ਨਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਤੇਜ ਬਜੇ ਰਜ ਕੈ ਨਹਿ ਨੈਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਲਜਾ
ਭਾਰਨ ਵਾਏ ਜੀਸਾ ॥ ਬੋਲੈ ਬਚਨ ਜਾਨਿ ਜਗਦੀਸਾ ॥
ਵੇਦ ਉਦਾਚਾ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਹਿ ਕਛੁ ਨਹੀ ਅਚੀਤ੍ਰਾ ॥ ਤੁਮ
ਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਖ ਕੇ ਬੀਤ੍ਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਗੁ
ਨ ਨਿਰਭੇਦਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਜਾਨਿ ਜਕਹਿ ਨਹਿ ਬੇਦਾ ॥ ਨਿਜਾ
ਨੀਦ ਪੂਰਨਿ ॥ ਨਿਜਾਰੇ ॥ ਤੇ ਜੇ ਦੁਤੈ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ॥
੧੭ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਜਰਨ ਜੇ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਰਬਹੁ ਬਿ
ਘਨ ਪਠਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਲੋਕ ਵਾਬਿ ਪਗਨੀਚੇ ॥ ਗਏ ਚ
ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਪਦ ਉਚੇ ॥ ੧੮ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬਿਘਨ ਕਰੈ ਜਬ ਦੇਵਾ ॥)

ਸਿਟ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਪਨਿ ਜੇਵਾ ॥ ਐਰ ਕਿ ਜੀ ਕੋ ਬਿਪਨ ਨ ਕਰ
 ਹੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤਿਨੈ ਡੰਡੁ ਜਬ ਕੁਰਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰ ਤੁਦ ਜਨ ਹਿ ਬਿ
 ਪਨ ਨ ਜੀਤਾਵੈ ॥ ਬਿਪਨ ਨ ਜੀ ਸਚ ਨ ਦੇ ਜਾਵੈ ॥ ਜੀ ਤਿਉ ਦਨ
 ਪਤਿ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਤੋ ਬਿਪਨ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਰੋ ਕਹਾ ਅਚੰਭਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਮੇਰਿ ਜ ਕੀ ਨ ਹਿਰੰਬੁ ॥
 ਫੁਧਾ ਤਿਖਾ ਅਰੁ ਮਾਲ ਜਨਿ ਦਾ ॥ ਜੀ ਤੇ ਸੁ ਬਰਖਾ ਅਰੁ
 ਤੇ ਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਹ ਦਾ ਮਿਸ ਨਾਟਿ ਕ ਬਿਜਤਾਰਾ ॥ ਇਨ ਕੇ
 ਗੁਨ ਤੇ ਜਲ ਧਿਆ ਪਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਬਹੁਤ ਕਸ ਕਰਿ ਤਰੈ ॥ ਗੋ
 ਪਟ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਝ ਤੇ ਰੈ ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਪ ਜਬ ਮਿਥ ਜਾਹੇ ਈ ॥

ਦੁਹਿਲੋਕਮੇਏਕਨਕੋਈ । ਤਾਤੇਜਬਜਾਪਨਉਚਰੈ । ਤੁਮਾਰੀ
 ਭਗਤਿਬਿਨਾਨਹਿਤਰੈ । ੨੩ । ਆਖਿਧਿਟੇਵਬਚਨਉਚਰੈ ।
 ਤਬਹਰਿਏਕਮਚਿਕੁਕਰੈ । ਅਤਿਅਦੁਰੁਦਛਬਿਨਾਰਿਅ
 ਨੇਕਾ । ਅਨਮੋਹਨੀਏਕਤੇਏਕਾ । ੨੪ । ਤੇਜਬਜੇਵਾਕਰਤਦਿ
 ਯਾਈ । ਅਨੋਗਾਸਖਿਨਜੋਆਈ । ਤਿਨਕੇਗਧਰੂਪਜ
 ਬਾਯੇ । ਚਿਦਉਟੈਉਰੁਗਾਨਿਜਯੋਜੋਯੇ । ੨੫ । ਤਿਨਜੋਹ
 ਰਿਜਿਬੋਲੋਬੋਨਾ । ਇਨੇਏਕਲੇਹੁਤਮੇਨਾ । ਜੁਰਗਲੋਕ
 ਕੋਰੂਪਨਿਰੂਪਾ । ਜਾਤੇਏਜਬਪਗਾਅਨੂਪਾ । ੨੬ । ਤਿਨਜ
 ਬਹਰਿਕੋਕਿਯੋਪਨਾਮਾ । ਲੀਨੀਏਕਉਰਬਜੀਨਾਮਾ ।

੨੩
 ਕਰਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ਪੁਨਿ ਬਾਹਿਰਾਗਾ ਪਹੁਚੇ ਜਕਲਾਇ ਦੁਰਬਾ
 ਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਨੁ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਰਸੀ ਗੁਨਾਯੋ ਬਿਜਯੋ ਤ੍ਰਾਸ
 ਇੰਦ੍ਰਮਨਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰਿ ਲਿਯੋ ਹੀਨਾਮ ਦਿਤਾਗਾ ॥ ਰਾਰਿ ਭੁ
 ਏ ਜਨਕਾਟਿਕਾਗਾ ॥ ੩੦ ॥ ਦੰਤਕਪਲਾਮ ਰੁਪਿਤਾਗਾਗਾ ॥
 ਮਾਠਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਬਿਜਤਾਗਾ ॥ ਯੈ ਯਗ੍ਰਿਵ ਮਧਿ ਪ੍ਰਨਨਿਵਾਗੇ ॥
 ਤੰਗੁ ਰਿਹੇ ਬੇਟਉਧਾਗੇ ॥ ੩੧ ॥ ਸਤਿ ਬ੍ਰਿਤ ਰਾਜਾ ਹਰਿ ਭੁਕ
 ਤਿ ॥ ਤੰਗੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕਿ ਬਿਰਕਤਾ ॥ ਬਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਲਾਪ ਪ੍ਰਲਾਪਿ
 ਧਰਾਯੋ ॥ ਮਛਰੂਪਗਾ ਨਹਿ ਜਹਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬੇਰਾ
 ਹਰੂਪ ਹਰਿ ਧਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਜਾਮ ਤਿ ਦੁਸਹਿ ਮਾਰੇ ॥

ਬੇਰੀਹਤੀਅਹੀਜਲਾਹੀ। ਜੇਊਪਰਿਬਾਪੀਪਲਤਾਹੀ॥

੩੧॥ ਕੂਰਮਪੈਮੰਦਰਾਗਿਰਧਰਜੋ॥ ਅਮੀਤਕਾਛਿਜੁਰਕਾ
ਰਜਕਕੋ॥ ਗ੍ਰਾਹਗ੍ਰਾਹੋਗਜਰਾਜਪੁਕਕੋ॥ ਤਬਹਰਿ
ਜਤਿਤਤਕਾਲਉਬਾਰਜੋ॥ ੩੨॥ ਬਲਾਖਿਲਾਗਦਿਕਜੇਰਿਖ

ਰਾਜਾ॥ ਅੰਗੁਜਜਨਾਮਾਕਾਰਾਬਿਰਾਜਾ॥ ਕਜਪਕੇਕਾਂ
ਜੈਇਕਬਾਰਾ॥ ਜਮਪਿਨਿਕੋਤੇਬਨਹਿਪਧਾਰਾ॥ ੩੩॥

ਤਹਾਂਗਾਇਕੇਪਗਜਲਤੁਰਿਆ॥ ਤਿਨੇਮੇਂਆਪੁਆਪੁ
ਜਬਪਰਿਆ॥ ਹਾਜਿਕੋਰੇਇਦੂਤਹਧਰੋ॥ ਤਬਤਿਨਹਿਰਦੈ
ਹਰਿਸੀਮਰੋ॥ ੩੪॥ ਜਬਆਤਮਕੋਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਤਬਤੁ

ਅਨਾਥ ਉਧਾਰਨਾ ਹੀ। ਤਾਂ ਤੇ ਅਥਹਾ ਕੁਏ ਅਨਾਥਾ ਕ ੩੪
 ਰੁਨਾਜਿਧਗ ਹੋ ਕਰਿਹਾਥਾ। ੩੫॥ ਇਤਨੀ ਜੁਨਿ ਅਰਿ
 ਤਕੀਬਾਨੀ। ਤੁਹੰਉਠਿਧਾਏ ਜਾਰੀਗਪਾਨੀ॥ ਤਬਹ
 ਰਿਕਾਰਿਗਹਿਜਬਨ ਉਧਾਰਾ। ਬਾਲਖਿਲਾ ਉਧਾਰਨਾ ਵਿ
 ਤਾਰਾ। ੩੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਯਾ ਕੁਯਾਇ ਦੂਜੀ ਕੁਯਾ। ਤਬਹੀ
 ਹਰਿਜੀ ਪ੍ਰਗਟ ਉਧਾਰਾ। ਸੁਰਿਬਨਿਤਾਜਬਾ ਅਸੁਨਿਹ ੨
 ਰੀ। ਤਬਤੇ ਹਰਿਸਰਨਹਿ ਅਨੁਜਰੀ। ੩੭॥ ਤਬਹਰਿਜੀ
 ਤੇਜਕਲ ਉਧਾਰੀ। ਅਸੁਰਾ ਅਰਿਜਬ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰੀ॥
 ॥ ਪੁਨਿ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹਰਿਧਾਰਾ। ਅਸੁਰਹਿਰਨ ਕਸਿਪੁਨਿ

ਨਮਾ ਕਰੇ॥ ੩੮॥ ਜਨ ਪੁਰਿ ਲਾਇ ਲਿਨੇ ਹਰਿ ਰਾਖੀ॥ ਜਾ ਕੀ
ਪੁਗਟ ਕਰੈ ਸਬ ਜਾਖੀ॥ ਜਬ ਜਬਾ ਮਜੁਰ ਪ੍ਰਬਲਾ ਅਤਿ
ਭਏ॥ ਦੇਵ ਨਿਕੇ ਅਸੁਲ ਹਰਿ ਲਏ॥ ੩੯॥ ਤਬ ਤਬ ਜ
ਬ ਮਨੁ ਤਗਾਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਕਲਾ ਅਦਿ ਤਾਰਧਰਾਹੀ॥ ਆਰਿ
ਅਸੁ ਰਿਸ ਬਦੁਖੀ॥ ਟਾਵੈ॥ ਜਰਨਾ ਗਤਿ ਜੁਰਿ ਨੁਰਿ ਜੁਖ
ਪਾਵੈ॥ ੪੦॥ ਬਾਦ ਨਰੂਪ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਬ੍ਰਿਖਿ॥ ਮਾਛਲਿ
ਛਲਿ॥ ਬਲਿ ਰਾਜਾ॥ ਤਿਨ ਲੋਕ ਲੋਇੰਦ੍ਰ ਹਿੰਦ੍ਰੇ॥ ਬਲਿ
ਕੰਭਿ ਕਤਿ॥ ਮਾਘ ਬਜਿ ਕੁਏ॥ ੪੧॥ ਬਹੁਰਿ ਅਧਰਾਹੀ॥ ਉ
ਪਜੇ ਰਾਜਾ॥ ਪਰਜਾ ਮਪ੍ਰਗਟੇ ਤਿਨ ਕਾਜਾ॥ ਇਕ ਟੀਸ

ਬਾਰਕਰੀਨਿਛੁੜੀ। ਬੁਢੇ ਕਹੂੰ ਨਰਾਖੋਖੜੀ। ੪੨। ਬਹੁਰਿ ੩੫
 ਕੁਏਦਸਰਬਜੁਤਗਾ। ਜੇਪ੍ਰਗਟਲੋਕਾਮਭਿਰਾਮਾਸਾ।
 ਅਰਭੁਪਰਜੇਲਜਿਨਤਾਰੇ। ਰਾਵਨਾਮਾਦਿਦੁਸੀਪਾ
 ਹੇ। ੪੩। ਮਾਗੇਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦਿਤਾਰਾ। ਬੂਕੇਪ੍ਰਬਲਪ
 ਰਹਿਗੇਕੁਾਰਾ। ਜਦਕੁਲਜਨਾਮਕਰੀ। ਤੇਕਰਿਯੋ। ਜਿ
 ਨਜੇਲਾਗਿਜੀਵਨਿਜਤਰੇ। ੪੪। ਮਾਜੁਰਦੇਖਜਗਮਨਿ
 ਕੇਕਰਤਾ। ਜੀਵਨਿ। ਰਿਉਦਰਿਕੇਕੁਰਤਾ। ਬੋਧਰੂਪਾਰਿ
 ਜੀਤਬਧਰਿਯੋ। ਜਗਮਨਿਦਿਪਾਕੰਡਬਿਜਤਰੇ। ੪੫।
 ਬਹੁਰਿਪਰੇਗੇਕਲਕੀਰੂਪਾ। ਮਤਿ। ਮਪਰਾਧਕਰਹਿਜਬ

ਕੂਪਾ ॥ ਕਾਲਿਕੇ ਅੰਤਿ ਜ ਕਲ ਸੰਪਤਿ ॥ ਬਹੁ ਰਿਪ ਬਿਤ
ਸਤਿ ਜੁਗ ਕੀ ਕਾਰਿ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਮੇ ਜੇ ਬਿਜ ਕਰਾ ਅਵਿਤ
ਗ ॥ ਕੋਈ ਕਹਤ ਨ ਪਵੈ ਪਰਾ ॥ ਕਹੂ ਏਕੇ ਮੇ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹੇ ॥
ਅੰਗੇ ਰੋ ਕੋਟਿ ਅੰਤ ਨਿਰਧੇ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਇ ਨ ਕੋ ਕਹੇ ਜੁ ਨੇ ਜੋ ਗ
ਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਜਹਿ ਤੁਨਿ ਬਾਜੁ ਰਿਪ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਬੁਝਾ ਗਰੇ ਮੇ ਨ
ਹਿਰੇ ॥ ਪਵੈ ਰਾਮ ਨ ਪਰਾਪਦ ਲੇ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
ਏ ਬੈ ਨ ਜੁ ਨਿਦ੍ਰਾ ॥ ਲਿਕੇ ਕੀ ਨੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਿਦਾ ॥ ਪੁਰੁ ਜੀਤਿ ਨ
ਕੀ ਕੋ ਨ ਗਤਿ ਜੇ ਨ ਭੁਜੈ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ੪੯ ॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗ
ਵਤੋ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਾਦਸ ਸ੍ਰੀ ਪੇਬ ਸੁਟੇ ਵਨਾਰਦ ਸਿੰਘ

ਦੇ। ਲਾਅੰ ਤੇ ਜੋ ਗਪ ਖਾਨੇ। **ਚਤੁਰਥੋ ਪਾਇ। ੪। ਸੋ** ੩੬
ਕੁ। ੪੮। ਚੋਪਈ। ਬਿਦੇਹ ਉਬਾਚ। ਜੇ ਨ ਕਰੈ
 ਕਿਜੀ ਕੀਜੇ ਵਾ। ਤਿਨ ਕੀ ਕਹੈ ਕੋ ਨ ਗਤਿ ਦੇਵਾ। ਤਿਨ ਕੇ ਤਿ
 ਪਤਿ ਨ ਜੁਪੈਨੈ ਆਵੈ। ਨਿਜਾ ਦਿਨਿ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਮਗਾਨਿ ਜਲਾਵੈ।
੧। ਪਰਿਜੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਗ। ਉਪਾਵੈ। ਤਬ ਮੋਹ ਕਹੈ ਕਹੁ
ਜੁਪ ਪਾਵੈ। ਏਕਹਿ ਬਚਨ ਜਨ ਕਜ ਬਰਹੇ। ਮਾਛਾ ਚਾ
ਜਨਾ ਤਬ ਕਹੈ। ੨। ਚਾਸ ਉਬਾਚ। ਹਰਿਜੀ ਬਿਖ
 ਬਦਨੀ ਤੇ ਕਰੇ। ਬਾਹਨ ਤੇ ਪੜੀ ਬਿਸਤਰੇ। ਜੀਪ ਨਹੁ ਤੇ ਬੇ
 ਸ ਉਪਾਏ। ਜੁਦ੍ਹੀ ਮੇਂ ਚਰਨ ਨਿਤੇ ਆਏ। **੩। ਆਹੀ ਭਾਂ**

ਤਿਕੀਏ ਮਾਜਗਾ ਤਾਂ ਤੇ ਉਜਨ ਸਬਨ ਕੋ ਪਗਾ ਤੇ
 ਮਾਪੁ ਹੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਮਾਪੁ ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਨਦਰਾ
 ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਮੇਜੇ ਪੁਰੁ ਕੇ ਜੇ ਬਿਜਰੈ ਤੇ ਮਪਾਰਾ ਮਪਰਾ
 ਧਨਿ ਕਰੈ ਤੇ ਈਗਰ ਦੋਹੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਦਾ ਮੀਏ ਹਕਿ
 ਤਪਨਾ ਮੈ ਹੀ ॥ ੫ ॥ ਤਿਨ ਮਪਰਾ ਧਨਿ ਮਧਿ ਗਤਿ ਜਾ
 ਵੈ ਕਬਹੂੰ ਭੂਲ ਮੁਖਿ ਨ ਹਿੰ ਪਾਵੈ ਸੁਦ੍ਰੁ ਜੇ ਪਿਤਾ ਮੈ
 ਤਜਾ ਮਾਇ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਰਿ ਕਥਾ ਸਵਨਾਇ ॥ ੬ ॥ ਤੇਮ
 ਨਾਂ ਮਭਿ ਮਾਂ ਨ ਧਰੈ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਮਾ
 ਤੇ ਇਨ ਕੋ ਹੈ ਉਧਾਰਾ ਪਰਿ ਚਿਤਨ ਕੇ ਵਾਰਨ ਪਾਰਾ ॥ ੭ ॥

॥ ਬਿਪਰੁਛੜੀ ਬੈਸਿ ਡਿਬਰਨਾ ਉਪਨਾਨਾ ਵਿਬੇਦਾ ॥ ੩੭
ਖਕਰਨਾ ॥ ਇਨ ਜਬ ਹਿਨ ਕੇ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਰਿ
ਬਹੁਤਾ ਮਾਪੀਕਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਤਾਤਪਰਜ ਕੋ ਜਾਨੈ ਨਾ ਹੀ ॥ ੧੫
ਹਪਿਤ ਬਾਈ ਮੇਰੁ ਗਾਹੀ ॥ ਬਿਲੁਭੁ ਜਨ ਉਤਾ ਅਧਿ
ਕਾਰਾ ॥ ਪਾਪੋ ਤਾ ਹਿਨ ਲਖੇ ਗਵਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਕਰਾਮਕ
ਗਾ ਬਿਕਰਾਮ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਅਤਿ ਕਠੋਰ ਮਾਪੁ ਹਿਬਦਾ ਜਾਨੈ ॥
॥ ਹਮ ਪੰਡਤ ਜਗਮਨ ਕੇ ਕਰਕਾ ॥ ਮੇਰ ਬਹੁਤ ਕਰਾਮ ਨਿਬਿ
ਸਤਾਰਕਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਪ ਕ੍ਰੋਮੇ ਮੇਰ ਨ ਕ੍ਰਮਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਨੀ
ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਚੁਨਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਰਾਮ ਰਬਾ ਮਰਬ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪਠਿ

ਪਛਿਬੇਦਨਾਖਬਹੁਆਨੈ॥ ੧੧॥ ਬਹੁਜਿਕਲਪਕਰੈ
ਮਨਮਾਹੀ॥ ਬਹੁਤਬਹੁਤਮਾਰਿਕੁਕਰਾਹੀ॥ ਤਯੋਹੀ
ਤਯੋਰਾਜਜਾਮਧਿਕਾਰਾ॥ ਕਾਮਰੁਕੋਪਲੇਕੁਮਹੀਕਾ
ਰਾ॥ ੧੨॥ ਏਕੁਕਪਦਚਤੁਰਾਣੀਆਨੈ॥ ਹਰਿਕੁਗਤਨ
ਕੀਹਾਜੀਠਾਨੈ॥ ਮਾਪਮਾਪਬੈਠੀ॥ ਲਿਜਬਹੀ॥ ਗ੍ਰ
ਹਕੇਲੁਖਨਜਰਾਹੈਤੁਬਹੀ॥ ੧੩॥ ਜਿਨੇਮੇਮਾਨੀਦੀਖ
ਨਭੁਨੀਨੀ॥ ਏਕੁਮਾਨਜੋਜਗਮਕਰਾਹੀ॥ ਬਹੁਤਪ
ਸਨਮਾਰੈਮਗਮਾਨੀ॥ ਤਿਨਮਪਰਾਧਜਿਕੈਨਜਾਨੀ॥
੧੪॥ ਇਤਨੇਧਨੁਮਾਯੋਬਹੁਮੇਯੈ॥ ਇਤਨੀਲੈਇ

ਤੇਤਬਰੈਯੋ ਕੁਲਜੀਪਤਬਿਟਾਠਕੁਗਈ। ਤੁਆਗ ੩੮
 ਰੂਪਬਲਕਰਮਬਡਈ॥ ੧੫॥ ਇਨਕੋਮਟਬਾਢੋਅ
 ਧਿਕਈ। ਤਾਂਤੇਰਿਦੈਜਪਾਇਨਹਿਕਈ। ਹਰਿਭੁਗਤਨ
 ਜੋਠਨੈਗਜੀ। ਅਗਹਰਿਮਰੈਛੋਡਿਪਲਕਾਜੀ॥ ੧੬॥
 ਬਾਦਰਜੰਗਮਜਬੁਪਟਿਆਂਹੀ। ਹਰਿਪੂਰਨਖਾਲੀਕਉ
 ਨਾਹੀ। ਜਸੋਅਕਾਸਲਿਪਤਿਨਹਿਹੋਈ। ਤੁਯੋਹਰਿਬੇਦ
 ਕਹਤਹੋਜੋਈ॥ ੧੭॥ ਪਰਵੈਪੁਛਨਕਬਹੂਜਾਨੈ। ਜਾਤੇ
 ਹਰਿਭੁਗਤਨਿਨਹਿ। ਨੈ। ਬਦਤਮਨੇਰਬਨਿਜਦਿਨਕਰੈ।
 ਤਿਨ੍ਹਾਤਾਪਜਲਨਿਨਹਿਟਰੈ॥ ੧੮॥ ਅਟਪਾਨਮਰਮ।

ਸਾਮ੍ਹਾਰਾ ਨਾਰੀ ਨੇ ਜਤਤਿ ਜਗਨਾਰਾ ਤਾਜ ਗਲੇ
 ਤਾਗ ਬੇਨਿਮਿਤਾ ਬਿਧਿ ਨੇ ਬੇਟਲ ਗਾਯੋ ਚਿਤਾ ॥ ੧ ॥
 ੨੧ ॥ ਜੀਗ ਕਰੈ ਤੋ ਨ ਗਬ੍ਹਾ ਹੀ ਤਾਹੁ ਮੇ ਬਹੁ ਤੇ ਬਿਬਿਨਾ ਹੀ ॥
 ਬਹੁ ਰਿਕ ਪੇ ਦੇਵੈ ਰਿਤੁ ਦਾਨਾ ਪ੍ਰਯਾਨਿ ਮਿਤਿ ਚਿਤਨ ਹੀ
 ਮਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਬਹੁ ਤੇ ਛੋਰਾਵੈ ਬਹੁ ਰਿ
 ਬੇਟ ਜਬ ਤਾਗ ਕਰਾਵੈ ॥ ਮੇਜੇ ਹੀ ਮਾਮ੍ਹਾ ਮਾਮ੍ਹਾ ਦਪਾ
 ਨਾ ਜਗਮਾ ਹਿਨ ਹੀ ਕੋਰੀ ਮਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਉਹੁ ਹੁ
 ਤੇ ਛੋਰਾਵੈ ॥ ਮੇਜੇ ਤਾਤ ਪਰ ਜਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਜਰਨ ਹੀ ਮਾ
 ਦੇ ਕੋਈ ॥ ਜਾਰੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਇਕ ਕੋਈ ॥ ੨੨ ॥ ਕੋਜੇ ਤਿ

ਨਕਿਸਰਨਹਿਮਾਵੈ। ਅਭਿਪ੍ਰਾਯਸਾਰੇਜੋਪਾਵੈ। ਵਿਹਰਿਜ ੩੯
 ਨਮਰੂਹਰਹਨਜਾਨੈ। ਅਪਹਿਕੋਪੀਤਕਰਿਮਾਨੈ। ੨੩॥
 ਤੁੰਤੋਤਾਤਪਰਜਨਹਿਜਾਨੈ। ਪਛਿਪਛਿਬੇਦਮ੍ਹਰਥਨਿਠਾ
 ਨੈ। ਧਨੇਮੇਜੋਜੋਕਰੈਉਧਾਰਾ। ਜੋਧਨਖੋਵੈਬ੍ਰਿਥਾਗਵਾਰਾ।
 ੨੪॥ ਜੋਧਨਹਰਿਕੈਕਾਜਲਗਾਵੈ। ਜੋਤਬਪ੍ਰੇਮਭਗਤਕੋ
 ਪਾਵੈ। ਤਾਤੇਹੋਇਗਮਾਂਨਪ੍ਰਗਸਾ। ਤਬਹਰਿਮਿਲੈਮਿਟੈ
 ਭਵਪਾਸਾ। ੨੫॥ ਮੇਜੋਧਨਤੇਹੁਛਾਮਮਾਂਨਾ। ਦੇਹਿ
 ਕਾਜਖੋਵੈਭੁਗਮਾਨਾ। ਕਾਲਨਿਰੰਤਰਹਰਤਨਦੇਖੈ। ਬਹੁ
 ਮਦਮਤਦੂਰਿਕਰਿਲੇਖੈ। ੨੬॥ ਮਦਮਾਜਾਪੇਮੇਮਾ

ਨਿਜੈ॥ ਐਰਭੂਲਕਹੂੰ ਨ ਵਨ ਲੀਜੈ॥ ਤਹੂੰ ਆਪੁ ਲੇਇ
 ਆਪੁ ਨਾ॥ ਥਾਂ ਨ ਪਾਂ ਨ ਤੇ॥ ਅਧਿਗਤ ਜਾਨਾ॥ ੨੧॥ ਤੇ ਬਨੀ
 ਤਾਰਿ ਤੁਦਾ ਨ ਰਿਵੇਵੈ॥ ਐਰਭੂਲਕਹੂੰ ਨ ਵਨ ਲੇਵੈ॥ ਜੇਊ ਜੈ
 ਲਗਿ ਏਕ ਜੁਤ ਹੋਈ॥ ਜੁਤ ਕੇ ਕੁਏ ਤਾ ਗਇ ਜੇਈ॥ ੨੨
 ੨॥ ਐ ਜੋ ਸਕਲ ਬਰਨ ਕੇ ਧਰਮਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਭੂਲ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਰ
 ਆ॥ ਅਗਮ ਹੀ ਨ ਜੂਤ ਜਿਅ ਤ ਬਖਾਨੈ॥ ਸੁਰਖਾ ਆਪੁ ਰਿਪੀ
 ਰੇਤਾਨੈ॥ ੨੩॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕਰਮ ਆਰੰਭੇ॥ ਇੰਦ੍ਰਿ
 ਮਨ ਹਿ ਕਦੈ ਨ ਰਿਖੈ॥ ਵੇਹ ਕਰੈ ਬਹੁ ਜੀਵਨਿ॥ ਆਰੈ॥ ਤੇ
 ਬਹੁ ਜਨਮ ਤਿਨ ਹਿ ਜੀ ਪਾਰੈ॥ ੨੪॥ ਬਾਵਰ ਜੀ ਗਾ ਅਸਬ

ਘਟਿਆਹੀ। ਏਕੈ ਗਰਿਦੂਜੇ ਕੇ ਨਾਹੀ। ਤਿਨ ਕੋ ਦੋਹਰ ਕਰੈਤ
 ਨਪੈਏ। ਦਾਗਾ ਚੁਤਾਨਿ। ਮਾਨਿ ਜੇ ਤੇਏ। ੩੧॥ ਨਹਿ ਸੁਰਖ
 ਨਹਿ ਤਰ੍ਹਗਾਨੀ। ਪਛਿ ਪਛਿ ਗ੍ਰਿਥ ਹੋਇ। ਮਭਿ ਮਾਨੀ॥
 ਤੇ ਮਜਾ ਪਿਰੋਗੀ। ਸਬ ਜਾਨੀ। ਤਿਨ ਜੋ ਗਮਾਂ ਨ ਨਾਹੈ
 ਗਾਨੀ। ੩੨॥ ਤੇ ਜਬ ਕਰੈ। ਮਾਪ ਨੇ ਪਾਤਾ। ਸੁਪਨੈ ਉ
 ਨਲੈ ਕੁਲਾਤਾ। ਕਰਮ ਪਖੇ। ਸੁਖ ਕੋ ਚਾਹੈ। ਮਮੀ। ਤ
 ਦੈ ਕਰਿ ਬਿਖਾਰਿ ਬਿਜਾਹੈ। ੩੩॥ ਨਾਨਾ ਤਪਤ ਪਤ ਤੇਰੈ
 ਕਰਹਿ। ਮਨੇ ਕਥ ਫਲਹਿ ਨਲੈ। ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਸਮਕਰਿ
 ਉਪਜਾਏ। ਸੁਤ ਬਿਤ ਦਾਗਾ ਕਲਾ ਨ ਭਾਏ। ੩੪॥ ਤਿਨ

ਜਬਾਹਿ ਨਕੋਛੋਡਿਹਿਗਾਂਹਿ। ਬੀਧੋਆਪੁਜਾਮਦ੍ਵਾਰੇ
 ਜਾਹਿ। ਜਾਮਕੇਦੂਤਨਰਕਉਗਾਵੈ। ਤੁਹਕੇਦੁਖਕ
 ਹੋਨਹਿਜਾਵੈ। ੩੫॥ ਤਿਨਕੋਕੋਨਹਿਰਾਖਨਹਾਗਾ।
 ਹਰਿਰਛਕਸੇਨਹਿਨਜੀਤੁਗਾ। ਕਹਾਕਹੈਕਛੁਕਹੈ
 ਨਜਾਹਿ। ਹਰਿਬਿਨਕਹੈਪਲਕਜੁਖਨਾਹਿ। ੩੬॥
 ਟੋਹਗਾ। ਰਮਸਬਚਨਿਸੁਨਿਭੂਪਕੇਬਛੋੜਾਸਮ
 ਪੁਆਗ। ਤਬਜੁਗਜੁਗਕੇਪੂਛਿਯੋ। ਹਰਿਕੋਭਜਲਪ
 ਕਰਾ। ੧੧॥ ਰਾਜੇਬਾਗਾ। ॥ ਕੋਨਸਮੈਕੋਸੇਅਵਿਤਾਰ
 ॥ ਕੋਸੇਬਰਨਨਾਮਆਕਾਗਾ। ਰਿਹਬਿਪਿਭਜੈਬਰਨ

੦

੪

ਮਾਜਮਾ ਕਹੇਗਾ ਨਿਕੇਸਾਪਨਪਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ
 ਤੇਗਾਨਲਹੈਜਬਤਾਗੈ ॥ ਨਿਤਹਰਿਚਰਨਕਦਲ
 ਅਨੁਰਾਗੈ ॥ ਜੁਨਿਨਿਪਬੈਨਭਗਤਕੇਭਾਂਜਨਾ ॥ ਤਬਬੋਲੈ
 ਨਦਿਮੇਕਰਿਭਾਂਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿਭਾਂਜਨਉਬਾਚਾ ॥ ਸਤ
 ਤੇਤਾਦ੍ਵਾਪਰਕਲਿਕਾਲਾ ॥ ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਭਜਏਗੋਪਾਲਾ ॥
 ਬਹੁਬਿਧਿਬਰਨਬਹੁਤਾਮਾਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਨਾਮੁਗੁਰਮ
 ਬਰਨਭੁਜਚਾਰੀ ॥ ਸੀਸਜਟਾਤਨਬਲਕਲਿਧਾਰੀ ॥ ਕੀ
 ਠਜਨੇਉਕਰਿਜਪਮਾਲਾ ॥ ਵੀਡਕਮੰਡਲਮਰਹਿਗਛਾਲ
 ੪ ॥ ਤਬਮਨੁਖਹੋਵੈਜਬਜੁਧਾ ॥ ਸਮਨਿਰਬੈਰਜੁਰਿਦੈਧ

ਬਹੁਤਾਮਬਹੁਜਨਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥

ਬੁਧਾਇਜਥਿਰਕਰਿਇੰਦੀਆਮਨਪ੍ਰਨਾਕਰੈਜਥੈਨਿ
 ਨੁਹਰਿਕੋਪਾਨਾ। ੫॥ ਤਿਸਨੁਪਰਛਪਗਜੇਗੇਨੁਗਾਨਿ
 ਗਾਲਪਗਾਤਾਮਰੁਣੀਜਗਪਰਥੇਤਮਥੈਕੁਠਾਮਬ
 ਯਕਤਾਤਿਨਕੇਨਾਜੇਹਿਏਬਾਕਤਾ। ੬॥ ਰਕਤਬਰ
 ਨਡੇਤਾਨੁਗਾਮਾਂਹੀ। ਤਿਉਨਮੇਪਲਾਗਇਪਾਰਿਹਾਂਹੀ।
 ਪਤਿਕੇਜਨੁਰੁਦਾਇਕਾਥਾ। ਰਿਗਨੁਜਨਾਮਰੁਣੀ
 ਮੇਨਾਥਾ। ੭॥ ਤਬਤਿਨ੍ਰਿਤਿਜਗਾਦਿਕਕਰੈ। ਬੇਦ
 ਬਿਹਤਕਰਾਨਿਬਿਜੈਗੇ। ਜਰਬਦੇਵੇਮੇਹਰਿਕੋਜਨੈ। ਤ
 ਬਜਬਮੇਹਰਿਪੂਜਾਠੈਨੈ। ੮॥ ਪਿਸਨਗਰਭੁਭੁਗਾਇ

ਕਹੀਐ ਬਿਨੁ ਬਿਖਾ ਕਪਿਜੰਗਮ ਭੁਨੀਐ ਸਰਬ ਦੇਵ ਉਰਕੁਮ ॥
 ਬਿਜਾਮੀਤੁ ਮੇਸੇਨਾ ਕਹੈ ਸਬੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਪਰਪੀਤ ॥
 ਬਸਨਪਨਜੰਗਮ ਸਿਖਾਦਿਕਾ ਮਾਧੁਧਾਮ ਭਿਗਾਨ ਚਾਰਬ ॥
 ਹੁਕਿਗਲਤਾਪਰਨਾ ਲਛਮੀ ਚਿਤਨਬਹੁਤਾ ਮਾਭਰਨਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਚਾਮਰਛਤ੍ਰ ਮਾਦਿਬਹੁਜੇਨਾ ਮਹਾਰਾਜਲਛਨਜੁਪਦੇਨਾ ॥
 ਬੇਟਤੰਤ੍ਰਪਬਜੇਦਾਕਥੈ ਸਰਬਾਮਰਪਨਪੁਜਾਬਿਜਤਥੈ ॥ ੧੧ ॥
 ਬਾਹੁਦੇਵਸੀਕਰਪਨਦੇਵਾ ਪਰਦਾਨੁਕਾਮਨਰੁਧਾਮਭੇਦਾ ॥
 ਨਾਰਾਮਨਭਗਵਾਂਨਾਮਨੀਤਾ ਜਿਨਕੋਕੋਈਲਹੈਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨ
 ੨ ॥ ਬਿਜਦੁਪਬਿਜੇਸੁਰਦਾਮੀ ਸਰਬਾਤਮਜਬਾਮੀਤੁਰਿਜਾ

ਮਨਿ ਬਹੁਤ ਭਾਤਿ ਅਜਤੁਤ ਬਿਜਤ ਹੈ। ਬਿਧਿ ਸੇਵਾ ਪਰਪੂਜਾ
ਕਰੈ॥ ੧੩॥ ਕਲਗੁਗ ਪੀਤਿ ਪੀਤਿ ਬਰਪਾਰੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਪਾਨ
ਸਮਾਮੁ ਰਾਗੀ। ਸਹਿਤ ਪਾਰਖਤ ਬਹੁ। ਮਾਭੁਰਨਾ। ਸਦਨ
ਕਰਿਗਤਿ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ॥ ੧੪॥ ਇੰਦ੍ਰ ਅਮਨ ਬਹੁ ਭਰੇ ਬਿਕਾਰਾ
ਅਤਿ ਨਤੋਰਾ ਖੈਰ ਰਨਤੁ ਮਾਰਾ। ਸਬ ਬਿਧਿ ਸਬਤੀ ਰਬ ਕੋ ਬਾ
ਸਾ। ਸੁਮਿਰਤ ਹੀ ਪੁਰਵੈ ਸਬਾ ਮਾਸਾ॥ ੧੫॥ ਸਿਵ ਬਿਰਚਤੁ
ਰਨ ਰਮੁ ਨਿਧਾਵੈ। ਜਾ ਕੇ ਭੇਟ ਬੇਟ ਨਹਿ ਪਾਵੈ। ਰਾਖ ਲੇਤੁ ਜ
ਰਨ ਹਿਜੋ ਮਾਵੈ। ਜਨਮ ਅਰਨਜ ਬਦੁ ਪੀਲਾਵੈ॥ ੧੬॥
ਕੇਵਲ ਦੀਨ ਹੋਇ ਉਪਾਰੈ। ਭਵ ਜਾਗਰ ਕੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ॥

ਅੰਜੋ ਚਰਨਤੁ ਮਾਰੇ ਗਯੋ ਤਾਕੀ ਸਰਨਿ ਦੀਨੇ ਨੇ ਮਾਂ ੪੩
 ੧੧) ਮਾਤਿ ਦੁਸਤਰੁ ਰਬੀਛੈ ਜਾਕੇ ਅੰਜੋ ਰਾਜਛੈ ੪
 ਕਰਿਤ ਕੋ। ਵਸ ਰਬਭੁਕਤ ਬਚਨ ਜਤਿ ਕਰਨਾ ਬਨ
 ਕੋਗ ਵਨਿ ਕਿਯੋ ਜਿ ਨ ਚਰਨਾ ੧੮) ਤੇ ਮਾਸਿ ਰਗਾਜਿ
 ਤਾਮਨ ਭੁਯੋ ਜੇਤੈ ਕੋ ਪਿਛੈ ਭੈਠਿ ਪਾਯੋ ਜੇਭਗ
 ਤਕੇਯੋ ਮਧੀਨਾ ਅੰਜੋ ਚਰਨ ਜਰਨੇ ਲੀਨਾ ੧
 ੮) ਅੰਜੋ ਸਿਧਿ ਪਕਾਇ ਮਾਸਤ ਤੁਕਰੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
 ਰਿਨਾ ਮਨਿ ਉਚਰੈ। ਸੁਨੈ ਕਹੈ ਸੁਮਿ ਰੋਮ ਭਯਾਵੈ ॥
 ਤੇਤਤ ਕਾਲਤ ਤੁਕਹੁ ਪਾਵੈ ੨੦) ਮਾਥਿ ਪਿਜੇ ਸੁ

ਗੁਰਗੁਰਿਸੇਧੈ ॥ ਤਿਨਤਿਨਕੋਗੁਰਿਗੁਰਾਨਹਿਦੇ
ਦੈ ॥ ਗੁਰਾਂਨਪਾਇਨਿਜਤਤਜਾਧੈ ॥ ਜਹਾਂਜਾਇਬ
ਹੁਕਮੈਨਹਿੰਦੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇਕਲਿਗੁਰਾਕੇਗੁਨਕੇ
ਜਾਂਨਤਾ ॥ ਤੇਬਹੁਬਿਧਿਹਿਉਜਤਤਿਕੋਠਾਨਤਾ ॥ ਜੇਸੇ
ਪਰਾਸਾਰਕਲਿਆਹੀ ॥ ਮੇਸੇਮੈਰਗੁਰਾਨੇਮੈਨਾ
ਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਤਿਗੁਰਾਪਾਨਜਗਾਝੇਤਾ
ਹੀ ॥ ਦੁਪਗਪ੍ਰਤਾਪੁਜਹਿਗਾਹੀ ॥ ਕਲਕੇਦਲ
ਨਾਹੀਕਰਾਧੈ ॥ ਜੇਸੇਫਲਤਤਕਲਾਹਿਧੈ ॥
੨੩ ॥ ਆਉਦਾਗਰਾਗਾਹਿਨਿਰੰਤਰਾ ॥ ਦੁਪਤ

ਜੀਵ ਪਰੈ ਨਹਿ ਮਤਿਗਿ ਤਮੇ ਹਰਿਗੁਨ ਨਾ ਉਚਾਰਨਾ ਏਕ
 ਹਾਜ ਸਕਲ ਕੋਤਰਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪਾਪ ਅਪਾਰਘੋ ਰਕਲਿਅੰ
 ਹੀ ਜਮੇ ਪੁਨ ਲੇਖ ਕਹੂੰ ਨਾਂਹੀ ਤਮੇ ਜੇ ਹਰਿਗੁਨ ਹਿਉਚਾ
 ਹੈ ਤੇਤਰਿ ਆਪੁ ਅਰੋ ਕੋਤਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਤੇਕਿ ਤਕਿ ਤੇਈ ਬਡ ਭ
 ਗੀ ਜੇਕਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਅਨੁਰਾਗੀ ਆਪੁ ਸੁਖੀ ਗਐ ਰਨ
 ਸੁਖਿ ਰਾਵੈ ਤੇਜਗ ਜਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨਹਿ ਮਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤ ਰੇ
 ਤਾ ਦ੍ਰੁਪਗ ਅਦਿਤਰੀ ਤੇਕਲਿ ਸੁਗਕੀ ਬੀਛਾ ਕਰਿ ਹੀ ਕ
 ਲਕ ਛੁਪਾਧ ਨਾਮ ਰਸਾ ਨਾਹੀ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਰਹਿਅੰ
 ਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਅਰੁ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਕੇਈ ਦੇਸ ਬਸੁ ਪਾ ਦ੍ਰਾਦਿ ਤ੍ਰਾਟਿ

ਨਦਤਹਬੁਧਾ ਜੇਉਪਜੇ ਤੇਭਗਤਹਿਕਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇਤਹਾਂਬਹੁਤ
 ਉਧਰੈ ॥ ੨੮ ॥ ਅਰੁਜਹਤਾ ਰਪਰਈਕ੍ਰਿਤਾ ਲਾਕਾ
 ਬੇਰੀਪਾਸੁਨੀਬਿਜਾਲਾ ਅਰੁਸਰਸੁਤੀਪਛਿਮਿਬਹਨੀ ॥
 ਗੀਗਾਅਦਿਦੁਰਤਸਬਦਹਨੀ ॥ ੨੯ ॥ ਜੇਅਨਦਪੀ
 ਦੈਜਲਇਨਕੇ ॥ ਦੂਰਹੋਇਹਿਰਦੈ ॥ ਲਤਿਨਕੇ ॥ ਤੇਸਰਬਥਾ
 ਹੋਹਿਹਰਿਭਗਤਾ ॥ ਜਾਪਸੀਗਿਹੋਵੈ ॥ ਅਸਕਤਾ ॥ ੩੦ ॥ ਭੂਤਭੁ
 ਟਿਬਪਿਤ੍ਰਿਬਿਪਦੇਵਾ ॥ ਇਨਕੇਰਿਨੀਕਰੈਜਬਸੇਵਾ ॥ ਜੇਨਰਿਨੀ
 ਸਹਿਜੇਵਾਕਰਈ ॥ ਜੇਜਬਤਨਹਰਿਕੋਅਨੁਸਰਈ ॥ ੩੧ ॥ ਜੇ
 ਬਿਧਿਤਨਿਹਰਿਚਰਨਨੀ ॥ ਆਵਹਿ ॥ ਤਿਨਕੇ ॥ ਲਹਰਿਦੂਰਿਬ

ਹਵੈ। ਬਹੁ ਕਮੇ। ਲਉ ਪਜੈ ਨਹਿ ਕੋਈ। ਉਪਜੈ ਕਦੇ ਹਰੈ
 ਰਿਸੇਈ। ३२॥ ਤਤੇ ਸਬ ਬਿਧਿ ਕੇ ਫਲ ਏਕਾ। ਰਾਹਿ ਏਹ ਰਿਪ
 ਵਛਾਡਿ। ਮਨੋ ਕਾ। ਸਬ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਬ ਧੀ। ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਸਰਨ ਗਤਿ
 ਪਾਲਕ ਬਿਖਆਤਾ। ३३॥ ਜਬ ਜਬ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨ ਹਿਆਯੋ।
 ਤਬ ਹੀ ਤਬ ਤਿਨ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪਾਯੋ। ਤਾਂ ਤੇ। ਐਸ ਕਲ ਪਰਾਰੀ
 ਏ। ਸ੍ਰੀ। ਭਗਵਾਂ ਨ ਚਰਨ ਚਿਤ ਪਰੀਏ। ३४॥ ਮੇਸੇ ਜੁ ਨਿਨ ਵਹੈ
 ਕੇ ਬੈਨਾ। ਜਨ ਕਹਿ ਦੇ। ਅਤਿ ਉਪਜਿਯੈ ਚੈਨਾ। ਸੀਸੀ। ਮਯੋ ਸਕ
 ਲਭਾ। ਭਾਰਾਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ। ਗਾਨਾ। ਸੁ ਤੇ ਜੋ ਜਾਗਯੋ। ३५॥ ਤਬ
 ਤਿਨ ਕੀ ਬਹੁ ਪੁਜਾ ਕੀਨੀ। ਬਿਪ੍ਰਨਾ। ਸਹਿਤ ਪਰਵਛਾਨਿ ਦੀਨੀ
 ਸੀਨਾਰ ਦੇਵਾਯਾ।

ਆਬਿਪਿਦਰਸਪਾਏਜਬਹੀ ਆਤਰਿਧਾਨੁ ਭੁਏਤੇਤਬਹੀ ॥ ੩੬ ॥
ਜਨਕਬਿਦੇਹਾਮੇਰਜਬਤੁਆਗਯੋ ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਦਲਾਮਨੁਰਾਗ
ਯੋ ॥ ਆਬਿਪਿਬੁਧਪਰਾਅਛੁਭਯੋ ॥ ਤਰਿਭੁਵਨਿਪਬੁਧਾਮੇਰਯੋ ॥

੩੭ ॥ ਆਹੀਬਿਪਿਤੁਹੁੰਬਭੁਭਾਹੀ ॥ ਪੈਕਰਿਹਰਿਚਰਨਨਾਮਨੁਰਾ
ਗੀ ॥ ਮੇਰਜਕਲਕੋਤਜਿਹੋਸੀਗਾ ॥ ਨੁਬਪਾਇਹੋਬੁਧਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥
ਅਰੁਤੁਹੋਤੇਵਕਿਬਸੁਦੇਵਾ ॥ ਭੁਏਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰਿਹਰਿਜੇਵਾ ॥ ਤੁ
ਮਰੇਜਸਪੁਕੋਜਗਜਾਗਾ ॥ ਜਿਨਕੋਹਰਿਲੀਨੋਆਵਿਤਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥

ਦਰਸਨਾਅਲਿੰਗਨਾਅਲਾਪਾ ॥ ਆਸਨੁਭੋਜਨਸੇਅਨਿਲਾਪਾ ॥
ਹਰਿਜੇਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਚਿਤੁਦੀਨੋ ॥ ਤਾਂਤੇਸਕਲਭਜਨਤੁਮਕੀਨੋ ॥ ੪੦ ॥

ਕਪਰਬਾਜ਼ ਦੇ ਵਹਿਜਿ ਪਾਲਾ। ਦਿਤ ਬਕਸ਼ ਸਲਾਹਿ ਕਰਾਲਾ।
 ਬੈਰਾਵ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਿਤ ਪਾਕੇ। ਤਿਨ ਤੂੰ ਕਹਿ ਦੇਵੁ ਪਾਕੇ ॥ ੪ ॥
 ੧॥ ਤੇਜੇ ਪੈਅ ਤਿਸੇ ਜੇ ਦੇ। ਤਿਨੁ ਕੋ ਕੋ ਨ ਪਗ ਗਤ ਦੇਵੈ ॥
 ਬਤੁ ਮੁਖ ਬੁਧਿ ਮਤਿ ਮਨੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵੇ ਕੇ ਬਹਾ ਹਿਜੇ ਨੇ ॥ ੪ ॥
 ੨॥ ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਪਾਰੀ ਨਰ ਦੇਹੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੁਮ ਜਾਨੇ ਦੇ
 ਹੀ। ਬਛਾ ਦੇ ਪਭੁ ਦਿਸੈ ਮੇਂ ਮਘ ਭਾਗ। ਮੇਰ ਨ ਕਾਜ ਪਾਕੇ
 ਮਾਵਿਤਾਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਪਗ ਮਧੁਨੀ ਤਜ ਸਾਹਿਬ ਸਤਗੁਰੀ।
 ਸਾਜੇ ਲਾਗਿ ਜੀਵਨਿ ਸਤਗੁਰੀ। ਜੇ ਜੇ ਦਿਨੁ ਜੇ ਤਲਗਾ ਦੇ।
 ਤੇ ਤੇ ਸਕਲ ਪਗ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਕੇਵਾਚਾ ॥ ਮੇਰੀ

ਸੁਨਿ ਨ ਰਵਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਬਸੁ ਦੇਵ ਦੇਵ ਕੀ ਅਵਤਾਰ ॥ १ ॥
 ਮਾਪੁ ਹਿੰਦੁ ਤ੍ਰਿਕੁਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਦਬ ਹਮ ਕੋ ਮਾ
 ਨੈ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ਹਿੰਦੁ ਤ੍ਰਿਕੁਤਿ ਹਮ ਕਬਾਜੇ ਕੁਏ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਸੁਨਿ ਹਿ
 ਰ ਦੇ ਗਾਏ ॥ ਸੋ ਸਬ ਭਵ ਬੀਪਨ ਛਿਟ ਕਾਏ ॥ ਉਪਜੈ ਗਜਾਂ ਨ ਪਰਮ
 ਪਦ ਪਾਏ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਹੋ ਹਰਾ ॥ ਹਿੰਦੁ ਤ੍ਰਿਕੁਤਿ ਹਮ ਕਬਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ
 ਨੈ ਕੇ ਦੁਗ ॥ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਬਾਣੀ ॥ ਮਬ ਬਰਨੈ ਕਰਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥
 ੧੨ ॥ ੫੫ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ਹਿੰਦੁ ਤ੍ਰਿਕੁਤਿ ਹਮ ਕਬਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ
 ਸੁੰਧੇ ਬਸੁ ਦੇਵ ਨਾਰਦ ਸੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੀ ਤੇ ਜੋਗ ਪਖ ਜਨੇ ਪੀਚ ਮੋਧਾ ॥
 ੬ ॥ ੫ ॥ ॥ ਨਾਰਦ ਬਸੁ ਦੇਵ ਸੀ ਬਾਣੀ ॥ ਮਾਪਤ ॥ ॥ ਮਬ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਦ ਸੀ ਬ

ਦਪਸ ਤਵਰੀ **ਪ੍ਰਸੂਪ ਤੇਤਤ** ਸ੍ਰੀਸੁਕਰਿਬਾਚਾ **ਚੋਪਈ** ਬਹੁ
 ਰਿਸੁਨੇਨਿਪਾਮਾਤੁਮਾਬਿਦਾ ਜਾਕੈਜਾਨੈਮਿਦੈਮਾਬਿਦਾਮਿਦੈ
 ਮਾਬਿਦਿਆਬ੍ਰਹਮਾਹਿਪਾਵੈ ਬ੍ਰਹਮਾਹਿਪਾਇਫੇਰਿਨਹਿਪਾਵੈ।
੧। ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾਜਨ ਕਾਦਿਕਸੰਗਾ ਨਰਦਾਦਿਰੰਗੇਤਰਿਰੰਗਾ।
 ਸਕਲਪ੍ਰਜਾਪਤਿਭ੍ਰਿਗੁਮਹੀਚਦਿਕਾ ਮਾਦੇਵਲੀਨੋਭੂਤਦਿ
 ਕਾ **੨।** ਸੁਰਜਮੂਰਸੀਗੋਲੇਸੁਰਪਤੀ ਪਵਨਮਜੁਨਸਿਤਗ੍ਰਹਪ
 ਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾਮੀਗਿਰਰੁਦ੍ਰਗਿਰੁਦੇਵਾ ਸਾਧਨਾਦਿਕਾਮਰੁਬਿਦੇਦੇਵਾ।
 ੩। ਰਿਖਿਗੀਧਰਬਪਿਤਰਾਮਰੁਨਾਗਾ ਚਾਰਨਸਿਧਕੁਰੇਮਨੁਰਾਗਾ।
 ਮਪਸਰਾਮਰੁਗ੍ਰਹਮਕਾਬਿਦਾਪਰਾ ਕਿੰਨਕਲਪਾਦਿਕਮਾਯਾਪਰਾ।

ਬਾਨੇ

੪) ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪਿਥੇ ਕਾਰਨ ਜਾਰੇ ॥ ਮਾਨੀ ਦਿਤ ਦ੍ਰਵਿਕਾ ਪਧਾਰੇ ॥ ਕੇਈ ਨਾ
ਚੈ ਕੇਈ ਗਾਵੈ ॥ ਕੇਈ ਬਿਹਤ ਬਜਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਕੇਈ ਜਨ ਜਨ ਜਨ ਬਦਭਿ
ਚਾਰੈ ॥ ਕੇਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਨ ਹਿ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਜਾ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਬਹੁਤ ਭਿਛਾਹਾ ॥
ਮਗਨ ਭੁਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਦਾਹਾ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਮਨੁ ਜਤਨ ਪਾਰੀ ॥ ਦ
ਰਸ ਨ ਸਬਨ ਮਨੁ ਹਰਨੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਲੋਕ ਨਿਮਾ ਹਿ ਜਨ ਹਿ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਸਦ
ਨਾਦਿ ਕਰਿ ਸਕਲ ਮੰਧ ਜਾਰੈ ॥ ੭ ॥ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਪੁਰਨ ਦ੍ਰਾਵਤੀ ॥ ਜਾ
ਕੈਸ ਮਿਨ ਹਿ ਮਮਰਾਵਤੀ ॥ ਤਾ ਮੇਥ੍ਹਾ ਦਿਕਰ ਲਿਖਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ
ਕੇਦਰ ਜਨ ਪਾਏ ॥ ੮ ॥ ਸੁਰਗ ਬਿਛੁਫੁਲ ਨਿਕੀ ਮਾਲਾ ॥ ਛਾਦਿ ਤੁਕ ਨਿੰ
ਦੀ ਨਦ ਜਾਲਾ ॥ ਪਾਵਤ ਦਰਸਤਿ ਪਾਤਿਨ ਹਿ ਹੋਵੈ ॥ ਚਿਤ ਲਿਖੇ ਜੇ ਸਨ

ਮੁਖਜੇਵੈ॥੯॥ ਚਿਤ੍ਰਪਦਨਿਬਹੁਮਸਤੁਤਿਕਰੈ॥ ਉਤਮਅਰਬਨਿ
 ਜਸਬਿਸੁਰੈ॥ ਸਹਿਤਬੇਨਤੀਅਰੁਪਰਨਾਮਾ॥ ਵਰਜਭੁਏਸਬਪੁਰ
 ਨਕਾਮਾ॥੧੦॥ ਦੇਵਉਬਾਚਾ॥ ਪਿਯੁਭੁਚਰਨਸਰੋਜਤੁਮਾਰਾ॥ ਮ
 ਨਕ੍ਰਮਬਚਨਚਿਤਾਮਹੀਕਾਰਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਜਬੁਧਿਪ੍ਰਾਨਮਰੁਦੇਹਾ॥ ਬਿ
 ਦਤਪੈਹਮਪ੍ਰਗਟਏਹਾ॥੧੧॥ ਜਾਕੇਪ੍ਰਾਨਬਚਨਮਨਜਾਏ॥ ਜ
 ਦਧਾਨਨਿਜਿਦਿਨੁਮਾਰਾਏ॥ ਭਾਵਸਹਿਤਾਮਭਿਮੰਤਰਯਜਾਵੈ॥
 ਤੇਉਯਾਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਨਪਾਵੈ॥੧੨॥ ਧੋਨਿਧੋਨਿਹਮਧਨਿਭਾਗਹਮਾ
 ਰੇ॥ ਪਰਗਟਏਏਚਰਨਤੁਮਾਰੇ॥ ਜਿਨਕੇਯਜਾਨਕੀਰਤਨਸ੍ਰਵਨਾ॥
 ਬਹੁਰਿਨਹੈਆਵਾਗਵਨਾ॥੧੩॥ ਤੁਮਅਵੈਤਵੈਤਯਹਕਰੈ॥

ਅਪਨੀ ਮਾਯਾ ਸਬ ਬਿਭੂਰੇ। ਤੁਮ ਹੀ ਮੈ ਉਪਜੇ ਸਿ ਜਾਗਾ। ਸਦਾਰ ਹੋਤੁ
ਮਹੀ ਮਧਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਂਹਿਲੀ ਨ ਸਬ ਹੋਈ। ਤੁਮ ਕੋ ਪਰਸਿ
ਜੋ ਕੇ ਨਹਿ ਕੋਈ। ਗਗਨ ਹਿਤ ਮਾਨਿ ਦਸ ਰੂਪਾ। ਅਜਿਤਾ ਅਮਿਤ
ਚਿਦ੍ਰੂਪ ਮਨੂਪਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬਹੁ ਅਯਨ ਸ੍ਰਵਨ ਮਰਦਾਨਾ। ਕ੍ਰਿਯਾ
ਉਪਾਸਨ ਤਪ ਮਜਨਾਨਾ। ਤਜਾਰ ਜੋਗ ਜਗਾ ਦਿਕ ਜੇਤੇ। ਆਤ
ਮ ਸੁਖ ਕਰੈ ਨਹਿ ਏਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਤੁਵਗੁਨ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰਤਾ ਮਪਨਾ ਸੈ ॥
ਜੋ ਤਮ ਮਾਂਹਿ ਸੁਰ ਪਰਕਾਸੈ। ਤਤੇ ਜਨਮ ਕਰਮ ਤੁਮ ਪਾਰੈ ॥
ਦੀਨ ਬੰਧ ਦੀਨ ਨਿਉ ਪਾਰੈ ॥ ੧੭ ॥ ਜੋ ਤੁਵਚਰਨ ਕਵਲ ਮੁ
ਨਿਯਾਵੈ। ਭਵ ਭਯ ਭੋਦ ਸ ਕੁਲਾਢਿਟ ਕਵੈ। ਅਰੁਨਿ

ਜਭਕੁ ਨਿਰੰਤਰ ਜੇਵੈ ॥ ਭਯਨ ਹਿਸਮ ਵੈ ਨ ਹਿਕ ਛੁਲੇਵੈ ॥ ੧੮ ॥
 ਅਰੁ ਏਕੈ ਬੈਰੰਠ ਨਿਮਤਾ ॥ ਹਿਏ ਧਰੈ ਤਾ ਚਰਨ ਹਿਚਿਤਾ ॥ ਬਹੁਰ
 ਏਕ ਜੇਵੈ ਸਹਕਾਮਾ ॥ ਏਕ ਭੁਏ ਚਾਹੈ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ ੧੯ ॥ ਜੀਵਨੁ
 ਕੁਭ ਏਇਕ ਜੇਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵ ਸੋ ਮਤਿ ਜੁ ਧਲੇਵੈ ॥ ਏਕੈ ਜਗਾਦਿ
 ਨ ਸੋ ਕੁਜੈ ॥ ਸਰਬ ਦੇਵ ਮਯਤੁ ਮਕੋਜ ਜੈ ॥ ੨੦ ॥ ਏਕੈ ਬਰਨਾਮਾਦਿ ॥
 ਸਰਮਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪੇਤਕ ਰੈ ਸਬ ਧਰਮਾ ॥ ਏਕੈ ਏਕ ਰੂਪ ਕਾਰਿ ਯਾਵੈ ॥
 ਵੈਤਭਾਵ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਲਯਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਏਕੈ ਤੁਵ ਪ੍ਰਤਿ ਮਕੋਜੇਵੈ ॥
 ਏਕੈ ਨਾਮ ਨਿਰੰਤਰ ਲੇਵੈ ॥ ਏਕੈ ਜਨ ਕਰਿਤ ਨਯਾਨਾ ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ
 ਕਹਿਏ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ਜਿਜੇ ਜੇਤੁ ਵਚਨ ਹਿਜੇਵੈ ॥ ਤੇਤੇ ਸਬ ਬੀਛ

ਤਫਲਲੇਵੈਂ ਜੇਤੁਦਚਰਨਪ੍ਰਗਟਹਮਪਾਯੋ। ਤਾਤੋਂ ਮਥਦਿਸੈ
ਮਨਭਾਯੋ। ੨੩। ਜਹਹਮਬਿਛਾਪੁਰਨਕਰੋ। ਮਮਪਨੇਚਰਨਕ
ਵਲਾਰਿਤਪਰੋ। ਭੁਜਮਕਰੋਦੁਜੀਬਾਸਨਾ। ਜਿਨਤੋਂਉਪਜੈ
ਭਵਜਾਸਨਾ। ੨੪। ਪਰਮਦਯਾਲਭੁਗਤਹਿਤਕਾਰੀ। ਇ
ਛਾਪੁਰਕਦੇਵਮੁਰਾਰੀ। ਇਛਾਪੁਰਨਕਰੋਹਮਾਰੀ। ਨਿਹਚਲ
ਉਪਜੈਭਗਤਿਤੁਮਾਰੀ। ੨੫। ਜੇਤੁਦਜਨਬਨਮਾਲਕਰੋ। ਪੇ
ਮਜਹਿਤਤੁਵਮਾਰੋਂਪਰੋ। ਕਵਲਾਦੇਖਿਜਪਰਧਾਮਾਨੈ। ਤਾ
ਕੋਆਪੁਸਪਤਨੀਜਾਨੈ। ੨੬। ਪਰਿਤੁਮੇਮੇਸੇਦੀਨਦਯਾ
ਲਾ। ਭੁਗਤਮਪੀਨਕਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਤਬਇੰਦ੍ਰਾਕਨਿਰਾ

ਵਰਕਰੋ। ਬਨਮਾਲਾਤਾਉਪਰਧਰੋ ੨੧। ਜਿਤੁਦਰਬਨਭਗਤ
 ਸੁਰਕਾਰਨ। ਦੁਸਮਸੁਰਸੈਨਾਸਿਘਾਰਨ। ਅਸੁਰਨਿਕੋਅਪਗ
 ਤਿਕੋਦਾਤਾ। ਸੁਰਨਿਸੁਰਗਦੀਜੇਬਿਖਯਾਤਾ। ੨੨। ਅਭੁਯਦੰ
 ਨਮਘਨਾਜਨਬਾਨੋ। ਲੋਕਬੇਦਯਧਗਟਬਖਾਨੋ। ਬਿਧੀਪੁਜਾ
 ਰੀਗਤਿਪੁਲੋਕਾ। ਨਾਕੇਦਰਜਮਿਟੈਂਭੁਯਜੇਕਾ। ੨੩। ਬੁਧਾ
 ਦਿਕਸੁਰਨਗਮਧਿਕਾਰੀ। ਤੁਮਰੇਚਰਨਕਦਲਬਸਚਾਰੀ।
 ਜਯੋਮਤਿਬਲੀਬੈਲਮਦਭੁਨਾ। ਨਾਥੇਨਾਕਧਨੀਆਧੀਨ
 ੨੪। ਜਬਜਬਾਮਸੁਰਨਿਤੇਂਦੁਖਧਵੈ। ਤਬਤਬਸਰਨਚਰਨ
 ਕੀਮਾਵੈ। ਤਬਹੀਸੁਖਉਪਜੈਦੁਖਭਾਜੈ। ਅਧਨੋਮਧਨੇਠੈ

ਰਬਿਰਾਜੇ॥ ੩੧॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਖ ਮਹਤਤ ਨਿਯਤਾ॥ ਤੁਮਾਇਨ ਕੇਕਾ
 ਰਨਭਗਵੰਤਾ॥ ਤੁਮਤੇ ਪੁਰਖ ਸਕਤਿ ਜਬ ਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਹਿਮਿਲਿ
 ਮਹਤਤ ਉਪਾਵੈ॥ ੩੨॥ ਤੁਤੇ ਉਪਜੈ ਯਹ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ ਜਲਾਮਧਾਰ
 ਤਰੈ ਜੈਅੰਡਾ॥ ਥਾਵਰ ਜੀਗਮ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਤਾਤੇ ਹੋਇ ਜ
 ਕਲ ਬਿਜਤਾਰਾ॥ ੩੩॥ ਤਾਤੇ ਤੁਮ ਜਾਸ ਬੇਕਰਤਾ॥ ਉਪਜਾਵਨ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਨ ਪਰਤਾ॥ ਤੁਮਾਮਾਧਾਰ ਜਕਲ ਕੇਜਾਮੀ॥ ਤੁਮ ਫਲ
 ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੩੪॥ ਜੇਕਛੁ ਹੋਇ ਜਕਲ ਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਤੁਮ
 ਕਰਤਾ ਦੂਜਾ ਕੇਨਾਂਹੀ॥ ਪਰਿਕਪ੍ਰਿਲਿ ਪਤਹੋ ਹੁਨ ਹਿਦੇਵਾ॥ ਕਿਈ
 ਲਖਿਨ ਜਕੈ ਤੁਵਭੇਵਾ॥ ੩੫॥ ਜੇਲਹ ਜਹ ਜਾਏ ਕਸਤੁਮਾਠਾ॥

ਜਿਨਕੋਂ ਦਿਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਤਿ ਕਾਠਾ ਹਾਵੁ ਬਾਵਸੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਵੈ॥ ਮਦ ੫੧
ਨਬਾਨ ਬਪੁਭਾਂਤਿ ਚਲਾਵੈ॥ ੩੬॥ ਤੁਮ ਤੋ ਪੁਬ ਸਹੈ ਨਾਹੀ॥ ਨਿਹ ਚਲ
ਨਿਜਾਨੰਦ ਪਦਮਾਂਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਭਿਉ ਖੈ ਠਕੈ॥ ਕਰਤ ਬਾਸ ਨਾ ਬਿਖੈ
ਈ॥ ੩੭॥ ਏਵੈ ਨਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਤੁਮ ਕੀਨੀ॥ ਜਿਨਕੀ ਮਹਿ ਮਾਧਰੈ ਨ ਚੀਨੀ॥
ਏਕਰੀ ਗਚਰਨ ਨਿਕੋ ਨੀਰਾ॥ ਪਰਸਤ ਨਿਰਮਲ ਕਰੈ ਸਰੀਰਾ॥ ੩੮॥
ਦੂਜੀ ਤੁਵ ਕੀਰਤ ਕੀ ਜਲਤਾ॥ ਤਿਭੁ ਦਨ ਜਹਾਂ ਤੁਹਾਂ ਬਿਸੁਰਿਤਾ॥ ਮਦ
ਨ ਕਰਤਾ ਅੰਤਰ ਮਲ ਨਾਸੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਿਦਯ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਕਾਸੈ॥ ੩੯॥
ਮਪਕਾਸੁ ਏਭੁ ਯਨਾਂਹੀ॥ ਖੇਲੈ ਏਕ ਮੇਕ ਮਿਲਿ ਮਾਂਹੀ॥ ਇਨਦੈ
ਨਦਿ ਨੁਭੁ ਜੈ ਜੈ ਪੰਡਿਤਾ॥ ਤਿਨਕੋ ਕਾਲ ਕਰੈ ਨ ਰਿਖੈ ਡਿਤਾ॥ ੪੦॥ ਤਾਤੇ

ਨਾਥਕ੍ਰਿਪਾ ਅਬਕੀਨੈ ਸਾਧਸਿਗ੍ਹਾ ਬੋਨਿਤਦੀਜੈ ॥ ਜਿਨੇਮੇਕ
ਬਾਨਦੀਹਮਪਾਵੈ ॥ ਜਾਤੇਤੁਵਚਰਨਨਿਰਿਤਲਾਵੈ ॥ ੪੧ ॥ ਜੀ
ਜੁਕੇਬਾਰਾ ॥ ਜੇਲੈਸਿਵਸ੍ਰਕਾਟਿਕਸੀਗਾ ॥ ਅਸ੍ਰੁਤਿਕਰੀਬਹੁ
ਤਪਰਸੀਗਾ ॥ ਬਹੁਕਯੈਬਿਧਿਏਬਚਨਜੁਨਾਏ ॥ ਜਾਕੈਕਾਜਸ
ਕਲਮਿਲਿਆਏ ॥ ੪੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਦਾਰਾ ॥ ਹੋਪ੍ਰਭਹਮਤਬ
ਬਿਨਤੀਕੀਨੀ ॥ ਧਰਨੀਭਾਰਭਰੀਜਬਚੀਨੀ ॥ ਤਾਤੇਤੁਮਲੀ
ਨੋਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸਕਲਊਤਾਰਯੋਭੁਵਕਭਾਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਮੇਟਿਅਧ
ਰਾਮਧਰਮ ॥ ਬਿਜ੍ਯੁਰਯੋ ॥ ਜਬਸਿਤਨਿਕੋਕਾਰਜਸਰਯੋ ॥ ਅਰੁ
ਕੀਰਤਬਹੁਬਿਧਿਬਿਜ੍ਯੁਰੀ ॥ ਭੁਵਜਾਰਾਤਿਰਿਬੋਕੋਤਰੀ ॥ ੪੪ ॥

॥ ਸੋਮਵਤਾਰਭੂਮਜਦੁਬੰਸਾ ਸਕਲਜਨਨਿਬੰਧੋਟੋਸੀ
 ਸਾ ਬਹੁਬਿਧਿਕੀਨੇਕਗਾਮਪਰਾ ॥ ਜਿਨਸੋਲਗਿਜੈਏ
 ਭੁਵਪਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ਮਰੁਜਦੁਕੁਲਦਿਨਸਾਪਥਿਨਾਜਯੋ ॥
 ਨਹਿਰਹਿਏਦਿਨਦੈਏ ਭਾਸਯੋ ॥ ਤਾਤੇਦੇਵਕਾਜਸਬਕਯੋ ॥
 ॥ ਕਰਿਬੇਕਛੂਨਹੀ ਉਬਯੋ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਗਈਬਰਖਸਤਮ
 ਧਿਕਪਚੀਜਾ ॥ ਤਤੇਹਮਥਿਨਦੈਜਗਦੀਜਾ ॥ ਅਬਕਾਰਿਥਿ
 ਪਾਰਲੋਨਿਜਲੋਕਾ ॥ ਕਰਤਪੁਨੀਤਹਮਾਰੇਵੇਕਾ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਹ
 ਮਹੈਦਾਸਤਮਾਰੇਦੇਵਾ ॥ ਨਿਜਿਦਿਨਕਰੇਤਮਾਰੀਜੇਵਾ ॥ ਅ
 ਸਿਨੁਨਿਬਮਾਕੀਬਾਨੀ ॥ ਤਬਹਸਿਬੋਲੇਜਾਰੰਗਪੁਨੀ ॥ ੪੮ ॥

ਜੀਭਗਵਨਉਦਾਚਾਮੇਜਬਜੁਨੀਤੁਮਾਰੀਬੰਨੀਤੁਮਰੇਕਨ
 ਭੋਯਸਹਜਾਨੀਪਰਿਜਟਕੁਲਯਹੀਪਰਿਹਰਾਤਿਨਾਜਕੁਲਭੁ
 ਵਕੇਮੇਕੋਰਾ੪੮ਏਜਬਜਾਟਵਬਹੁਮਦਾਤਾਨਏਰਹੇਜੋ
 ਮੇਰੀਜਤਾਜਹਿਤਜੇਜਬਪੁਲਯਠੰਨੋਨੋਜਾਯਰਮਜਾਟਾ
 ਭੰਨੋਪਾਤਾਤੋਨਾਜਹੇਤਉਪਨਾਯਾਪੁਜਬਸਿਬਿਪਨਿਤੰਪਯੋ
 ਅਬਇਨਿਜਬਹਿਨੋਕਬਿਨਜਾਊਪਾਛੇਤੁਵਲਕਨਿਮੇਅਊਪਾ
 ਅਜੇਜੁਨਿਹਰਿਨੀਕੇਬੇਨਾਹਿਏਬਫੋਜਬਹਿਨਕੇਚੇਨਾਕ
 ਰਿਪੁਨਿਪਤਿਬੇਨਤੀਜਾਰੇਅਪਨੇਅਪਨੇਲੋਕਜਿਧਾਰੇਪ੨ਤਬ
 ਨਰਪਤਿਕੀਜਤਾਸੁਰੀਬੇਠੇਜਟਕੁਲਜਹਿਤਮਾਰੀਦੁਰਾ
 ਜੀਸੁਕੇਦਾਚਾ

ਸ

ਵਤੀਉਠੈਉਤਪਾਤਾ ॥ ਤਿਨਕੋਦੇਖਿਕਹੀਹਰਿਬਾਤਾ ॥ ੫੩ ॥ ਪ੩
 ਸੀਭਗਵਾਨੇਬਾਚਾ ॥ ਏਉਤਪਾਤਉਠੈਚਹੀਮੈਗਾ ॥ ਅਤਿਭੁ
 ਯਦਾਯਕਦੀਸੈਘੋਗਾ ॥ ਮਗੁਦਿਜਜਾਪਭੁਯੋਕੁਲਮਾਂਹੀ ॥
 ਤਾਤੇਭੁਲੀਦੇਖਿਏਨਾਹੀ ॥ ੫੪ ॥ ਤਾਤੇਮਬਈਹਾਂਨਹਿਹਏ ॥
 ਤਜੀਏਬੇਗਿਨੀਏਜੋਚਹਿਯੋ ॥ ਅਤਿਪੁਨੀਤਛੇੜਪਭਾਜ ॥
 ॥ ਤੁਹਾਬੇਗਿਚਲਿਕਿਜੈਬਾਜਾ ॥ ੫੫ ॥ ਏਕਬਾਰਦਫਜਾਪ
 ਹਿਦਯੋ ॥ ਜਸਿਕੇਛੁਈਰੋਗਤਬਭਯੋ ॥ ਜਬਜੋਜਸਿਪ੍ਰਭਾਸੈ
 ਨਯੋ ॥ ਛੂਟੈਸਾਪਧਰਮਸੁਖਧਯੋ ॥ ੫੬ ॥ ਤਾਤੇਮਬਪਭਾਜਚ
 ਲੀਜੋ ॥ ਤੁਹਾਜਾਇਜਾਨਹਿਕੀਜੋ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਦੇਵਪਿਤਰਨਿਕੋਕ

ਰਿਏ। ਬਿਪੁਰੇ ਜਨ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਸੁਰਿਏ। ੫॥ ਤਿਨ ਕੋ ਵਾਨਿ
 ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਦੀਜੈ। ਸੁਧਾ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਨਾਮ ਹਿਕੀਜੈ। ਤਿਨ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦ ਦੁਖ ਪਰਿਹਰਿਏ। ਜਯੋ ਨਾਵਨਿ ਸੋ ਜਾਯਰਤੁ ਰਿਏ। ੫
 ੮॥ ਐਸੀ ਜੁਨਿ ਹਰਿਨੀ ਕੀ ਬਾਂਨੀ। ਸਬ ਜਾਦਵ ਨਿਭੁਲੀ ਕਰਿ
 ਮਾਂਨੀ। ਤਬ ਚਲਿ ਬੇਕੋ ਸਕਲ ਬਿਚਾਰੈਂ। ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਰ
 ਬਨਿ ਸਵਾਰੈਂ। ੫੯॥ ਤਬ ਉਪਦਹਰਿ ਕੋ ਨਿਜ ਦਾਸਾ। ਦੇ
 ਧਿ ਸਕਲ ਬਿਧਿ ਭੁਯੋ ਉਦਾਸਾ। ਚਲਿ ਇਕਤਹ ਰਿਨੀਧੈ
 ਮਾਯੋ। ਚਰਨ ਨਿਪਰਿਥੇ ਬਚਨ ਜੁਨਾਯੋ। ੬੦॥ ਉਧੈ ਬਾਚਾ।
 ਦੇਵ ਦੇਵਈ ਸਰਜੇਗੇਸਾ। ਸ੍ਰਵਨ ਕੀਰਤਨ ਹਰਨ ਕਲੇਸਾ।

॥ ਜਦਕੁਲਕੋਸੀਆਰਹਿਕਰਿਓ ॥ ਅਬਤੁਮਿਤਿਲੋਕਪਰਿਹਰਿ ॥ ੫੪ ॥
 ॥ ੬੧ ॥ ਬਿਖਸਾਖਮੇਟਨਜਮੁਥਾ ॥ ਨਹਿਮੇਟਸੋਇਓ ॥ ਮਰਥਾ ॥ ਮੇਰੇ
 ਜੀਵਨਚਰਨਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੈਸੈਮੀਨਉਦਕਆਧਾਰਾ ॥ ੬੨ ॥ ਪ੍ਰਾ
 ਨਨਾਥਾਮਥੋਮੇਸੀਕੀਜੈ ॥ ਸੀਗਾਮਾਪਨੈਮੋਕੀਜੈ ॥ ਤੁਮਰੇਸ
 ਬਾਮਾਚਰਨਾਮਨੁਪਾ ॥ ਸਬਕੋਅਤਿਕਲਾਨਸਰੂਪਾ ॥ ੬੩ ॥
 ॥ ਜਿਨਕੋਪਾਇਐਰਜਬਤਿਆਗੈ ॥ ਤਿਭੁਦਨਕੇਜੁਪਦੁਪਸੇਲਾ
 ਗੈ ॥ ਮਾਸਨਗਵਨਾਮਜਨਾਮਜਨਾਨਾ ॥ ਜਾਗਤਾਮਰੁਜੋਦਤਬਿ
 ਧਿਨਾਨਾ ॥ ੬੪ ॥ ਜਦਾਨਿਰੰਤਰਕੋਮੇਦਾਜਾ ॥ ਕਯੋਪਲਤਜੇਤੁਮਾ ॥
 ਰੋਪਾਜਾ ॥ ਯਹਮਾਯਾਭਯਤੇਨਹਿਕਰਿਓ ॥ ਤੁਮਬਿਨੁਅਰਧਨਿਮਿ

ਖਨਹਿਰਯੋਂ॥ ੬੫॥ ਗਿਧਬਜਨਮਾਲਾਮਾਭਰਨਾ। ਤੁਵਉਤੀਰ
 ਨਕੋਮੇਧਰਨਾ॥ ਮਹਾਪ੍ਰਜਾਦਿਨਿਰਿਤਰਧੇਖਯੋ॥ ੬੬॥ ਵਰਜਪਰ
 ਸਬਹੁਬਿਧਿਸਿਤੋਖਯੋ॥ ੬੬॥ ਮੇਸੋਮੇਨਿਜਦਾਸਤੁਮਾਰੋ॥ ਮਾ
 ਜਾਕਰਿਪੈਕਹਾਹਮਾਰੋ॥ ਮਾਜਾਭੁਜਮਰੁਤੁਮਰੇਹੇਤਾ॥ ਹੋਰਿ
 ਦਿਗਿਬਰਊਰਧਰੇਤਾ॥ ੬੭॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯਦੇਹਪ੍ਰਾਨਮਨਜਾਧੈ॥ ਸ
 ਵਧਾਂਤੁਮਕੋਮਾਰਾਧੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰਜਦਾਮਨਲਾਵੈਂ॥ ਤੇਨਿ
 ਜਰੂਪਤੁਮਰੋਪਾਵੈ॥ ੬੮॥ ਹਮਕਛੁਕਰਮਮਕਰਮਨਜਾਨੈਂ॥
 ਪ੍ਰਿਦੈਰਯਾਨਬੈਰਾਗਨਮਾਨੈ॥ ਤੁਮਰੇਭੁਗਤਨਿਕੇਮਿਲਿਸਿਗਾ
 ਭਵਤਰਿਪੈਂਜੁਨਿਤੁਵਪਰਸਿਗਾ॥ ੬੯॥ ਤੁਮਰੇਕਰਮਬਚਨ

ਪਰਿਹਾਜਾ ॥ ਮਾਸਨਗਵਨਰੂਪਪਰਕਾਸਾ ॥ ਕਹਤਸੁਨਤੰਮਿਰ
 ਤਸੁਖਮਾਂਹੀ ॥ ਬਿਸਾਗਰਹਮਰਹਿਪੈਨਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਤਾਤੇਮਾਯਾਭੁ
 ਯਨਹਿਮਾਨੈ ॥ ਮਾਪੁਹਿਸਦਾਮੁਕੁਕਰਿਮਾਨੈ ॥ ਪਰਿਤੁਮਬਿਨਾਪ੍ਰੰ
 ਤਜਜਾਹੀ ॥ ਤਾਂਤੇਮੋਹਿਛੋਡਿਏਨਾਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ਏਉਪਦ
 ਨਿਜੁਭੂਕੇਜਨੇਬਚਨਗੋਪਾਲਾ ॥ ਤਬਕਰੁਨਾਮਯਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਬੋਲੇ
 ਬਚਨਰਜਾਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ੫੨ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤੋਮਹਾ
 ਪੁਰਾਣੇਇਕਾਦਸਸ੍ਰੋਤਰਗਵਦੁਉਪਦ੍ਰਸਿਬਾਟੇਖਸੋਧਯਾਯਃ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤੋਬਾਚਾ ॥ ਮਹਾਭਾਗਉਪਦ੍ਰਜਹਯੋਹੀ ॥ ਜਯੋਤੰਕ
 ਹੀਬਾਤਪੈਤਯੋਹੀ ॥ ਸਿਵਾਬਿਰਚਜਕ੍ਰਾਣਿਦਿਵੇਸਾ ॥ ਬਿਛੈਮਮ

ਬੈਕੰਠਪ੍ਰਦੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਭੂਮੇਂ ਭਾਰਬਛੋਜੋ ਜਬ ਭਰੀ ॥
 ਤਬ ਭੂਧਰਾ ਪਾਸਿ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕਸਿ ਬੈਠਤੀ ॥
 ਕਰੀ ॥ ਤਾਂ ਮਨੁ ਜਦੇ ਹੋ ਮੋਧਰੀ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਭੂਕੋਸ
 ਬਭਾਰ ਉਤਕੜੇ ॥ ਸਕਲਾਨੁ ਰਨਿ ਕੋ ਕਾਰਜ ਸਾ ਕੜੇ ॥
 ਮਰੁ ਕੀਨੋ ਜਸ ਕੋ ਬਿਬੁਰਾ ॥ ਜਤੋ ਜੀਵ ਜਾਂਹਿ ਭਵ
 ਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਦੁ ਕਲਸਾ ਪਲਹੈ ਦਿਜ ਪਾਸਾ ॥ ਅ
 ਪੁਆਪੁ ਮੇ ਪੈ ਹੋ ਨਾਸਾ ॥ ਅਜਹੁ ਤੇਜ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਨ ਮਾਂਹੀ ॥
 ॥ ਸਿੰਧੂ ਦ੍ਰਵਿਕਾਠ ਪੈ ਨਹੀ ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਹੀ ਮੈ ਤਜਿ ਹੋਯ
 ਹਲੇ ਕਾ ॥ ਤਬ ਪਾਵੈ ਗੋਦੁ ਖਭ ਯਸੋ ਕਾ ॥ ਕਾਲਿਜੁ

ਗਿਆਨਿਅਧਿਸ਼ਿਤਹੋਈ। ਤਾਤੇਅਧਕਰਿਹੈਸਬਕੋਈ ੫੬
੫। ਤਾਤੇਸੁਨਿਉਪਦਬਡਭਾਗਾ। ਅਬਤੁੰਕਰਿਸਬਹੀਕੋ
ਤਿਯਾਗਾ। ਸੋਮੇਸਦਾਚਿਤਥਿਰਕਰੋ। ਸਮਦਰਸੀਦੈ
ਭੂਖੀਚਰੋ। ੬। ਜੇਕਛੁਕਹਨਸੁਨਨੇਮੇਆਵੈ। ਅਰੁਮਨ
ਭੂਪਿਜਹਾਲਗੁਜਾਵੈ। ਜੇਯਹਸਬਮਨਕੋਕ੍ਰਿਤਜਾਨੈ। ਛਿ
ਨਭਿਗੁਰਮਾਯਾਕਰਿਮਾਨੈ। ਜਿਨਯਹਸਕਲਸਤਿਕ
ਰਿਜਾਨਾ। ਤਿਨਕੋਭੇਦਭਯੋਪੈਨਾਨਾ। ਤਾਭੇਦਹਿਭ੍ਰਮ
ਕਰਿਨਹਿ। ਦਿਜਾਨੈ। ਬਿਧਿਨਿਖੇਪਤਾਹੀਤੇਠਾਨੈ। ਬਿਧਿ
ਨਿਖੇਪਜੇਭਾਖੇਬੇਦਾ। ਸੋਤਾਕੋਜਾਕੈਪੈਭੇਦਾ। ਭੇਦਮਿ

ਏ ਬਿਨੁ ਕਰੈ ਨ ਤਯਾਗਾ । ਤਾ ਤੇ ਏ ਵੈ ਕੀ ਏ ਬਿਭਾਗਾ ॥ ੯ ॥
ਜੇ ਜੇ ਤੇ ਜੇ ਸੁਖੀ ਤੇ ਹੋਈ । ਤਾ ਤੇ ਬੇਦ ਬਤਾ ਵੈ ਦੋਈ ॥
ਮਾਰੈ ਜਾਇ ਛੁਡਾ ਵੈ ਸਾਰੇ । ਜੇ ਮਾਪੁ ਹੀ ਪੁਤੇ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥
ਤਾ ਤੇ ਜਹ ਜਬ ਮਿਥਿ ਮਾਜਾਨੈ । ਉਚ ਨੀਚ ਗੁਨ ਦੇਖਨ ਮਾਨੈ ॥
ਇਵੈ ਮਰੁ ਮਨ ਨਿਹਚਲ ਕਰੈ । ਅਹਿਕਾਰ ਮਮਤਾ ਪਰਹ
ਰੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਛੁ ਮਭੁਲ ਜਕਲ ਬਿਸਤਾਰਾ । ਏਕ ਹਿ ਮਾਤਮ
ਕੇ ਮਾਧਾਰਾ । ਜੇ ਮਾਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਜਾਨੈ । ਮੇਜੀ ਬਿਧਿ ਭ
ਵ ਕੇ ਭੁਯਤਾਨੈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਾ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਮਰਬ ਕੋ ਜਾਨੈ । ਬਹੁਰਿ
ਪ੍ਰਿਏ ਨਿਹਚਲ ਕਰਿ ਮਾਨੈ । ਦੁਪੁਲੇਕ ਕੀ ਮਾਜਾ ਛੁਡੈ । ਜਾ

ਬਿਧਿਅੰਤਰਾਜਸਬਖੰਡੁ १੩॥ ਨਿਤਨੀਜਾਕੇਆਸਾਹੋਈ ॥ ੫੧
 ॥ ਤਿਤਨੇਬਿਖਨਕਰੈਸਬਕੋਈ ॥ ਨਜੇਨਜੇਤਜੇਤੇਜਾ
 ਵੈਆਸਾ ॥ ਤਜੇਤਜੇਮਿਟੈਬਿਖਨਕੇਪਾਸਾ ॥ ੧੪॥ ਜ
 ਬਯਹੋਇਆਤਮਾਗਾਮਾ ॥ ਤਬਤਹਾਨਹਿਆਸਕੋਧ
 ਮਾ ॥ ਤਬਬਿਖਨੀਕੇਕਰਤਾਦੇਵਾ ॥ ਤੇਈਉਲਟਿ
 ਕਰੈਤਾਂਸੇਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਂਤੇਬਿਧਿਨਿਖੇਪਜਬਨਾਖੈ ॥ ਆ
 ਸਾਛੁਡਿਹੁੰਦੈਹਰਿਗਾਏ ॥ ਏਕਬਖਕਰਿਸਬਕੋਦੇਖੈ ॥
 ਦੂਜੈਕਬਹੁੰਬੁਲਿਨਲੇਖੈ ॥ ੧੬ ॥ ਮਰੁਨਿਨਿਪਾਯੈਬਖ
 ਗਯਾਨਾ ॥ ਤਿਨੀਕੇਬਿਧਿਨਿਖੇਪਨਹਿਨਾਨਾ ॥ ਪਰਿਤਿਨਿ

ਕੇਨਿਤਹੀਬਿਧਿਹੋਈ। ਕਦੇਨਿਖੇਧਨਪਰਸੈਕੋਈ॥੧੧॥ਵੇ
ਸੁਖਦੁਖਗੁਨਦੇਖਨਜਾਨੈ॥ ਬਾਲਕਸਮਿਆਚਰ
ਨਨਿਠਾਨੈ॥ ਪਰਿਬਿਧਿਜਾਰੀਸੇਵਾਕਰੈ॥ ਅਰੁਨਿਖੇਧਮਾ
ਪੁਰਿਪਰਹਾਰੈ॥੧੨॥ ਸਬਪਰਿਜੁਰ੍ਹਿਦਸਦਾਅਤਿਸੰ
ਤਿ। ਰਾਜਾਨਬਿਰਾਜਾਨਸਹਿਤਨਿਤਦਾਂਤਾ। ਸਬਜਗਥ
ਮਨਜੀਬਿਰਹੋਈ। ਬਹੁਕਿਯੋਜਨਮਨਪਾਵੈਕੋਈ॥੧੩॥
ਸ੍ਰੀਸੁਕਉਦਾਚਾ। ਮੇਸੇਸੁਨਿਹਰਿਜੀਕੇਬੈਠਾ। ਅਤਿ
ਦੁਹਕਾਰਿਅਰੁਮਤਿਸੁਖਦੇਨਾ। ਤਵਸੁਨਿਕੀਥਾਢੀ
ਧਿਆਸਾ। ਤਬਬੋਲੇਉਪਦਨਿਜਦਾਸਾ॥੨੦॥ ਉਪਦਉ

ਬਾਹ। ਜੋਗਸਰੂਪਜੋਗਉਪਜਾਵਨ। ਜੋਗਵਾਨਿਜੋਗ ੫੮
 ਸੁਰਤਾਵਨ। ਤੁਮਜਹਤੁਜਾਗਕਯੋਮੇਰੇਹਿ। ਜੇਦੁਹਕਰਿ
 ਮਾਵੈਨਾਂਹੀਚਿਤ। ੮੧। ਕਜੈਹੈਵਿਖਯਨਿਕੋਤਯਾਗਾ।
 ਪੁਤਕਲਾਇਕਮਨੁਰਾਗਾ। ਯਹਤਨਯਹਧਨਏਸੁਤ
 ਮੇਰੇ। ਦੇਖਨਿਤਾਏਗਾਏਚੇਰੇ। ੮੨। ਯਾਬਿਧਿਮਮਮ
 ਹਿਕਾਰਸਮੁਦ੍ਰਾ। ਬੁਝਿਰਯੋਮੇਮਤਿਕੋਛੁਦ੍ਰਾ। ਤੁਮਗੀ
 ਮਾਯਾਮਤਿਤੁਰਮਾਯੋ। ਤਾਤੇਗਯਾਨਹਿਦੈਨਹਿਮਾ
 ਯੋ। ੮੩। ਅਥਤੁਮਮੇਸਿਖਯਹਿਉਪਦੇਸਯੋ। ਮੇਰੇਉਰ
 ਕਛੁਰਯਾਨਪਦੇਸਯੋ। ਤਾਤੇਮਥਬਹੁਬਿਧਿਸੁਖੁਛਾਵੈ॥

ਅਮਉਰਪੁਰਨਗਜਾਨਬਢਵੈ॥ ੨੪॥ ਜਾਤੇਸਬਤਜਿ
 ਤੁਮਕੋਪਾਉ॥ ਬਹੁਕਯੋਜਗਤਜਨਮਿਨਹਿ॥ ਮਾਉ॥ ਅਰੁ
 ਦੂਜੇਅਸੋਨਹਿਕੋਈ॥ ਜਾਤੇਲਾਭੁਰਾਜਾਨਕੋਹੋਈ॥ ੨੫॥
 ਬਹੁਆਵਿਕਤਨਧਾਰੀਜੇਤੇ॥ ਤੁਵਮਾਅਾਬਸਕੀ
 ਨੇਤੇਤੇ॥ ਤਾਤੇਮਾਜਾਹੀਕੋਦੇਖੈ॥ ਕਰਮਬੁਭੋਗਭਲੇਕ
 ਰਿਲੇਖੈ॥ ੨੬॥ ਤਾਤੇਮੇਜਨਤੁਮਰੀਸਰਨਾ॥ ਜੇਕੀਜੇ
 ਪਾਉਤੁਵਚਰਨਾ॥ ਤੁਮਰੇਮਾਵਿਨਮੰਤਨਧਾਰਾ॥ ਗ
 ਜਾਨਰੂਪਸਭੁਹੀਤੇਨਜਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਜੇਈਤਰੈਗਹੋਕਰ
 ਜਾਕੋ॥ ਮਾਅਕਛੁਨਸਕੈਕਰਿਤਾਕੋ॥ ਤੁਮਹੀਤੇਉਪ

ਜੇਯਹਨੀਵਾ ਜੈਸੈ ਮਗਨਿਤੁ ਤੇਬਹੁਦੀਵਾ ॥੨੮॥ ਸਦਾ
 ਰਹੈਤੁ ਮਰੇ ਮਾਧਾਰਾ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿਐ ਪੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥ ਮੇ
 ਸੇਖਭੁਕੇ ਜੇਦੈ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਤੇ ਪਰੇ ਪਰਮਦੁਖਮਾਂਹੀ ॥੨੯॥
 ॥ ਯਾਭਵਕੇਦੁਖਕਹੇ ਨਜਾਈ ॥ ਧਰਜੈ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਤਿਨਮਾ
 ਹੀ ॥ ਮਖਸੋਕੈ ਸਰਨਾਗਤ ਜਾਨੈ ॥ ਦੇਕਰਿਗਯਾਨਸਕ
 ਲਭੁਯਭਾਨੈ ॥੩੦॥ ਮੇਰੇਤਨਮਨਧਨਤੁਦਚਰਨਾਂ ॥ ਮਨਬ
 ਚਕਮਾਮਾਯੈ ਮੇਸਰਨਾ ॥ ਮੇਸੇਜੁਨਿਉਪਦਕੈਬੈਨਾ ॥ ਹਸਿ
 ਕਰਿਬੋਲੇ ਮੀਥੁਜਨੈਨਾ ॥੩੧॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਤੁਬਾਚਾ ॥ ਉਪ
 ਦਮੇਕਹਿਦੇਵੰਗਿਯਾਨਾ ॥ ਸਤਿਕਹਤੁਹੈਨਾਹੀਮਾਨਾ ॥

੫੯

ਯਾਨਗਸਾਧਭਏਹੈਜੇਤੇ॥ ਆਪਹਿ॥ ਆਪਊਧਰੇਤੇਤੇ॥
੩੨॥ ਆਪਹਿਭਲੇਭੁਰੇਪਹਿਚਾਨੈ॥ ਛੁਰੈਭੁਰੇਭਲੇਕੰਠੈ॥
ਚੁਰਾਮਾਪਨੇ॥ ਆਪਹਿਯੋਈ॥ ਪਸੁਪੰਛੀਭਾਵੈਜੇਕੋਈ॥
੩੩॥ ਪਚੁਨਰਤਨੇਮੇਸੋਹੈਨੀਕੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਮਾਦਿਸਥਨਿ
ਕੋਈਕੋ॥ ਜਾਤੇਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰਹਿਯਾਵੈ॥ ਬਹੁਕੀਜਗਤ
ਜਨਮਿਨਹਿਯਾਵੈ॥ ੩੪॥ ਇਕਪਦਦ੍ਵੈਪਦਤ੍ਰਿਪਦ
ਏਕ॥ ਚੌਪਦਾਦਿਬਹੁਪਦਾਮਨੇਕਾ॥ ਮੇਬਹੁਭਾਤਿਸਿ
ਏਕਿਸਤਾਰੀ॥ ਤਿਨੇਮੇਧ੍ਵਜਨਰਦੇਹਮਾਰੀ॥ ੩੫॥
ਮੋਹਿਯਾਵੈਸੋਯਾਂਕਰਿਯਾਵੈ॥ ਮੋਰਸਥਨਿਸੁਖਦੁਖਭੇ

ਗਾਵੈ॥ ਜਾਮੇ ਮੇਰੇ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਸਾਵਧਾਨੈ ਬਹੁਤ ਪਕਾਰਾ॥ ੬੦
੩੬॥ ਭਾਈ ਜਹਤ ਜਗੈ ਦੇਹਾ॥ ਇਦ੍ਰਿਜਾ ਵਿਅਰੁਜ ਕਲ
ਜਨੇਹਾ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਅਰਥ ਨਿਗੰਧੇ॥ ਜੇਏ ਸਕਤਿ ਕੋ ਨਕੀ
ਲੈਯੋ॥ ੩੭॥ ਅਰੁ ਜੇ ਵਤ ਜਬ ਸੁਪਨਾ ਪਾਵੈ॥ ਤਬ ਤੇ ਇਦ੍ਰਿਜ
ਤਨ ਛਿਟ ਕਾਵੈ॥ ਸੁਪਨਾ ਮਾਂਹਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੋ ਲੈਯੋ॥ ਜਗੈ ਬਾ
ਤ ਜਕਲ ਜੋ ਕਯੋ॥ ੩੮॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜਹਤ ਨਾਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਬਾ
ਜ ਕਿਯੋ ਜਾਮਾਹੀ॥ ਤੇ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾ॥ ਮੇਰੇ ਤੇ
ਨਹਿ ਜਕਲ ਪਸਾਰਾ॥ ੩੯॥ ਏਤੋ ਜਕਲ ਦੇਹ ਸੀਰਿ ਜਾਹੀ॥
ਜੇ ਜਹਦੇ ਹਕ ਦੇ ਮੇਨਾਹੀ॥ ਜਾਤੇ ਸੁਪਨਾ ਮਾਂਹਿ ਨਹਿ ਕੋਈ॥ ਊ

ਬੁਧੀ

ਹਾਸਕਲਾਐਰਈਹੋਈ) ੪੦) ਅਰੁਭਾਈਮੇਤੋਵਹ
ਨਾਹੀ ਜੋਤਨਦੀਸੇਸੁਪਨੇਮਾਹੀ ਜਾਤੇਵਹਉਬਿਰ
ਨਰਹਾਵੈ ਵਾਕੋਤਜਿਯਾਮੇਫਿਰਿਆਵੈ) ੪੧) ਵਡੇ
ਯਹਯਾਤੇਵਹਝੂਠੀ ਯਹਦਿਢਗਯਾਨਗਯੋਮੇਮੁਠੀ
ਜੋਇਨਦੁਹਦੇਹਕੋਲਹੇ ਇੰਦਿਨਪੈਜਬਅਰਥਨਿਗ
ਹੇ) ੪੨) ਇੰਦਿਯਬੁਧਯਾਦਿਕਅਰੁਬਾਨੀ ਜਕੋਕੋਈ
ਜਕੋਨਜਾਨੀ ਜਮੇਨਿਤਿਨਿਰੰਤਰਏਕਾ ਉਪਜੈਬਿਨਸੇ
ਦੇਹਅਨੇਕਾ) ੪੩) ਭਾਈਜੋਮੇਕਹਾਤੇਆਯੋ ਕਿਨਤਨ
ਦੀਨੋਕਿਨਉਪਜਾਯੋ ਅਬਤੋਮੇਵੇਦੇਹਅਧਾਰਾਪਲਕੋਰ

੬

ਹਿਨਸਕੀ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਏਦੋਉਤਜਿਸਮੇਰਹੈ ਸੋਹੈ ਜਤਿਤੁ ॥ ੬੧ ॥
 ਹਿਦਿਢਗਹੈ ਮੇਸੇਬਹੁਬਿਧਿ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਤਜਾਹੈ ਦੇਹਾਦਿ
 ਕਪਰਵਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਜਿਜਹਤਹਤਲੇਵੈ ਗਯਾਨਾ ਕਬਹੂੰ ਕਛੁ
 ਨਜਨੈਅਨਾ ਜਾਬਿਧਿਆਪਆਪ ਕੋਤਾਰੈ ਲਹੈਬ੍ਰਹਮਭਵਦੁ
 ਖਿਨਿਵਰੈ ॥ ੪੬ ॥ ਯਹਬਿਚਾਰਮਾਨਵਤਨਹੋਈ ਦੂਜਾਭੂਲਿਨ
 ਪਾਵੈਕੋਈ ਤਾਤੋਤੈਮਾਨਵਤਨਪਾਯੋ ਅਰੁਕਛੁਇਕੋਮੋਤੋਹਿ
 ਲਖਾਯੋ ॥ ੪੭ ॥ ਤਤੋਤਜੋਸਕਲਕੇਸੀਗਾਮਨਕਮਬਚਨਹੋ
 ਹੁਨਿਹਸੀਗਾ ਸਬਤੋਪਰੈਆਪਕੋਜਨੈ ਜੋਆਧਾਰਬ੍ਰਹਮਕੋਮਾ
 ਨੈ ॥ ੪੮ ॥ ਮੇਸੇਜਹਤਹਲੇਗਯਾਨਾ ਬਹੁਤਕਭਏਬ੍ਰਹਮਪ

ਸਹਤਹਦੇਬੁਝਦੇਜਾ ॥
 ਯਾਬਿਧਿਕਰਬ੍ਰਹਮਪਰਦੇਜਾ ॥

ਰਵਾਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਤਿਨੇ ਮੇਂ ਕੋਏ ਏਕ ਕੀ ਬਾਤਾ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਕ
 ਬਿਖਯਾਤਾ ਵਤਾ ਦਿਰੀਬ ਰਾਮ ਰੁਜ ਦੁਬੁਧਾ ਤਿਨ ਕੋ ਸੇ ਬਾ
 ਦਾ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੫੦ ॥ ਵੇਹਰਾ ਸੁਨਿ ਉਧਵਾਇਤਿਹਾਸਾ ਮਬਭ
 ਬੇਪਰਮਾਨੁ ਪਾ ਬਕਤਾ ਵਤਾ ਤੇਜਜਹਾਂ ਮਰੁ ਪੁਛਕ ਜ ਦੁਬੁ
 ਧਾ ॥ ੧੪ ॥ ਏਕ ਜੇ ਮੇਂ ਭੁਪਤਿ ਜ ਦੁਨਾ ਮਾ ਗਏ ਸਿਕਾਰ ਛੇਤ੍ਰਿ
 ਨਿਜ ਪਾਮਾ ਤਬ ਤਾਨ ਗਾਨਿਕ ਟਿਪੈ ਸੁਤਾ ਦੇਖਯੋ ਏਕ ਪਰ
 ਮਾਮ ਵਧੁਤਾ ॥ ਨਿਰਭੈ ਨਿਹਚਲਾਇ ਚਾਰੀ ਤੇਜ ਨਿਪਾਨ
 ਤਰੁਨ ਤਨ ਪਾਰੀ ਕਰਿ ਪਰਨਾ ਮਬਹੁਤ ਪਰਕਾਰਾ ਜਿਦੁ
 ਭੁਪਤਿ ਤਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਦੁ ਮਰੁ ਬਾਰਾ ॥ ॥

॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਦਯਾਲ ॥ ਕਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ੬੨
 ਮੇਸੀ ਬੁਧਿ ਕਹਾਂ ਤੁਮ ਪਾਈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਚਰੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਕੁਏ ਮਕਰ ਤਾਇ ਛਾਚਾਰੀ ॥ ਬਾਲ ਸਮਿ ਸਬ ਚਿਤਾਵਾਰੀ ॥
 ਸਬੁ ਜਗੁ ਨਿਸਦਿ ਨਇ ਪੈ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਮ ਰਬ ਕਾਂ ਮਥਿ
 ਸੁਰੇ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਉਨਹਿ ਉਪਜੈ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਜੇ ਲਾਗਿ ਸਬ ਮ
 ਯੁਗ ਵਾਢੈ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਬਈ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪੁਨ
 ਧਿਯ ਬੈਨ ਬਧਾਨੈ ॥ ੫ ॥ ਸਬ ਬਿਧਿ ਸਰਸਤ ਰੁਨਤ ਨਹਿ ਦਗ
 ਤੁਮ ਪੁਰ ਕੋਲਿ ਪੈ ਨਹਿ ਦਗ ॥ ਨਾਕੁ ਛੁਬੈ ਛੁਬੈ ਕੋਰਾ ॥ ਜਨ
 ਉਨਮਤ ਨਿਮੇਥੀ ਚਰੇ ॥ ੬ ॥ ਤਿਸਾ ਕਾ ਮਲੁ ਛੁਟੈ ਲਾਗੀ ॥

੪੪੨

ਸਕਲ ਲੋਕ ਦਾ ਐਤਿ ਨਾਮਾ ਗੀ। ਤੁਮ ਮਾਨਿ ਦਮਯਦਾ ਐਨਾ
 ਯੀ। ਜਯੋਗ ਯਿਨ ਰੀਰੋ ਵਿਕਮਾਂ ਯੀ। ੧। ਦੇਹ ਮਰਥ ਸਥਯੀ
 ਕੇਤਯਾਰੋ। ਰਹੋ ਮਨਿ ਦਿਤ ਜੋ ਕਿਹਿਲਾਰੋ। ਸੀਗਨ ਕੋਈਰਾ
 ਧੈਦੇਵਾ। ਕੋਈਲ ਹਿੰਸਕੇ ਤੁਦੁਭੇਵਾ। ੨। ਤਾਤੇ ਕਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਕ
 ਰਿਨਾਥਾ। ਬੁਦਯਲ ਬੁਭੁਤ ਪਕਰੇ ਹਾਥਾ। ਯੋਜ ਦੁਬੁਪ ਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀ। ਤਬ ਮਦਧੁਤ ਗਿਰਾਉ ਚਰੀ। ੩। ਮਦਧੁਤ ਉਥਾਚਾ।
 ਸੁਨਿਨ ਦੁਬੁਪ ਪਰਮ ਬਡੁਭਾਗੀ। ਜਾਕੀ ਮਤਿ ਹਰਿ ਜੋ ਮਨੁਰ
 ਗੀ। ਬਪੁਤੇ ਪੈ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ। ਜਿਨ ਤੇ ਮੇ ਸਥਨਾ ਨਯੋਭੇਵਾ।
 ੧੦। ਪਰਿ ਮੇ ਮਤੋ ਮਾਪੁ ਤੇਲੀਨੇ। ਤਿਨੇ ਮੇ ਜੋ ਕਿਨ ਦੂਨ ਹਿਚੀ

ॐ। ਤੇਗੁਰਸਕਲਸੁਨੇਤੁਮਮੇਸੈ। ਹਰਿਜਨਜਾਨਿਕਹਤੁ ६੩
 ਤੇਤਸੈ। ੧੧। ਧਰਨੀਪਦਨਗਗਨਮਰੁਪਾਂਨੀ। ਅਨਲ
 ਚੰਦ੍ਰਵਿਕਪੇਤਪਿਜਾਂਨੀ। ਅਜਗਰਸਿੰਧੁਪਤਿਗਰੁ
 ਭ੍ਰਿੰਗਾ। ਕੁੰਚਰਮਧੁਹਰਤਾਰੁਕੁੰਗਾ। ੧੨। ਸੀਨਧਿ
 ਗੁਲਾਕੁਰਰੁਬਾਲਾ। ਕਿਨ੍ਯਾਸਰਕਰਤਾਮਰੁਬਯਾਲਾ।
 ਮਕਰੀਭ੍ਰਿੰਗੀਦੇਬੰਬੀਸਾ। ਇਨਤੇਸੀਖਯੈਸੁਨਹੁਮ
 ਯੀਸਾ। ੧੩। ਧਿਥਮੇਧਰਨੀਮੇਗੁਨਦੇਖਯੈ। ਸੋਮੇਪ
 ਰਮਤਤੁਕਰਿਲੇਖਯੈ। ਜਬੈਰਹੈਧਰਨੀਆਧਾਰਾਤ।
 ਪਰਮੁਛਕਰੈਅਪਕਾਰਾ। ੧੪। ਠੇਰਠੇਰਮਤਿਉਤਮ

ਅੰਗਾ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰੈ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਰਿਗਾ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪੁਰਖੁ
 ਬਿਛਾਮੰਨਿ ਤਾ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਸਬੈ ਬਰਤਿ ਤਾ॥ ੧੫॥ ਪ
 ਰਿਮ ਪਰਾਪਕ ਛੂਨਹਿ ਜਨੈ॥ ਉਲਟਿ ਮਾਧੁ ਉਪਕਾਰ
 ਹਿਠੈ॥ ਮੇਸੀ ਸੀਖ ਪਰਨਿਕੀਲੇ॥ ਜੇ ਜਨ ਹਰਿ ਚਰ
 ਨ ਨਿਕੋ ਸੇਵੈ॥ ੧੬॥ ਪ੍ਰਾਨ ਬਾਹੁ ਜਨੈ ਲੇਈ ਮਹਾਰਾ॥
 ਸ੍ਵਾਦ ਕੁਸ੍ਵਾਦ ਨ ਕੋਈ ਪਯਾਰਾ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਾਰ
 ਹਿ ਲੇਵੈ॥ ਸ੍ਵਾਦ ਕੁਸ੍ਵਾਦ ਨ ਹੀ ਚਿਤ ਦੇਵਾ॥ ੧੭॥ ਬਿ
 ਨ ਮਹਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਮਾਵੈ॥ ਸ੍ਵਾਦ ਕੁਸ੍ਵਾਦ ਨ ਮਨ ਠਹ
 ਰਾਵੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਤੈ ਲੇਈ ਮਹਾਰਾ॥ ਜੇ ਤੋਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਮ

ਧਾਰਮ ॥ ੧੮ ॥ ਅਰਥ ਜੋ ਪਵਨਿ ਫਿਰੈ ਜਗਮਾਗੀ ॥ ਸੁਧਾਮ
 ਸੁਧਲਿਧੇ ਕਛੂ ਨਾਂਗੀ ॥ ਨਾਨਾ ਬੇਦ ਨਿਮੈ ਸਿਰਹੈ ॥ ਧਿਯਾਮ
 ਧਿਯਗੁਨ ਦੇਖ ਨਧਰੈ ॥ ੧੯ ॥ ਜੋ ਬਿਖਯਨਿ ਗੁਣ ਤੇ ਹੋਏ
 ਗੀ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਨਹੈ ਭੁਗੀ ॥ ਭੇਦ ਮਨੇ ਕਨਿ ਮੈ
 ਮਨੁ ਜਰੈ ॥ ਪਰਿ ਕਛੂ ਭੇਦ ਨਹੈ ਨਹਿ ਧਰੈ ॥ ੨੦ ॥ ਅਰੁ
 ਨ੍ਰਿਪਦਨ ਰੀਧ ਜੋ ਜਗ ॥ ਲਿਖਤ ਭੁਯੋ ਜਾਨੈ ਜਬਲੇ
 ਰਾਗ ॥ ਪਰਿ ਜੋ ਪਵਨਾ ਜਾਇ ਕਰੂਪਾ ॥ ਲਿਖੇ ਨਕ ਬਹੁਇ
 ਸੋ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੨੧ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਨਿਗਮਤ ਭੁਯੋ ਦੇਹਾ ॥ ਸਕ
 ਲ ਬਿਕਾਰ ਨਿਹਿ ਕਰੇਹਾ ॥ ਤਮੈ ਜੋ ਗੀ ਲਿਖਤ ਨਹੈ ॥

੬੪

ਅੰਗਲਿਖਤਜਾਨੈਸਰੂਕੇਈ^{੨੩} ਜਯੋਸਥਾਹਿਨੇਮੇਏਕਾਮ
 ਕਾਜਾਅਰੁਸਥਾਹਿਨਕੋਤਾਮੇਥਾਜਾਸਥਉਪਜੈਬਿਨ
 ਸੰਬਰਤਾਹੀ। ਗਗਨਨਲਿਪੈਕਾਲਤਿਹੁਆਹੀ॥੨੩॥
 ॥ ਤਯੋਬਹੁਬਿਧਿਸਬਜਗਤਪਸਾਰਾਅਨਿਦੇਖੇਆਤਮ
 ਆਧਾਰਾਜਿਕਛੁਦੀਸੈਜਤ੍ਰਹੈਜੋਈ। ਜਾਕੇਸੰਗਤੇਚੇਤ
 ਨਹੋਈ॥੨੪॥ ਜਯੋਆਤਮਦੇਹਿਨੇਮੇਏਖੇ। ਤਯੋਪਰਮਾ
 ਤਮਜਹੱਤਹੱਲੇਖੇ। ਏਕਾਮਨੰਤਨਕਹੂੰਅਵਰਨਾ। ਲਿਖੇ
 ਨਾਢਿਪੈਜਨਮਨਾਹਿਮਰਨਾ॥੨੫॥ ਜੋਪਰਮਾਤਮਆਤਮ
 ਏਕਾ। ਕਦੇਨਦੇਖੇਭੂਲਿਅਨੇਕਾ। ਜਯੋਜੋਗਗਨਪਟਨਿ
 ਯ

ਮੇਰੇ ਏਨਾ ਬਾਹਿਰ ਹੋ ਪੁਨਿ ਜਹ ਤਹ ਜੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਕਹਿ ਬੋਕੈ ੬੫
ਨਤ ਰੁਏ ਕਾ ਜੋ ਅਤਮ ਅਰੁ ਬਾਬਿ ਬੋਕਾ ਜੋ ਬਹੁ ਜੋਘ
ਪਵਨ ਦੀ ਮਨੀ ॥ ਬਰੇਖੇ ਬਹੁ ਬਾਜਰ ਜਾਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਪਰਨ
ਭਲਿ ਪਤ ਕਦੇ ਨ ਹੀ ਹੋਈ ॥ ਅੰਗਲਿ ਪਤ ਜਨੈਂ ਸਬ ਕੋਈ ॥
ਤੋਂ ਅਤਮ ਮੇਂ ਦੇਹ ਅਨੀਤਾ ॥ ਉਪਜੈ ਬਰਤੈ ਪਾਵੈ ਅੰਤਾ ॥ ੨੮ ॥
ਪਰਿ ਅਤਮਾ ਲਿਪਤ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾਧ ਬਿਚਾਰੈ ਜੋ ਮਨਾਹੀ
ਯਹ ਅੰਬਰ ਗੁਨ ਤੋਂ ਹਿਸੂ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ ਭਖੈ ਜੋ ਜਲ ਤੋਂ ਪਾਏ ॥
੨੯ ॥ ਨਿਤ ਨਿਗਮ ਲਐ ਰਨਿ ਰਾਮ ਲਹਰੈ ॥ ਤਾਪ ਮੇਟਿ ਜੀ
ਤਲ ਤਾਕਰੈ ॥ ਜਬ ਸੁਖ ਦਾ ਜ ਕਹਿਤ ਗਜਵੰਤਾ ॥ ਏਗੁਨ ਜ

ਲਕੇਸੀਖੀਸੀਤਾ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ੪ ॥ ਤੇਜਵੀਤਾਮਤਿਦੀ
 ਪਤਿਜੁਕਤਾ ॥ ਛੋਭਹਿਤਜਹੰਤਹੰਨਿਗੁਕਤਾ ॥ ਸ੍ਵ
 ਦਰਹਿਤਜਬਭਛੁਨਕੋਰੈ ॥ ਅਗਨਿਨਲਿਪੇਸੀਚਿਨਹਿੰਧ
 ਰੈ ॥ ੩੧ ॥ ਤਜੇਹੀਗਿਆਨਤੇਜਮਯੋਈ ॥ ਈਂਦ੍ਰਿਯ
 ਵਿਕ੍ਰਿਸਦੀਪਤਿਜੋਈ ॥ ਜਵਿਪਿਬਹੁਬਿਧਿਕੋਜਨ
 ਕਰੈ ॥ ਸ੍ਵਦਰਹਿਤਗੁਨਦੇਖਨਧਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕਾਹੂਹੁ
 ਤੇਛੋਭਨਹਿਯੋਈ ॥ ਕਾਹੂਕੇਗੁਨਮਿਲੈਨਜੋਈ ॥ ਉਦ
 ਰਪ੍ਰਮਾਨਲੇਇਮਾਹਾਰਾ ॥ ਕਛੁਨਜਾਨੈਸੀਚਿਪਸਾਰਾ ॥
 ੩੩ ॥ ਗੁਪੁਰੈਨਹਿਭੂਲਿਜਨਾਵੈ ॥ ਕੀਨੇਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗ

ਪੈਆਵੈ। ਪਰਿਏਛਾਮਾਹੁਤਿਕੋਲੇਈ। ਤਿਨਕੇਪਾ ੬੬
 ਪਰਹਨਨਹਿਦੇਈ। ੩੪। ਤਯੋਮੁਨਿਗੁਪੁਆਪੁਤੇਰ
 ਯੋ। ਬੋਜਲੇਇਤਕੋਕੁਮਦਹੈ। ਉਤਮਭੋਜਨਾਦਿਉ
 ਈ। ਪਰਿਏਛਾਤੁਲੇਵੈਜੇਈ। ੩੫। ਬਹੁਕਯੋਮਕ
 ਨਿਏਕਰਸਏਕਾ। ਬਹੁਬਿਧਿਦੀਸੈਕਾਠਾਮਨੇਕਾ। ਤ
 ਜੋਆਤਮਾਏਕਸਬਮਾਂਗੀ। ਭੁਵਦੇਹਕ੍ਰਿਤਸਾਰੇ
 ਨਾਹੀ। ੩੬। ਦਿਵਾਮਸਾਲਪ੍ਰਗਟਜੋਜੇਈ। ਜਦ
 ਆਜਾਤਲਖੇਸਬਕੋਈ। ਪਰਿਤੇਦੀਸੈਤਯੋਕੇਤਯੋਹੀ।
 ਪ੍ਰਾਤਿਵਿਨਦੇਹਜਾਤਯੋਜੋਹੀ। ੩੭। ਗੁਰੁ। ਪਾਜੇ

ਸੈਸਜਿ ਕੇ ਬਾਛੈ ਕਲਾ ॥ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੀ ਸੈਭ
 ਲਾ ॥ ਧੁਰਨ ਪੈ ਕਰਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਨਾ ਸੈ ॥ ਸਕਲ ਮਿਦੇ ਤੇ
 ਨਹਿ ਪਰਕਾਸੈ ॥ ੩੮ ॥ ਤਯੋਂ ਬਾਲਾ ਦਿ ਮਦਾਸਾ ਮੰ
 ਦੈ ॥ ਪੈ ਕਰਿ ਤਰਨ ਕ੍ਰਮ ਪਿਕ੍ਰਮ ਜਾਵੈ ॥ ਤਬ ਮਾਤਮਾ
 ਦੇਖਿ ਦੇਨਾਹੀ ॥ ਪਰਿ ਹੋਸਦਾ ਕਾਲ ਤਿਹੁ ਮਾਹੀ ॥ ੩੯
 ॥ ਜਯੋ ਰਹਿ ਕਿਰਨ ਨਿਸੰਜਲ ਲੇਵੈ ॥ ਸਮਯ ਪਾਇ ਬਹੁਰ
 ਯੋਸਰੁ ਦੇਵੈ ॥ ਪਰਿ ਕਬਹੂੰ ਮਭਿ ਮਾਨ ਨਾ ਮਨੈ ॥ ਲਿਯੋ ਦਿ
 ਯੋ ਮਾਧੁਨਹਿ ਮਨੈ ॥ ੪੦ ॥ ਜੋ ਮੁਨਿ ਕਹੈ ਜੁਨੈ ਮਰੁ ਦੇਖੈ ॥
 ਸਕਲ ਮਰਥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਕ੍ਰਿਤ ਲੇਖੈ ॥ ਨਿਤ ਮਾਤਮਾ ਮ

ਕਰਤਾ ਜਾਂਨੈ॥ ਸਬਤ ਨਿਬਾ ਬਿਚਾਰਹਿ ਠਾਨੈ॥ ੪੬੭
 ੧॥ ਜੀਯੈ ਪਦਜਲ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬਿਤ ਸੁਗਾ॥ ਲਿਖੁ ਦੇਖਿਏ
 ਪਰਿਹੈ ਦੂਗਾ॥ ਤੇਜੇ ਮਾਤ ਮਾਟੇ ਹਜਨ ਬਿਧਾ॥ ਬੁਲਦਿ
 ਸਜਾਨ ਤੇ ਬਿਧਾ॥ ੪੭॥ ਗੁਰੂ॥ ੧॥ ਮਬਕ ਪੋਤਕੀ
 ਕਬਾਜੁ ਨਾਉ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਕ੍ਰਮ ਹਿਮਿ ਟਾਉ॥ ਏਕਕ
 ਪੋਤਕ ਪੋਤੀ ਸੀਗਾ॥ ਬਨ ਮੇਕੀ ਨੇਕ ਹਯਰ ਸੀਗਾ॥ ੪੮॥
 ੩॥ ਮਾਧੁ ਮਾਧੁ ਮੇਮਤਿ ਮਾਸਕੂ॥ ਮਾਠ ਪਰੇ ਮੇ
 ਪਲੁ ਨ ਬਿਰਕੂ॥ ਮਨ ਸੇ ਮਨ ਮੰਗਨ ਸੇ ਮੰਗਾ ਨੈਨ
 ਨਿਨੈ ਨਬ ਫਜੇ ਬਹੁਰੀਗਾ॥ ੪੯॥ ਮਾਸਨ ਗਵਨ ਮ

ਸਨਮਸਨਾ ॥ ਜਨਨੇਬੈਨਜਾਰੀਬਿਧਿਨਾਨਾ ॥ ਮਿਲੇਸ
ਕਲਕਰਮ ॥ ਨਿਕੋਕਰੇ ॥ ਨਿਰਭੁਜਰਹੈ ਨਕਬਹੂਰੇ ॥

੪੫ ॥ ਸੋਕਯੋਤਬਨਿਤਾਬਸਿਕਿਯੋ ॥ ਗਵਭਾਵਤ
ਨਮਨਹਰਿਲਿਯੋ ॥ ਬਨਿਤਾਜੇਬੈਛੈਜੇਲਯਾਵੈ ॥ ਕ
ਸੁਸਹਿਤਨਾਹੀਬਿਧਿਯਾਵੈ ॥ ੪੬ ॥ ਸੋਇਸੁਨਿਤ
ਜਯੈਤੁਮਰਾਜਾ ॥ ਅਧਨੇਲਖੈਨਕਾਨਮਕਾਨਾ ॥ ਤ
ਨਮਜਭੁਜੈਨਿਰੰਤਰਰਹੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਿਹੁਤੇਤਗਹਿਧਿਯਕਰੈ ॥
੪੭ ॥ ਤਾਕੀਡਿਆਮੰਡੁਧਿਯਾਏ ॥ ਤਿਨਮੇਮਨਦੁਨੈ
ਮਿਲਿਲਾਏ ॥ ਤਬਹਰਿਮਾਯਾਸਿਸੁਨਿਰਮਏ ॥ ਕੋਮ

ਲਾਮੀਗਰੇਮ ਤੇ ਕੁਏ ॥ ੪੮ ॥ ਤਬ ਦੇ ਉਮਿਲਿ ਤਿਨ ਕੋ ਧੋਖੇ ॥
 ਬਹੁ ਤੁਭਾ ਤਿਨਿ ਸਿਨਿ ਤਿਨਿ ਤੋਖੇ ॥ ਕੋਮਲ ਬਰਨ ਜੁਨੈ ਮੁਖ ਦਰ
 ਸੈ ॥ ਅਪਨੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਜੋ ਪਰਸੈ ॥ ੪੯ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮਾਯਾ ਬ
 ਹੁਤ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਾਯਾ ਮਾਯੁ ਮੇਜ ਕਲ ਬਿਧਾਏ ॥ ਧੁੜ ਜਨੇ ਹਰ
 ਧੈ ਮਨੁ ਰਾਗੇ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਕਾਲ ਨ ਲਖੇ ਮਭਾਗੇ ॥ ੫੦ ॥ ਏਕ ਬ
 ਰ ਬਾਲ ਨਿਕੋ ਕਰਨਾ ॥ ਚਾਰੇ ਨ ਗਏ ਤੇ ਮਾਰਨਾ ॥ ਤਾਹੀ ਜ
 ਮਯ ਬਯਾਪਾਇ ਕਮਾਯੋ ॥ ਬਾਲ ਕਦੇ ਧਿਨਾਲ ਬਿਸਰਿ ਜੋ ॥
 ੫੧ ॥ ਦੇਖ ਯੋਕ ਨ ਨਿਨ ਦੇਖ ਯੋ ਜਾਲਾ ॥ ਬਿਧੋ ਮਾਨਿ ਜਕਲ
 ਪਗ ਬਾਲਾ ॥ ਤਬ ਦੇ ਉਚਾਰ ਕੋ ਲਯਾਏ ॥ ਤਿਨ ਗ੍ਰਹ ਮਾਂਹਿ ਨ

੬੮

ਬਾਲਕਯਾਏ॥੫੨॥ਤਬਦੇਖੇਮਾਤਾਤੇਬਾਲਾ॥ਬਿਖੇਜਾਲਮ
ਗਬੇਗਲਗ॥ਤਬਤੇਤਗਪੁਕਾਰਤਧਾਈ॥ਜਾਲਮਾਹਿਜੁਤਿਹੇ
ਤਬਧਾਈ॥੫੩॥ਤਬਕਯੇਤਦੇਖੇਸਬਬੀਖੇ॥ਹਰਿਮਾਯਾਕੀ
ਨੇਮਤਿਅੰਧੇ॥ਤਬਜੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰੈਬਿਲਾਧਾ॥ਲੇਖੇਬਹੁਤਾਮ०
ਪਨੇਧਾਧਾ॥੫੪॥ਗਾਧਾਧਕੈਨੇਮੇਕੀਨੇ॥ਮੇਸੇਦੁਖਿਦਈ
ਮੇਹਿਦੀਨੇ॥ਜਾਕੀਯਹਤਿਬਤਿਨਾਰੀ॥ਪੁਤ੍ਰਨਿਲੇਜੁਰਲੋਕ
ਜਿਧਾਰੀ॥੫੫॥ਮੇਹਿਛੇਡਿਜੁਨੇਗ੍ਰਹਮਾਹੀ॥ਸਬਮਿਲਿਮਾ
ਪੁਇੰਦ੍ਰਪੁਰਜਾਹੀ॥ਨਾਮੇਜੁਪਤੁਗਏਇਹਿਲੋਕਾ॥ਨਹਿਸਧ
ਨਧਾਜੇਪਰਲੋਕਾ॥੫੬॥ਅਰਬਧਰਮਕਾਮਸਬਜਾਮੇ॥ਕ

ਛੁਵੇਨੀਰਯੋਗਤਮੇ॥ ਅਥਪ੍ਰਾਨਨਿਰਾਖੇਕਛੁਨਾਹੀ॥ ੬੯
 ॥ ਪਰੀਪਰੀਮੈਦੁਖਾਮਧਿਕਾਹੀ॥ ੫੧॥ ਜਾਬਿਧਿਭੁਜੇ
 ਬਹੁਤਬੇਹਾਲਾ॥ ਬਿਧੇਦੇਖਿਬਨਿਤਾਮਰੁਬਾਲਾ॥ ਬਜਾ
 ਕੁਲਬੁਧਿਬਿਚਾਰਨਕਰਯੋ॥ ਮਾਧੁਰੀਮਾਇਜਾਲਮੇਖ
 ਕਯੋ॥ ੫੨॥ ਸਹਿਤਕੁਟਿਬਕਯੋਤਹਿਪਾਯੋ॥ ਤਬਹੀਭ
 ਜੋਬਜਾਪਮਨਭੁਜੇ॥ ਮੇਸੀਮੇਕਯੋਤਕੀਦੇਖੀ॥ ਤਬਮ
 ਪਨੇਰਿਦੇਖਲੇਖੀ॥ ੫੩॥ ਜਿਕੁਟਿਬੁਧੇਦੇਜਾਹੀਕੋ॥
 ਭਿਜਾਗਾਗਥਦੇਤਾਹੀਕੋ॥ ਜੀਵਤਾਮਤਿਮਾਰਿਭੁਨਿ
 ਕਰੈ॥ ਸਹਿਤਕੁਟਿਬਕਾਲਮੁਖਪਰੈ॥ ੬੦॥ ਜਾਬਿਧਿ

ਜੇਮਾਨਵਤਨਪਾਵੈ॥ ਜੇਤੋਦੁਰਬ੍ਰਹਮਕੇਮਾਵੈ॥ ਤਾਹੂਪਰ
 ਜੇਕਾਹਹਿਤਕਰੈ॥ ਜੇਨਰਬ੍ਰਹਮਦੁਰਚਢਿਪਰੈ॥ ੬੧॥ ਤਾ
 ਤੇਭੋਗਕੁਟਿਬਰੁਕੇ॥ ਤਿਨਕੋਜੀਵਲਹੈਪ੍ਰਤਿਦੇ॥ ਮੇਜੇ
 ਮਾਵਤਨੁਨਗਯਵਏ॥ ਜਾਕਰਿਦੇਵਨਿਰੰਜਨਪਯਏ॥
 ੬੨॥ ਇਹਗਾ॥ ਯਹਭਾਖੀਗੁਰੁਮਾਠਕੀਸਿਖਾਮੈਤੁਵ
 ਪਾਸਾ॥ ਅਬਮੈਗਨਿਕੀਕਹਤੁਪੈਜੋਛੁਟੈਭਵਪਾਸਾ॥
 ੧੫॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤਮਹਾਪੁਰਾਣੰਦੇਵਕਾਦਸਸ੍ਰੀ
 ਯੋਭਗਵਦਓਪਦਸਿਖਾਦੇ॥ ਮਦਧੁਤੇਤਿਹਾਸੇਪਯੰ
 ਨੇਸਪਤਮੋਪਯਾਇ॥ ੧॥ ੧੫॥ ੧੧੨॥ ਮਦਧੁਤਉ

ਬਾਹ। ਜੇਇਦ੍ਰਿਸੁਖਕਛੁਕਹਾਵੈ। ਤੇਤੋਸੁਰਗ
 ਹੋਨਰਕਹੂਆਵੈ। ਜੇਸੁਕਰਕੁਕਰਸੁਖਮਾਹੀ। ਤੇਜੇ
 ਹੀਦੇਵਮੈਰਕਛੁਨਾਂਹੀ। ੧। ਅਰੁਜੇਸੁਖਮਾਪੁਹਿਤੇ
 ਆਵੈ। ਕਰਮਲਿਖਜੇਸੋਕਈਨਮਿਟਾਵੈ। ਜੇਕੋਈ
 ਦੁਖਕੋਨਹਿਚਹੈ। ਪਾਰਿਦੁਖਮਾਇਆਪੁਹਿਰਹੈ। ੨
 ਤੇਜੇਹੀਸੁਖਮਾਪੁਹਿਤੇਆਵੈ। ਬਿਨੁਜਾਨੇਨਰਬਹੁਦੁ
 ਖਪਾਵੈ। ਤਾਤੇਬੁਧਿਸੁਖਨਾਮਨਲੇਵੈ। ਹੇਇਮਕਰ
 ਤਾਹਰਿਪਦਸੇਵੈ। ੩। ਸਦਕੁਸਦਕੁਤਕੋਬੋਰਾ।
 ਜੇਹਰਿਨਿਪਠਵੈਤਿਸਓਰਾ। ਤਕੋਭਛੋਰਹੈਉਦਾਸ ੦੧)

॥ ਮਨਗਰਬਿਤਿਗੈਯਹਦਾਜਾ ॥ ਜਿਕਬਹੁਮਾਹ
 ਰਨਮਾਵੈ ॥ ਤਿਬਿਰਰੈਨਕਛੁਮਨਲਯਾਵੈ ॥ ਕਰਮਾਮ
 ਧੀਨਦੇਹਕੈਜਾਨੈ ॥ ਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਨਉਦਿਮਠਨੈਂ ॥ ੫ ॥
 ਮਤਿਜਮਰਬਇੰਦ੍ਰਜਮਨਦੇਹਾ ॥ ਪਰਿਕਛੁਉਦਿਮਕ
 ਰੈਨਦੇਹਾ ॥ ਨਿਹਚਲਥ੍ਰਮਨਿਰੰਤਰਜੇਵੈ ॥ ਯਹਸਿਖਾਮ
 ਨਗਰਤੇਲੇਵੈ ॥ ੬ ॥ ਫਰਸਨਪਰਸਨਪਰਮਰੀਬ੍ਰਿਰ ॥
 ਮਧਿਕਮਗਾਧਗਜਾਨਜੇਨੀਰਾ ॥ ਵਾਰਧਾਰਕੋਈਬ
 ਹਨਲੇਹੈ ॥ ਏਗੁਨਮੁਨਿਸਾਯਰਕੇਗਏ ॥ ੭ ॥ ਜਜੇਬਰ
 ਧਾਬਹੁਨੀਰਧਰਵੇਸਾ ॥ ਸਾਯਰਕਬਹੁਬਛੈਨਲੇਸਾ ॥ ਗ੍ਰਿ १

੪॥ ਮੇਕਛੁਹੀਨਹੋਈ॥ ਜਦਾਸਖਿਧਮਾਪੁਤੇਜੋਈ॥
 ੮॥ ਤੇਯੋਕੋਈਬਹੁਬਿਧਿਮਰਚਾਵੈ॥ ਭੋਜਨਬਸੁ
 ਵਿਕਪਹਿਰਾਵੈ॥ ਅਭੁਤਿਮਾਨਬਡਾਈਦੇਵੈ॥ ਬਹੁ
 ਤਭੁਤਿਬਹੁਤੇਮਿਲਿਜੇਵੈ॥ ੯॥ ਅਰੁਏਕੋਸੇਜਾਹਿ
 ਉਤਾਰੀ॥ ਨਿੰਦਾਦਿਕਠਾਨੈਇਕਭਾਰੀ॥ ਪਰਿਨਾਰਾ
 ਯਨਮਯਮੁਨਿਮਾਹੀ॥ ਰਾਗਦੋਖਕਛੁਓਪਜੈਨਾਹੀ॥
 ੧੦॥ ਬਨਿਤਾਬਸੁਕਨਕਮਾਭਰਨਾ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਯਾ
 ਕੇਉਪਕਰਨਾ॥ ਇਨਮੇਮਾਇਪਰੈਜੋਕੋਈ॥ ਅਗਨਿ
 ਪਤਿਗਾਸਮਾਸੋਹੋਈ॥ ੧੧॥ ਜੋਲਗਿਮੁਨਿਸਮੁਝੈਨਿ

ਜਦੇਹਾ ਜਾਚਿ ਮਹਾਰਲੇ ਇਕੁ ਗੇਹਾ ਜਾ ਤੇ ਕਹੂੰ
ਅਨੁਰਾਗ ਨ ਬਢੈ ॥ ਯਹ ਸਿਖਾ ਮਧੁਕਰ ਤੇ ਪਢੈ ॥ ੧੨ ॥
ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਰਿਖਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਸਾਂਬਗ ਪੈ ਹਰਿਖੰ
ਬਾ ॥ ਜਿਯੋ ਮਧੁਕਰ ਬਹੁ ਫੁਲ ਨਿਮਾਂਗੀ ॥ ਬਾਸ ਗਏ ਫੁ
ਲ ਨਿਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋ ਮਧੁਕਰ ਦ੍ਰੋ ਬਿਧਿ ਕੋ ਕਹਿਏ ॥
ਦੁਪੁ ਪਾਸ ਤੋਂ ਸਿਖਾ ਲਹਿਏ ॥ ਬਹੁਤ ਗਹਨਿ ਤੇ ਲੇਇ ਮ
ਹਾਰਾ ॥ ਉਦਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ਏ ਕਹੀ ਬਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦੂਜੇ ਕੋ ਕ
ਹੁ ਸੀਚਿ ਨ ਪਰੇ ॥ ਨਿਭੈ ਬ੍ਰਮਾ ਬਿਚਾਰ ਹਿੰ ਕਰੇ ॥ ਸਿਰਾਹ
ਭੂਲਿ ਕਰੇ ਸੋ ਕਥਹੀ ॥ ਮਧੁਮਾਖੀ ਜਿਯੋ ਬਿਨ ਸੇਤ ਬਹੀ ॥

੧੫॥ ਧੁਤਲੀਕਾਠਹੁਕੀਜੋਹੋਈ॥ ਧਗਹੁਬੁਧਪਰਸੇਮ
 ਤਿਕੋਈ॥ ਧਗਸਕਰਤਹੋਵੈਦਿਛੁਬੀਧਾ॥ ਜੋਕਥਿਦਕ
 ਰਨੀਸਬੀਧਾ॥ ੧੬॥ ਮਿਤੁਜਜਾਨਿਬਨਿਤਾਕੋਤਜੋ॥ ਧੰਡਿ
 ਤਕਬਹੁਭੂਲਿਨਭਜੋ॥ ਭੁਜਤੋਹੋਵੈਕਰੀਸਮਾਨਾ॥ ਏਕਹਿ
 ਮਿਲਿਮਾਰਹਿਗਜਨਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਜੋਕੋਈਪਨਕਾਹਨ
 ਕਰੇ॥ ਜੋਕੋਈਮੋਰੈਧਰਹਰੇ॥ ਜੋਮਧੁਮਾਖੀਮਧੁਸਿਗੋਹੇ॥
 ਮਧੁਹਾਜੇਉਦਿਮਾਥਿਨਲਹੇ॥ ੧੮॥ ਹਰਿਬਿਨੁਗੀਤਸੁਨੈ
 ਨਹਿਮੋਰਾ॥ ਰਯੋਚਹੈਜੋਹਰਿਕੇਠਰਾ॥ ਮੋਰਜੁਨਤਹੋਵੈ
 ਗਤਿਮੇਸੀ॥ ਬਖਾਧਗੀਤਹਰਦੁਕੀਜੇਸੀ॥ ੧੯॥ ਸੁਨੈ

ਹਰਿਨਗਤਿ ਸੁਨਿਬਹੁਰਿਗਾ ॥ ਸਿੰਗਰਿ ਰਿਖਿ ਜੋਗਨਿਕਾਸਿ
 ਗਾ ॥ ਅਬਲਾ ਰਿਖੋ ਮੁਕੁ ਭੁਯੋਈ ॥ ਤਿਨਕੇ ਸਬਦ ਚੁਨੈ ਨਿ
 ਨਿਕੋਈ ॥ ੨੦ ॥ ਮੁਨਿ ਨਿਪੁ ਮਾਸ ਕੁ ਨ ਕਰੇ ॥ ਸੁਦੁ ਸੁਦੁ
 ਸਕਲ ਪਰਿਹਰੇ ॥ ਨਿਪੁ ਰਸ ਤੇ ਯੋਵ ਕਾਲਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਮੀਨ ਮਰੇ
 ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਮੁਨਿ ਜਬਾ ਮਰ ਬਨਿ ਪਰਿਹਰੇ ॥ ਜਾ
 ਏ ਇਕੋ ਤਬਾਸ ਕੋ ਕਰੇ ॥ ਸਹਜ ਹੋਇ ਇੰਦ੍ਰਿਜ ਸਬ ਛੀਨਾ ॥
 ਪਰਿਰਸਨਾ ਨਹਿ ਹੋਇ ਅਧੀਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਰਸਨਾ ਸਬ ਕੋ ਫੇ
 ਰਿ ਨਿਯਾਵੈ ॥ ਜਬ ਹੀ ਰਸ ਸਿਨੈ ਗਾਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਸਬ ਇੰ
 ਦ੍ਰਿਜ ਨੀਤ ਕੋਈ ॥ ਪਰਿਰਸਨਾ ਕਰ ਮੇਨ ਹੋਈ ॥ ੨੩ ॥

॥ ਤੋਲਗਿਸਕਲਬਿਥਾਕਰਿਜਾਨੀ ॥ ਰਸਨਾਨੀਤਿਨੀ ॥ ੧੩
ਤਿਕਰਿਮਾਂਨੀ ॥ ਤਾਤੇਮੁਨਿਰਸਨਾਬਸਿਕਰੈ ॥ ਮੇਰਸ
ਕਲਸਾਪਨਪਰਿਹਰੈ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇਨੇ ਏਕਏਕਬਸਕੁਏ ॥
ਤੇਸਬਜਮਕੇਦ੍ਵਾਰੇਗਏ ॥ ਪਰਿਜੇਏਕਪੰਚਬਸਹੋਈ ॥
ਤਾਕੇਦੁਖਜਾਨੈਗਾਸੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁਰਿਏਕਗਨਿਕਾ
ਪਿੰਗਲਾ ॥ ਤਾਤੇਮੇਸੀਖਯੋਗੁਨਕੁਲਾ ॥ ਸੇਤੁਮਸੇਭਾ
ਖਤੁਹੋਰਾਜਾ ॥ ਜਾਤੇਸਰੇਤੁਮਾਰੇਕਾਜਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਨ
ਕਬਿਦੇਹਪੁਰੀਮੇਥਾਜਾ ॥ ਨਾਮਪਿੰਗਲਾਰੂਪਨਿਦਾਜਾ ॥
ਏਕਬਾਰਸਿੰਗਾਰਬਨਯੋ ॥ ਪਨੀਪੁਰਖਮਨੇਮੇਠਹਰਾਯੋ ॥

੨੧॥ ਬੈਠੀ ਨਿਕ ਸਿਭੁ ਦਨ ਕੇ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਾਰੇ ਚਲੇ ਲੋਕ ਬ
 ਜਾਰਾ ॥ ਕੋਈ ਭੁਲੇ ਮਾਵ ਤੇ ਦੇਖੇ ॥ ਯਹ ਮਾਵੇ ਗੋ ਜੋ ਕ
 ਰਿਲੇਖੇ ॥ ੨੨ ॥ ਜਬ ਦਹ ਮਾਰੇ ਕੋ ਚਲਿ ਜਾਵੇ ॥ ਤਬ
 ਪਿੰਗਲਾ ਮੇਰ ਕੋ ਪਯਾਵੇ ॥ ਮੇਰ ਮਾਇ ਮਾਇ ਚਲਿ
 ਜਾਯੀ ॥ ਤਯੋ ਤਯੋ ਯਹ ਦੁਖ ਪਾਵੇ ਮਾਯੀ ॥ ੨੩ ॥ ਕਬ
 ਪੂਰਿ ਠਿਠੀ ਤਰਿ ਕੋ ਜਾਵੇ ॥ ਕਬ ਪੂਰਿ ^{ਮਨ} ਖਜਾ ਕੁਲ ਬਾਹਰਿ ਮ
 ਵੇ ॥ ਮਰਧਗਾਤਿ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਭੁਯੇ ॥ ਲੋਗ ਬਜਾਰ ਚ
 ਲਤਹ ਹਿਗਯੇ ॥ ੨੪ ॥ ਤਬ ਦਹ ਭੁਗਨ ਮਨੇ ਰਬ ਭੁਈ ॥
 ਸਚਿ ਤਾ ਦੁਖ ਮਨ ਲਾ ਮਨੁ ਭਈ ॥ ਮਧਨੇ ਤਿਰਸ ਕਾਰ

ਕਰਿਮਾਂ ਨਯੋ। ਸਬ ਤੇਂ ਹੀ ਨਮਾਧ ਕੋ ਜਾਨੀ ੩੧। ਤਬ ਤ
 ਕੋ ਕਈ ਬਡੁ ਬਾਗ। ਜਾ ਤੈ ਉਪ ਜਯੋ ਦਿਓ ਬੈਰਾਗਾ। ਜਿਲ
 ਗਿਨ ਹਿਉ ਪਜੈ ਨਿਰਬੇਦਾ। ਤਿਲ ਗਿਨ ਹਿਨ ਮਿਟੈ ਬੁਦਧੇਦਾ।
 ੩੨। ਯਾ ਭਵਨ ਪਸਿਖਦੁ ਪਾਮਨੇਕਾ। ਤਾ ਮੇਧਰ ਮਰਤਨ ਸੁ
 ਪਏਕਾ। ਬਿਧਨ ਬਿਧੇ ਜੋ ਨੀਦਾ ਮਪਾਗਾ। ਤਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਜੀਰ
 ਚੋ ਕੁਠਾਗਾ। ੩੩। ਤਾ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਕੀ ਨ ਜਾਵੈ। ਜਾ ਕੇ ਭੁ
 ਗ ਬਡੇ ਸੋ ਪਾਵੈ। ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ਕਹੈ ਬੈਰਾਗਾ। ਸੋ ਤੋ ਹਰਿ ਕੋ ਦਿ
 ਯੋ ਸੁਹਾਗਾ ੩੪। ਜਾ ਹਿਦੇ ਹਿ ਜੋਈ ਪੇ ਪਾਵੈ। ਭੁਦਭੁ
 ਛੋ ਡਿਬੁ ਮੇ ਜਾਵੈ। ਤਾ ਤੇ ਮਾਨਵ ਸਬ ਛਿਟਕਾਵੈ। ਜਯੋ

ਤਯੋਕਰਿਬੈਰਾਗਉਪਜਾਵੈ॥ ੩੫॥ ਤਬਪਿਗਲਾਬੁਰਨਉਚ०
 ਹੈ॥ ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਮਾਪੁਹਿਧਿਕਾਰੈ॥ ਗਏਦਿਨਨਿਕੋਮਾਤਿ
 ਪਛਿਤਾਵੈ॥ ਸਬਤੇਦਿਨਬੈਰਾਗਬਛਾਵੈ॥ ੩੬॥ ਪਿੰਗਲੇ
 ਬਾਰ॥ ਮਹੋਏਕਮੇਰੈਮਰਯਾਨਾ॥ ਜਕੇਰਿਦੈਬਛੋਭੁ
 ਮਨਾਨਾ॥ ਜਲਬੁਦਬੁਦਾਸਮਜੇਨਰਦੇਹਾ॥ ਤਾਸੇਜੁਖਹਿ
 ਤਕਿਯੋਸਨੇਹਾ॥ ੩੭॥ ਸਰਦਰਜਲਪੁਰਨਤਨਿਧਾਸਾ॥
 ਮਿੰਗਜਲਪਾਣੀਕਰਿਜਲਮਾਸਾ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਬ
 ਦਾਜਕਦੇਵਾ॥ ਸਦਾਨਿਕਦਲਯੋਨਭੇਦਾ॥ ੩੮॥ ਸਤਿ
 ਸਦਾਸੁਖਦਾਜਕਸਦਮੀ॥ ਸੋਛੇਕੁਯੋਨਿਜਪਤਿਪਨਾ

ਮੀ। ਭੁਠੈ ਸਦਾ ਕਾਲ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ। ਜਾ ਤੇ ਦੁਖਿ ਸੋ ਕਮਾਇ १੫
ਕਾਂਹੀ। ੩੯। ਮੇ ਸੋ ਧੁਰ ਖੁਤਾ ਹਿ ਮੇ ਭੁਜੀ। ਮਾਧੁਰਿ
ਦੁਖਿ ਮਾਧੁ ਕੋ ਜਨੀ। ਦੇਹ ਬੇਚਿ ਮੇ ਦੇਹ ਹਿ ਪੋਖੀ।
ਜਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ਮਨ ਹਿ ਜੋ ਤੋਖੀ। ੪੦। ਏਸੁ ਲਿਖਿ ਦਿਸੁ
ਦਾਯੀ। ਦੁਖਿ ਤਨ ਰਨ ਸੋ ਮੇ ਸੁਖ ਚਾਯੀ। ਹਾਠੁ ਮੇ ਦਮ
ਜਮ ਚਾਮੀਤ। ਮਾਸ ਰੁਧਿਰ ਰੁਚ ਰੇ ਮਾਮਨੀਤ। ੪੧। ਬਿ
ਸਮੁਤ ਸੇ ਦਕ੍ਰਿਮਿ ਗੇਹਾ। ਭੁਠੈ ਦਾਰਨ ਵੇ ਮੇ ਸੀਦੇਹਾ।
ਤਾ ਮੇ ਕਹੇ ਗਮਿ ਤੋ ਕਹੇਈ। ਮੇ ਸੋ ਮੁਢਾ ਮੇ ਰਨ ਹਿ ਕੇਈ।
੪੨। ਜਾ ਧੁਰ ਮਾਹਿ ਜਨ ਕਨਿ ਪੇ ਮੇ ਸੋ। ਸੁਖ ਮਾਧਿਕਾ

ਰਸੁਰੇਸੁਰਜੈਸੇ। ਤਾਪੁਪਰਸਬਜੁਕੁੰਤਜੈ। ਪ੍ਰੇਬਿਦੇ
 ਹਰਿਚਰਨਨਿਭੁਜੈ॥ ੪੩॥ ਮਰੁਸਬਧਜਾਭੁਜੈ
 ਰਿਚਰਨਾ। ਜਾਤੈਮਿਦੈਜਨਮਮਰੁਮਰਨਾ। ਜਾਕੋਭੁ
 ਜੈਬ੍ਰਹਮਸਿਦ੍ਹਸੇਖਾ। ਪਰਿਸੋਤਿਨਹੂਕਦੇਨਦੇਖਾ॥ ੪
 ੪॥ ਮੇਸੇਪ੍ਰਕੁੰਯੇਨਰਜੈਦੈ। ਤਿਨਕੋਰੀਭ੍ਰਿਮਾਪੁ
 ਕੋਦੇਦੈ। ਮੇਸੇਪ੍ਰਕੁੰਯੇਨਹਿਮਾਰਾਯੋ। ਰਿਯੋਮਨ
 ਰਥਮਰਥਨਹਿਜਾਯੋ॥ ੪੫॥ ਮਥੇਮੇਮਾਪੁਨਿ
 ਬੇਦਨਕਰੋ। ਮੋਰਜਕਲਉਰਤੇਪਰਹੋ। ਮਪਨੇਪ
 ਤਿਹਰਿਨੀਕੇਸੀਗਾ। ਜਦਾਰਮੇਜਯੋਸ੍ਰੀਮਰਧੀਗਾ॥

੪੬॥ ਕਹਾਮੇਰ ਸੁਰਨ ਰਖਿ ਯਕਰਿ ਹੈ॥ ਜੇ ਬਾਪੁ ਰੇ ਮਾਪੁ ਰਿ १੬
 ਮਰਿ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇ ਸੁਖ ਕੋਈ ਬਿਰਨਾਂ ਹੀ॥ ਦੇਖਤ ਸਕਲ ਪਲਕ
 ਮੇਜਾਂ ਹੀ॥ ੪੭॥ ਮੇਰੀ ਦਿ ਦਿ ਦੁਖੀ ਸਬਾ ਮੈਂ ਦੇ॥ ਕਾਲ ਮਧੀਨ
 ਕਹਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਯ ਗਨਿ ਹਰੈ ਜਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹੈ ਸ
 ਰੰਗ ਪਾਨੀ॥ ੪੮॥ ਜਿਨ ਮੇਰੇ ਬੈਰਾਗ ਰਿਖਾਯੋ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਕ
 ਦਲ ਚਿਤ ਲਾਯੋ॥ ਯਹ ਗਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਈ॥ ਜੇ ਬੈਰਾਗ
 ਲੇਹੇ ਨਰ ਕੋਈ॥ ੪੯॥ ਜਾ ਤੇ ਸਬ ਭਵ ਬੰਧਨ ਨਾ ਸੇ॥ ਪ੍ਰਿਦੈ ਰਮਾ
 ਪਤਿ ਮਾਪੁ ਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਮੇਂ ਤੇ ਮੰਦ ਬੁਧਾ ਗਨੀ॥ ਮੇਜੀ॥ ਤਿਭੁ ਦੁਖ ਮਾ
 ਹਿਨਾ ਹੀ ਕੋ ਜੇਜੀ॥ ੫੦॥ ਤੁਕੈ ਕੈ ਸੋਹ ਰਿਕੋ ਭੁਜਨੇ॥ ਕੈ ਸੋ ਕਾਲ

ਜਾਲ ਕੋ ਤਜੇ ਨੇ ॥ ਪਰਿ ਤੇ ਦੀ ਨ ਬਿਪੁਰੇ ਪਾਲਾ ॥ ਪਤਿ ਤ ਉਧਾਰਨ
ਪਰ ਮਨ ਆਲਾ ॥ ੫੧ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਧੁਕ੍ਰਿਯਾ ਪੈ ਕਰੀ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰੇ
ਉਰੀ ਮੇਸੀਧਰੀ ॥ ਮਥ ਲੈ ਜਾ ਪਰ ਜਾਣਹਿ ਜੀਸਾ ॥ ਨਿਜਿ ਦਿਨ
ਭਜੇ ਚਰਨ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ੫੨ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਜਾਣੇ ਹਹਿ ਨਿਰਬਾਹੀ ॥
ਸੋ ਉਨ ਹੀ ਮਾਰਿ ਭੁਜ ਬਾਹੀ ॥ ਸਹਜ ਮਾਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਨੀਲ ਜਾਂਵੇ ॥
ਤਾ ਕਰਿ ਜਾਣੇ ਹਹਿ ਬਰਤਾਵੇ ॥ ੫੩ ॥ ਜਾ ਭੁਫੁਕੁ ਪਧਰ ਜੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾ
ਨੀ ॥ ਬਿਖਯਾ ਮਾਵਰ ਹੁਦਿ ਦਿਛਿ ਪਾਨੀ ॥ ਤਾ ਪਰ ਮਨ ਗਰ ਕਲ
ਗਰਾਜ ਜੋ ॥ ਜੋ ਨਰ ਬਹੁਤ ਪਾਸ ਸੋ ਪਾਸ ਜੋ ॥ ੫੪ ॥ ਤਾ ਕੋ ਹਰਿ ਬਿਨ
ਕੋ ਨੁਹੁਤਾਵੇ ॥ ਮਾਧੁਹਿ ਕੋ ਨਹਿ ਛੂਟਨ ਪਾਵੇ ॥ ਮਰੁ ਮਾਧੁ ਹੀ ਮਾਧੁ

ਕੋਰਾਖੇ। ਜਬ ਸਬ ਬੁਝਿ ਦੇਤੇ ਨਾਖੇ। ੫੫। ਜਬ ਹੀ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥
 ਸਰਣੁ ਹਿਮਾਵੇ। ਤਬ ਹੀ ਮਾਪੁ ਹਿਮਪੁ ਛੁਡਾਵੇ। ਵੇਖੁ ਨਿਜ ॥
 ਨਦੇ ਮੇ ਦੇਵਾ। ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ। ੫੬। ਪਰਿ ਸਬ ਜ
 ਗਤ ਕਾਲਾ ਛਿਟ ਕਾਵੇ। ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾ ਮਾਇ ਨੁਖ ਪਾਵੇ। ਤਤੇ
 ਮੇਰ ਜ ਕਲ ਕੋ ਤਜੇ। ਪੇਮ ਭਾਵੁ ਹਰਿ ਚਰਣੁ ਨਿਭ ਜੇ। ੫੭। ਯਾ
 ਬਿਧਿ ਮਾਪੁ ਹਿਮਾਪੁ ਚਿਧਾਰੇ। ਮਬ ਨਹਿ ਭੁਵ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਰੇ।
 ਮਦੁ ਧੁਤ ਚਿਵਾਰੇ। ਯੇ ਪੀਗਲਾ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ। ਦੁਹਿਲੇ
 ਕਕੀ ਮਾਜ ਸਿਟਾਈ। ੫੮। ਸੀਤਲ ਪੈਸ ਜਾਮੇ ਗਈ। ਪਰ
 ਮਾਨਿ ਦਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਈ। ਯਹਿ ਸਿਖਾ ਮੇਰੇ ਤੇਲੀ ਨੀ। ਭੁਲੀ ਜ ॥

ਨਿਉਰਮਾਥਿਰਕੀਨੀ ੫੮ ॥ ਜੋਲਗਿਮਾਸਕਰੇਨਰਕੇ
 ਈ ॥ ਤੋਲਗਿਸੁਖੀਕਦੇਨਹਿਏਈ ॥ ਜਬਹੀਸਕਲਾਮਾ
 ਸਫਿਟਕਾਵੈ ॥ ਤਬਤਤਕਾਲਪਰਮਪਦਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਏਹਗਾ ॥
 ਯਹਗੁਰਸਤ੍ਰਕੀਕਹੀਸਿੰਘਮੇਸੁਮੁਝਾਇ ॥ ਅਥਾਮੋਰਨਿਕੀ
 ਕਹਤੁਹੋਜੁਨਿਯੋਹਿਤਚਿਤਲਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ੪੪ ॥ ੬੧ ॥ ਇ
 ਤਿਸੀਭਾਗਵਤੇਮਹਾਪੁਰਾਣੇਏਕਾਦਸਕ੍ਰਿਯੇਭੁਗਵਦੁਪਦ
 ਸੰਬਾਦੇਅਵਤੁਤੇਤਿਹਾਸੇਪਕਯਾਨੇਧਿਗਲਾਗੀਤਾਨਾਮਾਦਸ
 ਯਗਾਇ ॥ ੮ ॥ ਅਵਤੁਤਉਬਾਚਾ ॥ ॥ ਠੇਪਈ ॥ ਜੇਜੇਹਿ
 ਤਕਰਿਸੀਗੁਰਕਰੈ ॥ ਜੇਈਅਤਿਦੁਖਬਿਸੈ ॥ ਜਬਹੀਹਿਤਸਿਰ
 ਜੇ

٧٢

ਮਰਹਿ ਤੁਬਾਲਮਤਿ ਹੀਨਾ ॥ ਮਰੁ ਜੇ ਗੁਨਾ ਤੀਤ ਪਦ
 ਲੀਨਾ ॥ ੫ ॥ ਏਕ ਬਿਪ੍ਰਕੇ ਹੁਤੀ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਤਾ ਬਿਦਾਹ
 ਕੀ ਬਿਪ੍ਰਬਿਚਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਇਕ ਬਾਰਾ ॥
 ਮੇਰ ਗਾਵ ਕੇ ਹੁੰਕਾ ਮਜਿਧਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਜਮਾਚਾਰ ਇਕ
 ਬਿਪ੍ਰਨਿਪਾਏ ॥ ਬਜਾਹ ਕਾਜ ਦਿਜ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਮਾਏ ॥ ਕਿ
 ਨਜਾਬਤ ਨ ਕਿਜੀ ਸੋਭਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦਿਜਾ ਮਾਦਰ ਕ
 ਰਿਗਾਏ ॥ ੭ ॥ ਤਬ ਤਿਕੈ ਭੋਜਨ ਕੀ ਪਾਰੀ ॥ ਚਾਦਰ
 ਪੈਟ ਨ ਲਗੀ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਤਬ ਤਾ ਕੇ ਕਰ ਜਯੇ ਜਯੇ ਰੁ
 ਲੇ ॥ ਤਯੇ ਹੀ ਤਯੇ ਕਰ ਕੀ ਕਨ ਬਲੇ ॥ ੮ ॥ ਤਿਨਿ ਲਜਿ

ਤੇ ਪੈਸ ਕਲ ਉਤਾਰੇ ॥ ਵੈਦਿਕ ਰੂਪ ਮੇਧਾਰੇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਲ
 ਗੀਜ ਬਚਾਵ ਰਛ ਰਨੇ ॥ ਤੇ ਹੁਲ ਗੇ ਸਬਦ ਤੇ ਕਰਨੇ ॥ ੯
 ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਏਕ ਏਕ ਏਕ ਗਾਯੋ ॥ ਰੁਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁ ਰਿ
 ਨਹਿ ਭਾਖੋ ॥ ਮੇਧਿ ਰਹਤੁ ਤੇ ਇਛਾ ਰਾਗੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੇਖਿ
 ਹਿੰਦੇ ਮੇਧਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਬਹੁ ਤਨਿ ਸਿਗ ਬਠੈ ਬਕ ਬਾਣਾ ॥ ਦੂ
 ਜੇ ਹੁਤੇ ਹੋਇ ਮਨੁ ਬਾਣਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਹੈ ਮਕੇਲਾ ਜੋਗੀ ॥ ਸਦ
 ਬਿਚਾਰ ਬ੍ਰਮ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਸ ਨ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਹ ਮਨ
 ਬੀਧੇ ॥ ਦਿਨੁ ਬੈਰਾਗਾ ਹਿੰਦੇ ਮੇਧੀਧੇ ॥ ਨਿਹਰ ਲਹੁ ਇਨਿਤ
 ਬ੍ਰਮ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਯੋਕੁ ਮਕੁ ਮਰਜਤ ਮਕੁ ਜਾਗੇ ॥ ੧੨ ॥

॥ उमे उमे निगल बदे सभायि । उमे उमे नैवे सखल
 बुधायि । उमे नये पाद कटी पतनी । उमे उमे नै
 नय न मेलीन । १३ । उमे उमे उमे उमे उमे उमे । सि
 लास भा नदे गगन बुने । नये भागे पे नरथ डिग
 जे । मेना सख नख गउड विधि बुने । १४ । पवि सख
 रबे न निया जे । जा विधि सगे मे चिउल गा जे ।
 मे मेसी सीध लटी मे डारे । निगल बुधि बुटी ममना
 डे । १५ । नये लेग निडे डे बुदेगा । बसे गुगमे
 रये मसिगा । सादयान भति बेरा बोलै । गउजानि

ਕਮੰਤਰਨਹਿਯੋਲੈ॥੧੬॥ ਗ੍ਰਾਹਮਾਰੰਭਦੁਖਿਕੋਮੂਲਾ॥ ਤੇਮਾ ੨੦
 ਰੰਭੇਜੇਨਰਭੂਲਾ॥ ਸਰਪੁਧਰਾਏਗ੍ਰਹਮੇਰਹੈ॥ ਯਾਬਿਧਿਮੂਨਿ
 ਮਹਿਸਿਖਾਗਹੈ॥੧੭॥ ਏਕੈਆਪੁਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ॥ ਜਾਕੈ
 ਕੋਈਲਿਯੋਨਭੇਵਾ॥ ਆਪੁਹਿਤੇਮਾਯਾਬਿਸੁਰੈ॥ ਸਤਰਜਤਮ
 ਬਹੁਭੇਦਪਸਾਰੈ॥੧੮॥ ਬਹੁਰਿਆਪੁਹੀਸਬਸਿਗ੍ਰਹੈ॥ ਨਿਜਾ
 ਨੰਦਮਯਏਕੈਰਹੈ॥ ਤਾਤੇਯਹਸਬਸਿਖਜਾਨੈ॥ ਯਾਕੈਕਰਤਾ
 ਸੇਸਤਿਮਾਨੈ॥੧੯॥ ਯਹਸਿਖਾਮਕਗੀਤੋਲੈਦੈ॥ ਸਬਤੇਪਰੈ
 ਕ੍ਰਮਕੋਜੇਦੈ॥ ਜਹਾਂਜਹਾਂਯਹਮਨਕੋਧਾਰੈ॥ ਨਿਸਬਾਸੁਰਕ
 ਬਹੁਨਹਿਟਾਰੈ॥੨੦॥ ਰਾਗਦੋਖਭੁਯਕਯੋਹੀਏਈ॥ ਹਿਤ

ਰੂਪਤਾਯੀਕੋਜੋਈ। ਭ੍ਰਿੰਗੀਕੀਟਹੁਤੇਯਹਲੀਨੋ। ਤਿਮਨਹਰਿ
ਚਰਣੁਨਿਬਿਰਕੀਨੋ॥ ੨੧॥ ਯਹਚੋਬੀਸਗੁਰਨਿਕੀਸਿਖਾ॥
ਤੋਸੇਮੇਭਾਖੀਦਿਛੁਦਿਖਾ॥ ਅਬਤਹੁਤੇਸੀਕਯੋਜੋਕਰੋ॥
ਤੇਰੇਸਬਅਗਯਾਨਹਿਦੋ॥ ੨੨॥ ਮੇਰੀਦੇਹਮੋਹਿਜਮੁਝਾ
ਦੈ॥ ਪ੍ਰਿਦੈਗਯਾਨਬੈਰਾਗਉਪਦੈ॥ ਜਯੋਬਾਲਾਧਨਗਯੋਬਿਲਾ
ਈ॥ ਤਯੋਹੀਅਬਯਹਜੋਬਨਜਾਈ॥ ੨੩॥ ਅਵੈਜਗਮਰ
ਨਤਾਮਾਰੋ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਦੁਖਿਦੇਹਸੇਲਾਗੋ॥ ਸਦੁਨਸਿੰਗਲ
ਨਿਕੋਯਹਭੁਛਾ॥ ਤਾਸੇਪ੍ਰੀਤਿਨਜੋਰੇਦਛਾ॥ ੨੪॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰ
ਅਰਥਪਸੁਗੇਯਾ॥ ਕੁਲਕੁਟਿਬਬਹੁਸੇਦਕਜੇਯਾ॥ ਤਿਨਸੇ

ਮਿਲਿ ਜਾਵੇ ਹਰਿ ਸੇਵੇ। ਸੋਈ ਅੰਤ ਮਹਾਦੁਖ ਦੇਵੈ॥ ੨੫॥ ੮੧
 ਮਾਰੇ ਕੋ ਬਹੁ ਕਰਮ ਉਪਾਵੈ। ਬਹੁ ਰੋਜ ਮਕੇ ਦੁਖ ਪ
 ਠਾਵੈ। ਰਸ ਨਿਮਿਤਿ ਪੈਚੈ ਨਿਤ ਰਸਨਾ। ਪ੍ਰਾਣ ਸਦਾ ਚਾ
 ਪੈ ਜਲਾ ਮਸਨਾ॥ ੨੬॥ ਨਯਨ ਰੂਪ ਅਰੁ ਸਬਦ ਹਿਸਦਨਾ॥
 ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਚਪੈ ਨਾ ਰਿਕੋ ਰਵਨਾ। ਤੁਚਾ ਜਪ ਰਜਨਾ ਸਾਬ
 ਹਰਿ ਧਾ। ਚਰਨ ਗਵਨ ਕਰਕ ਰਿਪੈ ਧੀਧਾ॥ ੨੭॥ ਯਾ ਬਿ
 ਧਿ ਮਿਲਿ ਸਬਲੁ ਦੇ ਤਾਕੈ। ਬਿਧਿ ਦੇ ਹਸ ਦੇਖੈ ਜਾਕੈ। ਤਾ ਤੇ
 ਨੇਹ ਦੇਹ ਕੋ ਤਜਿਏ। ਸਦਾ ਨਿਰਿਤ ਰਹਿ ਕੋ ਭੁਜਿਏ॥ ੨੮॥
 ਹਰਿ ਜਬ ਮਾਯਾ ਗੁਨ ਬਿਸੁਰੈ। ਤਬ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਦੇਹ ਸੰਦਾ

ਗੇ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਮਨ ਸਿ ਤੁਸੁ ਨ ਭਯੋ॥ ਬਹੁ ਰਯੋ ਮਨ ਵਤ ਨ ਨਿਰ
 ਮਯੋ॥ ੨੯॥ ਤਾ ਕੋ ਦੇਖਿ ਬਹੁ ਤੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਤਾ ਮੇ ਮਧਨੇ
 ਧਾਮ ਬਨਾਯੋ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਜੀ ਬੋਲੇ ਜਹ ਬਾਨੀ॥ ਜੇ ਪਰਗਟ
 ਹੈ ਬੇਦ ਬਖਾਨੀ॥ ੩੦॥ ਮੇਹਿ ਲੇਹੇ ਸੋਯਾ ਕਰਿ ਲੇਹੇ॥ ਯਾ ਕਰਿ
 ਸਬ ਭਵ ਬੰਧਨ ਦੋਹੈ॥ ਜਬ ਮੇਰੇ ਹਿਤ ਕਰੈ ਉਧਾਯਾ॥ ਤ
 ਬ ਮੇਯਾ ਕੋ ਕਰੈ ਸਹਾਯਾ॥ ੩੧॥ ਤਾ ਤੇ ਜਹਾ ਮਤਿ ਦੁਰਲ
 ਭਵੇਹਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਰਚੈ ਨਿਜ ਗੇਹਾ॥ ਮਤਿ ਦੁ
 ਰਲ ਭੁਕੇ ਹੁੰ ਜਤਨ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਜੇ ਪਾਯੋ ਤੋ ਬਿਰੁਨ ਰਹਾਵੈ॥
 ੩੨॥ ਪ੍ਰਤਿ ਦਿਨ ਮ੍ਰਿਤੁ ਜਨਿ ਰਿਤ ਰਗਾਸੇ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਤਤ

ਕਾਲ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਜਗਰੇ ਗਭੁਜ ਸੇਕ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾਮੇ ਪਲ ੨੨
 ਕਸੁਖੀ ਨਹਿ ਪਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਾ ਹਿਧਾਇ ਕਰਿ ਰਾਜ ॥
 ॥ ਕਰਿ ਲੀਜਿਏ ॥ ਮਾਧਨੇ ਕਾਜ ॥ ਜਾ ਤੇ ਜਗਹੁ ਟੈ ਸਿਸਾ
 ਗਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋ ਦਾਰਨ ਪਾਗ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਜੁ ਹੋਇ ਨ ਦੇਵ
 ਨਿਰੰਜਨ ਭੁਜਿਐ ॥ ਪੈ ਭੁਜ ਭੀਤ ਬਿਖੇ ਸਬ ਤਜਿਐ ॥
 ਬਿਖਯਾ ਖਾਂਨ ਪਾਂਨ ਪਾਸੁ ਤਦਾਗਾ ॥ ਏਸ ਬਦੇਹ ਨਿਬਾਰਿਐ ॥
 ਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਜਾਗ ਸਕਲ ਕੋ ਕੀਜੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ
 ਕਦਲ ਚਿਤ ਦੀਜੇ ॥ ਜਾ ਬਿਧਿ ਇਨ ਤੇ ਸਿਖਾਧਾਈ ॥ ਤਬ
 ਮੇ ਮੇਰ ਸਕਲ ਛਿਟਕਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਭੂਮੇ ਬਿਚਰੈ ਪੈਰ

ਸੀਗਾ। ਯਾਤਨਹੂੰ ਕੋਛੋਛੋ ਸੀਗਾ। ਸਦਾਰਹੋਹਰਿਚਰਨ
ਨਿਵਾਜਾ। ਬਹੁਬਿਧਿਦੇਖੈਸਕਲਤਮਾਜਾ॥ ੩੧॥ ਬਹੁਤ
ਗੁੰਗੁਨਿਤੇਪੁਰਣਗਯਾਨਾ। ਜਹਤਹੋਲੇਵੈਸਾਧੁਸੁਜਾਨਾ।
ਛੂਟੈਮਹੀਕਾਰਾਮਰੁਮਮਤਾ। ਹਿੰਦੈਮਾਨਿਬਿਰਜੈਸਮਤ॥ ੩੨॥
ਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਭੇਦਪਹਿਚਾਨੈ। ਜਾਰਾਮਸਾ
ਰਾਮਬਿਰਬਿਰਜਾਨੈ। ਜਹਤਹੋਲੇਵੈਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾ। ਸਿਸੈਵੈਤ
ਮਿਟਾਵੈਸੀਤਾ॥ ੩੩॥ ਪਾਰਿਏਪਰਮਾਰਥਗੁਰਨਾਯੀ।
ਏਸਬਗੁਰੁਹੋਸਤਗੁਰਮਾਯੀ। ਜਤਗੁਰਤੇਜਬਗਯਾਨ
ਹਿਪਾਵੈ। ਤਬਸਾਰੋਜਗਗਯਾਨਿਸਿਖਾਵੈ॥ ੪੦॥ ਤਤੇ

ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮਨ ਦਾ ॥ ਹਿੰਦੈ ਬਿਰਾਜੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਯਾ
 ਬਿਧਿ ਜੇਈ ਹਰਿ ਕੋ ਸੇਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਨਿਜ ਚਰਨ ਨਿਦੇ
 ਵੈ ॥ ੪੧ ॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਮੇਰੇ ਜਦੁ ਕੋ ਬਚਨ
 ਸੁਨਾਏ ॥ ਮਨ ਕੇ ਰੂਮ ਸੰਦੇਹੁ ਦਾਏ ॥ ਰਾਜਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
 ਪੂਜਾ ਕੀਨੀ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਤਿ ਪ੍ਰਦਫਿਦੁ ਦੀਨੀ ॥ ੪
 ੨ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਕੋ ਕਰਿ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ਦਤਾ ਤ੍ਰੇ ਮੁਨਿ ਕਿਯੋ
 ਪਯਾਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਬਚਨ ਪਾਰਿ ਉਰਮਾਹੀ ॥ ਸਬ ਕੋ ਸੰਗ
 ਤਜਿਯੋ ਫਿਨਤਾਂਹੀ ॥ ੪੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦ੍ਰਿਸਿ ਸਬ ਹੀ ਮੇਰਾ
 ਨੀ ॥ ਮੇਰੇ ਰੂਪੇ ਪਰਮਾ ਬਿਰਾਜਾਨੀ ॥ ਸੇਰਾ ਜਾਨਦੁ ਬਰੋ

ਹਮਾਰੇ॥ ਜਿਨਾਮ ਪਨੇ ਭਵ ਸੀ ਕਟ ਟਾਰੇ॥ ੪੪॥ ਤਾ ਤੇਉ
ਧਵਾ ਮੈ ਰਨ ਕੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਪਨੇ ਮਾਪੁ ਹੀ ਹੋਈ॥ ਮਾਪੁ
ਰਿਬੁਡੈ ਮਾਪੁ ਹਿਤ ਰੈ॥ ਮਾਪੁ ਹਿਜੀ ਦੈ॥ ਮਾਪੁ ਹਿਮ ਰੈ॥ ੪੫॥
ਵੇਹਗਾ॥ ਯਹ ਭਾਖਯੋ ਬਿਗਯਾਨ ਮੇਜ ਬਾਮ ਦੇ ਤਉ ਪਾ
ਇ॥ ਅਥ ਤਾਰੇ ਜਾਪਨ ਕਹੈ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਸਮੁਝਾਇ॥
੧॥ ੩੩॥ ੪੫॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾਧਰਾਣ
ਏਕਾਦਸ ਸ੍ਰੀ ਧ੍ਰੁਵ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੁ ਪਦ ਸੀਖਾ ਦੇ ਚਤੁਰਬਿੰਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਪਾਖਯਾਨਿ ਨਾਮ ਨਵਮੇ ਪਾਯਾਇ॥ ੯॥ ਅਵਤ੍ਰੁਤ
ਤਿਹਾ ਸੇ ਪਾਖਯਾਨੇ ਪੁਰੁਸ਼ਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਬਾਚ॥ ਸੁ

ਨਿਉਪਦਾਮਬਸਾਧਨਕਰੀ। ਤੇਰੇਸਬਸਿਦੇਹਹਿੰਦੀ। ਜਾਤੇ
 ਉਪਜੈਬ੍ਰਹਮਗਯਾਨਾ। ਭੂਟੇਐਰਸਕਲਕ੍ਰਮਨਾਨਾ॥ ੧॥ ਅਮ
 ਭਕੁਨਿਜੇਮਾਰਗਭਾਖੇ। ਤੇਸਬਦਿਦੇਬੈਠਿਮੇਮਾਖੇ। ਤੇਕ
 ਹਿੰਮੇਮਾਤਮਕੇਧਰਮਾ। ਐਰਸਬੈਬੀਧਨਕੇਕਰਮਾ॥ ੨॥ ਤਿ
 ਨਕੇਸਾਵਧਾਨਪੈਜਾਨੈ। ਬਰਤਾਸਮਕੁਲਮਿਥਯਾਮਾਨੈ। ਜੇ
 ਜੇਬਹੁਮਾਰਿਭੁਨਿਕਰੈ। ਸੁਖਚਾਹੈਨਿਜਿਦਿਨਦੁਖਭਰੈ॥ ੩॥
 ਮਾਰੇਕੋਬੀਧਨਉਪਜਾਵੈ। ਜਿਨਕੇਸਿਗਨਮਦ੍ਵਾਰੇਜਾਵੈ॥
 ਯੋਬਿਚਾਰਿਮਾਰਿਭੁਨਿਤਜੈ। ਪੈਨਿਹਕਾਮਚਰਤਮਮਭੁ
 ਜੈ॥ ੪॥ ਜਗਲਗੈਰੈਨਾਨਾਬੁਧਿ। ਸੇਸਬਉਪਦਨਾਨਿਕੁ

ਭਿਧਿ। ਵੈਤਭਾਵਸੇਕੁਮਕਰਿਜਾਨੈ। ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਸਮਕ
ਰਿਮਾਨੈ। ੫। ਤਾਤੋਮੈਰਕਰਮਜਬਤਜੈ। ਨਿਤਨਿਮਿਤਿ
ਕਛੁਇਕਭਜੈ। ਤੇਊਕਛੁਸਤਿਨਹਿਜਾਨੈ। ਕਥੈਤਕਰੈਨ
ਯੈਤਭਾਨੈ। ੬। ਭਕ੍ਰਿਮਾਹਿਜੈਮੰਤਰਧਰੈ। ਤੈਤੇਭੂਲਿਨ
ਕਥਹੁਕਥੈ। ਜੈਜਾਸਮੈਨ। ਮੰਤਰਜਾਨੈ। ਤੈਤਾਸਮੈਜਹਜ
ਮੈਠਾਨੈ। ੭। ਜਮਨਿਮਾਹਿਨਿਹਰਲਚਿਤਧਰੈ। ਨਿਯ
ਮਨਿਕੋਭਾਵੈਤਯੈਕਰੈ। ਥ੍ਰਮਥਿਰਯਾਗੁਰਜਰਨਹਿਜਾ
ਵੈ। ਜਾਤੋਭੇਦਸਕਲਕੋਧਾਵੈ। ੮। ਜਮਰੁਨਿਯਮਕਛੁ
ਨਹਿਸੇਵੈ। ਸਤਗੁਰੁਕਹੈਸੀਖਜੋਲੇਵੈ। ਮਨਰਹਿਤਮਛ

੨੫
 ਰਨਹਿਜਾਨੈ। ਤਨਮਨਮਰਧਿਪ੍ਰਤਿਕੋਠੈ। ੯। ਜਹਤ
 ਹੋਤੇਮਮਤਾਪਹਿਹੈ। ਸਾਵਧਾਨਮਾਲਜਨਹਿਕਰੈ। ਤ
 ਜੈਮਸੁਯਾਬਿਬਾਨਬਲੈ। ਤਨਮਨਹਿਹਚਲਕਦੇਨਡਲੈ।
 ੧੦। ~~ਨਿਕ~~ਸਧਾਸਹਿਤਮਾਸਤਿਕਹੋਈ। ਗੁਰਚਰਨਹਿਸੇਵੈ
 ਸਿਖਜੋਈ। ਦਾਰਾਸੁਤਿਬਿਤਗੇਹਕੁਟਿਬਾ। ਸਕਲਭੁ
 ਤਮਾਤਮਪਿਤਮੰਬਾ। ੧੧। ਤਿਨਸਬਹਿਨਕੋਜਮ
 ਕਰਿਦੇਖੇ। ਮੇਰੋਕਰਿਕਦੇਨਲੇਖੇ। ਰਹੈਉਦਾਸਮਾਸ
 ਪਰਹੈ। ਨਿਜਵਿਨੁਬਖਮਾਹਿਮਨਧਰੈ। ੧੨। ਸੁਛਮ
 ਬੁਲਦੇਹਦੈਜੇਹੈ। ਭ੍ਰਮਭੁਪਮਾਮਾਕੇਤੇਹੈ। ਇਨਦੂਨੇਤੇ

ਮਾਤਮਦੂਰਿ। ਸਦ੍ਰੁਕਾਸਚੇਤਨਭਰਪੂਰਿ। ੧੩। ਬੁਲ
 ਸਰੀਰਪ੍ਰਗਟਜੜਏਗਾ। ਚੇਤਨਕਰੈਤਾਹਿਵਹਦੇਗਾ।
 ਸੇਵਹਊਤਨਜੜਏਮੰਗਾ। ਚੇਤਨਹੋਇਮਾਤਮਾਸੀ
 ਗਾ। ੧੪। ਸੋਮਾਤਮਾਦੁਹਿਤੇਨਯਾਗਾ। ਦ੍ਰੁਪ੍ਰਕਾਸ
 ਕਦ੍ਰੁਮਾਧਾਗਾ। ਜਯੈਏਕਕਾਠਮਨਲਪਰਿਜਰੈ। ਸੋ
 ਦੂਜਹਿਪਰਕਾਸਿਤਕਰੈ। ੧੫। ਪਰਸੋਮਨੁਦ੍ਰੁਹਿਤੇ
 ਨਯਾਗਾ। ਸਦ੍ਰੁਕਾਸਮਾਤਮਮਾਧਾਗਾ। ਬਹੁਧਾਸੇਬ
 ਹੁਕਾਠਨਿਸੀਗਾ। ਪਾਵੈਉਤਿਪਤਿਬਿਤਿਮਰਭੀਗਾ।
 ੧੬। ਤਯੈਵੈਤਨਹਿਰਿਮਾਯਾਕਿਏ। ਤੇਮਾਤਮਾਮਾ

ਪੁਕਰਿ ਲਿਖੇ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਲ ੮੬
 ਹੋ ॥ ਮਨਿ ਦਨ ਬੰਗਿ ਟੁਟ ਕਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕ
 ਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮਾਤਮ ਜਾਨੈ ਸਬ ਤੇ ਨ ਜਾਗ ॥ ਏਕਾ ਮਜ
 ਨ ਮਾਮੁ ਰਾਮ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੇ ਤੂੰ ਪਨ ਪੁਰਹੁ ਸੁਖ ਰਾਜੀ ॥
 ੧੨ ॥ ਤੁਠਿ ਪੁਨੈ ਬਿਨੈ ਸੇਬ ਰਤਾਈ ॥ ਪਰਮ ਅਸੁਖ ਸੁਖ
 ਨਾਹਿ ਕਾਈ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਨਿਕੋ ਜੀਘਾਤਾ ॥ ਪਰਗ
 ਦਵੀ ਸੋ ਮਾਵਤ ਜਾਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਮੇਰੇ ਜਾਨੈ ਕੋ ਜੇ ਸੰਗਾ ॥
 ॥ ਮੇਰੇ ਤਨ ਯਹ ਜਨੁ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥ ਜੋ ਬਿਚਾਰਿ ਤੁਝਾਰੇ
 ਤਨ ਮਮਤਾ ॥ ਮਾਤਮ ਦਿਦਿ ਜਕਲ ਮੇਜਮਤਾ ॥ ੨੦ ॥

ਅਯਾਬਿਧਿਰ੍ਹੈਂਹੋਇਬਿਰਗਯਾਨਾਮਿਲੈਕ੍ਰਮਛੁਟੈਸਬ
 ਨਾਨਾਪ੍ਰਿਥਮਿਅਰਹਿਅਬਿਰਗੁਰੁਦੇਵਾ॥੨੧॥ਨੀਸਿ
 ਧਿਕਰੈਨਿਤਜੇਵਾ॥੨੧॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਸ੍ਰਵਨਮਥਾਨਾ॥ਯ
 ਬਿਧਿਉਪਜੈਪਾਵਕਰਯਾਨਾਉਪਜਿਕਾਠਤਨਕੇਗੁ
 ਨਦਪੈ॥ਕਰਮਬੀਜਕੋਈਨਹਿਰਪੈ॥੨੨॥ਤੁਬਜਯੇ
 ਪਾਵਕਤੇਜਸਮਾਵੈ॥ਈਧਨਿਬਿਨਾਨਪਲਕਰਹਾਵੈ॥ਤ
 ਯੋਮਾਤਮਾਬ੍ਰਹਮਯਹੋਈ॥ਈਧਨਕਰਮਭੁਜਮਕਰਿ
 ਸੇਈ॥੨੩॥ਅਰੁਜੇਮੁਛਨਯਹਬਿਧਿਜਾਨੈ॥ਤੇਬਹੁ
 ਬਿਧਿਕਰਮਨਿਕੋਠਾਨੈ॥ਤੇਕਰਮਨਿਕੇਫਲਨਿਭੋਗਾਵੈ॥

੨੧
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਹਿ
 ਤਹੀ ਤਹ ਕਾਲਾ ॥ ਨਿਜਿ ਦਿਨੁ ਜਦਾਰਹੈ ਬੇਗਲਾ ॥ ਯਹ
 ਜਗਦੀਸੈ ਜੋ ਕੋ ਤਜੇਗੀ ॥ ਪਰਿਏ ਕੋ ਪਲ ਰਹੈ ਨ ਜੇਗੀ ॥
 ੨੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਹੋਹਿ ਮਾਕਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਸੀ ਗਤਿ ਮਨ ਬ
 ਦੁਤ ਪਕਾਰਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਗਯਾ ਨਹਿ ਦੇ ਨਹਿ ਮਾਵੈ ॥ ਜਨਮਿ
 ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਕਰਮ ਰੁਜੇ ਕਰ
 ਮਾਨਿ ਮਾਚਰੈ ॥ ਸੁਖ ਮਰੁ ਜੇ ਸੁਖ ਬੋਗ ਨਿਕਰੈ ॥ ਏ
 ਰਾ ਕੋ ਜੀਸੈ ਪਰਤਿ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਬ ਤਜਿਏ ਜਹਿ ਮਿਤਾ ॥
 ੨੭ ॥ ਜੇਧੀ ਭੂਤ ਸੁਤਿ ਸੁਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਫਲਹੈ ਬਿਨਕ

ਅੰਤ

ਰਮਨਿਠਾਨੈਂ। ਤੇ ਮੁਰਿਖ ਦੇਹਾ ਮਭਿਮਾਨੀ। ਮਾਧੁਹਿਮਾ
ਪੁਕਾਵੈ ਗਯਾਨੀ। ੨੮। ਹਰਿਜਨ ਸਿਗਨ ਕਬਹੂੰ ਕਰੈ। ਤ
ਵਨ ਸੁਨੈ ਕਰਮ ਬਿਸੁਰੈ। ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਲੇ ਜੇ ਕਛੁ ਨ ਹਿਜਾ
ਨੈ। ਤ ਦੁਬਚਨ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਿਦੈ ਮਨੈ। ੨੯। ਜਦਿ ਪ੍ਰਸੂਖ
ਨਿਕੋ ਜਾਨੈ। ਅਰੁ ਛਿਨ ਭੁਗਰ ਦੇਹ ਨਿਮਾਨੈ। ਪਰਿਜੋਤ ਦੁ
ਨ ਜਮ ਝੈ ਤੇਊ। ਜਾ ਤੇਲ ਪੈ ਭੁਗਤਿ ਕੋ ਭੁਊ। ੩੦। ਕਾਲ
ਮਿਤ ਜਜਾ ਕੋ ਨਿਤ ਗਸੈ। ਤਾ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾ ਸੁਖ ਬਸੈ। ਜ
ਯੋ ਕੋਈ ਮਾਰ ਨ ਕੋਲੀਜੈ। ਸੁਲੀਨਿ ਕਟਖਰੋਲੈ ਕੀਜੈ। ੩
੧। ਅਰੁ ਤਾ ਕੋ ਜੋ ਭੋਗ ਭੁਗਾਵੈ। ਜੇਊ ਕਹੈ ਕੈਸੇ ਸੁਖ ਪਾ

ਵੈ॥ ਅਰੁ ਤਜੇ ਹੀ ਨ ਸੁਰ ਪਰ ਲੋਕਾ॥ ਅਵ ਮਛਰ ਨਿ ੨੮
 ਦਾ ਬੁਯਸੇ ਕਾ॥ ੩੨॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹੇਤ ਜਤਨ ਬਹੁ ਕਰੈ॥
 ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ਬਿਘਨਾ ਮਤਿ ਪਰੈ॥ ਜਜੇ ਪੇਤੀ ਮੇ ਬਿਘ
 ਨਾ ਮਨੇ ਕਾ॥ ਤਯੇ ਸੁਰਗਾ ਦਿਲ ਹੋ ਕਈ ਏਕਾ॥ ੩੩॥
 ਅਰੁ ਜੇ ਲਯੋ ਤਉ ਬਿਰਨਾ ਹੀ॥ ਦੇਖਤ ਬਿਨ ਸਿਨਾ
 ਇਖਲ ਮਾਹੀ॥ ਈਹਾ ਜਗਤ ਕਰੈ ਬਹੁ ਕਈ॥ ਅਰੁ
 ਜੇ ਅੰਤਰਾਯ ਨ ਹੋਈ॥ ੩੪॥ ਤਬ ਜੇ ਸੁਰਗ ਲੋਕ
 ਕੋ ਜਾਵੈ॥ ਪੈ ਕਰਿ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਅਪਨੇ ਪੁਨ
 ਨਿਕੋ ਉਪਜਾਯੀ॥ ਉਤਮ ਜਾਇ ਬਿਮਾਨ ਹਿਯਾਯੀ॥ ੩

੫॥ ਬਹੁਗੀਧਰਬਗਾਨਕੋਕਰੈ॥ ਬਹੁਜੀਵਗੀਨਾ
 ਰਿਮਨਹਰੈ॥ ਇਛਾਹੋਇਤਹਾਂਚਲਿਜਾਵੈ॥ ਸਹਿ
 ਤਬਿਮਾਨਬਿਲਿਬਨਲਾਵੈ॥ ੩੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਤ
 ਹਾਂਨਿਤਕਰੈ॥ ਬਸ੍ਰਾਭਰਦੇਹਬਹੁਧਰੈ॥ ਯੋਨਿਤ
 ਮਗਨਬਹੁਤਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਮਰਿਬੇਕੀਕਛੁਚਿੰਤ
 ਨਾਮਾਵੈ॥ ੩੭॥ ਜੇਤੋਧੁੰਨਿਈਹਾਕੋਹਈ॥ ਤੇਤੋਰ
 ਹੈਸੁਰਗਮੇਜੋਈ॥ ਧੁੰਨਿਛੀਨਹੋਵੈਧੁਨਿਜਬਹੀ॥
 ਕਾਲਤਹਾਤੇਢਾਹੈਤਬਹੀ॥ ੩੮॥ ਜੇਸੁਖਕਹੈਤ
 ਜੋਕਯੋਜਾਵੈ॥ ਤਾਦੁਖਕੀਕਛੁਕਹਤਨਾਮਾਵੈ॥

॥ ਰਯੋਚਹੈ ਪਾਰਿਕਯੋ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ ਕਾਲ ਮਧੀ ਨ ਮਹਾਦੁਖ
 ਲਹੈ ॥ ੩੯ ॥ ਕੋਈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਕਹੂੰ ਜੇ ਤੈ ॥ ਛੁਨਿ ਲਿਏ ਹੋਵੈ
 ਦੁਖ ਤੇ ਤੈ ॥ ਸੋ ਤਨਿ ਸੁਰਗ ਭੂਮਿ ਮੇ ਮਾਵੈ ॥ ਪਾਛਿ ਜੋ ਨਿਮ
 ਨ ਤਨਿ ਪਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਯਹ ਭੁਖੈ ਬਿਧਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇ ਜੀ ॥ ਅਬ
 ਨਿਖੇ ਪਕੀ ਸੁਨਿਯੋ ਮੇ ਜੀ ॥ ਜੋ ਕੁ ਸਿਰਾ ਮੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੈ ॥ ਤੋ ਬ
 ਹੁ ਭਾਤਿ ਅਪਰਾਮ ਨਿਕਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਬਿਛੈ ਕਾਮ ਇੰਦ੍ਰਿਯਾਧੀ
 ਨਾ ॥ ਅਸੂ ਲਿਖ ਲੇ ਭੀ ਦੀਨਾ ॥ ਬਹੁ ਜੀਵ ਨਿਕੀ ਹਿਜਾ ਕਰੈ ॥
 ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਗਵਕਾ ਮਨੁ ਜਰੈ ॥ ੪੨ ॥ ਮੇ ਗਏ ਕਬ ਸੋ ਸਬ ਮ
 ਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦ੍ਰੋਹ ਨ ਰਕਮੇ ਜਾਹੀ ॥ ਬਹੁ ਰਿਅ ਨਿਬਾਵਰ

੨੯

ਤਨਲਹੈ॥ ਜਨਮਜਨਮਬਹੁਸਿਕਟਸਹੈ॥ ੪੩॥ ਤਾਤੇਬਿ
ਧਿਨਿਖੇਪਜੇਕਰੈ॥ ਤੇਸਬਜਨਮਮਰਨਮੇਧਰੈ॥ ਕਰਮਕਰੈਤਿ
ਨਤੇ ਤਨਧਰੈ॥ ਤਨਧਰਿਧਰਿਬਹੁਦੁਖਜੇਮਰੈ॥ ੪੪॥ ਤਾਤੇ
ਪ੍ਰਬਿਤਿਮੇਸੁਖਨਾਂਹੀ॥ ਭੁਵੈਬ੍ਰਹਮਲੋਕਬਿਨਜਾਹੀ॥ ਲੋਕਪਾ
ਲਸਭਲੋਕਜਮੇਤਾ॥ ਇਤਨੋਰਹੈਬ੍ਰਹਮਦਿਨਜੇਤਾ॥ ੪੫॥
ਜੇਬ੍ਰਹਮਾਂਉਮੀਤਨਰਹੈ॥ ਤੀਤਰਬਾਨਕਾਲਤਯੋਗਹੈ॥ ਅਗ
ਨਿਰਹੈਮੇਰੇਭੁਯਮਾਹੀ॥ ਪਦਨਬਹੈਨਿਹਚਲਪਲਨਾਹੀ॥
੪੬॥ ਸੁਰਿਜਚੰਦਏਕਰਸਚਲੈ॥ ਮਰਜਾਦਾਤੇਸਿੰਧੁ
ਨਟਲੈ॥ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਨਿਰੰਤਰਸਬਕੋਗਾਮੈ॥ ਮੇਰੇਕਾਲਰੂਪਤੇ

ਤ੍ਰਾਸੇ॥੪੧॥ਤਾਤੇਕਹੂੰ ਨਸੁਖਪ੍ਰਬਿਤਿ॥ਸੁਖਰਹੈਜੋਗ
 ਹੈਨਿਬ੍ਰਿਤਿ॥ਅਮਰੁਏਇੰਦ੍ਰਿਯਕਰਮਉਪਾਵੈ॥ਤਿਨਕੋਜਤ
 ਰਜਤਮਬਰਤਾਵੈ॥੪੨॥ਜੋਆਤਮਾਇੰਦ੍ਰਿਯਬਸਹੋਈ॥
 ਤਾਤੇਸੁਖਦੁਖਪਾਵੈਸੇਈ॥ਪਰਿਆਤਮਾਅਕਰਤਾਜਾ
 ਨੇ॥ਭੋਗਹਿਤਤਾਹੀਤੇਮਾਨੇ॥੪੩॥ਕਰਮਅਮਰੁਭੋਗ
 ਦਿਕਹੈਜੇਤੇ॥ਇੰਦ੍ਰਿਯਅਮਰੁਗੁਨਕ੍ਰਿਤਸਬਤੇਤੇ॥ਜੇਲਗਿ
 ਜਹਇੰਦ੍ਰਿਯਗੁਨਬੰਧਾ॥ਤੋਲਗਿਮਿਟੈਨਤਨਸੰਬੰਧਾ॥੪੪॥
 ਤਨਸੰਬੰਧਮਿਟੈਨਹਿਜੋਲੋ॥ਨਾਨਾਭਾਵਬਹੁਤਬਿਧਿਤੋਲੋ॥
 ॥ਨਾਨਾਭਾਵਹੈਜਬਲਗੇ॥ਪਰਾਪੀਨਾਤਮਤਬਲਗੇ॥

੫੧॥ ਪਰਾਧੀਨ ਜੋ ਲਗਿ ਯਹ ਰਹੈ॥ ਤੋ ਲਗਿ ਕਾਲ ਨਿਰੰ
 ਤਰ ਰਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਾਪੁ ਵਿਗਤਿ ਰਤ ਹੋਵੈ॥ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜਨ
 ਮਜਨ ਮਰੇਵੈ॥ ੫੨॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈਏ ਕ ਨਿਰੰਜਨ॥
 ਤਾਹਿ ਤੇ ਉਪਜੈ ਯਹ ਮੰਜਨ॥ ਕਾਲ ਮਾਤੁ ਮਾਲੋ ਕ ਰੁਬੇ
 ਦਾ॥ ਧਰਮ ਦੁਰਾਵ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਭੇਦਾ॥ ੫੩॥ ਏਸ ਬਾਮਾ
 ਆਸਤਿ ਨ ਕੋਈ॥ ਤਾ ਤੇ ਬੁਧ ਮਨੁ ਰਕੂ ਨ ਹੋਈ॥ ਏਕ ਨਿਰੰ
 ਜਨ ਮਾਤੁ ਮਜਨੈ॥ ਤਬ ਸਬ ਸੀਕਟ ਭਵ ਕੇ ਭਾਂਜੈ॥ ੫੪॥
 ਲੋਕ ਰੁਬੇਟ ਬਾਸ ਨਾਤ ਜੈ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਦੇਹ ਬਿਖੈ ਨ ਹਿਭੁ ਜੈ॥
 ਮਨ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਮਿਥ ਜਾਲੈ॥ ਮਨ ਮਤੀ ਤੁਸੈ ਜਹਤ ਹੋਵੈ॥

੫੫ ॥ ਥ੍ਰਾਮਾਤਮਾਏਕਬਿਚਾਰੈ ॥ ਯਾਬਿਧਿਸਕਲਓ
 ਪਾਧਿਹਿਜਾਰੈ ॥ ਤਬਹੀਏਕਥ੍ਰਾਮਕੋਪਾਵੈ ॥ ਛੂਟੈਦੈਤਬਹੁ
 ਰਿਨਹਿਆਵੈ ॥ ੫੬ ॥ ਯਹਾਮਾਤਮਾਮਰੁਦੇਹਬਿਬੇਕਾ ॥ ਯਾਕੋ
 ਜਾਨਿਏਕਕੋਏਕਾ ॥ ਮੇਸੇਬਚਨਕਹੇਜਬਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ॥ ਉਪਦ
 ਦਾਸਕਰੀਤਬਪ੍ਰਸਾ ॥ ੫੭ ॥ ਉਪਦਉਬਾਰਾ ॥ ਰੇਪ੍ਰਭੁਜੋਯ
 ਹਸਾਰੋਭਰਮਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯਦੇਹਬਿਖੇਗੁਨਕਰਮੈ ॥ ੨ ॥ ਅਰੁ
 ਮਾਤਮਾਮਨੀਹਾਮਬੰਧੈ ॥ ਤਾਕੋਭੁਯੋਕੋਨਬਿਧਿਬਿਧਾ ॥ ੫੮ ॥
 ਅਰੁਜੋਬਹੁਰਿਗਯਾਨਕੋਲੈ ॥ ਛੇਡਿਓਪਾਧਿਦੇਹਮੇਰਹੈ ॥ ਜੋ
 ਬਹੁਕਯੋਕਯੋਲਿਪੁਨਹਈ ॥ ਅਰੁਕਯੋਕਰਿਜਾਨੀਜੋਸਈ ॥

੫੯॥ ਕੈਸੇ ਬਿਚਰੈ ਕੈਸੇ ਰਹੈ॥ ਕੈਸੇ ਜੀਵੈ ਕੈਸੇ ਕਹੈ॥ ਕੈਸੇ
 ਪਰਿ ਰੈ ਕੈਸੇ ਜਵੈ॥ ਕੈਸੇ ਸੁਨੈ ਕੈਸੇ ਬਿਧਿ ਜਵੈ॥ ੬੦॥ ਅਰੁ ਅਤ
 ਮਾਏ ਕੈ ਦੈ ਨਾਹੀ॥ ਏਕ ਮੁਕਤ ਕਯੋ ਏਕ ਬਿਧਾਹੀ॥ ਏਕ ਬਿਧੇ
 ਏਕੈ ਕਯੋ ਮੁਕੁ॥ ਏਤੋ ਬਹੁਤ ਏਕ ਕਯੋ ਉਕੁ॥ ੬੧॥ ਗੁਨਾ ਮ
 ਨਾਦਿ ਮਾਤਾ ਮਾਨਾਦਿ॥ ਤਾ ਤੇ ਯਹੁ ਤੋ ਬਿਧ ਨਾ ਮਾਨਿ॥ ਨਿਰ
 ਮੁਕੁ ਕਯੋ ਕਹਿਏ ਦੇਵੈ॥ ਯਾ ਕੋ ਮੋਹਿ ਬਤਾਵੈ ਬੁਢਾ॥ ੬੨॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਏਉ ਪਦ ਨਿਜ ਬੁਕੁ ਕੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਬੈਨਾ॥
 ਤਾ ਕੋ ਪਤ ਉਤਰ ਕਯੋ ਹਰਿ ਜੀ ਕਰੁ ਨਾਮੇਨਾ॥ ੧੮॥ ੩੬॥
 ੬੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਏਕਾਦਸ ਸ੍ਰੀਯੋ

ਸ੍ਰੀਭਗਵਦ੍ਯਤ੍ਰਿਸ੍ਰਾਦੇਭਾਖਾਟੀਕਾਯੰਦ੍ਰਸਮੋਪਯਾਗਿ ੧੦॥
 ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਬਾਚ ॥ ॥ ਸੁਨਿਭਿਯਦਾਮਬਧਰਮਗਿਯਾਨਾ॥
 ਜਾਤੇਭੇਦਮਿਦੈਤ੍ਰਦਨਾਨਾ॥ ਬਿਧਿਮੁਕੁਤੋਹਿਸਮਸ਼੍ਰਾਉ॥ ਤੇਰੇ
 ਸਬਮਗਯਾਨਮਿਟਾਉ॥ ੧॥ ਬਿਧਿਮੁਕੁਜੇਕਹਿਏਕੋਈ॥ ਸੇਤੋ
 ਸਕਲਗੁਨਨਿਤੇਹੋਈ॥ ਤੇਸਬਗੁਨਮਾਯਾਕੇਜਾਨੇ॥ ਇਨਤੇਦੂ
 ਰਿਮਾਤਮਾਮਨੇ॥ ੨॥ ਸੇਕਰਮੋਹਜਨਮਾਮਰੁਸੁਖਾ॥ ਭਯਾਮ
 ਰੁਮਰਨਾਦਿਕਬਹੁਦੁਖਾ॥ ਏਸਾਰੇਮਾਇਨਾਕ੍ਰਿਤਕੇਦਲਾ॥ ਸ
 ਦਾਏਕਾਮਾਤਮਨਿਹਕੇਦਲਾ॥ ੩॥ ਜਿਯੋਸੁਖਨੇਸੁਖਦੁਖਾਮਨੇਕ
 ॥ ਤਿਨੇਮੇਮਾਤਮਕੋਨਹਿਏਕਾ॥ ਤੇਸਬਬੁਧਿਰੁਮਨਕੋਹੋਈ॥ ਇ

੬੨

੦॥

ਦਿਸਦੇ ਹਧਗਟ ਤੇ ਸੋਢੈ ॥ ਸਪੁਨਿ ਬੁਧ ਜਾਇ ਕਛੂਨ
ਹਿਰਯੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਰਗਟ ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਮਾਤਮਾ ਨਿਰਿ
ਤਰਹੈ ॥ ਪਰਿਤਾ ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਸੁਖ
ਪਾਤਿ ਮੇ ਮਾਤਮਰਹੈ ॥ ਤੇ ਬਿਦਹਾਰ ਪੀਛੇ ਲੇਗੈ ॥ ਪਰਿਤਾ
ਕੋ ਕੋਈ ਨ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਏਸ ਬਮਾਜਾ ਕੇ ਬਿਦਹਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਪ
ਰਿ ਮਾਤਮਾ ਮਾਪਨੇ ਮਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਨੈ ॥
ਪਰਿ ਮਾਤਮਾ ਏਕ ਰਸ ਨਿਤਿ ॥ ਬਿਧ ਮੇਛੁ ਏਸ ਕਲਾ ਮਨਿ
ਤਿ ॥ ੭ ॥ ਉਪਦ੍ਰਿਸਾ ਨੈ ਏਕ ਮਾ ਬਿਦ੍ਰਿਸਾ ॥ ਮਰੁਦ੍ਰਿਸਾ ਨੈ ਕ
ਹਿ ਏ ਬਿਦ੍ਰਿਸਾ ॥ ਏਨੇ ਉਪੈ ਮੇਰੀ ਸਕੂ ॥ ਏਨੇ ਮੇਸ ਬਹੁ ਕੀ ਮਾ

ਸਾਕਿ ੮ ॥ ਬਿਧਨ ਕਰਕੇ ਚਹੀ ਮੇਜਾ ਕੋ ॥ ਘੋਗਿ ਮਥਿ ਦਯਾ
 ਪਠਾਉਂਤਾ ਕੋ ॥ ਅਰੁ ਜਾ ਕੇ ਬਿਧਨ ਨਿਮਿਟਾਉਂਤਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਬਿ
 ਦਯਾ ਸਕਤਿ ਪਠਾਉਂਤਾ ॥ ੯ ॥ ਏਨੇ ਦੇਇ ਮੁਕਤ ਅਰੁ ਬਿਧਾ ॥
 ਤੇ ਮਮ ਸਕਤਿ ਹੁਕੇ ਸਿ ਬਿਧਾ ॥ ਆਤਮਾ ਹੋ ਸੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪਾ ॥ ਸ
 ਬ ਤੇ ਨਜਾਰੇ ਪਰਮ ਅਨੂਪਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਾ ਸਿ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿ
 ਬਾ ਅਨੇਕਾ ॥ ਪਰਿ ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਹੀ ਸਬ ਏਕਾ ॥ ਅਰੁ ਜਾ ਜਾ ਕੋ
 ਪਦ ਬਿਨ ਸਾਈ ॥ ਸੋਈ ਸੋ ਸਾ ਸਿ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੧ ॥
 ਤੇ ਜੋ ਸਬਾ ਮਾਤਮ ਮੇਰੇ ਮੀਜਾ ॥ ਪਰਿ ਪਦ ਸੰਗਿ ਲਹੈ ਦੁਖ
 ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਿਦਯਾ ਸਕਤਿ ਜਾਹਿ ਦਯੋ ਨ ਬਹੀ ॥ ਪਦ ਕੋ ਨ

ਸਕਰੈ ਜੋ ਤਬ ਹੀ १੮॥ ਜੇਈ ਜੋ ਤਬ ਮੈ ਕੋ ਲਏ॥ ਮੈਰ
 ਸਕਲ ਭਵ ਹੀ ਮੇਰੇ॥ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਬਿੰਬ ਘਟ ਨਿਹੂ ਮਾਹੀ॥
 ਜਦਾ ਮਲਿ ਧੂਲਿ ਧੂਕੁ ਹੀ ਨਾਹੀ॥ ੧੩॥ ਪਰਿ ਘਟ ਸੰਗ
 ਲਿਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਤਜੇ ਲਿਖੁ ਮੈਰ ਉਜੇਵੈ॥ ਤਜੇ ਮਾਤਮਾ ਸ
 ਕਲ ਤੇ ਨਯਾਗ॥ ਜਦਾ ਮਲਿ ਧੂਨ ਲਿਖੈ ਬਿਕਾਰਾ॥ ੧੪॥
 ਪਰਿ ਯਾਤਨ ਮੈ ਮਾਧੁ ਬਿਧਾਨਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਲਹੈ ਦੁਖ ਨਾਨਾ॥
 ਮਥ ਮੈ ਥੀਧ ਮੁਕੁ ਕੀ ਕਹੈ॥ ਤੇਰੇ ਸਬ ਸਦੇ ਹਰਿ ਦਹੈ॥ ੧੫॥
 ਏਕ ਦੇਹ ਮੈ ਦੂਕ ਬਾਸਾ॥ ਪਰ ਮਾਤਮਾ ਮਾਤਮ ਕੇ ਪਾਸਾ॥
 ਜੋ ਦੈ ਪਾਖਿਰ ਹੋਤੁ ਮਾਹੀ॥ ਤਰੁ ਤੇ ਬਿੰਨ ਲਿਖਤ ਕਹੂ ਨਾ

ਹੀ। ੧੬। ਵਿਊਰੇਤਨਏਕਸਮਾਨਾ। ਸਖਾਰੂਪਏਕਹਿ
ਅਸਾਨਾ। ਮਾਪੁਹੁਤੇਤਿਨਿਬਾਸਾਕਿਯੋ। ਤਿਨਿਮੇਏਤੁਰੁ
ਹਿਚਿਤੁਦਿਯੋ। ੧੭। ਵਿਹਬਿਛੁਕੇਜੁਖਫਲਖਾਵੈ। ਤਾਤੇ
ਦੁਖਿਅਪੁਰੀਆਵੈ। ਤਬਤਾਕਾਜਕਰਮਬਹੁਕਰੈ। ਤਿਨਤੇ
ਜੁਗਜੁਗਜਨਮੇਮਰੈ। ੧੮। ਵਿਹਮਰੇਮਰਨੇਕਰਿਜਾਨੈ। ਵਿਹ
ਜਨਮਤੇਜਨਮਹਿਮਾਨੈ। ਮੇਜੇਸਦਾਬਹੁਤਦੁਖਪਾਵੈ।
ਵੈਮੇਜੇਮਾਤਮਾਕਹਾਵੈ। ੧੯। ਪਰਮਾਤਮਾਦੇਹਤਰੁਮ
ਹੀ। ਜੁਖਫਲਕਬਹੁਪਾਵੈਨਾਹੀ। ਤਾਤੇਕਛੁਕਰਮਨਹਿ
ਗਏ। ਤਿਜਾਨੇਦਮਯਨਿਹਚਲਰਹੈ। ੨੦। ਜੇਪਰਮਾਤ

੬੪

ਕ

੦

ਮਾਮਾਤਮਜਾਨੈ। ਦੇਹਮਤੀਤਦੁਰ੍ਵੈਮਾਨੈ। ਸੁਖਫਲ
ਮਰੁਮਾਰਿਭੁਨਿਤਜੈ। ਮੁਕੁਹੋਇਪਰਮਸੁਮਭਜੈ॥ ੨੧
ਜਯੋਤਨਮਾਂਹਿਮੁਕੁਪਰਮਾਤਮਾ। ਬਿਦਯਾਧਾਇਬਸੈ
ਤਯੋਮਾਤਮਾ। ਤਨਮੈਪੈਧਰਿਤਨਮੈਨਾਹਿ। ਮਾਧੁੰਦਿਜਾ
ਨਿਭੁਯੋਬਿਰਮਾਹਿ॥ ੨੨॥ ਸੁਖਨਦੇਖਿਜਯੋਜਾਗੈਕੋ
ਈ। ਸੋਸੋਸੁਖਨਚਿਤਾਗੈਸੋਈ। ਧਰਿਸੋਸੁਖਨਦੇਹਮਰੁ
ਸੁਖਨਾ। ਸਿਥਯਾਜਾਨੈਕ੍ਰਮਤੇਉਪਨਾ॥ ੨੩॥ ਮਰੁਜੋ
ਸਾਹਿਤਮਾਬਿਦਯਾਹੋਈ। ਸੇਤਨਮੈਨਾਪਿਧਰਿਹੋਸੋਈ॥
ਜਯੋਸੋਵਤਸੁਖਨਾਤਨਪਾਵੈ। ਤਾਕੋਮਾਧੁਜਾਨਿਮਨਲਾ॥

ਹੈ॥ ੨੪ ॥ ਤਨਮੇਬੰਧਮੁਕੁਜੇਜੀਵਾ॥ ਬੰਧਜੀਵਮੁਕੁ
 ਸੋਸੀਵਾ॥ ਬੰਧੁਕੁਜੇਕਹੈਮੁਕੁਕੇਲਛਨ॥ ਜਿਨਕੇਜਾਨਿਓ
 ਇਬਿਰਛਨ॥ ੨੫ ॥ ਦੇਖੈਮੁਕੁਕਹੈਕਛੁਕਬੈ॥ ਸੋਕਛੁਕ
 ਦੇਨਹਿਰਦੈਧਰੈ॥ ਸਕਲਮਰਥਇੰਦ੍ਰਿਯਕ੍ਰਿਤਜਾਨੈ॥ ਆ
 ਪੁਰਿਏਕਾਮਕਰਤਾਮਾਨੈ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਰਬਕਰਮਮਧੀਨ
 ਸਰੀਰਾ॥ ਕਰਮਕਰੈਇੰਦ੍ਰਿਯਮਨਜੀਗਾ॥ ਤਿਨਮੇਬੰਧ
 ਕਿਯੋਨਹਿਜਾਨੈ॥ ਮੂਰਖਮਾਪੁਰਿਕਰਤਾਮਾਨੈ॥ ੨੭ ॥
 ਬਹੁਰਿਮੁਕੁਮੇਸੀਬਿਧਿਰਹੈ॥ ਅਹਿਕਾਰਜਾਤਨਕੇਦਹੈ॥
 ॥ ਮਾਸਨਮਸਨਮਟਨਮਰਸਜਨਾ॥ ਨਰਸਪਰਸਮ

ਪ੍ਰਾਨ ਕੁਬਯਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਇਨਿ ਮੇਏ ਦ੍ਰਿਨ ਕੋ ਬਰਤਾਵੈ ॥ ਮਾ
ਪੁਨ ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਰਹੈ ਮਾਹਿ ਪਰਿਲਿਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥
ਜਿਯੋ ਮਕਾਸ ਪਦ ਨ ਰਵਿ ਤੇਈ ॥ ੨੯ ॥ ਬਿਦੁ ਜਾਨਾ ਮੈ
ਹਥੀ ਪਾਈ ॥ ਦਿਨੁ ਬੈਠਾ ਗਜਾ ਨ ਪਰਵਾਈ ॥ ਤਿਸੇ ਕਾਟੇ
ਸੀਸ ਯਸਾਰੇ ॥ ਜਾਗਿ ਸਕਲ ਭ੍ਰਮ ਭੇਦ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥
ਇਨ੍ਹਿ ਯਪ੍ਰਾਂ ਨ ਬੁਧਿ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕਛੁ ਬਾਸ ਨਾਹੀ ॥
ਜੇ ਨ ਦਿਖਤ ਨਹੀ ਮੇਦਰ ਸੈ ॥ ਪਰਿਸੇ ਮੁਕੁਤ ਨਹਿ ਨਹਿ
ਪਰ ਸੈ ॥ ੩੧ ॥ ਏਕ ਦੁਸਤ ਨ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੈ ॥ ਏਕ ਬਹੁਤ ਪੁ
ਜਾ ਬਿਸੁਰੈ ॥ ਪਰਿਬੁਧਿ ਰੋਖ ਤੇਖ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਸਕਲ ਦੇਹ

ਕ੍ਰਿਤਮਿਥਯਾਜਾਨੈ॥੩੨॥ਬਿਧਿਨਿਖੇਪਜੋਕੋਈ
 ਕਰੈ॥ਕਿਥਾਕਰੈਗੁਬਥਿਸੁਰੈ॥ਮੁਨਿਕਛੁਭਲੇਬੁਰੈ
 ਹਿਦੇਖੈ॥ਗੁਨਅਰੁਦੇਖਗਹਿਤਸਲੇਖੈ॥੩੩॥ਬਿਧਿ
 ਨਿਖੇਪਨਾਹੀਕਛੁਕਰੈ॥ਨਾਕਛੁਕਰੈਨਹਿਦੇਖੈ॥ਨਿ
 ਸਿਦਿਨਿਹੈਬ੍ਰਹਮਸਮਤਾ॥ਇਛੁਮੇਜੋਜਨਨਉਨ
 ਮਤਾ॥੩੪॥ਮੇਸੇਚਿਹਨਮੁਕਤਕੇਮਨੈ॥ਅਰੁਮੁ
 ਛਕੋਸਾਧਨਜਾਨੈ॥ਮੁਕਤਭੁਯੋਨੇਚਾਪੈਕੋਈ॥ਏਸਬ
 ਸਾਧਨਸਾਧੈਜੋਈ॥੩੫॥ਨਿਨਿਸਬਸਬਦਬ੍ਰਹਮੈ
 ਜਾਨੈ॥ਪਰਿਨਿਜਤਤਨਹੀਧਹਿਚਾਨੈ॥ਇਨਿਸਾ

ਧਨਮਾਹਿਰਤਨਹੀ॥ ३३॥ ਤਾਕੇਸਮਸਬਮਿਥਜਾਨਾਹੀ॥
 ੩੬॥ ਸਬਦਬੁਧਮਕੇਕਾਜਾ॥ ਹਰਿਨੀਅਰੁਹਰਿਬੁ
 ਭੁਨਿਜਾਨਾ॥ ਤਾਤੇਬੁਧਬਿਨਾਸਮੇਸੇ॥ ਬਿਧਜਾਗਾ
 ਏਸੇਵੀਯੇਜੇਸੇ॥ ੩੭॥ ਬਿਧਾਗਾਏਦੂਪਬਿਨੁਹੋਈ॥
 ਪਰਾਪੀਨਤਨਰਾਖੇਕੋਈ॥ ਅਸਤ੍ਰਿਜਾਰਿਧੁਤਮਨਾਈ॥
 ਧਰਮਬਿਹੀਨੈਧਨਮਧਿਕਾਈ॥ ੩੮॥ ਜਨੇਇਨਤੇਦਿ
 ਨਦਿਨਦੁਖਹੋਈ॥ ਕਬਹੂੰਸੁਖਪਾਵੈਨਹਿਕੋਈ॥ ਮਹਿ
 ਬਿਨਾਤ੍ਰੇਬਹੁਬਿਧਿਬਾਨੀ॥ ਕੇਵਲਬਿਧਨਿਹੀਕਰਿਜ
 ਨੀ॥ ੩੯॥ ਮੇਤੇਜਗਉਤਪਤਿਸਿਧਾਰਾ॥ ਸਬਪ੍ਰਤਿਪਾ

ਲਨ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਕਿੰਬਾ ਜਨਮ ਕਰਮ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਜ ੦ ੬੨
 ਬਾਨੀ ਮੇਨਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਨਾ ਬਿਬਿਧਿ ਸਿਖਿਆ ॥ ਜਾਬਾਨੀ ਮੇ
 ਨਾ ਜੀ ਬਿਧਾ ॥ ਬਿਧਾ ਬਾਨੀ ਤਾਹਿ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਨਿਹ ਫਲ ਜਾ
 ਨਿਨ ਧੀ ਭ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਿ ਬਹੁਤ ਪਰਕਾਰਾ ॥
 ਬਹੁਤ ਭੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੇ ਮਨਹਿ
 ਨਿਦਾਰੈ ॥ ਪੁਰਖੁ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਧਾਰੈ ॥ ੪੨ ॥ ਜੇਤ ਜਿ ਦੂਜੇ
 ਨਾਨਾ ਮਰਥਾ ॥ ਮਨ ਧਾਰੈ ਕੋ ਨਹੀ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੇ ਮਮ ਹੇਤ ਕ
 ਰਮ ਸਬ ਕਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਫਲ ਜਾਪ ਰਿਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਮੇ
 ਰੇ ਕਰਮ ਮਕਰਮ ਬਿਕਰਮਾ ॥ ਬਿਪਨ ਜਾਨਿ ਤਜੈ ਸਬ ਭੂ

ਮਾ॥ ਜਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਾਮਭੁਕਿ॥ ਤਾਹੀ ਮੇਰਾ ਖੇਅਨੁ
ਰਕਿ॥ ੪੪॥ ਸਰਧਾਸਹਿ ਸੁਨੈ ਗੁਨ ਮੇਰੇ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਕ
ਗਮਨਾ ਆਵੈ ਨੇਰੇ॥ ਗਾਵੈ ਸੁਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰੈ॥ ਘੋਮਸ
ਹਿਤ ਨਿਸਿਦਿ ਨੁਬਿਸੁਰੈ॥ ੪੫॥ ਜੇਕੁ ਛੁਪਰਾ ਮਕਾਮ
ਰੁਮਰਥਾ॥ ਕਰੈ ਸਕਲ ਤੇ ਮੇਰੈ ਮਰਥਾ॥ ਮਮਾਪੀ ਨਨਿ
ਰਿਤਰਰੈ॥ ਮਨਕੁ ਮਬਰਨੁ ਮਾਨਨਹਿ ਗਰੈ॥ ੪੬॥ ਯਾ
ਬਿਧਿ ਹੋਵੈ ਨਿਹਚਲਭੁਕਿ॥ ਮੇਰਸਕਲ ਤੇ ਸਹਜ ਬਿਗੜਿ॥
ਤਬ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਰੂਪਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾ ਭੇਦਹਿ ਭਾਨੈ॥
ਤਬ ਤਾਹੀ ਪਦਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਜਨਮਫੇਰਿ ਨਹਿ

ਪਾਵੈ॥ ਪਰਿਯੋਗ ਸਤ ਸੀਗਤਿ ਤੇ ਹੋਈ॥ ਸਤ ਸੀਗਤਿ
 ਬਿਨ ਲਯੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੪੮॥ ਭੁਕਤ ਨਿਬਿਨਾ ਭੁਕਿ ਨਹਿ
 ਪਾਵੈ॥ ਭੁਕਿ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਮੇਲਿਆਵੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਤ ਸੀਗ
 ਤਿ ਕੋ ਕਰੈ॥ ਦੂਜੇ ਜਤਨ ਸਕਲ ਪਰਿਹਰੈ॥ ੪੯॥ ਹੋ
 ਯਗ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਨਿਹਰਿ ਕੇ ਬਚਨ ਮਨ ਮੇ ਬਾਢੀ ਪਯਾ
 ਸ॥ ਤਬ ਭੁਕਿ ਨਿਮਰੁ ਭੁਕਿ ਕੇ ਲਛਣ ਪੁਛੇ ਦਾਸ॥
 ਉਪਦ੍ਰਿਸਤਾ॥ ਹੋ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਪਰਮ ਅਨਿਤਾ॥ ਜਾਨ
 ਗਬਹੁ ਤਭਾ ਤਿ ਕੇ ਸੀਤਾ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੀਤ ਕਹੈ ਤੁਮ ਦੇਵਾ॥
 ਤਾ ਕੇ ਮੋਹਿ ਬਤਾਵੇ ਭੇਵਾ॥ ੧॥ ਅਰੁ ਸੇਭੁਕਿ ਕਵਨ ਜੇਠਾ

ਨੈ। ਜਾ ਤੇਤੁਵਨਿਜਰੂਪਹਿਜਾਨੈ। ਤਬਉਪਦ੍ਰਕੈ
 ਬਹੁਮਾਨਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧੁਬੇਲੇਭਗਵਾਨ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀਭਗ
 ਵਾਨੁਬਾਰਾ। ਪਰਮਕ੍ਰਿਪਾਲਦ੍ਰੋਹਨਜਾਨੈ। ਛਾਮਾਵਿਤ
 ਅਰੁਸਤਿਬਖਾਨੈ। ਨਿੰਦਾਰਹਿਤਦ੍ਰੋਹਸਮਤਾ। ਪਰਉ
 ਪਕਾਰੀਪ੍ਰਿਦੇਨਮਮਤਾ॥ ੩॥ ਅਏਕਾਂ^{ਸਬ}ਮਥੁਧਿਬਿਰ
 ਰਹੈ। ਇੰਦ੍ਰਿਯਜਿਤਕੇਮਤ੍ਰਾਂਗਹੈ। ਸਦਾਚਾਰਸੀ
 ਗੁਨਹਿਜਾਨੈ। ਲਘੁਮਾਹਾਰਨਈਹਾਮਾਨੈ॥ ੪॥ ਸ੍ਰੀ
 ਤਲਪ੍ਰਿਦੈਬਿਚਾਰਹਿਕਰੈ। ਪਰਮਮਾਧਨੈਦਿਨੁਤਾ
 ਧਰੈ। ਸਾਵਧਾਨਮਰੁਹਹਿ⁺ਬਿਕਾਰਾ। ਧੀਰਜਵੰਤਦ

੬੬
 ਜਾਮਾਧਿਕਾਰੀ ੫। ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਮਰਦੁਧਾਧਿਯਾਜਾ। ਜ
 ਰਾਮਿਤੁਜਨੀਤਿਪਟਧਾਜਾ। ਮਾਧੁਮਾਨੁਮਧਮਾਨਨ
 ਜਾਨੈ। ਮੇਰਾਨਿਕੋਬਹੁਮਾਨਹਿਠਾਨੈ। ੬। ਜੇਕੋਈਸਰ
 ਨਾਗਤਾਮਾਵੈ। ਤਾਕੇਜਯੋਤੀਗਯਾਨਉਪਾਵੈ। ਸਬਕੋ
 ਮਿਤੁਸੁਭਾਸੁਭਜਾਨੈ। ਦਿਛੁਦਿਸਦਾਸਸਕਛੁਮਭਾਨੈ। ਮ
 ਮਾਧੀਨਦੀਨਪੈਰਾਏ। ਸਾਧਨਕੋਬਲਕਦੇਨਗਾਏ।
 ਮੇਰੀਕੋਕਰਤਾਕਰਿਜਾਨੈ। ਕਬਹੂੰਭੂਲਿਨਾਮਾਧਾਮਾਨੈ।
 ੭। ਜਦਿਧਿਬੇਦਰੂਪਮੇਗਾਏ। ਬਰਹਮਾਸਮਕੁਲਪਰ
 ਮਬਤਾਏ। ਤੇਹੂੰਬਿਧਿਨਿਕੋਪਸਬਤਜੈ। ਦਿਛੁਨਿਸੁਯਮ

ਮਚਰਹਿ ਨਿਭਜੈ ॥੯॥ ਮੇਰੇ ਸੋਭਕਤ ਨਿਜ ਭੁਕਤ ਕਹਾ
 ਵੈ ॥ ਤਾਕੇ ਸੇਰਾ ਭੁਕੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਦੇਸ ਭੁਕਾਲ ਰਹਿਤ ਸਰਬ
 ਤਮ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਮਯ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮਾਤਮਾ ॥੧੦॥ ਮੇਰੇ ਸੋ
 ਜਾਨਿ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ ਭੁਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਸੰਕਲਪ ਨਿਤ ਜੈ ॥ ਜੋ
 ਮੇਰੇ ਕਹਿਏ ਨਿਜ ਭੁਕੁ ॥ ਤਾ ਸੋ ਨਿਤ ਪੂਜੈ ॥ ਮਨੁ ਰਕੁ ੧੧ ॥ ਮਰ
 ਜੈ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਪਰਿ ਮਤ ਯੈ ਤਪ੍ਰੀਤਿ ਕੋ ਠਾਨੈ ॥ ਲੋਕ
 ਰਿ ਮੋਹਿ ਜਕਲ ਪਰਿ ਹਰੈ ॥ ਤੇਜ ਨ ਮੋਹਿ ਮਾਧੁ ਬਸ ਕਰੈ ॥੧੨॥
 ਏਭੁਕੁ ਨਿਕੇਲ ਛੁਡ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ॥ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਤੇ ਤੇਲ ਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਤਿ
 ਨ ਕੋ ਪਾਇ ਭੁਕਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਭੁਕਿ ਪਾਇ ਮਚਰਗੁ ਨਿਮਾਵੈ ॥

੧੩॥ ਤਾਤੇ ਮੋਹਿ ਚੈ ਜੋ ਕੋਈ॥ ਅਮਰਿ ਤਨਿ ਕੋ ਜੋ ਵੈ ਜੋਈ॥ ੧੦੦
 ਅਬ ਮੇ ਕਹੈ ਭੁਕਿ ਕੇ ਅੰਗ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਸੰਗ॥ ੧੪॥
 ਅਮ੍ਰਿਤ ਮਾਮੇ ਮੈ ਕੋ ਭੁਜੈ॥ ਅਨਕੂ ਮਥ ਚਨ ਫਲਾ ਦਿਕਤ
 ਜੈ॥ ਹਿਤ ਸੋ ਵਰਜ ਪਰਜ ਪਾਰਿ ਚਰਜਾ॥ ਸੁਤਿ ਅਰੁ ਦਿਤੁ
 ਵਤ ਜਪ ਰਜਾ॥ ੧੫॥ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਬਿਖੇ ਮਤਿ ਜਧਾ॥ ਮੋਰਿ
 ਨਕ ਛੁਨਕ ਰੈ ਪਲਾ ਮਰਧਾ॥ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਕਰ ਮਗੁ ਨ ਗਾਵੈ॥
 ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇ ਕੋ ਪਯਾਵੈ॥ ੧੬॥ ਤਨ ਅਰੁ ਤਨ ਕੇ ਲਛਨ
 ਜੇ ਤੇ॥ ਮੇ ਕੋ ਸਕਲ ਸਮਰਪੈ ਤੇ ਤੇ॥ ਜਨਾ ਸਦਾ ਮੀ ਮਾਦਿ
 ਜੇ ਪਰਬਾ॥ ਬਹੁਤ ਉਛਾਹ ਕਰੈ ਤੇ ਸਰਬਾ॥ ੧੭॥ ਨਿਤ ਗੀ

ਤਮਰਬਹੁਬਿਧਿਬਾਜਾ ਅੰਦਿਰਹੂਪਬਹੁਤਬਿਧਿਸਾਜਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਕਥਾਕੀਰਤਨਬਹੁਬਿਧਿਚਰਚਾ ਜਾਗਦਾਦਿਬਹੁਤ
 ਬਿਧਿਅਰਚਾ ॥ ੨੦ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਤਭਾਂਤਿਉਛਾਹਾ ॥ ਸ
 ਬਪਰਬਨਿਜਬਿਧਿਨਿਬਾਹਾ ਅਬੁਰਾਦਿਕਹਰਿਧਾ
 ਮਨਿਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਕਰਿਖੇਅਬਛਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਅੰ
 ਰਨਿਕੋਅਰਚਾਹਿਜਿਖਾਵੈ ॥ ਠੋਰਠੋਰਪਤਿਮਾਧਪਰਾਵੈ
 ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਕਰੇਬਾਗਫੁਲਬਾਣੀ ॥ ਕ੍ਰੀਡਾਬਾਨਜਹਿਤਚਰ
 ਰਾਣੀ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਰਮੰਦਿਰਬਹੁਤਭਾਂਤਿਕਰਾਵੈ ॥ ਜਯੋਹਰਿ
 ਅਰੁਹਰਿਭੁਕੁਨਿਭਾਵੈ ॥ ਮਾਧੁਮਾਹਿਜੋਸਕਤਿਨਹੈ ॥

ਤੇਤੁੰਉਦਮਠਨੈਜੋਈ॥੨੧॥ ਬਹੁਬਿਧਿਮਹਿਮਾਕਯੋਕਹਾਵੈ॥ਮ
 ਉਰਨਿਜੋਮਿਲਿਕਰੈਕਰਾਵੈ॥ਮੰਦਗਾਦਿਬਹੁਭਾਤਬੁਧਾਰੈ॥ਬਹੁ
 ਬਿਧਿਜੀਚੈਪੁਲਿਨਿਵਾਰੈ॥੨੨॥ ਚਿਤ੍ਰਬੰਦਰੋਕਬਿਸਤ੍ਰੈ॥ਪੁਵੈਕਰਿ
 ਦਾਜਮਾਧਯੀਕਰੈ॥ਮਾਨਰਹਤਕਛੁਦਿੰਭੁਨਜਾਨੈ॥ਜੋਕਛੁਕਰੈਸੋਨ
 ਹੀਦੈਖੇਤਾਜੋ॥ਮਮਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰੀਤਸੋਲੇਵੈ॥ਪ੍ਰੀਤਹੀਨਜੀਵਨਹੀਦੈ
 ਵੈ॥੨੩॥ ਏਉਹੀਜਿਉਜਿਉਉਧਜੈਪ੍ਰੇਮ॥ਤਿਉਤਿਉਮਧਕਬਠਵੈ
 ਨੇਮ॥ਮਮਭਗਤਿਨੀਕੇਰਪੈਅਧੀਨ॥ਤਨਮਨਧਨਜੋਨਿਤਲੈਲੀਨ॥
 ੨੪॥ ਮਮਰੁਏਕਾਦਜਠਰਨਿਭੰਦ੍ਰ॥ਮਮਪ੍ਰਜਾਕਰਿਹਰੈ॥ਮਭੰਦ੍ਰਾਜੁ
 ਰਜਮਗਨਿਬਿਪ੍ਰਮਰੁਗਾਇ॥ਭਗਤਿਭੁਖਮਾਕਾਜਮਰੁਬਾਇ॥੨੫॥

ਜਲਮਰੁਧਰਹਿ। ਮਾਧਮੇਤਿਉਹੀ। ਸਬਨਿਮਾਹਿਮਪੁਜਾਇਉਹੀ।
 ਬਿਦਿਅਮੁਖੀ। ਸੁਰਨਕੀਪੁਜਾ। ਮੇਕੋਛੋਤਿਨਜਨੈਦੁਜਾ॥ ੨੧॥
 ਬਰਖਾਰਾਜਸਕਰਿਉਪਜਾਏ। ਸਾਤਕਸੀਤਸਬਨਿਵਰਤਾਏ। ਤਾ
 ਮਸਰੀਖਮਸਕਲਬਿਨਾਸੈ। ਸਕਲਜਗਤਕੋਮਾਧਪਕਾਸੈ॥ ੨੨॥
 ਤਾਤੇਮੇਰੀਪ੍ਰਮਾਥਿਭੂਤਿ। ਮੇਸੇਜਾਨਿਕਰੈਮਸਤੂਤਿ। ਪਾਵਕਮਾਹਿ
 ਹੋਮਕਰਿਜਨੈ। ਬਿਪ੍ਰਮਾਥਿਤਭਾਵਸੋਭਨੈ॥ ੨੩॥ ਤਿਹੁਜਲਾਦਿ
 ਗਾਇਨਕੀਪੁਜਾ। ਭਗਤਿਭੇਖਮੇਮਉਰਨਦੁਜਾ। ਭਗਤਿਭੇਖਨਿ
 ਜਬੰਧਦੁਜਾਨੈ। ਮਾਤਿਪ੍ਰਸੰਨਹਾਇਪੁਜਾਠਨੈ॥ ੨੪॥ ਜਿਉਮਪਨੇਬੰ
 ਧਸਬੰਧੀ। ਤਿਨਸੇਧੀਤਸਬਨਿਪੈਬੰਧੀ। ਤਿਨਕੋਬਹੁਤਭਾਤਿਕਰਿਸੇ

ਹੈ। ਤਨਮਧਨ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਦੇਵੈ। ੩੧। ਤਿਉਹੀ ਭਗਤਿ ਮਾਧਨੇ ਭਾਈ।
 ਮੇਜੇ ਨਾਨਿਕ ਰੈ ਮਧਕਾਈ। ਤਨਮਧਨ ਜੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬਾਢਾਵੈ। ਨਿਸਤੇ
 ਮੇਰੇ ਭੇਦ ਹਿਯਾਵੈ। ੩੨। ਹਿਰਦੈ ਮਾਕਾਜ ਯਾਨ ਮੇਜੇਵੈ। ਸਬ ਮਾਧਾ
 ਰਧ ਵਨ ਚਿਤ ਦੇਵੈ। ਜਲ ਕੋ ਜਲ ਮਭੂਲ ਫੁਲਾਟਿ। ਭੂਧਰ ਹੁਪੁਜੈ
 ਮੰਤ੍ਰਾਦਿ। ੩੩। ਭੋਜਨਿ ਸੋ ਨਿਜ ਦੇਹ ਹਿਭੁਜੈ। ਮੇਥਿਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਇ ਸੇਤ
 ਜੈ। ਸਬ ਭੂਤਨ ਮੇ ਮੋਕ ਜਨੈ। ਸਮਦਰਸਨ ਵਿਹੁ ਜਾਣਨੈ। ੩੪। ਇ
 ਨ ਸਬ ਠੋਰ ਨਿਪੁ ਜਾ ਕਰੈ। ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਹਿਦੈ ਮੇਧਰੈ। ਰੂਪ ਚਤੁਰ ਭੁਜਾ ਮਾਇ
 ਪੁਰਾਰੀ। ਸਭ ਮਸਰੀ ਰਪੀਤਾਂ ਬਰਧਾਰੀ। ੩੫। ਜੀਸ ਮੁਕਤ ਸੁਭ
 ਕੰਡ ਲਕਰਣਾ। ਕੋ ਜਤ ਕਮਾਵਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਭੁਰਣਾ। ਮੇਜੇ ਰੂਪ

ਜਥਾਨਿ ਮੇਯਾਵੈ। ਜਾਵਯਾਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰੀਤ ਬਢਾਵੈ। ਆਖਿਯੋ ਭੁਖ ਸਰ
ਮੇਥਿ ਬਾਗਾ। ਜਪਤ ਪਦਾਨਦਾ ਬੁਤ ਜਾਗਾ। ਮੇਰੇ ਪੈਤ ਕਰੈ ਜੋ ਕਰੈ। ਮਠਿ
ਰਹਿਦੈ ਨਹਿਯੋ। ੩੧। ਇਨ ਜਾਪ ਨਿਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ। ਪੇਸੁ ਭਗਤ ਮਮ
ਪਾਵੈ ਸੋਈ। ਏਸਾਧ ਨਿਕਰ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ। ਜਾਪਿ ਮਿਲਾਯੋ ਇਦਿ ਨਗ
ਤਿ। ੩੨। ਤਿਨ ਤੋ ਮੇਸੀ ਜੁਗਤੁ ਪਿਆਵੈ। ਜਾਤੇ ਗਯਾਨ ਭਗਤਿ ਉਰ
ਮਾਵੈ। ਤਾਤੇ ਗਯਾਨ ਭਗਤਿ ਕੋ ਕਾਰਣੁ। ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਵਸਾਗਰ ਤਾਰਣ
੩੩। ਤਾਤੇ ਭਗਤਿ ਨਿਜੇ ਹਿਤ ਲਾਵੈ। ਜਿਨ ਤੋ ਮੇਰੀ ਭਗਤੁ ਪਿਆਵੈ। ਤਿ
ਨ ਕੈ ਬਾਨਿ ਜਥਾ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨਿਤ। ਕਬਹੂੰ ਮਠਿ ਰਨ ਮਾਵੈ ਚਿਤ। ੪੦। ਮੇ
ਠਿ ਨ ਕੋ ਮੇਰੇ ਪੈ ਤੋਈ। ਮੇਸੇ ਕੇ ਦਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ। ਜੇਕਰੁ ਕਪੋ ਕਰੈ ਮੇਸੇ

ਈ। ਜਦਪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਹੀਂ ਹੋਈ॥ ੪੧॥ ਮੋਹਿ ਮਿਲ ਨ ਕੋਏ ਕਉ ਪਾਇਆ॥
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜਤ ਮਉਰਨ ਪਾਇਆ॥ ਜਾਪ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਗਤ ਹਿਕੋਰੇ॥
 ਸੋਈ ਏਕ ਜਗਤ ਜਲ ਤਰੇ॥ ੪੨॥ ਭਗਤ ਨਿਬਿਨਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੀ ਪਵੈ॥ ਭੁ
 ਗਤਿ ਬਿਨਾ ਨ ਹਿਮੋ ਮੇਆਵੈ॥ ਮੇਆਵੈ ਬਿਨ ਜਹ ਜਹ ਜਾਈ॥ ਤਹ ਤਹ ਕਾਲ
 ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਖਾਈ॥ ਇਹ ਅਤਿ ਗੋਪ ਮਤੈ ਮੇਰੇ॥ ਮਰੁ ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਨ ਚਿਤ ਪੈਤੇ
 ਰੇ॥ ਤਤੇ ਮੇਇ ਹਤੈ ਸੋ ਕਹਿਓ॥ ਮਾਰੇ ਕਛੁ ਕਹਿ ਬੇਨਹੀ ਰਹਿਓ॥ ੪੪॥
 ਵੇਹਰਾ॥ ਬਹੁ ਡਿਗੋ ਪਾਪ ਨੇਮ ਤੇ ਕਹੈ ਤੇ ਹਿਜ ਮਝਾਈ॥ ਜਾ ਤੇ ਛੂਟੇ
 ਜਗਤ ਭ੍ਰੇ ਮੇਰੇ ਰਹੈ ਜਮਾਈ॥ ੪੫॥ ੫੦॥ ੮੫॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾ
 ਗਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾ ਵਸ ਸਕਧੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਪਵਾਸ ਬਾਣੇ ਭਾਖ

ਟੀਕਾ ਅੰਏਕਾਸਮੇਯਗਾਇ ੧੧ ਸ੍ਰੀਭਗਵਤਉਵਾਚਾ ਚੋਪਣੀ॥
 ਉਪਵਸਤੋਗੋਪਸੁਨਿਮੇਰੋ॥ ਘਾਵੈਮੋਹਿਮਿਟੈਭਵਤੋਰੋ॥ ਮਾਧਿਮਿਲਨ
 ਕੋਪੰਬਬਤਾਉ॥ ਅਉਰੈਸਕਲਕੁਪੰਬਦਿਧਾਉ॥ ੧॥ ਜੋਗਕਰੀਜੈਅ
 ਸਟਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਸਾਂਖਧ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਮਰੁਪਰਖਬਿਚਾਰਾ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਬਰਹੁਅ
 ਸਮਧਰਮਾ॥ ਸਕਲਤਿਆਗਹੋਵੈਨਿਹਕਰਮਾ॥ ੨॥ ਬੇਦਿਅਦਿਬ
 ਹੁਬਿਦਿਅਪਾਠਾ॥ ਜਹਾਲਗੈਹੈਤਧਾਮਤਿਕਾਠਾ॥ ਹੋਮਜਗਿਸਰਬਾਧੀ
 ਕੁਪਾ॥ ਇਛਿਅਵਾਨਸਮੇਮਨੁਕੁਪਾ॥ ੩॥ ਏਕਾਦਸੀਆਦਿਬਤੋਹੈਜੋ
 ਤੇ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣਮੰਤ੍ਰਮੇਰੋਹੈਤੁਤੇ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਮਾਧੁਜਾਮਾਚਰਹੁ॥ ਤੀਰਥਾਮਟ
 ਨਿਨੇਮਜਮਕਰਹੁ॥ ੪॥ ਅਉਰੈਸਮਦਮਾਮਾਦਿਕਜੇਤੇ॥ ਸਾਧਨਸਕ

ਲਮਕਾਤਿ ਕੇਤੇਤੇ ॥ ਏਨਸਥਾਨਿ ਤੇ ਮੋਹਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾਧੂਜਨ ਪਲਮਾਹਿ
 ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਉਨਤੇ ਮਨ ਕੇ ਸੀਗ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਮਮਚਰਨ ਨ ਸੋਚਿਤ ਨ
 ਚਹੂਟੈ ॥ ਤਾਤੇ ਮੋਹਿ ਨ ਪਾਵੈ ਉਨਤੇ ॥ ਪਾਵੈ ਬਰਨ ਜਾਧ ਕੇ ਜੁਨਤੇ ॥ ੬ ॥
 ਜਾਧੂ ਮੇਜੇ ਬਚਨ ਜੁਨਾਵੈ ॥ ਸਤ੍ਰੁਮਿਤ੍ਰੁ ਜੁਖ ਦੁਖ ਜਨਾਵੈ ॥ ਸਾਰਾ ਮਸਾਰ
 ਕਾਲ ਨਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਜਾਧ ਦਿਖਾਵੈ ਸਬਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਜਬਤੇ ਮਨ ਕੇ
 ਸੀਗ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਮੇਜੀ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗ
 ਤਾਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਜਨਤਤ ਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ੮ ॥ ਜੇਤੇ ਤਰੇ ਤਰੈ ਗੈ ਜੇਤੇ ॥ ਮਰ
 ਮਥਹੂ ਤਰਤੇ ਪੈ ਕੇਤੇ ॥ ਤੇਜਬ ਜਾਧ ਸੀਗਿ ਤੇਜਾਨੈ ॥ ਦੂਜ ਉਮੈ ਰੁਝਿਯ
 ਵਨ ਮਾਨੈ ॥ ੯ ॥ ਖਗਮਿਗਨ ਤਧਾਨ ਮਸੁਰਾਦਿਕਾ ॥ ਚਾਰਹੁ ਸਿੰਧ

ਨਗਰਹਯਾਦਿਕ। ਆਪਜੈਬਿਦਿ। ਆਪਰਗਿਧਾ। ਅਨਿਨਿਨ
 ਪਾਏਤੇਤੇਜਰਬਾ ੧੦। ਬੈਸਜੁਦਾਮੰਤਿਜਾਮਰੁਨਾਰੀ। ਬਹੁਰਾਜਜ
 ਤਾਮਜਾਮਧਿਕਾਰੀ। ਜੁਗਿਨੁਗਿਨੇਸਤਸਿਗਤਿ। ਮਾਏ। ਅਤਿਨੀ
 ਤਿਨਮੇਰੇਪਦਪਾਏ। ੧੧। ਬ੍ਰਿਤਾਜੁਰਬਿਰਖਪਰਬਾਨਾ। ਬਲਿਪੁਲਾ
 ਦਬਭੀਛਨਜਾਨਾ। ਮੇਇਸੁਗੀਵੀਛਹਨਵੰਤਾ। ਗਜਾਮਰੁਗੀਧਿ
 ਆਪਾਮਪਵੰਤਾ। ੧੨। ਤੁਲਾਪਾਰਕੁਬਜਾਬਿਜਗੋਪੀ। ਧਮਾਨਿਕੀ
 ਜੀਵਾਂਜਿਨਿਲੇਪੀ। ਜਗਵੰਤਬਿਪ੍ਰਨਿਕੀਬਨਤਾ। ਪੁਰਖਨਿਕੀਕੀਨੀ
 ਅਪਮਨਿਤਾ। ੧੩। ਅਉਰਾਮਨੇਕਕਹਲੋਕਹੀਏ। ਕਹਤਕਹਤਕ
 ਹੂਮੰਤਨਲਹੀਏ। ਤਿਨਕਛੁਬਿਦਿ। ਮਾਬੇਦਨਜਨੈ। ਜਾਂਖਿ। ਮਰੁਨੇ

ਗਨੀਧਿਚਿਨੈ ॥ ੧੪ ॥ ਜਪਤਪਜਗਿਬ੍ਰਤਾਦਿਨਕੀਨੈ ॥ ਮਊਰੋ
 ਧਰਮਨਕੋਈਚੀਨੈ ॥ ਪਰਜੋਸਾਧਸਿਗਤਿਨਪਾਏ ॥ ਤੇਜਬਮੇਰੇ
 ਚਰਨਨਿਮਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਮਰਤੁਊਧਵਾਇਉਮਤਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨਕੋਜੀ
 ਗਤਿਮੇਰੀਮਾਨੈ ॥ ਉਧਵਜੀਤਮਰੁਮੇਦੁਇਨਾਹੀ ॥ ਮੇਰੀਸਤਨਕੇ
 ਉਰਮਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਕਿਨਹੂੰਮਿਲੋਧਾਰਿਕੈਤਨਕਉ ॥ ਮਿਲਿਕਾਰਿਜੋ
 ਧੋਤਿਨਕੇਮਨਕੋ ॥ ਮੇਸੀਬਿਧਿਏਕਨਕੋਤਾਰੋ ॥ ਏਕਨਸਾਧਰੂਪਉ
 ਧਾਰੋ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਧਨਹੋਇਮਨਕੇਮਲਹਰੋ ॥ ਤਾਂਮਨੁਮਪਨੇਚਰ
 ਨਨਿਧਰੋ ॥ ਮੇਸੀਬਿਧਿਤਿਨਕੋਉਧਾਰੋ ॥ ਜਿਹਤਾਰੋਤੈਮੇਹੀਤੁਰੋ ॥
 ੧੮ ॥ ਸਾਧਸਿਭੁਜੋਮੇਰੇਸਿਭਾ ॥ ਸਾਧਜਕਲਹੇਮੇਰੇਮੰਗਾ ॥ ਤਤੇ

ਦੇਉ ਜਾਪ ਜਗ ਜਾਨੈ ॥ ਕੈ ਤੇ ਦੇਉ ਮੋਰ ਮਾਨੈ ॥ ਰੋਪੀ ਗਾਇ ਬਿਰਛ
 ਨਗ ਨਾਗਾ ॥ ਅਉਰੋ ਮੁਦ ਬੁਧ ਬਡ ਭਾਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਮਮ ਸਤ ਜੀ
 ਰਾਪੇ ਮਾਤਿ ਨ ਬਾਢਿਓ ॥ ਭਾਵੁ ਭਗਤਿ ਮੋ ਕੋ ਮਾਰਾ ਧਿਓ ॥ ਅਉਰ
 ਕਛੁ ਜਾਪ ਨਹਿ ਜਾਨਿਓ ॥ ਮਰੁ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਪਹਿਚਾਨਿਓ ॥
 ੨੦ ॥ ਪਰੁ ਤਿਨ ਕੋ ਹਿਤ ਮੋ ਸੋਭੁ ਏਓ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਬ ਮਨ ਕੋ ਮਲ ਗਾਇ
 ਓ ॥ ਜਮ ਹੀ ਬਿਨਾ ਤਿਨ ਮੋ ਕੋ ਪਾਏਓ ॥ ਮਾਤਿ ਮਧਾ ਰਭ ਵਦੁਖ
 ਮਿਟਾਏਓ ॥ ੨੧ ॥ ਜਕੋ ਜੋਗ ਸਾਂਖਿ ਬ੍ਰਤ ਦਾਨਾ ॥ ਜਗ ਬੇਦ ਬਿ
 ਦਿ ਮਾ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਜੀਨਿ ਮਾ ਸੁ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਜਹੈ ॥ ਤੇਉ ਮੋ ਕੋ
 ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਮੋ ਕੋ ਤਿਨ ਜੁ ਪਹੀ ਮੇ ਪਾਏਓ ॥ ਜੋ ਕੇ ਵਲ ਮ

ਨਮੋ ਸੋਲਾਇਓ। ਰਾਮ ਜਗਤ ਮੁਖਿ ਪਾਇਓ ਨਬਹੀ। ਚਲੇ ਮਕੂਮ ਪੁਰੀ
 ਤਬਹੀ। ੨੩। ਤਬ ਤੇਰੇ ਪੀਮੇ ਰੇਹੇ ਤਾ। ਪਾਇ ਮੁਰਛਾ ਭਈ ਮਚੇ ਤਾ।
 ਬਹੁ ਰਿਓ ਸਮਾਏ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਨਿਸਬਾ ਸੁਰਮ ਮਚਰ ਨਿਧਿ ਮਾਵੈ।
 ੨੪। ਮੋਹਿ ਛੇਤਿ ਸਬ ਦੁਖ ਮੇਵੇ ਪੈ। ਲੋਕ ਬੇਟ ਕੁਲ ਕਛੂ ਨ ਲੇਖੈ। ਜੇਨਿ
 ਸਮੇ ਸੋਗ ਪਲਾਜੀ ਬੀਤੇ। ਭੇਈ ਤਿਨ ਕੇ ਕਲ ਪਬਤੀਤੇ। ੨੫। ਮੇਰੇ ਗੁਣ
 ਨਿਜੁ ਹੈ ਮਰੁ ਗਾਵੈ। ਲੀਲਾ ਰੂਪ ਦਿਖੈ ਮੇਧ ਯਾਵੈ। ਕਬਹੂੰ ਬਿਰਹ ਮਹਾ
 ਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਕਬਹੂੰ ਤਪੈ ਦਸ ਦਿਸ ਪਾਵੈ। ੨੬। ਕਬਹੂੰ ਪਾਣਤ ਜਣ ਕੀਭੀ
 ਪੈ। ਮਮਦਰਸਨ ਮਾਜਾ ਤੇਰਾ ਪੈ। ਨੀਦ ਰੂਪ ਤਿਸ ਕਲਗਾਵਈ। ਮਊਰ
 ਦੇਹ ਗੁਨਗ ਰਿਓ ਨ ਕਾਵਈ। ੨੭। ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਤੇਈ ਪੇਜਾਨੈ। ਕੈਮੇ ਤੀਜੈ ਕ

ਹਾਥਖਾਨੈ ॥ ਬਿਹਧਰੈ ਤੁਮਨਲ ਮਧਕਾਰਾ ॥ ਜਕਲ ਬਿਕਾਰ ਭੁਟੇ ਜਰਛਾ
 ਰਾ ੨੮ ॥ ਯੇ ਮਧਵਾਹ ਜਕਲ ਮਲਛਾਲੇ ॥ ਯੇ ਮੋ ਬਿਚਕੇ ਮੰਤਰ ਟਾਲੇ ॥ ਤੁ
 ਬਾਇਹ ਉਪਜੀਧਮ ਮਨੁਪਾ ॥ ਭੂਲੀਆ ਪਭੁਈ ਮਮਰੂਪਾ ॥ ੨੯ ॥ ਜਿਉ
 ਜੁਗੇ ਸੁਰਬੀਹ ਮਧਯਾਵੈ ॥ ਹੁਵੈ ਕਰਿ ਬੀਹਮਾ ਮਾਧ ਬਿਜਰਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜਿਉ ਜ
 ਰਤਾ ਸਿਧ ਜਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕੋ ਭੇਦ ਗਵਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਉ ਵੈ ਭੁਈ ਰੂਪ ਜਬ
 ਮੈਰੋ ॥ ਦੁਵੈ ਤਭਾਵ ਕਛੁਰ ਹਿਓ ਨ ਨੈਰੋ ॥ ਧਧ ਜੇ ਨਿਮਬਲਾ ਤੇਜਾਰੀ ॥ ਅਰੁ
 ਸੁਤਕੀ ਮਿਰਜਾਵਾਟਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਨਿਜ ਪਤਿਛੋ ਡਿਕੀ ਓ ਬਿਭਚਾਰਾ ॥ ਅ
 ਰੁਤਿ ਨ ਮੋ ਕੋ ਜਾਨਿਓ ਜਾਰਾ ॥ ਬੀਮ ਭਾਵ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹਿਜਾਨਿਓ ॥ ਨਿਤ ਪਰ
 ਪਰ ਖੁਸੈ ਹਿਤਿ ਨ ਮਾਨਿਓ ॥ ੩੨ ॥ ਪਰ ਤੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਧ ਮਿਟਾਇਓ ॥ ਜਤਨ

ਸੁਜਿ ਮਮਪਦਪਾਇਓ। ਤਾਤੇ ਜੁ ਨਿਉਪਦਵਡੁਭਾਗਾ। ਲੋਕ ਬੇਦ
 ਸਬ ਕੋ ਕਰਿ ਤਿਆਗਾ॥ ੩੩॥ ਜੇਹੈ ਜੁ ਨਿਉ ਜੁ ਨਿਕੋ ਜੇਈ। ਪਰ
 ਦਿਗਤਿ ਨਿਵਰਤ ਜੋ ਕਛੁ ਹੋਈ। ਸਬ ਤੁ ਜਿਏ ਕਸਰ ਨਿਮਮ ਆਵੈ॥
 ਵੈਤਭਾਵ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ੩੪॥ ਜਗਤ ਹਮ ਮਰੂਪ ਹਿਏ ਪੈ॥
 ਮਾਪਾ ਪਰ ਕਛੁ ਮੋਰ ਨ ਲੇਖੈ॥ ਮੇਜੇ ਹੁਵੈ ਕਰਿ ਜੋ ਕੋ ਪੈ॥ ਜਾਤੇ ਜਗ
 ਤ ਬਹੁ ਨ ਹੋ ਮੇਰੈ॥ ੩੫॥ ਇਉ ਹਰਿ ਜੀ ਬਾਣੀ ਬਿਸਤਰੀ। ਤਬ ਉਪ
 ਵਾਸੀ ਕਾ ਕਰੀ॥ ੩੬॥ ਉਪਦਵਿਵਾਰਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਾ ਤਿਆਗ ਬੇਦ
 ਕੋ ਕਹਿਓ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਉਰਸੀ ਜਾਗਹਿਓ। ਤੁਮਰੀ ਮਾਰ ਮਾ ਬੇਦ ਕਹਾਵੈ॥
 ਤਾਹਿਓ ਤੁਕੈ ਜੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੩੭॥ ਤੁਮਰੀ ਸੁਤ ਮੇ ਕਰਹੇ ਭਾਖੈ॥ ਤੁਮ

ਹੀਣੀ ਹਾਦਰਿ ਕਰਿ ਨਾਖੇ। ਤਾ ਤੇ ਮਨੁ ਭ੍ਰਮ ਤਹੈ ਮੈਰੇ। ਬਿਰਕੀ ਜੋ ਮਧ
 ਨੇਜ ਨ ਕੋਰੇ। ੩੮॥ ਕਿਧੈ ਵੇਸਤਾ ਕੋ ਏਵੇ ਵੇਵਾ। ਤਾ ਕੋ ਮੋਹਿ ਬਤਾਵੇ
 ਭੇਵਾ। ਤਬ ਗੋਪਾਲ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ। ਜਿਉ ਰਵ ਉਦੈ ਮਧਾ ਮੰਧਾ ਮਾ
 ਰੇ। ੩੯॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ਉਵਾਰਾ। ਉਪਵਾਸ ਬਜੁਨ ਉਤਮ ਗਿਆ
 ਨਾ। ਜਾਤੇ ਤੁਵਛੁਟੈ ਭਰਮ ਨਾਨਾ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਹਿਮਾਪਨਿ ਰਿਜਨ ਏਕਾ।
 ਮੈਰਕ ਛੁਨਹਿ ਹੁਤੈ ਮਨੇਕਾ। ੪੦॥ ਬਹੁਰਿ ਕੀਓ ਮਾਯਾ ਬਿਸਤਾਰਾ। ਰ
 ਚਿਓ ਦੇਹ ਬਹੁ ਮਨੁ ਕਪਕਾਰਾ। ਤਾ ਮੇਮਾਪਯੇ ਵੇਸਾ ਕੀਓ। ਪ੍ਰਾਣ ਮ
 ਰਜ ਬਦ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਲੀਓ। ੪੧॥ ਜੋ ਤੇ ਸਬਦ ਚਕ੍ਰ ਮਾਧਾਰਾ। ਪਰ
 ਨਾਮ ਕੀਨੋ ਮਾਗਾਰਾ। ਮਨੁ ਪੁਰਕ ਪਜਾ ਮੰਤੀ ਨਾਮਾ। ਚਕ੍ਰ ਬਿਜੁਧ ਮ
 ਪਾਥਾ ਏਨੇ

ਧਿਆਧਾਮਾ ॥ ੪੨ ॥ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟ ਬੈਧਰੀ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋਇਹ ਲੋਕ ਮਰਬੇ
 ਦਬਖਾਨੀ ॥ ਜੁਰਲਯੁ ਮਾਝ ਮਛਰੇ ਜੇਤੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਭਾਂਤਿ ਬਿਸਥਾਰੇ ਤੇਤੇ ॥
 ੪੩ ॥ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਬੋਰੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਬੇਦ ਮਾਹਿ ਤ੍ਰਿਸਾਠਿ ਪੈਸਾਰੇ ॥ ਪਭੁਤਿ
 ਨ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੋਈ ਲਪੈ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਜੈ ਜੇ ਮਨ ਲ
 ਕਾਠ ਮਬਕਾ ਛਿਓ ॥ ਈਧਨ ਪਦਨ ਸੰਗ ਬਹੁ ਬਾਛਿਓ ॥ ਇਉਂ ਮਮ ਬਾਨੀ
 ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਾਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਓਜ ਕਲਪ ਸਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਇਹ ਬਿਸਥਾਰਾ
 ਸਥਾਵਿ ਕੇਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਮੇਰੇ ਤਨੁ ਰੂਪ ਹਮਾਰੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਓ ਪ੍ਰਯੋਗਿ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥
 ਜੂਝ ਮਨ ਬੁਧਿ ਚਿਤ ਮਹਿ ਕਾਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸਤ ਰਜਤ ਮਮਾ ਭਾਉ ਜਾ
 ਨੇ ॥ ਸਥਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ਤਿਹ ਨ ਕੋ ਮਾਨੇ ॥ ਜੋ ਮਦੁ ਦੈਤ ਏਕ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ

ਕੀਨੋਮਾਯਾਬਿਸਤਾਰਾ ੪੧॥ ਤਿਨੇਮੇਬਹੁਤਿਭਾਤਿਆਭਾਸਿਓ॥ ਓ
 ਤਮਮਧਮਨੀਚਪਕਾਸਓ॥ ਬਿਧਨਖੇਧਤਾਤੇਕਾਰਿਲਏ॥ ਸੁਖਦੁਖ
 ਦੁਵੈਤਿਨਕੈਫਲਭਏ॥ ੪੨॥ ਇਹਸੀਸਾਰਏਕਤੇਸੈ॥ ਏਕਬੀ
 ਜਤੇਬਹੁਬਨਜੈਸੈ॥ ਤਾਤੇਏਸਭਏਕਾਮਧਾਰਾ॥ ਅਰਏਕਹਿਕੋਸਕ
 ਲਖਸਾਰਾ॥ ੪੩॥ ਜੈਸੈਬਸਤੁਤਿਤਮੇਇਹੋਈ॥ ਓਤਪੋਤਦੂਜੇਨਹਿ
 ਕੋਈ॥ ਅਮੇਸੇਇਹਭਵਤਰਹੈਏਕੈ॥ ਦੁਵੈਫਲਫੂਲਅਰੁਜਾਖਿਅਨੇ
 ਕੈ॥ ੪੪॥ ਇਹਜਭਮਮਚੇਤਨਾਧਾਰਾ॥ ਪਰੁਤਹੈਚੇਤਨਤੇਨਿਆ
 ਰਾ॥ ਜਚੇਤਨਹੈਮੇਰੋਮੀਜਾ॥ ਆਮੇਭੂਲਿਨਾਮਨੇਸੀਜਾ॥ ੪੫॥
 ਹਸੀਸਾਰਬਿਰਫੁਹੈਜੈਸੈ॥ ਮੇਭਾਖਤਹੈਸੁਨੀਏਤੈਸੋ॥ ਪਾਪਅਰੁਪੁ

ਨਬੀਜਦੁਇਜਾਕੇ। ਮੁਲਾਮਪਾਰਬਾਸਨਾਤਾਕੇ। ੫੨। ਆਦਿਹਿਕੈ
 ਤੈਗੁਹੁਤੈਸਾਂਖਾ। ਤਿਨਕੇਪੰਚਭੂਤਪਰਜਾਖਾ। ਉਪਜਾਖਾਮਨਇੰਦ੍ਰੀ
 ਏਦਸਾ। ਸਬਦਾਦਿਕਸਰਬੈਪੰਚੋਰਜਾ। ੫੩। ਕਫਾਮਰਬਾਤਪਿਤਤੈ
 ਬਲਕਲਾ। ਸੁਖਾਮਰਦੁਖਪ੍ਰਗਟਏਦੁਵੈਫਲਾ। ਤਾਮੈਦ੍ਵੈਪੰਖੀਕੋਬਾਜਾ। ੫੪
 ਮਾਤਮਾਮਰਾਮਾਤਮਪਾਜਾ। ੫੪। ਜੇਮੁਰਖਅਹਭੇਦਨਜਾਨੈ। ਤੇਬਹੁਭਾਂਤਿ
 ਬੇਦਬਿਧਠਾਨੈ। ਤਿਨਤੋਹੋਵੈਬਹੁਤਾਬਿਧਿਬੀਧਾ। ਜੁਗਿਜੁਗਿਦੁਖਪਾਵੈਤੋਮੰ
 ਧਾ। ੫੫। ਜੇਇਹਦੇਹਬਿਰਛਕਾਰਿਜਾਨੈ। ਆਪਹਿਪੰਛੀਨਿਮਾਰੇਮਾਨੈ।
 ਬੇਦਸਿਮਿਤ^ਸਭੁਮਾ^ਸਦੇਖੇ। ਸਕਲਾਮਤੀਤਾਮਾਪਕੇਲੇਖੇ। ੫੬। ਤਬਇ
 ਹਬਿਪੰਖੇਪਾਛਿਟਕਾਵੈ। ਸੁਖਾਮਰਦੁਖਕੇਨਿਕਟਨਾਮਾਵੈ। ਸਕਲਮਹਿਮਾ

ਪਹਿਕਉਮਾਨੈ। ਬੇਦਦੇਹਕ੍ਰਿਤਮਾਯਾਜਾਨੈ॥੫੧॥ ਚੇਤਨਸਕਤਿਬ੍ਰ
ਹਮਕਰਿਲੇਖੈ॥ ਅਭਿਰਸਕਲਮਾਯਾਕਰਿਦੇਖੈ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਹਸਕਲਭੇ
ਦਤਥਪਾਵੈ॥ ਜਬਸਤਗੁਰਕੀਸਰਣਹਿਮਾਵੈ॥੫੨॥ ਸਤਗੁਰਬਿ
ਨਾਨਪਾਵੈਕੋਈ॥ ਥੁਮਾਦਿਕਭਾਵੈਜੋਹੋਈ॥ ਤਾਤੇਗੁਰਕੀਸਰਣ
ਹਿਮਾਵੈ॥ ਦਿਛਿਉਪਾਸਨਾਭਗਤਿਬਢਾਵੈ॥੫੩॥ ਗੁਰਸੇਵਾਕੋ
ਮੇਸੋਪ੍ਰਭਾਵ॥ ਜਾਤੇਉਪਜੈਮੇਰੋਭਾਵ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਵੈਭਗਤਿ॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਕਲਬਿਰਕਤ॥੬੦॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਗਯਾਨਹਿਲਏ॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਕਰਮਹਿਦਪੈ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇ
ਮਮਚਰਨਨਿਵਾਸ॥੬੧॥ ਮੋਹਿਮਿਲਨਕੋਇਪੈਉਪਾਇ॥ ਗੁਰਸੇ

ਵਾਬਿਨਾਮ ਵਰਨਕਾਇ। ਤਾਤੇਗੁਰਕੀ ਸਰਣ ਹਿਮਾਵੈ। ਤਨੁਪਨ ੧੧੦
 ਸੋਹੇਤਲਗਾਵੈ। ੬੨। ਤਾਤੇਉਪਜੈਗਜਾਨਕੁ ਠਾਰਾ। ਸਭਫਾਸਕੁ ਉਕ
 ਟਨਹਾਰਾ। ਤ੍ਰਿਗੁਨਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਉਪਾਧਾ। ਸੋਮਾਤਮਕੋਲਾਰੀ
 ਬਿਆਧਾ। ੬੩। ਗਜਾਨਕੁ ਠਾਰ ਸਕਲ ਜੋਹਰੈ। ਆਬਿਧਾਮਾਤ
 ਮਨਿਰਮਲ ਕਰੈ। ਪੰਛਿੰਗ ਜਾਨਪਯਾਨ ਸਥਾਤਿ ਮਾਰੈ। ਨਿਸਦਿਨ
 ਏਕਬ੍ਰਹਮ ਅਨੁਗਾਰੈ। ੬੪। ਭਬੋਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿਸਮਾਵੈ। ਬਹੁਰਿ
 ਓਜਗਤੁ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਮਾਵੈ। ਤਾਤੇਤੁਮ ਸਭ ਜਾਪਨਤਿ ਮਾਰੈ। ਨਿ
 ਸਦਿਨ ਏਕਬ੍ਰਹਮ ਅਨੁਗਾਰੈ। ੬੫। ਵੇਹਰਾ। ਇਹ ਉਪਦ੍ਰੁਤੋ
 ਕਹਿਓ ਭੁਵਮੋਚਨ ਮਮਰਿਗਾਨਾ। ਅਬ ਬਹੁਰਿ ਓਜਾਪਨ ਸਹਤ

ਭਾਖੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇ
 ਕਾਦਸ ਸਕ ਪੇਸ਼ੀ ਭੁਗਵਾਨ ਉਪਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾ ਦੇ ਭਾਖਾ ਮੰਦਾ ਮਦ
 ਸੋਧ ਯਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨ ਉਵਾਚ ॥ ਚੋਖਈ ॥ ਸੁਨਿਉ
 ਧਵਾ ਮਥੰਗਾਨਾ ॥ ਆਤੇ ਪਵੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਾਤੇ ਗਯਾਨ ਹੋਇ
 ਸੋ ਕਹੈ ॥ ਆਖਿ ਧਿਤੁ ਵਾ ਮਗਾਨਾ ਹਿਦੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਤ ਕਰਾਜ ਸਤ
 ਮਾਸ ਜੇਹੈ ॥ ਉਪਵਤੇ ਗੁਣ ਮਾਯਾ ਕੇਹੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇਹੈ
 ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਪਰੇ ਮਾਤ ਮਾਮਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਤਾਤੇ ਸਰਸਾਤ ਕੋ ਕੋਰਾਹੈ ॥ ਸ
 ਤ ਕਰਾਰਿ ਜਤ ਮ ਕੋਦਹੈ ॥ ਪਾਛੈ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿ ਬਿਰਹੋਈ ॥ ਸਾਤ ਕ
 ਉਤ ਬਤਾ ਗੈ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਤਿਨੇ ਗੁਨ ਦਹੈ ॥ ਤਬ ਹੁ

੧੧

ਵੈਥਹਮੈਰਹੈ॥ ਜਿਉਜਿਉਹੁਵੈਸਾਂਤਿਕਾਮਧਕਾਰਾ॥ ਤਿ
 ਉਤਿਉਪ੍ਰੇਮ^{ਬਰਮ}ਭਗਤਿਬਿਸਤਾਰਾ॥ ੪॥ ਸਕਲਬਸਤਸਾਤ
 ਕਜਬਭਜੈ॥ ਤਬਹੀਸਾਤਕਕੇਗੁਣਉਪਜੈ॥ ਸਾਤਕਜਿ
 ਉਜਿਉਤਿਉਤਿਉਭਗਤਿ॥ ਤਿਉਹੀਤਿਉਮਾਨਤੇਬ੍ਰਿਕਤਿ॥
 ੫॥ ਤਬਰਜਤਮਦੇਉਮਿਟਿਜਾਵੈ॥ ਤਾਤੇਤਿਨਕੇਗੁਣਹਿ
 ਆਵੈ॥ ਹਰਖਾਮਰੁਜੇਕਮਾਨਾਮਧਮਾਨ॥ ਸਿੰਦ੍ਰਾਮਾਲਸੁਗ
 ਰਬਗੁਮਾਨਾ॥ ੬॥ ਰਾਗਦੇਖਾਮਾਦਿਕਪੈਜੇਤੇ॥ ਵਿਦਜ
 ਕਲਰਜਤਮਕੇਤੇਤੇ॥ ਤਾਤੇਜਬਏਰਜਤਮਜਾਹੀ॥ ਤਬ
 ਤਿਨਕੇਗੁਣਉਪਜੇਨਾਹੀ॥ ੭॥ ਤਾਤੇਸਾਤਕਸੀਗਤਿਕਰੈ॥

ਰਜਤਮਕੀਸੀਗਤਿਪਰਹੈ॥ ਮੂਲਸਕਲਕੋਸੀਗਤਕਾ
 ਰਹੁ॥ ਸੀਗਤਬੋਰੈਸੀਗਤਤਾਰਹੁ॥ ੮॥ ਦੇਸਮਰੁਕਾਲਪਿ
 ਤਜਲਪਾਨ॥ ਗਿਥਮਰੁਕਰਮਜਨਮਮਰੁਪਿਆਨ॥ ਗੁਰੁ
 ਧਨਮਾਦਿਸੀਜਕਾਰਾ॥ ਮੰਤ੍ਰਜਾਪਏਦਸਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੯॥ ਏ
 ਦਸਜਾਕੋਹੋਏਜੈਸੈ॥ ਗੁਣਬਿਸਤਾਰੈਤਾਕੋਤੈਸੈ॥ ਸਾਂਤਕ
 ਤੈਸਾਂਤਕਉਪਜਾਵੈ॥ ਰਾਜਸਤੋਰਾਜਸਾਮਧਕਾਵੈ॥ ੧੦॥
 ਤਾਮਸਤੋਤਾਮਸਬਿਸਤਰੈ॥ ਜੈਸੈਏਦਸਤੈਸੈਕਰੈ॥ ਜਾਹੀ
 ਜਾਮੈਜੋਗੁਹੋਈ॥ ਸੇਤੋਉਤਮਜਾਨੈਜੋਈ॥ ੧੧॥ ਪਰੁ
 ਸੇਉਤਮਜੋਸਾਧਖਾਨੈ॥ ਸੇਵਹੁਸਾਂਤਕਉਤਮਮਾਨੈ॥ ਜੋਮਤ

११२
ਨਿੰਦਤਮੇਗੁਹੁਸੇਰੈ। ਸੋਗਜਸਕਛੁਮਧਮਜੇਰੈ। ੧੨। ਤਾਤੇਏ
ਦਸਸਾਂਤਕਸੇਵੈ। ਰਾਜਸਤਾਮਸਨਾਮਨਲੇਵੈ। ਰਾਜਸਤਾਮਸ
ਜੇਹਿਤਹੋਈ। ਤੋਹੁਸਭਛੁਟਕਾਵੈਸੇਈ। ੧੩। ਸਾਂਤਕਸੰਗਤਉ
ਪਜੈਸਤਾ। ਤਿਉਤਿਉਲਪੈਭੁਗਤਿਕੇਤੰਤਾ। ਜਿਥਹੀਦਿਛੁਓਪਜੇ
ਬਿਗਯਾਨਾ। ਦੇਖੈਏਕਸਕਲਭੁਗਵਾਨਾ। ੧੪। ਅਰੁਦੋਨੇਦੇਹਨ
ਭਰਮੁਜਾਨੈ। ਸਭਾਬਿਸਤਾਰਸੁਪਨਸਮਮਾਨੈ। ਤਬਇਹਬ੍ਰਹਮ
ਹਿਬਿਭੁਹੋਵੈ। ਸਾਂਤਕਹੀਕੀਓਰਨਜੇਵੈ। ੧੫। ਜਿਉਥਾਂਸਨਤੇਉ
ਪਜੈਮਨਲਾ। ਅਰੁਹੋਵੈਮਾਰਤਤੇਪ੍ਰਬਲਾ। ਜਬਥਾਂਸਨਕੇਦਹੈਸੇ
ਈ। ਆਪਹਿਬਹੁਰਿਸਮਾਪਤਿਹੋਈ। ੧੬। ਤਿਉਸਾਧਨਯਾ

ਤਨ ਤੇ ਹੋਵੈ। ਹੁਵੈ ਪਰਚੰਡ ਆਤਮ ਕੋ ਧੋਵੈ। ਬਹੁ ਰਿਆਪ ਸਮਧ ਤੇ ਹੋਈ।
 ਸਾਧਨ ਲੇਸ ਰਹੈ ਨ ਹਿਕੋਈ। ੧੧। ਗੁਣ ਅਤੀਤ ਸੋ ਕਹੀਏ ਜੋਗੀ।
 ਤੀਨੋ ਕਾਲ ਭ੍ਰਮ ਰਸ ਭੋਗੀ। ਸੇਬਹੁ ਰਿਓ ਭਵ ਮੇਨ ਹੀ ਮਾਵੈ। ਨਿ
 ਜਾਨੀਦੇ ਮੇਇ ਰੂਪ ਸਮਾਵੈ। ੧੨। ਤਾ ਤੇ ਸਭ ਸਾਧਨ ਛਿਟ ਕਾਵੈ।
 ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਮੋ ਕੋਧ ਯਾਵੈ। ਤਬਹੁ ਰਿਕੀ ਸੁਨਿ ਮਦ ਭੁਤ ਬਾਨੀ।
 ੧੩। ਉਪਵੁਓ ਵਾਚ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਈਹ ਮੇ ਸੋ ਕਹੀਏ। ਗਯਾਨਾ ਦਿ
 ਕਤ ਜੈ ਸੁਖ ਲੀਏ। ਪਰ ਜੇ ਬਿਖੈ ਸੁਖ ਨ ਕੋਚਾਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਮਰਿ
 ਭਜਿ ਬਾਹੀ। ੨੦। ਤੇ ਬਾਪੁ ਰੇ ਜਦਾ ਦੁਖ ਮੇ ਰਹੈ। ਕਵਹੂੰ ਕੂਲਿ ਨ ਸੁ
 ਧ ਕੋ ਲਹੈ। ਪਰ ਤੇ ਤੋ ਬਿਖਿ ਮਨ ਦੁਖ ਜਾਨੈ। ਜਾਨ ਬੁਝਿ ਕਿਉ ਉ
 ਜਨ ਉਪਯੋਗ ਪ੍ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ।

ਦਮਠਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਉ ਬਕਰਾ ਮਾਰਨ ਕੋਲੀਜੈ ॥ ਲੇਛੇ ਹਨ ਮੇਠਾ
 ਢੇਕੀਜੈ ॥ ਵਹ ਨਿਲਜ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਮਿਲਿ ਬਿਖਾ ਮਾਇ
 ਕਠਾਨੈ ॥ ੩੨ ॥ ਮਰੁ ਜੈ ਸੈ ਗੰਧੂਪ ਮਰੁ ਭੂਤਾ ॥ ਤਿਰਸ ਕਾਰ ਤੇ ਸਹੈ
 ਬਹੁਤਾ ॥ ਸੁਖ ਕੇ ਹੋਤ ਸਭ ਨਿਮਾਧੀਨਾ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵੁ ਰਬਲਾ ਮਰੁ
 ਦੀਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਵੈਤੋ ਮੁਠ ਕਛੂ ਨ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਖੀਈ ਉਦਮੁ
 ਠਾਨੈ ॥ ਇਹ ਤੇ ਨਰੁ ਸਭ ਜਾਨੈ ਬਾਤਾ ॥ ਦੇਖੈ ਜਗਤ ਸਭੋ ਚਲ ਜਾਤਾ ॥
 ੩੪ ॥ ਧਿਥ ਮੇਤੋ ਸੁਖ ਮਾਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਮਾ ਵੈਤੋ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਮ
 ਰੁ ਜੈ ਦਿਨਾ ਚਾਰ ਨ ਹਿਜਾਵੈ ॥ ਕਾਲ ਹੁਤੇ ਤੋ ਪਾਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਕਾਲ
 ਨਿਰਤ ਰਗ ਸਤੇ ਜਾਵੈ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਜਮ ਦੁਆ ਮਾਰ ਪਠਾਵੈ ॥ ਤਹਾਨ

ਰਕੈਥੁਤੁਪਕਾਰਾ॥ ਜਿਨਕੇਦੁਖਕੇਵਾਰਨਪਾਰਾ॥ ੨੬॥ ਅ
 ਗੈਰੇਰਾਸੀਭ੍ਰਿਭ੍ਰੇ॥ ਬਿਖਿਅਨਕੇਬਹੁਦੁਖਬਿਸਤਾਰੇ॥ ਅ
 ਭਵਜਲਕੇਦੁਖਮਪਾਰਾ॥ ਕਹੈਕਹਾਏਵਾਰਨਪਾਰਾ॥ ੨੭॥
 ਮੇਸੀਸਭੁਬਿਖਿਮਾਨਵਜਾਨੈ॥ ਤੇਹੂੰਕਿਉਮਾਰਭੁਨਿਠਨੈ॥
 ਮਾਪਮਾਪਕੇਦੁਖਉਪਾਵੈ॥ ਮਾਪਮਾਪਜਮਵਾਮਾਰਪਠਾ
 ਵੈ॥ ੨੮॥ ਸੋਇਹਸਕਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕਹੈ॥ ਮੇਰੇਉਰਕੇਸੀਜਾਵ
 ਹੈ॥ ਇਉਂਕਹਿਕਰਿਜਬਉਪਵਰਹੈ॥ ਤਬਹਰਿਪੁਤਉਤਰ
 ਕਹੈ॥ ੨੯॥ ਸ੍ਰਿਭੁਗਵਾਨੇਵਾਰਾ॥ ਉਪਵਾਇਹਮਾਭਮ
 ਅਬਨਾਸੀ॥ ਗਮਨਸਰੂਪਮਪਕਾਸੀ॥ ਜੋਜਬਹੀਆਤਨ

ਕੋਪਾਵੈ॥ ਤਬ ਸੁਵਾਧੀ ਨਾ ਬਿਖੈ ਸੁਖਾ ਮਾਵੈ॥ ੩੦॥ ਬਹੁ ਰਿਓ ਤਿਨ
 ਹਿਤ ਉਦਮੁਗ ਪੈ॥ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ਤੋ ਦੁਖ ਕੋ ਲਹੈ॥ ਆ ਬਿਧਿ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਜਬ ਹੀ ਜਾਨੈ॥ ਤਬ ਹੀ ਦੇਹ ਮਾਧ ਕਰਿ ਮਾਨੈ॥ ੩੧॥ ਮੇਸੇ ਬਢੈ
 ਦੇਹ ਮਹੀ ਕਾਰਾ॥ ਤਬ ਹੋਵੈ ਰਾਜ ਸਾਮਧਿਕਾਰਾ॥ ਰਾਜ ਸਸਤ
 ਜਬੈ ਮਨ ਹੋਈ॥ ਤਬ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁਖ ਜਾਨੈ ਸੋਈ॥ ੩੨॥ ਤਬ ਸਿਕਲ ਪ
 ਬਿਕਲ ਨਿਕਰੈ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਹੋਵੈ ਬਿਖੈ ਸੁਖ ਧਰੈ॥ ਜਬ ਯਾ ਸੁਖ
 ਹਿ ਸੁਨੈ ਮਰਦੇਖੈ॥ ਤਬ ਬਸਹੁ ਵੈ ਨਿਜ ਸੁਖ ਕਰਿ ਲੇਖੈ॥ ੩੩॥ ਤਬ
 ਹੋਵੈ ਮੇਸਾਢੈ ਕਾਮਾਗਾ॥ ਨ ਬਿਚਾਰ ਨ ਰਾਖੈ ਨਾਮ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਰਾ
 ਜ ਸਾਮਧਿਕਾਰਾ॥ ਰਾਜ ਸਤੇ ਮਨਗਾ ਬਿਕਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਤਬ ਰਾਜ

ਸੋਕੇਬੇਗਧਚੰਡਾ ॥ ਗਯਾਨਹਿਮਾਰਕਰੈਸਤਬੰਡਾ ॥ ਤਾਤੇ
ਗਯਾਨਜੁਨੈਆਮਰੁਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁਮੈਰਨਜੋਆਪਬਖਾਨੈ ॥
੩੫ ॥ ਘਰੁਸੇਕਾਮਨਹੀਠਹਰਾਵੈ ॥ ਲੈਕਰਿਧਕਰਿਕਰਮਕ
ਰਾਵੈ ॥ ਘਰੁਜਟਪਯਾਨਰਕੀਬੁਧਿ ॥ ਰਜਤਮਤੇਨਹੀਧਾਵੈ
ਸੁਧਿ ॥ ੩੬ ॥ ਤੋਹੁਨਿਸਦਿਨਦੇਖਬਿਚਾਰੈ ॥ ਉਰਤੇਸਕ
ਲਕਾਮਨਾਦਾਰੈ ॥ ਸਾਵਧਾਨਮਾਲਜਨਹਕਰੈ ॥ ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਮ
ਮਚਰਨਨਿਚਿਤਧਰੈ ॥ ੩੭ ॥ ਆਸਨਸਾਧਕਰੈਬਸਧਾਨਾ ॥
ਨਿਸਦਿਨਉਰਗਾਏਮਘਜਾਨਾ ॥ ਅਰੁਮਮਸਿਖਚਾਰਸਨ
ਕਾਵਾ ॥ ਸਕਲਤਤੁਗਯਾਨਕੀਆਦਿ ॥ ੩੮ ॥ ਤਿਨਬਿਚਾਰ

ਰਕਾਰਿ ਜੋਗਾਹਿ ਭਾਖਿਓ ਜੋ ਤੇ ਇਹੀ ਅਉਰ ਸਭੁ ਨਾਖਿਓ ਜਿ
 ਉਹੀ ਜਿਉ ਮਨ ਦੂਜੇ ਤਜੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮਮਚਰਨ ਨਿਭ ਜੈ ॥
 ੩੯ ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਮਿਟੈ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਯਾ
 ਹੀ ਤੇ ਮਮਚਰਨ ਨਿਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਓ ਨਗਤ ਜਨਮ ਨਹੀ ਮਾਵੈ ॥
 ੪੦ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣੈ ਗਯਹਰਾਖਿਓ ॥ ਜਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਨ ਭਾਖਿਓ ॥
 ਜਬ ਯਹ ਬਾਨੀ ਬੋਲੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ॥ ਤਬ ਉਧਵ ਜਨ ਕੀ ਨੀਪਸ਼ਾ ॥
 ੪੧ ॥ ਉਧਵ ਉਦਾਰਾ ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਨਸਮੈ ਜੋ ਰੂਪਾ ॥ ਤੁਮ ਭਾ
 ਖਿਓ ਇਹ ਗਾਨ ਅਨੂਪਾ ॥ ਸਨਾ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਕਉਨ ਬਿਧਿ ਲ
 ਿਓ ॥ ਕਿਉ ਪੁਛਿਓ ਕੈਸੇ ਤੁਮ ਕਹਿਓ ॥ ੪੨ ॥ ਗਯਾਨ ਸਹਿ

ਤਤੁਮਮੋਸੋਕਹੋ। ਮੇਰੇਉਹਕੋਸੀਸਾਦਹੋ। ਜਬਇਹਉਧਵਕੀ
ਨੀਖਿਸਾ। ਤਬਬਲੈਕਰੁਣਾਮੇਕ੍ਰਿਸਾ ॥ ੪੩ ॥ ਸ੍ਰੀਕੁਗਵਾਨੇਵਾਰ।
ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰਸਨਕਾਦਿਕਚਾਰੀ। ਮਨਤੇਉਪਜੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰੀ।
ਜਨਮਹੁਤੇਜਿਨਗਯੀਨਿਗਵਿਰਤਾ। ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਸੋਤੀ
ਪ੍ਰਵਿਰਤਾ ॥ ੪੪ ॥ ਪ੍ਰਸਕਰੀਤਿਨਬ੍ਰਹਮਾਮਾਰੈ। ਮੇਸੋਤੇਦ
ਜਿਉਸੋਵਤਜਾਰੈ। ਮਾਤਿਸੁਛਮਜਾਨੀਨਹਿਪਰੈ। ਉਤਰ
ਕਰੈਕੋਨਉਚਰੈ ॥ ੪੫ ॥ ਸਨਕਾਦਕਉਵਾਰ। ਹੇਪੁਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮ
ਮਬ੍ਰਹਮਮੇਇਦੇਵਾ। ਯਾਕੋਹਮਹਿਬਤਾਵਉਤੇਵਾ। ਬਿਖੇਬਾ
ਸਨਨਿਚਿਤਹਿਗਹਿਓ। ਚਿਤਪ੍ਰੀਤਕਾਰਿਕੈਮਿਲਿਗਹਿਓ ॥

੪੬। ਨਿਉਮਿਲੇਆਪਮੈਮੇਜੇ। ਨੀਰਖੀਰਪਰਸਪਰਜੈਸੇ। ਭਿੰਨ
 ਭਏਬਿਨਮੁਕਾਤਿਨਹੋਈ। ਕਿਉਕਰਿਭਿੰਨਹੋਇਦੋਈ। ੪੭। ਇਹ
 ਬਾਨੀਬ੍ਰਹਮਾਉਰਧਾਰੀ। ਉਤਰਦੇਨਕੋਬਹੁਤਬਿਚਾਰੀ। ਪਰੁਤਹੂੰਉ
 ਤਰਨਹਿਆਇਓ। ਜਾਤੇਕਰਮਨਸੈਮਨੁਲਾਇਓ। ੪੮। ਤਬਬ੍ਰਹ
 ਮਾਇਹਬੁਧਿਬਿਚਾਰੀ। ਜਾਹਿਨਕੋਈਤਾਹਿਮੁਰਾਰੀ। ਤਾਤੇਕਰਿ
 ਓਚਿਤਦੁਨਮੋਰੇ। ਹਿਸਰੂਪਮੇਪਗਾਇਓਨੇਰੇ। ੪੯। ਹਿਸਰੂਤਾਤੇ
 ਦਿਖਗਾਇਓ। ਜਾਤੇਯਹਮਾਸੈਸਮਸ਼ਾਇਓ। ਕੈਜੇਹਿਸਬਿਤੁਕੋ
 ਗਹੈ। ਸੋਈਯਾਕੇਕੁਦਹਿਲਹੈ। ੫੦। ਤੁਬਾਤਿਨਮੋਹਿਦੇਪਸੁਖ
 ਪਾਇਓ। ਬ੍ਰਹਮਾਮਿਲਿਉਠਿਮਾਥਾਨਿਆਇਓ। ਕਾਰਿਬਿਨਤੀ

ਤਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਕੋ ਹਮ ਜਾਨੈ ॥ ੫੧ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਸੈ
 ਮੈ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹਿਓ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਉਰ ਕੋ ਸੀਸਾ ਦਹਿਓ ॥ ਤੇਈ ਬਚਨ ਕਹ
 ਤਾ ਮਥੈ ਤੇ ਸੋ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਇ ਸੁਨੀਓ ਮੈ ਸੋ ॥ ੫੨ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਹੋਯ ਉਧੁ
 ਛਿਓ ਜਬ ਹੀ ॥ ਰਾਜਾ ਨ ਕਹਿਓ ਮੈ ਉਤਰਤ ਬਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਹਿਸ ਉਦਾ
 ਚਾ ॥ ਬਿਖੁ ਪੁਖ ਸੁਕ ਗੀਤੁ ਮੈ ਮੇਸੀ ॥ ਕਰ ਨੀ ਨਹੀ ਸਿਭੁ ਦੈ ਜੇਸੀ ॥
 ਬਸਤੁ ਬਿਚਾਰ ਦਵੈ ਤਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਤੋਯਾ ਕੋ ਉਤਰ ਕਿਉ ਹੋਈ ॥ ੫੪ ॥
 ਮਰੁ ਜਉ ਦੇਹ ਰੂਪ ਉਕਹੀਏ ॥ ਤਉ ਪੂਕਛੁ ਦਵੈ ਤਨਹੀ ਲਹੀਏ ॥
 ਪੰਚ ਭੂਤ ਨਿਰਮਿਤ ਤਨਿ ਸਾਰੇ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਜਗਲਗੇ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥
 ੫੪ ॥ ਤਤੇ ਸਕਲ ਏਕ ਦਵੈ ਨਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਕੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ਮਾਹੀ ॥

ਪੁਰਖਾਵਿਸਟਤੇਵੇਖੇਏਕਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਵਿਸਟਿਹੁਨੀਅ ੧੧੧
ਨੇਕਾ ੫੫ ਤਾਤੇਪ੍ਰਸ਼ਕਰੀਤੁਮੇਸੀ। ਬਹੁਤਨਮਾਹਿ
ਕਰੀਜੈਜੈਸੀ। ਅਰਜੇਦੀਸੈਤਤਬੀਚਾਰਾ। ਤੋਨਹਿ
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪੁਰਖਾਬਿਸਤਾ ਰਾ। ੫੬। ਜੇਕਛੁਦੀਸੈਸੁਨੀ
ਏਕਹੀਏ। ਮਨਾਮਰਬੁਧਿ ਜਹਾਲਗਿਲਹੀਏ। ਸੋਸ
ਭਮੇਹੀਦੂਜੇਨਾਹੀ। ਮੇਸੋਗਮਾਨਧਰੇਉਰਮਾਹੀ ੫੭। ਨਾ
ਮਰੂਧਤੇਸਕਲਾਬਿਕਾਰਾ। ਮਾਦਿਅੰਤਮਧਮਾਟੀਸਾਰਾ।
ਤਤਉਹੀਮਾਦਿਅੰਤਮਧਮਾਹੀ। ਮੇਹੀਏਕਦ੍ਵੈਤਕਛੁਨਾ
ਹੀ। ੫੮। ਦ੍ਵੈਤਵਿਸਟਸੋਦੁਖਕੋਕਾਰਣਾ। ਬ੍ਰਹਮਵਿਸ

੧੧੭
ਦਿਨਿਜਸੁ^ਧਬਿਸਤਾਰਹੁ। ਲਗੇਤਰੰਗਾਨਿਸੇਦੁਖਲਹੈ। ਤਬ
ਸੁਖਜਬਤੇਜਿਨਮਲੁਗਹੈ। ੫੯॥ ਤਿਉਹੀਦੁਵੈਤਦਿਸਟ
ਸੇਦੁਖ। ਏਕਾਦਿਸਟਸੇਈਨਿਜਸੁਖ। ਅਰੁਤੁਮਜੇਪਸ
ਬਿਰਹਹਿਕਰੀ। ਸੇਮੇਦੁਵੈ। ਮਾਪਨੇਪਰੀ। ੬੦॥ ਬਿਖਿ
ਅਨਮਾਹਿਚਿਤਮਿਲਿਗਹਿਓ। ਅਰੁਬਿਖਿਅਨਚਿਤਦਿ
ਫਿਗਹਿਓ। ਹੇਤੁਤੁਯਹਯਿਉਹੀਸੇਤਾ। ਪਰੁਤੇਮਾਤਮ
ਮਾਹਿਮਸੇਤਾ। ੬੧॥ ਬਿਖੇਚਿਤਏਦੇਉਮਾਯਾ। ਮਤਮ
ਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਜਨਗਈਆ। ਬਿਖਿਅਨਸੇਜਬਚਿਤਲਗਾ
ਵੈ। ਤਬਹਿਚਿਤਤਿਨਤੇਸੁਖਪਵੈ। ੬੨॥ ਤਬਬਿਖਿਅਨ

ਕੇਯਕਾਨਹਿਕਰੈ॥ ਤਿਨਕੇਹੇਤਕਰਮਬਿਸਤਰੈ॥ ਤਾਤੇਏਕਮੇਕ
 ਮਿਲਿਰਹੈ॥ ਜੇਮੇਸੇਜਨਮਜਨਮਦੁਖਲਹੈ॥ ੬੩॥ ਤਾਤੇਮਾਤ
 ਮਮੇਰੇਮੀਸਾ॥ ਮੇਰੀਸਰਣਗਹੈਤਾਜਿਸੀਸਾ॥ ਬਾਹਰਹੁਤੇਬਿ
 ਧਿਅਮਨਪਰਹਰੈ॥ ਮਗਰਿਤੁਜੋਚਿਤਵਨਨਹਿਕਰੈ॥ ੬੪॥ ਬਿ
 ਧੈਅਮਗੁਚਿਤਿਬਿਥਾਕਾਰਿਜਾਨੈ॥ ਤਿਨਤੇਪਰੇਆਪਕੋਮਾਨੈ॥
 ਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਏਕਅਬਨਾਸੀ॥ ਰਾਖਾਨਰੂਪਚੇਤਨਜੁਖਗਾਜੀ॥
 ੬੫॥ ਮਨਾਮਰੁਬੁਧਿਚਿਤਮਹੀਕਾਰਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਬਿਖੇਦੇਹਬਿ
 ਸਤਾਰਾ॥ ਏਕ੍ਰਮਰੂਪਸਕਲਹੈਮਾ॥ ਭੂਲਿਮਾਤਮਾਮਾਪ
 ਬੰਧਾਇਆ॥ ੬੬॥ ਜੇਮੇਸੇਜਨਮਸਕਲਛਿਟਕਾਵੈ॥ ਮਾਪ

ਹਿਮੋਹਿਏ ਕਕਰਿ ਧਿਆਵੈ। ਜਾਗਤ ਸੁਖ ਨ ਸਥੇ ਪਤ ਜਾਨੈ। ਤੇ ਮਾ
ਚਰਣ ਬੁਧਿ ਕੇ ਮਾਨੈ ॥ ੬੭ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਪਰੇ ਮਾਤ ਮਾਰੂਧਾ। ਸਦਾ ਏਕ
ਰਸ ਪਰਮਾਮਨੁ ਧਾ। ਸਾਤ ਕਹੁ ਤੇ ਜਾਗਤ ਹੋਈ। ਰਾਜ ਸੁਖ ਨ
ਲਯੈ ਸਭ ਕੋਈ। ॥ ੬੮ ॥ ਸੁਖ ਪਤਿ ਤਾਮ ਸਿਗਨ ਤੇ ਮਾਵੈ। ਮਨ ਮ
ਰੁਬੁੰਧਿ ਤਿਹੁ ਕੋ ਪਾਵੈ। ਏਕ ਰੂਪ ਮਾਤ ਮਾਤਿ ਹੁਮਾਹੀ। ਸਾਖੀ ਭੂ
ਤਿ ਲਿਖੇ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ੬੯ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਹੁ ਗੁਨ ਨਿਤੇ ਨਿਮਾਰੇ। ਨਿ
ਜਾ ਨਿਦ ਮੋਇ ਰੂਪ ਹਮਾਰੇ। ਤਾ ਤੇ ਬਿਤ ਹੁਇ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ। ਸ
ਹਜ ਹਿੰਦੂ ਏਕਿ ਗੁਣ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੭੦ ॥ ਦੇਹ ਬਿਖੇ ਬਿਧਿ ਯੋ ਮਾਤਿ
ਮਾਨਾ। ਤਾ ਤੇ ਭੇਦ ਉਠਿਓ ਇਹ ਨਾਨਾ। ਤਾ ਤੇ ਨਿਜਾ ਨਿਦ ਬਿਸ

ਗਾਇਓ ॥ ਕਾਲਾ ਮਸੀਖ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ੧੧ ॥ ਮੇਸੇ ਜਾਨ
 ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਕਦੇ ਨ ਕਰੈ ਸੁਖ ਨ ਕੋਧ ਆਨਾ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਨਿਤੇ ਕ
 ਰੈ ਬਿਕਤਿ ॥ ਏਥੇ ਪਦ ਬਾਧੇ ਮਾਸ ਕਤਿ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬ ਸਹਜੈ ਮੋਮਾ
 ਹਿਸਮਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਓ ਦੇਹ ਕਦੇ ਨ ਹਿਯਾਵੈ ॥ ਅਭੁਜੈ ਸਕਲ ਕੀ
 ਬਾਧਿ ਸਤਰੈ ॥ ਬੇਦ ਪਰਮ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ॥ ੧੩ ॥ ਪਵਿਰਤ ਮਾਹਿ
 ਬਹੁ ਤੁਬਿਧਿ ਜਾਗੈ ॥ ਪਭੁਜੈ ਜਾਨਦੁ ਵੈ ਨਹੀ ਤਿਆਗੈ ॥ ਜੇ ਨਿਤ
 ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਜਾਨੈ ॥ ਤੁਕੈ ਮੋਦਿ ਸਟਾਂਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ੧੪ ॥ ਜੈਸੇ
 ਮੈ ਨ ਕਰੈ ਨ ਰਕੋਈ ॥ ਸੇਵਤ ਸੁਖ ਨ ਲਹੈ ਪਾਨੀ ਜੋਈ ॥ ਬਹੁ ਤਕ
 ਭਾਂਤ ਕਰੈ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ਲੇਨ ਦੇਨ ਜਲ ਪਾਨ ਮਹਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬ

ਹਰਿ ਓਹੈ ਨਿਭ ਏਤੇ ਜੇਵੈ ॥ ਵਿਵਸਤ ਏਤਿ ਉਹੀ ਉਠ ਜੇਵੈ ॥ ਮੇਸੀ
 ਭਾਂਤ ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ॥ ਜਾਗਤ ਸੇਵਤ ਸਕਲ ਬਿਤੀਤੇ ॥ ੧੬ ॥
 ਬਹੁ ਰਿਓਵਹੀ ਮੇਸੀ ਮਨ ਮਾਨੈ ॥ ਰਾਤ ਹੂਟਿ ਨਕੀ ਨੀਂਦਾ ਭੁਨੈ ॥ ਕਟੇਨ
 ਸੇਵੈ ਜਾਗ ਰਹੈ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਮਾਲ ਸਨਗਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਮੇਸੇ ਕਾਜ
 ਮਾਧਨੇ ਕਰੈ ॥ ਚੇਰਾ ਦਿਕਧ ਨੇਕ ਨਹਿ ਹਰੈ ॥ ਪਰੁਜ ਬਈ ਹਾਂਜਾਂ
 ਗਕਰਿ ਦੇਖੇ ॥ ਤਬ ਦੁਹ ਸਕਲਾ ਬੀਬਾ ਕਾਰਿ ਲੇਖੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸੇਵਨ
 ਗਨ ਸਤੁ ਬਿਵਹਾਂਗ ॥ ਜਾਕੇ ਹਿਤ ਜਾਗੈ ਸੁਸਾਰਾ ॥ ਮਾਧਾ ਹਿਸਤੁ
 ਮਿਥਿ ਮਾਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੂਲਿ ਸਤ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ੧੯ ॥ ਭਿ
 ਉਹੀ ਬੇਟਧਰ ਮਾਮਾ ਚਰਣਾ ॥ ਮਾਰੁ ਤੇ ਸੁਖਾ ਨਿਨਕੈ ਹਿਕਰਣਾ ॥
 ੩

ਭੇਸਤੁ ਸੁਖ ਨ ਰੂਪ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਧੰਡੁ ਤਛੋਰੈ ਸਕਲ ਪਸਾਰਾ ॥ ੧੨੦ ॥
੨੦ ॥ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਧਾਰਿਓ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਮਝੈ ॥ ੩ ॥
ਨਾਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰੈ ਬਹੁਤਿ ਬਿਧਿ ਕਰਮਾ ॥ ਸੁਖਾਨ੍ਹਿ ਦ੍ਰਿਤਿ ਬਿਸ
ਤਾ ਰੈਧਰਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਧਰੁ ਏ ਸਕਲ ਬਿਰਥਾ ਕਾਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁ
ਖ ਨ ਜਾਗ੍ਰੁ ਸਮਕਾਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਜੇ ਦੇਹਾ ਦਿਕ ਸਕਲ ਪਸਾਰਾ ॥
ਚੇਤਨ ਕਾਰਿ ਬਰਤਾਵਨ ਹਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬੋਰਾ ਕਰੈ ਮ
ਰੁਜਾਨੈ ॥ ਮਾਧਾਰਿ ਸੁਖੀ ਦੁਖੀ ਕਾਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਓਜ ਬਹਿ
ਸੁਖ ਨ ਕੋਧਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਉਹਾਰ ਨ ਸੋਮ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਤਬ ਹੁੰਜ
ਨੈ ਸਕਲ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਾਧਾਰਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ

ਸਥੇਪਤਮਹਿਜਬਜਾਣੀ। ਮਨਬੁਧਿਚਿਤਮਹੀਕਾਰਨਕਾ
 ਣੀ॥੨੪॥ ਤਬਮਾਤਮਾਨਿਰੰਤਰਿਰਹੈ। ਜਾਗੈਸਕਲਬਤ
 ਕੋਕਹੈ। ਲੀਓਦੀਓਮਰੁਮਾਇਓਗਯੋ। ਜਹਾਲਗੈਪੀ
 ਠੈਮਨਬੁਯੋ॥੨੫॥ ਸੋਮਾਤਮਾਏਕਰਸਰਹੈ। ਤਿਹੂੰਕਾਲ
 ਕੀਬਾਤਨਿਕਹੈ। ਯਿਉਮਬਨਸੀਮਾਤਮਏਕਾ। ਦੂਜੀਮਾ
 ਯਾਭੇਦਾਮਨੇਕਾ॥੨੬॥ ਤੀਨਾਮਦੁਸਾਤੇਹੈਮਨਕੀ। ਮਨ
 ਮੇਮਾਤਮੈਂਤਨਕੀ। ਤਨਤਿਨਕੋਤੀਨੇਗੁਨਜੇਹੈ। ਤੀਨੇਗੁਨ
 ਤੇਮਾਯਾਕੇਹੈ॥੨੭॥ ਮੇਜੀਬਿਧਿਨਿਸਰੇਸੇਜਾਨੈ। ਨਿਸਦਿ
 ਨਹੀਦੈਬੀਚਾਰਹਿਨੈ। ਸਕਲਉਪਾਧਨਕੋਆਧਾਰ। ਗਮ ०੧੨

ਤੇ

ਨਖੜਗਕਾਟੈਅਰੀਕਾਰਾ॥੮੮॥॥ਹਿਦੈਮਾਹਿਮੇਤਾਕੇਭੁਜੈ॥ਸਾ
 ਵਧਾਨਹੁਇਕਦੇਨਤਜੈ॥ਇਹਸਾਰੋਜਗਤੁਮਕਰਿਜਾਨੈ॥ਅਨਕੋ
 ਕ੍ਰਿਤਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਨੈ॥੮੯॥॥ਜਿਉਏਕਨਕੋਉਪਜਤਦੇਖੈ॥
 ਅਭਾਬਿਨਸਤਏਕਨਕੋਪੇਖੈ॥ਜੋਈਰੀਤਸਕਲਕੀਜਾਨੈ॥ਸੁਖਨ
 ਸਮਾਨਹਿਦੈਮੇਮਾਨੈ॥੯੦॥॥ਅਗਨਿਸਹਤਜਿਉਲਕਰੀਹੋਈ॥
 ਬਾਲਕਲੇਕਰਿਫੇਰੈਸੋਈ॥ਮੋਰਭਾਂਤਹੋਈਅਉਰਾ॥ਥਿਰੁਪਚੈ
 ਚਲਲਹੈਨੋਠਗਾ॥੯੧॥॥ਤਿਉਇਹਜਗਤਰਹੈਬਿਰਨਿਤਾ॥ਪਰੁ
 ਅਤਿਚੈਚਲਸਕਲਾਮਨਿਤਾ॥ਏਕਬ੍ਰਹਮਮੇਸਕਲਾਮਾਭਾਸਿ
 ਓ॥ਤ੍ਰਿਗੁਣਪਾਇਬਹੁਭੇਦਪ੍ਰਕਾਸਿਓ॥੯੨॥॥ਸੀਪਰੂਪਗੁਣ

ਮੇਜਿਉਭੋਗੀ ॥ ਜਿਉਬਹੁਭਾਤਬਿਚਾਰੈਜੋਗੀ ॥ ਤਾਤੇਜਗਤੇਦ੍ਰਿ
ਸਟਉਤਾਰੈ ॥ ਸਾਚਜਾਨਹਿਰਦੈਨਹਿਧਾਰੈ ॥ ੨੩ ॥ ਭਿਸਾਛੈਭੈਨਿ
ਸਚਲਰਹੈ ॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਕਛੁਕਰਮਨਗਹੈ ॥ ਈਹਾਂਗਹਤਕ੍ਰਮ
ਰਸਭੋਗੀ ॥ ਨਿਜਾਨੰਦਮੇਇਹੋਵੈਜੋਗੀ ॥ ੨੪ ॥ ਮੇਸੇਬਿਥਾਜਾਨ
ਸਬਤਿਆਰੈ ॥ ਨਿਸਚਲਹਿਰਦੈਬ੍ਰਹਮਮਨੁਗਾਰੈ ॥ ਸੋਜੋਰਹੈਦੇ
ਹਰੀਮਾਹੀ ॥ ਤੋਹੁਫਿਰਿਭਰਮਉਪਜੈਨਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਜਿਉਇਹਦੇਹ
ਜਾਇਕਹੁਆਵੈ ॥ ਬੈਠੈਉਠੈਪਵੈਮਰਖਾਵੈ ॥ ਮਉਰੋਕਛੁਕਰੈਬਿ
ਉਹਾਰਾ ॥ ਪਰਸੋਸਿਪਨਜਾਨੈਸਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਨਿਸਚਲਾਹੁਦੈਨਿਰ
ਜਨਮਾਹੀ ॥ ਦੇਹਾਦਿਕਕਛੁਜਾਨੈਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉਕੋਈਤਨਬਸਤ੍ਰ

ਨਿਧਰੈ। ਬਹੁਰਿਓਸੁਰਾਪਾਨਕਹੂਕਰੈ। ੮੭। ਸੋਤਨਬਸਤ੍ਰਨਿਜਾ ੦ ੧੨੨
 ਨੈਨਾਹੀ। ਪਿਰਥਮਬੀਪੇਤਾਤੇਨਹਿਜਾਹੀ। ਕਰਮਰਹੈਯਾਤਨਕੇ
 ਜੋਲੈ। ਸਹਤਾਇੰਦ੍ਰੀਅਨਬਰਤੈਤੋਲੈ। ੮੮। ਕਰਮਤਾਕੇਤ ੦
 ਨਕੋਪੈ। ਘਾਨਪਾਨਜੋਨਿਤਸਿਤੋਪੈ। ਜੇਗੀਬ੍ਰਹਮਮਾਹਿਬਿਰੁ
 ਰਹੈ। ਦੇਹਾਦਿਕਕੀਜੁਪਨਲਹੈ। ੮੯। ਜੈਸੈਜੁਪਨਦੇਖ
 ਕਰਿਜਾਗੈ। ਤਾਜੁਪਨਜੋਨਹਿਅਨੁਗਰੈ। ਤੈਸੈਮੋਹਿਨਿਸਾਤੇ
 ਜਾਗਓ। ਕਹੂੰਨਲਿਖੇਬ੍ਰਹਮਅਨੁਗਗਓ। ੯੦। ਦੇਹਜਹ
 ਤਬ੍ਰਹਮਮਿਲਿਗਹਿਓ। ਬੁਢਕੇਸਕਲਬੀਜਤਿਨਦਹਿਓਜੋ
 ਬਹੁਰਿਓਬੁਢਮੇਨਹੀਆਵੈ। ਬ੍ਰਹਮਮਿਲਿਓਜੋਬ੍ਰਹਮਸਮਾਵੈ।

੧੦੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੇਹਾਦਿ ਕਬਿਸਤਾਰਾ ਭ੍ਰਮਕਾਰਿ ਤਜੇ ਤਿਹੁਣੇ ਮੇਇ
 ਸਾਰਾ ॥ ਤਿਹੁਣਾ ਤੀਤ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਜੇਵੇ ॥ ਬਿਖੀਅਨ ਕੋ ਕਛੁ ਨ ਮਨ
 ਲੇਵੇ ॥ ੧੦੨ ॥ ਬਿਖੇਰਿ ਤਦੇ ਉਭ੍ਰਮ ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿਰ ਹੋਵੇ
 ਸੋਭਾਨੈ ॥ ਸਕਲ ਮਤੀ ਤਾ ਮਾਪ ਕੇਵੇ ਪੈ ॥ ਸਭੁ ਪਟਏ ਕਦੇਵੈ ਤਾ
 ਤੀਪੇ ਪੈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਰੁ ਮਾਪਏ ਕਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਦਵੈ ਤਭਾਵ
 ਕਬਹੂੰ ਜਿਨ ਮਾਨੈ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਹਿ ਕਰੇ ॥ ਪਰੁ ਬਲੁ
 ਮੇਰੇ ਉਗੇ ਮੇਧਰੇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਅਮਾਮਧੀਨ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੈ ॥ ਯਾ ਬਿਖਿ
 ਜਗਤੁ ਬੀਜ ਸਭੁ ਦਹੈ ॥ ਜਾਤੇ ਬਹੁਰ ਨ ਭਵੇ ਮੇਮਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ
 ਹੁਇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਇਹ ਮੇਤੁ ਮਸੋਕਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਂਖ

ਅਰੁਨੇਗਸਕਲਕੋਸਾਗਾ॥ ਮੇਰੇਗੁਰਜਮਤੋਅਤਿਜਾਨੋ॥ ਬਹੁਤ
 ਭਾਂਤਹਿਦੈਮੇਅਨੋ॥ ੧੦੬॥ ਤੁਮਰੇਹਿਤਮਨਮਾਹਿਬੀਚਾਰਿਓ॥ ਮੇਰੂੰ
 ਬਿਸਨਹਿਸਤਨਧਾਰਿਓ॥ ਮੇਰੂੰਬ੍ਰਹਮਸਕਲਕੋਈਸਾ॥ ਮੋਬਿਨੁਮਉਰੈ
 ਸਕਲਾਮਨੀਸਾ॥ ੧੦੭॥ ਸਾਂਖਾਮਰੁਸਤਤੇਜਤਪਜੇਗਾ॥ ਘੇਜਮਦ
 ਮਸ਼ੀਕੀਰਤਭੇਗਾ॥ ਅਉਰੈਬਸਤਨਹਾਲਗਸਾਗਾ॥ ਤੇਜਮਤਿਮੇ
 ਗੇਆਧਾਰਾ॥ ੧੦੮॥ ਤਾਤੇਜੈਮਮਸਰਦੁਹਿਅਵੈ॥ ਉਤਮਬਸਤ
 ਸਕਲਸੋਧਾਵੈ॥ ਮੋਬਿਨੁਬਹੁਸਾਧਨਹੁਗਏ॥ ਤਿਹੁਕਦੇਨਖਕੋਲ
 ਹੈ॥ ੧੦੯॥ ਮੇਨਿਰਭਾਦੁਪਰਸਦੁਗੁਣਸੇਵੈ॥ ਮੇਨਿਰਪੇਛਸਕਲ
 ਚਿਤਦੇਵੈ॥ ਕਛੁਨਚਹੋਕਰੋਉਪਕਾਰਾ॥ ਸਭਕੋਹਿਤਸਭਕੋਆਧਾ

ਗਾ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਭਉ ਯਜਾਉ ਸਭ ਧੁਤਾਲੈ ॥ ਸਭ ਧੋਧੈ ਸਭ ਸੀਕ
ਟਟਾਲੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਤ ਜੇ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੀ ਸਰਣੁ ਜਬਾ
ਵੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸਰਣੁ ਗਤਿ ਕੋ ਬੇਗਉ ਪਾਰੈ ॥ ਆਪ ਮਿਲਾਉ ਭੁਵ
ਭੈਟਾਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਭ ਤੰਜ ਮੋ ਕੋ ਭੁਜੈ ॥ ਘੋਰ ਮੋਹਿ ਜਗਤ ਭੁਭੇ ਤੰਜੈ ॥
੧੧੨ ॥ ਉਧਵ ਮੇਇ ਹਰਿ ਆਨ ਜੁਨਾਇਓ ॥ ਸਨਕਾਦਿ ਕਨਿ ਧਮੁ
ਖ ਪਾਇਓ ॥ ਚਿਰ ਦੇਹ ਹਿਓ ਸੰਦੇਹ ਨ ਕਈ ॥ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿ ਨ ਕੀ
ਬਿਧ ਸਭ ਧਾਈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਮਮ ਧੁਜਾ ਕਰੀ ॥ ਬਹੁਤ
ਭਾਂਤ ਉਸਤ ਤਾ ਬਿਸਤਰੀ ॥ ਮੇਰੇ ਭੁਜਨੁ ਹਿਰਦੈ ਮੰਧਾਰਿਓ ॥
ਹਸ ਕਲ ਤੰਤ ਕਾਲ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥ ੧੧੪ ॥ ਆਪ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬਕਾਰਿ

ਤਿਨਿਮਾਨਿਓ। ਦੁਵੈਤਭਾਵਤਜਬ੍ਹਮਪਛਾਨਿਓ। ਤਬਤਿਨਕੇ
 ਅਸਤੁਤਕਰਿਤੇਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੇਦੇਖਤਾਮਾਗੇਹੀ। ੧੧੫। ਸਬ
 ਹਨਿਕੋਮਾਨਿਦਬਢਾਇਓ। ਤਬਮੇਅਪਨੈਧਾਮਸਿਧਾਇਓ। ਤਾ
 ਤੇਉਧਵਾਇਹਤੁਮਜਾਨੋ। ਅਪਨਪਰਮਭਾਗਿਕਰਿਮਾਨੋ। ੧੧੬।
 ਅਸਨਕਾਵਿਕਰਿਸਮਾਨਤੁਮਕੀਏ। ਤੇਈਬਚਨਤੁਮਹਿਮੇਦੀਏ।
 ਤਾਤੇਗਮਾਨਏਹੀਉਰਧਾਰੋ। ਬ੍ਰਹਮਜਾਨਸਭਦੁਵੈਤਨਿਵਾਰੋ।
 ੧੧੭। ਅਮਾਮਧੀਨਿਰਿਤਾਰਿਹੋ। ਦੂਜੀਸਕਲਬਾਸਨਾਦਹੋ।
 ਮੇਮੇਸੇਹੁਇਨਿਜਪਦਕੋਪੇਇਹੋ। ਤਾਤੇਜਗਤਜਨਮਨਹਿਮੇਇ
 ਹੋ। ੧੧੮। ਨੇਹਗਾ। ਇਹਉਧਵਤੇਸੋਕਹਿਓਪਰਮਗਿਆਨ

ਨਿਜਸਾਰਾ ॥ ਯੋਕੇਗਹਿ ਨਿਜਪਟਲਪੈ ਛੂਟੈ ਸਭਸੀਸਾਰਾ ॥ ੧
 ੧੮ ॥ ੨੨ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤੋ ਮਹਾਪੁਰਾਣੇ
 ਕਾਦਸਸਕਿਧੇਸ੍ਰੀਭਾਗਵਾਨਉਪਵਸੀਬਾਣੇ ਹੀਸਗੀਠਾਯੰ ॥
 ਤੇਦਸੇਧਆਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸ੍ਰੀਸੁਕੇਵਾਚਾ ਚੋਪਈ ॥
 ਮੇਸੇਜੁਨਿਹਰਿਜੀਸੋਗਯਾਨਾ ॥ ਭਗਤਉਪਾਰਕਭੁਗਮਸਭ
 ਹਾਨਾ ॥ ਇਹਉਪਵਦਿਛਕਰਿਉਰਿਧਗੀ ॥ ਪਰਕਛੁਪ੍ਰਸ਼ਾਕ੍ਰਿ
 ਸ੍ਰਸੇਕਗੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਉਪਵਉਵਾਚਾ ॥ ਪ੍ਰਮਦੈਮਾਲਦੈਮਾ
 ਨਿਧਦੇਵਾ ॥ ਮੋਕੇਬਡੋਬਤਾਇਓਭੇਵਾ ॥ ਭਗਤਹੁਤੇਪਾਈਏ
 ਤੁਮਚਰਦਾ ॥ ਛੂਟੈਜਗਤਜਨਮਾਮਰੁਮਰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰੁਮ

ਬਏਕਪਸ਼ੁਕੋਕਹੈ॥ ਮੇਰੀਸਕਲਥਿਕਲਤਾਦਹੈ॥ ਜੇਬਹੁਸੁਤ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਕੋਜਾਨੈ॥ ਤੇਤੇਸਾਧੁਨਾਨਿਬਖਾਨੈ॥ ੩॥ ਮੁਕਤਿਹੋਤਬਹੁ
 ਪੰਥਨਕਹੈ॥ ਅਮਰੁਤੇਈਬਹੁਤੇਮਾਲਿਗਹੈ॥ ਤਾਤੇਤੇਉਪੰਥਅ
 ਸੇਖਾ॥ ਭੁਗਤਿਸਮਾਨਕੇਕਛੂਬਸੇਖਾ॥ ੪॥ ਜਾਂਜਾਂਪੰਥਤੁਮੇ
 ਪ੍ਰਭੁਪਈਏ॥ ਬਹੁਰਿਓਭਵਸਾਗਰਨਹੀਅਈਏ॥ ਜੋਪੰਥਕਿ
 ਪਾਕਾਰਿਕਹੈ॥ ਮੇਰੀਸਕਲਮੁਢਤਾਦਹੈ॥ ੫॥ ਤੁਮਬਿਨੁਇਹ
 ਦੂਜੇਨਹਿਕਹੈ॥ ਗਮਾਨਲਹੈਜੋਤੁਮਤੇਲਹੈ॥ ਉਪਵਾਮੇਸੀ
 ਪੁਛੀਬਾਣੀ॥ ਤਬਉਤਰਕੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਬਖਾਣੀ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾ
 ਨੇਵਾਚਾ॥ ਉਪਵਕਲਪਸਮਾਜਬਭੁਇਓ॥ ਭਾਇਹਤ

ਤਬ ਇਹ ਤਤਲੀ ਨਹੁ ਇਹਾਇਓ ॥ ਪੁਨਿ ਮੇਸਿ ਸੁਸਮੇਯ ਗਰਮ
 ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਸੁ ਤਤਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਈ ਸੁਤ ਪੁਨਿ ਬ੍ਰਹਮਪ
 ਛਾਇਓ ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ ਵਾਦ ਕਸੂ ਭੂਮਨ ਪਾਇਓ ॥ ਸਾਂਤਮ ਗਰਿਖ
 ਭ੍ਰਿਗੁ ਜਿਨਿ ਆਇ ॥ ਅਰੁ ਸੁਅੰਭੂ ਮਨੁ ਜੇਮ ਨ੍ਰਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਿ
 ਨ ਅਸਟ ਨਤੋ ਇਹ ਬਿਸਥਾਗਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੇ ਕੁਦ ਅਪਾਰਾਸੁ
 ਰਨਗਾ ਸੁਰਸਿਧਰੀ ਪ੍ਰਬਾ ॥ ਬਿਦਯਾ ਪਰਜਾ ਆਰੰਭੁ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਰਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਕਿਨਰ ਲਪੁਰਖਾਇ ॥ ਪਿ
 ਰਾਸਤਰਜਤਮਤਿ ਨਕੀਉਤ ਪਤਾ ॥ ਯਾਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੁਈ ਪ੍ਰਕਿ
 ਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਕੁਏ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਕੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਤੇ ਸੇ ਜਾਨੈ ਬੇਦ

१२६
 ११। ॥ ਬੇਦਤੰਤਸੋਕਤਹ੍ਰਿਗਹਿਓ ॥ ਆਪਸੁਭਾਵਸਮਾਨਤਿਨਕਹਿਓ ॥
 ११। ॥ ਜਿਉਜਿਉਤਿਨਕੇਭਏਸੁਭਾਵਾ ॥ ਤਿਉਤਿਉਜਾਨਿਓਸੁਤਕੇ
 ਭਾਵਾ ॥ ਤਿਉਹੀਤਿਉਮਾਚਰਣਨਿਕੇਰੇ ॥ ਤਿਉਤਿਉਆਪਸਿਮਿਤ
 ਬਿਸਤਰੇ ॥ १२। ॥ ਪਰਮਪਰਾਜੇਤਿਨਤੇਹੋਵੈ ॥ ਤੇਤਿਨਕੇਕ੍ਰਿਤਸਿ
 ਮਤਜੇਵੈ ॥ ਤਿਨਤੇਆਪਕਰੈਬਹੁਰੀਬਾ ॥ ਨਾਨਾਤਿਚਲਾਵੈ
 ਥਾ ॥ १३। ॥ ਮੇਸੀਬਿਧਿਉਪ ਜਜੇਪਾਖੰਡਾ ॥ ਗਯਾਨਮਰੁਪ
 ਰਮਹੋਰਿਸਤਖੰਡਾ ॥ ਮਮਮਾਕਾਰਿਮੋਹਿਤਹੋਵੈ ॥ ਤਾਤੇਤੰਤਪੰ
 ਥਨਹਿਜੇਵੈ ॥ १४। ॥ ਅਪਨੀਮਪਨੀਰਚਿਉਨਮਾਨਾ ॥ ਕਰੈਕਰ
 ਮਮਰੁਭਾਂਧੇਗਯਾਨਾ ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿਸਾਧਨਨਿਸੁਨਾਵੈ ॥ ਤਿਨ

ਤਿਨ ਤੇ ਕਲ ਆਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥ ਏਕੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਕਾਖੇ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਆਖੇ ॥ ਏਕ ਹਿਕ ਪੈ ਜਸ ਹਿ ਬਿਸਤਰੀ
 ਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਕਲ ਦੁਖ ਨ ਤੇਤਰੀ ਏ ॥ ੧੬ ॥ ਜਾ ਕੋ ਜਸੁ ਯਾਜਗ
 ਮੇ ਜੋ ਲੋ ਜੋ ਨ ਰਹੈ ਸੁਰਗ ਮੇ ਤੋ ਲੋ ॥ ਏਕ ਈਹਾ ਹੀ ਕਾ ਮਬਖਾ
 ਨੈ ॥ ਆਰੈ ਸੁਰਗ ਨ ਰਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ੧੭ ॥ ਜਾ ਤੁਨ ਈਹਾ ਕਰੈ
 ਭੋਗ ਨ ਕੋ ॥ ਈਹਾ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ॥ ਤਾ ਤੁਨ ਕੋ ਆਰੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਲ
 ਪੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭੋਗ ਕਰੈ ਸੁਖ ਕੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇ ਮੇ ਸੇ ਗੈਬ ਨ ਕ
 ਹਿ ਭੁਗਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਕੀ ਖਬਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਸਮ
 ਦਮ ਅਰੁ ਸਤਿ ॥ ਦੂਜੈ ਸਾਧ ਨ ਸਕਲ ਅਸਤਿ ॥ ੧੯ ॥ ਜੋ ਗਰੀ

१२१
 ਬਬਹੁਜਾਂਬਬਧਨੈ ॥ ਤਿਨਤੇਮੁਢਮੁਕਤਿਕੋਜਾਨੈ ॥ ਜਾਂਮਮਰਦਾਂ
 ਮਦੰਡਮਰੁਭੇਦਾ ॥ ਇਨਕੋਗਪੈਏਕਪਛਬੇਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਨਿਮਾਇ
 ਸਹਤਸਬਉਦਮਕਰੈ ॥ ਉਤਮਧਰਮਜਾਨਉਰਧਾਰੈ ॥ ਦਾਨ
 ਭੋਗਉਤਮਕਰਿਭਾਖੈ ॥ ਇਹੈਮੁਕਤਿਜਾਪਨਕਰਿਰਾਖੈ ॥ ੨
 ॥ ਏਕੈਜਗਦਾਨਤਪਗਾਹੈ ॥ ਏਕੈਜਮਨੇਮਨਸੀਕਾਹੈ ॥
 ਏਕੈਤੀਰਬਬ੍ਰਤਮਨਧਰੈ ॥ ਕਹੈਕਹਲੈਬਹੁਬਿਧਿਕਰੈ ॥ ੨੨ ॥
 ਤਿਨਤੇਜੁਰਗਾਦਿਕਜੁਖਪਾਵੈ ॥ ਛੀਨਭੁਏਈਹਾਰਿਰਿਮਾ
 ਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿਓਨੀਚਜੇਨਬਹੁਲਹੈ ॥ ਨਰਕਨਮੇਕੇਈਜੁਗ
 ਰਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਮਰੁਜਬਰਹੈਜੁਰਗਾਹੁਮਾਹੀ ॥ ਤਬਹੁਕਛੁਤ

ਖਪਾਵੈ ਨਾਹੀ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦਿ। ਮਾਮਭਿਮਾਨਾ। ਰਾਗ
ਦੇਖਾਇ ਰਖਾ। ਮਪਮਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਇਤਮਾਦਿਕ ਨਿਗ੍ਰਹੈ
ਨਿਤ ਰਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਕਉ ਨ ਭਾਤਿ ਸੁਖ ਲਹੈ। ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ
ਬਿਧਿ ਲੋਕ ਹਿਜਾਵੈ। ਕਾਲਤਹਾ ਹੁਤੇ ਢਹਾਵੈ। ॥ ੨੫ ॥ ਤਾ
ਤੇ ਉਪਦ੍ਰੁਮੁ ਹੈ ਜਾਗਾ। ਸੁਖਮ ਮਚਰਹੁ ਨਿਕੇ ਮਾਧਾਰਾ।
ਜਿਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨਿ ਚਿਤੁ ਪਾਠਿਓ। ਜਾਪਨ ਜਾਪ ਜ ਕ ਲ ਪ ਰ
ਹਰਿਓ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਉਪਦ੍ਰੁਜੇ ਸੁਖ ਹੋਈ। ਸੇ ਸੁਖ ਕ
ਹੁਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ। ਸੇ ਸੁਖ ਕਹਿਓ ਨਿਓ ਨ ਹਿਜਾਵੈ। ਸੇਈ
ਪੰਜਾਨੈ ਜੋ ਪਾਵੈ। ॥ ੨੭ ॥ ਸੇ ਪਾਵੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮਾਰੈ। ਅੰਗ

ਕਲਾਮਾਸਕੋਤਿਮਾਰੈ॥ ਅਮਾਮਧੀਨਾਨਿਰੰਤਰਹੈ॥ ੨੨ ੧੨੮
 ਜੀਸਕਲਕਾਮਨਾਦਹੈ॥ ੨੩॥ ਸਕਲਬਸਤਕੋਕੀਨੋਤਿਮਾ
 ਗਿ॥ ਅੰਤਹਕਰਣਖਰੋਵੈਗਾਗਿ॥ ਸਮਦਰਸੀਸੀਤਲਾਰਿ ਸਿਤ
 ਤਾ॥ ਅਮਾਰਿਤਵਨਹ੍ਰਿਦੈਦਿਢਬਿੰਤਾ ੨੪॥ ਤਾਕੋਦਸੇਦਿ
 ਸਾਸੁਖਰੂਪਾ॥ ਸੇਸੁਖਜੋਅਤਿਪਰਮਅਨੂਪਾ॥ ਜੋਜਨਮੇ
 ਰੇਸੁਖਕੋਜਾਨੈ॥ ਤਾਕੋਮਨੁਕਤਹੁਨਹਿਮਾਨੈ॥ ੨੫॥ ਤਾਕੋ
 ਸਭਾਅਧੀਨੈਰਹੈ॥ ਧਰੁਸੋਮੋਬਿਨੁਕਛੂਨਗਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਲੋ
 ਕਕੋਕਦੇਨਲੇਵੈ॥ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਪਲਾਰਿਤਨਦੇਵੈ॥ ੨੬॥
 ॥ ਸਭੁਬ੍ਰਹਮਾਨੈਨਨਹਿਦੇਖੈ॥ ਸਪਤਪਤਾਲਸੁਖਨਤਿ

ਫੁਲੇਖੇ। ਜੋਗਸਿਧਮਣੁਮਾਦਕਮਸਟਾ ਜੋਗੀ
ਜਿਨਹਿਤਜਾਪੈਕਸਟਾ। ੩੨। ਤਿਨਹੁਕੋਕਬਹੂਨਹਿਲੇ
ਈ। ਆਪਹੁਤੇਨਿਤਸੇਵੈਤੇਈ। ਮੁਕਤਿਨਿਕਾਇਹੀਰ
ਹੈਸਦਾਈ। ਪਰਮੇਰੋਜਨੁਛੁਵੈਨਕਾਈ। ੩੩। ਮੇਰੀ
ਏਕਸਦਾਪ੍ਰੇਤਾਕੋ। ਮਮਚਰਨਨਿਰਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕੋ। ਤ
ਹੀਤੇਮੇਰੇਪ੍ਰੇਸੇਈ। ਤਾਂਬਿਨੁਮੇਰੁਨਹੀਪ੍ਰੇਕੇਈ। ੩੪। ਤਿ
ਉਮੇਰੋਸੁਤਬਿਧਨਹੀਪਿਆਰੋ। ਨਹਸੀਕਰਜੇਰੂਪਹਮਾਰੋ।
ਨਹਿਪ੍ਰੇਤਿਉਸੀਕਰਖਨਿਭਾਈ। ਸ੍ਰੀਮਰਧੰਗੀਤਿਉਨ
ਹਿਜਾਈ। ੩੫। ਜਿਉਨਹਿਪ੍ਰੇਮੈਰੋਮਮਦੇਹਾ। ਜੈਸੇਤੁਮਸੇ

ਪਰਮਸਨੇਹਾ। ਤੁਮਸੇਭਗਤਿ ਮਹਾਧ੍ਰਮੈ ਹੈ। ਤਾਕੈ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ॥ ੨੬ ॥
ਰਿਨੈ ਹੈ ੩੬। ਇਛੁ ਜਾਰਹ ਤਾਮਰੁ ਜੀਤ ਲਹਿੰਦੈ। ਸਬ ਨਿ
ਰਵੈ ਰਸ ਕਲਪ ਰਸੁ ਹੋਇ। ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਸਦਾ ਦੇਖੈ ਸਭ ਮਾਹੀ।
ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਤਜੈ ਪਲ ਨਾਹੀ ॥ ੩੭ ॥ ਮੇਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਥਮੇ ਯੋਗ
ਉਕਾਰਿਓ। ਇਹੁ ਯੁਧਾਸ ਬੀਧ ਨ ਬਿਸਤਾਰਿਓ। ਪਰੁਤਾ ਕੈ ਅੰ
ਜੋ ਬਲੁ ਭਾਰੀ। ਕਾਟੀ ਮਾਯਾ ਸਕਤਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਏ
ਤੇ ਪਰਸਭੁ ਮਉਗ ਨ ਤਨਿਓ। ਉਲਟਾ ਮਾਇਮ ਮਚਰੁ ਨਿ
ਭਾਨਿਓ। ਮਰੁਸਭੁ ਯੁਧ ਤਾ ਕੈ ਬਸ ਰਹੈ। ਜੇਤੁ ਜਿਸੇ ਬਿਨੁ
ਕਛੂ ਨਗਹੈ ੩੯। ਬਹੁਤ ਨ ਕੇਭਵ ਬੀਧ ਨ ਦੇਹੈ। ਨਾਵ ਪ੍ਰਗ

ਟਕਰਿ ਮੇਰੇ ਕਰੈ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੇ ਮਮਚਰਣੁ ਨਿਲਾਵੈ ॥ ਸ
ਦਾ ਸਬਨ ਤੇ ਆਪ ਛੁਪਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਮਹੀ ਕਾਰ ਮਮਤਾ
ਰਿਮਾਨੈ ॥ ਮੇਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੇ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਗੁਣਾ ਤੀਤਤਾ
ਜਨ ਕੇ ਪਾਛੇ ॥ ਇਹ ਤਨੁ ਧਰੈ ਫਿਰੈ ਮੇਰੇ ਪਾਛੇ ॥ ੪੧ ॥ ਸਾਤ
ਕਰੁਣ ਧਾਰੀ ਇਹ ਦੇਹ ॥ ਕਰੈ ਧੁਪਤਾ ਚਰਣੁ ਨਿਖੇਹ ॥ ਨਿ
ਹਕਿ ਚਨਤ ਨਹੂ ਨਹਿ ਰਕਤ ॥ ਮੇਰੀ ਸੋਨਿਤੀ ਮਨੁ ਰਕਤ ॥
੪੨ ॥ ਸੀਤਲ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਿਗਤਿ ਮਾਭਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤ ਸ
ਭਏ ਕਸਮ ਮਾਨਾ ॥ ਕੇਹੂੰ ਕਾਂ ਮਚਲੈ ਨਹੀ ਬੁਧਿ ॥ ਮੇਰਿ ਸੇਵ
ਪਾਈ ਮਾਤਿ ਜੁਧਿ ॥ ੪੩ ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੁੰਤੈ ਨਿਤ ਨਿਜ ਪ੍ਰੇਰੈ ॥

ਭੇਜ ਨਾ ਮੈਂ ਸੁਖ ਕੋ ਲੈ। ਤਾ ਸੁਖ ਕੋ ਸੁਖ ਜਾ ਨੈ ਤੇਈ। ੮੩
 ਰਸ ਕਲਸ ਮਝੈ ਨਹਿ ਕੋਈ। ੮੪। ਨਿਜ ਪ੍ਰੇਮਿ ਜਨ ਨਿਸਿ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਸਪ੍ਰੇਮ ਭਵਿਤ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨਾ ਮਾਵੈ। ਬਿਖਮ
 ਨ ਕੇਵਲ ਸਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਇੰਦ੍ਰੀਜੀਤ ਸਕੈ ਨਹਿ ਕੋਈ। ੮੫
 ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਇ ਮਮ ਜਬ ਹੀ। ਬਿਖਮ ਕਛੂ ਨ ਸਕੈ ਕ
 ਰਿਤ ਬਹੀ। ਬਿਖੇਸ ਤੇ ਮੇਸ ਕਲ ਨਿਵਾਰੇ। ਮਾਪ ਮਿਲਾਉਤ
 ਵਭੈ ਇਟਾਰੇ। ੮੬। ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਲੈ ਮਸਮਾ
 ਹੋਇ ਪ੍ਰੀਤ ਭੁਕ ਸੁਭ ਸਮਾ। ਤਿਉ ਮਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕੈ
 ਹੋਈ। ਜਨੈ ਪਾਪ ਹੋ ਨਹਿ ਕੋਈ। ੮੭। ਬਹੁ ਰਿਓ ਪਾਪ ਕ

ਸਤੁਗਾਨਿਗਦੇ ਮਸਿਮਪੁਨੇਮਾਦਿ

ਗੁਨਿਕਟਿਨਾਮਾਵੈ। ਭੁਗਤਿਪੁਤਾਪਮੋਹਿਜਪਵੈ। ਸਾਧੈਸਿ
ਧਜੋਗਮਸਟਾਂਗ। ਬਹੁਬਿਪੁਜਗਿਹੋਹਿਜੋਸਾਂਗ। ੪੮॥
ਸਾਂਖਥੀਚਾਰਸਕਲਜਿਉਜਾਨੈ। ਬੇਦਪਛੈਦੇਵੈਸਭਦਾਂਨੈ।
ਤਪਹਿਕਰੇਇੰਦ੍ਰੀਮਨਬਾਧੈ। ਅਭਿਰਸਕਲਧਰਮਨਕੋਜਾਧੈ।
੪੯॥ ਤੇਹੁਮੋਹਿਕਦੇਨਪਵੈ। ਭੁਗਤਿਮੋਹਿਤਤਕਾਲਮਿਲ
ਵੈ। ਏਕਭੁਗਤਿਮੋਕੋਬਾਸਿਕਰੈ। ਨੂਜੈਤੇਮਤਾਮੰਤਰੁਪਰੈ।
੫੦॥ ਸਰਧਾਸਹਤਕਰੈਮਮਭੁਗਤ। ਤਾਜੋਮੇਰੀਮਤਾਮਾ
ਸਕਤਿ। ਮੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿਸਕਲਕੋਈਜਾ। ਮੇਬ੍ਰਿਹਮਵਰੈਸਕ
ਲਾਮਨੀਜਾ। ੫੧॥ ਜੋਮੇਭੁਗਤਿਨਿਕੋਮਾਧੀਨ। ਤੇਮੋਜੋਜਿ

ਉਜਲਸੋਮੀਨ। ਜੇਚੰਡਾਲਕੁਗਤਿਮੇਆਵੈ। ਤਾਹੀਤਨਨਿ १੩੧
ਗਲਤਾਪਵੈ। ੫੨। ਬਰਤਾਮਾਸਮਸਬਬੰਦਨਕਰੈ।
ਤਾਪਗਰੇਇਸੀਸਪਰਧਰੈ। ਤੀਨੋਕੁਵਨਸਦਾਬਸਤਕੈ।
ਮੇਰੀਕੁਗਤਿਬਿਰਾਜੈਜਾਕੈ। ੫੩। ਬਿਦਿਆਪਦੈਧਰਮ
ਬਹੁਕਰੈ। ਨੀਵਦੈਆਬਹੁਬਿਧਬਿਸਤਰੈ। ਸੰਤਵੰਤਅਰੁ
ਦਿਛਸੰਤੋਖ। ਕਬਹੂੰਕਹੈਨਹੀਰੋਖ। ੫੪। ਕਜਟਜ
ਹਿਤਪੁਰਣਤਪਸਾਧੈ। ਮਨਇੰਦ੍ਰੀਦੇਹਾਦਕਥਾਧੈ। ਤੀਰਥ
ਬਰਤਮਾਦਿਦੇਜੇਤੇ। ਸਭਾਮਾਚਰਣਕਰੈਜੇਤੇਤੇ। ੫੫।
ਪਰਸੋਮੇਰੀਕੁਗਤਿਨਹਈ। ਤੋਨਿਗਮਲਨਹਿਹੋਵੈਕਈ।

ਬਿਨੋ ਮਾਚ ਦੂਥੋ ਬਿਨਿ ਚੇਤਾ ॥ ਮਨੀ ਦਾ ਸੁਕ ਲਾ ਬਿਨੁ ਨੇਤਾ ॥ ੫
 ੬ ॥ ਤੈਲੋ ਜਾਧ ਭੁਗਤਿ ਨਹਿ ਕੈਐ ॥ ਭੁਗਤਿ ਬਿਨਾ ਉਰ ਸੁਪਨ ਲ
 ਐ ॥ ਦ੍ਰਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇਜਾ ਕੇ ਚੇਤਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਰਵੈ ਮੇਰੇ ਹੇਤਾ ॥ ੫੭ ॥ ਕਬ
 ਹੂੰ ਬਾਹਿਗਦਗਦ ਹੋਈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਚੇਗਾ ਵੈ ਸੋਈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਮ
 ਧਰਮ ਪਰਸੁਰਗਾ ਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਗਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ੫੮ ॥
 ਕਬਹੂੰ ਨਿਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੇਭਾ ਨਿਬਿਸਤ ਰੈ ॥
 ਲੋਕ ਬੇਦ ਕੀਲਾਜ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜਿਉ ਉਨਮਤ ਸਕਾਯਿ ਉਠਾਨੈ ॥
 ੫੯ ॥ ਜੇ ਮੇਰੀ ਮੇਸੋਜ ਨੁਹੋਈ ॥ ਤਿਭੁ ਦਨ ਸੁਪ ਕਰਤ ਹੋ ਸੋਈ ॥
 ਸਕਲ ਭੁਵਨ ਕੇ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਕਲ ਭੁਵਨ ਕੇ ਜਨਤਾਰੈ ॥ ੬੦ ॥

ਜੈਸੇ ਹੇਮਮਲ ਨਤਾਹੇਈ ਬਹੁਜਲਮਾਰਿਏਈਏਸੇਈਐਐਐ ॥੧੩੨॥

ਤਨਬਹੁਤਬਿਧਿਕੀਜੈਹੇਮਹਿਬਹੁਤਕਸੇਈਦੀਜੈ॥੬੧॥੫

ਕੇਹੁਬਿਸੁਧਨਹੇਈਕੋਟਜਤਨਕਰੈਜੋਰੋਈਜੋਈਹੇਮ

ਮਗਨਿਮੇਦੀਜੈ॥ਦੇਕਰਿਛੁਕਤਪਤਮਤਕੀਜੈ॥੬੨॥

ਤਤੇਕੋਈਮਲਨਹਿਰਹੈ॥ਅਪਨੇਸੁਧਰੂਪਕੋਗਹੈ॥ਤਿਉ

ਹੀਜਤਨਕਰੈਬਹੁਕੋਈ॥ਅਰੁਮਾਤਮਨਿਗਮਲਨਹਿਹੋਈ॥

੬੩॥ਮੇਰੀਭਗਤਿਮਾਹਿਜਬਾਮਾਵੈ॥ਤਬਜਭਕਰਮਮਲ

ਨਛੁਟਕਾਵੈ॥ਸਿਰਮਲਹੋਇਲਹੈਨਿਜਰੂਪਾ॥ਪਾਵੈਮੋਹਿਤਜੈਤ

ਵਰੂਪਾ॥ਜਿਉਜਿਉਮੇਰੀਭਗਤਹਿਕਰੈ॥ਮੇਰੇਗੁਣਨਿਰਿ

ਦੇ ਮਹਿਧਰੇ ਸਦਨ ਕੀਰਤਨ ਸਿਮਰਨ ਠਨੈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ॥
ਵਰਥਾ ਸਨਭਨੈ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਪ੍ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਗਯਾਨਾ ॥ ਦਿਖੈ ਬ
ਹਮ ਮਿਟੈ ਸਭ ਆਨਾ ॥ ਵੈਤਰੁ ਵਕਤ ਹੂੰ ਨਹਿ ਰਹੈ ॥ ਨਿਰਭੈ
ਨਿਜ ਨੰਦ ਪਦ ਲਹੈ ॥ ਨੈਨ ਨਿਮਾਰਿ ਰਹੁ ਜਿਉ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕ
ਛੂਨ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਪੁੰਨਿ ਜਿਉ ਜਿਉ ਐਖ ਦਾਹਿਲ ਗਾਵੈ ॥ ਤਿਉ
ਤਿਉ ਦਿਸਾਟੇ ਹੋਤ ਨਿਤ ਆਵੈ ॥ ੬੧ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਕਲ ਬਸਤ
ਕੇ ਦੇਖੈ ॥ ਮਾਧਿਧਰਮ ਸੁਖੀ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰੂ
ਪ ਦਿਛਾ ਮੰਜਨਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਦੇਖੈ ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ੬੨ ॥ ਜੇ ਸੀ
ਸਾਰ ਸੁਖ ਨ ਕੋਧ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸੀ ਸਾਰ ਮਾਹਿ ਬਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਅਰੁ

ਜੋਧਾਵੈ ਮੇਰੇ ਚਰਣਾ ਪਾਵੈ ਮੋਹਿ ਮਿਟੈ ਭਵ ਮਰਣਾ ॥ ੬੯ ॥
 ਤਾਤੇ ਸਭੁ ਸਾਧਨ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਨਹੁ ॥ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨ ਦੁਵੈ ਤਸੇ ਮਾਨਹੁ ॥
 ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮ ਸਕਲ ਕੋਤਿ ਮਾਰੋ ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਮਮ ਚਰਣੁ ਨਿ
 ਮਤੁ ਰਾਗੋ ॥ ੧੦ ॥ ਜੋਧਾਹਿ ਭੁਵਹਿ ਚਾਹੈ ਫੁਟ ਕਾਇਓ ॥ ਅਰੁ ਚਾ
 ਹੈ ਮਮ ਚਰਨ ਨਿਮਾਇਓ ॥ ਤੇਤਿ ਨ ਕੀਸੀ ਗਤਿ ਪਹੁੰਚੈ ॥ ਜੇਨ
 ਰਜੁ ਵਤੀ ਸੀ ਗਤਿ ਕਰੈ ॥ ੧੧ ॥ ਜੁ ਵਤੀ ਸੁਖ ਸੁਨੈ ਨਹਿ ਸੁਵਨਾ ਨੈ
 ਨ ਨਿਦੇਖੇ ਕਰੈ ਨ ਗਵਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੂਲਿ ਹੋਵੈ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਮਨ ਬ
 ਚਕ੍ਰਮ ਨਿਰੰਤਰਿ ਭੁਜੈ ॥ ੧੨ ॥ ਮੇਸੇ ਬੀਧਨ ਕਹੂੰ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਟ ਸੀ
 ਗਿ ਕਰੈ ਨੈ ਕੋਈ ॥ ਨਿਭੁ ਜੋ ਖਤਾ ਮਰੁ ਜੋ ਖਸੀ ਗੀ ॥ ਬੀਧਨ ਕ

ਹੈ ਹੋਤ ਪ੍ਰਸੰਗੀ ॥ १३ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਹਿਤ ਜੈ ॥ ਸਾ ਵਧਾਨ ਮ
 ਮਚਰਦੁ ਨਿਭ ਜੈ ॥ ਨਿਰਭੈ ਠੋਰ ਕਰੈ ॥ ਮਸਥਾਨਾ ॥ ਮੋਖਿ ਨ ਸੰਗ
 ਤ ਜੈ ਸਭੁ ਆਨਾ ॥ १४ ॥ ਮੇਰੇ ਯਜਾਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕਰੈ ॥ ਯੇ ਮਸਹਿਤ
 ਹ੍ਰਿਦੈ ਮੇਧਰੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਰਾਖੈ ॥ ਉਧਵਾ ਮੇਰ ਪ੍ਰਸ
 ਕੋ ਭਾਖੈ ॥ १५ ॥ ਉਧਵੇ ਵਾਚਾ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਹਿ ਕਵਨ ਬਿਧਿ
 ਯਾਵੈ ॥ ਕਵਨ ਰੂਪ ਮੇਰਿ ਤਲਗਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮੁਕਤਿ ਸੇਵਤੁ ਮਚ
 ਰਦੁ ॥ ਪੁਰਜੇਚ ਹੈ ਮਿਟਾਇ ਓਮ ਰਦੁ ॥ १६ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ
 ਤੁਮ ਕਰਦੁ ਕਰੈ ॥ ਯਜਾਨ ਜੋਗ ਬਾਣੀ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਸੁਨਿ ਉਧਵ
 ਨਿਜ ਜਨਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਹਰਨੀ ਮਾਪ ਬਖਾਣੀ ॥

੧੧੧) ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇਵਾਰਾ ॥ ਉਧਤੋਕੋਧਯਾਨਸੁਨਾਉ ॥
 ਜੋਗਸਹਤਸਭਾਮੰਗਬਤਾਉ ॥ ਜੋਗਸਹਤਜੋਧਯਾਨਹਿਕਰੈ ॥
 ਤੋਮਨਬੇਗਰਾਜਿਹਧਰੈ ॥੧੨॥ ਜਮਾਮਾਜਨਮੇਮਸਥਿਰੁ
 ਈ ॥ ਜੀਘਨਪਰਕਰਿਗਥੈਦੇਈ ॥ ਦੇਹਜਮਾਨਚਲੈਨਹਿਡੋਲੈ ॥
 ਨਾਸਾਦਿਸਾਦਿਕਛੂਨਹਿਬੋਲੈ ॥੧੩॥ ਇਨ੍ਹਾਪੁਰਕੁੰਡੁਕਾਥਿਰੁ
 ਕਰੈ ॥ ਧੁਨਰੇਚਕਪੰਗੁਲਾਨਿਸਰੈ ॥ ਬਹੁਰਿਓਪੁਰਪੰਗੁਲਾ
 ਦੁਆਰਾ ॥ ਇਨ੍ਹਾਨਿਸਾਰੇਬਾਰੰਬਾਰਾ ॥੧੪॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅਰਥਸਕਲ
 ਪਰਹਰੈ ॥ ਮੇਰੇਹੇਤੁਹਿਦੈਮਹਿਧਰੈ ॥ ਉਧਵਦਵੈਬਿਧਿਜੋਗਕ
 ਹਾਵੈ ॥ ਤਾਬੇਦਹਿਸਤਗੁਰਤੇਪਾਵੈ ॥੧੫॥ ਸੰਤਸਹਤਨਾਮਸ

ਗੁਰੂ ਅੰਗਬਿਨਾਸੋਕਹੀਏਅਗੁਰੂ। ਤਾਤੇਜੋਸਗਰਗੁਸੇਨਾਮ।
ਸੋਉਤਮਹੈਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ। ੧੨। ਪੁਰੇਗਥੇਰੇਚਕਕਰੇ। ਓ
ਅੰਕਾਰਮੰਤ੍ਰਉ ਰਧਰੈ। ਘਟਾਨਾਦਤੁਲਉਰਧਜਾਵੈ। ਤਾਸੋਮਿ
ਲਿਕਰਿਪ੍ਰਾਣੁਚਲਾਵੈ। ੧੩। ਇਉਂਤ੍ਰਿਕਾਲਾਮਭਿਆਸੈਕੋ
ਈ। ਪ੍ਰਾਣੁ ਮਾਜਹੀਮੈਬਿਰਹੋਈ। ਬਹੁਰਿਓਰਿਦੈਕਮਲਕੋ
ਯਜਾਵੈ। ਮਮਦਪੰਥਰੀਜੋਬਿਗਸਾਵੈ। ੧੪। ਮਮਉਧੈਮੁਖ
ਤੇਉਰਧਕਰੈ। ਤਾਕੇਸਪਸੁਰਜਹਿਧਰੈ। ਸੁਰਜਮਹਿਪੂਰਨ
ਸਾਸਿਮਾਨੈ। ਸਾਸਿਮਹਿਮਨਲਤੇਜਮੈਇਮਾਨੈ। ੧੫। ਮਮਨ
ਲਮਧਮਮਰੂਪਹਿਯਜਾਵੈ। ਪ੍ਰਮਧੀਤਜੋਮਨਹਿਲਗਾਵੈ। ਅੰ

ਗੁਰਸਮਾਨਚਤੁਰਭੁਜਰੂਪਾ ॥ ਅਤਿਸੀਤਲਸੁਖਦਾਨਮ
 ਰੂਪਾ ॥ ੨੬ ॥ ਨੈਤਨਜਨਲਮੇਪਤਨਜਾਮਾ ॥ ਤਤਿਤਤੁ
 ਲਾਮੀਬਰਗੁਚਿਧਾਮਾ ॥ ਮੰਦਹਾਸਸੇਭਾਨਿਧਾਨਨਾਮ
 ਕਰਾਂਕ੍ਰਿਤਕੁੰਡਲਸੁਭਕਾਨਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਕਿਠਿਕੋਜਤਕਮਣ
 ਮਰੁਬਨਮਾਲਾ ॥ ਉਗੰਕ੍ਰਿਗਲੇਤਲੰਛਬਿਜਾਲਾ ॥ ਸਿਖਾਮ
 ਰੁਚੇਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਾ ॥ ਹਸਤਚਾਰੂਸੇਭਾਸਦਮਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਹੇਮਮੁਕਦਹੀਰਾਮਣਜਰਿਓ ॥ ਅਤਿਸੇਭਾਇਮਾਨਸਿਰਧ
 ਰਿਓ ॥ ਭੁਗਲਿਤਿਲਕਾਮੀਭੁਜਬਰਨੈਨਾ ॥ ਭਗਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁ
 ਧਾਕੇਮੇਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਰਕੰਕਣਮੰਗਲਮੁਦ੍ਰਕਾ ॥ ਪਗਤੁ

ਪਰਕਟਿਮੇਛੁਦ੍ਰਕਾ॥ ਅੰਕਸੁਬਜਗਤੁਜਾਅਗਬੰਦ, ਚਿਹਨਤਚ
ਰਣਹਰਣਦੁਖਦੰਦਾ॥ ੯੦॥ ਨਖਮਣਗਣਮਾਤਿਪ੍ਰਕਾਪ੍ਰਕਾਸ॥
ਉਗਮਗਯਾਨਾਮੰਧਤਮਨਾਸ॥ ਅਭਿਰਸਕਲਾਮੰਗਨਬਹੁਭੁ
ਖਣ॥ ਜਿਨਕੇਯਜਾਨਮਿਦੈਸਭਦੁਖਣ॥ ੯੧॥ ਬੈਸਾਕਿਜੋ
ਰਪਰਮਸੁਕੁਮਾਰ॥ ਨਖਸਿਖਯਜਾਵੈਬਾਰੰਬਾਰ॥ ਚਰਣਨਿਤੇ
ਪ੍ਰਿਤਾਮੰਗਾਰਿਯਜਾਵੈ॥ ਏਕਹਿਗਾਰਿਏਕਹਿਛੁਟਕਾਵੈ॥ ੯੨॥ ਅਭਿ
ਉਲੈਨਖਤੋਸਿਖਪ੍ਰੀਤ॥ ਨਿਸਾਦਿਨਹਿਦੈਯਜਾਵੈਸੀਤ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਨਾਸਕਲਪਰਹੈ॥ ਮੇਰੇਰੂਪਾਅਭਿਗਮਨਪਰੈ॥ ੯੩॥ ਯਾਬਿ
ਧਿਜਬਮਨਹਿਚਲਹੋਈ॥ ਤਬਾਫਿਰਿਅੰਗਨਯਜਾਵੈਕੋਈ॥

ਅਤਿਉਦ੍ਰੁਮੁਖੀਮੇਮਨੁਧਾਰੈ॥ ਅਭਿਰਜਕਲਚਿਤਵਨਨਿਵਾਰੈ॥ ੧੩੬
 ੮੪॥ ਯਾਬਿਧਮਨੁਮਪਨੇਬਸਿਓਈ॥ ਤਬਬਿਰਾਟੇਮੇਧਰੈਓਈ॥
 ਸਕਲਬਿਰਾਟਰੂਪਮਜਾਨੈ॥ ਜੋਤੋਭਿੰਨਕਛੂਨਹਿਆਨੈ॥ ੮੫॥
 ਯਿਉਬਿਰਾਟਮਸਰੂਪਹਿਜਾਨੈ॥ ਨਿਹਚਲਭਇਓਭੇਦਕੋਭਾ
 ਨੈ॥ ਤਬਤਾਂਹੂੰਤੇਮਨੁਨਿਰਵਾਰੈ॥ ਸੁਧਨਿਰੰਜਨਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰੈ॥
 ੮੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਨਿਰੰਤਰਕਰੈ॥ ਸਭਾਮਾਕਾਰਦੂਰਪਰ
 ਹਰੈ॥ ਅਤਮਬ੍ਰਹਮਏਕਕਾਰਿਦੇਖੈ॥ ਚੇਤਨਰੂਪਮਖੰਡਤਲੇਖੈ॥
 ੮੭॥ ਨਿਜਾਨੰਦਨਿਹਚਲਨਿਰਧਾਰੈ॥ ਸਤਸਰੂਪਵਾਰਨਹੀਧਾਰੈ॥
 ਗ॥ ਏਕਾਮਜਨਮਾਮਾਧੇਮਾਧਾ॥ ਸੁਖਦੁਖਗਤਧ੍ਰੁੰਨਨਹੀਧਾਰੈ॥

੬੮ ॥ ਕਾਲ ਨ ਕਰਮ ਜੀਵਨ ਹੀ ਮਾਯਾ ॥ ਮਾਧੋ ਮਾਧ ਨਿਰੰਜ
ਨ ਗਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਮਰਗ ਮੁਖ ਤੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਠੈ ਪਤਿ ਗਾ ਕੋਈ ॥
੬੯ ॥ ਬਹੁ ਗਿ ਮਗਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਜਮਾਵੈ ॥ ਤਬ ਹਿ ਪਤਿ ਗਾ ਨਾਮ ਗ
ਵਾਵੈ ॥ ਮੇਸੇ ਮਾਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਏਕ ਜਨ ਕਰਿ ਦਵੈ ਨਿਵ
ਰੈ ॥ ੧੦੦ ॥ ਮੇਸੀ ਭੁੰਤਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ਕਰਤੋ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਹਿ ਮਨ ਧਰਤੋ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣਾ ਕਾਰਸ ਕਲਕ੍ਰਮੁ ਭਾਰੈ ॥ ਜੋਇ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਸੇਵਤ ਸੇਜਾਰੈ ॥ ੧੦੧ ॥ ਹੁਵੈ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਿ ਜਾ
ਵੈ ॥ ਜਗਾਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਝਨ ਹੀ ਮਾਵੈ ॥ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਭਵ ਦੁਖ ਨ
ਦਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਜਾਨਿ ਦੁਖ ਦਲੈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਵੇਗਾ ॥ ਇਹ ਪੈ ਰੋਤੇ

ਸੋਕਹਿਓਨਾਕਾਰਿਯਹਿਪੁਰਜਾਇ। ਪਰੁਜਾਂਮੇਬਹੁਬਿਘਨਿਹੈਤੇ ੧੩੧
ਭਾਖਓਸਮਾਝਾਇ। ੧੦੩। ਇਤਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤਮਹਾਪੁਰਾਣੇਏਕਾ
ਦਸਮਕੰਧੇਸ੍ਰੀਭਾਗਵਾਨਉਪਵਸਤ੍ਰਾਦੇਭਾਖਾਟੀਕਾਜੀਚਤਰ
ਦਸੇਘਾਇ। ੧੪੪। ਸ੍ਰੀਭਾਗਵਾਨੇਵਾਚਾ। ਉਪਵਜੋਗਪੰ
ਥਸਮਾਝਾਉ। ਤਾਮੇਬਹੁਤੇਬਿਘਨਬਤਾਉ। ਜੇਇੰਦ੍ਰੀਮਨਪ੍ਰਾਣਹਿਬਾ
ਧੈ। ਸਾਵਧਾਨਹੁਇਜੇਗਹਿਸਾਧੈ। ੧। ਸੋਮੰਧਰੈਆਪਨੋਚਿਤਾਤਕੋ
ਸਿਧਬਿਘਨਹੈਨਿਤਾ। ਜੇਤਿਨਸਿਧਨਕੋਪਹਰੈ। ਸੋਮਮਚਰਣਨਿ
ਕੋਮਹੁਸਰੈ। ੨। ਤਿਨਸੋਕਬਹੀਰਹੈਲੁਭਾਇ। ਸੋਸ੍ਰਮਸਕਲਾਬਿਰ
ਥਾਹੋਇਜਾਇ। ਸੋਮੇਸੇਬਚਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਨਧਾਰਿ। ਉਪਵਕੀਨੀਪ੍ਰਸ਼

ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਉਧਵੁ ਉਵਾਰਾ ॥ ॥ ਕੋਪਰਕਾਰਧਾਰਣਾ ਦੇਵਾ
ਅਮਰਸਿਧਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਧਿ ਭੇਵਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕਹੈ ॥ ਜੇਗ
ਨਿਕੋ ਬਿਧਨ ਨਿਕੋ ਦੋਹੈ ॥ ੪ ॥ ਤੁਮ ਅਧੀਨ ਸਿਧਿ ਪੈਸ ਕਲਾ ॥ ਤੁਮ ਰੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਹੋਇ ਨਾਮ ਕਲਾ ॥ ਉਧਵੁ ਪ੍ਰਸੂਰਿ ਦੈ ਮੇਧਾਗੀ ॥ ਤਬ ਬੋਲੈ ਗਾਧ
ਲਮੁਰਾਗੀ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੇਵਾਰਾ ॥ ਉਧਵਾ ਸਿਧਾ ਮਠਾਹ
ਕਹੀਏ ॥ ਅਮਧਾਰਣਾ ਕਰੇ ਤੇਲਹੀਏ ॥ ਤਿਨੇ ਮੇਅਸਟ ਸਿਧ ਪਰ
ਧਾਨਾ ॥ ਵਸਮਧਮ ਤੇ ਕਰੇ ਬਖਾਨੈ ॥ ੬ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਦੇਹ ਰੂਪ ਅਵੁਹੈ
ਈ ॥ ਕਤਹੂੰ ਨਹੀ ਅਵਰਹੁ ਨਿਕੋਈ ॥ ਅਵੁਮਾਨਾਮ ਸਿਧ ਯਯਾ
ਨੈ ॥ ਅਹਮੋਹਨੀ ਮਾਯਾ ਮਾਨੈ ॥ ੭ ॥ ਜੇਤਨ ਕਰੈ ਮਹਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥

ਜਗਤਹੋਕਛੁਵਾਰਨਧਾਰਾ ਮਹਿਮਾਨਾਮਸਿਧਸੋਕਹੀਏ।
 ਕਬਹੂੰਭੂਲਿਨਤਾਕੋਗਹੀਏ। ੮। ਜੇਯਾਦੇਹਹਿਮਤਿਲਘੁਕਰੈ।
 ਮੁਸਨਾਮਾਵੈਦਿਸਦਨਧਰੈ। ਸੋਇਹਲੈਘੁਮਾਸਿਧਕਹਾਵੈ। ਮਮ
 ਜਨਯਾਕੇਨਿਕਟਿਨਾਮਾਵੈ ੯। ਜੇਜੇਇੰਦ੍ਰੀਭੋਗਨਿਕਰੈ। ਜਗ
 ਕਹੂੰਬਿਖੀਮਨਾਬਿਸਤਰੈ। ਤਿਨਸਭਭੋਗਨਿਜਾਕਹਿਲੀਏ। ਘੁ
 ਪਤਨਾਮਸਿਧਸੋਕਹੀਏ। ੧੦। ਏਕਠੋਰਹੂੰਬੈਠਰਹੈ। ਦੇਖੈਸੁਨੈਸ
 ਕਲਕੀਕਹੈ। ਤਾਹਿਮਰੋਚਰਰਹੈਨਕਾਣੀ। ਸਿਧਕਾਸਕਸਿਧਕ
 ਹਾਣੀ। ੧੧। ਇੰਦ੍ਰੀਦੇਹਬੁਧਮਨਪ੍ਰਾਨ। ਤਿਹੁਲੋਕਨਿਨਕੋਮਸਬ
 ਨ। ਤਿਨਕੋਤਿਉਪੈਰੈਜਿਉਜਾਨੈ। ਤਾਹਿਣੀਸਤੈਸਿਧਬਖਾਨੈ ੧੨।

॥ ਬਿਖੈ ਸੁਖ ਨਿਕੋ ਕਦੇ ਨਗੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਮਾਤਿ ਮ ਨੀ ਦਤਰੈ ॥ ਨਾਮ ॥
 ਵਸਥਾ ਸਿਧਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਭਗਤਿ ਨਿਕਾਇ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਜੇ
 ਜੋਇ ਛਾਮਨ ਮੇਲਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਸਕਲ ਪਲ ਕੇ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ਬਸਿ
 ਤਾ ਨਾਮ ਸਿਧੈ ਸੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਜਨਾ ਮਾਦਰੈ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮ ॥
 ੧੪ ॥ ਅਸਦ ਸਿਧਏ ਮਾਤਿ ਪਰਧਾਨ ॥ ਇਨ ਤੇ ਮਧਮ ਭਾਂਖਾ
 ਨਾ ॥ ਤਨ ਕੇ ਗੁਣੁ ਬਿਆਪੈ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮ ਅਨੂਗਮ ਕਹੀਏ
 ਸੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ਦੂਰੈ ਹਿਸਦੁ ਨ ਚੁਨੈ ਸਬ ਬੈਨ ॥ ਦੂਰ ਦਰਸੈ ਦੇ
 ਖੈ ਸਭ ਨੈਨ ॥ ਮਨ ਕੇ ਬੇਗ ਮਨੈ ਜਬ ਧਵੈ ॥ ਕਾਮ ਭੂਪ ਬਹੁ ਪਬ
 ਨਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥ ਪ੍ਰਕੇਤਨ ਮੇ ਕਰੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਸਿਧ ਛੁਠੀ ਪਰਕਾਇ

ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਨਿਜਾਇਛਾ ਤੇਤਜੈਸਰੀਗ ॥ ਸੋਧੁਛਿਦਮਿਤਯੋਬੀ
 ਗ ॥ ੧੧ ॥ ਮਿਲੇਅਪਰਜਨਿਬਿਚਰੈਦੇਵਾ ॥ ਦੇਖੇਤਿਨਹਲਹੈ
 ਸਭਭੇਵਾ ॥ ਸੋਧੁਰੋਕੀਨ੍ਹਾਦਰਸਨਕਹੀਏ ॥ ਮਿਥਯਾਫੁਲਹੈਕ
 ਦੇਨਗਹੀਏ ॥ ੧੨ ॥ ਜੇਸਿਕਲਪਕਰੈਜੋਏਈ ॥ ਜਬਾਸਿਕ
 ਲਪਕਹੀਜੈਜੋਈ ॥ ਜਹਾਗਾਇਓਰਹੈਤਹਜਾਵੈ ॥ ਮਧੁਤਿ
 ੧੦ ਹਾਤਿਗਾਤਿਸਿਧਕਹਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਏਦਸਮਿਲਾਅਚਾਦਸਕ
 ਹੀਏ ॥ ਮੋਰਹੈਪੰਚਤੁਛੁਨਹੀਏ ॥ ਬਤਮਾਨਾਮਭੂਤਭੈਵਿਖਾ
 ਸਭਕਛੁਜਾਨੈਲਖਾਮਲਖਾ २੦ ॥ ਇਹਹੈਸਿਧਤ੍ਰਿਕਾਰਾਨਾ ॥
 ਮਾਰੈਸਿਧਬਖਾਨੁਆਨਾ ॥ ਜੀਤਓਜਨਮਾਦਿਜੇਵੈਦਾ ॥ ਤਿਨ

ਹਿਨਿਵਾਰੈਸੋਆਵੈਦਾ॥ ੨੧॥ ਬਿਖਿਅਰੁਮਗਨਿਸੁਰਜਲਬੰਡਾ॥
ਜਾਤੇਹੈਅੰਸੋਅਚੰਡਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਸੂਤਸੋਸਿਧਕਹਾਵੈ॥ ਹਰਿਜਨਤਾ
ਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ ੨੨॥ ਫੈਅਸਾਦਸਮਰੁਏਪੰਚਾ॥ ਮਿਲ
ਤੇਈਸਸਕਲਪਰਪੰਚਾ॥ ਏਮੇਮੂਲਰੂਪਉਚਾਰੀ॥ ਸਾਖਾਬ
ਹੁਤਨਹੀਬਿਸਤਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਅਮਧਾਰਣਾਕਰੇਤੋਆਵੈ॥ ਜੋ
ਗਨਿਕੈਬਹੁਬਿਧਿਬਿਚਲਾਵੈ॥ ਜੋਤਿਨਤੇਬਿਚਲੇਨਹੀ
ਕਬਹੀ॥ ਤੋਮਮਚਰਣੁਨਿਧਾਵੈਤਬਹੀ॥ ੨੪॥ ਜਾਧਾਰ
ਣਾਹੁਤੇਜੋਆਵੈ॥ ਜੈਸੇਜੋਗਕੈਬਿਚਲਾਵੈ॥ ਸੋਸਭਉਪਦ
ਤੇਸੋਕਹੀ॥ ਜੋਗਧੀਥਕੇਬਿਧਨਹਿਦਹੀ॥ ੨੫॥ ਸਰਗੁਣ

ਰੂਪਜੋਕਛੁਬਿਸਤਾਰਾ ਸੋਨਾਨਾਬਿਪਰੂਪਹਮਾਰਾ ਤਾਹੀਤਾਹੀ
 ਮਾਹਿਮਨੁਲਾਵੈ। ਤਿਸੀਤਿਸੀਸਿਧਹਿਪਾਵੈ। ੨੬। ਸਬਦਸਪਰ
 ਸਰੂਪਰਸਗੀਧਾ। ਪੰਚਭੂਤਕੇਸੁਛਮਬੀਧਾ। ਤਿਨੇਮੇਜਾਜਾਮੇਮ
 ਨੁਲਾਵੈ। ਤਾਂਤਾਕੇਰੂਪਹਿਮਿਲਿਜਾਵੈ। ੨੭। ਮਹਾਤਤਮੇਮਨਹਿ
 ਲਗਾਵੈ। ਪੰਚਭੂਤਜਾਖਕਰਿਧਜਾਵੈ। ਜਨਾਜਾਖਾਮੇਮਨੁ
 ਧਾਰੈ। ਤਾਹੀਤਾਸਮਿਦੇਹਤਬਧਾਰੈ। ੨੮। ਪੰਚਭੂਤਕੇਜੇ
 ਪ੍ਰਮਾਨਾ। ਤਿਨੇਮੇਜੇਗੀਧਾਰੈਧਜਾਨਾ। ਤਾਂਤਾਸਮਿਲਘਦੇਹਹਿਕ
 ਰੈ। ਕਾਹੀਜੋਕਪੁੰਗਹਿਓਨਹਿਧਾਰੈ। ੨੯। ਜਾਤਕਾਮਹੀਕਾਰਮਨ
 ਧਾਰੈ। ਤਾਕੇਮੇਰੂਪਬਿਚਾਰੈ। ਤਬਜੇਇਵੀਭੋਗਨਿਕਰੈ।

ਬੋਲਾਜੀਮੰਨਾ
 ਜੋਗਪਿਰਮਾਨੁਹਿਟਵੈਦੇਹੇ

ਥਹੁ ਤੁਭਾਤਿ ਬਿਖਮਨ ਬਿਸਤਰੈ ३੦ । ਤਾਤੇ ਸੁਖ ਯਹ ਜੋਗੀ
 ਪਾਵੈ । ਸੇਵਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸਿਧੈ ਹਵੈ । ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਰੂਪ ਮਨ ਮਨੈ ।
 ਤਾਤੇ ਤਿਭਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ३੧ । ^{ਪ੍ਰਾਪਤਿ} ਨਿਉ ਕਰਿ ਦਿਵਾਲੇ ਪ
 ਰਦੇਖੇ । ਸਿਉ ਤਿਭਵਨ ਮਾਚਰਨ ਨਿਪੇਖੇ । ਮੇਰੇ ਕਲ ਰੂਪ ਮ
 ਨ ਧਾਰੈ । ਸਤੁ ਬਿਅਧ ਕਸਤੁ ਈਸ ਬਿਚਾਰੈ । ३੨ । ਤਾਤੇ ਸਿ
 ਧਈ ਸਤਾ ਪਾਵੈ । ਤਿਭਵਨ ਜਾਨੈ ਤਿਉ ਬਰਤਾਵੈ । ਜਾਹੀ ਸੋ ਜੋ
 ਈ ਕਰਵਾਵੈ । ਤਾਕੇ ਅੰਤਰ ਤਿਉ ਉਪਜਾਵੈ । ਮਾਦ ਪੁਰਖ ਜੋ
 ਮੇਰੇ ਰੂਪ । ਤਾਮੇ ਧਾਰੈ ਚਿਤ ਮਨੁ ਪ ३੩ । ਤਾਤੇ ਸਿਧ ਮਵਸ
 ਥਾ ਪਾਵੈ । ਬਿਖੀ ਮਨ ਬਿਨੁ ਮਾਨੰਦ ਬਢਾਵੈ । ਨਿਰਗੁਣ ਬ੍ਰਹਮ

ਹਿਮਨਧਾਰੇ। ਸਭੁਕਰਤਾਸਭਈਜਬੀਚਾਰੇ॥ ੩੪॥ ਤਤੇਬ
 ਸਤਾਸਿਧਹਿਲਹੈ। ਜੇਈਜੋਪਵੈਜੇਚਹੈ॥ ਜੁਧਸਤਮੇਇ
 ਮੋਹਿਬਿਚਾਰੇ॥ ਤਾਮੇਜੋਗੀਮਨਕੋਧਾਰੇ॥ ੩੫॥ ਤਤੇਜੁਧਮਾ
 ਪਹੁੰਦਈ॥ ਘਟਉਗਮੀਨਾਬਿਮਾਪੈਕੋਈ॥ ਗਗਨਧਾਰਪ੍ਰਾਣਮ
 ਨਧਾਰੇ॥ ਸਬਦੁਪਉਗਮਾਹਿਬੀਚਾਰੇ॥ ੩੬॥ ਤਬਜਿਹਲਗੇ
 ਪਵਨਮਾਕਾਜ॥ ਸੁਨੈਤਹਾਂਲਗਬਚਨਨਿਪਾਜਾ॥ ਨੈਨਨਿਪੇਸੁਰ
 ਜਕੋਧਾਰੇ॥ ਅਮਰਸੁਰਜਮੇਨੈਨੀਬੀਚਾਰੇ॥ ੩੭॥ ਅਪ੍ਰਵਿਨਮੋ
 ਲੇਖੇ॥ ਤਬਜੋਤਿਪੂਲਕਕੇਦੇਖੇ॥ ਪਵਨਸਹਤਮੇਮਨਧਾਰੇ॥
 ਜਹਾਂਤਹਾਂਅਮਰੂਪਬਿਚਾਰੇ॥ ੩੮॥ ਮੇਮੇਸੇਮਨਕੋਜਹਾਂਚਲਾ

ਇਕਰਸਮਿ
 ਜਾਨਕਰੇ

ਮਨੋਬੋਗ

ਵੈ॥ ਮਨ ਕੇ ਬੋਗ ਤਹਾ ਹੀ ਜਾਵੈ॥ ਸਰੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ ਮੇਸ
 ਕੋ ਪਾਰੈ॥ ੪੧॥ ਚਹੈ ਭਇਓ ਰੂਪ ਤਬ ਜੇਣੀ॥ ਬਾਰੰ ਨ ਲਾਗੈ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ^{੧੩}
 ॥ ਕਰਿ ਓਪੈ ਦੇ ਸਹਿ ਚਹੈ ਜਾਮੈ॥ ਯਾਨ ਮਾਪਨ ਮਾਨੈ ਤਾਮੈ॥ ੪੦॥ ਤਬ
 ਤਾਂ ਤਨ ਮੇਜਾਵੈ॥ ਮੇਸੋ ਰਿੰਗ ਫੂਲ ਤੇ ਫੂਲ ਹਿਜੈ ਸੀ॥ ਮੂਲ ਦੁ ਵਰਪ ^{੧੪}
 ਗਬਿ ਪਲਗਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਣਚਲਾਇ ਸੀਸ ਮੇਲਿਆਵੈ॥ ੪੧॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਧੁ
 ਵੈ॥ ਹੀ ਨਹਿ ਕਰੈ ਜੇ ਮਨ ਹੋਇ ਤਹਿ ਅਨੁ ਸਰੈ॥ ਸੁ ਵਰਗ ਦੇ ਵਸੁ ਰਬ ਨਿਤ
 ਯਜਾਵੈ॥ ਸੇਰੇ ਰੂਪ ਜਾਨ ਮਨ ਲਾਵੈ॥ ੪੨॥ ਤਬ ਤੇ ਸਹਤ ਬਿਬਾਨ ਹਿ
 ਆਵੈ॥ ਤਾਂ ਜੋਗੀ ਕੋ ਰੂਪ ਓਪ ਜਾਵੈ॥ ਜੇ ਜੇ ਬਸਤ ਹਿ ਦੇ ਮੇ ਪਾਰੈ॥ ਤਾਂ ਤਾਂ ਕੋ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹਿ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਸੋਈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਤਤ ਕਾਣਾ॥ ਜਬ ਹੀ ਚਹੈ ਕਾਣਾ ਮ

ਕਾਮਰੂਪ

ਸੁਛਿਦੀਖ

ਤ

ਜਥਾ ਸਕਤਾ

ਕਲਾ ॥ ੪੩ ॥ ਸਕਲ ਨਿਮੰਤਾ ਸਭ ਕੋਈ ਸ ॥ ਨਿਤ ਸੁਦਾਧੀ ਨ ਸਕਲ ਕੇ
 ਸੀਸ ॥ ਜੋਗੀ ਐਸੇ ਮੋ ਕੋਧ ਜਾਵੈ ॥ ਤਕੀ ਅਨ ਕੋਇ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੪੪ ॥
 ॥ ਗਯਾਨ ਰੂਪ ਸਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਧਯਾਵੈ ਮੋਹਿ ਸਕਲ ਕੋ ਸੁਖਾਮੀ ॥
 ਅਪਨੀ ਜਾਨੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ॥ ਗਯਾਨ ਤ੍ਰਿਕਾਲਾ ਅਰੁ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ॥
 ॥ ੪੫ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਨਿਤੇ ਨਿਅਰੋਜਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਿ
 ਮਾਨੈ ॥ ਧਯਾਵੈ ਮੋਹਿ ਜੋ ਸਦਾ ਅਵੁੰਦਾ ॥ ਤਬ ਕੋਈ ਨਹਿ ਬਿਅਪੇਦੁੰਦਾ ॥
 ॥ ੪੬ ॥ ਸਭ ਮੇਥਿ ਆਪ ਕਸਕਲਾ ਅਤੀਤਾ ॥ ਲਿਪੈ ਨ ਅਗਨਿ ਸੁਰਜ
 ਲਸੀਤਾ ॥ ਐਸੇ ਮੋ ਕੋਧ ਜਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਐਸੇ ਫਲ ਨ ਪਾਵੈ ਜੋਈ ॥ ੪੭ ॥
 ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਵਤਾਰ ਨ ਧਯਾਵੈ ॥ ਆਇਧ ਛੱਤਰ ਚਮਰ ਮਨ ਲਜਾਵੈ

ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦ
ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦ
ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦ

ਤਾਕੇ ਕਹੁੰ ਪਰਾਜੈ ਹੋਈ ਸਭ ਹਨਿ ਮਾਹਿ ਬਿਰਜੈ ਸੋਈ ^{੩੪} ॥ ੪੮ ॥
ਉਧਾਰਨ ਕਰੈ ਮਮਜੈ ਈਸਿ ਪਨਿ ਪਵੈ ਜੋ ਗੀਸੋਈ ਪਰੁ ਏ ਅੰਤ
ਰਾਇ ਹੋ ਸਾਂਗੇ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਨਿਦੂਰ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ੪੯ ॥ ਅਤੇ ਏ ਇਨ ਤੇ
ਮੇਨ ਹੀ ਤਤੇ ਮਮਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਜਹੀ ਮਹਿ ਨ ਲਹੈ ਇਨ ਹਿ ਜੇਲੇ
ਵੀ ਮਹਿ ਭਜੈ ਤਿਕੁ ਏ ਸੇਵੈ ॥ ੫੦ ॥ ਮਹੀ ਤੇ ਉਤਪਤ ਸਭ ਹਨਿ ਕੀ
ਮੇ ਪ੍ਰਤਪ ਕਰਤਿ ਨ ਤਿਨ ਕੀ ਮਮਾ ਮਧੀ ਨ ਸਿਧਾ ਮਭ ਜੋਗਾ ਸਾਖਾ ਮਭ
ਰਾਜਾਨ ਪਰਮ ਪਨ ਭਗਾ ॥ ੫੧ ॥ ਸਬ ਕੋ ਜਨ ਕਿਸ ਕਲਕੇ ਸੁਆਮੀ
ਮੇ ਸਬ ਹਨਿ ਕੋ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ਸਬ ਮੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤ ਰਿਏ ਕਾ ਮੇ ਮੇ ਬਰ
ਤੈ ਮੇਰਾ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ੫੨ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਭ ਭੂਤ ਨਮਾਂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤ ਰਿ

ਦੁਜਾਨਾਹੀ॥ ਤਿਉਸਭੇਮੈਹੀਨਾਂਹੀਮਾਂਨਾ॥ ਮਾਨਵਿਸਦੇਸੇਈਅ
 ਗਯਾਨ॥ ੫੩॥ ਤਾਤੇਦਵੈਤਭਾਵਨਹੀਮਾਨੈ॥ ਮੇਰੇਰੂਪਜਕਲਕ
 ਰਿਜਾਨੈ॥ ਸਾਧਨਸਿਧਜਕਲਕ੍ਰਮਤਜੈ॥ ਮੇਰੇਚਰਣਨਿਰੰਤ
 ਰਿਰੁਜੈ॥ ੫੪॥ ਮਮਪ੍ਰਸਾਦਿਮਮਚਰਣਨਿਮਾਢੈ॥ ਮਤਿਅਪਾਰ
 ਭਵਦੁਖਮਿਟਾਢੈ॥ ਇਹਮੈਤੋਜੋਭਾਂਖਿਓਗਯਾਨ॥ ਜਾਤੇਮਊਰਜਕਲ
 ਮਗਯਾਨ॥ ੫੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਕਰਿਦੇਖਨੇਇਹਸੁਨਿਦੁ
 ਹਕਾਰਿਗਯਾਨ॥ ਪੁਛੀਬਿਸਨਾਬਿਭੂਤਤਬਉਪਦ੍ਰਵਪਰਮਸੁਜਾਨ॥
 ੫੬॥ ਇਤਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤੋਮਹਾਪੁਰਾਣੇਇਕਾਦਸਸਕੰਧੋਸ੍ਰੀਭਗ
 ਵਾਨਉਪਦ੍ਰਵਸਿਥਾਦੇਭਾਨਾ॥ ਪੰਚਦਸੋਪਯਾਇ॥ ੫॥ ਉਪਦ੍ਰਵਉਦਾਰਾ॥

ਚੋਪਈ॥ ਤੁਮਹੋਪਰਬ੍ਰਹਮਅਭਿਨਾਸੀ॥ ਚਿਦਾਨੰਦਬਿ
ਰਯਨਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਅਦਨਮੰਤਮਧਨਹੀਜਕੋ॥ ਕੋਈਭੇਦਲਾ
ਨਹਿਤਾਂਕੋ॥ ੧॥ ਤੁਮਹੀਸਕਲਜਗਤਉਪਜਾਵੈ॥ ਤੁਮਪ੍ਰਿਤਪ
ਲੋਤੁਆਬਿਨੁਜਾਵੈ॥ ਤੁਮਸਭਬਹਰਿਅਰੁਸਭਮਹੀ॥ ਸਦਾਅ
ਲਿਪਤਲਿਪਤਕਹੂੰਨਹੀ॥ ੨॥ ਜਹਾਂਤਹਾਂਤੁਮਹੀਹੋਏਕਾ॥ ਏ
ਸਭਭਗਮੁਜੋਦਿਸਟਅਨੇਕਾ॥ ਹੇਪ੍ਰਭਯਹਜਗਬਹੁਬਿਸਤਰਾ
ਉਚਨੀਚਸਭਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਅਰੁਯਾਨੀਵਸਤਕਰਿਮਾਨਿਓ॥ ਬਿ
ਖੀਅਨਸੋਬਹੁਗਾਂਤਿਬਿਧਾਨਿਓ॥ ਯਕੋਏਕਦਿਸਟਿਕਿਓ॥ ਮਾਵੈ॥
ਕੈਸੇਸਕਲਬ੍ਰਹਮਕਰਿਪਜਾਵੈ॥ ੪॥ ਗਯਾਨਵੰਤਤੁਮਜਨਹੈਜੇ

ਤੇ। ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਸਾਦਿਦੇਖਤਹੈ ਤੇਤੇ। ਤਤੇਤਮ ਅਬਕਰਣਕਰੈ॥
 ॥ ਨਿਜਬਿਭੂਤਮੋਸੋਬਿਸਤਰੈ॥੫॥ ਤਿਨਮੈਦੇਖਸਕਲਮੈਦੇਖੈ
 ਤਬਾਮਦਵੈਤਬ੍ਰਹਮਕਰਿਲੇਖੈ। ਸੁਨਿਉਪਦਕੇਉਤਮਬੈਨਾਬਿ
 ਲੇਹਰਿਜੀਕਰਣਮੇਨਾ॥ **ਸ਼੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੋਵਾਰ**॥ ਉਪਦਪ੍ਰਸ
 ਨਭਲੀਤੁਮਕੀਨੀ। ਜਤਪਰੇਬ੍ਰਹਮਗਤਿਚੀਨੀ। ਏਹੈਪ੍ਰਸਨ
 ਅਰੁਜਨਥੀਕਰੀ। ਤਾਂਸੋਮੈਜਾਬਿਧਉਚਰੀ॥੬॥ ਤਾਹੀਬਿ
 ਧਾਮਬਤੋਹਿਸੁਨਾਂਊ। ਮੈਸੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿਸਾਦਿਸਮਣਾਊ। ਕੈਰਵ
 ਮਹਾਪਾਂਡਵਭਰਖੇੜਾ। ਸਕੁਹਿਜੁਰੈਭੁਭੁਤਕੇਹੇਤਾ॥੭॥ ਤਬਾਮਰਜ
 ਨਕੈਰਵਸਭਦੇਖੈ। ਸਕਲਬੰਧਅਪਨੇਕਰਿਲੇਖੈ। ਇਨਸਭਹ

ਨਿਕੋਜੇਮੇਮਾਰਾ ਆਪਹਿ ਆਪਨ ਕਰਮੇ ਭਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਅੰ
 ਜੀ ਬਿਧਿ ਮਾਨਿਓ ਮਹੀਕਾਰਾ ਆਪਹਿ ਮਾਨਿਓ ਮਾਰਨਹਾਰਾ
 ਤਬ ਮੇਤਾਹਿਗਯਾ ਸਮਝਾਇਓ ॥ ਤਕੇਸਭ ਮਰਾ ਆਨਮਿਟਾ
 ਇਓ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੀਤ ਬਾਮਰਜਨੇ ਮੇਜੀ ॥ ਤੁਮ ਮੇਜੋਕੀ
 ਨੀਹੇਜੇਜੀ ॥ ਤਾਤੇਉਰੋਕੇਉਰੋ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਬ੍ਰਹਮਦਿਸਟਿ
 ਕੋਕਰੋ ॥ ੧੧ ॥ ਉਧਵ ਮੇਜਭਹਨਿਕੇਸੁਆਮੀ ॥ ਮਰੁਸਭਹਨ
 ਕੋਮੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਆਪਹਿ ਸਭਹੁਕੇਉਪਨਾਉ ॥ ਸਭਧੋਧੋਸ
 ਭਕੇਬਰਤਾਉ ॥ ੧੨ ॥ ਸਕਲਰਹੇਮੇ ਰੋਮਾਧੀਨਾ ਮੋਹੀ
 ਮੇਸਭਹੁਕੇਲੀਨਾ ॥ ਤਾਤੇਸਭਮੇਦੂਜੇਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉਬਿਭੂਤ

ਜਾਨੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਪਰੁ ਤੇ ਸੋ ਬਿਸੇਖ ਸੋ ਕਹੈ ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਹੈ ਭਵਿ
 ਸਾਇ ਕੋ ਦਹੈ ॥ ਸਭੁ ਰੀਝ ਕਾਨਿ ਮਾਹਿ ਮੇਰੁ ਛਕਾ ॥ ਤਿਨ ਮੇ ਕਾਲ ਸਕ
 ਲ ਜੇ ਭੁਛਕਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜੋ ਮੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਫਿਰੁ ਛਕੀ ਮਾਇ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤਿ
 ਮੇ ਮੇ ਭੂਤਾਇ ॥ ਸੁਝ ਸਕ ਲਬੇ ਦੇ ਮੇ ਜਾਨੈ ॥ ਬਡਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਮੇਰਿ
 ਤਤ ਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਭੁ ਭੁਛ ਮਾਹਿ ਜੀ ਦੇਖੈ ॥ ਸਭੁ ਦੁਰ
 ਜਨ ਮਾਹਿ ਮਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਦੇਵੇ ਗਲ ਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਨੈ ॥ ਚੰਮੀ ਕਾਰ ਮੰਡ
 ਨ ਮੇ ਮਾਨੈ ॥ ੧੬ ॥ ਛਿਟ ਨ ਮੇ ਗੋ ਝੀਛੀ ਦਾ ਮੇ ਮਕਾਰ ਮਛਰ ਕੇ ਬਿੰਦ
 ॥ ਸਭ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਮਧ ਪੁਰਿੰਦਾ ॥ ਸਕਲ ਬਸੁ ਨ ਮੇ ਮੈ ਬੈਂਦ੍ਰਿ ਦਗ ॥
 ੧ ॥ ਨੀਲ ਕੀ ਠਿਓ ਕਾ ਦਸਹ ਰਿਮੇ ॥ ਬਿਜਨ ਨਾਮ ਦੁਆਦਸ ਦਿਨ

ਕਰਿ ਮੈ ਗਤਿ ਨੇ ਮੈ ਭ੍ਰਿਗ ਜੇ ਸਪਤਮ ਹਾਂ ਰਿਖਾ ਤਿਨ ਮੈ ਮਨੁ ਜੇ ਸਬੈ ਗ
ਜ ਰਿਖਾ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਵ ਰਿਖ ਨ ਮੈ ਨ ਰਵ ਜ ਨੈ ਕਾ ਮਧੇ ਨ ਧੇ ਨ ਨਿ
ਮੈ ਮਾਂ ਨੈ ਸਿਧ ਨ ਮੈ ਮੈ ਕਪਲ ਸਰੂਪ ਪੰਛ ਨਿ ਮਾਹਿ ਗਰਜਾ
ਮਰੂਪਾ ॥ ੨੦ ॥ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਨ ਮੈ ਮੈ ਪੁੰਦ੍ਰਾ ਤਿਨ ਮੈ ਮਕਰ ਜਹੰ ਲਗ
ਮੰਡਾ ਬਾਦ ਨ ਮੈ ਮਧਾ ਮਾਤੁ ਮਥਾ ਦਾ ਸਭਾ ਮਧੁਰ ਨ ਮੈ ਮੈ ਪ੍ਰਹਲਾ
ਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ਭਪਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਮਾਹਿ ਦਨੇ ਸਾਜੰ ਛ ਰਖ ਗਣ ਮਾਹਿ
ਧਨੇ ਸਾਤਿ ਨ ਮੈ ਸੋ ਮਸਕ ਲਜੇ ਉੰਡ ਗਨਾ ਸਰੂਪਤ ਨ ਮੈ ਮੈ ਪੁੰਕ
ਚਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਗਜਿਨ ਮਾਹਿ ਮੈ ਮੈ ਰਵਤਾ ਮੈ ਮਨੀ ਗਜੇ ਸਿਸਾਟਿ ਉ
ਪਵਤਾ ਭੁਯੰਬਰਣ ਜੇ ਸਭ ਜ ਲਜੰਤਾ ਨਾਗ ਨ ਮੈ ਮਰੂਪ ਅਨੰ

ਤਾ ॥੨॥ ਨਰਨਾਹਿ ਮਮਰੂਪ ਨਰੇਜਾ ਸਰਪਨ ਮੇਥ ਸਕਸਰ ਪੇਜਾ ਉਚ
 ਸਰਵਾਹੁ ਹੈ ਨਿਮੇਜਾ ਨੋ ਭਿਡ ਪਰ ਨਤਿ ਨੇਮੇਜਾ ਮਾਜੇ ॥੨੩॥ ਸ
 ਕਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ਨਮੇਹੁ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜਾ ਸਰਤ ਨੇਮੇਰੀ ਗਾ ਸਿਰਤ ਜਾ ਸਰਬ
 ਅਸਮ ਨਿਮੇਸੰ ਨਜਾ ਬੁਝੁਣ ਨਿਮਾਹਿ ਬਿਪ੍ਰਮ ਮਥਾ ॥੨੪॥ ਜਕਲਾ
 ਰਨੇ ਮੇਰੂਪ ਸਮੁਦ੍ਰਾ ਸਕਲ ਪਨਖ ਪਾਰਨ ਮੇਰੂਦ੍ਰਾ ਮੇਰੂਪ ਨਖਾ ਮਾਇਓ
 ਨਮਾਹਿ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਦੁਸਮੇਰੁ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥੨੫॥ ਜੇ ਅਤਿ ਗਹਿਨ ਹਿਮ
 ਲਹਿ ਤਿਨੇ ਮੇਮੇ ਪੀਪਲ ਸਰਬ ਨਾਸ ਪਤਨ ਮੇਮੇ ਪਰਹਤ ਨਮਾਹਿ
 ਬਸਿ ਸਿਟਾ ਤਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪਤਿ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਟਾ ॥੨੬॥ ਸੇਨਾ ਪਤਨ ਮਾਹਿ
 ਸੇਨਾ ਨੀ ਪ੍ਰਮਾਪ ਬ੍ਰਿਤਕ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀ ਸਕਲ ਅਖ ਪਨ ਮੇਜਉ

ਜਨੋ ਪਿਤਾ ਮਾਹਿ ਮਰਜ ਮਮਾਨੋ ॥੨੭॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਗ ਸਭ ਜੰਗਨ
ਮਾਹਿ ਬ੍ਰਤ ਮਦ੍ਹ ਸਮਾਨ ਕੋ ਨਹਿ ਵਉ ਅਗਨ ਜਲ ਸੂਰਜ ਬਾਨੀ ਅ
ਰੁਮਨ ਏਖ ਟੋਧ ਕਜਾਨੀ ॥੨੮॥ ਚਤੁਰ ਦੇਹ ਮੈ ਅਤ ਜੰਗ ਗਾਥ
ਹਮ ਚੰਗਨ ਮੈ ਜਨਤ ਕੁਮਾਗਾ ਇਸ ਕਨਿ ਮੈ ਸਤ ਰੂਪਾਨੀ ਪੁਰਖ ਨਿਮੈ
ਸਵੈ ਕੂਕ ਜਾਨੀ ॥੨੯॥ ਸਾਵਧਾਨ ਤਿਨ ਮੈ ਸੰਬਤ ਸਗਾ ਅਭੈ ਠੋਗ ਤਿਨ
ਮੈ ਉਗ ਅੰਤਗ ਮੈ ਹੋਧ ਰਮਾ ਅਭੈ ਕੋਵਾਨਾ ਗੁਜਨ ਏ ਮੋਨ ਸਮਾਨ ॥
॥੩੦॥ ਭਿਅ ਪੁਰਖ ਸੰਜੋਗੀ ਜੇਤੋ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁੰਤੋ ਉਰੇ ਸਭ ਤੇਤੋ ਸਕਲ
ਬਾਨਰਨ ਮੈ ਹਨ ਵੰਤਾ ਭੁਤ ਨਿਮਾਹਿ ਮਮ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ॥੩੧॥ ਮਰਗ
ਸਿਰਮਾਸਨ ਮੈ ਜਾਨੋ ਨਿਛੁੜਨ ਮੈ ਮਾਭਿ ਜਿਤ ਮਾਨੋ ਦੇਵ ਲਾਅ

ਸਿਰਹਤ ਜੇਵੇਵਾ ਕਮਲ ਕੇਸ ਸਭ ਹਨ ਮੇਂ ਚੁੰਦਾ ॥ ੩੨ ॥ ੧੪੭
 ਗਨਿ ਮਾਹਿ ਸਤ ਨੁਗ ਸੇ ਨਾਮਾ ਬੇਟ ਨਾਮਾ ਹਿਸਾ ਮਮਧਾਮਾ
 ਬਿਮਾਸਨ ਮਾਹਿ ਬਿਮਾਸਦੁ ਵੈ ਪਾਇਨਾ ॥ ਤਿਨ ਮੇਂ ਤੁਮ ਜੇ ਬਿ
 ਸਨ ਪਗਾਇਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਕਬਨ ਮਾਹਿ ਕਬ ਸੁਕਰ ਹਿਮਨੋ ॥
 ਸਕਤ ਵੈ ਤੇ ਮੇਲਤ ਨਨਾਨੋ ॥ ਬਿਦਾ ਪਗਤਿ ਨਾਮਾ ਹਿਜੁਦ
 ਸਾ ਪਦਮ ਰਾਗਾ ਤਿਨ ਮੇਂ ਜੇ ਮਣਗਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸਭਾ ਤਿਨ
 ਤਤਿਨ ਮੇਂ ਕੁਸਨਾਨੋ ॥ ਹੋਮ ਬਸਤ ਮੇਂ ਰੋਪ੍ਰਤ ਮਨੋ ॥ ਤਿਨ ਮੇਂ ਪਨ
 ਜੇ ਸਭ ਬਿਉਸਾਇ ॥ ਜੈ ਮਾਂਗਰਾ ਸਭ ਤਿਨ ਮੇਂ ਨਿਆਇ ॥ ੩੫ ॥
 ਅੰਗ ਸਮਾਧ ਜੇਗਾ ਅੰਗ ਨਮੋ ॥ ਮੇਂ ਹੁੰਦਿ ਮਾਛਿ ਮਾਵੈ ਤਨ ਮੋਧੀ

ਰਨੇਮੇਜੇਧੀਰਜਵੰਤਾ ਮੈਬਲਾਤਿਨੇਮੇਜੇਬਲਵੰਤਾ ॥੩੬॥ ਛਲ
 ਨਮਾਹਿਧੁਮੇਛਲਕੁਪਾ ਮੇਰੇਹੇਤਕਰੂੰ ਮਰੂਪਾ ਬਾਸਦੇਵਸੰਕ
 ਰਖਨਬੀਰਾ ॥੪੦॥ ਪਰਦੁਮਨਾਮਨਰੁਪਿਜਰੀਗ ॥੩੭॥ ਨਾਰਾਇਨ
 ਹੈਗੀਵਮਹੀ ਧਰਾ ॥ ਨਰਹਰਿਮਰੁਜਮਟਿਗਨਿਪ੍ਰਬਰਾ ਬਿਭੂ
 ਹਾਰਨਮੇਪੁਜਾਨਾਨੇ ॥ ਬਾਸਦੇਵ ਤੁਹਾਮੇਕੋਮਾਨੈ ॥੩੮॥ ਤਿ
 ਨੇਮੇਬਿਰਤਾਜੇਸਭਭੂਪਰਾ ॥ ਪੂਰਬਜਿਤਨਾਮੇਮੇਆਪਸਰਾ ॥
 ਮੇਰੇਬਿਨੁਬਸੁਰੀਧਰਾ ॥ ਪਰਦੁਮਨਾਮਨਰੁਪਿਜਰੀਗ ॥੩੯॥
 ਰਸਨਲਮਾਹਿਸਬਦਮਾਕਾਸ ॥ ਗਵਿਸਸਿਤਾਰਨੇਮੇਪ੍ਰਕਾਸ
 ॥ ਤੇਜਸਨੇਮੇਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ॥ ਬਿਪ੍ਰਭਗਤਿਤਿਨੇਮੇਬਲਮਾਨੈ ॥

੪੦॥ ਬੀਰਨੇਮੇ ਅਰਜਨ ਬਹੁ ਸਾਗ ਮੇਂ ਸਭ ਉਤਪਤ ਬਿਤ ਸੰਘਾਗਾਇ
 ਵੀਮਨ ਬੁੱਧਾ ਮਾਇਕ ਜੇਤੇ ਮੇਰੀ ਸਕਤ ਪਰਵਰਤੇ ਤੇਤੇ ॥੪੧॥ ਸਭ
 ਹਨਿ ਹੁਵੈ ਸਭ ਅਰਥ ਨਿਗਹਿ ਤੇਜ ਜਤਿਨੇ ਮੇਰੇ ਤਨਗਹਿ ਸਬਦ ਸ
 ਪਰਸਰੂਪ ਰਸ ਰੀਧਾ ਤਿਨ ਤੇ ਪੰਚ ਰੂਤ ਸੰਨ ਬੰਧਾ ॥੪੨॥ ਇਵੀਮਨ ਮ
 ਹਤ ਵਾਅਹੰਕਾਰਾ ਭਿਗੁਣ ਸਹਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਬਿਕਾਰਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ
 ਜਹਾਂ ਕਛੁ ਜੇਤੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਸਕਲ ਹੇਤੇ ॥੪੩॥ ਮੇਥਿਨੁ ਕਹੁੰ ਕਛੁ
 ਨਹੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਰਹੈ ਸਭ ਮਾਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਨਗਨੇ ਮੇਂ ਕਬਹੀ ਤੇ
 ਤਿਨ ਪੁਰਾਨ ਪਾਉਤ ਬਹੀ ॥੪੪॥ ਪਰਮਾਨਿਗਮਤ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ
 ਚਿਨਕ ਗਨਤ ਪਰੈ ਨਹਿ ਖੰਡਾ ਰਾਤੇ ਕਹੈ ਬਿਭੂਤ ਕਹਾਣੀ ॥੪੫॥ ਅ
 ਤੇ ਕਛੁ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਤਹਾਣੀ

ਰਾਮ ਬਜੁ ਗਤਿ ਬਿਭੂਤ ਹਿਕਹੈ ॥ ਦੁਵੈ ਤਦਿ ਜਟਿ ਮੈ ਜੀ ਬਿਧਿ ਦ
 ਠੀ ॥ ਲੰਗਾ ਤੇਜ ਛਿ ਮਾਧਨ ਦਾਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਤਾਈ ਸੁਰਜ ਗਿਜਾਨ ॥
 ੪੬ ॥ ਬਲ ਸੋਭਾ ਗਾਮ ਰੁਪਿ ਰਜਜਹਾਂ ॥ ਮਮ ਬਿਭੂਤ ਜਾਨੈ ਜਹ
 ਤਹਾਂ ॥ ਏ ਬਿਭੂਤ ਤੇ ਸੋ ਕਛੁ ਕਹੀ ॥ ਮਾਤਿ ਮਪਾਰ ਕਹੈ ਕੋਰ
 ਹੀ ॥ ੪੭ ॥ ਮਨ ਬਿਰਕਰ ਨ ਕਾਜ ਏ ਜਾਨੈ ॥ ਇਹੀ ਗਮਾਨ ਕਹਿ
 ਰਿ ਮਤਿ ਮਾਨੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਦੇਹ ਮਨ ਪਾਵਾ ॥ ਨਿਸਚਲ ਕਰਿ ਦੇਖ
 ਭਗਵਾਨ ॥ ੪੮ ॥ ਮਨ ਸੁਭਾ ਮਾਕਾਰ ਉਤਾਰੈ ॥ ਚੇਤਨ ਮੇਰੇ ਰੂਪ
 ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਏਕਾਮ ਖੰਡ ਤੇ ਜਹਤ ਹਸੇਈ ॥ ਮਾਪਾ ਪਰਦੂ ਜੈ
 ਹਿਕੇਈ ॥ ੪੯ ॥ ਮੇਸੇ ਜਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਪਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਪਾਇ ਜ

ਗਤਨਹਿਮਾਵੈ। ਪੁਨਤਨਮਨਾਇਵੀਅਰੁਪਨਾ। ਬਿਰਕਾਰਿ
 ਜਿਨਨਪਰਜੇਮਮਯਨਾ। ੫੦॥ ਤੁਕੇਬਹੁਤੁਤਿਮਾਰ
 ਰਹਾ। ਜਪਤਪਦਾਨਬੁਤਾਟਿਕਕਰਹਾ। ਕਾਰੇਕਲਸਤੁ
 ਰਿਓਜਲਜੇਸੈ। ੫੧॥ ਤੁਤੇਬ
 ਚਨੀਕਯਮਨਪ੍ਰਾਨ। ਸਬਕੇਬੀਧਕਰੈਮਮਯਨਾ। ਮੋਹਿਯਨਾਇਮੋ
 ਮਿਹਿਜਮਾਵੈ। ਤਬਸੀਸਾਰਮਾਹਿਨਹਿਮਾਵੈ। ੫੨॥ ਯਦੇਹਾ
 ਨਜੇਉਪਦ੍ਵਤੇਸੋਕਯੋਯਹਿਬਿਰੂਤਿਕੋਗਨ। ਤਜੇਹੀਸੁਛਮਬੁ
 ਲਸਬਦੇਪੋਸੀਭਗਵਾਨ। ੫੩॥ ੪੪॥ ੫੨॥ ਇਤੀਤੁਗ
 ਵਤੇਮਹਾਂਪੁਰਾਣੇਏਕਾਦਸਸਕਿਧੇਸੀਭਗਵਾਨਉਪਦ੍ਵਸੀਬਦੇ

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਮਕਰਤੁਜਯੋਉਪਜੈਤੁਕ੍ਰਿ। ਤੁਮਰੇਚਰਣਬਢੈਅਨੁਰ
 ਕ੍ਰਿ। ਛੁਟੈਕਾਲਜਾਲਭਵਕ੍ਰਪ। ਲਹੈਤੁਮਰੇਬ੍ਰਹਮਸਰੂ
 ਪ। ॥ ੪ ॥ ਜਦਪਿਪੁਨੀਬਿਧਿਸੋਬਿਸੁਕਯੋ। ਜਬਪ੍ਰਭੁਹਿਸ
 ਰੂਪਤੁਮਧਾਕਯੋ। ਪਰਿਬਹੁਕਾਲਕਹੇਤੇਯੋ। ਤਾਤੇਧਰ
 ਮਲੀਨਦੈਗਯੋ। ਪ। ਹੋਕਛੁਅੰਕਰੈਕਛੁਅੰਗਤਾਤੇ
 ਜੀਵਨਪਾਵੈਠੰਗ। ਤਾਤੇਤੁਮਕਰੁਲਕਰਿਭਾਯੋ। ਬਹੇਜਾ
 ਤੇਤੇਜੀਨਿਰਾਯੋ॥੬॥ ਅਮਰਯਹਤੁਮਹੀਜੰਨਦੇਵਾਤੁਮ
 ਬਿਨਦੂਜੈਲਹੈਨਭੇਵਾ। ਤੁਮਹੀਕਹੋਸੁਨੋਉਰਧਗੇ। ਤੁਮਹੀ
 ਰਖੋਤੁਮਹੀਕਰੋ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾਹੁਕੀਸਭਾਮਝਰੀ। ਬੇਦਜ

੧੫੦

੬

ਹਾਂ ਨਿਤ ਮੁਰਤ ਪਾਰੀ॥ ਤਹ ਉਯਹ ਕੋਈ ਨਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਜੋ ਬੰਧੇ ਤੇ
 ਸਬੈ ਬਖਾਨੈ॥ ੮॥ ਅਰੁ ਯਹ ਕੈ ਸੇਕ ਰਿਖ ਨ ਆਵੈ॥ ਕਰਮ ਕਰੇ
 ਤੇ ਭੁਕਿ ਹਿਪਾਵੈ॥ ਅਰੁ ਤੁਮ ਯਹੀ ਤੇਤਨ ਪਾਰੀ॥ ਜਾਤੇ ਨਿਜ ਪਰ
 ਮਹਿ ਬਿਸੁਰੀ॥ ੯॥ ਜੋ ਬੰਧੇ ਠਪ ਯਾਣੈ ਕਰਿ ਹੋ॥ ਯਹ ਨਿਜ
 ਧਰਮ ਨਹੀ ਉਚਰਿ ਹੋ॥ ਤਪਾਏ ਕੋਈ ਨਹਿ ਕਹਿ ਹੋ॥ ਯਹ ਨਿਜ
 ਧਰਮ ਗੁਪਤ ਈ ਰਹਿ ਹੋ॥ ੧੦॥ ਤਾਤੇ ਅਬ ਤੁਮ ਕਰੁਣਾ ਕਰੋ॥ ਯ
 ਹ ਨਿਜ ਧਰਮ ਬੇਗਿ ਬਿਸੁਰੋ॥ ਮੇਸੀ ਸੁਨਿ ਉਪਵਕੀ ਬਾਨੀ॥ ਅ
 ਪਨੁ ਬੋਲੇ ਸਾਰੰਗ ਪਾਨੀ॥ ੧੧॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤੋ ਵਚ॥ ਧੀਨਿਧੀ
 ਨਿਉਪਵਜਨ ਮੇਰੇ॥ ਦੂਜੇ ਨਹੀ ਬਰਾਬਾਰਿ ਤੇਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਜ

ਨਕਹੀਏਸੋਈ। ਹਿਤਪਰਾਏਬਰਤੈਜੋਈ॥ ੧੫॥ ਤਾਤੇ
ਤੁਮਪਰਕਾਰਜਕਰਯੋ॥ ਮੇਤੇਪਰਮਪਰਮਾਬਿਸਤਰਯੋ॥
ਉਪਦ੍ਵਪਰਮਪਰਮ ਮਮਭਾਕ੍ਰਿ॥ ਮੈਰਸਕਲਤੇਕਰੈਬਿ
ਭਾਕ੍ਰਿ॥ ੧੩॥ ਭਾਕ੍ਰਿਬਿਨਾਜੋਕੋਈਪਰਮਾ॥ ਸੋਸਬਜਾਨੇਪਰ
ਮਾਮਪਰਮਾ॥ ਜਬਮੇਪ੍ਰਥਮਕਿਯੋਸੀਸਾਰਾ॥ ਤਬਨਹੀਹੁਤੇ
ਕਰਮਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ੧੪॥ ਜੇਈਜੇਮਾਨਵਤਨਧਰੈ॥ ਮੇਰ
ਹੋਸੇਇਤੇਤੇਉਧਰੈ॥ ਹੋਕ੍ਰਿਤਿਕ੍ਰਿਤਿਲਹੈਮਮਧਾਮਾ॥ ਤਾਤੇਸੋ
ਕ੍ਰਿਤਜੁਗਾਸੇਨਾਮਾ॥ ੧੫॥ ਓਮੰਕਾਰਰੂਪਤਬਥੇਵਾ॥ ਮੇਸੇ
ਕਛੁਹੁਤੇਨਹਿਭੇਵਾ॥ ਸਬਇਦ੍ਰਿਯਮਨਨਿਸਚਲਕਰੈ॥ ਮੇਰੋ

ਯਜਨ ਨਿਰੰਤਰਯੋਗੈ॥ ੧੬॥ ਮੇਸੇਸਬਧਾਧਨਿਧਰਿਹੰਗੈ॥
 ਸਬਮੇਰੇਚਰਨਿਅਨੁਸਰੈ॥ ਤੇਤੇਬਿਖੈਕੁਏਮਤਿਮੰਦਾ॥ ਬਿਖਯ
 ਨਿਤੇਮਾਨੈਮਾਨੈਦਾ॥ ੧੭॥ ਤਿਨਿਨਿਮਤਬਹੁਉਦਿਮਕਰੈ॥ ਰਾ
 ਜਸਤੇਧਾਧਨਿਬਿਸਤਰੈ॥ ਤਬਤਿਨਹੇਤਬੇਦਬਿਸਤਰੈ॥ ਬ
 ਹੁਤਭਾਂਤਿਕੇਕਰਮਨਿਵਾਰੈ॥ ੧੮॥ ਬਰਣਮਾਸਮਕੇਭੁਣ
 ਉਪਾਏ॥ ਨਯਾਰੇਨਯਾਰੇਕਰਮਗ੍ਰਹਾਏ॥ ਆਪਨੇਧਰਮਤਯ
 ਗਜੇਕਰੈ॥ ਸੇਨਰਜਾਇਨਰਕਮੰਧਰੈ॥ ੧੯॥ ਮੇਸੇਬਹੁ
 ਬਿਧਿਭੁਯਹਦੇਖਾਯੋ॥ ਬੇਰੇਕਰਮਨਿਮੇਠਹਰਾਯੋ॥ ਤਾਮੇਭੁ
 ਖਯੋਮਾਤਮਭੁਜਨ॥ ਮੇਬਿਨਸਕਲਕਰਮਕੇਤਜਨ॥

॥੨੦॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਬਹੁ ਅਰੰਭ ਨਿਚਰੈ ॥ ਰਾਜ ਸਤੋ ਨਿਸਚਲਨ
 ਚਿਹਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹੇਤ ਜਗਉ ਪਜਾਯੋ ॥ ਬਿਸਰੂਪ ਕਹਿ ਸਬਨ ਸੁ
 ਨਾਯੋ ॥੨੧॥ ॥ ਬਿਸੁ ਜਨਨ ਕੀ ਜੈ ਤਮਾਹੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਦ੍ਰਿਸਿਅ
 ਨੀ ਜੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈ ਖੁਹੂ ਤੇ ਬਿਪ੍ਰ ਉਪਜਾਏ ॥ ਛੜੀ ਬਾਹੁ ਨਿਹੁ ਤੋ ਬਨਾ
 ਯੋ ॥੨੨॥ ਜੰਘ ਨਿਬੈ ਸਿਪਦ ਨੀ ਤੇ ਸੁਦਾ ॥ ਪਦ ਨੀ ਜੇ ਅਰੈ ਸਬ ਛੁਦਾ ॥
 ਪੁਨਿ ਗ੍ਰਹ ਸਤ ਜੰਘ ਨੀ ਤੇ ਕਿਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਨ ਗ੍ਰਹਿ ਸਿਭ ਵਲੀ
 ਯੋ ॥੨੩॥ ਬਛਾ ਸਲ ਤੇ ਉਪਜਾਯੋ ਬਨ ਬਾਸ ॥ ਸਤ ਕਹੁ ਤੇ ਰਚੋ ਸਿ
 ਲਾਸਾ ॥ ਤਾ ਬੇਸ ਕਲਪਿ ਤਾ ਮੈ ਏਕਾ ॥ ਸਤ ਉਪਜੇ ਸਕਲ ਅਨੇਕਾ ॥
 ॥੨੪॥ ਰੰਗੇ ਸੋਚਿ ਮੇਟਿ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਸੋਸ ਬਬੀਧਨ ਬਿਸੁਰੈ ॥ ਜਾ

ਜਾਂ ਅੰਗਹੁ ਤੇ ਜੋ ਉਪਜਯੋ ਤਯੋ ਤਯੋ ਤਾਂ ਕੋਲ ਛਨ ਨਿਪਜਯੋ ॥
॥੨੫॥ ਉਚੇ ਅੰਗਹੁ ਤੇ ਸੋ ਉਚੇ ਨੀਰੇ ਅੰਗਹੁ ਤੇ ਸੋ ਨੀਰੇ ॥ ਤਿਨ
ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਏ ਚੁਭਾਵਾ ਤਾ ਤੇ ਉਪਜੈ ਨਾਨਾ ਭਾਵਾ ॥ २੬ ॥ ਸਮਝ
ਮਸਤਿ ਛਮਾ ਸਿਤੋਖਾ ਸਦਾ ਦਯਾ ਲੂਨ ਉਪਜੈ ਰੋਖਾ ਤਪਾ ਮਹੁ ਸੋ ਰਹਿ
ਮਿਮਮਭ ਕ੍ਰਿਪਾਇ ਤਿਲ ਛਨਿ ਬਿਪ੍ਰਮਾਨੁ ਰਕੂ ॥ २੭ ॥ ਛਮਾ ਤੇ
ਜਬ ਲਉ ਦਿਸੀ ਗਾ ਸੁਰ ਉਦਾਰਾ ਮਚ ਲਰੀ ਭੀਗਾ ਬਿਪਛ
ਕੁਮੇਰੋ ਨਿਜ ਭਾਵਾ ਏ ਛੜੀ ਕੇ ਭੁਏ ਸੁਭਾਵਾ ॥ २੮ ॥ ਬੁੱਧਿ ਮਾਧਿ
ਕਦਨ ਅਦੰਭਾ ਬਿਪ੍ਰਭ ਕੁ ਉਦਿ ਮਾ ਅਰੰਭਾ ਬੈਂਸਿ ਭੁਯੋ ਲੀਨੇ ਏ
ਲਛਣਾ ਮੰਦ ਬੁਧ ਪਰਿ ਮਹਾਂ ਬਿਰਛਨਾ ॥ २੯ ॥ ਗਾਇ ਮਹੁ

ਤਿਹੂ ਬਰਣਕ ਸੇਵੈ॥ ਤਿਨ ਤੋਂ ਕਛੂ ਲਹੈ ਜਲੇ ਵੈ॥ ਸਤ ਸੰਤਿ ਖਕ ਪਟ
 ਤਾਨ ਹੀ॥ ਮੇਸੇ ਲਛੁ ਸੁਦਨਿ ਮਾਹੀ॥ ੩੦॥॥ ਮਿਥਯਾ ਬਾਦ ਮ
 ਸੋਚ ਰਚੇ ਰੀ॥ ਬੁਧਿ ਨਾ ਸੂਕ੍ਰਿ ਦੇ ਕਠੋਰੀ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਰੁ ਲੇ
 ਭਬਿਕਾਗਾ ਬਰਣ ਨੀਚ ਕੇ ਏ ਪਰਕਾਰ॥ ੩੧॥॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ
 ਵਿਸਾਹਤਾ॥ ਸਤਿਛ ਮਾਪਰ ਸ੍ਵਾਰਥ ਸਹਿਤ॥ ਜੀਵ ਦਯਾ ਅਰੁਤ
 ਜੈ ਮਧਰ ਮਾਯਾ ਹਿਜ ਭਕੇ ਸਾਂਧਾਂ ਰਣ ਪਰਮਾ॥ ੩੨॥॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸ
 ਰਜ ਕੇ ਪਰਮ ਹਿਕੋ ਹੀ॥ ਜਾਤੇ ਭੁਕਿ ਉਪਾਈ ਚਹੈ॥ ਬਿੰਦੁ ਛਰੀ ਰੁਖੈ ਸਿ
 ਤਿਬਰਣਾ॥ ਇਨ ਕੋ ਸਕਲ ਬੇਬਿਧਿ ਕਰਣਾ॥ ੩੩॥॥ ਗਭ੍ਰਾਧਨਾ
 ਦਿਕਸੀ ਸ੍ਰਾਗਾ॥ ਤਿਹੂ ਬਰਣਕੇ ਯਹ ਮਾਚਾਗਾ॥ ਜਬ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਜਲੇ

ਉਪਾਵੈ। ਤਬ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਰਹਾਵੈ॥੩੪॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਗੁਰ
ਕੀ ਜੇਵਾ ਕਰੈ॥ ਬੇਦ ਪਛੈ ਅਰਥ ਹਿ ਉਗਧੈ॥ ਜਨੇ ਉਮੇਖ ਲਾਕ
ਰਜ ਪਸਾਲਾ॥ ਭੰਡ ਕ ਮੰਡਲਾ ਅਰੁ ਮਿਗ ਛਾਲਾ॥੩੫॥ ਟੰ
ਤਬ ਸੁਤਨ ਮਲ ਨ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਸੀਸ ਜਟਾ ਹਥੁ ਨਿਭ ਸਧਰੈ॥ ਅ
ਸਨ ਚੰਚ ਕ ਦੇਨ ਕਰੈ॥ ਲੋਕ ਬਾਰਤਾ ਪ੍ਰਦੈ ਨ ਪਰੈ॥੩੬॥ ਮੂੜ
ਪੁਰੀ ਖਤ ਜਾਗ ਸ਼ਾਨਾ ਹਿ ਮਭੁ ਜਾਪ ਭੋਜਨ ਜਲ ਪਾਨਾ॥ ਇਨ
ਮੈ ਬਚਨ ਨਹੀ ਉਚਰੈ॥ ਨਖ ਕੇ ਸਾਦਿ ਕਦੁ ਨਿਕਰੈ॥੩੭॥
ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦਿਛ ਬੁਝਾਏ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੂਲੈ ਬੰਦ ਨ ਹਿ ਭਾਏ॥
ਜੋ ਅਪੁ ਹਿ ਤੇਜਾਵੈ ਕਬਹੂੰ ਬਾਤ ਭਾਂਤਿ ਪਛਿਤਾਵੈ ਤਬ ਹੀ॥੩੮॥

ਕਰਿਸ੍ਰੀਨੁ ਪ੍ਰਣਾਯਾਮਾਜਪਕਰੈ ਤਿਪਦੀਸੈ ਨਾਮਾਮ
 ਗਾਨਿਅਰਕਗੁਰਬਿਪੁਰਗਾਈ। ਸੁਰਮੁਨਿਬਿਪਨਿਨਿਵਨਿਕਰ
 ਈ॥੩੮॥ **ਸੰਧਯੋਪਾਸ** ਕਰੈ ਤਿਨਾਲਾਬਚਨਨਬਲੈ ਹਲਨਚਾ
 ਲਾਗੁਰਕੋ ਮੋਰੋਪਹਿਜਨੈ ਨਰਕੀਬੁਧਿਕਦੇਨਹਿਆਨੈ॥੪੦॥
 ਸਰਬਦੇ ਮਯਗੁਰਕਲੇਖਾ ਤਨਕੇਕਛੁਆਚਰਣਨਦੇਖੈ॥ ਭਿਛਿ
 ਯਾਮਾਰਿ ਮੋਰਕਛੁਜਈ॥ ਗੁਰਕੋਆਨਿਸਮਰਪੈਜੋਈ॥੪੧॥
ਜਬ ਗੁਰਕੋ ਅੰਗਾਦੇਵੈ ਤਬਪਰਸਾਦਾਪਹੁਲੇਵੈ ਬੈਠੇ ਹਾਂ
 ਢੇਅਵਤਜਾਤਾ ਰਿਜਨਸੈਂਗਤਿਪਰਗਾਤਿ॥੪੨॥ **ਨਿਮਿਤ੍ਰਾਇ**
 ਗੁਰਸੇਵਾਕਰੈ॥ ਅੰਜਲਿਜੋਪਾਛੈ ਮਨੁਸਰੈ॥ ਅੰਜੋਬਤਅਖੰਡਿ

ਤਧਾਗੈ ਮਨਹੂੰ ਮੈ ਨਹਿ ਭੋਗ ਬਿਚਾਰੈ॥੪੩॥ ਜੇ ਸੇ ਗੁਰ ਕੁਲ ਬਰੈ
ਸੇਈ ਜੋ ਲਾਗਿ ਬੇਦ ਸਮਾਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਪੁਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਲੋਕ ਹਿ
ਚਾਹੈ ਤੋ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਸਿ ਬਚੈ॥੪੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦੇਹ ਸਮੁਪਣ ਕਰੈ॥
ਬੇਦ ਬਿਚਾਰਿ ਦੇ ਮੈ ਪਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਅਗਨਿ ਮਾਪੁ ਸਬ ਮਾਹੀ॥
ਸੇਵੈ ਮੋਹਿ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥੪੫॥ ਜੂਢਤੀ ਅਰੁ ਜੂਢਤਿ ਨੁ
ਕੇਸੀ ਗੀ॥ ਇਨ ਕੋ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਗੀ॥ ਦਰਸ ਪਰਸ ਬਾਨੀ ਪਰਿ
ਹਾਸਾ॥ ਤਯਾ ਗੈ ਦੂਰਿ ਮਾਨਿ ਮਤਿ ਰਾਜਾ॥੪੬॥ ਸੋਚ ਮਾਰ ਮਨ ਮ
ਰੁਸਾਨਾ॥ ਸਿਧ ਜੋ ਪਾਸ ਨਗਤਾ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਤੀਰਥ ਸੇਵਾ ਜਪ ਤਪ ਭਿ
ਛਾ॥ ਤਜੈ ਦਰਸ ਸੰਤਾ ਪਦ ਇਛਾ॥੪੭॥ ਮਨ ਮਰੁ ਬਚਨ ਦੇਹ

ਸਕਰੈ। ਮੇਰੇ ਭੁਜਨ ਦਿਵੈ ਮੇਧਰੈ। ਅਰੁ ਮਮਭੁਜਨ ਸਬ ਨਿਕੋਧਰ
 ਮਾ। ਭੁਜਨ ਬਿਨਾ ਸਬ ਪਰਮਾ ਆਪਰਮਾ॥ ੪੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਮਾ
 ਬੁਧਾਰੀ। ਦ੍ਰਿਦੁ ਤਪਨਿ ਸਦਿ। ਬੇਦ ਬਿਚਾਰੀ। ਬਿਗਤ ਪਾਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸੀ। ਬਿਧਿ ਹੋਈ। ਮੇਰੀ ਭਕਿ ਲਹੈ ਤਬ ਸੋਈ॥ ੪੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀ। ਬਿਧਿ
 ਵਸਾਗਰ ਤਜੈ। ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਰੂਪ ਕੇ ਭਜੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਕੋ ਉਹੋਇ ਸਕਾਮਾ॥
 ਤੋ ਸੋ ਕਰੈ ਜੁ ਵਤਿ। ਅਰੁ ਪਾਮਾ॥ ੫੦॥ ਕੰਨਿ ਹੰਕਾਰ ਹੈ ਬਨ ਬਾਜਾ। ਕੰ
 ਅਧਿਕਾਰ ਪਇ ਸੰਨਯਾਸਾ। ਅਰੁ ਜੇ ਉਪਜੈ ਮੇਰੀ ਭਕਿ। ਤੋ ਨਹਿਕ
 ਰੈ ਕਹੂੰ ਮਾਸਾਭੀ॥ ੫੧॥ ਯਹ ਹੈ ਕਰਮ ਚਰਜ ਕੋ ਪਰਮਾ। ਯਾ
 ਤੇ ਦੂਜੇ ਸਕਣ ਅਧਰਮਾ। ਅਬਗਾ ਸਬ ਕੋ ਪਰਮ ਸੁਨਾਉ। ਸਕ

ਲਗਾਸਾਨਿਕੋਸਮੁਝਾਉ॥੫੨॥ਬਖਸ਼ਿਚਰਜਜਨਹਿਠਹਰਾ
 ਵੈ॥ਤੋਗੁਸਥਾਸਗਮਹਿਅਵੈ॥ਗੁਰਤੇਬੰਦਪਛੈਸਬਜਬਹੀ
 ॥ਗੁਰਦਖਿਲਾਦੇਇਪੁਨਿਤਬਹੀ॥੫੩॥ਗੁਰਤੇਆਗਲੈਉ
 ਰਪਰੈ॥ਤਬਬਿਧਿਸੋਸਨਹਿਕਰੈ॥ਤਬਦੇਖੈਉਤਮਕੁਲਲਛ
 ਣਾਕਰੈ॥ਬਿਵਾਹਹਿਭਿਯਾਬਿਚਛਲਾ॥੫੪॥ਜਯੋਦੇਖੈਅਪਨੋ॥
 ਧਿਕਾਗਾ॥ਯੋਹੀਕਰੈ॥ਬਿਵਾਹਬਿਚਾਗਾ॥ਬਿਪ੍ਰਬਿਵਾਹੈਚਾਯੋਬ
 ਰਣਾ॥ਬਿਪ੍ਰਛੋਰਿਛੜੀਕੋਕਰਣਾ॥੫੫॥ਬੈਂਸਿਬਿਵਾਹੈਬੈਂਸਿਰੁ
 ਸੁਵਾ॥ਸੁਵਏਕਈਉਚਨਛੁਵਾ॥ਉਤਮਸੋਯੋਏਕੋਕਰੈ॥ਬਹੁ
 ਤਨਿਕਸੂਨਹੀਬਿਸੁਰੈ॥੫੬॥ਸੁਤਿਅਧਿਯਨਜਗਾਮਰੁਦਾ

ਨਾ ਤਿਉ ਬਰਣ ਕਏ ਕਸਮਾਨਾ ਦਾਗੁ ਹਨ ਜਗ ਕਰਵਾਵਨਾ ॥
 ਧਿਕ ਬਿਪ੍ਰਕੋ ਬੇਦ ਪਛਾਵਨਾ ॥੫੭॥ ਪਰਿ ਏਤੀ ਨ ਬ੍ਰਤ ਹੈ ਮੇ
 ਸਾ ॥ ਮਗਨਿ ਮਾਧਿ ਜਲ ਬਰਖਾ ਜੈ ਸੇ ॥ ਇਨ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਨੁ ਹਿਰ
 ਯੈ ॥ ਤੁਝੇ ਇਨ ਕੋ ਬਿਪ੍ਰਨਗ ਹੈ ॥੫੮॥ ਕਰਿ ਕੈ ਸਿਲਾ ਦੇਹ
 ਨਿਰਬਾ ਹੈ ॥ ਤੁਝੇ ਮਾਧਿ ਕਨਹੀ ਸਿਬਾ ਹੈ ॥ ਬਿਪ੍ਰਦੇਹ ਪੂਰਣ
 ਤਪ ਪੈਏ ॥ ਸਾਧਿ ਬਯਨਿ ਲਾਗਿ ਨਹੀ ਗਵੈਏ ॥੫੯॥ ਬਹੁਤ
 ਰਾਂਤਿ ਤਪ ਕਸੂਹਿ ਕਰੀਯੋ ॥ ਹਰਿਭੁਜਿ ਹਰਿਹੀ ਕੋ ਮਨੁ ਸਰੀ
 ਯੋ ॥ ਸਿਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਦੇਹਾਨਹਿ ਮਮਤਾ ਜੁ ਵਤੀਸੁ
 ਰਹੇਹਾ ॥੬੦॥ ਅਤਿ ਬਿਪਾਲ ਨੇਰ ਜਤਮ ਨਾਹੀ ਮੋਹੀ

ਕੇਦੇਖੈ ਸਬ ਮਹੀ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਿ ਹੋਇ ਸੋ ਬਿਪਾ। ਮੇਰੇ ਚਰ
 ਨ ਨਿਪਾਵੈ ਛਿਪਾ॥ ੬੧॥ ਜੇਕੋ ਈ ਮਮ ਭਾਕਿ ਹਿਕਰੈ॥
 ਭਾਂਕੇ ਕਛੂ ਅਪਦਾ ਪਰੈ॥ ਜੇ ਅਪਦਾ ਮਿਟਾਵੈ ਕੋ ਈ॥ ਜੇ
 ਹੋਹਿ ਕਰੀ ਹੋਈ॥ ੬੨॥ ਭਾਂਕੇ ਮੇਰੇ ਧਰਮੇ ਸੋ ਨਾ ਵਨੈ
 ਸੇ ਅੰਭੋ ਨਿਧਿ ਜੈ ਸੋ॥ ਪਰਿ ਛੜੀ ਨਿਜ ਪਰਮ ਬਿਚਾਰੈ॥
 ਸਕਲ ਪਾਲਨਾ ਹੁੰਦੈ ਪਾਰੈ॥ ੬੩॥ ਛੜੀ ਸਬ ਕੇ ਦੁਖਿ ਨਿ
 ਵਾਰੈ॥ ਸਕਲ ਜੀਵ ਪਤਿ ਪਾਲਹਿ ਕਰੈ॥ ਜੇ ਛੜੀ ਸੁਰਲੋਕ
 ਹਿਜਾਵੈ॥ ਬਾਸ ਵਸਹਿ ਤਮ ਹਾਸੁ ਖਪਾਵੈ॥ ੬੪॥ ਜੇ ਅ
 ਪਦਾ ਬਿਪਕੈ ਪਰੈ॥ ਤੋ ਸੋ ਬਨਿ ਜਾ ਬਿਤਿ ਕੋ ਕਰੈ॥ ਜਾਵਿ ਪਿਖ

ਜਗਾਬਿਤਿ ਤੇ ਭੂਚੀ ਪਰਸਾ ਅਤਿ ਹਿੰਸਤੋਂ ਨੀਰੀ ॥੬੫॥ ਜੋਖਰੀ (੧੫)
 ਕੋਪਰੈ ਬਿਪਤਿ ਤੇ ਸੋਗ ਹੋ ਬਨਿ ਜਕੀ ਬਿਤਿ ॥ ਕਿਥਾ ਬਿਪਤਿ
 ਕੋਗ ਹੋ ॥ ਅਥਵਾ ਮਿਰਗਾ ਯਾ ਕਹਿ ਨਿਰਬ ਹੋ ॥੬੬॥ ਬੈਂਸਾਹਿ
 ਪਰੈ ॥ ਆਪਦਾ ਕਬਹੂੰ ॥ ਸੁਦੁ ਬਿਤਿ ਸੋਧੈ ਤਬ ਹੀ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਬਿ
 ਪਤਿ ਸੁਦੁ ਕੋਪਰੈ ॥ ਤੋਪਤਿ ਲੋਮਜ ਬਿਤ ਹਿਧਰੈ ॥੬੭॥ ਅਰੋਭ
 ਜਨ ਸਕਲ ਮਮਕਾਰਣਾ ॥ ਏਸ ਬਹਿਨ ਕੋਪਰਾ ਸਧਾਰਣਾ ॥ ਗ
 ਹੀ ਦੇਵੈ ਬਨਿ ਤਾਰਿਤ ਦਾਨਾ ॥ ਭੂਲਿ ਨਗਮਨ ਕਰੈ ਦਿਨਾ ਮਾਨਾ ॥
 ॥੬੮॥ ॥ ਯਾ ਬਿਪਿਨ ਬਹੀ ਮਿਟੈ ਬਿਪਤਿ ॥ ਰਬਹੀ ਗਹੈ ਅਪਨੀ
 ਬਿਤਿ ॥ ਪੰਚਜਗਏ ਪਤਿ ਦਿਨ ਕਰਨੈ ॥ ਗ੍ਰਹ ਸਥਨਿ ਕੋ ਨਾਹਿ

ਪਰਿਹਰਿਨੇ॥੬੮॥ ਕਰਿ ਕੈ ਪਾਠ ਰਿਖਿ ਨੁਕੁਜ ਜੋ ਕਰਿ ਕਛੁ
ਓਮ ਦੇਵਤ ਨਿਭ ਜੋ ਭੂਤ ਨਿਬਲਿ ਸ੍ਵਧਾਸੋ ਪਿਤਰਾ ਜਲਾਨੀ
ਨਾਦਿ ਸਕੁ ਸੋਨਰਾ॥੭੦॥ ਤਿਨ ਸਬ ਰਿਨਿ ਮੇਂ ਮੋਕ ਜਾਨੈ ਅੰ
ਰ ਸਬ ਨਿਪਰ ਕਰੁਣਾ ਮਨੈ ਜੋ ਸਹਜ ਹੀ ਕਹੂੰ ਪਨ ਪਵੈ ਕਿ ਬ
ਨਾਯਾਨੁ ਤੇ ਉਪਜਾਵੈ॥੭੧॥ ਤਸੇ ਲੋਗਾ ਅਪਨ ਪੇਖੈ ਅੰ
ਰ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਮੋਹਿ ਸੰਤੋਖੈ ਜੇ ਤੀਲਾ ਗਤਿ ਘਰ ਮੇਂ ਹੋਈ ਤੇ ਤੇ
ਈ ਪਨ ਰਖੈ ਸੋਈ॥੭੨॥ ਅੰਗ ਸਕਲ ਮਾਮੇ ਤਲਗਾਵੈ ਭੂਲਿ
ਨਦੂਨੇ ਮਾਰ ਗਯਾਵੈ ਜਾਦਿ ਪਿਰਹੈ ਕੁਟ ਬਹਿ ਮਾਹਿ ਤੇ ਹੂਲਿ
ਪੈ ਕਦੇ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ॥੭੩॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨਹਿ ਰਹੈ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ

ਮਿਥਿਯਾ ਮਾਨੈ ਸਬ ਪਰਵਾਰਾ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੀ ਪਸਬਾ ਮੇਸੇ ॥ ਜ ੧੫੮
ਲਕੇ ਨਿਕਟ ਬਟਾਉ ਜੈਸੇ ॥ ੧੪ ॥ ਏਸ ਬਯੋ ਪ੍ਰਤਿਦੇ ਹਰਿ ਮਾ
ਵੈ ॥ ਜਯੋ ਨਿਦ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਨਾਪਾ ਵੈ ॥ ਜਯੁੰ ਜਯੁੰ ਜਾਗੈ ਬਾਰੰ ਬਾਰੰ ੦
ਗਾਯੋ ਭਯੋ ਮਿਟੈ ਸੁਪਿਨ ਬਯੋ ਹਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਯੋ ਹੀ ਏ ਪ੍ਰਤਿਦੇ
ਹਰਿ ਮਾ ਵੈ ॥ ਵੇ ਹਤ ਜੇ ਸਬ ਜਿਤ ਤਿਤ ਜਾ ਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਹੀ ਸੁਰ
ਗਾਇ ਕਲੇਕਾ ਪਾਏ ਹਰਖ ਗਾਏ ਅਭਿਸੈਕਾ ॥ ੧੬ ॥ ਭਾਤੇ ਜਕ
ਲ ਬਾਸ ਨਾ ਵਰੈ ॥ ਅਤਿ ਬਿਸਮਾਨ ਭਵਨ ਮੇ ਰਹੈ ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਮਾ
ਤਨ ਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਸਬ ਮਾਯਾ ਬੀਧਨ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਬ ਕ
ਰਮਨਿ ਮੇ ਰਹਿਤ ਕਰੈ ॥ ਮੋਖਿ ਨ ਮੰਤਰਾਯ ਪਰਿਹਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵ

ਦਿਓ ਉਰਮੇਗਖੇਂ ਆਰ ਸਕਲ ਹਿਰਦੈ ਤੋਂ ਨਾਖੇ॥੭੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੁਤ੍ਰ ਭਏ ਬਨ ਜਾਵੈ॥ ਕਿ ਬਾਗੁ ਹੀ ਮਾਂ ਤਿਰਹਾਵੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰੀ
ਮੁਕੁ ਕਰਿ ਮਨੈ॥ ਮੋਰ ਕਛੂ ਹਿਰਦੈ ਨ ਹਿਅਨੈ॥੭੯॥ ਅਰੁ ਜੋ
ਜੋਇ ਰਵਨ ਆਸਾ ਕ੍ਰਿ॥ ਜੁਵਤਿ ਉਤਾ ਦਿਨੁ ਸੋ ਅਨੁਰਕੁ॥ ਬਿ
ਖਯਾ ਲਿਪਟ ਰਿਸਨਾ ਅਤੁਰਾ॥ ਗੰਨਗ ਹਿਤ ਕਰ ਮਾਨਿ ਮੇਚਾ
ਤੁਰਾ॥੮੦॥ ਅਪੁਹਿ ਪਰਬ ਸਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਮੋਰ ਨੀਕੀ ਰਿ
ਤਾ ਉਰਮਾਨੈ॥ ਕੁਈ ਬਿਧ ਪਿਤਰ ਹੈਂ ਮੇਰੇ॥ ਅਥਿਨ ਦੁਖ ਲਹੈ
ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥੮੧॥ ਯਹ ਅਬਲਾਲ ਪੁਸ਼ਿਪਤਿ ਜਾ ਕੀ॥ ਅਥਿਨ
ਜੋਇ ਕਹਾਗਤਿ ਰਾਕੀ॥ ਏਅਨਾ ਬਸੇ ਬਿਨੁ ਸਬ ਬਾਲਾ॥

॥ ਕਯੋ ਕਰਿ ਜੀਵੈ ਅਤਿ ਬੇਹਾਲਾ ॥ ੮੧ ॥ ਸਬਿਨ ਇਨ੍ਹਿ ਕੋਨੁ
 ਪਤਿ ਪਲੈ ਕੋਨੁ ਬਿਬਿਧ ਦੁਖ ਨ ਕੋਟਲੈ ॥ ਮੇਸੇ ਨਿਸਿਦਿ ਨਾਮੈ
 ਚਿੰਤਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਹੋਵੈ ਨਿਹ ਚਿੰਤਾ ॥ ੮੨ ॥ ਕਦੇ ਨ ਸੁਖ ਪਾਵੈ
 ਯਲੈ ਕਾਗੁ ਜਯੋ ਰਹੈ ਚਿੰਤਾ ॥ ਯਸੋ ਕਾਯਾ ਬਿਧ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤ
 ਅਪਾਰਾਨ ਰਕਹਿ ਜਦੈ ਬਾਰਿਬਾਰਾ ॥ ੮੩ ॥ ਵਿਹਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਚ
 ਰਜ ਗੁਰਚਰਜ ਕੇ ਮੰਭਾ ਪਯੋ ਯਹ ਪਰਮਾ ॥ ਯਾ ਤੇ ਉਪਦਾ ਮੋਰਕ
 ਫੁਸੇ ਸਬਜਾ ਨਿਅਧਰਮਾ ॥ ੮੪ ॥ ੪੭ ੮੪ ॥ ਭਿਤਿ ਸੀ ਭਾਗ
 ਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਏਕ ਦਸ ਸ੍ਰੀ ਯੋਗੀ ਭਗਵਦੁ ਉਪਦੇਸ਼
 ਦੇ ਭਾਖਾਯੀ ਮਾਸੁ ਮਧਰਮ ਨਿਰੂਪਣਿ ਨਾਮ ਸਪਤ ਦਸੋ ਪਯ

੭

ਇ॥ ਸੀਰੁ ਗਵਾਨੁ ਵਾਚ॥ ॥ ਅਬਮੇਕਹੋਧਰਮਬਨਬਾਸਾਮ
 ਰੁਮਧਿਕਾਰਸਹਿਤਸਿਨਯਾਸਾਜਾਤੇਮੇਰੀਭੁਕਿਹਿਪਈ॥ ਭਾਕੁਪ
 ਇਮਮਚਰਣਨਿ॥ ਆਵੈ॥ १॥ ਬਰਖਪਚਾਸਹੁਉਪਰਿਤਰ
 ਬਬਨਜਾਇਰੈ॥ ਏਕੰਤਾਨਾਰਿਸੁਤਨਿਮੈਰਾਨੇਦੇਈ॥ ਜੋਬਿਧਿ
 ਬਨੈਸਿਗਤੋਲੇਈ॥ ੨॥ ਕੰਦਮੁਲਫਲਬਤਹਿਕਰੈ॥ ਬਲਕ
 ਲਮ੍ਰਿਗਛਲਾਤਨਧਰੈ॥ ਭਿਲਪੜਣਨਿਕੀਜੇਜਸਵਾਰੈ॥ ਏ
 ਦ੍ਰਿਤੁਕੇਸਬਅਰਥਨਿਵਾਰੈ॥ ੩॥ ਕੇਜਰੋਮਨਖਚੁਰਿਨਕਰੈ
 ॥ ਦੇਹਦੰਤਮਲਨਹਿਪਰਿਹਰੈ॥ ਰੂਮਿਸਯਨੜਯਕਾਲਇਸਨਾਨ
 ਮਲਨਉਤਾਰੈ॥ ਮੁਸਲਸਮਾਨ॥ ੪॥ ਗ੍ਰਿਖਮਰਿਤੁਪਚਾਗਾਨਿ

ਸਾਧੈ॥ ਬਰਖਾਮੈਂ ਛਾਯਾ ਨਹਿ॥ ਬਾਧੈ॥ ਸੀਸ ਸਕਲ ਜਲ ਪਾ
 ਰਾਸ ਹੈ॥ ਸੀਤ ਕਾਲ ਜਲ ਸਾਧੀ ਰਹੈ॥ ੫॥ ॥ ਮੇਸੀ ਭੁਗਤਿ ਕ
 ਰੈ ਤਪ ਦੁਖ ਕਰਾ॥ ਦੰਦੁ ਨ ਬਯਾਪੈ ਜਯੋ ਜਲ ਪੁੰਕਗਾ ਅਗਨਿ ਪ
 ਕਰਿ ਤੁਪ ਕਠਲਾਇ॥ ਭੋਜਨ ਲਪੁਪਾ ਵਿੜਾ ਅਨਾਇ॥ ੫॥ ॥
 ਸਲ ਉਖਲ ਕੈ ਪਾਖਾਨਾ ਕੈ ਦੰਤ ਜਿਥੈ ਟੈਧਾਨਾ ਦੇਹ ਜੀਵ ਕਾ ਆ
 ਪੁਰਿ ਆਨੈ॥ ਆਧਿਕ ਨ ਰਹੈ ਨਾ ਸੀਰੈ ਜਾਨੈ॥ ੧॥ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ
 ਸੋ ਮੋਕੈ ਜਾਨੈ॥ ਮੋਰ ਜਗੁ ਬਨ ਬਾਸੀ ਤਜੈ॥ ਬਿਰਾਮ ਅਗਨਿ ਹੋ
 ਝਾਮ ਰੂਪੁ ਰਣ ਮਾਸਾ॥ ਤੁਯੋ ਹੀ ਵਿਰਾਸ ਰੂਚਾ ਤੁਰ ਮਾਸਾ॥ ੮॥ ॥ ਦਿਨਿ
 ਸਬਾਹਿ ਨਿਕੋ ਮਮ ਹਿਤ ਕਰੈ॥ ਮੋਥਿ ਨਾ ਮੋਰ ਹਿੰਦੈ ਨਹਿ ਪਰੈ॥ ੯॥

ਤਪਕਰਿਸੋਕੋਆਰਾਪੈ॥ ਪ੍ਰਣਵੇਹਇਦ੍ਰਿਯਮਨਬਾਪੈ॥ ੯੧

ਯੋਪੈਸੁਪਲਹੈਅਮਰੁਕ੍ਰਿ॥ ਐਰਭਿਗੁਣਬਿਸੁਰਬਿਰਕ੍ਰਿ॥ ਯੋ

ਤਬਹੀਅਮਚਰਣਨਿਪਾਵੈ॥ ਕੈਕ੍ਰਮਬ੍ਰਹਮਲੋਕਪੈਅਵੈ॥ ੧੦

੧੧॥ ਅਰੁਜੇਮੇਸੇਕਸਹਿ॥ ਕਰੈਅਧਰਿਕਾਮਨਾਹੁਦੈ॥

ਧਰੈ॥ ਰਾਸਮੁਰਖਦੂਜੇਨਾਂਹੀ॥ ਰੁਕੇਬਿਬਾਸਕਲਸਮਜਾਹੀ॥

੧੨॥ ਯੋਪਚਹਤਰਿਬਰਖਨਿਪਛੈ॥ ਗਹੈਸੁਪਸੰਨਯਸਹਿਅ

ਛੈ॥ ਸਕਲਕ੍ਰਿਯਾਕੇਤਯਾਗਹਿਕਰੈ॥ ਮਨਸੋਮਮਸੇਵਾਅਰੁ

ਸਰੈ॥ ੧੩॥ ਕਰਮਰਚਿਤਸਬਲੋਕਨਿਜਨੈ॥ ਰਾਤੇਛਿਣਭੀ

ਗੁਰਕਰਿਮਨੈ॥ ਤਾਹੀਪੁਤੇਕਰੈਸਬਤਯਾਗ॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਸੋ

੧੬

ਦਿਨੁ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬੇਨ ਬਿਹਿਤ ਬਿਧਿ ਮੋ ਕੋ ਜਨੈ ॥
 ਗਿਏ ਜੋ ਸਰਬ ਸਦੇ ਤਨੈ ॥ ਜਬ ਕੋਈ ਸੀ ਨਾਸ ਹਿ ਕਰੈ ॥
 ਤਬ ਹੀ ਸੁਗ ਬਿਧ ਨ ਨਿਬਿਸੁ ਰੈ ॥ ੧੪ ॥ ਪਰਿਯੋਗ ਬਿਧ ਨ ਗਏ
 ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਚਰਣੁ ਪਰੈ ਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ਜੇ ਕਬਹੂੰ ਕਛੁ ਬ
 ਸਤਿ ਰਿਗੈ ॥ ਤੁਕੋ ਪੀਨ ਮੋਰ ਸਬ ਨਾ ਧੈ ॥ ੧੫ ॥ ਏਨੁ ਕਮੀ
 ਹੁਲਕਰ ਮੇਧਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਲਭੁ ਨਹਿ ਮੋਰ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਏ
 ਧਿ ਦੇਖਿ ਧਰਣੀ ਪਗਧਰੈ ॥ ਬਸਤੁ ਛਾਨ ਲਪਾਨ ਰਿਕਰੈ ॥
 ੧੬ ॥ ਸਤਵੰਤ ਬਾਨੀ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ ਪ੍ਰਿਏ ਬਿਚਾਰ ਕਰੈ ਨਹਿ ਡੋਲੈ ॥
 ਮੈ ਨਧਾਰਿ ਬਾਹੀ ਕੋ ਡੋਲੈ ॥ ਮਰਕਾਯਾ ਕੇ ਕਰਮ ਨਿਖੌਲੈ ॥ ੧੭ ॥

॥ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਨਹਿਬਸਕਰੈ ॥ ਸਬਾਇਦੀਮਰਥਨਿਪਹਿ
 ਰੈ ॥ ਅਰੁਏਚਿਹਨਨਹੀਜਾਮਹੀ ॥ ਭੇਖੇਧਰੈਜਤੀਸੋਨ
 ਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਭਿਖਾਕਰੈਸਪਤਪਹਿਬਿਖਾ ॥ ਅੰਗਕਛੁਕਧੁੰਗ
 ਹੋਨਛਿਪਾਸੇਭੁਬਿਖਚਤੁਰਬਿਧਿਜੇਤੇ ॥ ਜਾਨਿਹੈਭਿ
 ਛਾਕੇਤੇਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਬਿਖਕਹਿਜਿੰਦਸਪਕਾਰਾ ॥ ਤਿਨਕੇਤੁ
 ਮਸੇਕਹੋਬਿਚਾਗਾਦੇਵਬਿਖਰਿਖਬਿਖਹਿਜਾਨੈ ॥ ਬਿਖਬਿ
 ਧਮਰਛਰੀਮਾਨੈ ॥ ੨੦ ॥ ਬੈਸਿਸੁਦਮਰੁਏਕਬਿਗਲਾਪ
 ਸੁਹਮਲੇਛਬਿਖਚੰਡਾਲਾ ॥ ਭਿਛਾਨਿਤਰੁਪਛੈਪਛਾਵੈ ॥ ਸਕ
 ਲਾਮਰਥਹੁਤਤਬਤਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਇਦੀਜਿਤਸੀਤਲੁਸੀਤੇਖ

ਦੇਵ ਬਿਪ੍ਰਸੰਨਿ ਰਗਤ ਰੋਖਾ । ਤਪ ਮਰੁ ਜਤਿ ਮਹਿ ਜਾ
 ਕਰੈ ॥ ਦੇ ਨਾ ਦੇ ਨ ਪਟ ਕਰ ਮਨਿ ਮਨੁ ਜਰੈ ॥ ੨੨ ॥ ਕਾਲ
 ਲੇਖ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ਰਿਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹੀਐ ਤੂੰ ਜੋਈ ॥
 ਬਿਨਹਿ ਜਾ ਫੁਲ ਫੂਲ ਨਿਲਜਾਵੈ ॥ ਤਿਨਹਿ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਬ੍ਰਤ
 ਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਬ੍ਰਖਾ ਸੀਤ ਉਨੁ ਸਬ ਜਰੈ ॥ ਬਿਪ੍ਰਾ ਬਿਪ੍ਰ ਨਿਤ ਸਧ
 ਗਰੈ ॥ ਅਸੁ ਦਿਕ ਨਿਕਰੈ ਮਰੈ ॥ ਰਣ ਮੇ ਸੁਰ ਤਜੈ ਤਨ
 ਮੇ ॥ ੨੪ ॥ ਨਿਤਿ ਜਹਿ ਤ ਠਾਨੈ ਮਾਰੈ ॥ ਛਤ੍ਰੀ ਬਿਪ੍ਰ
 ਹਿੰਦੈ ਨਹਿ ਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਜੋ ਉਦਮ ਬਨ ਜਹਿ ਕਰੈ ॥ ਪਸੁਰਾ
 ਖੇਖੇ ਤੀ ਬਿਸੁਰੈ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇਵਹ ਬੈਸਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹੀਐ ਤਤੈ

ਲੈਭਿਛਾ ਨਹਿਗੀਏ। ਤੇਲਲੋਨਪਿਤਨੁਪਰਲੋਛਾ।
ਤਿਲਮਰੁਨੀਲਮਹੀਮਧਮੇਛਾ ੨੬॥ ਇਨਕੇਬਨਕਰ
ਤੁਹੈਜੇਈ। ਸੁਦਬਿਪ੍ਰਕਹੀਯਤੁਹੈਜੇਈ। ਸਬਕੂਤ
ਨਿਕੇਦ੍ਰਹਹਿਕਰੈ। ਸਬਕੇਛਿਦ੍ਰਨਿਦੇਖਤਫਿਰੈ। ੨
॥ ਘ੍ਰਿਤਿਦਿਨਹਿਜਾਸੋਮਧਿਕਾਰ। ਬਿਪ੍ਰਕਹਾਵੈਜੇਮੰ
ਸ਼ਾਗਭਾਛਿਮਭਿਛਾਮਕਾਰਜਕਾਰਨ। ਗੰਮਮਰੀ
ਮਨਲਖੈਮਨਾਰਨਾ ੨੭॥ ਕ੍ਰਿਤਘਨਜਕਲਪਸੁਨਿਕੇ
ਲਛਣਾ। ਸੋਪਸੁਬਾਮਣਕਹੈਬਿਚਛਣਾ। ਬਾਪੀਕੁਪ
ਤਲਾਵਪੁਰਾਵੈ। ਬਨਬਾਗਾਦਿਕਨਾਸਕਰਾਵੈ। ੨

੨੮ ॥ ਸੀਧਾ ਅੰਗੁਇਸ ਨਾਨਕਾਨੈ ॥ ਮੇਜੇ ਬਿਖਮਲੇ ਛਬ
 ਖਾਨੈ ॥ ਅੰਦਕਲੇ ਕੁਪਿਰਧ ਨਹੈ ॥ ਨਿਰਦਯ ਕੂਰਪਿ ਸਨਤਾ
 ਕਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ਸੇਚੇ ਭਾਲ ਬਿਖਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਮੇਜੇ ਸੇਵ ਸਬਿਧਿ
 ਬਿਖਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾਤੇ ਉਤਮ ਭਿਛਾ ਕਰੈ ॥ ਮੇਰ ਸਕਲ ਦੁਰੇਧ
 ਹਰੈ ॥ ੩੧ ॥ ਸਾਤ ਪੁਰਿ ਤੇ ਭਿਛਾ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਕਰਿ ਸੰਤੋ
 ਖਉ ਪਾਵੈ ॥ ਜਲੈ ਜਾਵੈ ਨਦੀ ਤਰਾਗ ॥ ਤਾਤੇ ਕਛੁ ਇਕ ਕਰੈ ਬਿ
 ਭਾਗ ॥ ਕੋਈ ਮਾਰੈ ਤਾ ਕੇ ਦੇਈ ॥ ਕੈ ਜਲ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰੇ
 ੩੨ ॥ ਬਿਚਰੈ ਧਰਣੀ ਪੈ ਨਿਹਜੀਗਾ ॥ ਕਟੇ ਨ ਕਛੁ ਸਵਾਰੈ ਅੰਗਾ
 ੩੩ ॥ ਤਨ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਿਥੈ ਮਧਰੈ ॥

॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਹੋਏ ਮਾਤ ਮਾਗਾ ਬਿਖੇ ਸੁਖ ਨਿਕੋ ਸੁਨੈ ਨਾ
ਮਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਅਰਧੀ ਰਜਵੰਤਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਭੈ
ਕੀਤਾ ਮੇਰੇ ਭਾਵ ਭਯੋ ਅਤਿ ਸੁਧਾ ਪਰਮ ਬਿਬੇਕੀ ਜਲ੍ਹਜ ਲਵ
ਧਾ ॥ ੩੫ ॥ ਮਾਪੁ ਹਿਮੋਹ ਬਿਚਾਰੈ ਏਕਾ ਕਦੇ ਨ ਦੇਖੈ ਭੂਲਿ ਅ
ਨੇਕਾ ਮਾਤ ਮਾ ਅੰਸ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਜਾਨੈ ਬਿਧ ਮੁਕਤਿ ਦੇ ਭੂਮ
ਮਾਨੈ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਪਨ ਜਬ ਇੰਦੁ ਬਸਹੋ ਈ ਮੁਕਤਿ ਇੰਦੁ
ਨ ਬਿਧੋ ਸੋਈ ॥ ਮੇਸੇ ਜਾਨਿ ਇੰਦੁ ਜਨਿ ਤੈ ॥ ਮੋਹਿ ਸਿਮਰੇ
ਕਾਲ ਬਿਤੀਤੇ ॥ ੩੭ ॥ ਦੁਹੁ ਲੋਕ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਗੜਿ ਤਨ ਦੁਨਹਿ
ਹੋਵੈ ਮਾਸਕ੍ਰਿ ਪੁਰਗਾ ਮਾਦਿ ਮਾਇਜੋ ਪਗੈ ॥ ਭਿਖਿ ਮ

ਰਬਘਵੇਸਹਿਕਰੈ॥੩੮॥ਦੇਸਪਵਿਡਸੈਲਬਨਸਰਿਤਾ॥
 ਬਾਨਪਾਸ਼ਨਹਾਂਅਚਰਿਤਾ॥ਤਹਾਂਤਹਾਂਨਿਤਹੀਚਲਜਾਵੈ॥
 ॥ਤਿਨਿਮਾਸਮਾਨਿਭਿਛਾਪਾਵੈ॥੩੯॥ਤਿਨਕੇਲਹੈਸਿਲ
 ਕੋਅੰਨਾਤਾਤੇਹੈਮਨਪਰਸਿਨਾਤਾਹੀਤੇਨਿਰਮਲਤਾਲੈ॥
 ॥ਉਪਜੈਗੁਨੁਸਕਲਮਲਦਹੈ॥੪੦॥ਇੰਦ੍ਰੀਅਰਬਨਿਸਤੁ
 ਜਿਨਦੇਖੈ॥ਛਿਣੁਰੰਗਰਸਬਨਲੇਖੈ॥ਤਾਤੇਸਬਤੇਗਹੈਬਿ
 ਗਕ੍ਰਿ॥ਨਹਿਉਦਮਿਥਿਖੈਆਸਕ੍ਰਿ॥੪੧॥ਯਹਸਬਅਹੰਕਾ
 ਰਕ੍ਰਿਤਜਾਨੈ॥ਅਤਮਥਿਖੈਸੁਪ੍ਰਸਮਾਨੈ॥ਕਦੇਨਹਿਦੈਚਿਤ
 ਵਤਨਕਰੈ॥ਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਦੂਰਿਪਾਹਰੈ॥੪੨॥ਮੇਸੀਬਿ

ਪਿਯੋਤਰ ਉਪਨੇਸ਼ਾਨਾ ਹੋਇ ਬਿਗਭਿਤ ਜੋਸਬਾ ਮਾਨਾ ਮੇਰੀ
 ਭਭਿ ਰਿਦੈ ਮੇਰੇ ਮਾਏ ॥ ਤਬ ਸਬ ਬਣਾ ਸਮਾਛਿਟ ਕਾਏ ॥ ੪
 ੩ ॥ ਬਿਪਿਨਿਖੇਪ ਦੇ ਉਭ ਮਜਾਨੈ ॥ ਬੇਦੁ ਸਿਖਤਿ ਕੀ ਸੰਕਨਾ
 ਨੈ ॥ ਅਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਬਾਲ ਕਸਮ ਹੋ ॥ ਬਿਪਿਨਿਖੇਪ ਕਛੁਕ
 ਹੋਨ ਗਏ ॥ ੪੪ ॥ ਸਾਥ ਜਾਨੈ ਪਰਿਜਯੋ ਉਨ ਮਤਿ ॥ ਚੇਤਨ
 ਮੇਦੀ ਸਿਜੜਦਤਾ ॥ ਪ੍ਰਥਿਤ ਬਾਂਝੀ ਰਤਨ ਹਿੰਦੀ ॥ ਕਬਹੂੰ ਬਾ
 ਦਨ ਠਾਨੈ ਸੋਈ ॥ ੪੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਧਿਏ ਕਸਮ ਹੋ ॥ ਕਬਹੂੰ
 ਕੋਈ ਪਛਨ ਗਏ ॥ ਜਯੋ ਜਯੋ ਕਹੈ ਭੁਨੈ ॥ ਭੁਨੈ ਭੁਨੈ ਹੀ ॥ ਤਤੁ
 ਮਤੋਨ ਹਿਯਾ ਗੈ ਕਯੋ ਹੀ ॥ ੪੬ ॥ ਕਾਹੂ ਤੇ ਉਦਬੇ ਗਨਾਮ

ਨੈ ॥ ਅਰੁ ਕਾਹੂ ਕੋ ਮਾਧੁ ਨ ਠਾਨੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਮਾਢਿ ਸਹੈ ਦੁਰ
 ਬੈਨਾ ॥ ਅੰਤਰਧਰੈ ਨਿਰੰਤਰ ਚੈਨਾ ॥ ੪੬ ॥ ਕਾਹੂ ਕੋ ਮਧ ਮਾ
 ਨ ਨ ਕਰੈ ॥ ਅਨਕੁ ਮਬਰ ਨ ਮਾਨ ਬਿਸੁਰੈ ॥ ਘੁਸੁ ਮਾਨ ਬੈਰਾ
 ਦਿਨ ਠਾਨੈ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਦੇਹ ਕੇ ਭਾਨੈ ॥ ੪੭ ॥ ਜੋ ਮਾਤ
 ਮਾਮ੍ਹ੍ਹੇ ਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋਈ ਸਬ ਮੇਦੂ ਜਾ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜੁ ਬਹੁ
 ਘਟ ਨਿਮਾਹਿ ਸ ਸਿਏਕਾ ॥ ਘਟ ਨਿਸੰਗ ਜਾਨੀ ਮੇ ਮਨੇਕਾ ॥ ੪
 ੮ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਸਾ ਮਾਨਿ ਸੁਹਿਕਰੈ ॥ ਜੋ ਸਬ ਮਾਧਿ ਕੋ ਬਿਸੁ
 ਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਾਤ ਮਧੁ ਧਿਹਿ ਰਖੈ ॥ ਭੁਟ ਦੇਹ ਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਸਬ ਨਖੈ ॥
 ੪੯ ॥ ਸਮੇ ਮੇ ਮਸਮੇ ਭੋਜਨ ਨਹਿ ਮਾਏ ॥ ਤੋਹੁ ਕਛੂ ਨ ਮਨੇ

ਲਗਾਵੈ॥ ਕਰਮ ਰਚਿਤ ਸਬ ਦੇਹ ਨਿਜਾਨੈ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਤੇ ਸ
 ਬ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਨੈ॥ ੫੦॥ ਤੇ ਸ ਬ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਰਮ ਸਰੀਰਾ ਜੋ
 ਆਤਮ ਮੇਜ ਯੁਮਿ ਗਨੀਰਾ॥ ਕੇਵਲ ਮਹਾਰਹਿ ਨਹਿ ਨਾਖੈ॥ ਉ
 ਦਿ ਮਊ ਕਰਿ ਪਾਣੁ ਹਿਰਾਖੈ॥ ੫੧॥ ਪਾਣੁ ਨਿਰਾਖੈ ਹੋਇ ਬਿਰਾ
 ਗ॥ ਲਹੈ ਮੋਹਿ ਛੂਟੈ ਸੰਸਾਰ॥ ਜੇ ਮੇਰੀ ਇਛਾ ਤੇ ਮਾਵੈ॥ ਉਤਮ
 ਮਧਿ ਮਸੋ ਕਛੁ ਪਾਵੈ॥ ੫੨॥ ਜੋ ਮਸ ਨ ਬਸਤ੍ਰਾ ਦਿ ਕਰਹੈ॥
 ਜੋ ਸੋ ਮਾਵੈ ਤੋ ਜੋ ਗਹੈ॥ ਪ੍ਰਿਯਾ ਮਧਿ ਯਕੀ ਬੁਧਿ ਮਾਨੈ॥ ਦਿਉ
 ਮਿਥ ਜਾ ਕਾਰਿ ਮਾਨੈ॥ ੫੩॥ ਕੋਈ ਟੇਕ ਨ ਮਨ ਮੇਧਹੈ॥ ਮੋਥਿ ਨ
 ਮੋਰ ਸਕ ਲਪਰਿ ਹਰੈ॥ ਸੋਚ ਮਾਚ ਮਾਨ ਮਰੁ ਇਸ਼ਨਾਨਾ॥
 ਅੰਗ ਕਛੁ ਮਾਚ ਰਣ ਨਿਰਾਨਾ॥ ੫੪॥ ਭੋਕਛੁ ਸੇਕ ਤੇ ਨਹਿ ਕਰੈ॥

ਜੇਕਰੁ ਇਛਾ ਸੋ ਮਾਚਰੈ ॥ ਜਨਮ ਰੇਸੁ ਤੇ ਕੋਠੈ ਨਾਹੀ ॥ ੧੬੬ ॥
 ਕੁਮਜਾਨ ਤੁਹੈ ਮਾਂਹੀ ॥ ੫੫ ॥ ਪਰਿਤ ਬਾਪਿ ਕਰਮ ਨਿਮਾਚਰੈ ॥
 ਲੋਕ ਨਿਕੋਹਿ ਤਮ ਨ ਮੇਧਰੈ ॥ ਤੁਹੰਗਾਂ ਨੀ ਬਿਧਿ ਕਿੰਕਰ ਨਾਹੀ ॥
 ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਕੁਮਜਾਨੈ ਮਾਂਹੀ ॥ ੫੬ ॥ ਪਰਿਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਮ
 ਚਰੈ ॥ ਲੋਕ ਨਿਕੋਹਿ ਤੁਹੈ ਧੈਧਰੈ ॥ ਤਕੇ ਕੁੰਦ ਦ੍ਰਿਸਿ ਕਹੈ ਨਾ
 ਹੀ ॥ ਗਾਂ ਨ ਦ੍ਰਿਸਿ ਦੇਖ ਤੁਹੈ ਮਾਂਹੀ ॥ ੫੭ ॥ ਪੁਰਬ ਸੀਸ ਕਾਰ
 ਹੈ ਜੋ ਲੋ ॥ ਦੇਹ ਮਾਂਹਿ ਜੋ ਬਰਤੈ ਤੋਲੈ ॥ ਬਹੁ ਕੋਸੇ ਭਵ ਮੇਂ ਨਹਿ
 ਮਾਵੈ ॥ ਮੋਰੇ ਨਿਜ ਨਿਰਮਲ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ੫੮ ॥ ਮਰੁ ਜਕੇ
 ਉਪ ਜੈ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਕਰੁ ਜੋਹੈ ਜਾ ਭਵ ਕੇ ਤਜਾਗਾ ॥ ਪਰਿਮ

ਭਜਨਜੁ ਗਤਿ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣ ਹਿਅ ॥
 ਵੈ ॥ ੫ ॥ ਟੀਸ ਮਹੀ ਬਿਨਾਲੈ ਸੋ ਜੁ ਕ੍ਰਿ ਪਾਵੈ ਮੋਹਿ ਹੋਇ
 ਭਯਮੁ ਕ੍ਰਿ ਗੁਰ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਪਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ **ਅਨੁਵਧਾਧਿਕ**
ਦੇ ਨਹਿ ਲੇਖੈ ॥ ੬ ॥ ਸਧਾ ਸਹਿਤ ਅਸੁਯਾਤ ਜੈ ॥ ਮਨ ਕੁ
 ਮਬਰਨ ਨਿਰੰਤਰ ਭੁਜੈ ॥ ਜੈ ਲਾਗਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਹੋਇ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਰੁਲਾਗਿ ਗੁਰਤ ਜਿ ਕਹੂੰ ਨ ਜਾਵੈ ॥ **੬੧ ॥ ਪਦਿਛੋਜਹੁ**
 ਜਨੈ ਤਜੁ ਰਹੈ ॥ ਪਰਮਹੰਸ ਕੇ ਧਰਮ ਹਿਰਾਧੈ ॥ ਪਰਿਜਿਨਿ
 ਖਟ ਰਿਪੁ ਜੀਤਿ ਨਹੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਰਖ ਬਿਚਾਰਤ ਮਾਹੀ ॥
੬੨ ॥ ਚੰਚਲ ਬੁਧਿ ਨਹੀ ॥ ਨ ਬਿਚਾਰ ਗਾਤਾ ਕੋ ਸਕਲ

ਬਿਥਾਹੈ ਤਯਾਗਾ ਕੇਖਾਇਖਾਇ ਜੀਵਕਾ ਕਰੈ। ਤਕੇ ਦੇਖਕ ੧੬੭

ਹੋਯੋ ਨਹਿ ਪਰੈ॥ ੬੩॥ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਗਰਿਬ ਕੂਤ ਨਿਨਾਖੈ॥ ਤਿਨ

ਕੇਰਿਣਾ ਮਪ੍ਰੇ ਸਿਰ ਰਾਖੈ॥ ਸੰਤਰ ਗਤ ਮੇਤਾ ਹਿਛ ਪਾਵੈ॥

ਮਾਪੁ ਹਿਬੈ ਬੀਧ ਉਪਾਵੈ॥ ੬੪॥ ਜਸੁ ਖਕ ਨ ਲਹੈ ਯਾਲੋਕਾ॥

॥ ਮਰੁਤੁ ਭ੍ਰਿਸਿ ਹੋਇ ਪਰਲੋਕਾ॥ ਏਹੈ ਬ੍ਰਣਾਸਾ ਕੇ ਪਰਮ ॥

ਇਨ ਤੇਰੁ ਗਤਿ ਲਹੈ ਦਹਿਕਰਮਾ॥ ੬੫॥ ਮਬਰਾ ਕੋ

ਕੇ ਪਰਮ ਪਧਾਨਾ॥ ਨਜਾਰੇ ਨਜਾਰੇ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ॥ ਸਮਰਾਮ ਹੋ

ਸਾਸੀ ਨਜਾਸੀ ਕੋ॥ ਸੁਤਿ ਬਿਚਾਰਤ ਪਬਨ ਬਾਸੀ ਕੋ॥ ੬੬॥

ਗੁਹੈ ਦੇਵ ਜਾਨਗਾ ਮਮਕਰਮਾ॥ ਬ੍ਰਮਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਵਾ

ਧਰਮਾ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਤਪਸੋਚਸੀਤੋਪਸਕਲਸੁਹਿਦਕ
 ਤਤੁਨਹਿਰੇਖ। ੬੧। ਮੇਰੇਭਜਨਸਕਲਮਮਕਾਰਣ। ਏਸ
 ਬਹਿਨੁਕੇਧਰਮਸਾਧਾਰਣ। ਗ੍ਰਹੀਦੇਇਬਸ਼ਿਤਾਰਿਤੁਦਾ
 ਨਾ। ਭੂਲਿਨਗਮਨਕਰੈਦਿਨਮਾਨ। ੬੨। ਯਾਬਿਪਿਮ
 ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਧਰਮ। ਮੇਰੇਹੇਤਕਰੈਸਬਕਰਮ। ਸਬਮੇਜਨੈਮੇ
 ਰੇਭਾਵਾ। ਕਾਂਹੁਪਰਿਨਹਿਧਰੈਮਭਾਵਾ। ੬੩। ਜੇਪਾਵੈਮੇ
 ਰੀਦਿਛੁਭਕ੍ਰਿ। ਮੇਰਸਕਲਤੇਕਰੈਬਿਗਕ੍ਰਿ। ਤਾਤੇਉਪ
 ਜੈਮੇਰੇਗੰਨਾ। ਦੇਖੈਮੇਹਿਮੈਸਬਮਾਨ। ੭੦। ਮੇਜੈਪ੍ਰੇਪਾ
 ਵੈਮਮਰੂਪ। ਬਹੁਰਿਨਾਮਾਵੈਯਾਭੁਵਕੂਪ। ਜੇਹੈਸਕਲਬ

ਛਾਸਮਾ ਤਿਨ ਕੋ ਮੇਸੇ ਕੁਖੈ ਧਰਮਾ ॥ ੧੧ ॥ ਭੁਕਿਸ ੧੬੮

ਹਿਤ ਏ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਭੁਕਿ ਬਿਨਾ ਭਵ ਸਿੰਧ ਬਰਾ

ਵੈ ॥ ਮੇਸੇ ਤਤੁਲ ਪੈਤੇ ਤਰੈ ॥ ਮੇਰ ਸਕਲ ਨਿਤ ਜਨ

ਮੇ ਮਰੈ ॥ ੧੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਯਹ ਉਪਵਤ ਸੋ ਕਯੋ

ਬੁਛਾਸਮ ਕੋ ਧਰਮਾ ॥ ਜਾਤੇ ਮਮ ਭੁਕਿ ਹਿਲੈ ਛੂਟੈ ਬੀਧ

ਨਕਰਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ੪੮ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵ

ਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਦਸ ਸਿਰਿ ਧੋਸੀ ਭਾਗਵਤ

ਉਪਵਸਿ ਬਾਦੇ ਗੁਪਾਯੀ ਬੁਛਾਸਮ ਨਿਰੂਪਣਿ ਨਾ

ਮਾਮ ਸੁਦਸੋ ਪਯਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ

ਗੁਰਿ

ਬਾਚਾ ਓ ਪਦਏ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਮਾਤਿ ਨਿਕੇ ਮੇਸੁ ਭੁਭਾਏ
ਧਰਮਾਇ ਨੇ ਮੇਰਹਿ ਮਮੁ ਭੁਭੁਓ ਧਾਵੈ। ਤਾਤੇ ਮੇਰੇ ਗਾਨਹਿ
ਧਾਵੈ। ੧। ਗਾਨਧਾਇ ਸਕਲ ਭੁਮਨਾਨੈ। ਬਰਣਾ ਸਮਾਮਿ
ਥਯਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ। ਸਬ ਜਾਪਨ ਤਾਜਿ ਮੇਰੇ ਧਯਾਵੈ। ਮੇਰੇ ਕਠੂ
ਹਿਨੈ ਨਹਿ ਲਯਾਵੈ। ੨। ਗਾਨੀਕੇ ਮੇਰੇ ਜੀਓ ਸਾਧਨਾ। ਮਰੁ
ਮੇਰੇ ਈਨਿ ਤਾਮਰਾਧਨਾ। ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਮਰਾਧੈ। ਤਨਮਨ
ਇਧੈ ਮੇਰੇ ਥਾਧੈ। ੩। ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਸੁਰਗਾਵਿ ਕਨਹਿ ਲੇਈ।
ਮੇਰੇ ਗੀਰਗੁ ਨਿਚਿਤ ਦੇਈ। ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨਹਿਗ
ਯੈ। ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਸਕਲ ਬਾਸ ਨਾਵੈ। ੪। ਮੇਰੇ ਗੀਰਤ ਮੇਰੇ ਗੀਤਾ

ਕੇਪ੍ਰਿਯਾਮੋਬਿਨੁਮੈਰਸਕਲਾਮਤਿਅਪ੍ਰਿਯਾਜੇਹੈਸਹਿਤ
 ਗੁੰਨਬਿਗੁੰਨਾਤੇਈਨਾਨੈਮੋਹਿਭੁਜਾਨਾ॥੫॥ਗੁੰਨਿਤੇਮੇਰੇਪ੍ਰਿ
 ਯਨਾਹੀ॥ਸਦਾਬ੍ਰਸੈਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਮੇਤਕਮੇਰੇਹੈਸੇਈ॥੬॥
 ਜੈਨਹੀਪਰਸਪਰਕੇਈ॥੬॥ਜਪਤਪਤੀਰਬਬ੍ਰਤਮਰੁਦ
 ਨਾ॥ਕਹਿੰਕਹਾਂਲਾਗਿਜੇਬਿਧਿਨਾਨਾ॥ਤੇਸਬਕਰੈਨਹੀਫਲਮੇ
 ਸੀ॥ਗੁੰਨਕਲਾਤੇਹੈਜੈਸੀ॥੭॥ਤਾਂਤੇਗੁਨਹੈਦੈਮੇਧਾਰੇ॥
 ਮੈਰੈਸਾਧਨਸਕਲਨਿਵਾਰੇ॥੮॥ਪੈਕਰਿਸਹਿਤਗੁੰਨਾਬਿ
 ਗੁੰਨਾ॥ਵੇਖਿਸਕਲਏਕੈਭੁਗਵਾਂਨਾ॥ਬਹੁਤੇਮਮਨਿਜਰੂਪਸ
 ਮਾਏ॥ਜਹਾਂਜਾਇਕੇਈਨਹੀਮਾਏ॥੯॥ਜਬਹੀਪ੍ਰਾਣੀ
 ਸਬਖੈਰਾਮਪ੍ਰੇਮਨਾਮੋਹਿਸਾਨਿਪੁਰਸੇਵਾਰੈ॥

ਗੁਨਹਿ ਪਾਵੈ। ਤਬ ਹੀ ਮਮ ਨਿਜ ਰੂਪ ਸਮਾਵੈ। ਗੁਨ ਬਿਨਾ ਨਹਿ
ਪਾਵੈ ਮੋਹਿ। ਯਹ ਨਿਜ ਮਤ ਕਹਤੁ ਹੋਤੈ ਹਿ। ੧੦॥ **ਉਪਦੇਸ਼**
ਮੇਥਿਥਿਥਿਥਿਕਾਰ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਤੇ
ਸਮਸਤ ਜਾਤ ਨ ਕੇਜਾਨੈ। ਸੋ ਤਨ ਮਾਯਾ ਰੂਮ ਕਾਰਿ ਮਾਨੈ। ੧੧॥
ਅਪੁਰਿਸੁ ਪਨਿਰੰਜਨ ਦੇਖੈ। ਦ੍ਰਿਸਤੀ ਮਤੀ ਤੇ ਕਈ ਲੇਖੈ॥
ਏਜੇ ਸਕਲ ਪ੍ਰਗਟ ਦੇਹਾ ਵਿ। ਤੇ ਮਾਤਾ ਮੇਹੁ ਤੇ ਨਾਮਾ ਵਿ॥
੧੨॥ ਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਰਹੈ ਕਛੁ ਨਾਂਹੀ। ਅਥਾ ਮਗਾਂ ਨਹੁ ਤੇ ਬ੍ਰਤਾਂ
ਹੀ। ਗਾਂ ਨਦ੍ਰਿਸਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਜਬ ਹੀ। ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਰਹਿਤਾ ਮਾਧ
ਹੋਤੈ ਤਬ ਹੀ। ੧੩॥ ਜੈ ਸੇਰ ਜੁ ਮਾਹਿ ਮਾਹਿ ਕਹੈ। ਮਾਹਿ ਨ

११०
ਹੁਤੇ ਅੰਤ ਨਹਿ ਰਹੇ। ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਮਾਧਿ ਮੰਦਿ ਮਾਤਿ ਮਾਨੈ। ਹੋ ਨਹੀ
ਪਰਿ ਹੋ ਸੋ ਜਾਨੈ। ੧੪॥ ਤੁਯੇ ਦੇਹਾ ਵਿਸ ਕਲ ਭ੍ਰਮ ਦੇਖੋ।
ਆਪ ਹਿ ਸਟਾ ਬ੍ਰਹਮ ਲੇਖੋ। ਜੇ ਮੇ ਸੋ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਨੀ ਸੋ ਗੁੰਨ
ਹਿ। ਉਪਦਨ ਨ ਖੁਛੁ ਜੇ ਭਗਵਾਂ ਨਹੀ। ੧੫॥ **ਉਪਦੇਸ਼**
ਗ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁੰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕਹੋ। ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਦਹੋ।
ਅਰੁ ਤੁਯੇ ਹੀ ਭਾਖੋ ਬਿਗੁੰਨ। ਭੁਭਿ ਅਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ।
੬॥ ਜਾ ਕੇ ਨਾਹੈ ਸਕਲ ਮਰਿਤ। ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਨਗਤ ਕੇ ਅੰਤ।
ਜਾ ਬਿਗੁ ਗੁੰਨ ਧਨ ਕਛੁ ਨ ਹੀ। ਸਾਧਨ ਸਕਲ ਬਿਬਾਸ ਮ
ਜਾ ਹੀ ੧੧॥ ਜਾ ਕੇ ਪਾਇ ਮੁਕੁ ਨਹਿ ਲੇਵੈ। ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਨਿ

ਪ੍ਰਾਦਿਸਿ ਨ ਦੇਵੈ। ਮੇਸੀ ਭੁਕਿ ਭ੍ਰਿਖਾ ਕਰੇ। ਅਪ੍ਰੇਜ ਨ ਹਿਓਰ
 ਨਿਰਬਰੇ। ੧੮। ਯਹ ਭੁਵਮਾਰਗ ਬਿਕਟਿ ਮਨਿ ਤਾ ਜਾਮੇ
 ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਮਾਵੈ ਮੰਤਾ। ਤਾ ਪ੍ਰਤਪੇ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਸਿਤਾ ਪਾਤਿ ਨ ਮੇਧਰੇ
 ਮਾਧੀ ਮਾਧਾ। ੧੯। ਤਾ ਤੇਜੀ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਸੁਖ ਠਾਨੈ ਸੋ
 ਦੁਖ ਪੈ ਮਾਵੈ। ਤਾ ਕੇ ਦੂਜੇ ਹੁਕ ਨਾਹੀ। ਮੇ ਬਿਚਾਰ ਦੇਖੋ
 ਉਰਮਾਂਹੀ ੨੦। ਤੁਮ ਰੇਚਰ ਦੁਛੁਤ ਸਿਧਾਰੇ। ਸੋ ਸਮਸ
 ਤ ਸਿਤਾ ਪ੍ਰਾਦਿਸੈ। ਤਾ ਕੇ ਦਸ ਦਿਸਿ ਮੀਮ੍ਰਿਤ ਬਰਖੈ। ਤਾ ਕੇ
 ਦਰਸ ਮੋਰਸ ਬਹਰਖੈ। ੨੧। ਜਨੇ ਕਾਹੂੰ ਕਾ ਲਹਿਲੀਨੈ।
 ਤਾ ਕੇ ਸੀਸ ਛੁੜ ਲੈਣੀਨੈ। ਸੋ ਪ੍ਰੇਭੂ ਪਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਅਰੁ

ਐਰਨਿਕੇਵੁਖਿਮਿਟਾਵੈ॥ ੨੨॥ ਤੁਯੁਤੁਵਚਰਨਛ
੩ਸਿਰਧਾਰੈ॥ ਸੋਮਯੋਸਥਦੁਖਾਨਿਵਾਰੈ॥ ਸੋਭੈਠੀਨੇਲੇ
ਕਨਿਮਾਂਗੀ॥ ਤਾਸਮਾਐਰਕਹੂੰਕੋਨਾਹੀ॥ ੨੩॥ ਅਰੁਜੇਤਾ
ਕੀਸੁਦਾਹਿਮਾਵੈ॥ ਤੇਤੇਸਕਲਪਰਮਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਯਾਭੁਵ
ਭੂਪਪਕਯੋਬੇਹਾਲਾ॥ ਤਾਪਰਤੁਸੰਮੇਮਹਾਮਹਿਕਾਲਾ॥ ੨੪॥
ਤਤੇਬਿਖਜਾਬਿਖਾਹਿਸੁਖਜਾਨੈ॥ ਤਿਨਿਨਿਮਿਤਓਦਿਮਬ
ਹੁਠੈ॥ ਤਾਤੇਸਦਾਮਮਿਤਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਜਾਕੋਕਬਹੂੰਮੰ
ਤਨਮਾਵੈ॥ ੨੫॥ ਤਾਕੋਕ੍ਰਿਪਾਧਿਯੁਖਿਪਿਯਾਵੈ॥ ਕਾਢਿਭੁ
ਪਤੇਮਿਤਕਨੀਮਾਵੈ॥ ਬਚਨਾਮਿਤਕੀਥਕਾਰੋ॥ ਅ

੧੧੧

ਪ੍ਰੇਰਾਨਿ ਬਾਂਧਿ ਉਰ ਪਰੇ २੬ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਜ
 ਗਾਮੀ ਜਗ ਪਾਲਕ ਜਗ ਮੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਮੇਸੇ ਬ
 ਚਨ ਜੁਨੈ ਕੁਗਵਾਂਨਾ ॥ ਤਬ ਉਪਵਸੇ ਕੁਖ ਜੋਗਾਂਨਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਸੀਭੁ ਗਵਾਂਨ ਬਾਚਾ ॥ ਉਪਵਸੁ ਕਰੀ ਤੁਮ ਜੋਈ ॥ ਯ
 ਮ ਪੜਕੀ ਨੀਸੀ ਸੋਈ ॥ ਸਰਸਿ ਹਜਾ ਮੇਭੀ ਧਮ ਪਰੈ ॥ ਹਮ
 ਕੇ ਚੁਨਤ ਬਚਨ ਉਚਰੈ ॥ ੨੮ ॥ ਤੇਈ ਅਬ ਮੇਤੁਮ ਹਿਸ
 ਨਾਉ ॥ ਕੁਕਿ ਗਾਂਨ ਬਿਗਾਂਨ ਜਨਾਉ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਖ ਮਹਤ
 ਤਮ ਹੀ ਕਾਗ ॥ ਸਬਦਾ ਨਿਕਜੇ ਪੰਚ ਪ੍ਰਕਾਗ ॥ ੨੯ ॥ ਤੇਰੁ
 ਦੁਮਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਨਿਸਏ ਕਾ ॥ ਪੰਚ ਰੂਤ ਮਿਲਿ ਕੁਏ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਥਾ

ਵਰਜੇਗਾ ਮਥਿਥਿਧਿਧੁਕਾਰਾ ॥ ਇਨਿ ਮਠਾਇਸਕੇ ਬਿਸੁਰਾ ॥
 ੩੦ ॥ ਇਨਿ ਬਿਨ ਮੋਰੁ ਕੁਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਦ੍ਰਿਦੇ ਖੋਸ ਬਮਾਹੀ ॥
 ਜਾ ਕਾਰਿ ਸਕਲ ਏਕ ਕਾਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਾਂਧੁ ਗਾਂਠ ਬਖਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥
 ਮਰੁ ਜਬ ਏ ਮਠਾਇਸਤ ਵਾ ॥ ਮਾਯਾ ਜਾਨੈ ਸਕਲ ਮਤ ਵਾ ॥
 ਮਾਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕ ਕਾਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਨੇਹਾ ਨਿਕ ਸਬ ਮਿਥ ਜਾਮਾਨੈ ॥
 ੩੨ ॥ ਰਜੁ ਜਾਨਿ ਜੁ ਸੁਖ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਤ ਮਮ ਰੂਪ
 ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਜੈਸੇ ਨਿਸਾਮੋਰਿ ਮਿਟਿ ਜਾਵੈ ॥ ਮਾਠੋ ਨਿਸਕੀਖ ਬ
 ਰਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਕਰਤ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਂਠ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨੇਖੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਿਟੈ ਬਿਸੁਰਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਹੀਯਤੁ ਹੈ ਬਿਗਾਂਠਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਲਹੈ ਮੋਰਿ ਤ

ਜਿਆਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਆਦਿਹੁ ਤੇ ਮਰਹਿ ਹੋ ਮੰਤਾ ਜੋਈ ਹੋ ਮਥਹੁ
 ਬਰਤਿਤਾ ॥ ਬਰਣਾ ਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜੇਤਾ ॥ ਆਦਿਹੁ ਤੇ ਮਰਾ ਮੰਤਾ ਤੇ
 ਤੇ ॥ ੩੫ ॥ ਤੇ ਮਥਹੁ ਮਿਥਾਵੇਖੇ ॥ ਤਿਹੁ ਕਾਲ ਮਹੀ ਕੇ ਲੇਖੇ ॥ ਜੇ
 ਸੇਤਿਹੁ ਕਾਲ ਮੇਧਰਣੀ ॥ ਘਟਨਾ ਮਾਦਿ ਕੀ ਮਥਾ ਕਰਣੀ ॥ ੩੬
 ॥ ਸੁਤਿ ਕੇ ਮਤੇ ਪ੍ਰਿਦੈ ਮੇਆਨੈ ॥ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਸੁਤਿ ਸਦਾ ਬਖਾਨੈ ॥
 ਨਾ ਕਰ ਬੇਦ ਭ੍ਰਮ ਭਾਖੇ ॥ ਭ੍ਰਮ ਸਤਿ ਨੂਜੇ ਸਬ ਨਾਖੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸਕ
 ਲ ਘਟ ਨੇ ਮੇਏ ਕਬਤਾਵੈ ॥ ਓਚਨੀ ਚ ਸਬ ਭੇਦੀ ਮਟਾਵੈ ॥ ਮੇਸੀ
 ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰੈ ਬੇਦਾ ॥ ਜਾਨੈ ਮਹੀ ਮਿਟਾਵੈ ਭੇਦਾ ॥ ੩੮ ॥ ਅਰੁ
 ਤ੍ਰਿਹੀ ਸਬ ਪ੍ਰਗਟ ਲੇਖੇ ॥ ਸਪਤ ਪਾਤਕੇ ਸਬ ਤਨ ਦੇਖੇ ॥ ਅਰੁ ਦੇ

੧੭੩
 ਖੇਰੁਪਜਤਿਬਿਨਸੀਤਾ। ਯੋਪਤਛਿਬਿਚਾਰੈਸੀਤਾ। ੩੮। ਅ
 ਰੁਸਤਪੁਰਖਭੁਏਪੈਜੇਤੋ। ਤਿਨਿਕੇਬਚਨਬਿਚਾਰੈਤੇਤੋ।
 ਏਕੈਮਤੋਸਬਨਿਕਦੇਖੈ। ਜਾਨੈਮੋਹਿਭੇਦਕ੍ਰਮਲੇਖੈ। ੪੦
 ਅਭੁਤਜੁਮਨੁਭਵਦ੍ਰਿਦੈਬਿਚਾਰੈ। ਚੇਤਨਰਾਖਾਮਚੇਤਨ
 ਰਹੈ। ਸਬਦੇਖੇਚੇਤਨਾਮਾਧਾਰ। ਇੰਦ੍ਰੀਏਹਬਿਬਿਧਿਬਿਸੁ
 ਗ। ੪੧। ਚੇਤਨਤੇਜਨ੍ਨਾਮਰਬਾਨਿਗਪੈ। ਚੇਤਨਬਿਨਕੋ
 ਈਨਹਿੰਰਹੈ। ਯੋਬੇਦਾਂਤਿਤਥਾਦ੍ਰਿਸ਼ਿਤਾ। ਅਨਭਵਾਮਭੁ
 ਤਜੁਯੀਸਿਧਾਤਿ ੪੨। ਇਨਿਚਾਰਪੁਕੋਮਤੋਬਿਚਾਰੈ। ਮ
 ਹਿਜਾਨਿਸਬਭੇਦਨਿਦਾਰੈ। ਸਕਲਾਦ੍ਰਿਸ਼ਿਤੇਹੋਇਬਿਗਭਿ।

ਰੇਤੁ ਨ ਬੁਝਾ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਕਿ ॥ ੪੩ ॥ ਕਰਮ ਰਹਿਤ ਸਬ
 ਮਿਥਿਆ ਮਨੈ ॥ ਬੁਝ ਲੋਕ ਲੋ ਨ ਸੁਰਜਾਨੈ ॥ ਦੇਖੇ ਜੁ ਕੇ
 ਪ੍ਰਿਦੈ ਮੇਰੈ ॥ ਸੋ ਸਬ ਬੰਧ ਨ ਜਾਨਿ ਬਹਾਵੈ ॥ ੪੪ ॥ ਮੇਰੀ
 ਭਾਉ ਪ੍ਰਿਦੈ ਮੇਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇ ਭਾਉ ਹੋਇ ਤੇ ਕਰੈ ॥ ਭਾਉ
 ਰੁਭਾਉ ਹੋਤੈ ਜੇ ਤੇ ॥ ਤੁਮ ਜੋ ਪਾਛੈ ਭਾਖੇ ਤੇ ਤੇ ॥ ੪੫ ॥ ਅ
 ਬ ਬਹੁ ਕਯੋਤੁ ਵਹੇਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਭਾਉ ਭਾਉ ਜਾਪ ਨ ਉਚਾਰੈ ॥
 ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਮਰ ਕਹੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਹਿਤ ਉਗਮੰਤ ਰਹੈ ॥
 ੪੬ ॥ ਪੁਨਾ ਮੇਰੈ ਨਿਸਾਧਾਰੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਉ ਉਸੁ ਤਿ ਬਿ
 ਸੁਰੈ ॥ ਬਿਨ ਕਰੈ ਪਦ ਛਿਦ੍ਰੇਈ ॥ ਅਰੁ ਅਸਿੰਗ ਪ੍ਰਣ

ਮਕਰੇਣੀ॥ ੪੧॥ ਸਬਰੂਤ ਨਿਮੰ ਮੋਕੇ ਜਾਨੈ॥ ਪਰਿਮਾਨ
 ਮੇਰੇ ਤਨ ਮਾਨੈ॥ ਮਮਭੁਕਿ ਨਿਕੋ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੇਵੈ॥ ਤਨ ਮਨ ਧਨ
 ਤਿਨ ਹੀ ਕੇ ਦੇਵੈ॥ ੪੨॥ ਮੇਰੇ ਹੇਤ ਕਰੈ ਜੋ ਕਰੈ॥ ਮੋਖਿ ਨ ਮੈਰ
 ਸਕਲ ਪਰਿਹਾਰੈ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਨਿਕਰੇ ਉਰਧਾਰੈ॥ ਵੂਜੀ ਸਬ
 ਕਾਮ ਨਾ ਨਿਵਾਰੈ॥ ੪੩॥ ਮੇਰੇ ਮਰਥਾ ਮਰਥ ਸਬ ਤਜਾਰੈ॥
 ਚੁਖਾ ਮਰੁ ਭੋਗ ਨਿਤੇ ਬੈਰਾਗੇ॥ ਜਪ ਤਪ ਜਗ ਜੋਗ ਬ੍ਰਤ ਦੰਗੇ॥
 ਸੈਨਾ ਸਨਭੁ ਜਨ ਨ ਲਪਾਨਾ ॥ ੪੪॥ ਇਤਯਾਦਿ ਕਸਬ ਮ
 ਮਹਿਤ ਕਰੈ॥ ਜਾ ਤੈਂ ਅੰਤਰ ਸੋ ਪਰਹਾਰੈ॥ ਸਦਾ ਅਪਕੋ ਮੋਹਿ ਨਿਬੇ
 ਦੈ॥ ਪੇਸਾ ਸਜੜ ਉਰ ਗੋਬਿਧੇ ਦੈ॥ ੪੫॥ **ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਬ ਮਮਭੁ**

ਦੇ ਤਨਬਾਸਦਾ ਅਨੁਗਤਿ ४੩॥ ਕਰਮ ਰਚਿਤ ਸਬ
 ਮਿਥਿਆ ਮੈਂ ॥ ਬਾ ਲੋਕ ਲੋ ਨ ਸੁਰਜਾਨੈ ॥ ਦੇਖ ਜੋ ਸੁਨੈ
 ਹਿੰਦੈ ਮੈਂ ॥ ਸੋ ਸਬ ਬੰਧ ਨ ਜਾਨਿ ਬਹਾਵੈ ॥ ੪੪॥ ਮੇਰੀ
 ਭਾਉ ਹਿੰਦੈ ਮੈਂ ਪਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇ ਭਾਉ ਹੋਇ ਤੇ ਕਰੈ ॥ ਭਾਉ
 ਰੁਭਾਉ ਹੋਤੈ ਜੇ ਤੇ ॥ ਤੁਮ ਜੋ ਪਾਛੈ ਭਾਖੇ ਤੇ ॥ ੪੫॥ ਅ
 ਬ ਬਹੁ ਕਯੋਤੁ ਦਹੇ ਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਭਾਉ ਭਾਉ ਜਾਪ ਨ ਉਚਾਰੈ ॥
 ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਕਰੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਹਿਤ ਉਗਮੰਤ ਰਗੈ ॥
 ੪੬॥ ਪੁਨਾ ਮੈਂ ਮਤਿ ਨਿਸਾਧਾਰੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਉਸੁਤਿ ਬਿ
 ਸੁਰੈ ॥ ਬਿਨ ਨ ਕਰੈ ਪਦ ਛਿਨ ਦੇਈ ॥ ਅਰੁ ਅਸਿੰਗ ਪ੍ਰਣ

ਮਕਰੇਈ॥ ੪੧॥ ਸਬਕੂਤਨਿਮੰ ਮੋਕੇਜਾਨੈ॥ ਪਰਿਮਮਜਨ
 ਮੋਰੇਤਨਮਾਨੈ॥ ਮਮਭਕੂਨਿਕੋ ਬਹੁਬਿਧਿਸੇਵੈ॥ ਤਨਮਨਪਨ
 ਤਿਨਹੀਕੇਦੇਵੈ॥ ੪੨॥ ਮੇਰੇਹੇਤਕਰੈਜੋਕਰੈ॥ ਮੋਬਿਨਮੇਰ
 ਸਕਲਪਾਰਿਹੈ॥ ਮੇਰੇਗੁਣਨਿਕਹੈਉਰਧਾਰੈ॥ ਫੂਜੀਸਬ
 ਕਾਮਨਾਨਿਵਾਰੈ॥ ੪੩॥ ਮੇਰੇਮਰਥਾਮਰਥਸਬਤਜਾਰੈ॥
 ਚੁਖਾਮਭੁਭੋਗਾਨਿਤੇਬੈਰਾਗੈ॥ ਜਪਤਪਜਗਜੋਗਬਤਦੰਨਾ॥
 ਸੈਨਾਸਨਭੁਜਨਜਲਪਾਨਾ॥ ੪੪॥ ਇਤਯਾਦਿਕਸਬਮ
 ਮਹਿਤਕਰੈ॥ ਜਾਤੈਂ ਅੰਤਰਸੇਪਰਹੈ॥ ਸਦਾਮਪਕੋਮੋਹਿਨਿਬੈ
 ਦੈ॥ ਪੇਸਸਸਰਉਰਗੋਬਹਿਭੇਦੈ॥ ੪੫॥ **ਮੇਮੇਸਨਸਮਭੁ**

ਕ੍ਰਿਹਿਲਤੈ॥ ਤਬ ਅਵਸੇਖ ਕਛੂ ਨਹਿ ਰਹੈ॥ ਸਧਨ ਸਾਧਿਲਹੈ ਸੇ
ਸਕਲ॥ ਕਾਲ ਕਰਮ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਕਲਾ ੫੨॥ ਜਬ ਮੋਬਿਖੇ ਚਿ
ਤ ਕੋ ਪਾਰੈ॥ ਤਬੈ ਸਾਂਤਿ ਕਰ ਜਤਮ ਟਾਰੈ॥ ਧਰਮੇ ਸੁਰਜਗਾਂ
ਨ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਇਨ ਕੋ ਸਹਿਜ ਲਹੈ ਬਡੁ ਭਾਗਾ ੫੩॥ ਅਰੁ ਜੋ
ਮੇਰੀ ਜੁਛਿ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਦੇਹ ਰੋਹ ਸੋਚਿ ਤਲਗਾਵੈ॥ ਤਬ ਹੋਵੈ
ਰਜਤਮਾ ਅਧਿਕਾਰ॥ ਬਧੈ ਅਧਰਮ ਪਰੈ ਸਿਜਾਗਾ ੫੪॥ ਬਿਧ
ਮੁਕਿ ਕੋ ਚਿਤ ਕਾਰਣੁ॥ ਬੋਰੈ ਚਿਤ ਚਿਤ ਈਤਾਰਣੁ॥ ਮੋ
ਮੇਧਾਰੇ ਮੋਕਿ ਲਹੈ॥ ਭਵ ਮੇਧਾਰੈ ਭਵ ਮੇਧਾਰੈ॥ ੫੫॥ ਤਾ ਤੇ ਪਰ
ਮਗਾਂ ਨ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਈਸੁਰਤਾ ਵਿਕਜੇ ਬਡੁ ਭਾਗਾ॥ ਤੇ ਸਮਸ

ਤਮੇਰੇ ਅਧੀਨ। ਤਾ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮਮਲੁ ਲੀਨ। ੫੬। ਸੇਵਤ ੧੧੫
 ਮੋਹਿ ਸਕ ਲਏ ਪਾਵੈ। ਮੋਹਿ ਨ ਕੋਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ।
 ਮੇਰੀ ਭੂਕਿ ਕਹਾਵੈ ਧਰਮ। ਉਪਦ੍ਰਵੁ ਜੋ ਸਕ ਲਾ ਅਧਰਮ।
 ੫੭। ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੰਤ ਸਨੇਹਾਂ ਨ। ਯਾ ਬਿਨਾ ਮੋਹ ਸਕ ਲ
 ਮਗਾਂ ਨ। ਅਰੁ ਉਪਦ੍ਰਵੁ ਜੋ ਬੈਰਾਗਾ। ਜੋ ਸਮ ਸਤ ਬਿਖਯ
 ਨਿਕੋਤ ਯਾਗਾ ੫੮। ਅਰੁ ਈਸ਼ਰ ਜਸਿ ਧਿ ਮਹਿ ਮਾਇ।
 ਮਮ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵਕ ਮਾਇ। ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਮਮ ਸਰਦੂਰਿ
 ਆਵੈ। ਤੇ ਈ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ੫੯। ਏਹ ਗ।
 ਮੇਸੇ ਅਨੰਤ ਬੈਰਾਗੇ ਨ ਜਬ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਤਬ

ਉਪਵਜਨਹ ਰਖਿਕਰਿਕੀਨੀਹਰਿਸੋਪਸ੍ਰਾ॥ **ਉਪਵੇਦਾ**
ਚ॥ ਰੇਪੁਤੁਰੁਕਰੁਣਾਕਰੇ॥ ਜਯੁਪੈਤੁਜਸਬ ਬਿ
ਧਿਬਿਸੁਰੇ॥ ਜਯੁਤੁਮਧਗਮਭੁਕ੍ਰਿਤੁਤੁਖਯੋ॥ ਬ
ਮਦਿਰਿਕੋਗਾਨਹਿਰਾਖਯੋ॥ ੬੧॥ ਅਰੁਬੈਰਾਗਾਦਿ
ਕਸਮੁਝਾਏ॥ ਮੇਰੇਸਬਸੰਦੇਹਮਿਟਾਏ॥ ਤੁਯੁਹੀਸ
ਕਲਤਤੁਸੇਭਾਏ॥ ਹੋਇਮਤਤੁਦੁਰਿਕਰਿਨਾਏ॥ ੬੨॥
ਜਮਕਹੀਅਸੋਕੈਪਕਾਰ॥ ਅਰਤੁਯੋਕਹੋਨੇਮਾਬਿਸੁਰਾ
ਅਰੁਸਮਕੋਨਕੋਨਦਮਦੇਵਾ॥ ਕੋਨਛਮਾਮਰੁਧਿਤਿਕੋ
ਭੇਵਾ॥ ੬੩॥ ਕੋਨਸੁਰਤਾਮਰੁਤਪਦਾਂਨਾ॥ ਕੋਨਸਤਿ

ਕੋਠੁਠ ਬਖਾਨਾ ਕਿੰਨ ਤਜਾਗ ਕੋਧ ਨਇਸਾ ਕਿੰਨ ਜਗ
 ਦਾ ਫਿਦਾ ਬਰਿਸਿ ॥ ੬੪ ॥ ਬਲਾਮ ਰੁਦ੍ਰਾ ਲਾਭੁ ਮ
 ਰੁਖਾ ॥ ਬਿਦ੍ਯਾ ਲਜਾ ਸੋਭਾ ਦੁਖਾ ਪੀਤੁ ਮੁਰਖਾ
 ਸਤ ਰੁਪੰਥਾ ॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਮਰੁਪੰਥ ਕੁਪੰਥਾ ॥ ੬੫ ॥ ਕੋ
 ਨਦ ਰਿਦ੍ਰ ਕੋ ਨਧ ਨਵੰਤਾ ॥ ਕੋ ਨ ਕ੍ਰਿਪ ਨ ਕੋਈ ਸੁਰਵੰਤਾ ॥
 ਮਰੁਇ ਨ ਤੇਉ ਲਈ ਹੋਜੇ ਤੀ ॥ ਅਸਮ ਅਦਮਾ ਨਿਕ
 ਸ ਬਤੇ ਤੀ ॥ ੬੬ ॥ ਮੋਕੇ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਾਖੋ ॥ ਰਾਖੋ
 ਤਤੁ ਮਤਤਾ ਹਿਨਾਖੋ ॥ ਜੋ ਸੁਨਿ ਬਹੁ ਉਪਦੇਖਿ ਪ੍ਰਸਾ
 ਤ ਬਕਰੁ ਦੁਕਾਰਿ ਬੋਲੈ ਕ੍ਰਿਸਾ ॥ ੬੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤੁ

ਬਾਹਾ॥ ਹਿੰਸਾਰਹਿ ਤੇ ਸਤਿ ਮਾਏਯੋ॥ ਸਿਰਾ ਬਿਬਹਜਿ
ਤਸ ਬਕੇਯੋ॥ ਲੰਜਾ ਮੇ ਨੇ ਮਾਸਤਿ ਕੇ ਬੀਰੰ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਰਜਾ ਮਰਛਮਾ ਮਭੀਰੰ॥ ੬੮॥ ਏਵਾ ਦਸਜ ਮਗਹੇ
ਨਿਬਤੀ॥ ਮਭਵਾ ਦਸਨੇ ਮਪ੍ਰਬਤੀ॥ ਸੋਚੇ ਰੁਕਪਟਰ
ਹਿਤ ਧਰਮਾ ਦਰੰ॥ ਜਪੇ ਤਪੇ ਮਰੁਮ ਮਪੂਜਾ ਸਾਦਰੰ॥
੬੯॥ ਤੀਰਥ ਮਟਨੇ ਮਤਿ ਬਿਕੋਧੇ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮ
ਭਵਿਛ ਸੀਤੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕਾਰੇ ਮੇ ਬਿਸੁਰੈ॥ ਮੁਕਿਭੁ
ਕੁਚਾ ਹੈ ਸੋਧਾਰੈ॥ ੭੦॥ ਸਮਜੇ ਮੇ ਨਿਸਾ ਬੁਧਿ॥
ਦਮਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਮਨ ਬੁਧਿ॥ ਜੇਦੁਖ ਨਿਉਪਜਾਵੈ

ਕੋਈ॥ ਤਿਸਿ ਤੇਜਾ ਕੇ ਦੁਖ ਨ ਹੋਈ॥ ੧੧॥ ਸਕਲ ਸੈ ੧੧੧
 ਕਛੁ ਮਨ ਨ ਹਿਮਾਨੈ॥ ਤਾ ਕੋ ਮਮਨ ਨ ਭਾਖਿ ਧੰਨੈ॥ ਨਿ
 ਧਾਇ ਦ੍ਰਿਚਿ ਚਲੇਈ॥ ਇਨਿ ਦੂਨੋ ਕੋ ਧਰੈ ਜੋਈ॥
 ੧੨॥ ਰਸੁ ਮਰੁ ਮਥਲਾ ਕੋ ਨ ਹਿਗੈ॥ ਤਾ ਕੋ ਮੇਰੇ ਜਨ
 ਧ੍ਰਿਤਿ ਕਰੈ॥ ਭੂਤ ਦੇਹ ਤਾਗ ਸੇਵਾ ਨਾ॥ ਭ੍ਰਿਗਤ ਜਨ ਸੇ
 ਤਪ ਨ ਹਿਮਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਸੋਈ ਸੁਰਜੇ ਨਿਤੈ ਧੁਭਾਵਾ ਸੇ
 ਈਸਤਿ ਸਕਲ ਮਮਭਾਵਾ॥ ਸੋ ਕੋਲੀਏ ਬਚਨ ਸੇ ਸਤਿ॥
 ਮੇਥਿ ਗੁਬਲੈ ਸਕਲ ਮਸਤਾ॥ ੧੪॥ ਕਰਮ ਨਿਮੈ ਜੋ
 ਇਮ ਸੀਗਾ॥ ਸੇਵਾ ਪਰਮ ਸੇਵੈ ਮੀਰਾ॥ ਸੋ ਹੈ ਤਾਗ

ਤੇਜੇਫਲਕਰਮਾ ਜੋਧਨਇਸਪਰਮਮਧਰਮਾ॥੧੫॥
 ਜਗਰੂਪਮੇਰੋਨਹਿਮਾਨਾ ਜੋਦਫਿਛੁਦੇਇਮਮਗਾਨਾ॥
 ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਪਰਮਬਲਕਹੀਏ॥ ਜਾਕਰਿਬਡੇਸਤਮਨ
 ਗਹੀਏ॥੧੬॥ ਭੁਗਯੋਮਮਈਸੁਰਜਹਿਪਾਵੈ॥
 ਚੇਤਨਨਿਜਾਨਿਦੈਮਾਵੈ॥ ਮੇਰੀਭੁਕਿਏਕਯਹਲਾਭਾ॥
 ਭੁਕਿਬਿਨਾਸੋਸਕਲਮਲਾਭਾ॥੧੭॥ ਜਾਤੇਭੇਦਮਿਟੈ
 ਸੋਬਿਦਯਾ॥ ਉਪਦ੍ਰਵੁਨੀਸਕਲਮਬਿਦਯਾ॥ ਲਨਾਮਾ
 ਨਮਕਰਮਨਗਹੈ॥ ਮਮਜਨਤਾਕੋਲਨਾਕਹੈ॥੧੮॥ ਨਿਹ
 ਕਿੰਚਨਨਿਰਪੇਛੁਨਿਰਲੇਭਾ॥ ਇਤਿਯਾਦਿਕਜੇਗੁਣਤੇਸੇ

ਭਾਸੇ ਸੁਖ ਜੇ ਸੁਖ ਦੇਖ ਮਤੀਤਾ ਪੁੰਨਿ ਨ ਧਾਧ ਉਸੁਨਹਿ
 ਸੀਤਾ ॥੮॥ ਬਿਖਨਿ ਕੀਇ ਛਾਦੁਖ ਜਾਨੈ ॥ ਗੁਣ ਸਧੰ
 ਨਾਮਾਦਿ ਸੋਮਾਨੈ ॥ ਬਿਧ ਮੁਕੁ ਕੀਜੁ ਕ੍ਰਿਪਿ ਜਾਨੈ ॥ ਮਮਜ
 ਨ ਧੰਤੁ ਤਤਾਹਿ ਬਖਾਨੈ ॥੯॥ ਮਹਿ ਕਾਰਜ ਕੋ ਜਗਾਮਾ
 ਦਿ ॥ ਮਧੁ ਕਹੈ ਦੇਹ ਗੋਰਾਦਿ ॥ ਸੋ ਸਮਸਤ ਮੁਖ ਧਈ ਜਾ
 ਨੈ ॥ ਜਾਤੇ ਮੋਰਭਾਂਤਿ ਮਾਤਿ ਮਾਨੈ ॥੧੦॥ ਜਾ ਕਰਿ ਮੋਹਿਲ
 ਹੈ ਸੋ ਧੰਧਾ ॥ ਜੇ ਧੰਧਾ ਤਿਸੇ ਸਕਲ ਕੁਧੰਧਾ ॥ ਨਿਤ ਸੋ ਤੇ ਧੰਧਾ
 ਤਲਾਹਿਦੈ ॥ ਸਾਂਤਿ ਕਰਿ ਤਸ ਬਨਿ ਧਰਸਰਦੈ ॥੧੧॥
 ਇਹੈ ਸੁਰਗ ਸੁਖ ਕੋ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਨਿਮੇਤਾ ਮਸਮਾਕਾ

ਗਾਸਤਗੁਰਏਕਬੀਧਕਰਿਜਾਨੇ॥ ਮੇਰਸਕਲਈਬੈਰੀ
ਮਾਨੇ॥ ੮੩॥ ਸਤਗੁਰਪੈਸੇਮੇਰੇਰੂਪਾ॥ ਜਾਤੇਨੀਵਤਜੈ
ਗੁਰੂਪਾ॥ ਸਤਗੁਰਬਿਨਾਬੀਧਨਹਿਕੋਈ॥ ਸਤਗੁਰ
ਬਿਨਜੈਬੈਰੀਸੋਈ॥ ੮੪॥ ਮਾਨਵਤਨਸੋਈਗੁਰਕਰੀ
ਏ॥ ਤਾਂਕੇਗੁਰੇਗੁਰੀਪੈਰੀਜੇ॥ ਸੇਵਰਿਦ੍ਰਜੇਤਿਸਾਵੈ
ਤਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਹੁਇੰਦ੍ਰੀਨਿਬਸਬਰਤੰਤਾ॥ ੮੫॥ ਬਿਖਯਨਿ
ਮਨਾਸਕੂਸੋਈਸਾ॥ ਬਿਖਯਨਿਬਸਤੇਸਕਲਮਨੀ
ਸਾ॥ ਇਤਨੀਪ੍ਰਸ਼ਕਰੀਮੈਤੇਸਾ॥ ਜਾਨਾਬਿਧਿਤੁਮਪੁ
ਛੀਮੈਸਾ॥ ੮੬॥ ਬਿਧਿਨਿਖੇਧਕੇਲਛੁਣਜੇਸਾ॥ ਮਹਾਂਪੁ

ਰਖ ਜਾਨਤ ਪੈ ਤੇ ਸੈ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਕੇ ਜੋ ਲੈ ਜਾਨੈ ॥ ਉਚ ਨੀਚ
 ਬਹੁ ਭੇਦ ਨਿਮਾਨੈ ॥ ੮੧ ॥ ਸੋਯ ਸਕਲ ਨਿਖੇਧ ਹਿਜਾਨੈ ॥
 ਭੇਦਾਦ੍ਰਿਸਿ ਮੇ ਬਿਧਿ ਮਾਤਿ ਮਾਨੈ ॥ ਬਿਧਿ ਭੁਨਿਖੇਧ ਨਿਖੇਧੈ ਦੇ
 ਖੋ ॥ ਦੁਹੂ ਤੇ ਪਰੈ ਤਾਹਿ ਬਿਧਿ ਲੇਖੋ ॥ ੮੨ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਪ
 ਸੁਮਾਨ ਵਸਾਨੈ ॥ ਧੀਉ ਤਕ ਦੇਖਿ ਦੇਨ ਹਿਮਾਨੈ ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਧਿ
 ਨਿਖੇਧ ਭ੍ਰਮ ਜਾਨੈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਸਕਲ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੮੩ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਭ੍ਰਮ ਜਾਨੈ ਨੇਗਾਂ ਨ ਕਯੋ ਨ ਬਢਿ
 ਸ੍ਰਾ ॥ ਬੇਦ ਬਚਨ ਤਬ ਸਿਮਰਿ ਕਰਿ ਉਪਦਰੀ ਨੀਪ ਸ੍ਰਾ ॥
 ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਮਹਾ

ਪੁਰਾਣੇ ਏਕਾ ਦਸ ਸਿਰਿ ਪੇਸ਼ੀ ਭੁਗਵੰਤ ਉਪਵਸਿਥਾ
ਦੇ ਭੁਖਾਯੀ ਏਕ ਉਨ ਬਿੰਸੋ ਯਜਾਇ॥ ੧੬॥ ਉਪਵੇਦਾ
ਚ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੁਮ ਕਰੁਣਾ ਕਰੋ॥ ਮੇਰੇ ਯਹ ਸੰਸਾਰਿ ਹੋਰੋ॥
ਤੁਮ ਹੀ ਆਗਾ ਕਹੀਐ ਬੇਦਾ॥ ਤਾਹੀ ਮੰਦੀ ਸਤ ਹੋਂ ਭੇਦਾ॥ ੧॥
ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਸੋ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਸਬ ਕੋਈ ਮਾਨੈ॥ ਤੁਮ
ਹੀ ਆਗਾ ਕ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਲੇਖੈ॥ ਜਾਤੇ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਨਹਿ ਦੇਖੈ॥ ੨॥
॥ ਅਰੁ ਏ ਪ੍ਰਗਟ ਦੀਸੈ ਦੇਵਾ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੇਦਾ॥
ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਧਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਮਾ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਬਿਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਬਿ
ਧਿ ਕਰਮਾ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਫਲ ਸ੍ਵਰਗਾਦਿ॥ ਅਬ ਕੋ ਨਹਿ ਜ

ੴ ਸਾਮਨਾਦਿ ॥ ਅਰੁ ਨਿਖੇਧ ਪਗਟ ਪ੍ਰਤਿਲੋਮ ॥ ਅੰਬ ਸ੍ਰਾਦਿ
 ਕਜੇ ਅਨੁਲੋਮ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਮੰਸੀ ਕਰਹੈ ਜੇਤੋ ॥ ਅੰਗੁ ਤਿਨ ਕੇ
 ਕਰਮੋ ਪ੍ਰਤਿ ਤੇਤੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਫਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਰਕਾਦਿ ॥ ਕਹੇ ਹੁਤੇ
 ਫਲ ਜਾਣਿ ਨ ਬਾਦਿ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਕੇ ਫਲ ਹਿ ਬੇਦ ਜੁ ਕਹੈ ॥ ਤ
 ਕੋ ਕਾਰਿ ਨ ਰਤ ਜੁ ਹੀ ਲਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤੁਯੇ ਦੁਖ ਦੇਸ ਬੈਕਾਲਾ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰੋਪਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਨਹਿ
 ਸਤਿ ॥ ਤੈਸੁ ਖਾਮ ਰੁਦੁ ਖਫਲੋ ਅਸਤਿ ॥ ਕੋਈ ਸੁਰਗ ਨ
 ਰਕਨਾਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਤੈਸਹੁ ਸੁਖ ਕਾਰਿ ਬਿਧਿ ਨ ਕਰਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਅਰੁ
 ਕਾਕਹੀਏ ਬਾਰਿ ਬਾਰ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਨ ਮਨ ਕਪਕਾਰਾ ਯਹ

੧੮੦

੦

ਤੇ ਕਯੋ ਤੁਮਾਰੇ ਬੇਦਾ । ਜਾਤੇ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਕੇ ਭੇਦਾ । ੮੮ ॥ ਦੇਵ
 ਖਿਤ ਰਮੁ ਨਿਮਾਨ ਵਜੇ ਤੇ । ਬੇਦ ਨੈ ਨ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਤੇ ਤੇ । ਬਿਧਿ ਨਿ
 ਖੇਧ ਤਿ ਨ ਕੇ ਫਲ ਜਾਨੈ । ਅਰੁ ਤੁਯੀ ਤੁਯੇ ਤੇ ਉਠਾਨੈ ॥ ੮੯ ॥ ਸਕੁ
 ਲਤੁ ਮਾਰੀ ਅਗਾਮਾ ਹੀ । ਜੁਯੋ ਜੁਯੋ ਬਾਧੇ ਤੁਯ ਬਰਤਾ ਹੀ । ਸਿ
 ਮਿਖਿ ਜਾ ਕਯੋ ਕਹੀ ਏ ਬੇਦਾ । ਜਾ ਕੋ ਮੋਹਿ ਬਤਾਵੇ ਭੇਦਾ । ੯੦ ॥
 ਦੇਵਿ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਬਢੈ ਸੀਦੇ ਹਾ । ਦੇਹੈ ਸਤਿ ਕਿਧੈ ਪੁਰੁ ਏ ਹਾ । ਜ
 ਹੁਰੁ ਸੀਦੇ ਹਾ ਮਿਟਾਵੈ । ਏ ਕਭਾ ਤਿ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵੈ । ੯੧ ॥
 ਜਾ ਬਿਧਿ ਪਰਮ ਗਾਨ ਬਿਸੁਰੇ । ਅਪਨੇ ਰਚੇ ਨੀਵਨਿ ਸੁਰੇ ।
 ਸੁਨਿ ਮੇਸੀ ਉਪਵਕੀ ਬਾਨੀ । ਤਬ ਬੋਲੈ ਸੀਸਾਰ ਗਾਨੀ ॥

१२॥ **ਸ੍ਰੀਗੁਰਵਾਂਤੁਬਾਚਾ** ॥ ॥ ਉਪਦ੍ਧਰਮਗਾਂਨਾਮ १੮੧
 ਬਕਹੇ। ਤੇਰੇ ਸਬ ਸੰਦੇਹ ਹਿਟਹੇ। ਮੇਰਾ ਖੈਰੈ ਤਨਿ ਉਪਾਇ।
 ਕ੍ਰਮ ਰੁਤੁ ਰਿਗ ਨਜ ਮੁਸ਼ਾਇ। १੩॥ ਨਜੋ ਨਾ ਕੇ ਦੇਖ
 ਯੋ ਮਾਧਿਕਾਰ। ਤਾ ਕੇ ਤੇ ਸੇ ਕੀਜੇ ਬਿਚਾਰ। ਜੋ ਭਾਖੇ ਸਬ
 ਹਿਨੁ ਜੇਗਾਂਨਾ। ਤੇ ਤੇ ਬਿਖਣੀ ਤਜੈ ਨਾਮਾਂਨਾ। १੪॥ ਤਾ ਤੇ ਕ੍ਰ
 ਮ ਕ੍ਰਮ ਸਕਲ ਛੁਡਾਉ। ਲੈ ਕਰਿ ਗਾਂਨਾ ਮਾਧਿਠਗਰਾਂਉ। ਤ
 ਤੇ ਬਚ ਨ ਸਕਲ ਮਮ ਜਾਤਿ। ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧਉ ਨਹੀ ਮਜ
 ਤਿ। १੫॥ ਧਾਰਿਏ ਸਕਲ ਗਾਂਨਾ ਕੇ ਕਾਰਣ। ਗਾਂਨਾ ਲੈ
 ਤੇ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰਣ। ਏਤੁ ਮਾਸਿ ਢੀਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਾਨੈ। ਤ

ਤੇ ਕਰੁ ਸੀ ਦੇਹ ਨ ਮਾਨੈ १੬ ॥ ਜਿਨਿ ਭਵ ਸੁਖ ਜਯੈ ਤੈ
ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਲੋਕੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਉਦਿ ਮ
ਦੈ ॥ ਮੇਰ ਸ ਕਲ ਤ ਜਿ ਬਿਰ ਪੈਰੈ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗੰ
ਨ ਜੇਗਾ ਅਧਿਕਾਰ ॥ ਬਿਰ ਪੈਰੈ ਕਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ॥ ਅ
ਰੁ ਜਿਨਿ ਬਿਖੈ ਦੁਖ ਨ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਉਦਿ ਮ ਨ ਹਿ
ਭਾਨੈ ॥ ੧੮ ॥ ਪਰਿ ਮ ਮਗਾਇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਮੇਰੇ ਭ
ਜ ਨ ਭਲੋ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਭਕਿ ਜੇਗਾ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਮੇਰੇ
ਜਾਨੈ ਤਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਅਰੁ ਬਿਖਯਾਨਿ ਕੇ ਮਾਧੀਨ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਉਦਿ ਮ ਸੋਲੈ ਲੀਨ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਨ ਕੇ ਨ ਹਿ ਅਵਕਾਸ ॥

१८२
 ਅਰਮਮਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀਆ ਭੀ ਸਾ ॥ ੨੦ ॥ ਤਿਨਿ ਕੋ ਕਰਮ ਜੋਗੁ
 ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਇਨਿ ਤੇ ਮੋਰਨ ਸੇਯ ਉਧਾਈ ॥ ਏਤੀ ਨੋ ਭਾਖ
 ਤੋ ਤੋ ਸੋ ॥ ਨਿਹਚਲਾ ਰਿਤ ਪ੍ਰੈ ਸੁਨੀਯੋ ਮੋ ਸੋ ॥ ੨੧ ॥ ਧਿਥ
 ਮਹਿ ਕਰਮ ਜੋਗੁ ਬਿਸੁਰੇ ॥ ਬਿਖਈ ਨੀਦ ਨ ਕੋ ਨਿਸੁਰੇ ॥
 ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਗੁਣ ਬਿਸੁਰੇ ॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰ ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਨਿ ਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਧੈ ਜੋ ਲੋ ॥ ਕਰਮ ਜੋਗੁ ਨਹਿ
 ਤ ਜੀਏ ਤੁਲੋ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਲੋ ਨ ਬਢੈ ਬੈਰਾਗ ॥ ਬਿਖਯਾ ਨਿਕੋਨ
 ਮਿਦੈ ਅਨੁਰਾਗ ॥ ੨੩ ॥ ਤੁਲੋ ਕਰਮ ਜੋਗੁ ਨਹਿ ਤ ਜੋ ॥ ਕਰ
 ਮਾਹਿ ਹੀ ਕਰਿ ਮੋ ਕੋ ਭਜੈ ॥ ਅਪ੍ਰੇਧ ਰਮ ਮਾਹਿ ਬਿਤਿ ਰਹੈ ॥ ਕਥ

ਹੁੰਦੁ ਲਿਨਿ ਖੇਧ ਨ ਗਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ਜਗਮਹੇ ਛਵ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕ
 ਹੈ ॥ ਸਕਲ ਕਰਮ ਮਹਿ ਤ ਬਿਸੁਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਇਛਾ ਸਕਲ ਮਿ
 ਟਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਨ ਹਿਜਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਮੇਸੇ ਗਾਂਠ
 ਕ੍ਰਿਕੋ ਲਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰਮ ਕਾਲ ਮਾਵਹੈ ॥ ਉਧਵ ਯਹ ਮਾਨਵ
 ਤਨ ਮੇਸੇ ॥ ਸਕਲ ਸਿਮਿ ਮੇਸੇ ਜੀ ਜੈਸੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਰਗ ਲੋਕ
 ਕੇ ਬੰਢੁ ਯਾ ਕੋ ॥ ਪਰਿਕ੍ਰਿਯੀ ਨ ਹਿਯਾਵੈ ਤਾ ਕੋ ॥ ਗਾਂਠ ਕ੍ਰਿਯਾ
 ਤਨ ਕਰਿ ਲਹੈ ॥ ਮੇਰ ਸਬ ਨਿਕਰਿ ਭੁਵਨ ਲਬਹੈ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿ ਮੇ
 ਸੇ ਮਾਨਵ ਤਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸਮ ਸਤ ਕਾਮ ਨਾਮ ਟਾਵੈ ॥ ਤਜੈ ਨਿਖੇ
 ਧ ਸਕਲ ਈਕਰਮ ॥ ਅਭੁਕਾ ਮਨਾਹੇ ਤਜੇ ਧਰਮ ॥ ੨੮ ॥ ਅਭੁ

ਫਿਰਿ ਨ ਹਿੰਬੈ ਨ ਰਵੇਗਾ ਪਰਮਰਤ ਨ ਨਹਿ ਦੇਈਗਾ ਜ
 ਦਿਖਿ ਬਹੁ ਕਯੋ ਰਤ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰਿ ਕਹੁ ਗਾਂਗਾ ਨਿਕਰਗਾ
 ਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਗਾਂਗਾ ਨਿਟਾਵੈ ਕ
 ਰਿਸਿ ਜੋਗਾ ਪਾਨ ਪਾਨ ਮਾਟਿ ਕਬਹੂ ਸਾਧੈ ਬਾਲ ਪਨ ਤੇ
 ਤਾ ਕੇ ਬਾਂਧੈ ॥ ੩੦ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੋ ਲਗਿ ਨਾਹੀ ਮਰੈ ਤੋ ਲਗਿ ਜਤ
 ਨ ਪਿਬ ਮਹੀ ਕਰੈ ॥ ਜਾਤ ਨ ਕੋ ਮਿਥਯਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਮਰੁ ਪੁਨਿ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਤ ਨ ਹਿਰਿ ਤਰ ਕਰੈ ॥ ਸ
 ਵਧਾਨ ਤਾ ਪ੍ਰਿਥੈ ਸਰੈ ॥ ਜਾਤ ਨ ਮੇ ਮਾਸ ਕਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਰੈ ਉ
 ਪਾਇ ਮੁਕਿ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ੩੨ ॥ ਜਨੁ ਪੰਛੀ ਤਰ ਬਾਸ ਕਰੈ ॥ ਤਾ ਮੇ

ਪ੍ਰੀਤਿਮਾਨਮਨਧਰੈ॥ ਅਰੁਤਾਬਿਛੁਹਿਕਾਟੈਕੋਈ॥ ਜਿਨਿ
ਕੈਰਿਦੈਦਯਾਨਹਿਹੋਈ॥ ੩੩॥ ਬਿਛੁਸਿਜੋਗਜੋਪਛੀਪਰੈ॥
ਤੋਤਿਨਿਕੇਬਸਿਦੈਕਰਿਮਰੈ॥ ਪਰਿਜੋਪਿਥਮਹਿਬਿਛੁਹਿਤ
ਯਾਰੈ॥ ਕਾਟਤਦੇਖਾਮਾਪੁਓਠਿਭਾਰੈ॥ ੩੪॥ ਮਾਪੁਹਿਮੇ
ਸੀਭਾਂਤਿਬਚਾਵੈ॥ ਪੀਛਿਤਹਾਰੈਜਹਭਾਵੈ॥ ਤੁਯੇਹੀਨ
ਰਤਨਤਰਮਾਧਾਰ॥ ਮਾਤਮਪੰਖੀਕੀਯੋਮਾਗਾਰ॥ ੩੫॥
ਤੋਕੋਨਿਸਦਿਨਕਰੈਪੁਗਾਰ॥ ਸਦਾਨਿਰੰਤਰਬਾਰਿਬਾਰ॥ ਮੇ
ਸੇਦੇਖਿਧਰੇਮਨੁਸਾ॥ ਪਿਥਮਹਿਠਯਾਰੈਤਰੁਕੇਬਾਸਾ॥ ੩੬॥
ਮੇਮੇਮਾਇਬਸੇਰਾਕਰੈ॥ ਤਾਤੇਬਹੁਰਜਨਮੇਮਰੈ॥ ਮਾਨਵ

ਤਨੁ ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਾਵਾ ॥ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁ ਤੇ ਯਹ ਪਵਾ ॥ ੩੭ ॥
 ਜਾ ਮੇ ਗੁਰ ਖੇਵਟ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸਾਨ ਕੂਲ ਮੇ ਪਵਨ ਸਹਾਈ ॥
 ਤੋਹੀ ਮਾਧਾ ਹਿਜੇ ਨਹਿ ਤਾਰੈ ॥ ਨਾਵ ਛੋਡਿ ਭਵ ਸਾਗਰ ਭਾਰੈ ॥ ੩੮ ॥
 ੧ ॥ ਤਾ ਕੇ ਮਾਤਮ ਘਾਤੀ ਜਾਨੈ ॥ ਦੂਜੇ ਮਾਤਮ ਘਾਤ ਨ ਜਾਨੈ ॥
 ਮ ਰੁਜੇ ਭਵ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਗੜਿ ॥ ਦੁਖ ਮੇ ਜਾਨਿ ਨ ਹੋਵੈ ਗੜਿ ॥
 ੩੯ ॥ ਸੇ ਸਮ ਸਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਨਿਸਚਲ ਕਰਿ ਮੇ ॥
 ਮੇਧਰੈ ॥ ਜੇ ਮਨ ਧਾਰਤ ਮਚਲ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੋਹੀ ਮਾਤ ਰੁਹੋਇ ॥
 ਨ ਸੋਈ ॥ ੪੦ ॥ ਏਕ ਹਿ ਬਾਰਨ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ॥
 ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ ਟਾਰੈ ॥ ਕਛੁ ਇਕ ਪੁਰੈ ਮਾਜਾ ਮਨ ਕੀ ॥ ਧ੍ਰਿ

ਦੈਧਾਰੈ ਮੂਲ ਕਟ ਨਕੀ ॥ ੪੧ ॥ ਦੇਵੈ ਸੋ ਤਜ ਬੇ ਕੇ ਹੋਤਾ ॥ ਸਾਂਵਧਾ
 ਨ ਨਿਤ ਰੋਹੈ ਸੁਚੇਤਾ ॥ ਆਗੈ ਫਲ ਕੀ ਅਵਧਿ ਬਤਾਵੈ ॥ ਦੁਖਿ
 ਦਿਖਾਇ ਬਿਗੜਿ ਉਪਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥ ਮੇਸੇ ਕ੍ਰਮ ਹੀ ਕ੍ਰਮ ਮਨਧਾ
 ਰੈ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਗੁਣੁ ਹਿ
 ਦੇ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਸ੍ਵਾਸ ਜੀਤਿ ਮਨ ਕੀ ਗਤ ਭੁਭੈ ॥ ੪੩ ॥ ਮ
 ਨ ਜੀਤ ਨ ਕੇਖ ਮਉਧਾਇ ॥ ਯਾਤੈ ਮਨਗ ਤਿ ਜਾਨੀ ਜਾਇ ॥
 ਜੈਸੇ ਅਬਸਤੁਰੀ ਗਮ ਹੋਈ ॥ ਅਸ੍ਵਧਾਰ ਬਸ ਹੋਇ ਨ ਸੋਈ ॥
 ੪੪ ॥ ਤਬ ਤਾਪ ਰਚਾਢਿ ਕੈ ਅਸਵਾਗ ॥ ਹਠ ਨਹਿ ਕਰੈ ਏਕ
 ਹੀ ਬਾਗ ॥ ਕਹੁ ਪੈ ਕੋ ਰੁਖ ਸਹਿਤ ਚਲਾਵੈ ॥ ਪੀਛੈ ਦੈ ਚਾਬੁਕ

ਵੇਰਾਵੈ॥ ੪੫॥ ਅੰਮੇਸੀਬਿਧਿਹੈਕੋਬਸਕਰੈ॥ ਤੁਯੁਜੇਗੀ
 ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਮਨਧਰੈ॥ ਸਾਂਖਬਿਚਾਰਨਿਰੰਤਰਕਰੈ॥ ਜਾਕਿ
 ਧਿਯਹਜਗਉਪਜੈਮਰੈ॥ ੪੬॥ ਤਤੁਨਿਕੀਉਤਿਪਤਿ
 ਬਿਚਾਰੈ॥ ਜਨੁਜਨੁਬਿਨਸੈਤੁਮਨਧਾਰੈ॥ ਸਕਲਉਪ
 ਧਉਰੇਕੀਦੇਖੈ॥ ਆਪਹਿਪਰੇਸਕਲਤੇਲੇਖੈ॥ ੪੭॥ ਜਾ
 ਬਿਧਿਜੇਲਗਿਮਨਬਸਹੋਈ॥ ਤੋਲਗਿਕਰੈਬਿਚਾਰ
 ਹਿਜੋਈ॥ ਅੰਮੇਸੀਬਿਧਿਨਬਸਾਂਖਬਿਚਾਰੈ॥ ਗੁਰਕੇਬ
 ਚਨਹਿਦੈਮੇਧਾਰੈ॥ ਤਬਸਬਹੀਤੇਹੋਇਬਿਰਕ੍ਰਿ॥ ਮਨ
 ਮੇਰੇਦੈਮਨੁਗਕ੍ਰਿ॥ ਜੇਗਪੀਬਜੇਮਸੁਪਕਾਰਾ॥ ਮਰੁ

ਯਹ ਆਤਮ ਦੇਹ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੪੯ ॥ ਅਰੁ ਮਮ ਸ੍ਵਦੁ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਧੰਨਾ ॥ ਮਨ ਜੀਤ ਨ ਕੇ ਪੰਥ ਨ ਆਨਾ ॥ ਜੋਗ ਰਸਾਂ ਖਿਲੁ
ਕਿਏ ਤੀਨਾ ॥ ਸਬ ਪੰਥ ਨ ਮੇਲੀ ਨੇ ਬੀਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਇਨ੍ਹਿ ਤੇ
ਚੌਥੇ ਨ ਹੀ ਉਪਾਇ ॥ ਜਾਤੇ ਸਨ ਸੋ ਮੇਠਾ ਰਗਾਇ ॥ ਤਾਤੇ
ਚੌਥੇ ਕਛੂ ਨ ਕਰਹੈ ॥ ਇਨ੍ਹਿ ਪੰਥ ਨਿਸੇ ਕੋ ਅਗੁ ਸਚਹੈ ॥
੫੧ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕਦੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧ ਧਾਨ ਤਾ ਉਰ
ਨ ਰਹਾਵੈ ॥ ਤੇ ਪੁੰਨ ਮੰਗ ਨਿਕਰੈ ਉਪਾਇ ॥ ਸੋ ਸੋ ਪਾਪ ਇਨ੍ਹੇ
ਤੇ ਜਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਅਮੋਰ ਕਰੈ ਨਾ ਬਿਧਿ ਜੋਈ ॥ ਸੋ ਸੋ
ਅਧਿਕ ਅਧਿਕ ਮਲ ਹੋਈ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਸਬਈ ਮਲ

ਜਾਨੈ॥ ਕੇਹੂੰ ਕਛੁ ਉਤਮ ਮਾਤਿ ਮਾਨੈ॥ ੫੩॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ੧੮੬
ਏਕੀ ਨੇਦੇਇ॥ ਜਾਤੇ ਬੀਧੇ ਰਹੈ ਸਬ ਕੋਇ॥ ਭਿਤੇ ਬਹੁ ਮਾ
ਰੰਤੁ ਨ ਕਰੈ॥ ਅਮਧੇ ਅਧੇ ਬਿਧਿ ਮਾਚਰੈ॥ ੫੪॥ ਤਾਪੀ ਛੈ
ਸਬ ਬੀਧ ਜਨਾਉ॥ ਕਰੈ ਅਬੀਧ ਸਕਲ ਛਤਾਂਉ॥ ਸਕਲ ਨ
ਤਜਾ ਰੈ॥ ਏਕ ਹਿ ਬਾਰ॥ ਤਾਤੇ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੫੫॥ ਤਾਤੇ
ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਨਹਿ ਕਰਣਾ॥ ਸਕਲ ਤਜਾ ਗਯੋ ਮੇਮ ਨ ਧਰਣਾ॥
ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਨਿਨਿ ਮਿਥ ਜਾਨੈ॥ ਅਰੁ ਭਵ ਸੁਖ ਸਬ ਦੁਖ
ਕਾਰਿ ਮਾਨੈ॥ ੫੬॥ ਪਾਰਿ ਸ੍ਰਮੁ ਬਤ ਨਿਬੈ ਕੈ ਨਾਂਹੀ॥ ਪ੍ਰਸਲ ਗਾਂ
ਪ੍ਰਗ ਕਜੇ ਨਹਿ ਮਾਂਹੀ॥ ਤਾਕੇ ਭੁਭਿਜੈ ਗਾਮਧਿ ਕਾਰਾ॥ ਸਹ

ਜੈ ਫੁਟੈ ਸਕਲਾ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੫੧ ॥ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸੁਨੈ ॥
 ਹਿੰਦੈ ਮਾਹਿ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਗੁਨੈ ॥ ਦਿਨੁ ਬਿਸਮੁ ਹਿੰਦੈ ਮੇਰਾ ਖੈ ॥
 ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਨਾਮ ਨਿਰੰਤਰੁ ਖੈ ॥ ੫੨ ॥ ਯੋ ਜਾਇ ਪਿਥਿ ਯ
 ਨਿ ਮੇਰੈ ॥ ਪਰਿ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਤ ਯਾਗੈ ਚਰੈ ॥ ਜੇ ਨਿਤ ਭਉ
 ਜੇਗ ਸੇਭ ਜੈ ॥ ਮੋ ਬਿਚਿ ਮੰਤਰਾਇ ਸੇਭ ਜੈ ॥ ੫੩ ॥ ਤਿਨ
 ਪੰਥ ਪੁਜਾ ਬਿਸੁਰੈ ॥ ਮਮ ਹਿਤ ਜੇ ਕਛੁ ਸੋ ਜਬ ਕਰੈ ॥ ਯਾ ਬਿ
 ਧਿ ਸਕਲ ਬਾਸਨਾ ਸੈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਹਿੰਦੈ ਪਕਾ ਸੈ ॥ ੫੪ ॥ ਤਾ
 ਤੇ ਬਹੁ ਮਰੂਪ ਮਮ ਜਾਨੈ ॥ ਦੈਤ ਭਾਵ ਮਿਥਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਸਿ
 ਸੈ ਕੁ ਮਕੁ ਮਭੈ ਭਾਰੈ ॥ ਮਹਿ ਕਾਰਤ ਜਿ ਸੇਵਤਿ ਜਾਗੈ ॥ ੫੫ ॥

ਜਹਾਂਤਹਾਂ ਮੋਹੀ ਕੇ ਦੇਖੋ। ਮੋਬਿਨੁ ਮੋਰ ਕਛੂ ਨਹਿ ਲੇਖੋ॥
 ਮੇਜੋ ਦ੍ਰੋਮ ਮਰੂਪ ਜਮਾਵੈ। ਯਾਹੀ ਜਨਮ ਮੋਰ ਨਹਿ ਪਵੈ॥ ੬
 ੨॥ ਤੁਤੇ ਜਾ ਕੇ ਮੇਰੀ ਭੁਕਿ। ਨਿਸਿਨਿ ਨਮ ਮਚਰਹੁ ਨਿਮ
 ਨੁਰਕਿ। ਤੁਕੇ ਜਾਇ ਪਨਾਹੀ ਗਾਂ ਨਾ। ਮਰੂ ਨਾਹਿ ਬੈਰਾਗ
 ਨਿਦਾਨ॥ ੬੩॥ ਤੈਊ ਜੋ ਮੋਕੇ ਮਨੁ ਸਰੈ। ਮਤਿ ਦੁਸਤਰਭ
 ਦਸਾ ਗਰਤਰੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਕੇ ਪਰਮ ਨਿਕਰੈ। ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ
 ਤਪਕੇ ਮਨੁ ਸਰੈ॥ ੬੪॥ ਨਿਸਾਨਿ ਨ ਜਾਂਖਿ ਗਾਂ ਨ ਬਿਚਾਰੈ।
 ਗਹਿ ਬੈਰਾਗ ਸਕਲ ਗਹਿ ਭੁਰੈ। ਸਾਂਪੈ ਜੋ ਗਾਮ ਦੁਪਕਾਰ॥
 ਦਾਨ ਬ੍ਰਤਾਨਿ ਕਬਹੂ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੬੫॥ ਏਸ ਬਾਮਾ ਪੁਰਿ ਤੇਰ

ਲਿਆਵੈ॥ ਮਮਜਨ ਕੇ ਅਧੀਨ ਰਹਾਵੈ॥ ਮੇਰੀ ਭਾਉ ਸਿਰ ਕਲ
 ਸਿਰ ਤਾਜਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਕਲ ਨਰ ਨਿਮੇਰਾ ਜਾ॥ ੬੬॥ ਭਾਉ
 ਮੁਕੁਤਿ ਪਲ ਨਹਿ ਪਰਿਹਾਰੈ॥ ਮਮਜਨ ਕੀ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਕਰੈ॥ ਅ
 ਭਜ ਦਿਖਿ ਮੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੈ॥ ਭਾਉ ਮੁਕੁਤਿ ਨੀਚਰੈ॥ ੬੭॥
 ॥ ਪਰਿ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਜਨ ਨਹਿ ਲੇਵੈ॥ ਸਕਲ ਤਜਾ ਗਾਮ ਮਚ
 ਰ ਨਿਸੇਵੈ॥ ਨਿਰਪੇਛੁ ਭਾਧਰ ਮਧੈ ਸੇਵਾ॥ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਸਕਲ ਬ
 ਸਤੁ ਕਰੇ॥ ੬੮॥ ਨਿਸਧਰ ਤਾਜ ਹਸੁਖਾ ਮਧਾਰਾ ਜਹਾਨ
 ਕਾਲ ਕੁਮਾਰਿ ਕਾਰਾ॥ ਮੇਰੇ ਸਧਰ ਨਿਸਧਰ ਜੋਰੇਈ॥ ਮੇਰੇ ਭ
 ਭੂ ਕਹੀ ਜੈ ਸੇਈ॥ ੬੯॥ ਮੇਰੇ ਸਮਲ ਛੁਟੇ ਜਾਮੇ॥ ਮੇਰੇ ਰੂਪ

ਜਾਨੀਯੋਤਾਮੇ। ਸਬਤੇਨਿਸਪ੍ਰਹਨਿਤਮਮਭੁਕਿ। ਮੇਨਿਸ
 ਪ੍ਰਹਤਾਸੇਮਨੁਰਕਿ। ੧੦। ਤਾਤੇਨਿਸਪ੍ਰਹਤਾਸੁਖਮੇਸੇ। ਸ
 ਕਲਸਿਸੁਮੇਨਾਹੀਜੈਸੇ। ਨਿਸਪ੍ਰਹਨਮੇਰੋਸੁਖਪਾਵੈ। ਸ
 ਪ੍ਰਹਾਵੰਤਕੇਨਿਕਟਿਨਾਮਾਵੈ। ੧੧। ਜੇਇਕਤਭੁਕਿਐਮੇ
 ਰੇ। ਤਿਨਕੇਪੁੰਨਿਪਾਪਨਹਿਨੇਰੇ। ਰਾਗਦੋਖਬਰਨਿਤਜਮ
 ਦਰਸੇ। ਤਿਗੁਣਤੀਤਬ੍ਰਹਮਕੋਪਰਸੇ। ੧੨। ਮੇਸੇਤੀਨ
 ਪੰਥਬਿਸੁਰੇ। ਇਨਿਪੈਬਹੁਤਜੀਵਨਿਸੁਰੇ। ਜੇਈਜੇਜ
 ਨਇਨਮੇਮਾਵੈ। ਤੇਈਤੇਮੇਰੋਪਦਪਾਵੈ। ੧੩। **ਦੋਹਰਾ**
 ਜੇਇਨਪੰਥਨਿਕੋਤਜੈਕਰੈਕਰਮਮਧਿਕਾਗ। ਤਿਨਪੁਜੀ

ਵਨਿਕੋਕੇਥੇਬਿਧਿਨਿਖੇਧਬਿਸੁਗ। ੩੦॥ ੩੮॥ ੧੩॥
 ਇਤਿਸ੍ਰੀਕੁਗਵਤੋਮਹਾਂਪੁਰਾਣੇਏਕਾਦਸਮਿਕਿਧੇਸ੍ਰੀ
 ਕੁਗਵਦਉਦਵਸੀਬਾਨੇਕੁਧਾਨੀਉਧਾਇਤ੍ਰੇਨਿਰੂਪਿ
 ਨਾਮਬਿਜੋਧਜਾਇ॥ ੨੦ ॥ ਸਕਲਸਭੇਕਸੀਖਾ॥ ੮੪
 ਚੌਪਈ॥ ੧੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀਕੁਗਵਾਂਤੁਬਾਨਾ॥ ਗਾਂਠ
 ਕੁੰਮੁਕਰਮਉਧਾਇ॥ ਮਾਧੁਮਿਲਨਕੋਟੀਯੇਬਤਾਇ॥
 ਪਰਿਜੇਮਾਤਿਯੀਪਸੁਮਗਾਂਨਾਇਨਿਕੋਛੇਤ੍ਰਿਕਰੈਕਛੁਮਾਂਨਾ॥
 ੧॥ ਬਹੁਤਕਾਂਮਨਾਪਿਦੈਧਾਰੈ॥ ਤਿਨਿਹਿਤਬਹੁਤਕਰਮਬਿਸੁ
 ਰੈ॥ ਤੇਪਸੁਦੁਖਨਿਰਿਤਰਧਾਵੈ॥ ਬੁਦ੍ਧਵਾਹਮਾਹਿਬਹਿਜਾਵੈ॥

੨॥ ਤਿਨਿ ਹਿਠ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਉਚਾਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਮਾਰੰਭੁ ੧੮੨
 ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਮਧੋ ਮਧੋ ਜੋ ਮਧਿ ਕਾਰਾ ॥ ਤਾ ਮੇਥੁ ਤੈਤ ਨਿਬਿਧੁ ਗ ॥
 ੩॥ ਉਚੈ ਨੀਚੈ ਸਬ ਪੂਰੈ ॥ ਮਧੋ ਕਰਮ ਮਾਹਿ ਮਨੁ ਸਰੈ ॥ ਜੋ
 ਸੋ ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਕੋ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋਗ ਨਿਖੇਧ ਹਿਮਾਨੈ ॥
 ੪॥ ਏਕ ਛੁਬ ਸਤੁ ਬੁਧਿ ਮਾਤਿ ਦੇਖੋ ॥ ਜੀਵਿ ਪਸੁ ਨਿਕੋ ਬੀਧ ਨਲੇ
 ਖੋ ॥ ਉਪਜੀਬ ਸਤੁ ਸਮ ਸਤੁ ਮਸੁਧਾ ॥ ਪਰਿਕਹਿ ਭਾਖੇ ਸੁਧਾ ਮ
 ਸੁਧਾ ॥ ੫॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਸਕਲ ਛੁਡਾਵਹੁ ਕਾਰਣੁ ॥ ਮੇਯੁ ਕੀ
 ਯੋਭੇ ਨ ਉਚਾਰਣੁ ॥ ਪਾਪ ਛੁਡਾਇ ਪਰਮ ਗੁਣੁ ॥ ਜਾ ਬਿ
 ਧਿ ਬਹੁ ਮਾਰੰਭੁ ਛੁਡਾਉ ॥ ੬॥ ਜਹੁ ਸਮ ਸਤੁ ਜਗ ਕੋ ਬਖੁ

ਹਾਗ। ਜਾਤੇ ਜਗ ਕੋ ਵਾਰ ਨ ਪਾਰਾ। ਛਿਤ ਜਲ ਤੇ ਜਪ ਵਨਾਮ
 ਕਾਸ। ਸਬ ਜਗ ਧੰਚ ਭੂਤ ਧੰਕਾਸ। ११॥ ਧੁਮਾਇ ਕਥਾਵ
 ਰਧ ਜੀਤ। ਧੰਚ ਭੂਤ ਕਰਿ ਸਬ ਰਤੀਤ। ਅਰਏ ਕੈਆ
 ਤਮ ਸਭ ਮਾਂਹੀ। ਤਾਤੇ ਭੇਦ ਕਹੁ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। १२॥ ਪਰਿਤ
 ਥਾਪਿ ਮੇਭਾ ਧੰਯੋ ਬੇਦ। ਤਾਕ ਰਿਕੀ ਨੇ ਨਾਨਾ ਭੇਦ। ਤਿਨ
 ਕੇ ਸ੍ਵਰਥ ਸੁਖ ਕੇ ਹੇਤ। ਬਿਧਿ ਉਚਾਰੇ ਫਲ ਨਿਸਮੇਤ। १३॥
 ਦੇਸ ਕਾਲ ਗੁਣ ਵ੍ਰਥਿ ਸ੍ਵਭਾਵ। ਇਨ ਕੇ ਭਾਖੇ ਨਾਨਾ ਭਾਵ। ਏ
 ਕ ਨਿਖੇਪ ਏਕ ਬਿਧਿ ਭਾਖੇ। ਯੈ ਸੀ ਕੋਚ ਮਾਹਿ ਸਬ ਰਾਖੇ। १४॥
 ਜੈ ਨੇ ਦੇਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਹੀ। ਅਰੁ ਤਹ ਨਿਸੇਵਾ ਨ ਕ

ਗਾਂਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸਮਿ ਗਬਹੁ ਹੈ॥ ਪਰਿ ਮਲੇ ਛੁਤਹੁ ਬਾਸਾ
 ਗਹੈ॥ ੧੧॥ ਅਰੁ ਜਨ ਦਿਪਿ ਤੁਰਕੁ ਤਹੁ ਨਾਹੀ॥ ਪਰਿ ਮਗਰ
 ਆਇ ਨੁਕੇ ਮਾਂਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਮਗਧਾ ਦਿਕ ਪਹੁ ਹੈ॥ ਪਰਿ ਕੰ
 ਦਰਜ ਤਾ ਦੂਰਿ ਨ ਕਰੈ॥ ੧੨॥ ਅਰੁ ਕੰਦਰਜ ਤਾ ਮੇਟੀ ਹੋਈ॥
 ਪਰਿ ਜੋ ਹੋਵੈ ਉਸਰ ਜੋਈ॥ ਸੋ ਜੋ ਦੇਸਾ ਨਿਖੇਧ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਤਿਨਿ ਮੇ
 ਬਾਸਾ ਦਿਕ ਨਹਿ ਕੀਜੈ॥ ੧੩॥ ਤਿਨ ਤੇ ਮੋਰ ਦੇਸ ਸੁਚਿ ਜਾਨੈ॥ ਤਿ
 ਨਿ ਮਾਂਹੀ ਬਾਸਾ ਦਿਕ ਠਾਨੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕਾਲ ਪਰਮ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਸੁਤ
 ਕਾ ਮਾ ਦਿਭੁ ਏਨ ਮਾਹੀ॥ ੧੪॥ ਸੋ ਜੋ ਕਾਲ ਨਿਖੇਧ ਕਰੀ ਜੈ॥
 ਉਤਮੁ ਸੋ ਜਾ ਮੇ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ॥ ਬਸਤ੍ਰਾ ਦਿਕ ਨ ਲਾ ਮਾ ਦਿਕ ਨਿ

ਸੁਧਾ ॥ ਮੁਝਾਣਿਕ ਤੇ ਹੋਹਿ ਅਸੁਧਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਧਾ ਅਸੁਧ ਬਚਨ
 ਤੇ ਭਯੋਹੀ ॥ ਸੁਧ ਤੇ ਧੁਖ ਜਾਣਿਕਯੋਹੀ ॥ ਤਬ ਹੀ ਪਾਕ ਕਰਯੋਸੇ
 ਸੁਧਾ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਕੋ ਹੋਇ ਅਸੁਧਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹੀਏ ਕੂਮਿ ਮਜਾ
 ਨਾ ਅਸੁਧਾ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸੁਧਾ ॥ ਕੂਮੇ ਜੋ ਬਖਾਨ ਲਹੇਈ ॥
 ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤੇ ਸੋਧੈ ਸੋਈ ॥ ੧੭ ॥ ਅਮੇਸੀ ਕੁਾਂਤਿ ਮੋਰ ਉਜਾਨੈ ॥ ਸੁ
 ਧਾ ਅਸੁਧ ਭੇਟ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਬਿਨ ਇਸ਼ਾਨ ਸੁਧ ਬਾਲਾਣਿਕਾ
 ਇਸ਼ਾਨਾਣਿਕ ਸੁਧ ਜੁਵਾਣਿਕਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜੀਰਣ ਬਸਤ੍ਰ ਅਧਨ
 ਕੋ ਜੁੱਟਾ ॥ ਦ੍ਰਿਬਿਓ ਤਕੋ ਪਰਮਾ ਅਸੁਧਾ ॥ ਮੋਰੋ ਸਕਲ ਸਕ੍ਰਿਅਤੁ ਮਾ
 ਨਾ ॥ ਸੁਧਿ ਅਸੁਧਿ ਹਿਕੀਯੋ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋਸ ਬਟੇ ਸਕਾਲਾਮ

ਧ

੧੯

ਨੁਸਾਗਾ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਕੋ ਕਰਯੋ ਬਿਚਾਰਾ ਧਾਨੁ ਰੁਖਾ
 ਰੁਖਸਤਗਜਨਦੰਤਾ ਤੇਲੁ ਰੁਖਿ ਤਹੇ ਮਾਦਿ ਮਨੀਤਾ ॥
 ੨੧ ॥ ਕਾਲਾਗ ਨਿਜਲ ਮਾਟੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜਬਾਨੇ ਗਹੇਇ
 ਸੁਧਕਰਾਣੀ ॥ ਅਭੁਜੇ ਕਛੁਲ ਰਾਜੇ ਦੁਰਗੀਧਾ ਜੋਲਗਿ
 ਗਿਧੇਏ ਮਿਟੈ ਨਗੀਧਾ ॥ ੨੦ ॥ ਤੋਲਗਿ ਜਾਨਿ ਮਸੁਧਨ
 ਗਹੀਏ ॥ ਗੀਧਗਏ ਤੇ ਨਿਗਮਲ ਕਹੀਏ ॥ ਸਕ੍ਰਿਮਵਸ
 ਬਾਤਪਾਇ ਸ੍ਰਾਨਾ ॥ ਸਿਸਕਾਰ ਸੁਭਕੁ ਮਰਦਾਂ ਨਾ ॥ ੨੧ ॥
 ਮਮਸਿਮਰਦਿ ਤੇਹੈ ਸੁਧਿ ॥ ਕਰੈ ਮੀਨਿ ਬਾਹੇ ਹਿਮਸੁ
 ਧਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮੰਡਲੀਏ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ॥ ਮੰਡਲੀਏ ਨਿਖੇਧ

੧੬੯

ਹਿਮਾਨੈ॥ ੨੨॥ ਅਰਧੰਮੋਹਿਸੁਪਸਬਕ੍ਰਮਾ॥ ਕਰੇਬਿ
ਪਰਜੈਹੋਹਿਮਧਮਾ॥ ਦੇਸਰੁਕਾਲਕਰਮਾਮਰੁਕੁਤਾ॥
ਵ੍ਰਥਿਮੰਡਏਖਟਾਮਾਚਰਤਾ॥ ੨੩॥ ਏਜੈਸੁਧਿਰੋ
ਹਿਤੈਸੁਧਿ॥ ਏਮਸੁਧਿਤੋਹੋਹਿਮਸੁਧਿ॥ ਅਰੁਕਹੂੰਹੈ
ਸੁਧਾਮਸੁਧਾ॥ ਕਹੂੰਅਸੁਧਯੋਹੈਸੁਧਾ॥ ੨੪॥ ਸੁਧਿਮ
ਸੁਧਿਭੁਟਪੈਂਜਾਕੋ॥ ਰਾਗਵੈਖਹੈਵੈਗੋਤਕੋ॥ ਜੇਕਹੀ
ਏਉਚੈਕੋਧਰਮਾ॥ ਨੀਚੈਕੋਹੈਉਰੈਅਧਰਮਾ॥ ੨੫॥ ਅ
ਰੁਜੇਕਛੁਧਰਮਨੀਚੈਕੋ॥ ਜੇਈਹੈਅਧਰਮਉਚੈਕੋ॥ ਤਾ
ਹੀਤੇਵੈਉਕ੍ਰਮਜਾਨੈ॥ ਮੇਰੋਭਕ੍ਰਿਕਦੇਨਹਿਮਾਨੈ॥ ੨੬॥

॥ ਜੈ ਕਬਹੂੰ ਬਿਖਾ ਮੰਤਰ ਲੀਜੈ ॥ ਲੈ ਉਚੈ ਨੀਚੈ ਕੋ ਵੀਜੈ ॥ ਤਿਤ
 ਨੇ ਮੰਤਰ ਬੇਦ ਨਹੋ ਵੀ ॥ ਮਰਹੁ ਅਮਰ ਏਕ ਸਮਿ ਦੇਵੀ ॥ ੨੧ ॥ ਜੀਏ
 ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਉਹੋ ਵੈ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਕੀ ਓਰ ਨ ਜੇਵੈ ॥ ਪਰਿਏ ਦੇਉ
 ਹੈ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਆਪੁ ਬਿਚਾਰੋ ਮੰਤਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਨੀਚੈ ਨੀਚ ਕ
 ਰਮ ਆਚਰੈ ॥ ਮਦਿਗਾਧਾ ਨਾਟਿ ਕਕਊ ਕਰੈ ॥ ਤਿਹੂੰ ਉਚੈ ਕੇ ਦੂਖੁ
 ਨਾਹੀ ॥ ਨਿਤ ਹੀ ਹੈ ਦੂਖੁ ਹੀ ਮਾਂਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਅਰੁ ਜੇਗੁ ਹੀ ਕਰਤ
 ਹੈ ਸੀਗਾ ॥ ਰਿਤੁ ਕੇਸ ਮੇਜੁ ਵਤਿ ਪਰ ਸੀਗਾ ॥ ਤਿਠਾ ਕੋ ਕਛੁ ਦੂਖੁ
 ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਨਿਤ ਹੀ ਹੈ ਦੂਖੁ ਮਾਂਹੀ ॥ ੨੪ ॥ ਜੈ ਸੇਧ ਕਯੋ ਪਰਵਿ
 ਮੰ ਕੋ ਵੀ ॥ ਤਾਹਿ ਨ ਪਰ ਨੇ ਕੋ ਕੂਹੋ ਵੀ ॥ ਪਰਿ ਜੇ ਕਛੁ ਚਢੈ ਹੈ ਉਚੈ ॥

ਸਿਗਕਰੈਂਦਹਿਅਵੈਨੀਚੇ॥ ੩੧॥ ਤਾਤੇਤਿਨਕੇਸਿਗਨਕ
 ਰਹੈ॥ ਮਨਕੁਮਬਰਨਸਕਲਪਰਿਹਰਹੈ॥ ਜਨੁਜਨੁਪਾ
 ਏਛੈਭੈਕਰਮ॥ ਤੁਯੁਤੁਯੁਛੁਟੈਪਾਵੈਮਰਮ॥ ੩੨॥ ਛੇਮਧ
 ਰਮਸਬਹਿਨਕੋਏਹ॥ ਮੇਏਂਸੋਕਮੋਹਸਿਏਹ॥ ਜਾਨਿਮਿਤਿ
 ਮੇਥੇਦਸੁਨਾਏ॥ ਬੇਰੇਬੇਰੇਮੇਠਹਰਾਏ॥ ੩੩॥ ਪੀਛੈਕੁਮਕ
 ਹਿਸਕਲਾਨਿਵਾਰੇ॥ ਮੇਸੀਭਾਤਿਨੀਵਨਿਸੁਰੇ॥ ਜਬਨਰ
 ਬਿਖਯਾਨਿਉਤਮਜਾਨੈ॥ ਤਬਤਿਨਮੇਅਸਕੁਹਿਠਾਨੈ॥ ੩
 ੪॥ ਤਾਤੇਹਿਰਵੈਉਪਜੈਕਾਮ॥ ਤਾਤੇਤਹਾਂਕਲਹਿਕੋਧਾਮ॥
 ਤਾਹਿਹੁਤੇਕੋਧਉਪਜਾਵੈ॥ ਤਬਅਬਿਬੇਕਾਮਾਪੁਹਿਅਵੈ॥

੩੫॥ ਸੋਮ ਬਿਬੇਕ ਹੋਰੈ ਸਬਗਾਨਾ ਤਾਤੇ ਪਾਈ ਮਿਤ ਕਸ ੧੮੩
 ਮਾਨਾ ਤਾਤੇ ਕਾਜ ਮਕਾਜ ਨਜਾਨੈ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨੁਬਹੁ ਬਿਧਿ ਚਿ
 ਤਾਠਾਨੈ ॥ ੩੬॥ ਸਬ ਪੁਰਖ ਰਬ ਹੋਵੈ ਗੀਨਾ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨਹੈ
 ਦੁਖ ਤਮ ਰੁਟੀਨਾ ॥ ਤਾਤੇ ਸਮੁਝੈ ਆਪੁ ਨ ਮਾਨਾ ॥ ਮਿਖ ਜਾਨੀ
 ਵੈ ਬਿਛ ਸਮਾਨਾ ॥ ੩੭॥ ਜਜੁ ਹੋਵੈ ਲੋਹਾਰ ਕੇ ਖਾਲਾ ॥ ਸ੍ਵਸਲੇ
 ਤਯੋ ਖੋਵਤ ਕਾਲਾ ॥ ਅਰੁ ਪੁਨਿ ਕਹੇ ਕ੍ਰਮ ਫਲ ਜੇਤੇ ॥ ਸ੍ਵਰਗਾ
 ਦਿ ਕਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੇਤੇ ॥ ੩੮॥ ਤੇਤੇ ਕਹਿ ਕਰਿ ਰੁਚਿ ਉਪਜਾ
 ਈ ॥ ਮੇਟਿ ਨਿਖੇਧ ਨਿਬਿਧਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਮੈ ਖਧ ਕਟ ਕਧਿ
 ਯਈਏ ॥ ਬਾਲ ਕੇ ਕੇਲਾਨੂ ਦਿਖਰਾਈਏ ॥ ੩੯॥ ਮੈ ਖਧ ਕੇ

ਫਲ ਲਾਭੁ ਨਾਹੀ॥ ਅੰਧ ਧਰੁ ਤੇ ਰੋਗ ਸਥਾਨਾਹੀ॥ ਸੁਰ
 ਗ ਹੇਤ ਜੋ ਕਰਮ ਨਿਕਰੈ॥ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿਤ ਤਫਲ ਰਿਪਹਿ
 ਰੈ॥ ੪੦॥ ਤਬ ਮਨ ਰਬਤੁ ਜਿ ਮਰਥ ਰਿਪਾਵੈ॥ ਮੇਮੈ ਧੁਨਿ
 ਹਕਰਮ ਸਮਾਵੈ॥ ਮਰਏ ਜਬ ਤੇਜੁ ਮਹਿ ਪਾਵੈ॥ ਤਬ ਤੇ
 ਮਾਧੁ ਹਿ ਬਿਖੈ ਕਮਾਵੈ॥ ੪੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟਿ ਬਰਪਾਨਾ॥
 ਇਨ ਕੇ ਹੇਤ ਚਹੈ ਸੁਖ ਨਾਨਾ॥ ਮਾਧੁ ਮਾਧੁ ਕੋ ਕਰੈ ਮਨ ਰਬਾ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਮੂਰਖ ਜਾਨੈ ਮਰਥਾ॥ ੪੨॥ ਮੇਸੇ ਯਾਹੁ ਵੇਮੇ ਨਿਤ
 ਭਰਮੇ॥ ਕਦੇ ਨ ਜਾਨੈ ਸੁਖ ਕੇ ਮਰਮੇ॥ ਮਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਜੋ ਭਰ
 ਮਤ ਦੇਖੇ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਿਤ ਰਵਿ ਤਲੇਖੇ॥ ੪੩॥ ਜੇ ਤਿਨ ਕੇ

ਕਬਹੂੰ ਨ ਬਹਾਵੈ॥ ਅਰਥ ਰੁਕਾਮ ਨ ਕਟੇ ਦ੍ਰਿਛਾਵੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ
 ਸਬ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ॥ ਕੈਸੇ ਕਰਮ ਰੁਕਾਮ ਬਖਾਨੈ॥ ੪੪॥ ਪਰਿਜੇ
 ਕਛੁ ਸੁਤਿ ਮਾਹਿ ਸੁਨਾਏ॥ ਅਰਥ ਪਰਮ ਅਰੁਕਾਮ ਬਤਾਏ॥
 ਤੇ ਤੇ ਸਕਲ ਛੁਡਾਵਣ ਕਾਰਣ॥ ਹਿਤ ਬਿਚਾਰ ਕੀਨੈ ਉਚਾਰ
 ਣ॥ ੪੫॥ ਮੇਸੇ ਬੇਦਤਤ ਨਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਮੂਰਖ ਪੁਖਿਤ ਬੈਨ ਬ
 ਖਾਨੈ॥ ਫੁਲ ਨਿਹੇਤ ਮਾਰੀਓ ਕਰਮ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਟੇ ਨ ਛੁਟੈ ਕੁਰ
 ਮ॥ ੪੬॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰਿਪਣ ਲੋਭ ਮਹਿ ਕਾਹੀ॥ ਤਿਸ ਬਾਝਾ ਕੁ
 ਲ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ॥ ਫੁਲ ਹਿਮਾਹਿ ਫੁਲ ਕਰਿ ਮਾਨੈ॥ ਕਾਮ ਨਿ
 ਲਾਗਿ ਤਤੁ ਨਹਿ ਜਾਨੈ॥ ੪੭॥ ਮੇਤਿ ਨ ਕੇਨਿ ਤਹਿ ਦੈ ਮਾਹੀ॥

੧੬
੪

ਪਰਿਤੋਹਿ ਤੇਜਾ ਨੈ ਨਾਹੀ। ਜਾਤੇ ਯਹ ਸਬ ਜਗਤ ਪਾਸਾ
ਗ। ਅਰੁ ਸਮਸਤ ਜਾਕੇ ਆਧਾਰਾ। ੪੮। ਜਾਕੀ ਸਤਿ
ਪਾਇ ਸਬ ਬਰਤੈ। ਚੁਬਕ ਸਿਗਲੇ ਹਨ ਜੁ ਨੀਰਤੈ। ਜਾਕੀ
ਆਗਾ ਸਬ ਹੀ ਮਾਨੈ। ਕੋਈ ਮਰਜਾਣਾ ਨਹਿ ਭੁਨੈ। ੪
੯। ਜੇਸੇ ਮੇਧਰਗਟ ਸਬਈ ਸ। ਜੇਸੇ ਸਕਲ ਦੇਹੇ ਮੇਸੀ
ਸ। ਪਰਿਤੋਕਾ ਮਕਰਮਤ ਮਾਮੀਧ। ਨਾਮੁ ਹਿਦੈ ਖੇਅਰ
ਬਹਿ ਬੀਧ। ੫੦। ਜੇਸੇ ਨੈਨ ਰਗ ਮੇਰੈ ਵੈ। ਆਰੈ ਹੋਤੀ ਬ
ਸਤੁ ਨ ਜੇਵੈ। ਜੇ ਮਗਾਨਾ ਮੀਧ ਕਰਮਿ ਸਾ। ਦੇਖੈ ਨਾਹੀ
ਨਿਕਟ ਮੇਇ ਸਾ। ੫੧। ਤੇ ਮੇਧਿ ਨੁ ਮਮ ਤੇ ਨ ਜਾਨੈ।

ਗੁਣ

੧੬੫

ਗੁਣਿਨੀਦੁਨਿਜਗਾਦਿਕਠਾਂਨੈ ॥ ਤੇਫਿਰਿਤਿਨ
ਗੁਣੈਪਰਲੋਕਾਜਨਮਜਨਮਪਾਵੈਭੈਸੋਕਾ ॥ ੫੨ ॥ ਜ
ਬਜਾਕਿਬਹੁਪਿੰਨੈਖੀ ॥ ਗੁਣਿਗੁਣਿਨੀਦੁਨੀਦੁਕਾਏਖੀ ॥
ਗੁਣਿਨਕੇਹੇਤਕਹੀਜਹਥਾਂਨੀ ॥ ਗੁਣਿਜਗਾਹਿਮਾਂਹਿਬਖਾਨੀ ॥
੫੩ ॥ ੫ ॥ ਧੁਬਧਏਕਜਗਾਂਭਾਖੀ ॥ ਮੈਰਸਮਸਤਦੂਰਿ
ਕਰਿਨਾਖੀ ॥ ਜਬਧਾਈਤਾਂਮੈਠਹਰਾਵੈ ॥ ਤਬਧੁਨਿਬੇਨੈ
ਸਕਲਮਿਟਾਵੈ ॥ ੫੪ ॥ ਜਾਨਿਮਿਤਪਸੁਹਿਸਾਭਾਖੀ ॥
ਸੋਮੁਰਖਨਿਤਤੁਕਰਿਰਾਖੀ ॥ ਤਾਤੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਨਿ
ਕਰੈ ॥ ਬਹੁਕਾਮਨਾਹਿਨੈਮੈਧਰੈ ॥ ੫੫ ॥ ੫ ॥ ਧੁਹਿਸਾਕਰਿ

ਕਰੇਂ ਬਿਉਹਾਰਾ ਜੇ ਜੇ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਨਿਵਾਪਿਤਰ
 ਰੂਤ ਨਿਕੋ ਜਨੈਂ। ਉਰਤੇ ਸੁਖ ਇਛਾ ਨਹਿ ਤਨੈਂ। ੫੬ ਸੁ
 ਪ੍ਰਤੁਲਿ ਸੁਰਗਾ ਨਿਕਲੋ ਕਾ। ਤਿਨ ਕੋ ਉਤਮ ਸੁਨਿ ਯਾਲੇ
 ਕਾ। ਤਿਨ ਕੀ ਇਛਾ ਹ੍ਰਿਦੈ ਪਰੈ। ਨ੍ਰਬਿਖਰ ਚਕਰ ਮਨਿ
 ਬਿਸੁਰੈ। ੫੭ ॥ ਬਿਘਨ ਹੋਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਨਿਮਾਂਹੀ।
 ਸੁਰਗਾ ਨਿਕ ਉਪਾਵੈ ਨਾਹੀ। ਜਨੁ ਕੋਈ ਜਾ ਯਰ ਪਾ
 ਰਹਿ ਜਾਵੈ। ਧਨ ਹਿਤ ਗ੍ਰਹ ਕੇ ਪਨਹਿ ਲਗਾਵੈ। ੫੮ ਪਾ
 ਛੈ ਪਰੈ ਬਿਘਨ ਜੋ ਕੋਈ। ਤੇ ਦੂਰੇ ਤੇ ਜਾਵੈ ਸੋਈ। ਤਨੁ
 ਜੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਉਪਾਵੈ। ਤੇ ਪਸੁ ਦੁਹਿ ਲੋਕ ਤੇ ਜਾਵੈ॥

੫੯॥ ਸਾਂਤਿਕ ਜੇਤੇ ਦੇਵ ਨਿਕੁਜੈ॥ ਜਪਾਨਿਕ ਨਿਰਾਜਾ ੧੮੬
 ਸੀਜਿ ਜੈ॥ ਤਾਮ ਸਭੁ ਤਪ੍ਰੇਤ ਬਹੁ ਸੇਵੈ॥ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਤਿਨਿ
 ਤਿਨਿ ਕੋ ਦੇਵੈ॥ ੬੦॥ ਈਹਾ ਜਗ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ॥ ਬਿ
 ਪਨਿ ਬਹੁਤ ਦਛਿਦਾ ਦੀਜੈ॥ ਤਾਤੇ ਸੁਰਗਾਨਿਕ ਸੁਖ ਧ
 ਈਏ॥ ਤਹਾ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਭੋਗ ਭੁਗਾਯੀਏ॥ ੬੧॥ ਪੁਨਿ
 ਜਬ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਤਾ॥ ਤਬ ਹੂੰ ਜੈ ਭੂਵੇ ਮੇਧ ਨ ਦੇਤਾ॥ ਮੇਸੀ
 ਭਾਂਤਿ ਕਾਂ ਮਨ ਕਰੈ॥ ਤਿਨਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਮਾਨਿ ਬਿਸੁਰੈ॥ ੬੨॥
 ਤਿਨਿ ਕੋ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਭੁਵੈ॥ ਭੁਕੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਹੋਇ ਮਾਵੈ॥
 ਜਾਨਿ ਪਿਥੇਟ ਕਰਮ ਉਚਾਰੈ॥ ਮਰ ਬਧਰਮ ਕਾਂ ਮਾ ਬਿਸੁ

ਗੈ॥ ੬੩॥ ਧਰਿਤ ਬਾਪਿ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਬਤਾਵੈ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਦੂਜੇ
 ਸਕਲ ਛੁਡਾਵੈ॥ ਧਰਿਸੁ ਤਿਕੋ ਮਾਸੇ ਨਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਤੇ ਕਛੁ ਮੈ
 ਰੈ ਮੇਰ ਬਖਾਨੈ॥ ੬੪॥ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਰਬੇ ਪਾਜਾ ਕੋ
 ਕੋਈ ਲੈ ਨ ਜੇ ਪਾਸੁਖ ਮਥੁਲ ਰੂਪ ਦੇ ਯਾ ਕੋ॥ ਮੇ ਬਿਗੁ ਭੇ
 ਦ ਲੈ ਕੋਤਾ ਕੋ॥ ੬੫॥ ਪ੍ਰਾਣ ਸਰੂਪ ਪਰਾਜੇ ਨਾਮਾ॥ ਧਰਿਸਿ
 ਤੀ ਕੋ ਮਨ ਮੇ ਪਾਮਾ॥ ਤੀਜੀ ਕਿਠਿ ਮਧਿ ਮਾਮੁਲਾ॥ ਰੋਬੀ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਬੇਖਰੀ ਬੁਲਾ॥ ੬੬॥ ਭੇਦ ਤੀਨ ਕੋ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਤਾ
 ਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰ ਬਖਾਨੈ॥ ਅੰਤ ਪਾਰ ਕੋਈ ਨਹਿ ਪਾਵੈ॥ ਜਨੁ ਸਾ
 ਯਰ ਬਾਯੇ ਨਹਿ ਜਾਵੈ॥ ੬੭॥ ਅਤਿ ਗੁਰਿ ਰਾਮ ਰਬੈ ਯਾ ਕੋ॥

ਸਿਰਗਾਂਹ ਸਰਗਾਂਹ
 ਗੰਢ ਮਾਸ

ਕੋਈ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੋ ॥ ਮੇਸ ਬਹਿਨੁ ਮੇਮੀ ਤਰਜਾਮੀ ॥ ੧੬੭ ॥
 ॥ ਸਾਕੁ ਮਨੈ ਤਸ ਕਲ ਕੇ ਸੁਮੀ ॥ ੬੮ ॥ ਸਰਬ ਬਯਾਪਕ ਬ੍ਰਹ
 ਮ ਸਰੂਪ ॥ ਲਿਪਤ ਨ ਕਬਹੂੰ ਪਰਮਾਮਨੁ ਪਾਸੋਈ ਕਯਾ ਪਕਸ
 ਬਹਿਨੁ ਮਾਂਹਿ ॥ ਸਬਦ ਰੂਪ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਭੀ ॥ ੬੯ ॥ ਕਮਲ ਨ
 ਲੇ ਮੇਤੀ ਤੂ ਜੈਸੇ ॥ ਸਬਦ ਰੂਪ ਸਬ ਮੇਮੀ ਮੇਸੇ ॥ ਸੋਈ ਪ੍ਰਗਟ
 ਬਹੁ ਬਿਸ੍ਵਾਗ ॥ ਮਨ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਹੁਤੇ ਮੁਖ ਦਾਗ ॥ ੭੦ ॥ ਜਗੁ ਮਕ
 ਗੀਤਿ ਤਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਗੈ ॥ ਕਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਗ ਬਹੁ ਰਿਸਿ ਹਰੈ ॥ ਬੇਦ ਰੂਪ ਤ
 ਯੁਮ ਮ ਬਿਸ੍ਵਾਗ ॥ ਰਿਮੰਕਾ ਰਮੁਲਾ ਮਾਕਾਗ ॥ ੭੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਛ
 ਰ ਬਹੁ ਤਪਕਾਗ ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਛੰਦ ਦਾਰਨ ਹਿਧਾਗ ॥ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ਮ

ਮੁਖਿ ਮੇਸੁ ਬਹਿਨੁ ਮੇਮੀ ਤਰਜਾਮੀ ॥ ੧੬੭ ॥

ਛਰਾਮਧਿਕਾਂਹੀ॥ ਛਿਟਹੋਤਾਮੇਸੀਬਿਧਿਜਾਂਹੀ॥ ੨॥ ਏਕ
 ਹੂਤੇਯੋਹੀਅਨੇਕਾ॥ ਬਹੁਯੋਸਕਲਏਕਕੈਏਕਾ॥ ਗਾਇ
 ਤੀਛਿਟਾਮਛਰਚੋਬੀਸਾ॥ ਓਸਿਕਛਿਟਾਮਸੁਮਰੁਬੀਸਾ॥ ੩॥
 ਜੇਬਤੀਸਾਮਨੁਪਜੈਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਤੀਨਾਮਤੀਸਖਟਕੈਹੀ॥ ਧੀ
 ਕ੍ਰਿਨਾਮਾਮਛਰਚਾਲੀਸਾ॥ ਤਜੁਹੀਤ੍ਰਿਸੁਪਚੋਵਾਲੀਸਾ॥ ੪॥
 ਜਗਤੀਛਿਟਾਮਜੁਚਾਲੀਸਾ॥ ਕਹਤਪਾਰਨਹਿਕੋਟਿਬਰੀਸਾ॥
 ਯਾਗਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਬੇਦਬਿਸੁਗਾ॥ ਜਾਕੋਕਛੂਵਾਰਨਹਿਧਾਰਾ॥
 ੫॥ ਕਹਾਰ੍ਹਿਦੈਮੇਕਹਾਬਤਾਵੈ॥ ਲੈਕਗਿਅੰਤਕਹਾਠਹਰਾਵੈ॥ ਅੰਸੇ
 ਮਤੇਨਜਾਨੈਕੋਈ॥ ਮੋਬਿਨੁਭਾਵੈਬਿਧਿਕਿਨਹੋਈ॥ ੬॥

ਬੇਰਠਰੁਪਵਭੇਦਪ੍ਰਗਟਾਇਯਾ

१६५
 नगबुधकहिमैकोराये। सकलदेवमेमैकोराये॥
 मेरोटेवरमकरदादे। मतेउपनजेसकलबतदे।
 १८॥ मीतसकलकोरायेनाम। मेकोरैनिडियकाम।
 ननबुधनिषिषनदे। ऐकबुधकहिमकलजुनदे॥
 १९॥ जैमेसायजेदरीभागी। जैसबनगतबतदेनगी।
 मेकोनिडिनिरीतराये। मीननसकलदुखिबिनाये।
 २०॥ तातेसुतिनिडिमेहिबतदे। पविजगत्तुनकोटी।
 यादे। मेयादेजेमममपीन। ऐनिगबंमोहिलैलीन।
 २१॥ देहरा। जेसुनिबिसुतिउतुकोउपदल

ਯੋਮਨੀਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਕਰੀਧੁਨਿਕ੍ਰਿਸ਼ਸੋਜਾਤੇਛੁਟੈਦੰਦਾ॥੨੭॥੪

੪॥੨੭॥ : ॥ ਹਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਾਗ੍ਰੰਥਮਹਾਂਪੁਰਾਣੇਏਕ

ਦਸਸਿਰੰਧੋਸ੍ਰੀਭੁਗਵਦਉਪਵਸੀਥਾਨੇਕੁਪਾਜੀਬੇਦ
ਸਬ੍ਰਮਪਰਤਤੁਨਿਰੂਪਣਿਨਾਮਏਕਬਿੰਦੋਯਯਾਇ॥੨੭॥ਉ
ਪਵੇਥਾਚਾ॥ਹੇਦੇਵੇਸਤਤੁਪੈਕੇਤੇ॥ਕਹੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮੋਕੇਤੇਤੇ॥
ਜਿਨਿਕੋਰਚਿਤਸਕਲਸੰਸਾਰਾਜੇਦੀਸੇਨਾਨਾਬਿਸ੍ਵਾਰਾ॥੧॥
ਤੁਮਤੋਮਸ੍ਰਾਬਿੰਦੁਕਹੋ॥ਤੇਮੇਦਿਛੁਕਰਿਮਨਮੇਗਹੋ॥ਪਰਿ
ਬਹੁਤੈਰਿਖਬਹੁਬਿਧਿਕਹੋ॥ਅਰੁਤਿਨਤੇਸੁਨਿਤੁਯਹੀਗਹੋ॥੨॥
॥ਕੇਈਕਹੈਤਤੁੰਬੀਸਾ॥ਅਰੁਤੁਯਕੇਹੀਕਹੈਪਚੀਸਾ॥ਕੇਈਖ

ਛੁ

੨੬੬
 ਅਮਰ ਕੇਈ ਚਾਗਾ ਕੇਈ ਭਾਖੈ ਸਪਤ ਬਿਚਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕੇ
 ਈ ਨਵ ਕੋ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕਾ ਕੇਈ ਭਾਖੈ ਦਸ ਅਮਰੁ ਏਕਾ ਕੇਈ
 ਤਤੁ ਬਤਾਵੈ ਖੋਲ੍ਹ ਜਾ ਅਮਰੁ ਤੁਯੇ ਕੈ ਕਹੈ ਤੁਯੇ ਦਸਾ ॥ ੪ ॥
 ਕੇਈ ਭਾਖੈ ਦਸ ਅਮਰੁ ਸਾਂਤਾ ਏਰਿ ਕਿਮ ਤੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿ
 ਯਯਾਤੁ ਕੋ ਨ ਪਰੋ ਜਨ ਲੇਲੇ ਭਾਖੈ ਅਪ੍ਰਮਾਤਿ ਲੇਲੇ
 ਖੈ ॥ ੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਨਿਜ ਬੈਨ ਸੁਨਾਵੈ ਸਤਿਮ ਤੇ ਸੋਮੇ
 ਹਿਜ ਨਾਵੈ ਸੁਨਿਓ ਪਵ ਕੇ ਬੈਨ ਗਸਾਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਬੈ
 ਲੇ ਰੋ ਪਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਂਤੁ ਬਾਚਾ ॥ ਹੇ ਭੁਧਵਜ
 ਯੋਜ ਯੋਸ ਬਭਾਖੈ ਜਿਤ ਨੇ ਜਿਤ ਨੇ ਤਤੁ ਨਿਗਾਖੈ ਤੇਤੇ

ਸਬਤੁ ਮਜਾਨੈ ਸਤਿ। ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਸਬੈ ਮਸਤਿ॥ ੧॥ ਮਾ
 ਜਾ ਦੇਖਿ ਕਹੈ ਜੇ ਜੇ ਤੇ। ਮਾਜਾ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਈ ਤੇ ਤੇ। ਮੋਹਿ ਦੇ
 ਖਿਜੇ ਤਿ ਨ ਕੋ ਦੇਖੈ। ਤੇਜ ਮਸਤੁ ਈ ਮਿਥਾ ਲੇਖੈ॥ ੨॥ ਮਾ
 ਜਾ ਮਾਹਿ ਜੁ ਕ੍ਰਿ ਬਿਚਾਰੈ। ਮਧੋ ਮਧੋ ਮਤ ਉਚਾਰੈ। ਜਹ ਜੋ
 ਜਹ ਜੋ ਜਹ ਜੋ ਨਾਹੀ। ਕਹੈ ਸਬੈ ਮਿਲਿ ਮਾਪੁ ਭੁਮਾਹੀ॥ ੩॥
 ਜਹ ਜੋ ਹੀ ਪੈ ਜਹ ਮੇਭਾਏ। ਤੇਰੀ ਕਹੀ ਸਤਿ ਨਹਿ ਰਾਖੈ। ਜਾ
 ਬਿਧਿ ਮਮਾ ਜਾ ਭੁਗਾਏ। ਤਿਨ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਪਥ ਚਲਾਏ॥
 ੧॥ ਮਮ ਮਾਯਾ ਕੀ ਸਕ੍ਰਿ ਮਨੀ ਤਾ। ਤਿਨ ਕੇ ਪੰਥ ਨਿਕੋ ਨ ਹਿਮੀ
 ਤਾ। ਜਬ ਸਮਦ ਮਉਰਾ ਮੰਤਰਾ ਮਾਵੈ। ਤਬ ਏਭੇ ਦਸ ਕਲ

ਮਿਟਿ ਜਾਵੈ॥ ੧੧॥ ਜੇ ਤੇ ਤਤੁ ਸਕਲ ਮਾਯਾ ਕੋ॥ ਨਿਨ ਤੇ
 ਕੁਏ ਮਤੇ ਤਾ ਤਾ ਕੋ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਤਤੁ ਉਪਜ ਤੇ ਗਏ॥ ਤੁਯ ਤੁਯੇ
 ਦਬਹੁ ਤਾ ਬਿਧਿ ਕੁਏ॥ ੧੨॥ ਜੇ ਜੇ ਏਕ ਬ੍ਰਿਛ ਬਿਸੁ ਰਾ॥ ਤਾ
 ਕੀ ਸਿਧਾ ਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਕਛੁ ਸਾਖਾ ਬਹੁ ਤੈ ਪ੍ਰਸਾਖਾ॥ ਅਰੁ
 ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਪਸਾਖਾ॥ ੧੩॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਤਰਾਂ ਤਿ ਬਿ
 ਸੁ ਰਾ॥ ਧਨ ਫੁਲ ਫਲ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਅਰੁ ਤਾ ਬ੍ਰਿਛ
 ਹਿ ਬਰੈ ਕੋਈ॥ ਜਨੁ ਜਨੁ ਕਹੈ ਸਤਿ ਤੁਯੇ ਏਈ॥ ੧੪॥
 ਬੇਰੇ ਹੋਹਿ ਕਹੈ ਜੋ ਸਾਖਾ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਹੋਹਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਸਾਖਾ॥ ਉਪਸ
 ਖਾ ਮਿਲਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹੋਵੈ॥ ਤੇ ਸੰਪੰਨ ਬਸਤਿ ਸਬ ਜੋਵੈ॥ ੧੫॥

ਬ

ਯੈਸੀਸਾਰਬਿਛੁਬਿਸੁਰਾਗ। ਮਾਯਾਮੂਲਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰ।
 ਤਤੁਸਕਲਸਾਖਾਪ੍ਰਸਾਖਾ। ਮਰੁਤਿਨਕੇਬਹੁਬਿਧਿਭਿਧ
 ਸਾਖਾ॥ ੧੬॥ ਤਾਤੇਜਯੋਬਹੈਤਯੋਸਤਿ। ਪਰਿਸਬਮਾਯ
 ਸਕਲਾਮਸਤਿ। ਜਯੋਹੀਜਯੋਜਿਨਕੇਮਨਮਾਯੋ। ਤ
 ਯੋਹੀਤਯੋਤਿਨਬ੍ਰਹਿਮਨਾਯੋ॥ ੧੭॥ ਮਾਯਾਕਰਿਬਿਧਯੋ
 ਜੋਮਾਤਮਾ। ਤਾਤੇਛੋਰੈਸੋਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਏਵੈਮਰੁਜਤ੍ਰ
 ਤੇਰੋਬੀਸਾ। ਤਿਨਕੇਮਿਲੇਸਕਲਛੋਬੀਸਾ॥ ੧੮॥ ਮ
 ਰੁਜੇਬਿਧਮੁਕੁਪੈਦੇਇ। ਤੇਕ੍ਰਮਮਾਯਾਸਤਿਨਕੇਇ। ਤਾ
 ਤੇਜੀਵਬ੍ਰਹਮਦੈਨਾਂਹੀ। ਯੈਪਚੀਸਜਾਨੇਮਨਮਾਂਹੀ॥

੧੯। ਸਤਰਜਤਮਏਗੁਣਪੈਜੇਤੇ। ਜਦਸਰੂਪਮਾਯਾਕੇਤੇ ੨੦੧
ਤੇ। ਰਜਉਤੁਪਤਿਸਾਂਤਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਤਾਮਸਰੂਪਗ੍ਰਸਤਪੈ
ਕਾਲਾ। ੨੦। ਰਾਜਸਹੁਤੈਕ੍ਰਮਅਧਿਕਾਰ। ਤਾਮਸਤੇਅਬਿਬੇ
ਕਾਮਧਾਰਾ। ਸਾਂਤਿਕਗੁਣਤੇਉਪਜੈਗਾਂਗਾ। ਏਪੈਮਾਯਾਕੇਗੁ
ਣਨਾਨਾ। ੨੧। ਇਨਤੇਪਰੇਮਾਤਮਾਮਾਨੋ। ਤਾਤੇਬ੍ਰਹਮਰੂਪਕ
ਰਿਜਾਨੋ। ਧੰਚਬੀਸਤਾਹੀਤੇਕਪੈ। ਅਰੁਤੁਹੀਭੁਨਿਮੈਰੋ
ਗਪੈ। ੨੨। ਸੋਪੈਕਾਲਗੁਣਨਿਬਿਸੁਾਰੇ। ਸੁਤੁਸੁਭਾਵਸੋਸ
ਰੂਪਸਾਰੇ। ਤਾਤੇਕਾਲਰੂਪਹਰਿਜਾਨੋ। ਅਰੁਸੁਭਾਵਮਹਤਤ
ਹਿਮਾਨੋ। ੨੩। ਤਾਤੇਤਤੁਅਧਿਕਨਹਿਗਹੀਏ। ਧੰਚਬੀ

ਸਫੁਕੀਸੈ ਕਹੀਏ ਧਾਰਿ ਤਿਪੁਰਖ ਮਾਤਤੁ ਮਹਿਕਗਾਤਨ
ਮਾਤਾ ਤੇ ਪੰਚ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਰਹੁ ਰੁਤੁ ਚਾਨੈ ਨਰਸ੍ਰਾਘਾ
ਹੁ। ਏਪੰਚੋਇੰਦ੍ਰੀਯ ਪੈਂਗਾਂ ਨਾ ਧਾਸਿ ਉਪਸਚਰਹੁ ਕਰ
ਬਾਨੀ। ਪੰਚਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰੀਏ ਜਾਂ ਨੀ। ॥ ੨੫ ॥ ਮਨਦਸਹੂਇੰ
ਦ੍ਰੀਕੋਰਾਜਾ। ਜਾਕੀਸਕ੍ਰਿਸਰੈ ਸਬਕਾਜਾ। ਛਿਤਿਜਲ
ਤੇਜਪਵਨਮਾਕਾਸਾ। ਮਠਾਈਸਤੀਨਿਗੁਣਪਾਸਾ। ॥ ੨੬ ॥
ਗਤਿਉਤਸਰਗਕਰਮਮਰੁਬਚਨਾ। ਏਪੰਚੋਇੰਦ੍ਰੀਫਲ
ਰਚਨਾ। ਤਾਤੇਮਾਸਾਬਿਸਤਤਤੁ। ਮਧਿਕਨਭਾਪੈਗਾਂਨੀਸ
ਤਿ। ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰਿਸਿਮਾਦਿਕੀਮਾਯਾਏਕਾ। ਪੁਰਖਸਕ੍ਰਿਤੇਭ

ਕ
 ਈਮਨੋ। ਤਨਮਾਤ੍ਰਾਰੁਮਹਤਤੁਮਹਿਕਾਰਗ। ਏਹੈਂਕਾਰਹੁਸਪ
 ਤਪ੍ਰਕਾਰਗ। ੨੮। ਧੰਚਰੂਤਮਰੁਮਨਇੰਦ੍ਰੀਦਸ। ਕਾਰਜ
 ਰੂਪਪ੍ਰਿਤਿਏਖੋਰੁਸ। ਸਤਰਜਤਮਗੁਣਤੀਨਿਪ੍ਰਕਾਰਗ।
 ਤਿਨਤੇਰਚਯੋਸਕਲਬਿਸੁਗ। ੨੯। ਕਾਰਹੁਕਰਹੁਪ੍ਰ
 ਰਿਤਿਏਜਾਨੋ। ਪੁਰਖਨਿਮਿਤਰੁਸਾਖੀਮਾਨੋ। ਇਛਾਸ
 ਰੂਪੁਰਖਤੇਪਾਵੈ। ਮਿਲਿਸਮਸਤਤਬਸਿਸਿਉਪਾਵੈ।
 ੩੦। ਸਪਤਧਾਤੁਕੋਸਥਿਬਿਸੁਗ। ਆਤਮਦਿਸ੍ਟਾਕੋ
 ਮਾਧਾਗ। ਸਕਲਤਤਸਪਤਗਿਮਾਏ। ਤਾਤੇਏਕਨਿਸ
 ਪਤਬਤਾਏ ੩੧। ਧੰਚਰੂਤਮਾਪਹਿਉਪਜਾਏ। ਤਿਨਿ

ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦੇ ਹ ਬਨਾਏ ॥ ਆਪੁ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀਯੋ ਹਰਿ ਤਿਨੇ ਮੇ ॥
ਚੇਤਨ ਦੀ ਸਤੁ ਹੋ ਜਿਨ ਜਿਨ ਮੇ ॥ ੩੨ ॥ ਮੇ ਸੀ ਬਿਧਿ ਖਟ
ਕੋ ਬਿਸੁਰਾਗ ॥ ਆਪੁ ਮਾਹਿ ਬਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅ
ਪਤੇ ਜੜੈ ਤਤੁ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਨਿਰਮਿਤ ਸਬ ਤਤੁ ॥ ੩੩ ॥
ਯਾ ਬਿਧਿ ਚਾਰਿ ਤਤੁ ਬਿਸੁਰਾਗ ॥ ਉਚੈ ਨਿਚੈ ਸਬ ਸੀਸਾਰਾ ॥
ਪੰਚ ਕੂਤ ਤਨ ਮਾਤ੍ਰਾ ਪੰਚ ॥ ਪੰਚੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਮਿਲਿ ਪੰਚ ॥
੩੪ ॥ ਮਨ ਆਤਮਾ ਮਿਲੇ ਦਸ ਸਾਤੁ ॥ ਤਤੁ ਸਪਤ ਦਸ
ਜਾਨੈ ਤਾਤਾ ॥ ਮਨ ਆਤਮਾ ਏਕ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇਜ ਨ ਖੋ
ਰੁ ਸਤਤੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ੩੫ ॥ ਪੰਚ ਕੂਤ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ॥

ਭਖਮਜੀਵਮਨਕੋਪ੍ਰਧਾ ॥ ਮੇਸੀਬਿਧਿਕਰਿਧੰਬਰ
 ਲਾਵੈ ॥ ਤੇਗਹਿਕੋਸਬਜਗਤਬਤਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਧੰ
 ਬਰਧੰਬਰਈਕੂਤਾ ॥ ਆਤਮਮਿਲਿਸਬਜਗਉਤਕੂਤਾ ॥ ਮੇ
 ਸੀਬਿਧਿਏਕਾਦਸਕਹੈ ॥ ਤੁਯਹੀਤੁਯਸੁਨਿਰਿਦੈਗਹੈ ॥ ੩
 ७ ॥ ਧੰਬਰਕੂਤਮਨਬੁਧਿਮਹਿਕਾਗ ॥ ਆਤਮਮਿਲਿਨਦੇਕੇ
 ਬਿਸੁਰਾਗ ॥ ਮੇਸੀਬਿਧਿਬਹੁਮਾਰਗਕਹੈ ॥ ਜੁਕਿਬਿਚਾਰਹਿ
 ਦੈਮੇਗਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਪੁਰਖਕੇਲਹੈ ਬਿਬੇਕਾਇਨ
 ਕੋਜਾਨਿਏਕੋਏਕਾ ॥ ਮੇਸੇਸੁਨਿਤਤੁਨਿਕੋਗੰਨਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਢਜੇ
 ਪਰਮਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਉਧਵੈਬਾਚਾ ॥ ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀਯ

ਹਗਾਂ ਨਸੁ ਨਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਉਰ ਕੇ ਕੂਮਰਿ ਮਿਟਾਵੇ। ਚੇਤਨ ਗਾਨੁ
ਪਾਮਾ ਬਿਨਾਸੀ। ਸੁਧਾਨੀ ਦਧਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ। ੪੦। ਮੇਰੇ ਜੋ ਮਾ
ਤਮ ਤੁਮ ਰੋ ਰੂਪਾ। ਪਰੈ ਗੁਣ ਨਿਤੇ ਪਰਮਾਮਨੁ ਪਾਜਨੁ ਬਿਨਾਸ
ਮੇ ਪਰਮਾਮਨੁ ਪਾ। ਦੁਖਿ ਰੂਪ ਪਲ ਸੁਖ ਨ ਸੁਧਾ। ੪੧। ਮੇਰੇ ਸੀ
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਨਜਾਰੀ। ਤੋਹੁ ਭਈ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ੍ਰਯਾਗੀ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤਿ ਮਹਿਮਾ ਤੁਮ ਮਿਲਿ ਰਯੋ। ਅਰੁ ਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕਰਿ
ਗਯੋ। ੪੨। ਇਨ ਮੇਰੇ ਦਨ ਜਾਨੇ ਪਰੈ। ਏਕ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਅੰਨੁ ਜਰੈ। ਇਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕਹਾਂ ਲੋਕ ਹੀਏ। ਕੋ ਨਾ ਮਾਤਮਾ
ਜੈ ਦਿਛਾ ਗਈਏ। ੪੩। ਕਰਿ ਕਰੁਣਾ ਬਾਂਸੀ ਬਿਸੁਰੈ। ਬ

ਚਨਬਾਂ ਨਸੀਸਯਧਰਿਹਰੇ॥ ਤੁਵਮਾਯਾਬੀਯੋਸੀਸਾਗ॥ ਤੁਮ
 ਹੀਹੁਤੇਹੋਇਉਧਾਰਾ॥ ੪੪॥ ਤੁਮਹੀਮਾਯਾਕੀਗਤਿਜਾਨੋ॥ ਰਿ
 ਧਾਕਰੋਤਬਤੁਮਹੀਭਾਨੋ॥ ਬਾਂਨੀਸੁਨੀਭਕ੍ਰਿਮਪ੍ਰੇਕੀ॥ ਤਬਬੋ
 ਲੇਸੀਰ੍ਹਿਸ੍ਰਬਿਬੇਕੀ॥ ੪੫॥ **ਸ੍ਰੀਭੁਗਵੰਤੁਬਾਚ॥**
 ਹੋਉਧਵਯਹਗਾਂਨਾਮਗਾਧਾ॥ ਕੋਈਏਕਲਹੈਮਮਸਾਧਾ॥
 ਸੋਯਹਗਾਂਨਸੁਨਾਂਉਤੋਹਿ॥ ਤੁਹੈਸਦਾਮਨੁਬ੍ਰਤਮੋਹਿ॥ ਉਧ
 ਵਧਾਕ੍ਰਿਤਿਰਚੈਸੀਸਾਗ॥ ਸੁਖਮਸ੍ਰੁਲਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਉ
 ਪਜੈਬਰਤੋਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥ ਤਾਂਮੋਮਾਤਮਨਿਤਿਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੪੬॥
 ਉਧਵਯਹਹੈਮੇਰੀਮਾਯਾ॥ ਤਿਨਿਸਤਰਜਤਮਗੁਣਉਧਨਾ॥

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਸਰਬਰਣਜਲਜੁਤਾ॥ ਚਿਤਰੇਤਨਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੪੧॥
 ਧਿਬੋਧਨਾਬ੍ਰਹਮਾਸ੍ਵਾਮੀ॥ ੪੨॥ ਅਹਿਕਾਰਾਮਹਿਕਰਤਾਰ੍ਦ੍ਰਾਮ
 ਨਮਾਨਿਬੇਦੇਵਤਾਰ੍ਦ੍ਰਾ॥ ਯਾਬਿਪਿਤ੍ਰਿਬਿਪਿਪ੍ਰਯੰਚਪਸਾਰਾ॥
 ਸਕਲਪਰੇਮਾਤਮਨਿਜਸਾਰਾ॥ ੪੩॥ ਇਨਤੀਨ੍ਰੁਬਿਨ
 ਜਗਤਨ੍ਰੋਈ॥ ਤੇਮਾਤਮਬਿਨਰਹੈਨਕੋਈ॥ ਮਾਦਿਸਕਲ
 ਕੀਮਾਤਮਏਕਾ॥ ਜਾਤੇਚੇਤਨ੍ਰੋਹਿਮਨੇਕਾ॥ ੪੪॥ ਮਾਤਮ
 ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਮਾਬਿਨਾਸੀ॥ ਚੇਤਨ੍ਰੁਪਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਏਸਬ
 ਮਾਤਮਕੇਮਧਾਰਾ॥ ਮਰੁਮਾਤਮਾਸਕਲਤੇਧਾਰਾ॥ ੪੫॥ ਬਿ
 ਨਮਾਤਮਾਕਛੁਨਹਿਓਈ॥ ਮਰੁਮਾਤਮਾਨਜਾਨੈਕੋਈ॥ ਮ

ਹਤਤਤੇਉਪਜੋਮਹੀਕਾਗ। ਤਿਉਗੁਣਨਿਕੋਤ੍ਰਿਬਿਧਿਪ
 ਕਾਗ। ੫੬। ਸੋਮਗੰਨਮੁਲਕਰਮਾਨੋ। ਤੁਕੋਕੀਜੋਨ
 ਗਤਭੈਜਾਨੋ। ਸੋਮਾਤਮਾਮਾਪੁਗਹਿਲੀਜੋ। ਭਵਭੈ
 ਮਾਪੁਮਾਪਕੋਕੀਜੋ ੫੭। ਮਾਤਮਸਦਾਏਕਈਰੂਪਾ।
 ਮਹੀਕਾਰਤੇਪਰੇਮਨੁਪਾ। ਸੋਨਬਰੂਪਮਾਪ੍ਰੋਜਾਨੈ। ਤ
 ਬਹੀਸਕਲਉਪਾਧਹਿਭਾਂਜੈ। ੫੮। ਸੋਕਛੁਹਸੇਨਹੀ
 ਉਪਾਧਾ। ਪਰਿਮਾਤਮਾਲਈਕਰਿਬਨਾਧੀ। ਸਮਝੈਨ
 ਬਹਿਮਾਪ੍ਰੋਰੂਪਾ। ਤਬਮਾਤਮਾਤਜੈਭਵਕੂਪਾ। ੫੯। ਮ
 ਰਤਬਰੂਪਮਾਪ੍ਰੋਜਾਨੈ। ਜਬਮਮਚਰਦੁਰਿਦੈਮੇਮਾ

ਨੈ। ਜਦਿ ਧਿ ਮਿਥਾ ਜਾ ਸਬ ਸੀ ਸਾਰਾ। ਜੇ ਕਛੁ ਦੀ ਸੈ ਬਿਬਿ ॥ ੨੦੬
 ਧਿ ਪਕਾਰਾ ॥ ੬੦ ॥ ਪਰਿ ਜੋ ਲੈ ਨਹਿ ਮੇ ਕੋ ਭੁਜੈ। ਤੋ ਲੈ ਨਿਜਾ ਮ
 ਗਾਨ ਨ ਤਜੈ। ਜਬ ਹੀ ਮੇਰੀ ਸਰ ਸਰ ਦੁਹਿ ਮਾਵੈ। ਤਬ
 ਹੀ ਮਾਤ ਮਗਾਨ ਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ੬੧ ॥ **ਦੇਹ ਰਾਗ** ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖ ਬੈਨ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਖ ਕੋ ਗਾਨ। ਉਪਦਕੀ ਨੀ ਪ੍ਰਸ
 ਤਬ ਹਰਿ ਜਨ ਪਰਮ ਜਾਨ ॥ ੬੨ ॥ **ਉਪਦਥਾਰਾ** ॥ ਕੁਮ
 ਕਰਿ ਰਹਿ ਤੁਝੁ ਧਿ ਹੋ ਜਿ ਨ ਕੀ। ਕਹੀ ਏਦੇ ਵੇ ਕੋ ਨ ਗਾਤਿ ਤਿ
 ਨ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਸਕਲ ਬਿਆਧੀ ਮਾਤ ਮਏ ਕਾ। ਕਰੁ ਕਰ ਪ
 ਵੇਦੇ ਹਮ ਨੇ ਕਾ ॥ ੬੩ ॥ ਮਰੁ ਸੁਭਾ ਮਸੁਭ ਕਰ ਮਹੇ ਜੇ

ਤੇ॥ ਤਿਗੁਣਗਭਿਤਕਹੀਏਸਬਤੇਤੇ॥ ਤਿਨਿਕਰਮਨਿਨਿ
 ਹਕਰਮਬੀਧਾਵੈ॥ ਕਜੁਕਰਿਜੇਨਿਅਜੇਨੀਧਾਵੈ॥ ੬੪॥
 ਅਮਰਮਰੈਕੈਸੇਕਰਿਦੇਵਾ॥ ਯਾਕੋਮੋਹਿਬਤਾਵੇਭੇਵਾ॥
 ਯਹਤੁਮਬਿਨਾਨਕੋਈਜਾਨੈ॥ ਜਨਦਿਧਿਬਿਦਿਜਾਬੇਦਬ
 ਖਾਨੈ॥ ੬੫॥ ਜੇਕਛੁਪਛੈਬੀਧਸੋਹੋਈ॥ ਤਾਤੇਤਤੁਨਜਾ
 ਨੈਕੋਈ॥ ਯਾਬਿਧਿਉਂਦੁਪੁਛੋਗਾਂਨ॥ ਤਬਹਸਿਬੇਲੇਸੀ
 ਕੁਗਵਾਨ॥ ੬੬॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥਾਨੰ॥ ਭਿਧਵ
 ਯਹਮਨਪਰਮਬਿਕਾਰੀ॥ ਸਬਇੰਦ੍ਰੀਨਿਮਾਹਿਮਧਿ
 ਕਾਰੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਨਪੈਮਨਈਸਬਕਰੈ॥ ਸੁਖਹਿਤਬਹੁ

ਉਦਿਮ ਬਿਸੁਰੇ ॥ ੬੧ ॥ ਸੇਤਨ ਤਨਿ ਦੂਜੈ ਤਨ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ੨੦੭
ਹਈ ਤਹਾਮਾਤ ਮਾਮਾਵੈ ॥ ਨਿਨ ਨਿਨ ਸੁਖ ਨਿਸੁਰੈ ਮ
ਰਦੇਖੇ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੋ ਉਤ ਮੁਕ ਰਿਲੇਖੇ ॥ ੬੨ ॥ ਤਿਨ ਕੋ
ਸੇਮਨ ਨਿਸਾਦਿਨ ਪਾਵੈ ॥ ਯਹ ਤਨ ਛੀਨ ਭੁਏ ਤਹ ਜਾਵੈ ॥
ਦਹ ਤਨ ਪਾਇ ਬਿਸਾਰੈ ਯਾਕੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਹੀ ਯਤੁ
ਪੈਤਾਕੋ ॥ ੬੩ ॥ ਯਾਤੁ ਮੈ ਬਾਪੈ ਮਭਿਮਾਨ ॥ ਛੋਰੈ ਪੁਰ
ਬਤ ਨ ਜੇਮਾਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਾਤ ਮਕੋ ਜੇਈ ॥ ਦੂ
ਜੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੯੦ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ ਨ ਮਨੋਰ
ਬਜਾਵੈ ॥ ਯਹ ਤਨ ਛੋਰੈ ਮੈ ਰਈ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਯਾਤਨ

ਕੀਸੁਧਿ ਨਰਹੈ ॥ ਵਾਹੀਤ ਨਕੋ ਮਾਧੁ ਹਿਕਰੈ ॥ ੧੧ ॥ ਜਨ
 ਮਰਮਰਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੋਹੈ ॥ ਆਤਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ
 ਸੋਈ ॥ ਮੋਰਕ ਛੁਆਤ ਮਨ ਹਿਮਰੈ ॥ ਅਰਕ ਬਹੁ ਨਾਹੀ
 ਅਵਤਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਯੋਤ ਨਮੋ ਮਨ ਕੋ ਮਾਭਿਮਾਨ ॥ ਤਾਤੋਤ
 ਨਉ ਪਜਿਤ ਹੋ ਨਾਨਾ ॥ ਤੇਸੁ ਬਾਭਾਤਮ ਕੋ ਮਾਧਾਰਾ ॥ ਤ
 ਨਮਨ ਬੁਧਿ ਚਿਤ ਮਹਿਕਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਿਨ ਸੀਗਤਿ ਆਤ
 ਮ ਕੇਂਦੁਖਿ ॥ ਤਿਨ ਹਿਤ ਜੇ ਬਿਨ ਘਲਨ ਹਿੰਸੁਖ ॥ ਉਪਵਸ
 ਕਲ ਦੇਹੈ ਜੇਤੋ ॥ ਸਦਾ ਸਕਲ ਬਿਨਸਤੁ ਪੈਤੇਤੋ ॥ ੧੪ ॥
 ਕਾਲ ਨਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪ੍ਰਚੈ ਰੂ ॥ ਤਾਕਰ ਘਲ ਕਪਰਤ ਨਹਿ

२०८
 ਖੰਡੁ ਜੈਸੇ ਨਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਬਹੈ ॥ ਪਰਿ ਦੇਖ ਨ ਕੋ ਤੁੰਹੀਰ
 ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਅਰੁ ਜੁ ਅਰਚ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਵੈ ॥ ਪਰਿ ਦੀਪਾ
 ਦਿਕ ਤਿਵੈ ਰਹਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜੈਸੇ ^{ਸਬ} ਬਿਛੁ ਕੇ ਫਲਾ ॥ ਦੀਸੈ ਤੁੰਹ
 ਰਿਬਿਰ ਨਾਹੀ ਪਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤੁੰਹੀ ਸਬ ਦੇਹ ਨ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਕਾ
 ਲਹਿ ਗੁਸਤ ਨਿਰੰਤਰ ਮਾਨੈ ॥ ਜਦਿ ਪਾ ਅਵਸਾਜਾ ਤੀਲੇਖੈ ॥
 ਬਾਲ ਕੁ ਮਾਰ ਜੁ ਵਾਇਕ ਦੇਖੈ ॥ ੧੭ ॥ ਪਰਿ ਤੇਹੁ ਮੂਰਖ ਨਹਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਮੇਵਹਿ ਈਉ ਯੋਕ ਰਿਮਾਨੈ ॥ ਯਹ ਮਾਤ ਮਸੇਸਦਾ
 ਮਜਨਮਾ ॥ ਦੇਹ ਸਿਗ ਤੇ ਪਾਵੈ ਜਨਮਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਰੁ ਤੁੰਹ
 ਮਗ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਨੈ ॥ ਦੇਹ ਸਿਗ ਮਰਤੀ ਸੇ ਮਾਨੈ ॥ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ

ਦਾਰਕੇਸੀਗਾਸਦਾਲਪੈਉਤਪਤਿਮਰੁਭੀਗਾ॥੧੯॥ਜੈ
ਲਗਿਤਨਕੀਸੀਗਤਿਰਹੈ॥ਤੋਲਗਿਮਾਤਮਮਾਤਿਦੁਖਸਹੈ
॥ਗਰਭਪ੍ਰਵੇਸਾਥਿਧਾਮਵਤਾਰਾ॥ਬਾਲਾਮਵਸਾਤਥਾਕੁਮਾ
ਰੇ॥੨੦॥ਜੈਬਨਮਧਿਜਰਾਮਰੁਮਰਣਾ॥ਨਵਮਵਸਾਦੇਹ
ਆਚਰਣਾ॥ਮਾਤਮਏਕਰੂਪਜਬਹਿਨੇਮੇ॥ਕਬਹੂੰਨਹੀਲਿਪੈਤਿ
ਨਤਿਨੇਮੇ॥੨੧॥ਮੇਸੇਜਾਨਿਮੁਕੁਤਬਹੋਈ॥ਮੇਰੋਸਰਣਾਗ
ਤਿਜੋਕੋਈ॥ਅਪ੍ਰੋਦਾਦੋਪਿਤਾਬਿਚਾਰੈ॥ਤਿਨਕੋਮਰਣਉ
ਰੇਮੇਧਾਰੈ॥੨੨॥ਭਾਈਜਨਮਬੀਮੇਮਨੁਰਕਿ॥ਤੁੰਗੀਤੇਭੀ
ਹੁਤੇਆਸਕੂ॥ਤੇਤੇਪ੍ਰਗਟਕਾਲਬਸਭਏ॥ਪਰਬਸਪਰੋਛੈ

२०६
३। २३। ॥ मेरी जेहूँ गति मेसी। ३। ॥ २०६
देकी जेसी। ॥ अरु मेरे मख बाल कजे सो। ॥ २०६
केतै सो। २४। ॥ सकल अदृश सो मम गति। ॥ २०६
मेरी ३। ॥ २५। ॥ ॥ २०६
यन गे। ॥ २५। ॥ ॥ २०६
सकल निदारे। ॥ २६। ॥ ॥ २०६
गमे कबु जे। ॥ २६। ॥ ॥ २०६
भावि बरति। ॥ २७। ॥ ॥ २०६
रे करै बिचार। ॥ २७। ॥ ॥ २०६

ਧਕਰੈ ਜੇ ਪੈ ਤਨ ਮਾਹੀ । ਤਨ ਤੇ ਮਾਪੁ ਹਿ ਨ ਜਾਰੈ ਜਾਨੈ । ਸਿਗ
 ਕਰੈ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਨੈ । ੨੮ । ਤਾ ਤੇ ਤਨ ਕੇ ਸਿਗ ਨਿਵਾਰੈ । ਯਾ
 ਬਿਧਿ ਮਾਪੁ ਮਾਪੁ ਕੇ ਤਰੈ । ਜੇ ਤਨ ਨ ਜਾਰੈ ਮਾਪੁ ਨ ਜਾਨੈ । ਤ
 ਨ ਸੁਖ ਹੇਤੁ ਕਰ ਮਬਹੁ ਠਾਨੈ । ੨੯ । ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਨ ਦੇਹ ਨਿਧਾ
 ਵੈ । ਨਿਤ ਹੀ ਨ ਮਨ ਮਨ ਮਰਿ ਜਾਵੈ । ਸਾਂਤਿ ਕਤੇ ਸੁਰ ਕੇ ਰਿ
 ਖਿ ਹੋਈ । ਰਾਜ ਸਨਰ ਕੈ ਦਾ ਨ ਦੁਸੋਈ । ੩੦ । ਤਾ ਮਸ ਪਸ
 ਦਿ ਕੈ ਕੂਤੁ । ਯਾ ਬਿਧਿ ਤਿਹੁ ਦੁਜਗਤ ਉਦਕੂਤੁ । ਜਦਿ ਪਿ
 ਮਾਤ ਮਸ ਦਾ ਮਨੀਹ । ਕਬਹੂੰ ਕਛੁ ਨ ਕਰੈ ਸਮੀਹ । ੩੧ ।
 ਪਰਿਤ ਨ ਕਰ ਤੇ ਕਰ ਤਾ ਹੋਈ । ਸਿਗ ਦੇਖ ਬਿਧ ਤੁਹੈ ਸੋਈ ।

॥ ਜੈ ਸੇ ਨਾ ਚੈ ਗਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਜੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਈ ॥ ੩੨ ॥
 ਤੁਝ ਤੁਝ ਆਪੁ ਹੁ ਬੈਠੇ ਕਰੈ ॥ ਤਾਨ ਤਾਲ ਗਾਹਿ ਉਹ ਪਰੈ ॥ ਤ
 ਯੁਮਾਯਾ ਗੁਣ ਕਰਮ ਨਿਠਾਨੈ ॥ ਆਤਮ ਕਰੈ ਆਪੁ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥
 ੩੩ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕਰਮ ਨਿਬੰਧੈ ਆਪੁ ॥ ਜਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਹੋਇ ਸਬੁ
 ਪਾਪੁ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਨਿ ਤਜੈ ਨ ਹਿਜੈ ਲੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ
 ਮਿਟੈ ਠੇਲੈ ॥ ੩੪ ॥ ਜਲ ਪਵਾਹ ਢਿਠਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤਦ ਬਿ
 ਢਿਨਿ ਦੇਖੈ ਚਲ ਜੋਈ ॥ ਜੈ ਨ ਕ੍ਰਮ ਤਜੈ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ॥ ਤਬ
 ਸਬ ਪਰਵੀ ਕ੍ਰਮ ਤੀਲੇਖੈ ॥ ੩੫ ॥ ਤੈਸੇ ਜਗਤ ਆਤਮ ਬਿ
 ਰਜਾਨੈ ॥ ਅੰਗ ਸਕਲ ਚੰਚਲ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਨਿਸੁਲਮ ਨ ਕ

ਰਿਵੇਖੈ ਜਬਹੀ ॥ ਨਿਸੁਲਖੁ ਮਰੂਪ ਸਬਤ ਬਹੀ ॥ ੩੬ ॥ ਜੈ
 ਸੇ ਸੁਪ੍ਰਮ ਨੇ ਰੁੱਖ ਮੁਖਾ ॥ ਯੈ ਸਬ ਜਗ ਮਰੂ ਬਿਖਾ ਸੁਖਾ ॥ ਪ
 ਰਿਜ ਦਿਖਿ ^{ਜੈ ਲਾਗੀ} ਜਗ ਸਤਿ ਨ ਕੇਈ ॥ ਤੈ ਹੂੰ ਕਦੇ ਨਿਵਰਤ ਨ ਹੋਈ ॥
 ੩੭ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਪ੍ਰਮ ਸਤਿ ਕਛੁ ਨਾਂਹੀ ॥ ਪਰਿ ਜੈ ਲੈ ਪੈ ਨਿਦ੍ਰਾ ਮਾਹੀ ॥
 ਤੈ ਲਾਗਿ ਸਕਲ ਸਤਿ ਈ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਉਦਿ ਮਠਾ
 ਨੈ ॥ ੩੮ ॥ ਤੁਯ ਮਰਗ ਨ ਨੀਦ ਬਸ ਜੈ ਲੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
 ਕੁਯ ਮਿਟੈ ਨ ਤੈ ਲੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਪਦ੍ਰਸ ਬਰੂਮ ਜਾਨੈ ॥ ਮਹਾ ਮਨ
 ਰਬ ਰੂਪ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੩੯ ॥ ਬਿਖਾ ਨਿਕੋ ਉਦਿ ਮਛਿਟ ਕਾ
 ਵੈ ॥ ਮਰੁ ਜੈ ਪੈ ਤੇ ਸਕਲ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਜੈ ਲਾਗਿ ਮਾਧੁ ਹਿਸਮ

੨੭੭
ਏਨਾਹੀ ਤਿਲਗਿ ਪੈਥੈ ਨਾਨਾਮਾਹੀ। ੪੦॥ ਅਰੁ ਮਾਧੁਰਿ
ਹਿਸਮੁ ਏਤਲੈ॥ ਮਮਾਮਧੀ ਨਹੋਈ ਜੋਲੈ॥ ਮਮਾਮਧੀ ਨ
ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੈ॥ ਜਗਉਪਹਾਸ ਸੀਸ ਸਬਜਹੈ॥ ੪੧॥ ਕੇਈ
ਏਕ ਕਰੈ ਅਪਮਾਨ॥ ਕੇਈ ਗਹਿਬਾਧੈ ਮਗਾਨ॥ ਕੇਈ ਮੁੰਡੇ
ਥੁਕੈ ਤਨਮੈ॥ ਭਾਰੈ ਧੁਲਿ ਭੁਖਿ ਕੇ ਮੰਨਮੈ॥ ੪੨॥ ਏਕੈ ਰੂਹ ਕੈ ਮੁ
ਢਿ ਰਿਗਾਵੈ॥ ਏਕੈ ਨਿਦੈ ਚੋਟ ਲਗਾਵੈ॥ ਏਕੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦੁਖ
ਉਪਜਾਵੈ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੈ ਕੇ ਬੈਠ ਜੁਨਾਵੈ॥ ੪੩॥ ਪਰਿਜੋ ਅਪ
ਨੇ ਸੇਯ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਜੇ ਏਕੈ ਮਨ ਮੈ ਨਹਿਧਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਕਦ ਨਿਤੇ
ਮਨ ਨ ਡਿਗਾਵੈ॥ ਸੋਭਵਤ ਨਿਮਮ ਚਰਣ ਨਿਮਾਵੈ॥ ੪੪॥

ਮੇਰੇ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀ ਧਾਰਾ ਜੇ ਨ ਡਿਗੈ ਸੇ ਉਤਰੈ ਪਾਗਾ ॥
 ਰਿਕੇ ਬੈ ਨ ਨਦ੍ਰੰ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਉਪਵ੍ਰਧ੍ਰੁਸ਼ ਕਰੀ ਭੈ ਮਾਨੈ ॥ ੪
 ੫ ॥ **ਉਪਵ੍ਰਧ੍ਰੁਸ਼** ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਏ ਬੈ ਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਤੇ ਮੇ
 ਰੇ ਉਰਦ੍ਰੰ ਕਰਮਾਏ ॥ ਜੇ ਅਸਾ ਪ੍ਰਬਿੰਕਾ ਨ ਡਿਗਾਵੈ ॥ ਤੇ ਤੇ
 ਸਹੇ ਕੋ ਨ ਬਿਧਿ ਜਾਵੈ ॥ ੪੬ ॥ ਮੇਰੇ ਹ੍ਰਿਦੈ ਗਾ ਨ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਸ
 ਹਨ ਉਪਾਇ ਮੇਰਿ ਸਮੁਝਾਵੈ ॥ ਜੇ ਸਹਾਏ ਉਤਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥
 ਅਰੁ ਤੁਮ ਮੇਰਿ ਨਿਪਾਸ ਬਖਾਨੈ ॥ ੪੭ ॥ ਪਰਿ ਤੇ ਮਾਇਯ ਰੈ
 ਨਹਿ ਸਹੈ ॥ ਅੰਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਬਸ ਪੈਰਹੈ ॥ ਕੇਵਲ ਜੇ ਹ੍ਰਦ
 ਰੁਪਾਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੪੮ ॥ ਤੇ ਨਿਤ ਨਿ

ਸੁਲਸੀਤਲਰੂਪਾਨਿਤਮਾਨੀਦਿਤਪਰਮਅਨੁਪਾਤਿ
 ਨਕੋਕਦੇਲਿਪੈਕਛੁਨਾਹੀ॥ਸਦਾਬਸੈਤੁਦਰਗਣਨਿਮਾਹੀ॥
 ਮੈਰੈਸਕਲਪਕ੍ਰਿਤਮਧੀਨ॥ਸਕਲਬਿਕਾਰਨਿਮਾਗੈਦੀ
 ਨ॥ਤਾਤੇਤੁਮਹੀਕਰੁਣਾਕਰੋ॥ਗਾਨਾਦਿਕਮਮਾਹਿਦੈਧਰੋ॥
 ੪੦॥**ਦੋਹਰਾ॥** ਮੇਸੀਕੀਨੀਪਸੁਨਬਊਪਦਪਰਮਸੁਨ
 ਗਾਭਾਖੋਸਹਨਉਪਾਇਤਬਭੁਦਭਿਜਨਭੁਗਵਾਨੁ॥**੩੩**
॥੬੩॥੧੦੬॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤਮਹਾਂਪੁਰਾਣਿ
 ਕਾਦਸਮਿਕੀਯੇਸ੍ਰੀਭਗਵਦਉਪਦਸਿਬਾਦੇਭਾਖਾਯੀਦ੍ਵਾਬਿ
 ਸੋਧਜਾਇ॥੨੨॥ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਂਗੁਬਾਰਾ॥ਹੇਉਪਦਮੇਸੋਨ

ਹਿਰਦੇਈ। ਦੁਰਜਨ ਬਚਨ ਛੁਬਿਤੁ ਨ ਹਿਰਦੇਈ। ਦੁਰਜ
 ਨ ਬਚਨ ਬਾਨ ਜੇ ਸਹੈ। ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਛੇਤੁ ਨ ਹਿਲੈ॥ ੧॥
 ਜੇ ਮੇਸੋ ਸੋ ਸਧੁ ਕਹਾਵੈ। ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਪਦ ਹਿੰ ਨ ਹਿੰ ਪਾਵੈ॥
 ਖੈ ਚਿਕਸੀ ਸਹ ਨੈਗ ਹਿ ਬਾਨ। ਅਰੁ ਤੇ ਭੇਦੈਂ ਮਰਮ ਸਬਾਨ॥
 ੨॥ ਤੇ ਤਿਨ ਤੇ ਦੁਖ ਹੋਇ ਨ। ਮੇਸੋ। ਦੁਸ ਬਚਨ ਬਾਣ ਨਿਤ ਜੈ
 ਸੋ। ਪਰਿ ਮੇਤੋ ਹਿ ਉਪਾਇ ਸੁਨੰਤੁ। ਸਹ ਨ ਸੀਲਿ ਤਾ ਉਰ ਠਹ
 ਰਾਂਤੁ॥ ੩॥ ਮੇਸੋ ਸੁਨੇ ਏਕ ਇਤਿ ਹਾਸ। ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਹਿ ਦੈ ਪੁ
 ਕਾਸ। ਭਿਛਕ ਏਕ ਗਾਨ ਮਯ ਭਾਖੀ। ਤਾ ਕੀ ਤੇ ਹਿ ਸੁਨਾਂ
 ਉਸਾਖੀ॥ ੪॥ ਕੀ ਜੋ ਮਸਾਧੁ ਨਿਬਹੁ ਮਧਮਾਨਾ। ਤਿ

ਰਸਕਾਰ ਨਾਨੋ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ਤਬ ਤਾਭਿ ਫੁਕ ਗਾਥਾਕ ੨੧੩
ਹੀ ਕੁਮਤਿ ਮਾਧਨੀ ਸਬਈ ਵਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਮਬ ਸੁਨੇ
ਸੁਚਿਤ ਐਸੇ ਸੋ ॥ ਨਿਜ ਜਨ ਨਾਨਿਕ ਹੁਹੋ ਤੇ ਸੋ ॥ ਮਾ
ਲਵ ਦੇਸਰ ਹੋਧਰ ਜਾਕੋ ॥ ਖੇਤੀ ਬਨਿ ਜਨੀ ਵਕਾਤ ਕੋ
੬ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਵੇਤ ਲੋਕੀ ਮਰੁਕਾਂ ਮੀ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਕੇ ਮਧ ਜਸ
ਕੋ ਨਾ ਮੀ ॥ ਜਾ ਕੋ ਹੋਇ ਵਰ ਬਾਮਧਿ ਕਾਈ ॥ ਮਰੁ ਜੇ ਨਹੀ ਦੇ
ਇਨ ਹਿਥਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧੁਨ ਕੋ ਪੀੜਾ ਉਪ ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰਾ
ਵਿਕਖਾਨੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਦੇਵੁ ਰਿਤਗ ਮਤਿ ਬਿਨ ਹਿਥੋ ਖੋ ॥
ਬਹਿਨੋ ਕੋ ਨਕ ਦੇਸਿ ਤੇ ਖੋ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਕੰਟਰ ਜਨੋ ਮੇਸੋ ਹੋਈ ॥

ਤਾ ਤੇ ਨਿਰੋਮੈ ਰਨ ਕੋਈ । ਤਾ ਤੇ ਸੋ ਕੰਦਰ ਜਾਇ ਜਗੁ
 ਜੋ । ਸਬ ਜਗ ਮੇ ਨਿਮਿ ਮਧ ਜਸ ਲਜੋ । ੯ । ਗਾਤਿ ਮ
 ਤਿ ਬਿਬੰਧ ਦੁਨਿ ਜਤ ਨ ਕੋ । ਇਨ੍ਹੀ ਹੇਤ ਨ ਖਰਚੈ ਪਨ ਕੋ ।
 ਪੁਤ੍ਰਾ ਦਿਕ ਕਾਲਿ ਪੈ ਦੁਖ ਸਹੈ । ਗਾਤਿ ਕ੍ਰਿਤਿ ਦੁਰ ਬੈਨ
 ਨਿਕਹੈ । ੧੦ । ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਕੁਰ ਕੰਨਾ ਬਾਈ । ਜਗ ਲਗੈ
 ਸਬ ਬੰਧ ਸਗਾਈ । ਤੇ ਸਬ ਦ੍ਰੋਹ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ । ਤਾ ਕੋ ਮਾ
 ਧਿ ਜਸ ਬਾ ਮਾਚਰੈ । ੧੧ । ਮੇ ਸੋ ਦੇਖਿ ਪਾਪ ਮਾਤਿ ਤਾ ਕੋ ।
 ਜਛਸ ਮਾਨ ਬਿਤ ਪੈ ਜਾ ਕੋ । ਧਰਮ ਕਾ ਮਦੂਨੈ ਕਰਿ ਹੀ
 ਨਾ । ਦੁਹੈ ਲੋਕ ਕੇ ਸੁਖ ਤੇ ਛੀਣਾ । ੧੨ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਿਤ ਪੰਚ

ਗਨਿਤਕਰੈ॥ ਸਕਲਗੁਸਟਿਕੁ ਕੁਰੈ॥ ਤਿਨਤਬਕੀਯੋ २੧੪
 ਦੇਵਤਨਿਕੋਧ॥ ਤਾਤੇਭੁਜੋਬਿਧਪਨਲੋਧ॥ ੧੩॥ ਕਛੂਦੁਬਿ
 ਗਯਾਤਿਨਹਰਿਲੀਯੋ॥ ਚੋਰੀਭੁਟੇਹੁਤੇਕਛੂਗਯੋ॥ ਕਛੂਮਗ
 ਨਿਲਾਗੇਤੇਜਕਯੋ॥ ਕਛੂਪਰਨਿਮਾਹੀਬੀਸਕਯੋ॥ ੧੪॥
 ਕਛੂਗਾਜਬਿਗਾਹਤੇਗਯੋ॥ ਯੈਬਹੁਭਾਂਤਿਛੀਨਸਬਭਯੋ॥
 ਜਬੈਤਾਕੇਸਬਧਨਹਰਿਲੀਯੋ॥ ਤਿਰਸਕਾਰਤਬਸਬ
 ਹਿਨੁਕੀਯੋ॥ ੧੫॥ ਬਹੁਤਕਸਕਰਿਧਨਉਪਜਾਯੋ॥
 ਸੇਨਹਿਦੀਯੋਨਾਮਾਪੁਨਖਯੋ॥ ਤਾਤੇਉਪਜੀਚਿਤਾਚਿ
 ਤਾ॥ ਨਿਸਾਦਿਨੁਬਸਯੋਰਿਦੈ॥ ਬਿਤਾ॥ ੧੬॥ ਹੋਵੈਤਪਤਯੋ

ਦਕੇਪਾਵੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਬਹੁਤ ਬਿਧਿਯਾਵੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਧਿਓ
 ਪਨਜੋਬੈਗਾਗਾ। ਨਾਤੇਸਕਲ ਦੁਖ ਨਿਕੋਤਾਗਾ ११॥
 ਤਬਸੋਬਿਖਬਚਨਉਚਾਰੈ। ਬਹੁਤਭਾਂਤਿ। ਮਾਧਰਿਧਿ
 ਕਾਰੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖਾਮੇਕਸੁ ਰਿਧਾਯੋ। ਮਾਧਮਾਧਕੇਦੁਖਉ
 ਪਨਾਯੋ। १२॥ ਬਹੁਤਸੁਮਉਪਨਾਯੋਦਰਬ। ਸੁਪਨ
 ਸਮਾਨਭੁਜੇਸੋਸਰਬ। ਨਾਮੰਖਰਿਚਨੋਨਾਮੰਖਾਯੋ। ਨਾਮੰ
 ਏਕਹੁੰਮਰਥਲਗਾਯੋ १३॥ ਦ੍ਰੁਬਿਕੀਦਰਜਨਿਕੋਰੈਜੇ
 ਤੋ। ਏਕਹੁੰਮਰਥਨਾਮਾਵੈਤੇਤੋ। ਨਾਂਇਹਲੋਕਨਹੀਪਰਲੋ
 ਕ। ਕੇਵਲਬਛੈਦੁਖਿਭੈਸੋਕ। २੦॥ ਬਹੁਤਕਸੁਮਰਿਧਿ

ਗੰਠਿਧਾਵੈ। ਧੁਨਿ ਪਰਲੋਕ ਨਰਕ ਮੇਜਾਵੈ। ਧਰਮ ਜਸ੍ਵ
 ਕੋ ਜੋ ਜਸੁ ਸੁਧਾ। ਅਰੁ ਜੇਖੀ ਤਿਤਗਾਂ ਨ ਪ੍ਰਬੁਧ। ॥ ੨੧ ॥ ਸਕ
 ਲਗਾਇ ਨ ਕੇਹੈ ਗੁਣ ਜੇਤੋ। ਲੋਕੁ ਲੇਸ ਤੋਂ ਨ ਸੇਤੇ ਤੋ। ਜੈ ਸੇਰੁ
 ਪਵੈ ਤਾਮਾ ਤਿਕੋਈ। ਕੇਹੂੰ ਮੰਗ ਨ ਲਛ ਨ ਹੋਈ। ॥ ੨੨ ॥ ਸੇ
 ਤਕੁ ਸੁਕੋ ਛਿਟਕਾ ਏਕਾ। ਮੇਟੈ ਗੁਣ ਅਰੁ ਰੂਪਾ ਮਨੋਕਾ। ਯੋਥੇ
 ਰੋਥੁ ਹੋਵੈ ਲੋਕੁ। ਮੇਟੈ ਸਕਲ ਰੂਪ ਗੁਣ ਸੋਕੁ। ॥ ੨੩ ॥ ਜਬ ਤੇਧ
 ਨ ਕੋ ਸਾਧ ਨ ਕਰੈ। ਬਿਧਿ ਹੋਤ ਉਦਿ ਮ ਬਿਸੁਰੈ। ਤਬ ਤੇ ਭਾਸ
 ਸੋ ਕਰੈ ਲਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਮਗਨਿ ਨਿਰੰਤਰ ਵਹੈ। ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਧ ਭੁ
 ਏ ਮਰੁ ਰਹੁ ਤੁਭਗ। ਨਾਸ ਲਗੈ ਨ ਹਿਸੁਖ ਸੰਜੋਗ। ਚੇਰੀ

ਹਿਸਾਮਿਥਨਾਵਿਭੁੰ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਬਿਜਿਮਰਣਾਬਿਭੁੰ ॥ ੨
੫ ॥ ਬੈਰੰਗਰਬਜਪਰਧਾਭੇਦਾ ਅਪਤੀਤਿਚਿਤਾਭੇ
ਖੇਦਾ ਏਧੰਦ੍ਰੁਹਜਬਹਿਮਨਰਥਾ ਤਬਤਿਨਹੀਤੇਹੋਤੁਪੈ
ਅਰਥਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾਤੇਪਰਮਾਮਨਰਥਕਹਾਵੈ ॥ ਭੁਲੇਚਹੈਜੋ
ਦੂਰਿਬਹਾਵੈ ॥ ਅਰਥਨਾਮਸੁਨਿਭੁਲੈਲੋਕਾ ਬਿਨਬਿਚਾ
ਰਧਾਵੈਦੁਖਜੋਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਬੰਧਾਮਰੁਭਾਈ ॥ ਮਾ
ਤਪਿਤਾਪਿਤਜਨਨਸਹਾਈ ॥ ਦੂਬਿਹੇਤਸਬਕਰੈਬਿਰੁ
ਧਾ ॥ ਮਾਧਮਾਧਮੇਠਾਨੈਜੁਧਾ ॥ ੨੮ ॥ ਦੂਬਿਕਾਜਾਮਤਿਕੋ
ਧਹਿੰਕਰੈ ॥ ਤਿਨਕੋਮਰੈਮਾਧਨਮਰੈ ॥ ਧਨਹਿਤਪ੍ਰਿਯਧਾ

੨੬
 ੨੭੬
 ੨੭੭
 ੨੭੮
 ੨੭੯
 ੨੮੦
 ੨੮੧
 ੨੮੨
 ੨੮੩
 ੨੮੪
 ੨੮੫
 ੨੮੬
 ੨੮੭
 ੨੮੮
 ੨੮੯
 ੨੯੦
 ੨੯੧
 ੨੯੨
 ੨੯੩
 ੨੯੪
 ੨੯੫
 ੨੯੬
 ੨੯੭
 ੨੯੮
 ੨੯੯
 ੩੦੦

ਜਾਵੈ॥ ਤਹਾ ਮੁਛ ਨਾਨਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ३੩॥ ਜੋ ਤਨ ਧਨ ਮੇਥਿ
ਥਾਗਵਾਯੋ॥ ਭੈ ਦੁਖ ਤੇ ਨਹਿ ਆਪ ਬਚਾਯੋ॥ ਤਹਿ ਪਾਇ
ਬੁਧਿ ਮੇਸੀ ਕਰੈ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਜਨ ਮੇਸਰੈ॥ ३੪॥ ਜੋ ਨ
ਰਤਨ ਮੇਥਿ ਥਾਗਵਾਯੋ॥ ਛੋਡੁ ਜੋ ਮਰਥਾ ਮਨ ਰਥ ਪਾਯੋ॥
ਦੈ ਬਲਾ ਮਰਥ ਸਕਲ ਮਮਗਏ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਬਿਧਾ ਮੰਗ
ਸਬ ਕੁਏ ३੫॥ ਅਬ ਮੇ ਮਰਥ ਕੋ ਨ ਬਿਧਿ ਸਾਧੋ॥ ਦੁਰਾ
ਗਾਧਿ ਹਰਿ ਕਲਾ ਮਾਰਾਧੋ॥ ਭਾਈ ਜੇ ਮਨ ਰਥ ਸਬ ਜਾ
ਨੈ॥ ਤੇਉ ਰਿਉ ਮਾਰਿ ਭਾਨੈ॥ ३੬॥ ਛੋਡੁ ਮਰਥਾ ਮਨ
ਥਉ ਪਾਵੈ॥ ਰਿਉ ਸਬ ਆਪ ਆਪ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਪਾਰਿ ਏਕੋ

ਈਨਹੀਸੁਤੰਤ੍ਰ ਸਕਲਵੇਖਯਤਯੈਪਰਤੰਤ੍ਰ॥੩॥ ਤੇਜਾ ੨੧੧
ਕੀਮਾਯਾਕਰਿਮੋਯੇ॥ ਨਟਬਾਨੀਕਿਸਮਸਬਸੋਯੇ॥ ਭਾਈਸੋ
ਪ੍ਰਭਬਡੋਬਲਸ੍ਰ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਮਾਦਿਸਕਲਕੋਇਸ੍ਰ॥੩੨॥
ਜੇਧਨੁਰੁਜੇਧਨਕੇਵਾਤਾ॥ ਜੇਕਾਂਮਟਾਮਰਕਾਮਬਿਖਯਾਤਾ॥
ਅਰੁਬਹੁਪਰਮਕਰਮਪੈਂਜੇਤੇ॥ ਆਤਪਿਤਾਸੁਖਵਾਈਕੇਤੇ॥
੩੮॥ ਕਹੋਕਹਾਂਤੇਹਿਤਾਮਾਰੈ॥ ਮ੍ਰਿਤੁਗ੍ਰਸਤਜੇਨਹਿਪਰਹ
ਰੈ॥ ਕਾਲਸਰੂਪਸਤ੍ਰੁਪੈਂਜਾਕੋ॥ ਕਹੋਕਹਾਂਕੋਸੁਖਪੈਤਾਕੋ॥੪੦॥
ਪਾਰਿਜੇਦੀਨਬੀਧਭਗਵਾਂਨ॥ ਕਰੁਣਾਸਾਗਰਪਰਮਨਿਆ
ਨਾ॥ ਤਿਨਹੀਮੋਕੋਕਰੁਣਾਕਰੀ॥ ਜਾਤੇਮਮਊਰੇਮੇਸੀਧਰੀ॥

੪੧॥ ਭੁਵਸਾਗਰ ਤੇ ਤਰੈ ਜਾ ਕੇ। ਨੇਹਿ ਨਾਵ ਬੈਰਾਗਹਿ ਤਾ
ਕੇ। ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਨੀਯੈ ਬੈਰਾਗ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪੁਰੁ ਦੁਭਾਗ॥ ੪੨॥
ਅਬ ਜੋ ਮਾਯੁ ਹੋਇ ਕਛੁ ਮੇਰੇ। ਤਾ ਕਰਿ ਭਜਨ ਕਰੇ ਹਰਿ
ਕੇਰੇ। ਯਾਤਨ ਕੇਗੁਣ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਮਨ ਤੇ ਸਕਲ ਕਾ
ਮ ਨਾਟਾਰੇ॥ ੪੩॥ ਸਕਲ ਸਾਧਾ ਮਨੁ ਮੋਟ ਨ ਕਰੇ। ਤਥਾ ਮ
ਸੂਤਯੋ ਕਹਿ ਉਚਰੇ। ਜਾਇਐ ਮਾਯੁ ਬੇਰਹੈ ਮੇਰੇ। ਤੇਹੂੰ ਹਰਿ
ਕੋ ਪਦ ਮਭਿ ਨੇਰੇ॥ ੪੪॥ ਨ੍ਰਿਪ ਖਟਾਗਨ ਬਹਿ ਹਰਿਯਾ
ਯੋ। ਏਕ ਮਹੂਰਤ ਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਯੋ। ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਕੋਈ ਨਾਹੀ॥
ਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤ ਪਲਮਾਹੀ॥ ੪੫॥ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮ ਅਬ

ਤਾਕੇ ਭੁਜੇ ॥ ਦੂਜੀ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨਾ ਤਜੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਸ਼ਯਮ
 ਨੇਮੇਧ ਕਯੋ ॥ ਭਿਛੁਕ ਭੁਜੇ ਸਕਲ ਪਾਰਿਹਰ ਕਯੋ ॥ ੪੬ ॥ ਜੀਤ
 ਲਹਿ ਦੈ ਤ੍ਰਿਪਾਸ ਬਤਾ ਗੀ ॥ ਨਿਸ਼ੁਲ ਭੁਜੇ ਬਿਖੁ ਬਰੁ ਭਾਗੀ ॥
 ਅਹਿਕਾਰ ਮਮਤਾ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਏਕਾਕੀ ਬਿਚਰੈ ਭੂਮਾ ਹੀ ॥ ੪
 ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯਾਣ ਬਚਨ ਮਨ ਗਯੋ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰਿਸੀਗ
 ਹਿੰਦੁ ਯੋ ॥ ਆਪ ਹਿਕਾਹੂ ਕੋ ਨ ਲਖਾਵੈ ॥ ਭਿਛੁਹਿ ਤਗ੍ਰ
 ਹਨਿ ਮੇਜਾਵੈ ॥ ੪੮ ॥ ਸਿਸਕਾਰ ਨਹਿ ਤਨ ਕੋ ਜਾ ਕੇ ॥ ਜੀਰ
 ਦੁਕ ਬਸਤੁ ਤਨ ਤਾ ਕੇ ॥ ਭਿਛੁਕ ਬਿਧ ਬਿਖੁ ਕੋ ਜੋ ਵੈ ॥ ਤ
 ਬਬਹੁ ਦੁਸ੍ਰਯਾਤ ਕੀ ਹੋਵੈ ॥ ੪੯ ॥ ਕੋਈ ਤਾ ਕੋ ਦਿਓ ਛੇਰਾ

ਵੈ। ਕੇਈ ਧਾਨੁ ਖੋਜਿ ਲੈ ਜਾਵੈ। ਕੇਈ ਲੇਹਿ ਕਮੰਡਲ ਕ
ਰਤੇ। ਕੇਈ ਨਿਕਸਾਨਿ ਦੇਹਿ ਨ ਘਰਤੇ॥ ੫੦॥ ਕੇਈ ਧੁਲਿ ਭੀ
ਖਮੇ ਭਾਰੈ। ਕੇਈ ਮੁਢ ਕੋਧ ਕਰਿ ਮਾਰੈ। ਕੇਈ ਆਸ ਨ ਕੋਲੇ
ਭਾਰੈ। ਊਰਧ ਕਰਿ ਕੇਈ ਪਗ ਲਾਗੈ॥ ੫੧॥ ਕੇਈ ਕਿਥਾ ਕੋ
ਪਰਹੈ। ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਬਾਨੀ ਉਚਰੈ। ਕੇਈ ਖੋਜਿ ਲੇਹਿ ਜ
ਪਮਾਲਾ। ਕੇਈ ਬਸ ਝੁਜਾਹਿ ਲੈ ਬਾਲਾ॥ ੫੨॥ ਕੇਈ
ਆਨਿ ਆਨਿ ਕਰਿ ਦੇਵੈ। ਕੇਈ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਧੁਨਿ ਲੈਵੈ। ਕੇ
ਈ ਭੀਖ ਅੰਨ ਲੈ ਜਾਹੀ। ਭੁਜਨ ਕਰਵੈ ਪਾਵੈ ਨਾਹੀ॥ ੫੩॥
ਕੇਈ ਤਨ ਪੈ ਥੁਕੈ ਮੁਝੈ। ਕੇਈ ਨਿਦਾ ਕਰੈ ਬਹੁਤੈ। ਕੇਈ ਕਾ

ਨਿਨਲਾਗਿਧੁਕਾਰੈ। ਕੇਈਜੀਸਧੁਲਿਜਲਗਾਰੈ॥੫੪॥ ੨੭੬
ਕੇਈਮੋਨਿਛੁਗਾਇਬੁਲਾਵੈ। ਕੇਈਬੋਲਤਮੋਨਗਰਾਵੈ॥
ਕੇਈਤਾਰਿਬਾਂਧਿਕਰਿਰਾਖੈ। ਕੇਈਜਾਨਨਪਾਵੈਭਾਖੈ॥੫੫॥
ਕੇਈਕਰੈਬਹੁਤਮਪਮਾਨਾ। ਨਿਦੈਬਹੁਬਿਧਿਮੁਛਾਮਜਾਨਾਜਾ
ਹੈਚੋਰਜਾਨਨਹਿਪਾਵੈ। ਦਿਨਦੇਖੈਨਿਜਚੋਰੀਮਾਵੈ॥੫੬॥
ਯਾਕੋਛੀਣਬੁਝੈਪੈਬਿਤਾ। ਤਾਂਤੇਯਹੈਬਜਾਕਲਚਿਤਾ। ਜਕ
ਲਬੁਟਿਬਜਾਹਿਪਰਿਹਕਯੋ। ਜੀਵਨਕਾਜਭੇਖਯਹਯਕਯੋ॥੫੭॥
੧॥ ਦੇਖੋਯਹਕੈਜਹੈਮੋਟੋ। ਮਹਾਪ੍ਰਬਲਅੰਤਰਕੋਖੋਟੋ। ਦੇਖੋ
ਹਮਪਚਿਹਾਰੇਕੇਤੋ। ਪਰਿਯਾਕੇਉਰਭਿਦੇਨਤੇਤੋ॥੫੮॥ ਧੀਰ

ਜਦੋਤਾਮਹਿਗਯਹਮੇਜੋ। ਪਵਨਪੁਰਿਭੁਮੇਗਿਗਿਰਿਜੈਜੋ॥
 ਯਾਕੇਜਾਨਨਹਮਕਛੁਕਯੋ। ਬਕਨਜੁਪਯਾਨਮੇਨਗਹਿਰ
 ਯੋ॥੫੯॥ ਯੋਕਰਿਕ੍ਰਿਪਬਿਦਿਲੈਡਰੈ। ਕਾਠਮਾਹਿਦੈਊਪ
 ਰਮਾਰੈ। ਹਾਸੀਜਹਤਬੇਨਤੀਕਰੈ। ਹਿਤਜੇਬਿਖਬੈਨਨਿਉਚ
 ਰੈ॥੬੦॥ ਏਭ੍ਰੋਤਿਕਦੁਪਭਾਖੇਜੈਜੋ। ਦੈਵਮਾਤਮਿਕਪਾਵੈਤੈ
 ਜੋ। ਸੀਤਉਜਨਬਰਖਾਵਿਕਦੇਵਿਕ। ਜਗਾਰੇਗਾਮਾਵਿਕਤੇ
 ਵੇਹਿਕ॥੬੧॥ ਮੇਜੇਬਹੁਬਿਧਿਪਾਵੈਦੁਖਾ। ਕਦੇਨਾਮਾਵੈਤਨ
 ਕੋਜੁਖਾ। ਪਰਿਜੋਕਛੁਨਮਨਮੇਮਾਨੈ। ਮਾਪ੍ਰਕਰੇਕਰਮਜਬਜ
 ਨੈ॥੬੨॥ ਤਬਤਿਨਿਭਾਖੀਗਾਥਾਏਕਾ। ਪ੍ਰਿਦੈਧਾਕੇਧਰਮਬਿ

ਸਿਰਿਕਪ

ਬੇਕਾ ॥ ਬਿਛੁਕ ਕਪੈ ਬਚਨ ਤਬ ਜੇਈ ॥ ਮੇਰੇ ਸੋਭਾ ਪਤ ਹੋਤੇਈ ॥ ੨੨ ॥
੬੩ ॥ ਬਿਛੁਕੋ ਬਾਚਾ ॥ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾ ਜ ਕ ਲੋਕ ਨ ਏਤੋ ॥ ਅ
ਰੁਨ ਹਿ ਦੇਹ ਨ ਹੀ ਸੁਰ ਜੇਤੋ ॥ ਨਾਗੁ ਹ ਨ ਹੀ ਕਰਮ ਨ ਹਿ ਕਾਲਾ ॥
ਏਸ ਮਜਤ ਹੈ ਮਨ ਕੇ ਖਜਾਲਾ ॥ ੬੪ ॥ ਜਗਤ ਚ ਕ੍ਰਮੇ ਮਨੈ ਫਿ
ਰਾਵੈ ॥ ਜੀਵ ਮਹਾ ਦੁਖ ਮਨ ਤੋ ਪਵੈ ॥ ਮਨ ਕੋ ਰੋ ਬਿਖ ਜਨਿ ਕੋ ਰੋਗਾ ॥ ੬੫ ॥
ਤਾ ਤੇ ਹੋਇ ਕਰਮ ਸਿਜੇਗਾ ॥ ੬੫ ॥ ਹੋਵੈ ਸਤ ਰਜ ਤਮ ਬਿਸੁ
ਗਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੋ ਨਿਬਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਗ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖਿ ਨਿਰੰਤਰ ਲ
ਪੈ ॥ ਦੇਹ ਸਿਜੇਗ ਤੇ ਨਿਸਾ ਦਿਨੁ ਦਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਦਾ ਜ
ਕਮ ਨ ਏਕਾ ॥ ਸਿਤ ਕਪੈ ਯਹ ਪਰਮ ਬਿਬੇਕ ॥ ਆਪੁ ਮਾਤਮਾ

ਸਦਾ ਅਨੀਹਾ ਪਾਠੇ ਸੋ ਮਨ ਕਰ ਕਰੈ ਸਮੀਹ ॥ ੬੧ ॥ ਮਨ
 ਸੋ ਬੀਧੋ ਮਥਿਨਾ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬੀਧਨ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ॥
 ਬਿਖਸ ਮਾਨ ਬਿਖਜਨ ਕੋ ਖਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਿਗਨੀ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥
 ੬੨ ॥ ਯਹ ਪੈਨੀ ਦੁਖ ਅਕੋ ਮੰਗਾ ॥ ਯਾ ਕੋ ਸਿਨ੍ਹ ਤਿ ਮਨ ਕੇ ਸਿ
 ਗਾ ॥ ਮਨ ਕਰਿ ਰਹਿਤ ਬ੍ਰਮ ਸੁਖ ਰਾਜੀ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਰਸ ਪ੍ਰ
 ਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੬੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬੀਧਨ ਮਨਈ ਕਰੈ ॥ ਸਿਗਾ ਮਾਤਮਾ
 ਜਨ ਮੇ ਮਰੈ ॥ ਜਬ ਮਨ ਰਹਿਤ ਨੀ ਦੁਖ ਹੋਈ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਨੀ
 ਦੁਭੇਦ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੬੪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਿਨਿ ਮਾਧੋ ਮਨ ਗਯੋ ॥ ਤਾ
 ਹਿ ਕਛੂ ਕਰੇ ਨਹਿ ਰਯੋ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਮਨ ਬਸ ਕੀਨੈ ਨਾਹੀ ॥

ਤੇਸਮਸਕਲਾਕਿਥਾਈਨਾਹੀ॥੧੧॥ ਸ੍ਰੁਤਾਦਿਕ
 ਦੇਵੈਬਹੁਦਾਨਾ॥ ਏਕਾਦਸੀਆਦਿਬਤਨਾਨਾ॥ ਅ
 ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਧਰਮਾਨਿਕਰੈ॥ ਸਮਦਮਜਮਨੇਮਾਨਿਬਿਸੁਰੈ
 ॥੧੨॥ ਬਿਦਯਾਬੇਦਧਫੁੰਊਚਾਰੈ॥ ਮੈਰੋਸਕਲ
 ਧਰਮਾਬਿਸੁਰੈ॥ ਪਰਿਜੋਬਸਨਾਹੀਮਨਏਕਾ॥ ਤੇ
 ਮਿਥਯਾਆਚਰਣਮਨੈਕਾ॥੧੩॥ ਮਨਬਸਕਾਜ
 ਕਹੇਸਬਤੇਤੇ॥ ਬਿਧਿਆਚਰਣਬੇਦਮੈਜੇਤੇ॥ ਮਨ
 ਨਿਗ੍ਰਹਜੇਉਤਮਗਯਾਨ॥ ਮਨਨਿਗ੍ਰਹਬਿਨਸਬਅਗ
 ਯਾਨ॥੧੪॥ ਤਾਤੇਜੋਮਨਨਿਗ੍ਰਹਕਰੈ॥ ਜੋਬਿਧਿਕਾਹੇਕੋ

ਬਿਸੁਰੈ। ਤਾਂ ਕੋ ਬਿਧਿ ਨਹੁ ਤੇ ਕਹੁ ਨਾਹੀ। ਸਬ ਬਿਧਿ ਧੈਮ
ਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਮਾਹੀ॥ ੧੫॥ ਅਰੁ ਜੇ ਬਸ ਨਾਹੀ ਮਨ ਏਕਾ।
ਤੇ ਬਿਧਿ ਕੀ ਨੇ ਬਿਥਾ ਮਨੇਕਾ। ਸਬ ਹਿ ਨ ਕੋ ਫਲ ਮਨ ਬਸ
ਕਰਹੈ। ਮਨ ਬਸ ਕਾ ਜਸ ਕਲ ਮਾਚਰਹੈ॥ ੧੬॥ ਮਨ
ਕੋ ਬਸਿ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ। ਈਦ੍ਰੀ ਗੁਣ ਮਾਧਿ ਬਸਹੈ
ਈ॥ ਮਨ ਬਸ ਬਿਨ ਈਦ੍ਰੀ ਬਸ ਨਾਹੀ। ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਜਤ
ਨ ਬਹੁਤ ਮਰਨਾਹੀ॥ ੧੭॥ ਮਨ ਬਸ ਭੁਏ ਸਕਲ ਬਸ
ਦੇਵਾ। ਤੀਨੋ ਭੁਵਨ ਕਰੈ ਨਿਤ ਸੇਵਾ। ਸਕਲ ਬਲਿਨ
ਤੇ ਮਨ ਬਲਵੇਤਾ। ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਸਬ ਹਿ ਨ ਕੋ ਮੰਤਾ॥ ੧੮॥

ਮਨਕੋਕੋਈ ਨੀਤਿ ਨਸਕੋ। ਬਹੁਤ ਉਪਾਇ ਨਕਰਕਾਰਿ ਥਕੈ। ੨੨
 ਸੇਮ ਨਕੋ ਨੀਤਿ ਕੋਈ। ਸਬਹਿ ਨੁਮਾਰਿ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਜੋਈ॥
 ੮। ਜੇ ਦੁਰਜਯਾਰਿ ਪ੍ਰਬਸ ਨਹਿ ਕਰੈ। ਬਾਹਰਿ ਜੁਧਾਇਕ
 ਬਿਸੁਰੈ। ਬੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਠਾਂਨੈ। ਮਨਹਿ ਤਾਮਹੁ ਹਿਤ
 ਤਿਨ ਤੇਜ ਨੈ। ੯੦। ਤੇ ਮਤਿ ਪੁਛ ਸੁਖੀ ਨਹਿ ਹੋਵੈ। ਮਨ ਜੀਤਿ
 ਬਿਨੁ ਜੁਗ ਜੁਗ ਹੋਵੈ। ਦੁਖਿ ਰੂਪ ਨਤੁ ਮਿਯਾਤ ਨਕੋ। ਮਾਪੁ
 ਮਾਨਕਾਰਿ ਬਾਘ ਜੇ ਮਨਕੋ। ੯੧। ਤਬ ਬਹੁ ਕੀਏ ਟੋਹ ਸੀਬੀ
 ਯੀ। ਤਿਨ ਜੋ ਮੂਰਖ ਮਮਤਾ ਬੰਧੀ। ਯਹ ਮੇਏ ਸਮਸਤ ਹੋ ਮੇਰੇ।
 ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਠਾ ਨੈ ਬਹੁ ਤੇਰੇ। ੯੨। ਤਤੇ ਮੁਢ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥

ਉਪਜਿਉਪਜਿਪੁਨਿਮਰਿਮਰਿਜਾਵੈ। ਤਾਤੇਦੁਖਕੋਮਨਈਕੰ
 ਰਹਾ। ਅਤਮਕੋਰੁਦੁਖਲਮੇਰੁਰਹਾ॥੨॥੩॥ ਅਰੁਜੋਸੁਖ
 ਦੁਖਦਾਤਾਏਤੇ। ਮੋਕੋਦੁਖਦੇਤਹੈਜੇਤੇ। ਤੇਸਬਸੁਖਦੁਖ
 ਮੋਕੋਨਾਹੀ। ਦੇਹਏਕਸਬਾਮਾਧਨਮਾਹੀ॥੪॥ ਤੇਸੁਖਦੁ
 ਖਦੇਹਈਧਾਵੈ। ਅਤਮਕੋਕਹੂੰਨਿਕਟਨਮਾਵੈ। ਅਰੁਜ
 ਦਿਪਤਿਨਕੇਸਿਜੇਗਾ। ਕਰੈਜੀਵਈਸੁਖਦੁਖਭੋਗਾ॥੫॥
 ਤੇਹੂੰਮੇਦੁਖਦੇਵੇਕਾਂਕੋ। ਰੂਪਸਕਲਮਮਦੇਖੋਜਾਂਕੋ। ਅ
 ਪਮਾਪਕੋਕਯੁਦੁਖਦੀਜੈ। ਅਪ੍ਰੇਮਹਿਤਮਾਪਕਯੁਕੀ
 ਜੈ॥੬॥ ਜਾਤਨਮੇਮੇਹੀਦੁਖਪਾਂਊ। ਅਗੁਤਿਨਹੂੰਮੇਕਯੁ

ਓਧ ਜਾਂਓ। ਨਿਤ ਨਿਕੁਲਿ ਜੀਭੁ ਕਟੀ ਜੈ। ਤੋਢਿ ਰਿ ੨੨੩
ਕਹਾਤਿ ਨੈਦੁਖਟੀ ਜੈ॥੮੧॥ ਨਿਤ ਨਿਅਰੁ ਜੀਭੁ
ਹਿ ਦੁਖ ਦੇਈ। ਸੇ ਤੋ ਸਕਲ ਆਪ ਕਰਿ ਲੇਈ॥੮੨॥
ਦੀ ਮਧਿ ਪਾਤਿ ਦੇਵਤਾ ਜੇਤੇ। ਜੇ ਦੁਖਟਾ ਨਿਹੋ ਹਿਸ
ਬਤੇਤੇ॥੮੩॥ ਤੋਹੁ ਆਪ ਕੋ ਪਕਯੋ ਕੀਜੈ। ਪਰਿ ਉਧ
ਧਿ ਕਯੋ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ। ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਮੁਖ ਮਾ
ਹਿ ਮਸਨ ਜੋ। ਸੇ ਮੁਖ ਕਾਟੇ ਕਰਹਿ ਦਸਨ ਜੋ॥੮੪॥
ਤੋ ਪਾਵਕ ਮਰੁ ਬਾਸ ਵਜਾਨੈ। ਰਾਗ ਦੇਖ ਕਾਵੇ ਤੋ
ਠਾਨੈ। ਯੋ ਸਬਾਇ ਦੀ ਹੁਕੇ ਸਬ ਦੇਵਾ। ਕਰੈ ਆਪ ਮੇ

ਦੇਖ ਅਰੁ ਸੇਵਾ ॥ ੬੦ ॥ ਤੇਤੇ ਸਬ ਜਾਨੈ ਤੁਕਰੈ ॥
ਗੁਨੀ ਅਪ੍ਰੇਮ ਨ ਨਹਿ ਧਰੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ
ਆਪਾ ॥ ਦੂਜੇ ਕੋ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਪਾਪਾ ॥ ੬੧ ॥ ਜੋ ਜਹਸ
ਬ ਅਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵਾ ॥ ਕੋ ਨੇ ਕੋ ਮਾਨੀਏ ਮਭਾਵਾ ॥ ਅਰੁ ਅ
ਤਮੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਾਹੀ ॥ ਉਪਜੈ ਗੁਨ ਸਕਲ ਮਿਟਿ
ਜਾਹੀ ॥ ੬੨ ॥ ਆਪੁ ਭੂਲਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਾਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਸ
ਬ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਆਪੁ ਕੋ ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੇਖ ਕੋ ਲੋਧ
ਗੀਏ ॥ ਜੋ ਅਪ੍ਰੇਮ ਨ ਬਸ ਨਹਿ ਕਰੀਏ ॥ ੬੩ ॥ ਅਰੁ ਜੋ
ਗੁਨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੇ ਦਾਤਾ ॥ ਲੋਕ ਬੇਦ ਕਹੀਯਤ ਬਿਖ

ਯਾਤਾ ਤੋ ਮਾਧਨੁ ਕੁਰੂਯਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਪਰ ਕੇ ਦੁਖ ਮਾਧ
 ਕੁਰੂਲੀਜੈ ॥ ੬੪ ॥ ਗੁਰ ਮਾ ਕਾ ਸਮਾਹਿ ਹੈ ਜੇ ਤੋ ॥ ਦ੍ਰਵ
 ਸਗਾ ਸਿ ਬਸੈ ਸਬ ਤੇ ਤੋ ॥ ਰਾਗ ਦੇਖ ਮਾਧਨ ਮੇ ਕਰੈ ॥ ਤਿਨ
 ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਿਤ ਹੀ ਪਰੈ ॥ ੬੫ ॥ ਤਾਤਾ ਗਾ ਸਿ ਜਨਮ ਜੇ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਿ ਗਾਤਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾਤੋ ਮਾਤਮ ਸਦਾ
 ਮਨ ਨ ਮਾ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦੇਹ ਨਿਕੋ ਜਨਮ ॥ ੬੬ ॥ ਤਾਤੋ ਸੁ
 ਖ ਦੁਖ ਤਨ ਈ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਮਾਤਮਾ ਕੇ ਨਹਿ ਮਾਵੈ ॥ ਮ
 ਰੁਜਾ ਦਿਖਿ ਸਿ ਗਾਤਿ ਦੁਖ ਪਰੈ ॥ ਮਾਧੁ ਕੁਰੂਯੋ ਕਾ ਸੇ ਕਰੈ ॥ ੬੭
 ॥ ਕਰ ਨਿਹਾਰ ਤੇ ਗੁਰ ਈ ਜਾਨੈ ॥ ਰਾਗ ਦੇਖ ਭਾਵੈ ਤੁਠੈ ॥

ਮਰੁਦੁਖਦਾਨਿਹੋਹਿਜੈਕਰਮ। ਤੇਤੋਸਕਲਮਾਪਹੀਭੁ
 ਮਾ। ੬੮। ਯਹਜਡਦੇਹਕਰਮਤਾਮਾਹੀ। ਆਤਮਨਿਕ
 ਵਦੇਹਈਨਾਹੀ। ਆਤਮਚੇਤਨਗਾਂਨਜਰੂਪਾ। ਪਰੋਸਕ
 ਲਤੇਪਰਮਮਨੂਪਾ। ੬੯। ਤਾਤੇਕੂਧਕੋਨਜੈਕਰੋ। ਕਾਂਕੋ
 ਦੇਖਹਿਦੈਮੇਧਰੋ। ਮਰੁਜੈਦੁਖਕਾਲਤੇਕਹੀਏ। ਤਿਮ
 ਪਨਮੇਕਦੈਨਲਹੀਏ। ੭੦। ਤਨਈਕਾਲਹੁਤੇਦੁਖਪਾ
 ਵੈ। ਤੇਮਾਤਮਕੇਨਿਕਟਨਮਾਵੈ। ਕਾਲਮਾਤਮਾਬ੍ਰਹਮ
 ਰੂਪਾ। ਦੇਹਬਿਲਖਦੁਸਕਲਮਨੂਪਾ। ੭੧। ਤਾਤੇਕਾ
 ਲਹੁਤੇਦੁਖਨਾਹੀ। ਕਾਲਭੁਜਾਨਕਦੇਹਨਿਮਾਹੀ। ਜਨੈ

ਲੇਖਗਾਨਿਅਗਾਨਿਮੇਰੂਰੇ। ਸੇਵਹਮਗਾਨਿਨਾਮਗਾਨਿ ॥ ੨੨੫
ਹਿਜਾਰੇ॥ ੧੦੨॥ ਅਰੁਜੁਪਾਲਾਕੋਕਣਲੀਜੈ। ਲੇਖ
ਹੁਤੈਪਾਲਾਮੇਵੀਜੈ। ਤੇਤਪਾਲਾਕੋਭੈਨਾਂਹੀ। ਜਦਿਪਿ
ਰਹੈਸਦਾਤਾਮਾਹੀ॥ ੧੦੩॥ ਯੋਹੈਏਕਾਮਾਤਮਾਕਾਲਾ।
ਸੁਖਦੁਖਾਦਿਦੇਹਨਿਕੇਖਜਾਲਾ। ਮਾਤਮਸਬਤੇਸਦਾਮ
ਤੀਤਾ। ਇਛਾਰਹਿਤਮਨੀਹਮਭੂਤਾ॥ ੧੦੪॥ ਅਰੁਮ
ਤਮਾਪਰੇਤੇਪਰੇ। ਦੁਦਜਹਾਂਲੋਤੇਸਬਭੂਰੇ। ਕੋਈਮਾ
ਤਮਾਕੋਨਹਿਜਾਂਨੈਂ। ਸੁਖਦੁਖਕੋਨਕੋਨਕੋਠਾਂਨੈਂ॥ ੧੦੫॥ ਸੁ
ਖਮਰਦੁਖਿਜਹਾਲੋਜੇਤੇ। ਏਕਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਹੀਕੇਸਬਤੇਤੇ॥

ਸੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਆਪੁ ਜਨ੍ਨੁ ਰੂਪੁ ॥ ਚੇਤਨਾ ਮਾਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪੁ ॥
੧੦੬ ॥ ਕੇਵਲ ਮਾਨਿ ਲੀਯੋ ਸਿਸਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਨ ਮਨ
ਸਕਲ ਮਸਾਰਾ ॥ ਮੋਹ ਨਿਸਾ ਤੇ ਜਾਗੇ ਜੇ ਤੇ ॥ ਨਿਰਕੁ ਜੁਭ
ਏਤ ਤੁਖਿ ਏਤੇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਥ ਮੈ ਭੈ ਨਹਿ ਮਾਨੋ ॥ ਆ
ਪਹਿ ਪਰੇ ਸਕਲ ਕੋ ਜਾਨੋ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ॥
ਮੇਮੇ ਸੀ ਬਿਧਿ ਭੁਭੁ ਸਾਗਰ ਤਰੋ ॥ ੧੦੮ ॥ ਜੇਣੀ ਜੇ ਆ
ਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ ਪਾਏ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥ ਤਾ ਤੇ
ਮੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਭੁ ਜੋ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਮੋਹ ਸਬ ਤਜੋ ॥
੧੦੯ ॥ ਉਪਦ੍ਰਯੋ ਦਿਜ ਭੁਯੋ ਬਿਰਕ੍ਰਿ ॥ ਤਨ ਹੂ ਮੇ ਨਰਯੋ ਮਨੁ

ਰਕਿ। ਬਹੁਤ ਅਸਾਧੁਨਿ ਬਹੁਤ ਭਿਗਾਯੋ। ਪਰਿਸੋਕ ਛੂਨ
 ਮਨ ਮੇਲਾਯਾਯੋ। ੧੧੦। ਏਕਾਧੇਦਸਾ ਅਸੁ ਜਲੇ ਕਾਕ
 ਰਿਬਿਚਾਰ ਮੇਲਯੋ ਭੈਂਜੋ ਕਾ। ਤਾ ਤੇ ਉਪਦ੍ਰੁਖ ਦੁਖ ਦਾ ਯਕ।
 ਆਤਮ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹ ਲਾਯਕ। ੧੧੧। ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾ
 ਤਾ ਨਹੀ ਕੋਈ। ਜੋ ਤੇ ਕਹੂੰ ਦੇ ਤਕ ਛੂਹੇਈ। ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਜਾਨੈ ਸਕਲ। ਆਤਮ ਏਕਾ ਮਨ ਨਮਾ ਅਕਲ।
 ੧੧੨। ਕ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਹੀ। ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਮਿਲੈ ਜੋ ਮਾ
 ਹੀ। ਜਬ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਿਥ ਜਾਕ ਰਿਮਾਨੈ। ਮਾਨ ਮਾਨ ਹਿ
 ਦੇ ਨਹਿ ਮਾਨੈ। ੧੧੩। ਧੀਰ ਜਧ ਰਿਮ ਮਚ ਰਣ ਨਿ

ਭਜੈ। ਦੇਹਾ ਵਿਕੀਆਸਾਤਜੈ। ਤਬ ਭਵਸਾਗਰ ਕੋਤ
ਰਜਾਵੈ। ਮੇਰੇ ਨਿਜਾ ਨਿਦਪਦਪਵੈ॥ ੧੧੪॥ ਭਾਤੇਉਧ
ਵਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮ। ਸਕਲਵੈਤਕੋਜਾਨਕ੍ਰਮ। ਸਬਤੇਮ
ਨਕੋ ਨਿਗ੍ਰਹਕਰੋ। ਨਿਜਚਲਕਰਿਮਮਚਰਣੁ ਨਿਧਰੋ॥
੧੧੫॥ ਯਾਹੀਕੋਕਹੀਯਤੁਪੈਜੋਗਾ। ਜਾਕਰਿਹੈਵੈਮਮਸਿ
ਜੋਗਾ। ਅਰੁਜੋਯਾਗਾਕੋਧਾਰੈ। ਸੁਨੈਸੁਨਾਵੈਸਦਾਬਿਚ
ਰੈ॥ ੧੧੬॥ ਤਿਨਕੋਨਿਕਦੰਦਨਹਿਮਾਵੈ। ਅੰਤਕਾਲ
ਮਮਚਰਣੁਨਿਪਾਵੈ। ਭਾਤੇਯਾਕੋਸਦਾਬਿਚਾਰੈ। ਮੇਰੇਬ
ਲਾਅੰਤਰਗਤਿਧਾਰੈ॥ ੧੧੭॥ ਦੇਹਰਾ ਯਹਉਧ

ਵਤੋ ਜੋ ਕਯੋ ਮਨ ਸੀ ਜਮਾ ਦਿ ਦੁਗਾਨ ਅਬ ਭਾਖਤੁ ॥ ੨੨ ॥
ਸਾਂਖਿ ਕੋ ਜੁ ਨ ਤਮਿ ਟੈ ਜਯਾ ਮਾਨੁ ॥ ੩੪ ॥ ੬੨ ॥ ੧੧੧ ॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਏਕਾਦਸ ਸਿਕਿਧੇ ਸ੍ਰੀ
ਭਗਵਦੁਤਪਦ ਸੰਬੰਧੇ ਭਾਖਾਯੀ ਭਿਛੂਕਰੀਤਾ ਕਥ
ਨੈ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਯੰਬਿ ਸੋਧਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਬਾਚ ॥
ਉਤਪਦਤੋ ਜੋ ਸਾਂਖਿ ਯਹਿ ਕਹੈ ॥ ਦੈਤ ਕ੍ਰਮ ਹਿ ਸਮਹਿ ਬਿਨ
ਦਹੈ ॥ ਜਾਹਿ ਜੁ ਨ ਤਹਿ ਛੂਟੈ ਦੈਤਾ ॥ ਦੇਖੈ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਅਦੈ
ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹਿ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਜੇ ਭਏ ॥ ਤੇਯਹ ਸਾਂਖਿ ਪੁ
ਗਦ ਕਰਿ ਗਏ ॥ ਮੁਕਤਿ ਸਾਂਖਿ ਜਾਨਤ ਹੀ ਹੋਈ ॥ ਸਾ

ਕੁਪਲਮਾਨ

ਖਿਬਿਨਾ ਨਹਿ ਛੂਟੈ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜੋਈ ਸਾਂਖ ਕਹੈ ਮਥ ਤੇਜੋ ॥
ਨਿਹ ਸੁਲਮ ਨ ਪੈਸੁ ਨੀਯੋ ਮੋਸੋ ॥ ਓਧਵ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹੁਤੇ ਮੇਏ
ਕਾਮੋ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਹੁਤੇ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ੩ ॥ ਤਬ ਮੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
ਮਾਪੁ ਤੇ ਕਰੀ ॥ ਜੜਚੇ ਤ ਨਵੈ ਬਿਧਿ ਬਿਸੁਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਦੂ
ਨੇ ਤੇ ਉਪਜਿਯੋ ਪੁਨ੍ਹਾ ॥ ਮਹਾਤ ਤਜੇ ਕਹੀਯਤ ਸੁਨ੍ਹਾ ॥ ੪ ॥ ਏ
ਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਤੈਗੁਣ ਕੀਨੇ ॥ ਲਛਣ ਭਿੰਨ ਤਿਹੁ ਕੋਈ ਨੇ ॥
ਸੁਨ੍ਹ ਹੁਤੇ ਤਿਰ ਬਿਧਿ ਮਹਿ ਕਾਰ ॥ ਭੁਗਮਾਵ ਨ ਕੋ ਬਡੋ ਬਿ
ਕਾਰ ॥ ੫ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਜੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮਾਇ ॥ ਮਰੁ ਪੰਚੈ ਸੁ
ਖ ਮਸ ਬਣਾਇ ॥ ਤਾ ਮਸ ਮਹਿ ਕਾਰਤੇ ਵੇਤੇ ॥ ਰਾਜ ਸ

ਤੇਇਦ੍ਰੀਸਬਜੇਤੇ ॥ ੬ ॥ ਜਾਤਿਕਤੇਮਨਮਰੁਸਬਦੇਵਾ ॥ ੨੨੮
ਜਨਿਨਿਕੇਧਾਇਕੁਏਬਹੁਕੇਵਾ ॥ ਤਬਸਬਹਿਨੇਮੇਪ੍ਰੇਰਿ
ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਤਿਨਿਸਬਹਿਨਮਿਲਿਅੰਡਉਪਾਯੋ ॥ ਅੰ
ਡੁਸਲਿਲਮਾਹੈਬਿਰਕਕਯੋ ॥ ਤਮੈਮੈਨਿਜਾਮੈਸਹਿਧਰ
ਯੋ ॥ ਮਾਦਿਪੁਰਖਸੇਮੈਰੋਰੂਪਾ ॥ ਤਿਗੁਣਨਿਯਤਾਗਨਸ
ਰੂਪਾ ॥ ੭ ॥ ਤਾਸਨਾਭਤੇਉਪਾਜਿਯੋਪਦਮਾ ॥ ਜਾਮੈਸਕ
ਲਭਵਨਕੋਸਦਮਾ ॥ ਪਦਮਹੁਤੇਤਬਸ੍ਰੁਆਭੁਯੋ ॥ ਬ
ਰਲੈਮੈਸੋਜਗਨਿਰਮਯੋ ॥ ੮ ॥ ਰਾਜਸਾਮਧਿਪਤਿਭ
ਯੋਬਿਰਚਾ ॥ ਤਾਤੇਪ੍ਰਗਟਜੇਸਕਲਪ੍ਰਾਪੰਚਾ ॥ ਲੋਕਪਾਲ

ਲੋਕ ਨਿਸੇਕਰੇ। ਤੀਨੇ ਲੋਕ ਤਿਥਿਥਿ ਬਿਸੁਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਰਗ
 ਲੋਕ ਦੇਵ ਨਿਕੋਟੀਯੋ। ਅੰਤ ਰਿਖ ਭੂਤ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੀਯੋ। ਭੂਮਿ
 ਲੋਕ ਮੇਮਾਨ ਵਰਾਯੋ। ਅਸੁਰ ਮਹਿ ਨੁਕੋਨੀ ਚੇਰਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥
 ਮਹਰ ਲੋਕ ਨ ਤਪਸ ਤਿਲੋਕ। ਚਾਕੋ ਮੇਸਿਥਿ ਨਿਕੋਮੇ
 ਕਾਨੇ ਤਿਰਗੁਣ ਕਰਮ ਨਿਕੋਕਰੇ। ਤੇਤੀਨੇ ਲੋਕ ਨਿਮੇਫਿ
 ਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਪਸ ਮਰੁਜੇ ਗਤ ਬਾਸਿਨਾਸਾ। ਇਨਿਤੇ ਤਿਨਿ
 ਚਾਕੋ ਮੇਬਾਸਾ। ਭੂਕ੍ਰਿਪੁ ਤੇਜਾਵੈ ਬੈਰੁਠਾ। ਜੇਸ ਬਹਿਨੁ ਕ
 ਰਿਸਦਾ ਮਉਠਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਕਾਲ ਰੂਪ ਮੇਰੇ। ਸਕ
 ਲ ਜਗਤ ਭਫੁਣੁ ਤਿਹ ਕੇਰੇ। ਸਤਿਲੋਕ ਹੁੰਮੇ ਜੋਜਾਵੈ ॥

ਕਾਲਤੁਹਾਂਉਤਕੋਖਾਵੈ १੪॥ ਕਬਹੂੰਜਾਹਿਕਸੁਕਰਿ ੨੨੬
 ਉੰਚੈ॥ ਕਬਹੂੰਕਾਲਫੁਹਾਵੈਨੀਚੈ॥ ਮੇਸੀਬਿਧਿਸਬਕੁਮ
 ਤੇਰਹੈ॥ ਜਨਮੇਮਰੈਬਹੁਤਦੁਖਸਹੈ॥ ੧੫॥ ਉਤਮਮਧਿਮ
 ਨੀਚੇਜੇਤੇ॥ ਛੋਟੇਬਡੇਬੁਲਕ੍ਰਿਸਕੇਤੇ॥ ਜੇਕਛੁਜਗਲਰੈ
 ਮਾਕਾਗ॥ ਤੇਸਬਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਪੁਰਖਬਿਸੁਗ॥ ੧੬॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
 ਪੁਰਖਬਿਨੁਮੈਰਨਕੋਈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਮਨਗੋਚਰਹੈਜੇਈ॥ ਪ੍ਰ
 ਬਮਹਿਨਿਰਕਾਰਮੇਏਕ॥ ਤਾਤੇਈਮਾਕਾਰਮਨੇਕ॥ ੧੭॥
 ਮਰੁਪੁਨਿਮੈਹਿਰਹਿਹੋਮੰਤਾ॥ ਤਾਤੇਮਬਹੂੰਮੇਥਤਿਤਾ॥ ਜਕ
 ਮਾਦਿਮੰਤਹੈਜੇਈ॥ ਤਾਤੇਮਧਿਹੁਮੇਪੁਨਿਜੇਈ॥ ੧੮॥

॥ ਜਗ੍ਹਾਈ ਤੇ ਬਹੁ ਪਟ ਕੁਏ ॥ ਅੰਤਰੁ ਦਿਮਾਈ ਮਿਲਿ ਗਏ ॥
 ॥ ਮਾਈ ਮਾਣਿ ਮਾਈ ਏ ਮੰਤਾ ॥ ਤੋ ਮਾਣਿ ਯੇ ਮਾਧਿ ਹੁ ਬਰਤੰਤਾ ॥
 ॥ ੧੬ ॥ ਜਗ੍ਹਾ ਕੰਚਨ ਕੇ ਬਹੁ ਮਾ ਕੁਰਣਾ ॥ ਮਾਣਿ ਰੁ ਅੰਤ ਏਕ
 ਏ ਸੁਰਣਾ ॥ ਤੋ ਮਾਧਿ ਹੁ ਮੇਰੁ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਮਿਥਿ
 ਯਾ ਪੈ ਜਾ ਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਤੁਝ ਜਬ ਦੇਖੈ ਤ ਜਿ ਬਜਾਹਾਗ ॥ ਤਬ
 ਮੇਹੀ ਹੋ ਸਬ ਬਿਸੁਆਗ ॥ ਮਾਣਿ ਰੁ ਅੰਤ ਮਾਧਿ ਮੇਏ ਕਾ ਮਿਥਾ
 ਨਾਮ ਰੂਪ ਅਸੇ ਕਾ ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਯਾ ਤੇ ਮਹਤੁ ਤਾ ਮਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤਿ ਨਿ
 ਤੇ ਹੋ ਹਿ ਸਕਲ ਬਿਸੁਆਗ ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਨਾਮ ਸਕਲ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਮ
 ਹਾਣਿ ਕੋ ਰਹੈ ਨਾ ਹੋ ਕੋਈ ॥ ੨੨ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮੁਲਾ ਮਰੁਪ

ਰਖਮਧਾਰਾ ਅਰੁਜੇਕਾਲਸਕਲਕਰਤਾਰਾ ਮੇਰੀ २੩੦
 ਸਕਿਤੀਨਿਯੋਜਾਨੇ ਮੇਤੇਦੈਤਕਦੇਮਤਿਮਾਨੇ २੩੧
 ਯਾਬਿਧਿਚਲਜੇਜਾਇਬਿਸ੍ਰਾਗਾ ਨਟੀਪਦਾਹਤੁਲਿ
 ਸੀਸਾਰਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਕੀਇਛਾਜੇਲੈ ਬ੍ਰਤੈਸਕਲਨਿਰ
 ਤਰਤੇਲੈ २੪॥ ਬਹੁਕਯੋਪਲੈਸਕਲਕੋਹੋਈ ॥ ਸੁਖ
 ਮਥੁਲਰਹੈਨਹਿਕੋਈ ॥ ਮਹਾਬਲਿਸੁਸਾਕ੍ਰਿਮਮਕਾ
 ਲਾ ਤਾਕੇਸਕਲਜਗਤਯਯਖਾਲਾ ॥ ੨੫ ॥ ਕਾਲ
 ਬਿਨਾਸੈਸਬਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਤਹੂੰਕਛੁਨਗਥੇਖੰਡਾ ॥ ਮਨਾ
 ਬਿਜਿਹੈਦੈਸਤੁਦਰਖਾ ਤਾਤੇਦੇਹਨਿਕੋਮਾਕਰਖਾ २੬॥

ਛੇਦੇ ਬਡੇ ਦੇ ਹੋਂ ਜੇ ਤੇ । ਲੀਨ ਅਸ ਨ ਮੇਂ ਹੋਵੈ ਤੇ । ਅਸ
 ਨ ਰੂਮਿ ਮੇਂ ਹੋਵੈ ਲੀਨ । ਰੂਮਿ ਰੀਧਿ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਛੀਨ । ੨੯
 ਰੀਧ ਲੀਨ ਹੋਵੈ ਜਲ ਮਾਹਿ । ਜਲ ਸੁਖ ਮਰਸ ਮਾਹਿ
 ਸਮਾਹਿ । ਰਸ ਤਬ ਤੇ ਜਮਾਹਿ ਮਿਲਿ ਜਾਈ । ਤੇਜ
 ਰੂਪ ਮੇਂ ਜਾਇ ਸਮਾਈ । ੩੦ । ਰੂਪ ਧਵਨ ਮਾਹੋਂ ਮਿ
 ਲਿ ਰਹੈ । ਧਵਨ ਹਿਤ ਬਸ ਪਰਸ ਗੁਣ ਗਹੈ । ਸਪਰ
 ਸ ਲੀਨ ਹੋਇ ਤਬ ਗਗਨ । ਗਗਨ ਸਬਦ ਮੇਂ ਹੋਵੈ
 ਮਗਨ । ੩੧ । ਸਬਦ ਮਿਲੇ ਤਾ ਮਸ ਮਹਿ ਕਾਰ । ਸੋ
 ਮਰੁਇ ਵੀਦ ਸ ਪ੍ਰਕਾਰ । ਤੇ ਸਬ ਮਿਲਿ ਰਾਜ ਸਮ

ਹੀਕਾਰਹਿ। ਮਿਲਿਕਾਰਿਸਕਲਹੋਹਿਸੀਹਾਰਹਿ॥੩੧॥ ੨੩੧
ਦੇਵਰੁਮਨਸਾਂਤਿਕਾਮਹੀਕਾਰ। ਮਿਲਿਕਾਰਿਸਕਲਹੋ
ਹਿਸੀਹਾਰ। ਮਹੀਕਾਰਮਹਤਤੁਹਿਮਿਲੈ। ਧ੍ਰੁਕ੍ਰਿਤਿਤਥੈ
ਮਹਤਤੁਹਿਗਿਲੈ॥੩੨॥ ਧ੍ਰੁਕ੍ਰਿਤਿਕਾਲਮੇਹੋਵੈਲੀ
ਨਾ। ਕਾਲਪੁਰਖਮਿਲਿਹੋਵੈਛੀਨਾ। ਪੁਰਖਮਿਲੈਪੁਰਖੇ॥੩੩॥
ਤਮਕਹੂੰਜਾਵੈਨਾਹੀ॥੩੩॥ ਭੇਦਾਭੇਦਗਹਿਤਤਥੈ
ਕਾ। ਨਿਤਜਾਨੈਦਵੈਤਬਿਤਿਰੇਕਾ। ਚੇਤਨਨਿਰਮਲਗਾ
ਨਜਰੂਪ। ਪੁਰਣਮਖੇਪਰਮਾਮਰੂਪ॥੩੪॥ ਤਾਤੇ
ਉਪਦਮਿਬਜਾਵੈਤਾ। ਮਾਦਿਮੰਤਮਾਧਿਹਮਵੈਤਾ॥

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਨਬਿਚਾਰਾ ਮਥਗੁਣ ਬਿਤਿ ਨੁਕਕਰੋ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੨੩੨ ॥
 ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਮਹਾਂ ਪੁਰਾ
 ਏਏਕਾ ਦਸਮਿ ਕ੍ਰਿਯੇ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਉਪਦ੍ਰਸਿ ਬਾਦੇ ਭਾਖਾ
 ਯੋਜਾ ਧਿਨਿ ਰੂਪ ਇਨਾਮ ਚਤੁਰਥ ਬਿੰਦੁ ਯਾਇ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਨੁਬਾਚਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰਸ ਮਥ ਭਾਖੇ ਗੁਣ ਬਿ
 ਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੋ ਜਾਨੇ ਲਹੈ ਨਿਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ਜਾਗੁ ਤੇਜੇ ਲਛਣ
 ਹੋਈ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਾਖੇ ਜੋ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਮਦਮ ਛਮਾ
 ਬਿਬੇਕ ਸੁਧਰਮਾ ॥ ਲਜਾ ਮਾਨਕ ਰੈ ਬਿਕਰਮਾ ॥ ਸਤਿਦ
 ਯਾਨ ਹਿਰੂ ਲੇਸੁ ਧਿ ॥ ਉਤਮ ਮਾਰਗ ਮੇ ਬਿਰਭੁ ਧਿ ॥ ੨ ॥ ਜ

ਸਾਮਰੁ ਸੇਰੁ ਧੀਰਜ ਵੈਤਾ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਸਦਾ ਬੂਟਿ ਤਾ ॥
ਬੁਧਿ ਆਸਤ ਕਿਨਿਤ ਨਿਹਸਿਗਾ ॥ ਸਿਤੋਖੀ ਮਰੁ ਦਾ ਨਿਮ
ਭੁਗ ३ ॥ ਕੋਮਲਾ ਬਿਨੈ ਦੀਨ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੀਤਲ ਪ੍ਰਿਏ
ਸਕਲ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਮੇਸੀ ਗੁੰਡਿ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਸੀਧਤਿ ॥ ਸੰ
ਤਿ ਕਰੁਣ ਕੀ ਜਾਨੈ ਬਿਤਿ ॥ ੪ ॥ ਮਾਤਮ ਇਨਿ ਸਬਾਹਿਨ
ਤੇ ਨਜ਼ਾਰਾ ॥ ਚੇਤਨ ਕਰਿ ਬੂਤਾ ਵਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭੁਗ ਸਕਤਿ
ਪ੍ਰਿਏ ਬਹੁਕਾਮ ॥ ਧਨ ਮਭਿਲਾਖਾ ਜਸ ਮਭਿਰਾਮ ॥ ੫ ॥
ਸਤਿਸਨਾਹਾ ਸਿਗਰ ਬਬਲ ਵੈਤਾ ॥ ਰਿਪੁ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਕਭੇਦਾ ॥
ਨੈਤਾ ॥ ਕਰਿਕਾਮ ਨਾਭ ਜੈ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ॥ ਪਰਮਾਰਥ ਕੋਲ ਹੋਨ

ਭੇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁਮਾਰਿ ਭਾਨੇ ਮੇਉ ਤਸਾਹਾ ਸਦਾ ਕਠੋਰ
 ਸਦਾ ਮਾਤਿ ਚਾਹਾ ॥ ਬਹੁਤ ਬ੍ਰਿਤਿ ਰਾਜ ਸਕੀ ਮੇਸੀ ॥ ਏ
 ਤੁਮ ਸੋ ਭਾਖੀ ਮੇਜੈ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਹਿਸਾ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਧਿ ਕਾਈ ॥
 ਮਹਤ ਹਦੀ ਨ ਰੁਦੈ ਭੁਝੁ ਠਾਈ ॥ ਸਮਾਮ ਰੁਕਲੁ ਸੋ ਕਾਮ
 ਰਮੋਹਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਮਾਲ ਸੰਭੁਧ ਰਵੈ ॥ ੨ ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨ
 ਚਿੰਤਾ ਉਦਿ ਮਹੀ ਨ ॥ ਪ੍ਰਿਦੈ ਮਾਸਾ ਸਾਹ ਸਫੀ ਨ ॥ ਮੇਸੀ
 ਬਹੁਤਾ ਮਸਕੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ਨਿਨਿ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ਨ੍ਰਿਬ੍ਰਿਤਿ ॥
 ਉਪਜੈ ਮਮਤਾ ਮਰਾਮ ਹੀ ਕਾਗ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰੈ ਬਿਬਿਧ ਬਿਵਹਾਰ
 ਗਾ ਤੇ ਸਬ ਮਿਲਿ ਤੇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਕੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਬਾਢੈ

ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ १੦ ॥ ਧਰਮ ਰਾਮ ਰਥ ਕਾਂਸਾ ਮਨੁ ਰਾਖਿ ॥ ਸ੍ਰ
 ਧਾਲੋ ਭੁਤ ਬਾਮਾ ਸਕ੍ਰਿ ॥ ਧਰਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰਾਇਣ ਜੇਤੇ ॥
 ॥ ਬਹੁਤੁ ਭਾਂਤਿ ਬਿਸੁ ਰੈਤੇਤੇ १੧ ॥ ਬਰਤੈ ਮਪ੍ਰੇ ਮਪ੍ਰੇ ਧਰਮ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਿਯਾ ਮਰਗੁ ਹੁਪੁ ਪਰਗੁ ਕਰਮ ॥ ਏਸ ਬਮਿ ਲਿਤ ਗੁਣ
 ਸਿਕੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਸਮਦਮਾ ਮਾਇਨੁ ਕ੍ਰਿਨਰ ਜੇਈ ॥ ਸਾਂਤ ਕਲਫੁਣ ਕਹੀ
 ਏਸੇਈ ॥ ਰਾਜ ਸਕਾ ਮਾਇਕਾ ਮਧਿਕਾਰ ॥ ਤਾਮ ਸਜਹ
 ਕ੍ਰੋਧਾਇ ਬਿਕਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ਜਬ ਸੁਧਰਮ ਸੇਮੇ ਕੋਭ ਜੈ ॥
 ਜੀਸ ਕਲਕਾਮ ਨਾਤ ਜੈ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਪੁਰਖ ਭਾਵੈ ਸੋਹੇਈ ॥

ਸਾਤਿਕਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕਯੀਜੈਜੇਈ॥੧੪॥ਜਬਕਾਮਨਾਹਿਦੈ ੨੨੪
 ਧਰਿਲੇਵੈ॥ਅਪ੍ਰਕਰਮਾਨਿਮਕੋਸੇਵੈ॥ਯਹਸੁਭਾਵਰਾਜਸ
 ਕੋਕਯੀਮੇ॥ਮੁਕ੍ਤਿਹੇਤਿਕਬਹੁਨਹਿਗਯੀਮੇ॥੧੫॥ਜਬ
 ਹਿਸਾਰ੍ਹਦੈਮੇਮਾਨੈ॥ਨਿਜਕਰਮਾਨਿਮਸੇਵਾਠਾਨੈ॥ਸੇਵ
 ਹਤਾਮਸਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕਯਾਵੈ॥ਤਾਤੇਮਮਸੁਖਕਦੇਨਪਾਵੈ॥
 ੧੬॥ਸਤਰਜਤਮਤੀਲੋਗੁਣਜੇਹੈ॥ਜੀਵਹਿਕੋਬੰ
 ਧਨਸਬਤੇਹੈ॥ਤੇਗੁਣਮੇਰੀਆਗਾਕਰੈ॥ਤਾਤੇਮਹਿਭਜੈ
 ਤੇਤਰੈ॥੧੭॥ਚਿਤਹੁਤੇਉਪਜੈਏਸਕਲਾ॥ਇਨਕੋਤਜੈ
 ਮਾਤਮਾਮਕਲਾ॥ਇਨਕੋਛੁਰਿਹੈਮੋਮਾਹੀ॥ਾਬਹੁਕਜੈ

ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਰਜਤ ਮਧ ਰਿਹ
ਰੈ ॥ ਸਾਂਤਿ ਕਰੁ ਭੁਕੀ ਬਿਧਿ ਹਿਕਰੈ ॥ ਸਾਂਤਿ ਕਰੁ ਰਜਨ ਜੁਪ
ਕਾਸ ॥ ਅਤਿ ਸੀਤਲ ਜੁਚੈ ਦਬਿ ਗਾਸ ॥ ੧੯ ॥ ਸਬ ਕਲ
ਯਾਨ ਮੂਲ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਨਿਸਚਲ ਕਰਣੁ ਸਕਲ ਦੁਖ ਹਾਰੀ ॥
ਤਾ ਤੇ ਪਰਮ ਗੁਨ ਸੁਖ ਲਹੈ ॥ ਚਿਤਾ ਸੋ ਕਮੋ ਹੁਭੈ ਦਹੈ ॥ ੨੦ ॥
ਜਬ ਸਾਂਤਿ ਕਤਾ ਮਸ ਨਹਿ ਰਹੈ ॥ ਰਾਜ ਸਮਾਇ ਬਸੇ ਰਾ
ਗਹੈ ॥ ਰਾਜ ਸਰੂਪ ਜੀ ਗਬਲ ਭੁਏ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਾਨ ਕਰਮ ਭੁਏ
ਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਬ ਸਤਾ ਮਰੁ ਰਜ ਛੂਟੈ ਦੋਈ ॥ ਕੇਵਲ ਏਕ
ਤਮੋ ਗੁਣੁ ਹੋਈ ॥ ਤਮਾ ਬਿਬੇਕ ਨਾ ਸਕਾ ਮਾਵਰਣ ॥ ਉਦਿ ਮ

ਹਰਿਤਾਜਨੁ ਤਾਕਰਣੁ ॥ ੨੨ ॥ ਤਾਤੇ ਸੋਕ ਮੋਹ ਕੋ ਬਾ ੨੩੫
 ਸਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਮਾਲਸ ਨਿਸਾਇ ਨ ਆਸਾ ॥ ਜਬ ਛੁਟੈ ਇ
 ਦ੍ਰਿਗੁ ਕੀ ਬਿਤਿ ॥ ਹਿੰਦੈ ਨਾ ਹੀ ਏਹੀ ਹਉਤ ਪਤਿ ॥ ੨੩ ॥
 ਚਿਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਕਲ ਨਿਹਸੀਗਾ ॥ ਸੋਸਾਂਤਿ ਕਮ ਮਰਾਹ
 ਪੈ ਮੰਗਾ ॥ ਜਬ ਤਨੁ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਮਰੁ ਬੁਧਿ ॥ ਬਿਰਾਹ
 ਹੋਹਿ ਲਹੈ ਨਹਿ ਸੁਖਿ ॥ ੨੪ ॥ ਠਾਨੈ ਬਿੰਧਿ ਕਰਮ ਨਿਬਿਸੁ ॥ ਬਿ
 ਰਾ ॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਰਾਜ ਸਾਮਧਿਕਾਰਾ ॥ ਜਬ ਬਿਕਾਰ ਬ
 ਹੁ ਬਿਧਿ ਮਨ ਗਹੈ ॥ ਆਸਾ ਬਿਧਿ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੈ ॥ ੨੫ ॥
 ਸੋ ਕਬਿ ਧਾਇ ਚੇਤਨਾ ਹੀਨਾ ॥ ਸੋ ਤਾਮੁ ਉਦਿ ਮਬਲਿ
 ਸੁ

ਛੀਨ। ਜਬ ਉਪਜੈ ਸਾਤਿ ਕਰਕੁ ਭਾਵ। ਤਬ ਸਬਹੋ
 ਵੈਦੇ ਵਸੁ ਭਾਵ। ੨੬। ਰਾਜ ਸਤੋ ਮਸੁਰ ਨਿਕ ਬਿਤਿ।
 ਕੂਤ ਗਾਉ ਨਿਕੀਤ ਮਉਤ ਪਤਿ। ਸਾਤਿ ਕਤੇ ਜਾਗਰ
 ਏਹੋਈ। ਰਾਜ ਸਪਾਵੈ ਸੁਪਿ ਨਾਜੋਈ। ੨੭। ਤਮ
 ਜਹੁ ਤੇ ਸੁਖ ਪਤਿ ਹਿਲੈ। ਬ੍ਰਮ ਤੁਰੀਯਾ ਨਿਰੰਤਰ ਰ
 ਹੈ। ਸਾਤਿ ਕਉ ਕਯਲੋਕ ਨਿਜਾਵੈ। ਰਾਜ ਸਨਰਾਮਾਦਿ
 ਕਤ ਨ ਪਾਵੈ। ੨੮। ਤਮ ਜਨੀ ਚੋਥਾ ਵਰਾਮਾਦਿ।
 ਯਾ ਬਿਧਿ ਕੁਮੇਜੀ ਵਾਮਨਾਦਿ। ਸਾਤਿ ਕਥਿਧ ਮਾਨਜੋ
 ਹੋਈ। ਤਮੇ ਮਰਣ ਲਹੈ ਜੋ ਕੋਈ। ੨੯। ਸੇਵੇ ਵ

ਨਿਕੇਲੋ ਕਾਹਿ ਜਾਵੈ। ਰਾਜਸਮੇ ਮਰਨ ਰਤਨ ਪਾਵੈ। ਤਾ
 ਮਸਮੇ ਮਰਿ ਨ ਰਕ ਨਿਲ ਪੈ। ਤੀਨੋ ਗੁਣ ਤਜੈ ਸੋ ਮੇਰੈ।
 ਮੇਰੇ ਹੋਤ ਕਰ ਮਜੇ ਕਰੈ। ਤਾ ਮੇ ਦੂਜੇ ਫਲ ਨ ਰਿਖੈ। ਸੋਵ
 ਹਸਾਂਤਿ ਕਕਰ ਮਕਹਾਵੈ। ਤਾ ਤੇਜੀਵ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ।
 ੩੧। ਫਲ ਨਿਮਿਤ ਮਮਕਰ ਮਨਿ ਠਾਨੈ। ਤਾ ਕੋ ਰਾਜਸ
 ਕਰ ਮਬਖਾਨੈ। ਹਿਸਾ ਹੋਤ ਕਰੇ ਮਮਕਰ ਮ। ਸੋ ਤਾ ਮਸ
 ਹੈ ਬਡੇ ਅਧਰ ਮ। ੩੨। ਭੇਦ ਰਹਿਤ ਸੋ ਸਾਤਿ ਕਗਾਂਨ।
 ਦੇਹ ਭੇਦ ਸੋ ਰਾਜਸ ਗਾਂਨ। ਬਾਲ ਮੂਕ ਤੁਲਿ ਜੋ ਹੋਈ।
 ਤਾ ਮਸ ਗਾਂਨ ਕਹੀ ਜੈ ਸੋਈ। ੩੩। ਅਤਮ ਦੇਹ

ਹਿਤ ਜੋ ਏਕਾ ਸੋ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਬਿਬੇਕਾ ਪ੍ਰੈ ਬਿਰਾਗੁ ਬਸੀਏ
 ਏਕੰਤਾ ਸਾਤਿ ਕਬਾਸ ਕਹੈ ਸੋ ਸੀਤਾ ੩੪ ॥ ਗੁਰ ਮੇ ਕਹੀ ਮੇ
 ਰਾਜ ਸਬਾਸਾ ਤਾ ਮਸ ਜੂਪ ਸੁਰਾ ਮਾਵਾਸਾ ਥਾਵਰ ਰ
 ਲਮ ਮਮੂਰਿ ਤਿਜਗਾ ਨਿਰਗੁਣ ਬਾਸ ਕਹੀ ਜੋ ਤਗਾ ੩
 ੫ ॥ ਸਾਤਿ ਕਰਤਾ ਜੋ ਨਹਿ ਸੀ ਗਿ ਸੋ ਰਾਜ ਸਫਲ ਕਰਮ
 ਪ੍ਰਸੰਗਿ ॥ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਰਹਿਤਾ ਤਾ ਮਸੀਕਰਤਾ ॥ ਆਸਾਲ
 ਗਿ ਕਰਮ ਨਿਬਿਸਤਰਤਾ ੩੬ ॥ ਆਪੁ ਹਿ ਮੇਟਿ ਰਹੈ ਮਮਸ
 ਰਣਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਬ ਨਿਰਗੁਣਾ ਮਾਚਰਣਾ ॥ ਸੋ ਜਨ ਨਿਰ
 ਗੁਣ ਕਰਤਾ ਕਹੀਏ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਪਰਮ ਪਦ ਲੀਏ ॥ ੩੭ ॥

ਆਪਨ

ਜੇਨਿਹਿਕਰਮਾਮਾਤਮਾਨੈ। ਸਕਲਤਜਨਕੀਸੁਧਾਠਨੈ॥ ਸ ੨੩।
ਕਲਤਜਾਗਿਨਿਸਚਲਜੇਹੋਈ॥ ਸਾਂਤਿਕਸੁਧਾਕਰੀਮੇਸੇਈ॥ ਆਪਨ
੩੮॥ ਰਾਜਸਸੁਧਾਠਨੈਕਰਮਾ। ਤਾਮਸਸੁਧਾਕਰੈਬਿਕਰ
ਮਾ। ਨਿਰਗੁਣਸੁਧਾਮੇਰੀਭੁਕ੍ਰਿ। ਜਾਤੇਮਿਦੈਸਕਲਾਮਾਸ
ਕ੍ਰਿ॥ ੩੯॥ ਧਰਿਧਾਵਿਦੁਬਿਨਾਸਮਾਮਾਦੈ। ਜਾਮੇਮਾਧੋਧਰ
ਮਨਜਾਦੈ। ਜਾਤੇਉਪਜੈਨਹੀਬਿਕਾਰ। ਸੋਕਰੀਮੇਸਾਂਤਿ
ਕਮਹਾਰਾ॥ ੪੦॥ ਖਟਾਮੀਠਤੀਖਾਖਗਾ। ਨੁਖਣਾਜਕ
ਰਾਜਸਮਾਹਾਰਾ॥ ਜੋਮਸੁਧਿਹਿਸਾਂਤੋਮਾਦੈ। ਸੋਤਾਮਸ
ਮਾਹਾਰਕਹਾਦੈ॥ ੪੧॥ ਮਮਜਨਮਰੁਮੇਰੋਉਚਿਸਾ। ਸੋਨਿ

ਰਗੁਣਰੋਜਨਮਾਤਿ ਇਸਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁਖਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਟ
ਹੈ ॥ ਤਨਿ ਮਾਰਿ ਭੁਨਿਖਿ ਰਪੈ ਰਹੈ ॥ ੪੨ ॥ ਮਾਤੁ ਮਤਿ ਚਿਧ ਜੈਸੁ
ਖਜੇਈ ॥ ਸਾਤਿ ਕਜੁ ਖਕੀਯਤੁ ਹੋਜੇਈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁਖ
ਰਾਜ ਸਨਹਿ ਗਹੀ ਮੇ ॥ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਮਾਲਸਤਾ ਮਸਕਹੀ ਮੇ ॥
੪੩ ॥ ਮੇਰੇ ਪੇਸੁ ਭੁਨਿਖੁ ਸੁਖ ਜੇਈ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਸੁਖ ਕਹੀਯ
ਤੁ ਹੋਜੇਈ ॥ ਦ੍ਰਿਖਿ ਦੇਸੁ ਫਲ ਕਾਲ ਰਗਾਂ ਨ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰ
ਮਾ ਮਦੁ ਸਾਦਾ ਨ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਧਾ ਨਿਸ਼ਾ ਮਰਾ ਮਾਕਾਰਾ ॥ ਤਿ
ਰਗੁਣ ਨਿਰਮਿਤਿ ਸਬ ਬਿਸੁਰਾ ॥ ਜੇਕੁ ਛਕਹੁ ਸੁਨੈ ਮਰਦੇ
ਧੋ ॥ ਮਨਾ ਮਰੁ ਬੁਧਿ ਜਹਾਂ ਲਗਦੇ ਧੋ ॥ ੪੫ ॥ ਜੇ ਸਬ ਪ੍ਰਵਿ

ਤਿਪੁਰਖ ਬਿਸੁਰਾ ॥ ਤਿਗੁਣ ਨਿਰਮਿਤ ਸਕਲ ਪਸਾਰਾ ॥ ਇ ੨੩੧
 ਨ ਤੇਜੀ ਵਲ ਹੋ ਸਿਸਾਰਾ ॥ ਤਿਗੁਣ ਕੁਮੇ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਜਿ
 ਇਨਤੀ ਨੇਗੁ ਹੁਨਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਚਿਤਾ ਮਾਧੁਮੇਧਾਰੈ ॥ ਸੋਮੇ
 ਰੋ ਨਿਰਗੁਣੁ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਕਯੋਯ ਭਵ ਮੇਨ ਹਿਮਾਵੈ ॥ ੪੭ ॥
 ਤਾ ਤੇਯ ਹੋ ਮੇਸੀ ਨਿਰਵੇਹ ॥ ਜਾਕਰਿ ਮਿਟੈ ਸਕਲ ਸਿੰਦੇਹ ਪਰਵੈ
 ਪ੍ਰਗਟਗੰਨ ਬਿਗੰਨਾ ॥ ਪਾਵੈ ਮੋਮਿਟੈ ਸਬ ਆਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਤਾ ਤੇ
 ਪੰਡਿਤ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਮੋਕੇ ਸੇਵਾ ਮਾਧੁਕੋਤਾਰੈ ॥ ਜੋ ਬਿਨ ਸਕ
 ਲਾ ਮਪੰਡਿਤ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇਤੇ ਮਾਤਮ ਪਾਤੀ ਮਾਨੈ ॥ ੪੯ ॥ ਸਕਲ
 ਹੁਤੇ ਹੋਵੈ ਨਿਹਸੀਗਾ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਪਲ ਪਰੈ ਨਉਗਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਣ

ਦੇਹਮਨਜੀਤੈ॥ ਮਮਚਰਚਾਦਿ ਨਰੈਨਿ ਬਿਤੁਤਿ॥ ੫੦॥ ਸਕ
 ਲਸਾਂਤਿਕੀ ਸਿੰਗਤਿ ਕਰੈ॥ ਰਾਜਸ ਅਰੁ ਤਾਮਸ ਪਰਿ ਹਰੈ॥ ਦੇ
 ਹਾਦਿ ਕਤੇ ਨਿਸਪ੍ਰਹਰੇ॥ ਮਾਰੈ ਇਛਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੫੧॥
 ਮੇਮੇਧਾਰੈ ਨਿਜੁਲ ਬੁਧਿ॥ ਤਬ ਪਾਵੈ ਸੀਤਰਗਤਿ ਜੁਧਿ॥ ਯਾ
 ਬਿਧਿ ਸਾਂਤਿ ਕਉ ਛਿਟਕਾਵੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਲਿਗਸਰੀਰ ਮਿਟਾਵੈ॥
 ੫੨॥ ਲਿਗਸਰੀਰ ਮਿਟੈ ਭੁਟਤਜੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਮਾਪੈ
 ਭੁਜੈ॥ ਮੇਸੋਧੈ ਮੇਧੀ ਕੋ ਜਾਨੈ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੂਤ ਰਿਵੈ ਤਨਮਾ
 ਨੈ॥ ੫੩॥ ਮੇਮੇ ਮਿਲਿ ਮੇਧੀ ਮੇਰਹੈ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਕਾਲ ਮਗਨਿ ਨ
 ਹਟਹੈ॥ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰੇ ਸਿੰਗਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਭੁਗਾ॥ ੫੪॥

ਪ੍ਰਾਚੀਨ

ਦੇਹਗਾ॥ ਉਪਦ੍ਵਏਤੋਸੋਕਹੀਤੀਨੋਗੁਣਕੀਬ੍ਰਿਤਿ॥ ੨੩੯

ਅਮਬਾਮੋਰਗਾਂਨਹਿਕਹੋਜਾਤੇਹੋਇਨਿਬ੍ਰਿਤਿ॥ ੨੪੦॥

ਇਤਿਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤੇਮਹਾਂਪੁਰਾਣੇਏਕਾਦਸਸਿਕ੍ਰਿਪੇਸ਼ੀ
ਭੁਗਵਦੁਪਦ੍ਵਸਿਬਾਦੇਭੁਖਾਯਿਗੁਣਬ੍ਰਿਤਿਨਿਰੂਪਣਿਨਾ
ਮਧੰਚਬਿਸੋਧਜਾਯਿ॥ ੨੪॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਂਤੁਬਾਚਾ॥

ਉਪਦ੍ਵਯਾਨਰਤਨਹੈਮੈਸੋਯਾਤਨਕਰਿਮਮਗਾਂਨ
ਰਿਪਾਵੈ॥ ਜਾਤੇਭੁਵਤਜਿਮੈਮੈਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਤਾਤੇਮੈਸੋਤ
ਨੋਕਪਾਇ॥ ਮੈਮਿਲਨੇਕੋਕਰੈਉਪਾਇ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਮੋਰਿਬਿਚਾਰੈ॥ ਮੈਰੈਸਕਲਬਾਸਨਾਹਾਰੈ॥ ੨॥ ਮਮ
ਸਕਲਸਿਧਿਮੈਨਾਹੀਜੈਸੋ॥

ਭਕ੍ਤਿ ਨਿਕੇਲ ਛੁਣ ਜਾਨੈ। ਤੁਝ ਤੁਝ ਮਾਧ ਮਾਧ ਮੇਠਾਨੈ॥ ਅ
ਨਾਸਤ ਬਮੋ ਕੋਧਾਵੈ॥ ਕਾਲ ਬਨਾਲ ਬਹੁ ਕਜੈ ਨ ਰਿਖਾਵੈ॥
੨॥ ਮਾਯਾ ਗੁਣ ਜਬ ਮਿਥ ਜਾਨਾਨੈ॥ ਸੇਰੋਗਾਂ ਨ ਪਾਇਕ
ਰਿਭਾਨੈ॥ ਯੈ ਪ੍ਰੇਰੇ ਦੇਹ ਹੂ ਮਾਯੀ॥ ਤੈ ਹੂ ਰੇ ਗਿਲਿਖੇ ਕਹੂਨ
ਹੀ॥ ੪॥ ਪਾਰਿਜਨ ਦਿਖਿ ਹੋਵੈ ਮੇਸੋਊ॥ ਕਰੈ ਮਸਾਧ ਸੀ
ਗਨ ਹਿਸੋਊ॥ ਸਿਸ ਨਰ ਉਦਰ ਪਰਾਯਣ ਜੇਤੇ॥ ਮਨ ਕੁ
ਮਬ ਚਨ ਤਜਾਗੀ ਮੇਤੇਤੇ॥ ੫॥ ਕਰੈ ਮਸਾਧ ਏਕ ਕੇ ਸਿਗਾ
ਤੈ ਹੂ ਗਾਨ ਪਾਨ ਕੋਰਿ ਗਾ॥ ਮਸਿਤ ਸੀਗਨ ਰਜ ਬਹੀ ਕਰੈ॥
॥ ਤਾ ਕੇ ਸਿਗਨ ਰਕਮੇ ਪਰੈ॥ ੬॥ ਜੈਸੇ ਮੀਧ ਮੀਧ ਕੇ ਸੀ

ਗਾ ਕੂਪਧਰੈਂਦੈ ਸੁਖ ਭੀਗਾ ॥ ਯਾ ਕੀ ਗਾਥਾ ਭਾਏ ਕਾਜ ॥ ੨੪੦ ॥
 ਤੇ ਉਧ ਜੈ ਪਰਮਾ ਬਿਬੇਕ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਉਰਬਸੀ ਬਿਰਹ ਤਨ ਦ
 ਯੋ ॥ ਸੋ ਕਮੋ ਹਸਾ ਗਰਬ ਯੋ ॥ ਤਬ ਪਰੁਰਬਾ ਭਾਖੀ ਜੋਈ ॥ ੫ ॥
 ਤੇ ਸੋ ਗਾਥਾ ਭਾਏ ਸੋਈ ॥ ੮ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰੁਰਵਾ ਚਕ੍ਰ ਦਰਤੀ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਮਾਂ ਨਜਹਾਂ ਲੋਧਰਤੀ ॥ ਸ੍ਵਾਧਰੁ ਤੇ ਉਤਰੀ ਉਰਬਸੀ ॥
 ਸੋ ਮਿਲਿ ਕੈ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਉੱਥਸੀ ॥ ਬਹੁ ਕ੍ਰੋਸਾ ਪਸੁ ਕਤਿ ਜਬ ਭ
 ਈ ॥ ਤਬ ਤਨਿ ਨ੍ਰਿਪ ਹਿ ਉਰਬਸੀ ਈ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਤਿ ਬਿਲਾਪ
 ਕਰੈ ਬਹੁ ਰੋਵੈ ॥ ਪਰਿਸੋ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਓਰ ਨ ਜੋਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਜਾ ਨ
 ਗਨ ਦੇਹ ਸੁਧਿ ਨਾਂਹੀ ॥ ਬਾਂ ਨੀ ਬਿਕਲ ਦੀਨ ਤਾ ਮਾਂਹੀ ॥ ਲੋਜ ॥

ਰਹਿਤਮਤਮੰਦਜੈਸੇ। ਚਲਯੋ ਉਰਬਸੀ ਪੀਛੈ ਤੈਸੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਅਰੋਪਿਯਾਤੁਮਠਾਢੀ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੀ ਓਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜੋਵੇ। ਮੇ
 ਕੋ ਮਾਂ ਕੇ ਕਾਹੇ ਨਾਵੇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਾਮਾਵੇ। ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਮ
 ਲਿ ਉਰਬਸੀ ਸੰਗ ਸੁਧਾਯੋ। ਸੋ ਸੋ ਸਕਲ ਦੁਖਿ ਹੋਇ ਮਾਯੋ।
 ਅਤ੍ਰਿਪਤ ਨ ਕੁਯੋ ਰੋਗ ਦੁਤਰੋਗ। ਪਾਇ ਉਰਬਸੀ ਕੋ ਸੰਜੋਗ।
 ੧੩। ਤਾ ਉਰਬਸੀ ਗੰਨਾ ਮਾ ਕਰਖਯੋ। ਤਾ ਤੇ ਭਲੇ ਮਾਨਿਕ
 ਹਿਰਖਯੋ। ਤਨ ਮਯ ਰਿਦੈ ਕਛੂ ਨ ਹਿਮਾਨੈ। ਨਿਸਦਿ ਨੁਮਾ
 ਸ ਬਰਖ ਨ ਹਿਨਾਨੈ ॥ ੧੪ ॥ ਤਬ ਤਾਨਿ ਪਕੇ ਪੁਰ ਦੁਭਾਗਾਨ।
 ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਯੋ ਬੈਰਾਗਾ। ਤਬ ਨਿਪ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ ਜੇਈ। ਤੁਸੈ

ਮੇਰੁ ਖਤੁ ਤੇਈ १੫ ॥ ਧਰੁ ਰਵਾ ਬਾਹਾ ॥ ਅਮੋਏਕ ੨੪੧
 ਦੇਖੋ ਮਮ ਮੋਹਾ ॥ ਮਾਧਰਿ ਕੀਯੋ ਮਾਧੂ ਦੋਹਾ ॥ ਗਯੋ ਕੰਠ ਦੇ
 ਵਕੀ ਮਾਯਾ ॥ ਨਿਨਿ ਮੇਰੇ ਸਬ ਮਾਯੁ ਗਵਾਯਾ ॥ ੧੬ ॥ ਇ
 ਨਿ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਕੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਸਰ ਬਸੁ ਮਾਯੁ ਲੀਯੋ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥
 ਮੇਰੇ ਨਗ ਤਨ ਜਾਨੈ ਜਾਤਾ ॥ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਜੋ ਬਿਖਖ
 ਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਬਰਖ ਸਮੁਹ ਗਏ ਮਮ ਬੀਤਾ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ
 ਨਿਲੀਨੈ ਜੀਤਾ ॥ ਦੇਖੋ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਕਾਯੋ ॥ ਇਸ ਤੀਕੇ ਕਰਾਮ
 ਪਿ ਬਿਕਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਜੇ ਮੇਰਾ ਜਾਗ ਜਾਵ ਕ੍ਰਦਰ ਤੀ ॥ ਜੀ
 ਤਿਸ ਮਸਤ ਕਰੀ ਬਸ ਧਰਤੀ ॥ ਸਕਲ ਰੂਪ ਮਮ ਚਰਣ

ਵਸਤਾ

ਵਸਤਾ

ਨਿਸੇਵੈ। ਤਨਮ ਨਧਨਮ ਕੋ ਨਿਤਿ ਦੇਵੈ। ੧੯। ਜੇ ਮੇ ਬਿਕਾਨ
 ਯੋਇ ਸਤੀ ਹਾਥਾ। ਨਜੁ ਬਾਨਰ ਬਾਜੀ ਗਰਸਾਥਾ। ਨਜੁ ਨਜੁਇ
 ਸਤੀ ਮੇ ਹਿਨ ਚਾਯੋ। ਤਜੁ ਤਜੁ ਮੇ ਮੁਰਖ ਮੁਖ ਧਾਯੋ। ੨੦। ਤਾ
 ਪਰ ਰਾਜ ਸਹਤ ਤਜਿ ਮੇ ਹਿ। ਤਿਹੁ ਸਮਾਨ ਕਰ ਚਲੀ ਬਿਛੋਹ
 ਨਗਨ ਕੁਜੇ ਮੇ ਪਾਛੈ ਧਾਯੋ। ਨਜੁ ਉਨਮ ਤਿ ਮਾਪੁ ਬਿਸਰਾਯੋ।
 ਕੋ ਨ ਭਾਂਤਿ ਤਾਂ ਕੇ ਬਲ ਹੋਈ। ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਰਹੈ ਨ ਹਿਕੋਈ। ਜੇ
 ਹੋਵੈ ਇਸਤੀ ਮਾਧੀਨ। ਜੇ ਸੇਖਰੀ ਸਿਰਾਖਰ ਦੀਨ। ੨੨। ਬਿ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮੇ ਨਤ ਪਸਾ ਤਜਾਗ। ਬਨ ਮੇ ਬਸਿ ਬੋਝਿ ਢੇਰ ਗਾਗ।
 ਏਸ ਮਸਤਕੀ ਨੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਜੇ ਲਗਿ ਤਿਯਾ ਬਸੇ ਮਨਮਾ

ੴ ॥ ੨੩ ॥ ਯਹ ਉਰਬਸੀ ਜਬ ਹਿ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਕਾਂਮ ਮਗਨਿ ੨੪੨
 ਬਹੁ ਬੁਝਿ ਜਗਾਈ ॥ ਪਰਿ ਯਹ ਮਗਨਿ ਨ ਸੀ ਤਲਭਈ ॥ ਮ
 ਧਿਕ ਮਧਿਕ ਬਾਧਿ ਨਿ ਤਗਈ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇ ਸੇ ਮਗਨਿ ਪੁਨ੍ਹ
 ਲਿ ਤਹੇਈ ॥ ਤਾ ਮੇਈ ਪਨੁ ਡਰੈ ਕੋਈ ॥ ਸੇ ਤੁਯ ਮਧਿਕ ਮਧਿ
 ਕ ਪੁਨ੍ਹਰੈ ॥ ਪਲ ਕੋ ਨ ਹਿ ਸੀ ਤਲ ਤਾ ਕਰੈ ॥ ੨੫ ॥ ਮੇ ਮਾਧੋ ਨ ਹਿ
 ਜਾਨੈ ਮਰਥਾ ॥ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ ਕੋ ਕੀ ਮੈ ਮ ਨਰਥਾ ॥ ਮੁਰਖ
 ਮਾਧੁਰਿ ਪੰਡਿਤੁ ਮਾਨੈ ॥ ਪਰੇ ਮ੍ਰਿਤਿ ਮੁਖ ਮੰ ਮ੍ਰਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥
 ੨੬ ॥ ਜੇ ਮੇਈ ਸਸਕਲ ਬੂਕੋ ॥ ਸੇ ਪੈਰ ਯੋ ਤਿਯਾ ਕੋ ਚੇਰੈ ॥ ਮੇ
 ਪੁਰਿਖ ਤਾ ਕੋ ਧਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਨ ਕੀਯੋ ਕਛੁ ਗੰਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥

॥ २१ ॥ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰਿ ਜ ਕੋ ਚਿਤ ਹ ਕੋ ॥ ਗਾਂ ਨ ਬਿਚਾਰ ਸਕਲ
 ਪਰਿ ਹ ਕੋ ॥ ਤਾ ਕੋ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਛੁਡੈ ॥ ਨੂਨੋ ਆਪ ਨ ਛੁਟ
 ਨ ਪਾਵੈ ॥ २੨ ॥ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਰਿ ਚਰਣ ਨਿਗਹਿ ॥ ਸਕਲ ਤਜਾਗ
 ਹਰਿ ਕੋ ਪੈਰੋਂ ॥ ਜ ਦਿਖਿ ਦੇਵੀ ਮੋਰਿ ਬੁਝਾਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁ
 ਖਿ ਸਮਝਾਯੋ ॥ २੩ ॥ ॥ ਤੇਰੇ ਮੇਰੁ ਖਨਹਿ ॥ ਜਾਨੈ ॥ ਕਾਂ ਮਾਂ
 ਕਹਿ
 ਧਰੁ ਖਣੀ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਾ ਕੋ ਨਹਿ ਅਪਰਾਧੁ ॥ ਯਹ
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਬਡੇ ਅਸਾਧੁ ॥ २੪ ॥ ॥ ਜੇ ਮੇਰੁ ਰਗੁ ਨ ਰਕ ਮੇਰੇ ਖਜੈ ॥
 ਨੁਖ ਹੀ ਮਾਂ ॥ ਹਿ ਸੁਖ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਜਾਨਿ ਦੁ
 ਖ ਪਾਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਪਤਿ ਗਧਰੈ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥ २੫ ॥ ॥ ਤੇਰੇ ਨ ਕੋ

ਅਪਰਾਧ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਾਧਿਨੁ ਖਿਕ ਰਿਲੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇਇ २੪੩
 ਨ ਕੋਇ ਪੈ ਸੁਭਾਵਾ ॥ ਮੇਮਨ ਮੇਕੁ ਯੋਰੋ ਮਭਾਵਾ ॥ ੩੨ ॥ ਜੇਮੇ
 ਮਾਧਿ ਮਗਨਿ ਮੇਧ ਕੋ ॥ ਤੇਠੂੰ ਧੁਖ ਕਦ ਨ ਕੋਧੋ ॥ ਦੇਹ ਮਲੀ
 ਨ ਮਹਾਂਦੁਰਗੀਧਾ ॥ ਸੋਕ ਰਿਜਾ ਨੀ ਬਿਮਲ ਸੁਰੀਧਾ ॥ ੩੩ ॥ ਜੇ
 ਮਧੂ ਮਥਿ ਦਯਾ ਕ ਕੋ ॥ ਨਿਜਾ ਨਿਦਾ ਮਾਤ ਮਬੀਸ ਕੋ ॥
 ਯਹ ਤਨ ਤੋ ਬਹੁ ਤਨਿ ਕੋ ਕਹੀ ॥ ਮੇਮੇ ਮਮਤਾ ਗਹਿ ਕਯੋਰੀ
 ਮੇਮੇ ॥ ੩੪ ॥ ਮਾਤ ਧਿਤਾ ਮਧੋਕ ਰਿਕੋ ॥ ਇਸ ਤੀਏ ਕਮੇ
 ਕਮਿ ਲਿਰੈ ॥ ਕੇਯਹ ਤਨ ਕਹੀ ॥ ਮੇਰਾ ਜਾ ਕੋ ॥ ਕੋਧਾ ਵਕਤਛ
 ਦੁਪੈ ਜਾ ਕੋ ॥ ੩੫ ॥ ਕੋਰੂ ਕੋ ਕੇਸੁ ਨ ਸਿਗਲਾ ॥ ਕੇਮਧੋ

ਮਿਤ ਕੇ ਕਾਲਾ ਯਹ ਤਨ ਤੋ ਕਹੀਏ ਕਿ ਨ ਕਿ ਨ ਕੋ ॥ ਪ੍ਰਗਟ
 ਦੀ ਸਤ ਹੋਂ ਤਿ ਨ ਕੋ ॥ ੩੬ ॥ ਮਹਾਂ ਮਸੁ ਪਦੇ ਹਯ ਹੋ ਮੇ ਸੀ ॥ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਨਰ ਕਖਾ ਨਹੈ ਜੈ ਸੀ ॥ ਤਹ ਕੋ ਮਨ ਬਾਧੈ ਮਤਿ ਮੰਦਾ ॥ ਇ
 ਸਤ੍ਰੀ ਨਾਮ ਕਾਲ ਕੋ ਫੇਧਾ ॥ ੩੭ ॥ ਤੁਚਾਰੁ ਧਿਰ ਮਾਸਾ ਮਰਾਮੰ
 ਤਾ ॥ ਮੰਜਾ ਮੇਦਰੇ ਮਨ ਖਦੇਤਾ ॥ ਬਿਸਾ ਮੁੜੇ ਤਿ ਕ੍ਰਿਮਿ ਹਾਡਾ ॥
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਰ ਕਕੀ ਖਾਂਡਾ ॥ ੩੮ ॥ ਤਾਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਗੁ
 ਤਾ ਸੀਰੀ ॥ ਤਿ ਨ ਕੇ ਨਹਿ ਪੂਜੈ ਪਰ ਸੀਰੀ ॥ ਤਿ ਨ ਕੇ ਦਰਸਛੁ
 ਭਿਤ ਮਨ ਹੋਈ ॥ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾ ਬਿਕਾਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩੯ ॥ ਤਾਤੋ
 ਤਿ ਨ ਕੇ ਦਰਸ ਨ ਕਰੀ ਮੇ ॥ ਮਾਧੁ ਹਿ ਮਾਧੁ ਨਰ ਕਨਹਿ ਰੂਰੀ

ਮੇ। ਜੋਯਹ ਇੰਦ੍ਰੀਅਰਥਨਿਵਾਰੈ। ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਦੁਹਸਿ
 ਗਤਿਦਾਰੈ॥ ੪੦॥ ਤੁਬਯਹ ਮਨਜਹਿਜਹਿਬਿਰੁਹੇਈ। ਕਦੇ
 ਬਿਕਾਰਨਪਰਸੈਕੋਈ॥ ਤਾਤੇਜੇਇਸਤ੍ਰਠਕੋਭਜੈ॥ ਅਰੁ
 ਇਸਤ੍ਰੀਤਿਨਿਕੋਬੁਧਿਤਜੈ॥ ੪੧॥ ਨਰਸਪਰਸਾਮਰੁਸੁ
 ਵਰੁਨਿਵਾਸਾ। ਸਬਕੁਵਨਤੇਮਾਨੈਰਾਜਾ। ਇੰਦ੍ਰੀਕੋਬਿਸੁ
 ਸਨਕਰੈ। ਗਾਨਵੰਤਨਿਤਹੀਪਰਿਹਰੈ॥ ੪੨॥ ਮਹਾਪੁਰਖ
 ਜੇਜੀਵਨਮੁਕਤਿ। ਤਿਨਹੂੰਕੋਸਬਸਿਗਾਮਜੁਭਿ। ਤੋਜੇ
 ਜਗਤੇਛੂਟਜੇਚਹੈ। ਤੇਹਮਸੈਕਯੁਸਿਗਾਹਿਗਹੈ॥ ੪੩॥ ਤਾ
 ਤੇਮੇਸਬਸਿਗਾਨਿਵਾਰੈ। ਸ੍ਰੀਪਤਿਚਰਣਕਵਲਉਧਾਰੈ॥

ਦੀ ਨਬੀਪਕਰੁਣਾਮਯਸ੍ਵਮੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਯਹਮੰਤੁਰਜ ॥
ਮੀ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਂਤੁਬਾਚਾ ॥ ਯਾਬਿਧਿਬਚਨ
ਕਰੈ ਨਰਰਾਜਾ ॥ ਤੁਨਿਉਰਬਸੀਲੋਕਸੁਖਸਾਜਾ ॥ ਗੰਨਲ
ਸਥ ਯੈਸੈਟਾਕੋ ॥ ਮਨਨਿਸਚਲਕਾਰਿਮੇਧਾਕੋ ॥ ੪੫ ॥
ਤਾਤੇਉਪਦ੍ਯਹਪੁਰਖਾਰਥਾ ॥ ਨਰਤਨਪਾਯੇਤਬਹੀਸ੍ਵਰ
ਥਾ ॥ ਜਬਸਮਸਤਕੀਸਿਗਤਿਤਯੈ ॥ ਸਤਸਿਗਤਿਗਹਿਮੇ
ਕੋਭੁਯੈ ॥ ੪੬ ॥ ਸਿਤੁਬਤਾਵੈਹਿਤਉਪਦੇਸਾ ॥ ਨਿਨਤੇਸਿਸੇ
ਹੈਨਲੇਸਾ ॥ ਮਨਕਿਸਬਾਮਾਸਕਤਿਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਿਤੁਮਹਾਂਭੁ
ਵਸਾਗਰਤਾਰੈ ॥ ੪੭ ॥ ਨਿਸਪ੍ਰਹਨਿਰਾਰੰਗੁਸਮਦਰਸੈ ॥

ਸਿੰਗਰਗਤਿ ਦਿਵਨੁ ਪਰਸੈ ॥ ਅਹਿਕਾਰ ਮਮਤਾ ਨਹਿ ॥ ੨੪ ॥
 ਨੈ ॥ ਮੋਹਿ ਭੁਜੈ ਦੂਜੈ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ੪੮ ॥ ਤੇਜ ਦਿਖ ਉਪਦੇ
 ਸਨਦੈ ॥ ਤੇਹੂੰ ਮਹਿ ਰਹੈ ਤੇਜੈ ॥ ਤਹਾ ਕਥਾ ਮੇਰੀ ਨਿਤੁ
 ਵੈ ॥ ਤੇਈ ਅਘਸਿ ਦੇਹ ਨਿਖੈ ॥ ੪੯ ॥ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਸਦੁ
 ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਤੇਜ ਥਾਪ ਨਿਤੇ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਸੁਨੈ ਕਹੈ ਅੰਤਰਗਤਿ
 ਧਰਾਵੈ ॥ ਅਤਿ ਆਦਰ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਧਾਵੈ ॥ ੫੦ ॥ ਤੇਜ ਜਨ
 ਹੀਲੈ ਮਮਭਕਿ ॥ ਸਹਿਜ ਹਿਰੈ ਸਕਲ ਬਿਗੜਿ ॥ ਮੇਰੀ
 ਭਕਿ ਲੈ ਨਰਨ ਬਹੀ ॥ ਪੂਰਣ ਕਾਮ ਭੁਜੈ ਸੋ ਤਬਹੀ ॥ ੫੧ ॥
 ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ॥ ਗਾਂ ਨ ਨਿਦਰੂਪ ਮਮਲੈ ॥ ਸੀਤ

ਨਿਸਾਕੁੰਦੈ ਕੋਈ ॥ ਤਹਾ ਮਗਨਿ ਪਰ ਜਾਈ ਸੋਈ ॥ ੫੨ ॥
 ਤਮਤੁ ਖਾਰਭੈ ਸਹਿਜ ਹਿਜਾਵੈ ॥ ਤੁਸਾ ਧੁਜ ਬਣੇ ਖਮਿ ਦਾਵੈ ॥
 ਯਹ ਮਪਾਰਸਾਗਰ ਸਿਸਾਗ ॥ ਜਾਮੇ ਬੁਝੈ ਨੀਵਾ ਮਪਾਰ ॥ ੫੩ ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਨਾ ਵਏ ਕਈ ਏਹ ॥ ਸਿਤਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਮਮ ਦੇਹ ॥
 ਜੁਧਾਣੁ ਨਿਗਖੇ ਮਹਾਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਣੁ ਦੁਖ ਸਿਹਾਰਾ ॥ ੫੪ ॥
 ਜੁਧੇ ਲੋਕ ਪਰਮ ਪਨਜਾਨੈ ॥ ਤੁਭੁ ਵਤਾਰ ਕਸਾ ਧੁਮਾਨੈ ॥
 ਜਿਨਿ ਕੇਰਿ ਦੈ ਪ੍ਰਗਟ ਮਮ ਚਰਣ ॥ ਤਿਨ ਬਿਨ ਯਾ ਭੁਵਾ ਮੇਰਾ
 ਨ ਸਰਣ ॥ ੫੫ ॥ ਜੁਬਾਹਰਿ ਹੈ ਸੂਰਜ ਏਕਾ ॥ ਯੈ ਊਰਨੈ
 ਨਉ ਪਾਰੈ ਨੈਕ ॥ ਸਿਤੈ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਸਿਤੈ ਦੇਵ ਬੀ

ਪਦੁਖਹਾਰੀ॥ ੫੬॥ ਤਾਤੇਸਿਤਸੀਗਾਨਿਤਕਰਹੈ॥ ਮੋਰਉ ੨੪
 ਪਾਇਨਰਿਦੈਧਰਹੈ॥ ਤਿਨਤੇਮਨਯਾਸਕੁਦਤਹੈ॥ ਮਨ
 ਯਾਸਮੋਕੋਮਨਸਰੈ॥ ੫੭॥ ਤਬਪਰੁਰਵਾਮੇਸੋਕਰਜੈ॥
 ਸਹਿਤਉਰਬਸੀਲੇਕਪਾਰਿਹਕੈ॥ ਸਬਤਜਿਉਜੇਆਤ
 ਮਾਰਾਮ॥ ਬਿਚਕੈਰੂਮੈਦੈਨਿਹਕਾਮ॥ ੫੮॥ ਤਾਤੇਮਸੀ
 ਤਸੀਗਪਾਰਿਹਰੀਮੈ॥ ਸਾਧੁਸੀਗਾਨਿਰਿਤਕਰੀਮੈ॥ ਸਾਧੁ
 ਜਨਸੁਖਹੀਕੁਦਤਹੈ॥ ਸੁਖਹੀਮਮਚਰਣਨਿਰਿਤਪਾਹੈ॥
 ੫੯॥ ਏਹਰਾ॥ ਮੇਸੋਸਾਧਮਸਾਧਕੋਸੁਨਿਹਰਿਜੀਸੈ
 ਸੀਗਾ॥ ਤਬਉਪਦਨਪੁਛੈਕੁਮਜੇਗਪਰਸੀਗਾ॥ ੬੦॥

੩੫ ॥ ੫੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਏ
ਕਾਦਸ ਸਿਰਿਯੋ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਉਪਦ੍ਰਿਸ਼ਾਦੇ ਭਾਖਾਯੀ ਮੇਲ
ਗੀਤੋ ਪਾਖਾਨੇ ਪਦ ਬਿੰਦੋ ਪ੍ਰਯਾਜਿ ॥ ੨੬ ॥ ਉਧਵੇ ਬਾਗ ॥
ਹੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਾਕਰੋ ਮਥੇ ਮੇਸੀ ॥ ਭਾਖੋ ਕ੍ਰਿਯਾ ਜੋ ਗਾਇਓ
ਜੈਸੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਰਤ ਹੋਇ ਸਤ ਸਿਗਾ ॥ ਪਾਵੈ ਗਾਂ ਨਹੋਇ ਨਿਹਿ
ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਯਹ ਜੋ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾ ਕੀ ਪੁਜਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੇਯ ਕਹੈ
ਨਹਿ ਦੂਜਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਹੈ ਬਨਾਸ ਮਹਾਨਾਰਦਾ ॥ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮ
ਪਤਿ ਪਰਮ ਬਿਸਾਰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਮੈਰੇ ਸਕਲ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਜੇਤੋ
ਪ੍ਰਮਾ ਸ੍ਰੀ ਭਾਖੈ ਤੇਤੋ ॥ ਕਲਪਾ ਮਾਦਿ ਬਿਧਿ ਸੇ ਤੁਮ ਕਯੋ ॥
ਇ

ਸੇਵਿਛਕ ਰਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਿਏ ਗਯੋ ॥ ੩ ॥ ਅਤਿ ਨਿਕ੍ਰਿਗਾਂਦਿ ੨੪
 ਕਜੁਤ ਨਿਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੰਭਵੁ ਤੇ ਸੁਭਵਾਨੀਯਾਯੋ ॥ ਜੇ ਤੇ ਸਕ
 ਲ ਬਰਣੁ ਮਾਸੁ ਮਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮੰਤਨ ਸਬ ਕੋਧਰਮਾ ४
 ॥ ਯਾ ਬਿਨੁ ਮੋਰਧਰਮ ਪੈ ਜੇ ਤੇ ॥ ਯਾ ਹੀ ਕਾਜ ਕਰੇ ਪੈ ਤੇ ਤੇ ॥
 ਯਾ ਬਿਨੁ ਮੋਰਧਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਤਿਨ ਤੇ ਫਿਰਿ ਬਿਧਿ ਨ ਪਰੇ ॥
 ੫ ॥ ਯਹ ਈ ਸਬ ਧਰਮ ਨਿਕੋਧਰਮਾ ॥ ਯਾ ਹੀ ਪੁਤੇ ਕਟੈ ਸਬ ਕ
 ਰਮਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪੁਨਾ ਬਿਧਿ ਬਿਸੁਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨੀਵਨ ਨਿ
 ਸੁਰੇ ६ ॥ ਤੁਮ ਦਯਾਲ ਸਭ ਕੇ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਸਿਮਿਰਤ
 ਸਕਲ ਦੁਖ ਮਘ ਹਾਰੀ ॥ ਸੁਨਿਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕਾਰੀ ਬੈਨਾ ਬੈ

ਲੇਹਰਧਕਮਲਦਲਨੈਨਾ ॥ १ ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਗਵਾਤੁਬਾਰਾ ॥
 ਉਧਵਯਾਕੋਮੰਤੁਪਾਗਾਮਮਧੁਜਾਬਿਧਿਬਹੁਬਿਸੁਗਾ ॥
 ਪਰਿਤੋਸੋਸਿਖੇਪਸੁਨਾਂਊ ॥ ਤਾਮੰਤਤੁਸਕਲਕੋਲਜਾਂਊ ॥
 ੨ ॥ ਪੁਜਾਬਿਧਿਹੈਤੀਨਿਪਕਾਗਾਬੈਦਿਕਤੀਤਿਕਮਿਸ ॥
 ਤਸਾਗਾਬੈਦਮੰਤਮਰੁਬੈਦਿਕਮੰਗਾਸੋਕਹੀਮੇਬੈ ॥
 ਦਿਕਪ੍ਰਸਿਗਾ ॥ ੩ ॥ ਯੋਹੀਤੀਤਿਕਮਿਸਤਜਾਂਨੈ ॥ ਭਵੈਤਾ ॥
 ਸੋਧੁਜਾਠਨੈ ॥ ਬਿਪ੍ਰਰੁਧਤੀਬੈਸਤਿਬਰਣਾਇਨਕੋਜਾ ॥
 ਬਿਧਿਪੁਜਾਕੂਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਸਮਸਤਬਿਧਿਤੁਮਹਿਸੁਨਾ ॥
 ਊ ॥ ਜੀਵਨਿਕੋਕਲਜਾਣਉਪਾਊ ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾਰੂਮਿਅਮਗਾ ॥

ਬਿਧੀ

ਨਿਜਲਬਾਇ। ਵਿਜਮਰੁਮਾਪੁਮਰਕਮਰਗਾਇ। ੨੪
 ੧। ਮਰੁਸਬਹਿਨਿਮੇਮੋਕੋਜਾਨੈ। ਜਬਾਜੇਗਸਬਪੁਜਾ
 ਠਾਨੈ। ਗੁਰਮਰਮੇਮੇਰੁਦਨਰਾਖੈ। ਮਾਂਨੁਖਬੁਧਿਦੂਰਿਨਾ ੨੫
 ਖੈ। ੨। ਸੁਧਹੋਇਜਲਮਾਟੀਸਿਗਾ। ਸਨਾਨਾਦਿਕਸਕ
 ਲਈਅੰਗਾ। ਜੇਜੇਪ੍ਰਗਟਬੇਦਾਮਰੁਤਿਫਾ। ਤੇਤੇਸਕਲ
 ਪਦੈਮਮਮੰਫਾ। ੩। ਸਿਧਯੋਭੁਧਾਸਨਾਦਿਜੇਕਰਮਾ। ਪ੍ਰਗ
 ਟਤਿਹੁਬਰਣਨਿਕੇਧਰਮਾ। ਤਿਨਤਿਨਸੋਨਿਤਮੋਕੋਭੁਜੈ।
 ਹੋਇਨਿਖੇਧਸਕਲਸੋਤਜੈ। ੪। ਜਾਹੀਕਰਿਮਮਸਿਮਿ
 ਰਣਹੋਈ। ਕਾਟੈਸਬਕ੍ਰਮਨਿਕੋਸੋਈ। ਸੋਈਸੋਕਹੀਏ

ਮਮਧਰਮਾਮਮਸੁਮਿਰਣੁਬਿਨੁਬੰਧਨਕਰਮਾ॥੧੫॥ਅ
ਬਭਾਖੋਪ੍ਰਤਿਮਾਕੇਭੇਦਾ॥ਸੇਵਤਜਿਨਹਿਮਿਟੈਭੁਵਖੇਦਾ॥ਏ
ਕਸਿਲਾਕੀਕਹੀਏਮੁਗਤਿ॥ਏਕਕਾਠਕੀਤਜੁਮਮਸੁਗਤਿ॥
੧੬॥ਏਕਲੇਖਚਿਟਨਕੀਕਹੀਏ॥ਏਕਚਿਤ੍ਰਪੁਸਤਕਿ
ਲਿਖਿਧਰੀਏ॥ਪ੍ਰਤਿਮਾਏਕਸੁਵਰਣਸੁਵਾਰੀ॥ਏਕਮੋ
ਮੇਮਨਮੇਧਾਰੀ॥੧੭॥ਏਕਮ੍ਰਿਤਿਕਾਕੋਲੇਕੀਨੀ॥ਏਕ
ਰਤਨਮਾਣਿਕੀਕਰਿਲੀਨੀ॥ਏਮਮਪ੍ਰਤਿਮਾਮਸੁਪ੍ਰਕਾ
ਗਯਾਨੈਮਮਮੰਦਿਗਨਿਜਸਾਗ॥੧੮॥ਤਿਨਮੇਰੋਦੈ
ਨਿਝਲਜੇਤੀ॥ਸੈਨਾਦਿਕਨਕਰਾਵੈਤੇਤੀ॥ਸਾਲਿਗਿ

ਗਾਮਾਮਾਦਿਹੈਂਜੇਤੀ। ਮੇਰੇਤਨਜਾਨੈਨਿਤਤੇਤੀ॥੧੬॥ ੨੪੬
 ਮੇਰਸਬਨਿਕੋਪੁਜਾਕਾਲਾ। ਕਿੰਬਜਾਨੈਨਿਤਰੋਪਾਲਾ॥
 ਲੇਖੀਲਿਖੀਮਾਰਜਨਕਰੈ। ਮੇਰਨਇਸ਼ਾਨਹਿਬਿਸੁਰੈ॥
 ੨੦॥ ਉਤਮਸਾਮਗੀਸੋਸੇਵੈ। ਤਨਮਨਧਨਸਬਮੋਕੋਦੇਵੈ॥
 ਜੋਨੀਹਿਕਾਂਮਨਿਹਕਪਦੀਹੋਈ। ਕਰੈਭਾਵਬਸਿਮੋਕੋਸੋਈ॥
 ੨੧॥ ਉਤਮਬਸਤੁਨਿਮਨਕਹਿਲਜਾਵੈ। ਘੋਮਸਹਿਤਸ
 ਬਮੋਹਿਚਢਾਵੈ। ਉਤਮਬਿਧਿਇਸ਼ਾਨਕਰਾਵੈ। ਬਸਤੁ
 ਭਰਣਾਨਿਕਪਹਿਰਾਵੈ॥੨੨॥ ਅਗਨਿਧ੍ਰਿਤਾਨਿਕਹ
 ਮਹਿਕਰੈ। ਧਰਣੀਗਵਿਉਸਤਾਤਿਬਿਸੁਰੈ। ਜਲਕੋਪੁਜੈ

ਜਲ ਫੁਲ ਫੁਲਾ ਜਾਨੈ ਮੇਰਿ ਸਕਲ ਮੇਰੇ ਪੁਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਭੁਕਿ ਸ
 ਹਿਤ ਜੇ ਮਰੇ ਪੈ ਤੇਇ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਤੇ ਜੇ ਧੁਪਦੀ
 ਪੈ ਨੈ ਬੈਦ ॥ ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਦ ॥ ੨੪ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿ
 ਮਾ ਕਹਾ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜਨੁ ਹੈ ਤਨੁ ਮੇਰੇ ਪੈ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਿਤ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਧੀਨ ॥ ਤੇ ਖਾਨ ਮਾਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਧੀਨ ॥ ੨੫ ॥ ਅਬ
 ਭਾਖੈ ਪੁੰਜਾ ਬਿਧਿ ਤੇ ਸੋ ॥ ਜਾਵਧਾਨ ਪੈ ਸੁਨਿਯੋ ਮੇਰੇ ॥ ਹੋਇ
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੈ ਇਸਨਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪੈ ਮੇਰੇ ਧਨਾਨ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁ
 ਜਾ ਸੋ ਜਪਿ ਥਮ ਸਬ ਲੇਈ ॥ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਬੈਕਰ ਹਨ ਨ ਦੇਈ ॥
 ਬੈਠੇ ਉਤਰ ਕੈ ਪੁਰਬ ਮੁਖਾ ॥ ਨਿਸੁਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾ ਕੇ ਵਲ ਸਨ

ਮੁਖਾ ॥ ੨੧ ॥ ਵਰਕੁ ਨਿਸੋ ਨਿਜਾ ਮਾਸ ਨ ਕਰੈ ॥ ਅੰਗ ਨਿਕੇ ਨ ॥ ੨੫੦ ॥
ਸਹਿ ਬਿਸੁਰੈ ॥ ਨਾਸ ਕਰੈ ਮਮ ਮੂਰਤਿ ਅੰਗ ॥ ਤਬ ਠਾਨੈ ਸ੍ਰਾਸ
ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ੨੨ ॥ ਉਤਮ ਕਲਸ ਤੇਜ ਸੋਭਰੈ ॥ ਦੂਜੈ ਜਲ ਕੇ
ਪਾਤ੍ਰ ਹਿਧਰੈ ॥ ਜਲ ਮੈ ਬਹੁਤ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਤਾਸੇ ਸੋਹਿ
ਸਾਨ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਅਰਧ ਪਾਣ ਅਰੁ ਬਿਸਰ ਕਰੈ ॥ ਤੀ
ਨਿ ਪਾਤ੍ਰ ਤੇ ਜਲ ਭਰੈ ॥ ਗੰਧ ਧੁਖਿ ਤਿਨ ਮੈ ਬਹੁ ਪਰੈ ॥ ਗਾ
ਯਤ੍ਰਿ ਮਿਥਿ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਕਰੈ ॥ ੨੪ ॥ ਤਬ ਅਪ੍ਰੋਕਤੈ ਤਨੁ ਸੁਧਾ ॥
ਕੋਹਿ ਦੁਹਰਨ ਹੋਇ ਅਸੁਧਾ ॥ ਹਿੰਦੈ ਮਾਹਿ ਮਮ ਰੂਪ ਹਿਧਾਵੈ ॥
ਓ ਮੰਕਾਰ ਜਹਾ ਤੇ ਮਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਸੇ ਗ੍ਰਹ ਮੇ ਵੀਧ ਪ੍ਰਕਾ

ਪਾਵਿਤ ਕਰੈ

ਸਾਯੋਧਜਾਵੈਤਨਮਾਂਹਿਉਜਾਸਾਪੁਨਿਯੋਮਸੋਤਨਮੇਰੋਈ॥
 ਪੁਨਿਮੁਗਤਿਮੇਥਾਏਸੋਈ॥ ੩੨॥ ਸਾਂਗਾਂਧਾਂਗਕਰੈਤਨ
 ਪੁਜਾਕੋਈਗਿਵਨਉਧਜੈਦੂਜਾਦੇਵੈਮਰਘਧਾਣ
 ਮਾਚਵਨਾਰਚੈਮਸੁਦਲਪੰਕਜਭਵਨ॥ ੩੩॥ ਤਾ
 ਪਰਸਾਏਧਰਮਾਣਿ॥ ਸਕਲਸਕਤਿਗਵਿਸਸਿਮਗਨਾ
 ਣਿ॥ ਸਿਖਚਕ੍ਰਗਦਾਮਸਿਮਸਿਰਾਧਨਖਰਬਾਣਮੁ
 ਸਲਹਲਸਸਰੂ॥ ੩੪॥ ਏਮਾਠੈਮਠਦਿਸਿਮਾਠੈਮ
 ਣਿਮਾਲਾਲਤਾਉਰਜਾਠੈ॥ ਨੀਦੰਜੁਨੀਦੰਮਹਾਬਲਚੰਡੀ॥
 ਕੁਮੁਦੇਖਵੈਬਲਕੁਮੁਦੇਪ੍ਰਚਿਤ੍ਰ॥ ੩੫॥ ਮਸੁਦੈਸਾਧਾਰ

ਖਦਸਮੰਗਾ ॥ ਠਾਢੇ ਗਭਰੂ ਜੋ ਰਿਕਰਿ ਮਗਾ ॥ ਬਿਖਕਸੇ ਨ ਬ
 ਯਾਸਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਗਵਿਪਤਿ ਦੁਰਗਾ ਮਰੁ ਜਬਦੇਵਾ ३੬ ॥ ਕਰਿ
 ਜੇਰੇ ਹਰਿ ਸਨਮੁਖ ਠਾਢੇ ॥ ਹਰਖਿ ਤਬਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਮਤਿ ਬਾਂਢੇ ॥
 ਸਬ ਹਿਨ ਕੋ ਪੁਜੈ ਮਰਘਾਇ ॥ ਬਿਨੈ ਨਿਮਿਤਾ ਬੰਦਨ ਮਾਇ ॥
 ੩੭ ॥ ਚੈਦਨ ਮਰੁ ਕਪੂਰ ਉਜੀਗ ॥ ਕਿਕੈ ਮਮਗੈ ਰਸੁ ਗੀਧ
 ਤਿਨੀਗ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹਿਕਛੁ ਮਧ ਪ੍ਰਕਰਛਾਢੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲ
 ਮਾਚਮ ਨ ਕਰਾਢੇ ॥ ੩੮ ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਗੀਧ ਜਲ ਦੇਇ ਸਨਾਨਾ ਮੀ
 ਰਬਦਨ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਨਹਿ ਮਾਨ ॥ ਪੁੰਡਰੀਕ ਲੇਚਨ ਭਵ ਭਾਵਨਾ ॥
 ਮਾਇ ਪੁਰਖ ਸਬ ਕੇ ਉਪਜਾਵਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਜੇਜੇ ਸੁਮਸਕਲ

੨੬
 ਚੈਦ੍ਰ

ਅਧਾਰਾ ਨਮੋ ਨਮਸ ਤੇਵਾਰਨ ਪਾਗ। ਅੰਸੇ ਤਿਰੁ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰੈ॥
 ਸੁਤੀ ਸਹਸ੍ਰ ਸੀਰਖਾ ਸੁਤਿ ਬਿਸੁਰੈ॥ ੪੦॥ ਬਸ ਰੁਜ ਨੇਉ ਮਰੁ ਮਾਭੁ
 ਰਣਾ ਅੰਗ ਅੰਗ ਤਿਲ ਕਾਟਿ ਕਕਰਣਾ। ਉਤਮ ਮਾਲਾ ਬਹੁਤ
 ਗਧਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਮੋਸੋ ਮਨ ਬੀਧਾ॥ ੪੧॥ ਬਾਲ ਕੁਗਾ ਮਾਚਮ
 ਨਕਰਾਵੈ। ਕੁਸਮ ਸੁਗੰਧ ਰੁਪੁ ਬਨਾਵੈ। ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਮਾਰਤੀ
 ਉਤਾਰੈ। ਨਨਾ ਬਿਧਿ ਨੈਬੈ ਦਸਵਾਰੈ॥ ੪੨॥ ਧੀਰਖਾਂਡੁ ਪ੍ਰਿਤ ਦਾਧਿ
 ਲਾਪਸੀ॥ ਲਾਭੂ ਪ੍ਰਵਾਸੋ ਹਾਰ ਸੁਰਜੀ। ਬਿਜਨ ਨਕਰੈ ਮੋਰ ਬਹੁ
 ਜਲੇਖੀ ਤੇਰੇ। ਬਿਭਵ ਲਗਾਵੈ ਬਹੁ ਹਿਤ ਮੇਰੇ॥ ੪੩॥ ਨਿਤ ਦਾਂਤਿ ਜੋਨਿ
 ਉਬਟੈ ਤੇਲਾ। ਮਨਵਾਵੈ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਮੇਲਾ। ਮਲਕਾਰ ਨਰਸ

ਨਾਮਦਰਸਾਗੀਤਨਿਤਿਬਾਜੀਰੁਪਰਸਾ। ੪੪। ਬਹੁਤਭਾਂ। ੨੫੨
 ਤਿਨੈਬੇਦਸਵਾਰੇ। ਨਿਤਨਹੀਤੋਪਰਬਨਦਾਰੇ। ਬਹੁਰਿਕਰੈਧਾ
 ਵਕਮੇਧੁਜਾ। ਮੋਬਿਨੁਤਾਹਿਨਜਾਨੈਦੂਜਾ। ੪੫। ਮਗਨਿਕੁ
 ਰੁਮੇਮਗਨਿਹਿਧਰੈ। ਸਮਿਧਾਧ੍ਰਿਤਾਦਿਕਹੋਮਹਿਕਰੈ। ਹੋਮਿ
 ਕਰੈਪਢਿਪਢਿਮਮੰਡਾ। ਜਿਨਕੋਕਰੈਬੇਦਾਮਰੁਤਿੜ। ੪੬।
 ਕਰਿਹੋਮਹਿਮਾਚਮਨਕਰਾਵੈ। ਤਾਕੇਮੇਰੇਰੂਪਹਿਯਾਵੈ। ਤ
 ਪਤਮੁਵਰਣਤੁਲਿਛੁਬਿਅੰਗ। ਚਾਰਚਤੁਰਭੁਜਾਮਾਭੁਧ
 ਸੰਗ। ੪੭। ਪੀਤੁਬਸਨਕੁੰਡਲਮਇਮਾਲਾ। ਸੀਸਮੁਕਟ
 ਕਟਿਉਡੁਬਿਜਾਲਾ। ਭ੍ਰਿਗੁਲਤਾਮਰੁਲਖਮੀਮਾਦਿ। ਬਹੁ

ਬਿਧਿਯਜਾਵੈ ਰੂਪੁ ਨਾਨਾ ਦਿ। ੪੮। ਧੁਨਿ ਨਿਦਾਦਿ ਪਾਰਖਦੇ
 ਤੇ। ਬਲਿ ਬਿਧਾਨ ਜੇ ਪੂਜੇ ਤੇ। ਨਪੇ ਮੁਲਮੰਤ੍ਰ ਹਿ ਬਹੁ ਬਾਗ।
 ਜਾ ਬਿਧਿ ਬਧੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਧਿ ਕਾਗ। ੪੯। ਪੀਛੇ ਤਾਪੁ ਸਾਦਿ ਹਿ
 ਲੇਵੈ। ਲੇਕ ਰਿਸ ਬਭੁਕੁ ਨਿਕੋ ਦੇਵੈ। ਮਾਗਾ ਪਾਇ ਮਾਪੁਤ
 ਬਪਾਵੈ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਹਿਤ ਜੇ ਤੇਜੀ ਯਤਾਵੈ। ੫੦। ਧੁਨਿ ਮਰ
 ਪੇ ਸੁਗੰਧ ਤੇ ਮੁਲਾ। ਉਤਮ ਮਾਲਾ ਉਤਮ ਫੁਲਾ। ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਉ
 ਚੈ ਸੁਰਗਾਵੈ। ਨਾਮ ਨਿਰੁਪਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਾਵੈ। ੫੧। ਮੇਰੇ ਗੁਣ
 ਮਰੁ ਕ੍ਰਮ ਸਗਾਏ। ਪੂਰਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਧ ਮਵਿਗਾਏ। ਕਥਾ ਨਿ
 ਤਿ ਮਮ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ। ਮੋਬਿ ਨੁਕਹਿ ਨ ਪਲ ਠਹਰਾਵੈ। ੫੨।
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਤੇਗਤਾ ੨੨

੨੫੩

ਚਰਣ ਪਲੈ ਸੈ ਨ ਕਰਾਈ। ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਮ ਭੂਲਿ ਨਹਿ ਜਾ
ਈ। ਘ੍ਰਿਤਿ ਮਰਸਿ ਸਕ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦਾ। ਜੇਈ ਜੇ ਉਸੁ ਤਿ ਕੇ ਭੇਦ।
੫੩। ਤਿਨ ਤਿ ਨ ਸੋ ਮਮ ਉਸੁ ਤਿ ਕਰੈ। ਬਾਰ ਬਾਰ ਚਰਣ ਨਿਮੇ
ਪਰੈ। ਪੀਛੈ ਬੇਠਿ ਕੂਟੇਈ। ਕਰੈ ਵੀ ਨ ਪੈ ਬਿਨ ਤੀ ਸੋਈ।
੫੪। ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭੋ ਸਾਗਰ ਤੇ ਤਾਰੈ। ਕਾਲ ਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋ ਸੋ ਕਰਿ ਦਾਰੈ।
ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਮੇਰੇ ਮੇਰ ਨ ਕੋਈ। ਪਾਓ ਚਰਣ ਨਿਕਿ ਜੇ ਸੋਈ।
੫੫। ਹ੍ਰਿਦੈ ਜੋ ਤਿ ਜੋ ਤਿ ਮੇਧਾਰੈ। ਮੂਰਤਿ ਕੋ ਸੇ ਜਾ ਬਿਸੁਾਰੈ।
ਯੋ ਮਾਕਰ ਜਹ ਲੋਟੇ ਪੈ। ਤੇ ਸਮ ਸਤ ਮਮ ਮੂਰਤਿ ਲੇਖੈ।
੫੬। ਕਰੈ ਜਥਾ ਬਿਧਿ ਸਬ ਮੇਧੁ ਜਾ। ਮੋਕੈ ਭੋ ਤਿਨ ਜਾ ਨੈਦੁ

ਨਾਮਾ ਬਿਧਿਕਿ ਜਨੇਗ ਮਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸੇ ਨਰਕੁ ਕ੍ਰਿਮ ਕ੍ਰਿਮ
 ਲਪਾਵੈ ॥ ੫੧ ॥ ਮੋਕੋ ਉਤਮ ਗ੍ਰਹ ਸਵਰਾਵੈ ॥ ਤਾਮੇ ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਮ
 ਪਧਰਾਵੈ ॥ ਮੋਕੋ ਕਰੈ ਬਾਗੁ ਫੁਲਵਾਈ ॥ ਜੇਗ ਮਹੇਸ਼ੁ ਵਕੀਮ
 ਧਿਕਾਈ ॥ ੫੨ ॥ ਮਮ ਹਿਤ ਸਦਾ ਬ੍ਰਤਾ ਦਿਕਦੇਵੈ ॥ ਬਹੁਤ
 ਰਾਂਤਿ ਮਮ ਭੁਕਿ ਨੀਸੇਵੈ ॥ ਮਮ ਪੁਜਾ ਪਵਾਹ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਨੇਇ
 ਗਾਂਢੁ ਰਹਾਟੁ ਖੇਤ ॥ ੫੩ ॥ ਸੇ ਮਮ ਸਮਿਣੀ ਸੁਰਤਾ ਪਾਵੈ ॥
 ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕੋਈ ਸਕਹਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਬਾਪ ਨ ਕਰੈ ॥
 ਸੇ ਸਬ ਭੂਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਵਤਰੈ ॥ ੬੦ ॥ ਜੇ ਮੇਰੀ ਦਿਹਾ ਸਵਰਾਵੈ ॥
 ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਜਾ ਦਿਕ ਨਿਬ੍ਰਮ ਕੋ ਲੋਕ ॥

ਜਗਾਂ ਨਾ ਜੀ ਨਾ ਨਾ ਭੈ ਸੋ ਕਾ ॥ ੬੧ ॥ ਤੀ ਨੋ ਕੀ ਏ ਲਹੈ ਬੈ ਕੁਠਾ ॥ ੨੫੪
ਕਾਲਾ ਦਿਕਸ ਬਹੁ ਤੇ ਮ ਕੁਠਾ ॥ ਜੇ ਯੋ ਸੇਵੈ ਪੈ ਨਿਹਕਾਂ ਮਾ ॥ ਸੋ ਮਮ
ਭ ਕੁਲਹੈ ਸੁਖ ਧਾਂ ਮਾ ॥ ੬੨ ॥ ਨਿਹਕਾਂ ਮੀ ਭਾਵੈ ਤੁਜੇ ਵੈ ॥ ਜੇ ਤ
ਨਮਨ ਧਨ ਮੋ ਕੇਵੇ ਵੈ ॥ ਸੋ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਗਾਂ ਨਾ ॥ ਲਹੈ ਮੋ ਹਿਊ
ਦੈ ਸਬਾ ਮਾਨਾ ॥ ੬੩ ॥ ਬਿਤਿ ਸੁਰ ਨਿਮਰੁ ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੇਰੀ ॥ ਅ
ਰੁ ਜੇ ਕਰੀ ਹੋਇ ਕਛੁ ਮੇਰੀ ॥ ਨਈ ਮੈਰ ਕੀ ਕਿਥਾ ਮਾਧਾ ॥ ਤਾ
ਕੇਹਰੇ ਕਰ ਜੇ ਸਬ ਪਾਧਾ ॥ ੬੪ ॥ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕ੍ਰਿਮ ਬਿਸਾ ਮਾਂਹੀ ॥ ਬ
ਰਖ ਕੇਵੇ ਟਿਹੂ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰੇਰ ਕਤ ਬਾਸ ਹਾਈ ॥ ਅ
ਰੁ ਮੇਦ ਨ ਜਿ ਨਿਰੁ ਚਿਉ ਪਜਾਈ ॥ ੬੫ ॥ ਸਬ ਹਿ ਨਿਕੋ ਫਲ ਹੋ

ਇਸਮਾਨਾ ਭਾਵੈ ਉਤਮ ਭਾਵੈ ਮਾਨਾ ਤਾਤੇ ਮਮ ਹਿਤ ਕਰਮ
ਨਿਕਰੈ। ਸੇਬ ਹੁਤ ਨਿਲੈ ਭਵ ਜਲ ਤਰੈ॥ ੬੬॥ ਏਹ ਗਾ।
ਯਾ ਬਿਧਿ ਧੁਨਾ ਕੇ ਕਰੈ ਤਾ ਕੇ ਉਪਜੈ ਗੰਨਾ ਜਾਤੇ ਮੇਰੇ ਪਦ
ਲਹੈ ਤਾ ਕੇ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ॥ ੩੮॥ ੪੬॥ ੬੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ
ਭਾਗਤਮ ਗਾਂਧਰਵਾਣੇ ਏਕਾਦਸ ਸਿਰਿ ਪੇਸ਼ੀ ਭੁਗਵਦ ਉਪਦ੍ਰ
ਸਿ ਬਾਣੇ ਭਾਖਾ ਜਿ ਮਹਾਂਧਰ ਧੁਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤ ਨੀਨਾ ਮਸਧ
ਰੁ ਬਿੰਦੁ ਪਸਾਧਿ॥ ੨੭॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵੰਤ ਬਾਣਾ॥ ਉ
ਪਦ੍ਰ ਤੇ ਕੇ ਭਾਖੇ ਗੰਨਾ ਜਾਤੇ ਲਹੈ ਮੇਰੇ ਹਿਤ ਨਿਮਾਨਾ॥ ਉਤਮ
ਮਧਿ ਮਕਰਮ ਸੁਭਾਵਾ ਜੇ ਸਬ ਜਗ ਮੇਨਾ ਨਾ ਭਾਵਾ॥ ੧॥ ਤਿ

ਨਤਿਨਕੀਨਿੰਦਾਨਹਿਕਰੇ॥ ਅਮਰਨਹਿਕਛੁਊਸਤਿਤਿਬਿਸਤਰੇ॥ ੨੫੫
 ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਪੁਰਖਾਨਿਗਮਿਤਸਬਜਾਨੈ॥ ਏਕਨਾਨਿਸਬਰੁਦਹਿ
 ਭਾਂਨੈ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾਮਾਦਿਕੀਟਪ੍ਰਜੈਤਾ॥ ਏਕਰੂਪਦੇਖੇਮਮਸੀ
 ਤਾ॥ ਜੇਜੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਸੁਭਾਵਾ॥ ਤਿਨਕੋਮਾਨੈਭਾਵਾਮਰੂ॥
 ਵਾ ੩॥ ਤੇਸੇਹੋਇਮਰਬਤੇਭ੍ਰਿਸ਼ਾ॥ ਮਾਯਾਮੋਹਿਚਿਤਾਮਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਟਾ॥ ਮਿਥਯਾਮਾਹਿਚਿਤਕੋਧਰੇ॥ ਤਾਤੈਮੂਰਿਖਜਨਮੇਮਰੇ॥
 ੪॥ ਲੀਨਹੋਇਨੈਇੰਦ੍ਰੀਯੇ॥ ਸੁਪਨਲਹੈਤਬਾਮਾਤਮਏ
 ੫॥ ਜਗਮਨਲਗਜੇਤਹੀਤਹਜਾਵੈ॥ ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਕੇਸੁਖਦੁ
 ਖਯਾਵੈ॥ ੫॥ ਪੁਨਿਸੁਖਪਤਿਮੇਹੋਵੈਲੀਨਾ॥ ਮਰਦੁਕਹੀ

ਏਮਹਿਮਮਹੀਨਾਯੋਸੁਖਪਤਿਮਰੁਦੇਖਤਸੁਖਨਾਜਨ
ਮਮਰਣਬਹੁਦੁਖਸੁਖਉਪਨਾ॥੬॥ ਜੋਲਗਿਸੇਵੈਤੋਲ
ਗਿਪਾਵੈ। ਜਾਗਤਹਿਕਛੁਵੈਨਰਹਾਵੈ। ਤਜੁਯਹਸੁਖਦੁ
ਖਪਾਪਰੁਪ੍ਰੀਨਿ। ਜਨਮਮਰਣਸਬਜਾਨੈਸੁਨਿ॥੭॥ ਜੋ
ਪੇਯਹਸਬਦੈਤਮਸਤਿ। ਸੋਬਿਨੁਮੋਰਕਛੁਨਹਿਸਤਿ।
ਦੇਖਨਸੁਨਨਕਹਨਮੇਆਵੈ। ਮਨੁਬੁਧਿਜਗਲੋਜਾਵੈ॥
੮॥ ਤੇਸਮਸਤਜੋਕਛੁਵੈਨਾਹੀ। ਤੋਸੁਕੁਮਸੁਕੁਹੈਕਾ
ਮਾਹੀ। ਜਾਣਿਧਿਰੈਮਿਥਜਾਸਿਸਾਗ। ਤੋਹਿਦੁਖਕੇਵਾਰਨ
ਪਾਗ॥੯॥ ਜੋਲਗਿਦੇਹਬੁਧਿਨਹਿਛੁਟੈ। ਤੋਲਗਿਭੁਵ

ਕੈਪਲਕਨਟੂਟੈ। ਜੈਸੇਅਪ੍ਰੀਧੁਨਿਕੀਝਾਂਈ। ਅਰੁਪਤਿ ੨੫੬
 ਬਿਬਾਸਿਘਕੀਨਿਜਾਈ॥ ੧੧॥ ਸੀਪਰੂਪਨਜੁਗੁਣਮੇਸਾ
 ਪਾ। ਅਰੁਮਿਗਤਿਸਾਮਹੈਆਪਾਹੈਨਾਹੀਪਰਿਉਸੋਜਾਨੈ।
 ਤਿਨਤੇਸੁਖਦੁਖਬਹੁਬਿਧਿਮਨੈ॥ ੧੨॥ ਜੈਲਗਿਮਿਬਜਾ
 ਜਾਨੈਨਾਹੀ। ਤੈਲਗਿਸਕਲਅਨਰਬਨਜਾਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਰੂ
 ਪਯਹਸਬਸੀਸਾਰ॥ ਜਗਲਗੇਕਹੁਹੈਆਕਰਾ॥ ੧੩॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਰੂਪਬ੍ਰਹਮਹਿਉਪਜਾਵੈ। ਬ੍ਰਹਮਹਿਉਪਜਾਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰ
 ਹਮਆਧਾਰਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਕਰੈਬ੍ਰਹਮਪਤਿਪਾਲਾ। ਬ੍ਰਹਮੇਰੂਪ
 ਬ੍ਰਹਮਕੇਕਾਲਾ॥ ੧੪॥ ਜੈਸੇਜਲਬੁਦਬੁਦਜਲਮਾਹੀ॥

॥ नलवेहूँ डेदेठकडुनागी ॥ उनुगी कूमरुपसबदेका ॥
 देयेठुगमेनीदभनेका ॥ १५ ॥ यरिजगसबनानैतिर
 भुला ननुमिगबांरिगरागेमेदुला ॥ दिगुहुरचिउज
 गसबनगनाने ॥ उेगुहटीमाँजाकेभागे ॥ १६ ॥ नै
 जाविपिसबमिषनानाने ॥ कूमरुदनापिदेभागे ॥ य
 रिनदिपिसेनगमेगये ॥ उेरदिननुदेधनगये ॥ १७ ॥
 जानगमेमुकुभमुकुनदेये ॥ गिभ^{गुन}षनानिषूमक
 विलेये ॥ ननुपउधनुपटादिकदेये ॥ उियनतवि
 नसउमिषनालेये ॥ १८ ॥ यरहटीभादिकलडैसति ॥

ਨਾਮਰੂਪਤੇਸਕਲਾਮਸਤਿ। ਤੁਯੇਧੀਥ੍ਵਮਸਤਿਤਿਹ੍ਵਿਕਾ २੫।
 ਲਾਨਾਮਰੂਪਮਿਥ੍ਵਾਜੇਜਾਲਾ। ੧੯। ਅਰੁਤੁਯੇਕਰਿਦੇ
 ਖੇਮਨੁਮਾਨੁ। ਭਾਈਏਜੜਤਨਮਨਪ੍ਰਾਣ। ਸਕ੍ਰਿਕੋਨਕਿ
 ਚੇਤਨਰਹੈ। ਅਪ੍ਰੇਅਪ੍ਰੇਅਰਥਨਿਗਹੈ। ੨੦। ਨਿਗਕਾਰ
 ਤੇਚੇਤਨਹੋਈ। ਸਬਾਮਾਕਾਰਜਗਲੋਕੋਈ। ਤਾਤੇਸਬਮਿ
 ਥ੍ਵਾਮਾਕਾਰ। ਚੇਤਨਥ੍ਵਮਸਕਲਾਮਾਧਾਰ। ੨੧। ਅਰੁ
 ਸ੍ਰੁਤਿਕੋਪ੍ਰਮਾਣੁਬਿਚਾਰੈ। ਨੇਤਨੇਤਕਰਿਸਦਾਪੁਕਾਰੈ। ਅ
 ਰੁਤੁਯੇਖੇਮਨੁਰੁਦ੍ਰਮਾਹੀ। ਨਾਮਰੂਪਕਛੁਹੈਜੇਨਾਹੀ। ੨੨।
 ਅੰਤਨਰਹਿਹੈਹੁਤੇਨਾਮਾਦਿ। ਅਮਾਤਮਨਿਸਚਲਥ੍ਵਮਮ

ਨਾਇ। ਮੇਸੇਬਹੁਬਿਧਿਕੋਬਿਸਤਾਰਾ। ਮਿਥਜਾਨਾਨਿਬੁਝ
ਆਕਾਰ ੨੩। ਮਨਕੁਮਬਚਨਹੋਇਨਿਹਸਿਗਾ। ਬ੍ਰਹਮ
ਬਿਚਾਰਹਿਕਰੈਅਭਿਗਾ। ਮੇਸੇਬਚਨਕਹੇਕੁਗਵਾਨ। ਤ
ਬਉਪਦ੍ਰੁਢਜੇਦ੍ਰਿਢਗਾਂਨ। ੨੪। ਉਧਵੇਬਾਚਾ। ਹੇ
ਪ੍ਰਭੁਯਹਆਤਮਾਅਭਿਨਾਸੀ। ਚੇਤਨਰੂਪਸ੍ਵਯੰਪ੍ਰਕਾਸੀ।
ਨਿਰਗੁਣਨਿਰਾਕਾਰਨਿਤਜੁਧਾ। ਸਦਾਅਨਾਬਤਸਦਾਪ੍ਰ
ਬੁਧਿ ੨੫। ਈਹਾਰਹਿਤਸਦਾਮਾਨੰਦਾ। ਸਕਲਪ੍ਰਕਾ
ਸਕਲਿਧੈਨੰਦੰਦਾ। ਅਰੁਯਹਦੇਹਸਕ੍ਰਿਕਰਿਹੀਨਾ। ਜ
ਕੁਮਸੁਧਪੈਜਾਵੈਲੀਨਾ। ੨੬। ਤਾ ਤੇਤਿਨਕੋਸਿਗਨ

ਹੋਈ॥ ਅਹਾ ਬਿਸੇਖ ਪਰਸ ਪਰਦੇਈ॥ ਕਛੁ ਇਛੁ ਨ ਹਿਅ ॥ ੨੫ ॥
 ਤਮ ਮਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਸੇ ਕਛੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ॥ ੨੬॥ ਆਤਮ
 ਕੋ ਬਿਧਨ ਨ ਹਿਕੋਈ॥ ਅਰੁ ਆਤਮ ਆਵਰਣੁ ਨ ਹੋਈ॥
 ਯਹ ਸਿਸਾਰ ਲਹੈ ਸੋ ਕੋ ਨ॥ ਆਤਮ ਸੁਧ ਸਦਾ ਸੁਖ ਭਵਨ॥
 ੨੭॥ ਯਹ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਸਮੁਝਾਵੈ॥ ਮੋਹੋ ਕ੍ਰਮ ਸਿ ਦੇਹ
 ਮਿਦਾਵੈ॥ ਮੇਸੋ ਉਪਦ੍ਰੁਛੁ ਜੇਗਾ ਨ॥ ਤਬ ਬੋਲੈ ਭਵੁ ਪਤਿ
 ਭਗਵਾਨ॥ ੨੮॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਂ ਨੁ ਬਾਚ॥ ਆਤਮ
 ਕੋ ਨਾਹੀ ਸਿਸਾਰ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਹਿਜੇ ਆਕਾਰ॥ ਤਿਨ ਦੂ
 ਜੇ ਤੇਜੇ ਅਬਿਬੇਕ॥ ਤਾਹੀ ਕੋ ਭਵੁ ਦੁਖਿ ਅਨੇਕ॥ ੨੯॥

॥ ਇੰਦ੍ਰੀਏਹਧਾਣਮਨਬਿਧਾ ॥ ਇਨਸੋਜੋਆਤਮਸਿਬਿਧਾ ॥
 ਤਾਤੇਆਰੁਸੈਸੀਸਾਰਾ ॥ ਮਹਾਦੁਖਿਨਾਨਾਪਕਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਜੋਲਗਿਹੈਇਨਕੋਸਿਬਿਧਾ ॥ ਤੋਲਗਿਆਤਮਜਨੈਬਿਧਾ ॥
 ਸੋਮਗਾਨਕਕਜੋਸਬਜਾਨੈ ॥ ਨਾਹੀਕਛੁਸਕਲਕਰਿਮਨੈ ॥
 ੩੨ ॥ ਜਨਹਿਧਿਮਿਥਜਾਹੈਸੀਸਾਰਾ ॥ ਪਰਿਤੋਹੁੰਕਹੁੰਦਾਰਨਧਾ
 ਗਾਸਦਾਜੀਵਦੁਖਹੀਮੇਰਹੈ ॥ ਬਾਰਬਾਰਤਨਛੋਡੈਗੈਹੈ ॥
 ੩੩ ॥ ਜਨੁਸੁਖਿਨਕਛੁਹੈਯੇਨਾਹੀ ॥ ਪਰਿਸਬਸਾਚੈਨਿੰਦੁ ॥
 ਮਾਹੀਜੋਜੋਸੁਖਦੁਖਮਨਮੇਧਾਵੈ ॥ ਸੋਸੋਸਕਲਸੁਖਿਨ
 ਮੇਆਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ਹੋਨਾਹੀਪਰਿਹੈਸੋਜਾਨੈ ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿਕੇਸੁ

ਖਦੁਖਮਾਨੈ॥ ਜਾਗਤਹੀਕਛੁਹੈਯੇਨਾਹੀ॥ ਸਬਬ ੨੫੬
ਯੁਗਾਰਥਿਥਾਪੈਨਾਹੀ॥ ੩੫॥ ਹਰਖਸੋਕਭੈਮੋਹਅਰੁ
ਲੋਭਾ॥ ਇਛਾਕ੍ਰੋਧਅਸੋਭਾਸੋਭਾ॥ ਜਨਮਮਰਣਬਿਕਾ
ਰਜਹਾਂਲੀ॥ ਅਹੰਕਾਰਕੇਸਕਲਤਹਾਂਲੀ॥ ੩੬॥ ਆਤਮਸ
ਦਾਏਕਰਜਰਹੈ॥ ਅਹੰਕਾਰਸੀਗਤਿਦੁਖਜਹੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਏਹਬੁਧਿਮਨਪਾਣਾ॥ ਸੁਭਰਾਮਹਤਤੁਮਾਭਿਮਾਨਾ॥ ੩੭॥
ਇਨਸੋਮਿਲਿਕਰਿਆਤਮਏਕਾ॥ ਆਯਾਕੇਸੁਖਗਹੈ
ਅਨੇਕਾ॥ ਤਿਨਤਿਨਕੇਹਿਤਕਰਮਨਿਕਰੈ॥ ਕਰਮਨਿਬੰਧ ੨
ਸਜਨਮਮੇਮਰੈ॥ ੩੮॥ ਲਿਗਬੰਧਜੇਦੇਹਨਿਮੇਜਾਵੈ॥

॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੀਗ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਬੁਧਿ ਬਚਨ ਮਨ ਪਾਵੈ ਸ
 ਮੀਗ ॥ ਮਹਤਤ ਏਵੀ ਕਰਮ ਸਰੀਗ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਖ ਮਰ
 ਦੁਖ ਮਮਤਾ ਮਹਿ ਕਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾ ਬਿਧਿ ਸੀਸਾਗ ॥ ਜੋ ਨਿ
 ਰਮੁਲ ਸਕਲ ਈਜਾਨੈ ॥ ਜਨੁ ਜੇਵਰੀ ਸਾਧਤੁ ਮਾਨੈ ॥
 ੪੦ ॥ ਗਾਂਧਖ ਭੁਗਤੁ ਜਿ ਮੋਹਿ ਉਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੋਸਾ
 ਨਧਰਾਵੈ ॥ ਤਾ ਸੋਕਾਟਿ ਹੋਇ ਨਿਹ ਸੀਗ ॥ ਬਿਚਰੈ ਸਬਦੇ
 ਖਤ ਮਮ ਮੰਗ ॥ ੪੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਿਦੈ ਮੇਧਾਰੈ ॥
 ਮਾਇ ਮੰਤਿ ਲੋਸੁ ਤਿਹਿ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਜਨ ਮਮ ਰਣੁ ਦੇਖੈ
 ਪ੍ਰਤਖਿ ॥ ਤਨਿ ਮਗਾਂਨ ਹਿਰਦੈ ਦੱਖਿ ॥ ੪੨ ॥ ਸਾਧਨਿ

ਧਰਮਮਾਹਿਬਿਤਿਹੋਈ॥ ਆਤਮਨੇਹਬਿਚਾਰੈਦੋਈ॥ ੨੬੦
ਜੋਯਾਜਗਕੀਆਦਿਅਰੁਮੀਤਾ॥ ਜੋਈਮਧਿਬਿਚਾਰੈ
ਸੀਤਾ॥ ੪੩॥ ਆਦਿਰੁਮੀਤਿਮਧਿਮੇਏਕਾ॥ ਨਾਮਰੂ
ਪਸੁਬਰੂਮਾਮਨੇਕਾ॥ ਹੇਮਏਕਜੁਆਦਿਰੁਮੀਤਿ॥ ਮ
ਧਿਕੀਏਆਬੁਰੁਣਮਨੀਤਾ॥ ੪੪॥ ਤੋਕਛੁਹੇਮਛੋਡਿਨ
ਹਿਆਨਾ॥ ਜੋਬਿਚਾਰਕਰਿਦੇਖੇਗਾਨਾ॥ ਮਿਥਯਾਸਕਲ
ਨਾਮਮਕਾਰਾ॥ ਹੇਮਕਾਲਤ੍ਰੈਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥ ੪੫॥ ਤੁਜੈ
ਜਗਆਦਿਮਧਿਰੁਮੀਤਾ॥ ਮੋਹਿਅਰੂਪਬਿਚਾਰੈਸੀਤਾ॥
ਆਦਿਮੀਤਿਮੇਏਕਾਮਰੂਪਾ॥ ਜੋਈਮਧਿਬਿਥਾਸਬਰੂਪਾ॥

੪੬ ॥ ਨਾਗਤਸੁਪਨਸੁਪਤਿਮਵਸਥਾ ॥ ਮੰਗਣਿ ਮੰਤਿ
 ਮਾਧਿਨਾਸੁਸਥਾ ॥ ਇਨਕੇਨਾਸਰੁਏਜੇਰਹੈ ॥ ਸਕਲਛੇ
 ਭਿਤਕੋਬੁਧਿਗਹੈ ॥ ੪੭ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਭੁਇੰਦ੍ਰਨਕੇਦੇਵਾਇ
 ਫ੍ਰੀਬਿਖਨਿਕੇਬਹੁਭੇਵਾ ॥ ਤੇਸਬਜਾਨੈਏਕਹਿਬਿਨੁਨਾਹੀ ॥
 ਸਤਿਬ੍ਰਹਮਜੋਖੋਜੋਮਾਹੀ ॥ ੪੮ ॥ ਨਾਹਿਧ੍ਰੁਕਾਸਤੁਸਕ
 ਲਧ੍ਰੁਕਾਸੈ ॥ ਨਾਕੀਸਕ੍ਰਿਸਤਿਸੇਂਭਾਸੈ ॥ ਮੁਖਕੋਖਕਰ ॥
 ਛਨਿਕੋਕਰਣਾ ॥ ਕਰਕੋਕਰਚਰਣੁਨਿਕੋਚਰਣਾ ॥ ੪੯ ॥
 ਨਾਸਾਨਾਸਨੈਨਕੇਨੈਨਾ ॥ ਨਿਧ੍ਰੁਜੀਭੁਥੈਨਕੇਥੈਨਾ ॥ ਯਾਧਿ
 ਧਿਸਕਲਧ੍ਰੁਕਾਸਕਏਕਾ ॥ ਤਾਬਿਨੁਮਿਥਜਾਸਕਲਮਨੇ

ਕ ੫੦ ॥ ਏ ਜੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਬਿਸੁਗ ॥ ਨਿ ਨਿ ਜੋ ਧੁਰ ਨੁ ਸਬ ਸੀ ੨੬੧
ਸਾਗ ॥ ਤੇ ਸਬਾ ਮਾਦਿ ਹੁ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਰੁ ਨ ਹਿਰ ਹਿਐ ਅੰ
ਤਹੁ ਮਾਹੀ ॥ ੫੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅਬ ਹੂੰ ਮਿ ਬਜਾ ਮਾਨੈ ॥ ਕਾਰਣੁ
ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮ ਧਰ੍ਮ ਜੋ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਤਿਹੂੰ
ਕਾਲ ਮੇ ਮਾਟੀ ਸਾਗ ॥ ੫੨ ॥ ਜਹ ਜੇ ਕਛੁ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਸਤਾ
ਅਮਾਦਿ ਮਾਧਿ ਅਰੁ ਸਬ ਕੇ ਅਸਤਾ ॥ ਮੇ ਜੋ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ
ਬਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾਇ ਦੇ ਤਸ ਬਭਾਨੈ ॥ ੫੩ ॥ ਅਮਾਦਿ ਸਮ
ਸਤ ਹੁ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਬਾ ਮਾਭਾ ਸਤੁ ਹੈ ਮੇ ਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾ
ਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਰੂਪਾ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾ ਮਾਧੁ ਅਨੁਪਾ ॥ ੫੪ ॥

੭ ਬਚਿਤ੍ਰਤਾ ਮੇ ਮਾਭਾ ਸੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਕ੍ਰਿਸਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਤਾ ਤੇ
ਸਕਲ ਬ੍ਰਹਮ ਈਲੇਖੋ ॥ ਤਨਿ ਕਰਿ ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਹਿ ਦੇਖੋ ॥
੫੫ ॥ ਇਨ ਤੇ ਪਰੈ ਰੂਪ ਨਿਜ ਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਏਸ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰੂਪ
ਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਵੈਤਛੇਤ੍ਰਿ ਨਿਸਚਲ ਪ੍ਰੇਰਹੈ ॥ ਜਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਹਿ ਲਹੈ ॥ ੫੬ ॥ ਮੇ ਸੈ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ਮਿਥ ਜਾਨੈ
ਸਬ ਮਾਕਾਗ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਗਾਨ ਬਧਾਵੈ ॥ ਚੇਤਨ ਮੋਹਿ ਮ
ਖੰਡਿ ਤਧਾਵੈ ॥ ੫੭ ॥ ਯਹ ਜੋ ਤਨ ਸੋ ਮਾਤਮ ਨਾਹੀ ॥ ਤਨ ਪ
ਰ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰੈ ਮਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਤੇ ਦੀਪ ਸਮਾਨ ॥ ਇ
ਨ ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਮਾਤਮ ਧਿਆਨ ॥ ੫੮ ॥ ਅਰੁ ਤੁਝ ਦੇਵ

ਪਵਨਮਨਬੁਧਿ॥ ਆਤਮਕੀਨਹਿਜਾਨੈਸੁਧਿ॥ ਛਿਤਜਲ २੬੨
ਤੇਜਪਵਨਮਾਕਾਸਾ॥ ਅਹਿਕਾਰਗੁਣਚਿਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੫੬॥
ਸਾਮਿਧ੍ਰੁਕ੍ਰਿਤਿਤਨਮਾਤ੍ਰਾਪੰਚਾ॥ ਇਨਹੀਕੋਸਬਦੈਤਪ੍ਰਧੀ
ਚ॥ ਤੇਜਕ੍ਰਿਮਾਤਮਕੋਨਹਿਜਾਨੈ॥ ਆਤਮਸਕ੍ਰਿਈਗਸ
ਬਠਾਨੈ॥ ੬੦॥ ਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸਕਾਮਾਤਮਏਕ॥ ਏਕੜ
ਜਾਨਿਨਸਕੈਅਨੇਕ॥ ਯਾਬਿਧਿਜੇਮਮਰੂਪਬਿਚਾਰੈ॥ ਸ
ਕਲਭੁਧਾਧਿਦੁਬੇਕੀਟਾਰੈ॥ ੬੧॥ ਸੋਬਨਰਹੈਇਦ੍ਵੀਨਿ
ਬੰਬੁ॥ ਕਿੰਬਾਪੁਰਬਿਧੁਨਿਮਾਰੰਬੁ॥ ਤਿਊਤਾਕੋਨਹਿਗੁਣਦੇ
ਖਾ॥ ਜੀਵਤੁਹੀਜਿਨਿਧਾਯੋਮੋਖਾ॥ ੬੨॥ ਜੈਸੇਪੁਨਰ

ਦਿਖਾਏ ਅਰੁ ਜੇ ਮੇਧਾ ਦਾ ਰਿਹੈ ਭਾਏ ਤਕ ਛੁਹਾਇ ਨ

ਵਿਆਡੇ ਆਏ। ਤੋਤਿ ਨ ਸੋ ਕਛੁ ਰਵਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਤਭਏ ६
੩॥ ਗਵਿਧੈ ਪਰੇ ਵਰੇ ਘਨ ਬਿੰਦਾ। ਜਾਨੈ ਲਿਖਤ ਲੋਕ ਮਾਤਿ
ਮੰਦਾ। ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਵਨ ਘਨ ਤੇਇ। ਧੁਮ ਧੁਲਿ ਮਰ
ਵਾਂ ਮਿਸ਼ਿਰੇਇ। ੬੪॥ ਰਿਤ ਕੇ ਗਣ ਸੀਤਲ ਉਸਾਇ। ਉ
ਪਜਤ ਬਿਨ ਸਤੁ ਰਹੈ ਮਨਾਇ। ਪਾਰਿ ਨਹਿ ਲਿਖਤ ਮਲਿਖ
ਤ ਮਕਾਸ। ਤੁਜ ਮਾਤ ਮਾਧਰ ਮਧਕਾਸ। ੬੫॥ ਪਾਰਿ ਤੋ
ਹੂ ਸੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕਰੈ। ਮਾਯਾ ਗੁਣ ਨਿਦੂਰਿ ਪਾਰਿ ਹਰੈ। ਜੋ
ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਵਿਛੁਰੁ ਕ੍ਰਿ। ਛੂਟੀ ਨਹਿ ਰਜਤ ਮਾਸ ਕ੍ਰਿ।
੬੬॥ ਵੈਤਭੇਦ ਨ ਭੂਲੇ ਜੋ ਲੋ। ਮਮਜ ਨ ਸੀ ਗਕਰੈ ਨਹਿ

ਤੁਲੀ ਜੇ ਸੇਰੇ ਗੋਇ ਤੁਨ ਮਾਹੀ ॥ ਦਿਛਕ ਗਿ ਮੂਲ ਉ ॥ ੨੬ ॥
 ਖਾਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ੬੭ ॥ ਸੋ ਤਜਿ ਮਗਦਾ ਮਪ ਥਹਿ ਕਰੇ ॥
 ਤੁਸੇ ਰੋਗ ਬਹੁ ਰਿਖਿ ਸੁਰੇ ॥ ਤੁਜੇ ਮਹੀ ਕਾਰੋਗ ਬੁਢੁ
 ਲਾ ॥ ਸੋ ਜੇ ਲਗਿ ਨ ਭੁਜੇ ਨਿਰਮੂਲਾ ॥ ੬੮ ॥ ਤੁਲ ਗਿ ਸੀ
 ਗਾ ਮਪ ਥਹਿ ਕਰੇ ॥ ਤੁ ਬਹੁ ਰੋਜ ਗਮੇ ਮਵ ਤਰੇ ॥ ਥੀ
 ਧਰੁਟਿ ਬਸਿ ਧਿ ਬਹੁ ਤਰੇ ॥ ਮਾਵੈ ਸਕਲ ਸੁਰ ਨਿਕੇ ਪੇਰੇ
 ੬੯ ॥ ਤੇਤੇ ਮੰਤਰਾਯ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਗੀ ਕੋ ਕਰਮ ਨਿਥਿ
 ਸੁਰੇ ॥ ਸੋ ਤਿਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ਮਵ ਤਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਰੋਕਰੇ ਭਕਿ ਬਿ
 ਸੁਰਾ ॥ ੭੦ ॥ ਕਰਮ ਪੀਥ ਮੇ ਭੂਲੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੇ ਪੇਰ ਕਤਾ
 ਕੇ ਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਪਾਇ ਗੰਨ ਬਿਗੰਨ ॥ ਦੇਖੇ ਮੇ

ਹਿਮਿਟਾਵੇਆਨ ११। ਤਬਤਾਕੇਤਨਕਰਮਨਿਕਰੈ
 ॥ ਲੇਨਦੇਨਭੇਜਨਬਿਸੁਰੈ ॥ ਪੂਰਬਸਿਸਕਾਰਕਰਵਾਵੇ
 ॥ ਬਿਧਿਕੇਲਿਖਿਜੇਨਮਿਥਜਾਨਾਵੇ ॥ १੨ ॥ ਸੋਮੁਨਿਮ
 ਗਨਬ੍ਰਹਮਸੁਖਮਾਹੀ ॥ ਤਾਤੇਕਰਤੇਜਾਨੈਨਾਹੀ ॥ ਜੇ
 ਬੈਠੇਮਰਠਾਵੇਹੋਈ ॥ ਮਾਵੈਜਾਇਕਹੂੰਜੇਸੇਈ ॥
 ३ ॥ ਅੰਨਧਾਇਨਲਧਿਵੈਸੇਵੈ ॥ ਜੇਕਜੁਹਾਰਦੇਹੋਕੇ
 ਹੋਵੈ ॥ ਸੋਸੋਕਛੁਨਜਾਨੈਜੇਗੀ ॥ ਨਿਸੁਲਰਹੈਬ੍ਰਹਮ
 ਰਸਭੇਗੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇਕਬਹੁਦੇਖੇਸੀਸਾਗਾਇਦ੍ਰੀਗ
 ਚਗਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਤੇਤੇਕਛੁਜਤਿਨਹਿਜਾਨੈ ॥
 ਸੁਖਨਬਸਤੁਜੁਜਾਗੈਜਾਨੈ ॥ ੧੫ ॥ ਧਿਬਮਮਾਤ

ਮਹੁਤੇ ਅਬੰਧਾ ॥ ਮਾਧਾਹਿ ਭੁਜੇ ਪ੍ਰਤਿ ਜੋ ਬੰਧਾ ॥ ਬਹੁਰੇ ਮੇਸੇ २੬
 ਬਿਦਯਾ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਦੁਖ ਜਾਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਛਿਟਕਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥
 ਤਬ ਬਹੁਰੇ ਤਾਕੇ ਨਹਿ ਗਏ ॥ ਸੋਹਿ ਜਾਨਿ ਮੇਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਹਿਜ ਬਸੇ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਬ ਮਾਯਾ ਸੁਖ ਉਤਮ
 ਮਾਨੈ ॥ ੧੭ ॥ ਬਹੁਰੇ ਜਬ ਮਮ ਸਰਦੁ ਹਿ ਮਾਵੈ ॥ ਮਮ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗਨਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤਬ ਮਾਯਾ ਕੇ ਦੁਖ ਮੇਜਾਨੈ
 ॥ ਪਰਮਾਨਿ ਦਰੂਪ ਮੁਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ੧੮ ॥ ਤਾਤੇ ਮਧੁ ਹਿੰਗਰੀ
 ਉਪਾਧਿ ॥ ਤਾਕੇ ਤਜੈ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਬਯਾਧਾ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ
 ਮੇਰੇ ॥ ਬਹੁਰੇ ਭੁਵ ਸਾਰਗ ਨਹਿ ਬਧੈ ॥ ੧੯ ॥ ਜਜੁਰ ਵਿ

ਅੰਸਸਕਲਣੀਅਖਾਪਰਗਵਿਬਿਨੁ ਨਲਹੈਪਰਤਖਾ।
 ਰਵਿਸਿਜੋਗਬਹੁਰਿਜਬਹੋਈ। ਤਬਸਮਸਤਦੇਖੈ
 ਸੋਸੋਈ। ੨੦। ਰਵਿਬਿਨੁਅੰਧਕਾਰਮਤਿਹੋਵੈ। ਤਾਤੇ
 ਕੋਈਨੈਨਜੋਵੈ। ਰਵਿਸਿਜੋਗਪ੍ਰਕਾਸਹਿਯਾਵੈ। ਤਬ
 ਸਬਦੇਖੈਤਮਹਿਮਿਟਾਵੈ। ੨੧। ਪਾਰਿਤੇਨੈਨਤ੍ਰਿਕਾ
 ਲਾਮਲੇਪਾ। ਅੰਧਕਾਰਜੋਰੁਏਨਲੇਪਾ। ਤੇਤ੍ਰਿਕੇਤ੍ਰਿਤ
 ਮਹਿਮਾਂਤੀ। ਪਰਿਗਵਿਬਿਨੁਦੇਖੈਨਾਹੀ। ੨੨। ਰਵਿਤੇ
 ਤਮਉਪਾਧਿਪਰਿਹਰੈ। ਪਾਇਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਹਿਕਰੈ।
 ਤ੍ਰਿਯਹਮਾਤਮਮੋਹੋਰੂਪਾ। ਸ੍ਵਯੰਪ੍ਰਕਾਸਕਧਰੇਅਨੂਪਾ।

੨੩॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਰਜਾਵਾਰਹਿਤਾ॥ ਕਾਹੂ ਕਰਿਕ ੨੬੫
 ਬਹੂ ਨਹਿਗਹਿਤਾ॥ ਦੂਜੇਗਹਿਤਾ ਮਾਧੀਏਕਾ॥ ਤਾਹੀ
 ਕਰਿਏਦੇਹਿਮਨੇਕਾ॥ ੨੪॥ ਮਹਾਨੁਭਾਵਸਕਲਮਨੁ
 ਭਾਵਾ॥ ਜਾਮੇਕਦੇਨਕਰਮਸੁਭਾਵਾ॥ ਨਿਤਜਾਨਿਦਸ
 ਦਾਮਾਤਿਸੁਧਾ॥ ਸਦਾਨਿਗੀਰਸਦਾਪ੍ਰਬੁਧਾ॥ ੨੫॥ ਜ
 ਕਰਿਏਦੀਤਨਮਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਚੇਤਨੈਪ੍ਰਬਰਤੈਬਿਧਿਨਾ
 ਨਾ॥ ਜਾਲੋਮਨਮਰੁਬਚਨਨਜਾਵੈ॥ ਅੰਗਕੋਨਬਿਧਿ
 ਤਾਰੈਪਾਵੈ॥ ੨੬॥ ਪਾਰਿਜਬਸਤੋਗਹਿਤੇਭੁਜੋ॥ ਤਬ
 ਤਾਰੈਸਬਬਲਾਮਿਟਿਗਯੋ॥ ਅੰਧਕਾਰਮਾਯੋਮਗਾਂਨਾ॥

ਜਾਤੇ ਦੂਰਿ ਕੁਜੇ ਮੇਰਾ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਬਹੁਰੇ ਮਮਸਰ
ਦੁਹਿ ਮਾਵੈ ॥ ਤਬ ਸੇਗੁ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇ ਛੁ
ਡੈ ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ ॥ ਜੇ ਮੋ ਬਿਨੁ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ਬਨਾਧਿ ॥ ੨ ॥
ਤਾ ਕੋ ਰਬੁ ਪ੍ਰਸੈ ਨਾਹਿ ॥ ਪਰਿ ਮੋ ਬਿਨਾ ਤਜੀ ਨ
ਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਮੋ ਕੋ ਪਾਇ ਸਕਲ ਪਰਿ ਹਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਚਰਣ
ਨਿਕੋ ਮਨੁ ਸਰੈ ॥ ੩ ॥ ਰਵਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਟੈ ਤਮ ਜੇ ਸੇ
॥ ਮਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਤੁਭੁ ਮੇ ਮੇ ਸੇ ॥ ਸੇ ਪੁਨਿ ਮੋ ਕੋ ਨਹਿ ਬਿਸ
ਰਾਵੈ ॥ ਮੋ ਹਿ ਸੇ ਵਸੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਮੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨ
ਮਾਯਾਲਾਵੈ ॥ ਮਰੁ ਸੇ ਮਾਯਾ ਮੇ ਨਹਿ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇ

ਨਿਤ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਿਲਿ ਖਰਮਾਨ ਦਹਿਲੈ ॥ ੨੬੬
੯੧ ॥ ਉਪਵਾਇਓ ਨੇਈ ਅਗਾਂ ਨਾ ਜੇ ਕੇਵਲ ਮੇਰਾ
ਨੈਨਾ ਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਦੂਜੇ ਨਾ ਹੀ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸਾਧ ਜੇ
ਦੁਰੀ ਮਾਹੀ ॥ ੯੨ ॥ ਵੈਤ ਦੇਹ ਜਗੁ ਮਿਥਾ ਜਾਨੈ ॥ ਭੇ
ਤਨ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਰਮਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਯਹ ਪੰਥ ਰਣ ਬਿਸੁ
ਗ ॥ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ ੯੩ ॥ ਜਾ ਕੇ ਮਿਥਾ
ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤੁਹੀ ਗੁਰਸਾਧੂ ਮਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਮਨੁ
ਭਵਤੇ ਤੁਹੀ ਦੇਖੈ ॥ ਜਗੇ ਸੁਖ ਨ ਜਗਤ ਤੁਲੇਖੈ ॥ ੯
੪ ॥ ਅੰਤ ਨ ਸੁਤਿ ਕੇ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਦੁਰੇ ਕਹੇ ਤੇਈ ਉ
ਪਾਏ ਜਗਤਿ ਸਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਥਿਤ ਬਾਨੀ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥

ਰਧਾਰੈ॥੬੫॥ਤਾਤੇਕਰਮਕਾਮਬਹੁਕਰੈ॥ਤੇਮੁਗਖਿਯਾ
ਭਵਮੇਥਹੈ॥ਕਰਮਾਥਿਖਪਤਤਿਨਕੀਬੁਧਿ॥ਤਾਤੇਕਦੇਨ
ਪਾਵੈਸੁਧਿ॥੬੬॥ਤਾਤੇਤਿਨਕੇਲਗੈਨਗਾਂਨਾ॥ਮੂਰਿ
ਖਾਮਾਪੁਹਿਜਾਨੈਜਾਨੁ॥ਤਾਤੇਬਿਖਈਜੀਵਸਮਸਤਾ॥
ਤਿਨਹਿਕੂਮਾਇਕਰੈਤੇਮਸਤਾ॥ਤਾਤੇਉਪਦੁਯਯਈਗਾਂ
ਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਜਾਨਿਕਰਿਛੋਡੈਆਨਾ॥ਮੇਰੋਕੁਜਨਾਨਿਰੰਤਰ
ਕਰੈ॥ਜਾਪਕਾਰਵੈਤਹਿਪਾਰਿਹਰੈ॥੬੭॥ਅਰੁਉਪ
ਦੁਜੋਜੋਗਕਹਾਵੈ॥ਅਸੁਮੀਗਕੋਬੇਦਬਤਾਵੈ॥ਸੋਜੁ
ਅੰਗੈਬਿਧਿਤੁਜਾਨੈ॥ਭਵਮੋਚਨਕਬਹੁਮਤਿਮਾਨੈ॥

੬੮ ॥ ਜਬ ਯਕੇਤਨ ਪਲ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਨਹਿ ਜ ੨੬੭
 ਕੈਰੁ ਗਤਿ ਮਧਿਕਾਰਾ ॥ ਤਾਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਧਿ ਬਿਸੁਰੈ ॥
 ਮਮ ਬਿਸੁ ਸਧਾਇ ਪਰਿਹਰੈ ॥ ੬੯ ॥ ਧਿਥ ਮਹਿ ਜੋਗ
 ਧਾਰਣ ਕਰੈ ॥ ਸੀਤ ਉਸ ਨਰੋਗ ਹਿ ਪਰਿਹਰੈ ॥ ਜੇ ਸੇਕਰਿ
 ਤਪ ਪਾਪ ਨਿਵਰੈ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਗ੍ਰਹ ਬਿਧਾ ਦਿਕਵਰੈ ॥ ੭੦ ॥
 ਰੋਜਨ ਛੁਪਾ ਮਗਦ ਸੋਰੋਗ ॥ ਯੋਤ ਨਜਤ ਨਏ ਕਪੈ ਜੋਗ ॥
 ਕਮਾਦਿਕ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਜੀਤੈ ਮਮ ਸੁਮਿਰਣ ਮਾਧ ०
 ਰਾ ॥ ੭੧ ॥ ਮਮ ਬੁਕਿ ਨਿਕੀਸੇ ਵਰੈ ॥ ਤਾਕਰਿ ਦੇਹਾ ਦਿਕ
 ਪਰਿਹਰੈ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਬਿਧ ਨਸ ਮਸਤ ਨਿਵਰੈ ॥ ਸੋਰੋਗ

ਜਨਹਿਦੈਬਿਸੁਰੈ॥ ੧੦੨॥ ਅਰੁਏਕੈਸੁਢਨਿਕੇਰਾ
ਜਾਸਾਪੈਜੇਗਦੇਹਕੇਕਾਜਾ॥ ਜੇਯਹਦੇਹਮਿਟਾਈਰ
ਗੀਏ॥ ਦੇਹਮਿਟੇਮੇਰੋਸੁਖਲਯੀਏ॥ ੧੦੩॥ ਮੇਰੇਮੰਸ
ਆਤਮਾਏਹਾ॥ ਜਾਕੇਦੁਖਦਾਤਾਸੇਦੇਹਾ॥ ਤਾਦੇਹਹਿਜੇ
ਰਾਖਜੋਚਹੈ॥ ਤੇਆਪੁਹਿਯਾਭਵੇਮੇਬਹੈ॥ ੧੦੪॥ ਤਨ
ਕੇਰੇਗਜਗਦਿਕਦਾਰੈ॥ ਸ੍ਵਸਨੀਤਿਕਰਿਮ੍ਹਿਤੁਨਿਦਾ
ਰੈ॥ ਅੰਤਮ੍ਹਿਤੁਹੋਵੈਕਲਪੰਤਾ॥ ਬਹੁਰੋਪਾਵੈਦੇਹਮਨਿਤ
੧੦੫॥ ਤਾਤੇਬਿਥਾਕਰੈਸਮਮੁਢਾ॥ ਮੇਰੇਭੁਜਨਨਪਾਵੈ
ਗੁਢਾ॥ ਤਾਤੇਮੇਅਰੁਸੀਤਨਿਮਾਹਿ॥ ਤਿਨਕੇਕਬਹੁਮਾ

ਦਰਨਾਹਿ॥ ੧੦੬॥ ਅਭੁਪਿਥਮਹਿਜੋਜੋਗਹਿਕ ੨੬੮
ਗੋ॥ ਬਿਘਨਾਨਿਵਾਰਭਕੁਬਿਸੁਰੋ॥ ਤਾਕੋਤਨਜੋਨਿ
ਸਚਲਹੋਈ॥ ਤੇਹੂੰਆਦਰਕਰੈਨਜੋਈ॥ ੧੦੭॥
ਛੁਡੈਜੋਗਸਮਾਧਿਸਮੇਤਾ॥ ਗਹਿਮਮਸਰਣਬਢਾ
ਵੇਹੋਤਾ॥ ਜੋਗੁਮਾਂਹਿ ਬਾਢੈਮਹਿਕਾਰਾ॥ ਤਾਤੇਨਹਿ
ਛੁਟੇਸਿਸਾਗ॥ ੧੦੮॥ ਤਾਤੇਸਬਤਜਿਮੋਕੋਭੁਜੈ॥
ਮਮਾਮਧੀਨਿਤ੍ਰੈਆਪਾਤਜੋ॥ ਮਮਪ੍ਰਯਾਦਿਤੇਮੋਕੋ
ਪਾਵੈ॥ ਬਹੁਰੋਭਵਦੁਖਮੇਨਹਿਮਾਵੈ॥ ੧੦੯॥ ਜੋਰੋ
ਵੈਮੋਰੋਮਧੀਨਾ॥ ਆਪੁਹਿਮਾਨੈਸਬਬਲਹੀਨਾਮੇ

ਅਧੀਨ ਹੋਊ ਤਾਜ ਨਕੇ। ਜਨਮਾਧੀ ਨਵੇਂ ਹਜਰਾ
ਨਕੇ। ੧੧੦। ਕੇਵਲ ਜੇ ਮਮ ਸਰਹੁ ਹਿਮਾਵੈ। ਤਾਹੀ
ਕੀ ਸਥਾਇ ਛਾਜਾਵੈ। ਤਾ ਤੇ ਬਿਘਨ ਨਾਮਾਵੈ ਕੋਈ।
ਬਿਘਨ ਤਹਾਂ ਇਛਾ ਜਹੋਈ। ੧੧੧। ਮਮਮਾ
ਨਿਰਹੋ ਮਾਨੀ ਦਿਤਾ। ਸਥਾਵੇ ਨਿਕੋਰੈ ਬੰਦਿਤਾ।
ਤਾ ਤੇ ਉਪਦਯੋਗਈ ਕਰਹੈ। ਮੇਰੇ ਭਜਨ ਹਿੰਦੋਂ ਮੇਧ
ਰਹੈ। ੧੧੨। ਜਗਮਗ ਮਾਧੁਕੁ ਮਮਜਾਨੈ। ਦਿਵੈ
ਤਭਾਵ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਮਾਨੈ। ਭ੍ਰਮ ਭਾਵ ਤੇ ਭ੍ਰਮਾ ਹਿਯਾਵੈ।
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਵੈ। ੧੧੩। ਭ੍ਰਮ ਭਾ

ਵਨਹੀਉਪਜੈਜੋਲੋ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਮਿਵੈਨਤੋਲੋ॥ ੨੬੯
 ਜਬਇਹਸਕਲਕੁਮਕਰਿਯੇਖੋ॥ ਤਬਪੁਨਿਬਹੁਰਿਜ
 ਨਮਨਹੀਲੇਖੋ॥ ੧੧੪॥ ੨੬੭॥ ॥ ਮੇਸੋਸੁਨਿਸੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੋਮਤਿਹੀਦੁ॥ ਕਰਿਗਾਂਨ॥ ਪੁਛੋਸੁਗਮਉਪ
 ਇਤਬਉਪਦੁਪਰਮਜੁਜਾਨ॥ ੩੯॥ ੪੫॥ ੧੧੫॥
 ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਤੋਮਹਾਂਪੁਰਾਣੇਕਾਦਸਸਿਕਿ
 ਯੇਸ੍ਰੀਭਗਵਦਉਪਦੁਸੰਬਾਦੇਭਾਖਾਯੀਪ੍ਰਮਾਰਬਨਿਰੂ
 ਪਦਿਯੋਨਾਮਾਮਸੁਖਿਸੋਧਜਾਇ॥ ੨੮॥ ਉਪਦੁਉਬਾਰਾ
 ॥ ਰੇਪ੍ਰਕੁਯਹਤੁਮਗਾਂਨਬਖਾਨੋ॥ ਜਿਤੋਮੈਮਤਿਦੁ

ਹਕ ਬਿਨਾ ਨਾ ॥ ਬਸ ਨਾ ਹੀ ਇੰਦ੍ਰੀ ਮਨ ਨਿ ਨਿਕੋ ॥ ਕੈ ਸੇ ਕਾ
 ਜ ਹੋਇ ਪੁਰਤਿ ਨਿਕੋ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਹੋ ਪ੍ਰਮ ਹੀ ਸਾ ਵਿਦਾ ਚਿਤਾ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ੍ਰਿਤੈ ਨਿਤਾ ॥ ਮੈ ਰੈ ਜੇ ਯਹ ਗੰ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਖੇਚਿ ਖੇਚਿ ਯਾ ਮਨ ਕੇ ਧਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਬਸ ਹੋ
 ਇਨ ਜੁ ਜੁ ਮਹਾ ਕਲੇਸ ਲਹੈ ਤੇ ਤੁ ਤੁ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਮਨ ਬਸ ਹੋ ਇਨ ਕੁ ਜੁ ਹੀ ॥ ਸੁ ਮਕਰਿ ਜਨ ਮਗਾ ਵੈ
 ਯੋ ਹੀ ॥ ੩ ॥ ਤੁ ਵਧ ਦੁ ਪਰਮਾ ਨਿਦ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਭੇ
 ਦ ਨ ਜਾਨੈ ਛੁਦ੍ਰਾ ॥ ਕਰੈ ਜੇ ਗਜਗਾ ਵਿਕ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਨ
 ਕੇ ਕਦੇ ਨ ਛੁਟੇ ਭਰਮਾ ॥ ੪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗਰਬ ਥਯੈ ਜੇ ਕ

ਕੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜਨਮੇ ਮਰੈ॥ ਕੇਵਲ ਭਕਿ ਤੁਮਾਰੇ
ਜੇ ਤੇ॥ ਪਰਮਾਨੀ ਦਲ ਹੈ ਸਬ ਤੇ॥ ੫॥ ਜਬ ਹੀ ਤੇ ਤਵ
ਚਰਣ ਨਿਮਾਵੈ॥ ਭਬ ਹੀ ਤੇ ਪੂਰਣ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਮਾਯਾ
ਨਿਕਟ ਨ ਮਾਵੈ॥ ਤਿਨ ਕੈ॥ ਤੁਮਰੈ ਚਰਣ ਹਿਏ ਮੇਜਿ ਨ
ਕੈ॥ ੬॥ ਤਾ ਤੇ ਸਹਜਿ ਹਿਜ ਗਤ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਤੁਵ ਚਰ
ਣ ਨਿਮੇ ਸਹਜ ਸਮਾਵੈ॥ ਤੁਮ ਕੁਮਾਰਿ ਸਕਲ ਕੇ ਨਾ
ਯਕ॥ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕੇ ਦਾਯਕ॥ ੭॥ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰ
ਣ ਗਏ ਪ੍ਰੇਰੀ ਨਾ॥ ਤੁਮ ਤਾ ਕੇ ਹੋਵੈ ਮਾਧੀ ਨਾ॥ ਮਰਯ ਹਕ
ਹਾਮਾ ਚੰਬੁ ਸਾਮੀ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥

੨੭੦

੮॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਬਤ ਜਿਸੇ ਵੇਜੇਈ॥ ਕਰੈ ਮਾਧੁ ਬਸਤੁ ਮ
ਕੋਸੇਈ॥ ਸੀਸ ਮੁਕਟਧਾਰੀ ਜੇਤੇ॥ ਤੁਵਧਦ ਮੁਕਟ
ਨਿਝਰੈ ਤੇਤੇ॥ ੯॥ ਰਾਮ ਰੂਪਤੁ ਮਰੁਣੇ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਤਿ
ਨ ਕੀਨੇ ਬਾਨ ਰਾਮ ਧਿਕਾਰੀ॥ ਬਾਰਨ ਜਕਲ ਸਧਾਤੁ ਮਕ
ਰੈ॥ ਸਬਹਿ ਨ ਕੇ ਸਬਹਿ ਤਾ ਮਾਚਰੈ॥ ੧੦॥ ਤਾ ਤੇਜੈ ਤਵ
ਕ੍ਰਿਤਿ ਤਿਥਿ ਚਾਰੈ॥ ਸੋ ਕਯੁ ਪਲ ਤਵ ਰੁਜ ਨ ਨਿਵਾਰੈ॥
ਤੁਮਹੀ ਨਖ ਸਿਖ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ॥ ਚੇਤਨ ਸਕ੍ਰਿਤੁ ਮੇਧੁ ਨਿ
ਧਾਰੀ॥ ੧੧॥ ਸਦਾਰੈ ਤੁਮਰੈ ਮਧਾਰਾ॥ ਤੁਮਹੀ ਨਿਤ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਤਾ ਪਾਰਿ ਜੀਵ ਤੁਮਹਿ ਨਹਿ ਜਾਨੈ॥ ੨੧

॥ ਕਰਤੁ ਰਤਾ ਐ ਰਨ ਮਾਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤੋਹੁ ਤੁਮ ਐ ਗੁਣ ਨਹਿ ੨੭੭
 ਆਨੇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਹੰਤੁ ਹਰਖ ਠਾਨੇ ॥ ਪੁਨਿ ਜਬ ਹੀ ਤੁ
 ਵਸ ਰਣ ਹਿਮਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਸੋਚਾ ਕੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ੧
 ੩ ॥ ਪਰਿਤ ਬਾਪਿ ਸੇ ਮਤਿ ਮਗਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਸੇਵਿ ਲੇਇ
 ਜੋ ਮਾਨਾ ॥ ਚਾਰਖ ਦਾਰਬ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਭੁਭਿ
 ਬਿਰਾਜੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ੧੪ ॥ ਏਕ ਜਗ ਨਾ ਤੁਵ ਭੁਜਨੇ ॥ ਨਰ
 ਕ ਜਾਨਿ ਸੇਈ ਤੁਜਨੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸਰਬ ਗਾ ॥ ਤੁਮ ਹੇ ਉਪ
 ਕਾਰ ਨਿਕੋਤ ਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਰੁ ਬਿਧਿ ਸਮਾ ਯੁਰ ਬਲ ਪਾਵੈ ॥ ੧
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਕਾਰ ਬਨਾਵੈ ॥ ਤੋਹੁ ਤੁਮ ਹਿਮਾਨਿ ਦਨ

ਬਸਵ
 ੨

੧

ਹਿਰੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਮਾਦਿਜਹਾਲੋਜੋਈ॥ ੧੬॥ ਜੋਤੁਮ
ਬਾਹਰਸਤਗੁਰੂਪਾ॥ ਭੀਤਰਚੇਤਨਸਕ੍ਰਿਮਨੁਪਾ॥ ਯੋਜੀ
ਵਨਿਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੀ॥ ਮਾਧੁਹਿਦੈਰੁਦ੍ਰਸੀਕਟਵਾਰੀ॥ ੧
॥ ਤਾਤੇਭਾਖੋਭਜਨਾਨੰਦਾ॥ ਸਹਜਮਿਲਿਤੁਮਛੁਟੈਫੁਧਾ॥
ਏਸੁਨਿਧਿਯਉਧਵਕੇਬੈਨ॥ ਬੋਲੈਕ੍ਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਪਾਕੋਮੇਨ॥
੧੮॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਵਾਰਾ॥ ਧੀਨਿਧੀਨਿਉਧਵਮਮ
ਭਕ੍ਰਿ॥ ਸਬਜੀਵਨਿਕੇਹਿਤਮਨੁਰਕ੍ਰਿ॥ ਤੁਸੋਕਹੋ
ਆਪ੍ਰੇਧਰਮਾ॥ ਜਾਤੇਮਿਦੈਸਹਜਸਬਕਰਮ॥ ੧੯॥
ਕਰਤੇਸੁਖਮਾਗੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਛੋਡੈਭਵਭਯਮੇਮੇਮਾਵੈ॥

ਉਧਵਕਰਮਕਰੈ ਨਰਜੇਤੇ॥ ਮੇਰੇਹੇਤਕਰੈਸਬਤੇਤੇ॥ ੨ ੨੧੨
 ੦॥ ਕਰਮਾਨਿਮੇਰਾਖੇਅਮਨਾਮ॥ ਮੇਰੇਕਰਿਗਖੇਧਨਧਾਮ॥
 ਮੇਮੇਅਰੁਪੇਮਨਕੀਬਿਤਿ॥ ਤਾਕੇਸਬਾਮਾਚਰਣਨਿਨਿ
 ਬਿਤਿ॥ ੨੧॥ ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗਹਿਤਪਾਰਿਹਰੈ॥ ਜਿਨਦੇਸ
 ਨਿਮੇਮੇਰੇਭੁਕਿ॥ ਤਿਨਿਕਰਿਬਾਸਹੋਇਅਨੁਰਕਿ॥ ੨੨
 ॥ ਸੁਰਾਮਰਾਮਸੁਰਨਰਨਿਮੇਜੇਤੇ॥ ਮੇਰੇਭੁਕਿਭੁਏਯੈਕੇਤੇ॥
 ॥ ਤਿਨਤਿਨਕੇਮਾਚਰਣਨਿਜਾਨੈ॥ ਤੁਯੀਤੁਯਾਆਪੁਨ
 ਊਠਾਨੈ॥ ੨੩॥ ਮੇਰੇਜਗਮਹੋਫਵਕਰੈ॥ ਧਰਬਨਿਮੇਮਿਲਾ
 ਪਾਬਿਸੁਰੈ॥ ਮੇਰੀਜਗਜਾਤਾਹੋਈ॥ ਤਹਾਤਹਾਚਲਿਜਾ
 ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰੈਜੇਕਰੈ॥

ਦੇਸੋਈ॥ ੨੪॥ ਗੀਤ ਨਿਤ ਥਾਜੀ ਕਰਾਵੈ॥ ਛਤ੍ਰਚਵ
ਰਾਮਾਦਿਕ ਮਧਿਕਾਵੈ॥ ਅਤਿਉਦਾਰ ਠਾਕਰਿ ਜਥਾਨੈ॥
ਮਮਹਿ ਤਲਗੋਭੁਲੇ ਜੋ ਜਾਨੈ॥ ੨੫॥ ਸਬ ਭੂਤ ਨਿਮੇ ਮੋਕੇ
ਦੇਖੈ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਏਕੈ ਲੇਖੈ॥ ਆਪਾ ਮਾਦਿ ਨਗਸੇ
ਮੇਜਾਨੈ॥ ਜੁਆਕਾਸ ਮਨ ਬਤ ਮਾਨੈ॥ ੨੬॥ ਯੋਸ ਬਮੇ
ਜਾਨੈ ਮਮਭਾਵਾ॥ ਤੁਜਾਗੈ ਸਕਲ ਪ੍ਰਥਿਤਿ ਸੁਭਾਵਾ॥ ਸਭ ਹਿਨਿ
ਕੇ ਸਤਿਕਾਰਿ ਕਰੈ॥ ਗਾਨ ਦ੍ਰਿਸਿ ਭੇਦ ਪਰਹੈ॥ ੨੭॥ ਏਕੈ
ਬਿਪ੍ਰਬੇਦ ਮਧਿਕਾਰੀ॥ ਏਕੈ ਅੰਤਿ ਜਮਹਾ ਬਿਕਾਰੀ॥ ਏ
ਕੈ ਬਿਪ੍ਰਨਿਕੇਧ ਨਹ ਰਤਾ॥ ਅਰੁ ਏਕੈ ਧਨ ਕੇ ਬਿਸੁ ਰਤਾ॥

੨੮॥ ਏਕਤੇਜੀਨਬਹੁਦੇਖੋ॥ ਤੇਜਵੰਤਬਹੁਦੇਖੋ॥ ਏਕੋਏਕੋਏਕੋ॥ ੨੯॥
ਏਕੋਕੁਰਸਕਲਦੁਖਦਾਈ॥ ਏਕੋਸਾਂਤਿਕਸਕਲਸਹਾ
ਈ॥ ੩੦॥ ਇਤੁਜਾਨਿਕਨਾਨਾਬਿਧਿਦੇਖੋ॥ ਪਾਰਿਜੇਭੇ
ਦਕਹੂੰਨਹਿਲੇਖੋ॥ ਮੇਰੀਦ੍ਰਿਸਿਸਬਨਿਮੇਮਾਨੈ॥ ਮਮ
ਜਨਪੰਡਿਤਤਾਰਿਬਖਾਨੈ॥ ੩੧॥ ਜਾਬਿਪਿਸਬਮੇਮੋਕੋ
ਜਾਨੈ॥ ਦੇਹਭੇਦਕਛੁਦੈਨਹਿਮਾਨੈ॥ ਬੇਰੇਕਾਲਮਾਰਿਤਜ
ਨਕੇ॥ ਸਬਬਿਕਾਰਮਿਟਿਜਾਵੈਮਨਕੇ॥ ੩੨॥ ਸਪਰਧਾਤਿ
ਰਸਕਾਰਮਹਿਕਾਰ॥ ਸਕਲਮਿਟੈਕਛੁਲਗੇਨਬਾਰ॥ ਤਾ
ਤੇਦੇਹਦ੍ਰਿਸਿਨਹਿਧਰੈ॥ ਲੋਕਕੁਟਿਬਲਾਜਪਹਰੈ॥ ੩੩॥

ਦੇਸੋਈ॥ ੨੪॥ ਗੀਤ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਕਰਾਵੈ॥ ਛਤ੍ਰ ਚ ਵ
ਰ ਮਾਇਕਾ ਮਧਿਕਾਵੈ॥ ਅਤਿ ਉਦਾਰ ਤਾ ਕਰਿ ਜਬ ਠਾਨੈ॥
ਮਮ ਹਿਤ ਲਗੈ ਭੁਲੇ ਸੋ ਜਾਨੈ॥ ੨੫॥ ਸਬ ਭੂਤ ਨਿਮੇ ਮੇਰੇ
ਦੇਖੈ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਏਕੈ ਲੇਖੈ॥ ਆਪਾ ਮਾਇ ਜਗ ਸੋ
ਮੇਜਾਨੈ॥ ਜੁਆਕਾ ਸਮਾ ਬਤ ਮਾਨੈ॥ ੨੬॥ ਯੋ ਸਬ ਮੇ
ਜਾਨੈ ਮਮ ਭਾਵ॥ ਤੁਜਾ ਗੈ ਸਕਲ ਪ੍ਰਥਿਤਿ ਸੁਭਾਵ॥ ਸਭ ਹਿਨਿ
ਕੇ ਸਤਿ ਕਾਰਹਿ ਕਰੈ॥ ਗਾਨ ਦ੍ਰਿਸਿ ਭੁਏ ਪਰਹਰੈ॥ ੨੭॥ ਏਕੈ
ਬਿਪ੍ਰਬੇਦ ਮਧਿਕਾਰੀ॥ ਏਕੈ ਅੰਤਿ ਜਮ ਹਾ ਬਿਕਾਰੀ॥ ਏ
ਕੈ ਬਿਪ੍ਰਨਿਕੇਧ ਨਹਰਤਾ॥ ਅਰੁ ਏਕੈ ਧਨ ਕੇ ਬਿਸੁਰਤਾ॥

੨੮॥ ਏਕਤੇਜੀਨਬਹੁਦੇਖੋ॥ ਤੇਜਵੰਤਬਹੁਦੇਖੋ॥ ੨੯॥
 ਏਕੈਕੂਰਸਕਲਦੁਖਦਾਈ॥ ਏਕੈਸਾਂਤਿਕਸਕਲਸੁਖ
 ਏਈ॥ ੩੦॥ ਇਤੁਜਾਦਿਕਨਾਨਾਬਿਧਿਦੇਖੋ॥ ਪਾਰਿਜੇਭੇ
 ਦਕਹੂੰਨਹਿਲੇਖੋ॥ ਮੇਰੀਦ੍ਰਿਸਿਸਬਨਿਮੇਮਾਨੈ॥ ਮਮ
 ਜਨਪੰਡਿਤਤਾਰਿਬਖਾਨੈ॥ ੩੧॥ ਜਾਬਿਪਿਸਬਮੇਮੋਕੇ
 ਜਾਨੈ॥ ਦੇਹਭੇਦਕਛੁਵੈਨਹਿਮਾਨੈ॥ ਬੇਰੇਕਾਲਮਾਰਿਤਜ
 ਨਕੇ॥ ਸਬਬਿਕਾਰਮਿਟਿਜਾਵੈਮਨਕੇ॥ ੩੨॥ ਸਪਰਧਾਤਿ
 ਰਸਕਾਰਅਹੰਕਾਰ॥ ਸਕਲਮਿਟੈਕਛੁਲਗੇਨਬਾਰ॥ ਤਾ
 ਤੇਦੇਹਦ੍ਰਿਸਿਨਹਿਧਰੈ॥ ਲੋਕਕੁਟਿਬਲਾਜਪਹਰੈ॥ ੩੩॥

ਹਾਸੀ ਕੋ ਸਕਲ ਈਲੋਕਾ ਪਾਰਿਜੋਮਾ ਨੈ ਹਰਖ ਨ ਸੋਕਾ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਕਛੁ ਮਨ ਮੇ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਸਬ ਨੀਵੁ ਨਿਮੇ ਮੋ ਕੋਜ ॥
ਨੈ ॥ ਖਰਖਰ ਰਚੇ ਭਾਲ ਨਿਮੰਤੁ ॥ ਜਹਾਂ ਲੇ ਮੇਰੀ ਸਿਸਿ
ਅਨੰਤਾ ॥ ਨਮ ਸਕਾਰ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰੇ ॥ ਵੰਡੁ ਸਮਾਨ ਧ
ਰਾਇ ਮੇ ਪਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਜੋ ਲਗਿ ਥਾਵਰ ਜੀਗਮ ਮਾਹੀ ॥
ਮੇਰੇ ਭਾਵੁ ਹੋਇ ਬਿਰਨਾਹੀ ॥ ਤੋਲ ਗਿਮ ਨ ਬਚਕਾ ਯਸ ਮੇ
ਤਾ ॥ ਯੋ ਸਬ ਮੇਠਾ ਨੈ ਮਮ ਹੋਤਾ ॥ ੩੫ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਰਹੈ
ਨਰ ਜੇਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਸਕਲ ਖੂਮ ਮੇ ਹੋਈ ॥ ਮਿਟੈ ਮਥਿਦ
ਯਾ ਬਿਦਯਾ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬੰਧ ਨ ਸਕਲ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥

ਉਧਵਸਕਲਮਤੈਂਜੇਤੇ॥ ਬੇਦਮਾਧਿਮੇਭਾਖੇਤੇਤੇ॥ ਤਿਨ ੨੭੪
ਮੇਉਹੈਮਤੈਮਮਸਾਗਾ॥ ਜਾਤੇਬੇਗਿਮਿਟੈਸਿਸਾਗਾ॥ ੩੭॥
ਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਜਗਲੋਜੇਤੇ॥ ਮਮਰੂਪਹਿਜਾਨੈਸਬਤੇ
ਤੇ॥ ਉਧਵਇਸੋਧਰਮਹੈਮੇਰੇ॥ ਕਹਾਪ੍ਰਭਾਵਕਹੋਤਿਹਿਕੇ
ਰੇ॥ ੩੮॥ ਮਮਰੂਪਉਪਗਟਜੋਹੋਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਹੀਬਹੁਰਿਮਿ
ਟੈਨਹਿਜੋਈ॥ ਜਗਲਗੈਗੁਣਨਿਰਮਿਤਬਸੂ॥ ਤਹਾਲ
ਗੈਸਬਹੋਵੈਮਸੂ॥ ੩੯॥ ਮੇਨਿਰਗੁਣਸਬਗੁਣਪ੍ਰਕਾਸਿ॥
ਤਾਤੇਮਮਧਰਮੈਮਥਿਨਾਸਿ॥ ਮੇਰੇਨਾਸਕਟੈਨਹਿਕ੍ਰਿ
ਪਾ॥ ਮਮਧਰਮੈਬੋਰਉਤ੍ਰੁਯੀ॥ ੪੦॥ ਮਮਰੂਉਧਵਯਹ

ਕਹਾਕਹੀਜੈ॥ ਮੇਰੇਧਰਮਕਦੇਨਹਿਛੁਟੀਜੈ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਜੇ
ਲੋਕਕਥਨੇਹਾਰਾ॥ ਰਾਜਸਤਾਮਜਬਿਬਿਧਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੪
੧॥ ਜਿਨਤੇਕੇਵਲਹੋਹਿਅਨਰਥਾ॥ ਪਾਥਿਤਿਉਕੋਮੇਏ
ਅਰਥਾ॥ ਨਰਕਨਿਮਾਹੈਡਾਰਨਿਹਾਰਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੈਖਾਇ
ਕ੍ਰਿਬਿਕਾਰ॥ ੪੨॥ ਜੋਤੇਊਤੇਮੇਮੇਕਰੈ॥ ਤੇਊਮੇਹਿਲਹੈ
ਭਵਤਰੈ॥ ਜੈਸੇਕੀਸਮਰਣਭਯਕਕੀ॥ ਮੇਰੇਧਰਮਨਹੀ
ਆਚਕੀ॥ ੪੩॥ ਪਾਰਿਜੋਕੁਯਊਕਰਿਮੇਮਾਹਿ॥ ਮਮ
ਪਦਪਹੁਚੀਭਵਮੇਨਾਹਿ॥ ਅਰੁਗੋਪਿਨਕੀਏਬਿਭਿਚ
ਗਾਲਪੇਬੇਦਤਜੈਭਰਤਾਰ॥ ੪੪॥ ਪਾਰਿਬਿਭਿਚਾਰੇ

ਮੇਮੇਕਕਾ ਤੇਉਤਿ ਨ ਭਵਨ ਲਪਰਿ ਹਕੋ ॥ ਅਰੁ ਨ ਜੁੰਦੈ ੨੧੫
ਪਾਕਿਯੋ ਜਿ ਸੁਪਾਲਾਜਾ ਤੇਨੀ ਦਿਨ ਗਾ ਸੈਕਾਲਾ ੪੫ ॥ ਪ
ਰਿਸੇਊ ਮੇਮੇਕਾਰਿ ਦੇਖਾ ॥ ਭਵਨ ਲਤ ਨਿਕਰਿ ਪਹੁੰਚੇ ਮੇ
ਖਾ ॥ ਜੋ ਬਿਖਰੂ ਪਾਇਕਾਰੇ ਜੇਤੋ ॥ ਮੇਮੇਮਾਏ ਮੀਮਤ ਤੇਤੋ ॥
੪੬ ॥ ਤਾ ਤੇਯਹਿ ਬਿਬੇਕ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਇਹੈ ਬੁਧਿ ਦੂਜੀ ਨ
ਹਿਕਾਈ ॥ ਜੋ ਸੂਠੇ ਸੋਸਾ ਚਹਿਲੀਜੈ ॥ ਪੁਰਣ ਕਾਜ ਮਾਧੂ
ਕੀਜੈ ॥ ੪੭ ॥ ਯਹ ਸੂਠੀ ਛਿਣੁ ਭਰਿ ਗੁਰੁ ਦੇਹਾ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ
ਨਿਹੀਕੇ ਗੋਹਾ ॥ ਤਾ ਕਰਿ ਪਯੋਹਿ ਮਾਥਿ ਨਾਸੀ ॥ ਨਿਰਬਿਕਾ
ਰ ਪੁਰਣੁ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ੪੮ ॥ ਯਹ ਸਬ ਕੁਮਰਾ ਨ ਕੋਜਾਰਾ ॥

ਜਾ ਤੇ ਮਿਥੈ ਸਹਜ ਸੀਸਾਗ ਮੇਸੀਖੇ ਪਮਾਹਿ ਸਬ ਕਹੈ ॥
ਜਾ ਤੇ ਸਾਰਨ ਕਹਿ ਬੇਰਹੈ ॥ ੪੬ ॥ ਯਹ ਨਰਤਨ ਮਾਰੂਯ
ਹਮ ਮਗਾਨਾ ਦੇਵ ਨਿਹਿ ਕੇ ਦੁਰਲਭ ਜਾਨਿ ॥ ਜਾਇ ਪਿਨੀ
ਦੁਲਹੈ ਨਰ ਦੇਹ ॥ ਤੋਹਿ ਗੰਨ ਨ ਪਾਵੈ ਏਹਾ ॥ ੪੭ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਰਾ
ਖੋਜਿ ਨਿਗੰਨਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਲਹੈ ਤਨਿ ਮਾਨਾ ॥ ਉਧਵ ਪ੍ਰ
ਸ਼ਕਰੀ ਤੁਮ ਜੇਤੀ ॥ ਉਤਰ ਸਹਤ ਕਹੀ ਮੇਤੇ ਤੀ ॥ ੪੮ ॥ ਤੇ
ਸਬ ਤੁਥੇ ਦੇ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਰੂਪ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਯ
ਹ ਤੁਮ ਰੋ ਮੇਰੇ ਸਿਖਾਵਾ ॥ ਅਧਯਾਤਮ ਪਰਮਾਤਮ ਬਾਵਾ ॥ ੪੯ ॥
॥ ਤਾ ਕੇ ਸੁਨਿ ਹਿਰਦੈ ਮੇਧਾਰੈ ॥ ਪਾਵੈ ਮੋਹਿ ਮਾਧ ਕੋਤਾਰੈ ॥ ॥

ਜੇਯਹ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਨਗਾਂ ਨਾ ਮੇਰੇ ਭਗਤਿ ਨਿਵੇਦੈ ਦਾਨਾ ॥੫੩॥ ੨੧੬
 ਸੇਕਹੀ ਯੁਤੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ॥ ਜਗਾਂਤੁ ਜਾਂਹੈ ਬਿਖਾਤਾ ॥
 ਜੇ ਜੇ ਦੇਇ ਲਹੈ ਸੋ ਜੇਈ ॥ ਲੇਕ ਬੇਦ ਭਾਖਤੁ ਹੈ ਦੇਈ ॥੫੪॥
 ਤਾ ਤੇ ਦਾਨ ਦੇਇ ਜੇ ਮੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਨਹ ਉਤਿਹ ਕੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ
 ਦੇਹਿ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿ ਨ ਕੋਲੈ ਮੇਰੇ ਮਾਹਿਸ ਮਾਵੈ ॥੫੫॥ ਜੇ
 ਨ ਰਜਾ ਕੋ ਨਿਤ ਹੀ ਪਛੈ ॥ ਤਾ ਨ ਨ ਕੋ ਮੇਰੇ ਹਿਤ ਬਛੈ ॥ ਜੇ ਜ
 ਨ ਮੇਰੇ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਮ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥੫੬॥
 ਜੇਯਹ ਸੁਨੈ ਨਿਤ ਕਰਿਆ ਦਗ ॥ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਕੋ ਕਰੈ ਮਨ
 ਦਗ ॥ ਸੇਕਰ ਮਾਨਿ ਸੋ ਲਿਖੁ ਨਹੋਈ ॥ ਮੇਰੀ ਭੁਕਿ ਲਹੈ ਦ੍ਰਿਫ

ਸੋਈ ੫੧ ॥ ਮੇਯਹ ਪਰਮਾਗਜਾਨ ਉਚਾ ਕੋ ॥ ਉਪਵਤੁ ਮ
ਕਛੁ ਹਿਰਦੈ ਪਾ ਕੋ ॥ ਜੇਕ ਸੋ ਹੁਭੈ ਕੁਜੇ ਨਿਵਰਤਾ ॥ ਨਿਸ਼ੇਗ
ਜੇ ਹਿਰਦੈ ਮਾਵਰਤਾ ੫੮ ॥ ਉਪਵਤੁ ਜੇ ਮੇਰੇ ਗਾਂ ਨਾ ਸੋ ਮ
ਤਿਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਾਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦਿਉ ਸਹਿ ਤੇ ਜੋਈ ॥ ਅਰੁ ਨਾ ਸ
ਤਿਕ ਡੁਪ ਕਵਾਹੋਈ ॥ ੫੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਨਹਿ ਮਮ ਭੁਕਿ
ਦੁਰਬਿ ਨੀਤ ਬਿਖਯਨਿ ਮਾਜਕਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗਾਂ ਨਨਦੈ ਨੇਏ
ਗਾਗਾ ॥ ਜਸੁ ਕਾਲਰੂ ਬੀਜ ਰੁਮੇਹਾ ॥ ੬੦ ॥ ਇਨ ਦੇਖ ਨਿਕ
ਰਿਹੋਇ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ਮੇਰੇ ਭੁਕਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦ੍ਰਿਢ ਦੀਨਾ ॥ ਇਸ੍ਰੀ
ਬੁਢੇ ਮੇਸੋਹੋਈ ॥ ਤਾਹੂੰ ਜੇ ਅੰਤਰ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੬੧ ॥ ਮੇਸਨ

ਸੋਯਾਰਸਾਂ ਨਹਿ ਕਹੀਏ ॥ ਤੇਤਿ ਨਸਹਿਤ ਪਰਮ ਸੁਖ ਲਹੀ ॥ ੨੧ ॥
 ਏ॥ ਜੇਯਹ ਮੇਰੇ ਜਾਨੈ ਗਾਂ ਨਾ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਜਾਨਿ ਬੇਰਹੈ ਨਾਮਾਨਾ ॥
 ੬੨ ॥ ਜਨੁ ਕੋਈ ਪੀਵੈ ਪੀਯੂਖਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰਹੈ ਨਦੂਜੀ ਭੂਖਾ ॥ ਗਾਂ
 ਨਰੁ ਕਰਮ ਜੇਗਾ ਮਾਇਗਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਿ ਬਾਣੁ ਜਨੁ ਨੀਤਿ ਸਬਾ ਮੀ
 ਗਾ ॥ ੬੩ ॥ ਮਰਥ ਰੁਪਰਮ ਮੇਧਾ ਮਰੁ ਕਾਮਾ ॥ ਇਨ ਸਬਹਿ ਨਿ
 ਕੋ ਮੇਧਾਮਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਧਾ ਦੇ ਜੇਈ ॥ ਇਨਿ ਸਬਹਿ ਨਿ
 ਕੋ ਪਾਵੈ ਜੇਈ ॥ ੬੪ ॥ ਪਰਿ ਮੇਰੇ ਜਨ ਕਛੂ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸਕਲ ਤ
 ਯਾਗ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਜੇਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਾਧਾ ਮਰੁ ਸਾਧ ਨ ਜੇਤੇ ॥ ਮਮ
 ਜਨ ਦੇਖੈ ਮੇਰੇ ਤੇਤੇ ॥ ੬੫ ॥ ਸਬ ਤਨਿ ਜਬ ਮਮ ਰਹਣੁ ਨਿ

ਸੇਵੈ ॥ ਆਪੁ ਨੈਵੈ ਦੈ ਕਛੂ ਨ ਹਿਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਮਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਿਯ
 ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਨਿਤ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ੬੬ ॥ ਤਬ ਜੁ ਨਿਮੇਸੇ ਹ
 ਦੁਖੀ ॥ ਰਿਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਉਪਦਾ ਮਾਸੁ ਕਲਾ ਕੁਲ ਨੈਨਾ ॥ ਆਗੇ ਠਾਂਢੈ ਅੰਜੁ
 ਲਿਥਾਂਧੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਮਨ ਤਨ ਦ੍ਰਿਛ ਸਾਧੇ ॥ ੬੭ ॥ ਬੈਨ ਹੁਤੇ
 ਬੋਲੈ ਨ ਹਿਜਾਵੈ ॥ ਕੀਠ ਹੁਤੇ ਗਦ ਗਦ ਸੁਰ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇ
 ਉਪਦੁ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ॥ ਕਛੂ ਬੈਰ ਕਛੂ ਬੈਨ ਨ ਕਹੇ ॥ ੬੮ ॥ ਬ
 ਹੁ ਕੋ ਚਿਤ ਬੀਭਿਕ ਰਿਪੀ ਰਜਾ ॥ ਪੂਰਣ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਜੇ ਮਥ ਕੀਰ
 ਜਾ ॥ ਨਿਝੈ ਆਪੁ ਕ੍ਰਿਤਾ ਰਬ ਮਾਨਜੇ ॥ ਸਬ ਸਿਦੇ ਹਰਿ ਦੈ ਤੇਭਾ
 ਨਜੇ ॥ ੬੯ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਮਾਥੇ ਪਾਕਜੇ ॥ ਉਪਦੁ ਕੁਕ੍ਰਿ

ਬਚਨ ਉਚਾਰਕੋ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਹਰਿ ਜੋ ਬਾਢੈ ਧ੍ਰੋਮ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਕ ੨੧੮
ਹਿ ਸੁਨਿ ਧ੍ਰੋਮੇ ਧ੍ਰੋਮ ॥ ੧੦ ॥ ਉਧੈ ਵੇ ਬਾਚਾ ॥ ਨਾ ਬਾ ਮਜਨ
ਮਾਮਰੁ ਮਾ ਬਿਨਾ ਸੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਪਰਕਾਸੀ ॥ ਤਿਨ
ਕੇ ਸੀਨਿ ਪਾਨ ਜਬ ਮਾਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਬ ਮਗਾਂ ਨ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥
ਸੀਨਿ ਪਾਨ ਪਾਵ ਕੇ ਜਾਢੈ ॥ ਸਹਜ ਹਿਤ ਮਭੁਜੇ ਸੀਤ ਗਵਾਢੈ ॥
ਮਾਮਰੁ ਤਾ ਪਰਤੁ ਮਪਰਮ ਦੁਆਲਾ ॥ ਮੋਨਿ ਜਨ ਨ ਪਰਤੁ ਏਕੀ
ਪਾਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜਹ ਬਿਗਾਂ ਨ ਦੀ ਮੋਹਿ ਦੀਨੋ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਕਲ ਸੁ
ਭਾ ਸੁਭ ਚੀਨੋ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਵ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੇ ਠੋ
ਰ ਕਦੇ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਵਰ੍ਹਿ ਤੋ ਕੇ ਜਾਨੋ ॥ ਮਰ

ਤਾਪ ਰਭ ਵੇਕੇ ਦੁਖ ਮਾਨੈ। ਸਿਤੁ ਵਚਰਣ ਸਰਣ ਨਹਿਆ
ਵੈ। ਤਿਉ ਦੂਜੇ ਕਾਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥੧੪॥ ਪੁਰਜੀ ਤੁਮ ਅਤਿ ਕ
ਰੁਣਾ ਕਰੀ। ਮਮ ਮਾਯਾ ਪਾਸੀ ਪਰਿਹਰੀ। ਸਕਲ ਜਾਨ ਦਵ
ਨਿ ਮੇ ਮ ਸ੍ਰੇਗ। ਅਰੁ ਜੁ ਵਤੀ ਸੁਤ ਬਿਤਗੁ ਦੇਗ॥੧੫॥ ਏ
ਸ ਬ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੈ। ਅਪ੍ਰੇਚਰਣ ਕਵਲ ਉਧਾਰੈ। ਤੁਮ
ਬਿਸੁਾਰੀ ਅਪ੍ਰੀ ਮਾਯਾ। ਨਿਨ ਜਗ ਸਕਲ ਜਗ ਤੁਰਮਾਜ ॥੧॥
੧੬॥ ਸੋ ਤੁਮ ਗਾਂਠ ਧਰੁ ਗਾਂਠੇ ਦੀ। ਪ੍ਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਿਜ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਿਬੇਦੀ। ਨ ਮੇਨ ਮ ਸ੍ਰੇਗਾਂਠ ਧਰ ਕਾਸੀ। ਜੇਗੇ ਸੁਰਈ ਸੁਰ
ਅ ਬਿਨਾਸੀ॥੧੭॥ ਟੀਜੈ ਮੇਰੇ ਕਬਰ ਦੇਵਾ। ਨਿਸਚ

ਲਾਹਿੰਦਾ ਜਨਿ ਰਿਤ ਰਸੇਵਾ । ਤੁਮਹਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ੨੧੯ ॥
ਪਰਿ ਸੇਵਕਿ ਪੈਸੇਵਾ ਠਾਨੈ ॥ ੧੮ ॥ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀਜਿ ਮੇ
ਏਹਾ । ਤੁਮ ਜੋ ਨਿਸਚਲ ਬਢੈ ਸਨੇਹਾ । ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਉਪਵ
ਭਾਕੁ ॥ ਬੋਲੇਹ ਰਿਜੀ ਪੈਅ ਮੁਰਕੁ ॥ ੧੯ ॥ ਸੀਭੁ ਗਵਾਹੁ ਬਾਚ
॥ ਤਬਾਅ ਸੂਊਧਵ ਮਮਭਾਕੁ ॥ ਮਮਚਰਣੁ ਨਿਨਿ ਸੁਲਾਮਾ
ਸਕੁ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਉਪਵੇ ਮੇਸੀ ਕਰੋ ॥ ਲੋਕ ਨਿਕੋ ਸਿਖਾ ਬਿਧੁ
ਰੋ ॥ ੨੦ ॥ ਬਦਰੀਖੰਡੁ ਮਾਸੁ ਮੇਰੋ ॥ ਅਤਿ ਪੁਨੀਤ ਦਰ
ਸ ਨਤਿ ਹਿਕੋਰੋ ॥ ਤਿਹ ਤੀਰਥ ਮਮਚਰਣੁ ਨਿਕੋ ਜਲੁ ॥ ਦਰ
ਸ ਪਰਸ਼ਾਨ ਹਰੇ ਮਲਾ ॥ ੨੧ ॥ ਨਾਮ ਅਲਕਨੀ ਦਾਸੋ ਗੰਗਾ ॥

॥ निरमल करे दस ^ससंभोग ॥ तुहांना इतुम बासा करे ॥
॥ फल बुध दत न बल करयेंगे ॥ ८२ ॥ देदसी तउमना
दिकसो ॥ बिन जादिक सुबुल छुटगो ॥ ईदु
के भरणिया रिहो ॥ जग बिगं नगं न उरयेंगे ॥ ८३ ॥
मेते सीखे गं न तुम जेयी ॥ बौठि ईक तु बिचारेंगे ॥
बचन चेतस बसे मे परो ॥ मेरो परम सदा बिसुंरो ॥
८४ ॥ तुबती न जेगु दै को पारिग रिहो ॥ मम निरगु द
पद के भन सारिहो ॥ जग उषद पगति गामेरी ॥ ठि
रिउत पति न दे रै तेरी ॥ ८५ ॥ जा बिधि कि नु बचन उ

ਚਾਰੇ। ਤੇ ਉਪਵਲੈ। ਮਸੁਕਧਾਰੇ। ਚਰਣੁ ਨਿਪਰਿਪਰਦਖਿ ॥ ੨੮੦ ॥
ਛਾਦੀਨੀ। ਤਬ ਚਲਿ ਬੇਕੀ। ਏਛਾ ਕੀਨੀ। ॥ ੨੮੧ ॥ ਜਦਿ ਪਿ
ਦੁੰਦਰਿ ਦੈ ਨ ਹਿ। ਮਾਵੈ। ਤੋਹਿ ਹਰਿ ਜੀਤ ਜੇ ਨ ਜਾਵੈ। ਅੰਮ੍ਰਿ
ਕੰਠ ਮਤਿ ਮਾਰਦ ਬੁਧਿ। ਤਨ ਮਜ ਕੁਜੇ ਨ ਤਨ ਕੀ ਸੁਧਿ।
॥ ੨੮੨ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਿਜੋਗ ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਸਹੈ। ਬਾਰ ਬਾਰ ਚਲਿ ਫਿ
ਰਿ ਫਿਰਿ ਰਹੈ। ਤਬ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਗੋਪਾਲ। ਜਨ ਕੋ ਜਾਨਿ ਪੈ
ਮਥੇ ਗਲ। ॥ ੨੮੩ ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ਮਿਲੈ ਦੈ ਅੰਗ। ਗਾਂਠ
ਰੂਪ ਕੀ ਨੇ ਸਰਬੰਗ। ਤਬ ਮਧੂ ਪਾਵਹੀ ਟੀਨੀ। ਤੇ ਉਪਵ
ਜਨ ਮਾਥੇ ਲੀਨੀ। ॥ ੨੮੪ ॥ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਧਾਰੇ।

ਜਾਨਵਲੈ ਪ੍ਰਭਾਸ ਸੀਘਰੇ। ਤਬ ਹੀ ਤਹ ਉਪਵਚਲਾ ਆਏ।
 ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਕਈ ਬੈਠੇ ਪਾਏ। ੬੦ ॥ ਧੁਨਿ ਮੇੜੇ ਜੀਧਾਰੇ ਤਹਾਂ।
 ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਦੇਵ ਬੈਠੇ ਜਹਾਂ। ਦੁਹਿ ਕਿਯੋ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਨਾਮ। ਵਰਸ ਨ ਪਾ
 ਯੋ ਮਾਤਿ ਮਭਿਰਾਮ। ੬੧ ॥ ਠਾਢੇ ਭਟੇ ਜੋ ਰਿਕ ਰਿਣੇਈ।
 ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਕਛੁ ਕਪੈ ਨ ਕੋਈ। ਤਬ ਤਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਭਾਖੇ ਗਾਂਗ।
 ॥ ਜੈਸੇ ਅੰਧ ਕਾਰ ਕੇ ਭਾਨ। ੬੨ ॥ ਮੇੜੇ ਕੋ ਵੀ ਨੇ ਸਦੇ ਸਾ। ਬਿ
 ਵਰ ਹਿਕ ਪਿਯੋ ਯਹ ਉਪਦੇਸਾ। ਮਾਗਾ ਵੀ ਨੀ ਉਪਵਚਨ
 ਕੋ। ਅਪ੍ਰੀਸ ਕ੍ਰਿਕਿਯੋ ਬਿਰਾਮ ਨ ਕੋ। ੬੩ ॥ ਤਬ ਉਪਵਹ
 ਰਿਚਰਣੁ ਨਿਪਰੇ। ਹਰਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਨਿਸਚਲ ਕਰਿਯਰੇ। ਧੁਨਿ

॥ ਉਪਦ੍ਰੁਜਨਪਹੁਚੈਤਹਾਂ ॥ ਨਰਨਾਰਾਜਹੁਪਰਗਟੇਜਹਾਂ ॥ ੨੮੭
 ੯੪ ॥ ਤਹਾਂਜਾਇਕੀਨੇਮਾਚਰਣ ॥ ਜੇਜੇਹਰਿਭਾਖੇਤੇਕਰ
 ਣ ॥ ਬਲਕਲਾਮੰਬਰਫਲਾਮਾਹਾਰਾਧੇਮਮਗਨਨਿਤਬ੍ਰਮ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੯੫ ॥ ਤਬਭ੍ਰਮਹੁਬਿਸੁਗਮਿਟਾਯੋ ॥ ਉਪਦ੍ਰੁ
 ਬ੍ਰਮਨਿਰੰਜਨਪਾਯੋ ॥ ਯਹਹਰਿਉਪਦ੍ਰੁਕੋਸੀਬਾਣਾ ॥ ਹਰਿਨੀ
 ਕੋਧੈਪਰਮਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੯੬ ॥ ਜਾਕੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਧਾਵੈ ॥ ਤ
 ਨਿਭਵਸਿੰਧਬ੍ਰਮਮੇਜਾਵੈ ॥ ਜਬਤੇਯਾਕੋਭਾਖੇਸੁਨੈ ॥ ਧੇਮ
 ਸਹਿਤਹਿਦੈਮੈਗੁਨੈ ॥ ੯੭ ॥ ਤਬਤੇਧਾਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸ
 ਮਾਹਿਬਿਨਾਮਿਦੈਦੁਖਦੈਦਾ ॥ ਯਹਸੁਯਮੇਵਾਮਾਧਿਹਰਿਕ
 ਸੁਖਕਾਸ

ਯੋ। ਨਾਮੇ ਕਹੂ ਸਿੰਦੇ ਹਨਰ ਯੋ। ੬੮। ਨਾਮੇ ਮੇਸੇ ਕ੍ਰਿਸ਼
 ਪ੍ਰਭਾਵਾ। ਮਿਟੈ ਨਗਤ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਭਾਵਾ। ਨਿਨ ਹਰਿ ਪਰ
 ਗਟ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਕਰੈ। ਰੁਕ੍ਰਿ ਨਿਧਾਇ ਸਕਲ ਦੁਖ ਹਰੈ। ੬
 ੯। ਏਕ ਨਲਧਿ ਤੇ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਉਪਾਯੋ। ਨਿਨਾ ਪੀਨ ਦੇ ਦੁਨਿ
 ਕੋ ਪ੍ਰਾਯੋ। ਨਗਰੋ ਗਾਮਾਦਿ ਕਦੁਖ ਹਰੈ। ਬਲ ਉਪਜਾਇ
 ਬਿਗਤ ਭੁਜਕਰੈ। ੧੦੦। ਮਰੁਦੁ ਜੇ ਜਹਾ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਏਕ।
 ਬੇਦ ਸਿੰਧ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ। ਸੋ ਮਾਧ੍ਯੋਨ ਨੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਯੋ। ਨ
 ਨਮ ਮਰਦੁ ਭੁਵਰੈ ਹਿਮਿਟਾਯੋ। ੧੦੧। ਮੇਸੇ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖ
 ਮਾਥਿ ਨਾਮੀ। ਸਿਮਿਰਤਾ ਨਿਨ ਹਿਮਿਟੈ ਭੁਵਾਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼

ਨਾਮਲੀਨੋਮਵਤਾਰਾ॥ਤਿਨਕੋਬੰਦਨਬਾਰੰਬਾਰ॥੧੦੨॥ ੨੫੨
ਦੇਹਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਨਿਸੁਖਦੇਵਸੋਧਰਮਤਤ੍ਵਉਪਦੇਸ਼
ਅਕ੍ਰਿਸ਼ਕਥਾਕੇਧੋਮਤੇਕੀਨੀਧਿਸ੍ਰੁਰੇਸਾ॥ ੪੦॥ ੫੦॥ ੧੦
੨॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤੋਮਹਾਧਰਾਣੇਏਕਾਦਸਾਸਿ
ਕੰਧੇਸ੍ਰੀਭਾਗਵਦਉਪਵਸੰਬਾਦੇਭਾਖਾਯੀਉਪਵਸੁਕ੍ਰਿਨਿ
ਰੂਪਵਿਨਾਮੋਕੋਨਤ੍ਰਿਸੋਧਜਾਯਿੰ॥ ੨੬॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭ
ਗਵਦਉਪਵਸੰਬਾਦੋ॥ ਸਮਾਪਤੋ॥ ਸਕਲਸਲੋਕ
ਚੌਪਈਨੁਕੀਸੀਧਾ॥ ੧੨॥ ੨੬॥ ੩੨੪੨॥ ਰਾਜੋ
ਬਾਚਾ॥ ਜੇਧੁਕੁਹਰਿਕੀਕੰਥਾਸੁਨਾਵੋ॥ ਕਰਣੁਪੁਟਨਿ

ਸਹਾਮੀਮਿਤਪਜਾਵੈ। ਹਰਿਉਪਦੇਸਉਧਵਹਿਦੀਨੋ। ਪ
ਛੈਆਪੁਕਹਾਤਹਾਕੀਨੋ। ੧। ਜਾਣਦੁਕੁਲਕੋਪ੍ਰਗਟਜੇਸਾ
ਪਾ। ਹਰਿਨੀਕਹਾਕਛੋਤਬਆਪਾ। ਈਸੁਰਕੋਬਾਧਾਨ
ਹਿਕੋਈ। ਅਮਰਦਿਨਸਾਪਨਮਿਥਜਾਹੋਈ। ੨। ਸਬਕੇ
ਤਨਮਨਸੋਹਨਦੇਹ। ਪਰਮਾਨੀਦਸੁਧਾਕੋਗੇਹ। ਜੇਨਾਰੀ
ਹਰਿਦਰਸਨਪਾਵੈ। ਤਿਨਸੋਨੈਨਨਖੇਚੇਜਾਵੈ। ੩। ਅਰੁ
ਜੇਹਰਿਕੇਰੂਪਹਿਗਾਵੈ। ਬਾਣੀਸਹਿਤਮਾਨਤੇਪਾਵੈ। ਅ
ਰੁਜੇਸੁਨੀਕਰਿਹਿਰਦੈਧਰੈ। ਤੇਪਲਕੋਨਹਿਛੁਡੈਪਾਰੈ। ੪
। ਭਾਰਤਮੇਅਰਜਨਰਬਮਾਹਿ। ਬੈਠੇਦਰਸਲਹੈਜਾਜਾ

243
ਹੀ। ਤਿਨ ਤਿਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਮਤਾ ਧਾਈ। ਸਬ ਸੀਸ ਤਿਤਤ
ਕਾਲ ਗਵਾਈ। ੫। ਮੇਸੋਤ ਨਹਿ ਤਜਾਗ ਜੋ ਕੈਸੇ। ਕੋਈ
ਹਰੈ ਨਾਗਮ ਵਿਜੈਸੇ। ਮੇਸੇ ਬਚ ਨ ਕਹੇ ਨ ਰਦੇਵ। ਉਤਰਦੀ
ਨੇਸੀ ਜੁ ਕਦੇਵ। ੬। ਸ੍ਰੀਸੁ ਕੇਵਚ। ਦੁਗਵਤੀ ਉਠੈ
ਉਤਪਾਤ। ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖਿ ਕਹੀ ਹਰਿ ਬਾਤ। ਉਗਸੇ ਨਾਮਾਦਿ
ਕਸਬ ਲੋਕ। ਸਭਾ ਸੁਧਰਮਾ ਦੁਖਿ ਨ ਜੋਕ। ੭। ਤਿਨ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸ਼
ਬਚ ਨ ਉਚਾਰੇ। ਹਰਿ ਕੋ ਮਤੋ ਨ ਲਖੇ ਬਿਚਾਰੇ। ਨਿਜਮਾ
ਯਸੋ ਮੋਹਿ ਤਕਰੈ। ਗਾਂ ਨ ਬਿਬੇ ਕਸਬ ਨਿਕੇ ਹਰੈ। ੮। ਸ੍ਰੀ
ਤੁਗਵਾਂ ਨ ਬਾਚ। ਹੇਜਾ ਦਵੁਸੁ ਨੇਮ ਬਾਤ। ਦੁਗ

ਵਤੀ ਬਹੁਤ ਉਤਪਾਤਾ। ਏਉਤਪਾਤ ਮਿਤਨ ਨੀਸਾਨਾ। ਤਾਤੇ
ਤਨੀਏ ਜਹਸਾਨਾ॥੮॥ ਜੁਵਤੀ ਬਾਲ ਬਿਧਸ ਬਨੇਤੇ॥
ਸੰਖੁਧਾਰਧ ਠਈਏਤੇਤੇ॥ ਮੈਰੈਸ ਕਲਪੁ ਭਾਸਹਿਜਈਏ॥
ਤਹਾਂਪ ਸ੍ਰਿਮਸੁਰਸੁਤੀ ਨਈਏ॥੧੦॥ ਕਰਿਸਨਾਨਤਨੀ
ਰਮਲਕਰੀਏ॥ ਸੁਪਹਿਰਦੈਤੀਰਬ ਬਤਪਰੀਏ॥ ਜੇਜੇ
ਬਹੁਤਪਿਤਰਾਮਰਦੇਵਾ॥ ਤਿਨਕੀਕਰੀਏਪੂਜਾਸੇਵਾ॥
੧੧॥ ਮਹਾਬਿਪ੍ਰਨਿਕੀਪੂਜਾਕੀਜੈ॥ ਕਰਿਸਨਮਾਨਦਾਨ
ਬਹੁਦੀਜੈ॥ ਗਾਇਭੂਮਿਸੇਰੈਬਸਤਾਦਿ॥ ਹੋਗਬੀਰਬ
ਮੈਨਗ੍ਰਹਾਦਿ॥੧੨॥ ਮਾਸੀਰਬਾਦਿਨਨਿਕੇਲੀਜੈ॥

ਤਾਤੇ ਬਿਖਸਕਲਈ ਛੀਜੈ ॥ ਦੇਵੁ ਬਿਪ੍ਰਗਾਇ ਕੀਧੁ ॥ ੨੮੪ ॥
ਨਾ ॥ ਧਾਪਹਰਦੁ ਬਿਧਿ ਮਧਿ ਮਦੁ ਜਾ ॥ ੧੩ ॥ ਮੇਸੀ ਸੁਨਿ
ਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਬ ਜਾਣੁ ਵਨਿ ਭੁਲੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਨਾ
ਵਨਿ ਬੈਠਿ ਸਿਧ ਓਤਰੈ ॥ ਚਾਢਿ ਕਰਿ ਰਬ ਨਿਧ ਜਾਣੈ ਕਰੈ ॥ ੧
੪ ॥ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੋ ਮਾਗਿ ਜਾਣੀ ॥ ਤੁਝੁ ਭੁਝੁ ਸਬ ਨਿਸ
ਬੈ ਬਿਧਿ ਕੀਨੀ ॥ ਕਰਿ ਜਾਨ ਪਰਮ ਬਹੁ ਠਾਨੈ ॥ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭਾਸ
ਆਪੁ ਬਹੁ ਮਾਨੈ ॥ ੧੫ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਕਸੂ ਭਾਪਾਨਾ ਜਾ
ਤੇ ਭੂਲਿ ਗਯੋ ਸਬ ਗਾਨਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਮਤ ਸਕਲਈ ਭੁਏ ॥ ਹਰਿ
ਮਾਯਾ ਬਿਬੇਕ ਹਰਿ ਲਏ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਨ ਮੇ ਕਲਹਿ ਭੁਝੇ ਓਤ ਪੰਨਾ ॥

ਸਬਮੇਪ੍ਰਕਰਰਿਧਰਛਿਨ ਤਬਤਿਨਕੀਠਾਂਸਭਾਸੀਣਾਰੀ
ਸਾਂਤਿਕਬੀਰਗਿਰਾਊਚਾਰੀ॥੧੧॥ਕ੍ਰਿਤਬਰਮਾਕੋਕਰਿ
ਅਧਮਾਨ ਸਾਂਤਿਕਛੋਰੈਬਾਂਦੀਬਾਨ॥ਬਾਣੀਜੋਖੜੀਤਨ
ਧਾਰੀ॥ਅਰੁਬਹੁਮੈਕਹੀਏਅਧਿਕਾਰੀ॥੧੨॥ਜੋਮੇਜੋਮੇ
ਸੀਕੋਕਰੈ॥ਜੇਹੁਤਬਾਲਨਕੇਸਿਰਹਰੈ॥ਯਹਪ੍ਰਦੁਮਨਬਚਨ
ਸਤਕਾਕਯੋ॥ਕ੍ਰਿਤਬਰਮਾਕੋਅਤਿਧਿਕਾਕਯੋ॥੧੩॥ਤਬ
ਕ੍ਰਿਤਬਰਮਾਕੀਨੋਕੂਧਾ॥ਬਾਣੀਬਾਣਪ੍ਰਕਾਸਜੋਜੁਧਾ॥ਅਰੇਕ
ਰੇਖੜੀਕੋਮੇਸੀ॥ਬਨਾਧਰੂਰਤੂਕੀਨੀਜੈਸੀ॥੨੦॥ਗੁਰਿਸ
ਵਾਨੀਯੁਭਯੋ॥ਜਾਕੋਬਾਹੁਜੁਗਲਕਟਿਗਯੋ॥ਤਕੋਬਧੁ

ਤੇ ਕੀ ਨੇ ਮੇਸੇ। ਬਨਾਧਕਸਾਈ ਕਰੈ ਨ ਜੈਸੇ॥ ੨੧॥ ਤਬਸਾ ੨੮੫
ਤਿਕਉ ਠਿਬੇਲੇਬਾਨੀ॥ ਸੁਨੇਸੁਨੇਹੋਸਾਰਗਧਾਨੀ॥ ਇਨਕੇ
ਜਸੁਮਰਾਮਾਧੁਹਿਗਯੋ॥ ਤਾਤੇਇਸੇਮਤੇਪ੍ਰੈਮਾਯੋ॥ ੨੨॥
ਏਕਹਿਬਚਨਖੜਗਤਿਨਕਾਢੀ॥ ਕ੍ਰਿਤਬਰਮਾਕੇਮਸੁਕ
ਬਾਢੀ॥ ਜਨਦਿਧਿਸਬਮਿਲਿਬਹੁਤਨਿਵਾਕੀ॥ ਤੇਹੂੰਸਾ
ਤਿਕਕ੍ਰੋਧਨਟਾਕੀ॥ ੨੩॥ ਤਾਤੇਸਕਲਭਏਤਬਕ੍ਰੁਪਾਸਾ
ਤਿਕਹੀਸੈਠਾਨੇਜੁਪਾ॥ ਤਬਤੇਸਕਲਭਏਦ੍ਰੋਹਗਾਜੁਪਰ
ਚੀਸਾਜਰਤਟਘੋਗ॥ ੨੪॥ ਕੇਈਧਨੁਖਬਾਨਸੇਲਗੈ॥ ਕੇ
ਈਖੜਗਗਹੈਸੀਹਰੈ॥ ਕੇਈਫਰਸਾਗਟਾਕੁਠਾਗ॥ ਕੇਈਲੇ

ਸੇਹਥੀਪਹਾਰਾ॥੨੫॥ ਕੇਈਗੁਰਜਰੋਫਣੁਕੇਈ॥ਕਿ
 ਛਾਟਿਕਨਿਲਰੈਂਤੈਤੇਈ॥ਹਰਖਿਤਸਬੈਕਰੈਸੰਗਾਮਾਥੈਠੇ
 ਦੇਖੈਕਿਸੁਰਰਾਮਾ॥੨੬॥ ਹੋਸਜੋਹੋਸਹਾਥੀਸੋਹਾਥੀ॥ਰਬ
 ਸੋਰਬਸਾਥੀਸਾਥੀ॥ਧਰਸੇਖਰਊਦੇਊਦਨਿਸੋ॥ਮਹਿਖਰੁ
 ਮਹਿਖਬੈਲਬੈਲਨਿਸੋ॥੨੭॥ ਧਰਰਸੇਖਰਗਮਿਲਿਲੇਰੈ॥
 ਨਰਜੋਨਰਮਿਲਿਨੁਧਹਿਕਰੈ॥ਮਹਾਮਤਕਛੁਲਖੈਨਮੇ
 ਸੋ॥ਨੁਧਕਰੈਬਨਮੇਗਨਜੈਸੋ॥੨੮॥ ਸਾਥਪ੍ਰਣਮਨਠ
 ਨਜੇਨੁਧਾ॥ਤੁਮਾਮਕੂਰਭੋਜਮਤਿਕੂਧਾ॥ਤੁਹਸਿਗਾਮਨੀਤ
 ਰਸੁਭਵਾ॥ਕਰੈਨੁਧਬੀਗਨਿਕੋਭਵਾ॥੨੯॥ ਗਣਸੇਨਾਮਕ੍ਰਿ

੩੩ ॥ ਕਾਕਾਉਤੀਜੈਨਾਤੀਨਾਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਮਿਲਿਜੁਧਰਿ
 ਠਾਨਾ ॥ ਸੁਹਿੰਦਸੁਹਿੰਦਗਾਂਤਿਨਸੋਗਾਂਤੀ ॥ ਸਬਮਿਲਿਭ
 ਏਪਰਸਪਰਘਾਤੀ ॥ ੩੪ ॥ ਤਬਸਰਖੀਦੁਭਏਸਬਹਿਨ
 ਕੇ ॥ ਦੂਏਤਬਧਨਖਤਿਨਤਿਨਕੇ ॥ ਮਾਯੁਧਜਕਲਖੀਦੁਜ
 ਬਭਏ ॥ ਤਬਤਿਨਕਰਿਨਿਯੇਰਕਾਲਏ ॥ ੩੫ ॥ ਭਏਮੁਸ
 ਲਦੂਰਣਤੇਜੇਤੇ ॥ ਬਜਸਮਾਨਸਿਧਤਦਤੇਤੇ ॥ ਤੇਤੇਸਕਲ
 ਕਰਨਿਕਰਿਲੀਨੇ ॥ ਹਰਿਸੋਜੁਧਹਿਕ੍ਰੋਧਹਿਕੀਨੇ ॥ ੩੬ ॥ ਰਾ
 ਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਬਧੁਤਾਨਿਵਾਰੈ ॥ ਪਾਰਿਤੇਮੁਰਖਕਛੁਨਬਿਚਾਰੈ
 ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੋਰਿਪੁਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਜੁਧਬੁਧਿਅੰਤਰਿਗ

ਤਿਮਾਨੈ॥ ੩॥ ਤਬਾਮਾਪਹੂਕਿਯੋਤਿਨਕੋਧ॥ ਕਕੋਚਹੈਸ ੨੮?
ਬਹਿਨਕੋਲੇਧ॥ ਤਬਏਹਕਾਕਗਨਿਤਿਨਲਿਏ॥ ਬੇਰੇਮਾਹਿ
ਪ੍ਰਲਾਸਸਕਿਏ॥ ੩੮॥ ਧਾਵਕਕੂਪਪ੍ਰਗਟਤਹਾਕੁਜੇ॥ ਬਾਂ
ਸਬਿਪ੍ਰਕੁਲਜਰਿਮਰਿਗਜੇ॥ ਬਿਧਸ੍ਰਾਪਅਛਾਦਿਤਕਰੈ
ਗਰਿਮਾਜਾਬਿਚਾਰਸਬਹਰੇ॥ ੩੯॥ ਤਬਕੁਲਸਕਲਨ
ਸੁਹਰਿਦੇਖਜੇ॥ ਭੂਕਭਾਰਉਤਾਕੋਲੇਖਜੇ॥ ਨਾਕਾਗਣਿ
ਲੀਨੋਅਵਤਾਰਾ॥ ਸੋਧਰਿਗਕਿਯੋਧਗਣਿਕੇਭਾਰ॥ ੪੦॥ ਤ
ਬਸਮੁੰਦ੍ਰਤਟੇਮੇਬਲਭਦ੍ਰਾ॥ ਕੀਨੋਬ੍ਰਮਧਾਨਅਤਿਭਦ੍ਰਾ॥
ਆਪਹਿਬ੍ਰਮਮਾਹਿਲੈਰਾਖਜੇ॥ ਮਾਨਵਦੇਹਦੂਰਿਕਰਿਨਖ

ਯੋ ੪੧ ॥ ਰਾਮਧਨਾ ਢਲਯੋ ਹਰਿ ਨਬਧੀ ॥ ਲ
ਪੁਧਿਪਿਲਤਲਬੈ ਠੇਤਬਧੀ ॥ ਨਿਰਮਲਰੂਪਚਤੁਰਭੁ
ਜਯਾਕੋ ॥ ਦਸਹੂੰਦਿਸਿਕੋਤਿ ਮਗਨਿਦਾਕੋ ॥ ੪੨ ॥
ਨਜੁਬਿਨੁਪੁਮਥਾਵਕਧਰਕਾਸਾ ॥ ਮੇਸੋਧਰਗਦਕੁਜੇ
ਉਜਾਸਾ ॥ ਧੀਤਬਜਨਦੁਤਨਿਧਨਜਨਾਮ ॥ ਤੁਪਤੁਸ੍ਵਰ
ਵਿਸੇਭਾਮਾਭਿਗੰਮਾ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁੰਦਰਾਸਸਹਿਤਮੁਖਧਰ
ਮਾ ॥ ਕਵਲਨੈਨਸੇਭਾਕੇਸਟਮਾ ॥ ਕਰਵਿਓਤੁਲਮਕਰ
ਕਾਰਾ ॥ ਸੀਸਮੁਕਟਸੇਭਾਮਾਧਿਕਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਰੁਚਿਰਨੀ
ਲਸਿਰਕੇਸਬਿਜਾਲਾ ॥ ਵਖਸਕ੍ਰਿਗਲਤਾਉਰਬਨਮਾ

ਜਨੇਓ

੨੮੮

ਲਾਗ ਕੇ ਠੰਢੁ ਤਕਟਿ ਸੁਤੁ ਬਿਗਨੈ ॥ ਛੁਟੁ ਘੰਟ ਕਾ ਨੁਪਰ
ਰਨੈ ॥ ੪੫ ॥ ਬਹੁ ਮਾਭੂਖਣੁ ਭੂਖਣੁ ਮੀਠਾ ॥ ਦੇਖਤ ਮਹੈ ਮ
ਮਿਤ ਮਨੀਗਾ ॥ ਮਾਯੁਧੰ ਮੁਰਤ ਵੰਤ ਸਮਾਸੁ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਿ
ਨਹਿ ਹੋਇ ਭੈ ਅਸੁ ॥ ੪੬ ॥ ਉਤਮ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਾਰ
ਕੂ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਉਰਧਾ ਵੈ ਨਿਤ ਕੁਕਿ ॥ ਟਪਣੁ ਜੰਘਾਨੀ ਚੇਕਰ
ਯੋ ॥ ਥਾਮ ਚਰਣ ਤਾ ਉਪਰਧ ਕਯੋ ॥ ੪੭ ॥ ਜੋ ਨਿਸਚਲ ਪੈਥੈ
ਠੇਕ੍ਹਿ ਜਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਜਿਨ ਹਿੰਮਿ ਵੈਥੈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਤਿਲ ਘੁ
ਮੁਸਲ ਖੰਡੁ ਜੋਯੋ ॥ ਜਲ ਮੇਠਾ ਕਯੋ ਮਛੀ ਗਯੋ ॥ ੪੮ ॥
ਸੇਵਹ ਮਛੀ ਲਮੇ ਮਾਯੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਉਦੈ ਲਹ ਜੋਯੋ ॥

ਗਾਬਨਾਧਫਲਕਸੇਕੀਨੋ। ਲੋਕਰਿਸਰਿਕੇਮਾਗੈਦੀਨੋ।
੪੬॥ ਸੇਵਹਬਨਾਧਹੁਤੇਬਨਮਾਂਗੀ। ਗਰਿਕੇਧਦਤਿਨ
ਨਾਨੋਨਾਹੀ। ਗਰਿਕੇਚਰਦੁਦਿਨਜਬਧਕੋ॥ ਮਿਗਮੁ
ਖਿਨਾਂਨਿਧਾਤਤਿਨਿਕਕੋ॥ ੪੭॥ ਸੇਈਬਾਹੁਲਗਾਯੋਚ
ਰਹੁ॥ ਬਿਪ੍ਰਬਚਨਨਹਿਮਿਬਨਾਕਰਹੁ। ਸੇਵਹਬਧਿ
ਕਨਿਕਦਿਚਲਿਮਾਯੋ॥ ਰੂਪਚਤੁਰਕੁਨਦਰਸਨਧ
ਯੋ॥ ੪੮॥ ਚਰਦੁਲਗਯੋਜਬਦੇਧਨੋਬਾਨਾਨਕਾਰੁ
ਯੋਤਬਮਿਤਕਸਮਾਨਾ॥ ਚਰਦੁਨਿਧਰਿਬੋਲੇਕੁਜੁਕੁਤਿ॥
ਕਿਪਤਮੰਗਲਗਯੋਜਜੁਸੀਤਾ॥ ੪੯॥ ਹੇਪ੍ਰਕੁਮੇਕੀ

ਨੋਮਪਗਧਾ। ਤੁਮਹਿ ਨਜਾਨੇ ਪੁਰਖ ਬਾਧਾ। ਯਹ ਮੇ ੨੮੬
ਕੀ ਨੋ ਸਕਲ ਮਨਾਨੇ। ਬਾਣੁ ਚਲਾਯੋ ਮਿਗ ਕੇ ਜਾਨੇ। ੫੩
ਯਹ ਮਪਗਧਾ। ਤੁਮਹੀ ਦਾਰੋ। ਜੇ ਤੁਮ ਨਾਮ ਲਏ ਤੈ ਤਾ
ਰੋ। ਤੁਵ ਸਿਮਰਣੁ ਸਬ ਧਾਧਾ ਬਿਨਾ ਸੈ। ਮਿਟੈ ਮਗਾਂ ਨਗਾਂ ਨ
ਪ੍ਰਕਾਸੈ। ੫੪। ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਜਿਨ ਕਰੈ ਮਾਰਾਧਾ। ਤਿਨ ਕੇ
ਮੇ ਕੀ ਨੋ ਮਪਗਧਾ। ਤਾ ਤੇ ਪੁਰੁਜੀ ਬਿਲਿ ਬਨ ਕਰੋ। ਸੇ ਪਾਧੀ
ਕੇ ਪ੍ਰਾਣੁ ਨਿਹਰੋ। ੫੫। ਜਾ ਤੇ ਬਹੁ ਕਰੈ ਕਰੋ ਨੇ ਮੇ ਸੋ। ਯਹ
ਮਪਗਧਾ ਕਰੈ ਮੇ ਜੈ ਸੋ। ਜਿਨ ਕੀ ਮਾਯਾ ਕੇ ਬਿਸਤਾਰਾ।
ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਕੁਮਾਰਾ। ੫੬। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਵਿਸਾ

ਪੈਜੇ ਤੇ। ਕਯੁ ਹੀ ਜਾਨਿ ਸਕੈ ਨਹਿ ਤੇ ਤੇ। ਮੋਹਿ ਤਜ ਕਲਤੁ ਮਾ ॥
ਰੀ ਮਾਯਾ। ਤਾ ਤੇ ਕਿ ਨਹਿ ਪਾਰ ਨ ਪਾਯਾ ॥ ੫੧ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਪ
ਜੋ ਨਿਹਮ ਜੇ ਤੇ। ਕੋ ਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਤੇ ਤੇ। ਤਾ ਤੇ ਮਬਦੂਜਿ
ਨਾ ਬਿਚਾਰੇ। ਬੇਗੇ ਮੋ ਪਾਪੀ ਕੋ ਮਾਰੇ ॥ ੫੨ ॥ ਮੇਸੀ ਜਗਾ ਬ
ਧਿ ਕਰੀ ਬਾਣੀ। ਸੁਨੀ ਨਿਹ ਕਪਟਹ ਰਿਸਾਰਿ ਗਪਾਣੀ। ਤ
ਬ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਪ ਬਚ ਨ ਉਚਾਰੇ। ਤਾ ਕੇ ਸਕਲ ਜੋ ਕ ਕੁਜੇ ਟਾਰੇ ॥
੫੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਉਠ ਉਠ ਜਗਾ ਭੁਜ
ਹਿ ਮਾਤਿ ਮਾਨੇ। ਮਾਧੋ ਕ ਕੋ ਪਾਪ ਮਾਤਿ ਜਾਨੈ। ਯਹ ਸਮ
ਸੁਲੀਲਾ ਹੋ ਮੇਰੀ। ਯਾ ਮੇ ਕਹਾ ਸਕਿ ਪੈ ਤੇਰੀ ॥ ੫੪ ॥ ਮੇਰੀ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਹਿ ਤੂੰ ਸ੍ਰਗਾ ਜਗਾਂ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਨਹਿ ਉਪਸਰਗਾ ॥ ੨੯੦ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਬ ਹੀ ॥ ਛਕੋ ਬਿਬਾਨ ਸ੍ਰਗ ਤੇ ਤ
 ਬਹੀ ॥ ੬੧ ॥ ਤੀਨਿ ਪਰਕ੍ਰਮਾ ਅਰੁ ਪਰਨਾਮਾ ॥ ਕਾਰਿ ਕੈ ਬ
 ਧਿਕਰ ਜੋ ਸੁਰਧਾਮਾ ॥ ਚਢਿ ਬਿਬਾਨ ਸੁਰਲੋਕ ਹਿਰਯੋ ॥
 ਜਯ ਜਯ ਸਬਦ ਜਗਾਂ ਤਹਾਂ ਭੁਯੋ ॥ ੬੨ ॥ ਤਬ ਰਥ ਲਿਏ
 ਸਾਰਥੀ ਦੇਖੋ ॥ ਪਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਕਰੂੰ ਨਯੋਖੋ ॥ ਤੁਲਸੀ ਗੀਧ
 ਪਵਨ ਜਬ ਪਾਯੋ ॥ ਤਾ ਕੋ ਖੋਜਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੋਆਯੋ ॥ ੬੩ ॥ ਪੀ
 ਪਲ ਮੁਲ ਕਿਏ ਹੈ ਆਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਮਨੋ ਸਮਿ ਸੁਰਗੁਤਾਸਨਾ ॥
 ਅਮਾਯਾ ਮਾਰੇ ਮੁਰਤਿ ਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਪਾਤਿ ਦੇਖੇ ਭੁਗਵੰਤਾ ॥

੬੪ ॥ ਤਬ ਦਾ ਕੁਧੀ ਰਜਨ ਹਿਕ ਕਯੋ ॥ ਰਬ ਤ ਨਿ ਬਿਹਬ
 ਲਰ ਰਹੁ ਨਿਧ ਕਯੋ ॥ ਉਮਗਯੋ ਰਿਦਯੋ ਨੈ ਨਜਲ ਛਾਯੋ ॥ ਘੋਮ
 ਮਗਨ ਮੁਖ ਬੈਨ ਨ ਆਯੋ ॥ ੬੫ ॥ ਤਬ ਕਰਿਧੀ ਰਜੁ ਆਸੁ
 ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਹਿਤ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ ਤੁਵਚ
 ਰਨ ਦੇਖੇ ॥ ਤੇਯ ਲਕਲਪ ਕਲਪ ਕਰਿ ਲੇਖੇ ॥ ੬੬ ॥ ਤ
 ਬ ਤੇ ਨ ਸਾਹਿ ਸੁ ਮੇ ਕਯੋ ॥ ਸਬਦੁ ਖਏ ਕਬਾਰ ਮਨੁ ਕਯੋ ॥ ਭੁ
 ਲੀ ਦਿਸਾਨ ਕਹੁ ਸੁਖ ਯਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਉਛੁਪਾਤਿ ਨਿਸਿ ਮਾਰਿ
 ਛੁਪਾਯੋ ॥ ੬੭ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਮੇ ਜਨੁ ਤਨ ਬਿਨ ਪਾਣਾ ॥ ਜੈਸੇ
 ਨਜਨ ਮੀਧ ਬਿਨ ਭਾਨਾ ॥ ਮੇਸੇ ਬਚਨ ਕਹਤ ਹੀ ਸੁਤਾ ॥ ਦੇ

ਖੋਏਕਚਰਿਤਾਮਦਰੂਤਾ॥੬੮॥ਗਗਨਹੁਤੇਉਤਮ ੨੬੯
ਰਬਾਮਾਯੋ॥ਹਜਨਿਸਾਰਿਤਾਮਰੁਗਰੂਸੁਹਾਯੋ॥ਮੁ
ਰਤਿਮਯਹਰਿਯਾਯੁਧਜੇਤੋ॥ਰਬਮੇਜਾਇਚਢੇਸ
ਬਤੇਤੇ॥੬੯॥ਯਹਿਚਰਿਤਾਮਰੁਕਨਬਦੇਖਯੋ॥ਬਿ
ਸਮਭੁਜੋਅਚੰਭਾਲੇਖਯੋ॥ਤਬਹਰਿਸੁਤਹਿਬੈਨਸੁਨਾ
ਏ॥ਕਰਿਸਨਮਾਨਦੁਖਬਿਸਰਾਏ॥੭੦॥ਸ੍ਰੀਭਿਗ
ਵਾਂਤੁਬਾਚਾ॥॥ਸੁਤਦੁਰਕਾਕੇਤੁਮਜਾਵੋ॥ਸਮਾਚ
ਰਸਬਜਾਇਸੁਨਾਵੋ॥ਸਬਕੇਮਰਣਗਮਨਿਰਜਾ
ਨਾ॥ਅਰੁਮੇਯੀਅਬਕਰਤਯਜਾਨਾ॥੭੧॥ਦੁਰਾਵਤੀ

ਗੈਰ ਮਤ ਕੋਈ। ਤਨ ਕੋ ਧਰੇ ਜਗ ਲੋ ਜੇਈ। ਜਗ ਨਰ
ਲੋ ਕਤ ਜੇ ਮੇਜ ਬਹੀ। ਸਿੰਧ ਦੁਰ ਕਾ ਬੈਰੈ ਤ ਬਹੀ॥ ੧
੨॥ ਹਮ ਥੇ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਦਿਕ ਜੇਈ। ਲੋ ਮ ਪ੍ਰੇ ਲੋ ਗਸਿ
ਤੇ ਤੇਈ। ਦਿਲੀ ਜੈਯੋ ਮਰ ਜੂਨ ਸੀਗ। ਰਹੇ ਦੁਰ
ਕਾ ਪ੍ਰੈ ਪੈਠੈ ਗਾ॥ ੩॥ ਤਿਨ ਕੋ ਯਹ ਸੀ ਦੇ ਸਮੁਨਾ ਵੇ
ਅਰੁ ਤੁਮ ਮਧ ਰਮਹਿ ਮਨ ਲਾਵੋ। ਮਮ ਮਾਯਾ ਰਚਨ
ਯਹ ਜਾਨੋ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਸਬ ਮਿਥ ਜਾਮਾਨੋ॥ ੪॥ ਛਿ
ਟ ਭੰਗੁ ਰਸ ਬਨਾ ਰੂਪ। ਸਿਸ ਚਲ ਜਾਨੋ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਪ
ਯਹ ਤਹ ਬਨਾ ਪਕ ਮੋਕ ਜਾਨੋ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਮਮ ਮਾਯਾ

ਮਾਨੋ॥੧੫॥ ਮੇਰੇ ਚਰਣਿ ਨਿਰੰਤਰ ਭਜੋ॥ ਦੂਜੀ ਸਕ ੨੬੨
 ਲਬਾਸ ਨਾ ਤਜੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੈਰੇ ਮਾਵੇ ਮੋ ਮਾਹੀ॥ ਜਾ ਤੇ ਫਿਰਿ
 ਦੁਖ ਪਾਵੇ ਨਾਹੀ॥੧੬॥ ਯਹ ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੋ ਗਾਂਗ॥
 ਛੇਡੁ ਜੋ ਸੋਕ ਮੋਹ ਭਯਾਮਾਨ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਬਾਰੇ
 ਬਾਰ॥ ਪਰਦ ਖਿਣੁ ਦੈ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ॥੧੭॥ ਹਰਿ
 ਬਿਯੋਗ ਤੇ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਗਾਂਗ ਬਿਚਾਰ ਚਿਤ ਨ
 ਹਰਾਯੋ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਕੁਦਲ ਉਰਧਾਰੇ॥ ਤਬ ਦਾਰੁ ਕ
 ਦਾਰ ਕਾ ਪਧਾਰੇ॥੧੮॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਯਹ ਨਿਧਿ ਮੇਤੁ ਮਸੇ
 ਕਯੋ ਜਨ ਦੁਕਲ ਕੋ ਸਿਧਾਰਾ॥ ਅਬ ਭਯੋ ਹਰਿ ਗਦ ਕੋ

ਅਰੁਹਰਿਜਨਉਧਾਰ॥ ੪੧॥੫੮॥੧੮॥ ॥ੲ॥
ਤਿਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤੇਮਹਾਪੁਰਾਣੇਏਕਾਦਸਸਿਕੀਧੇਸ੍ਰੀਸੁਕ
ਪਰਿਖਿਤਸੰਬਾਦੇਭੁਖਾਯੰਬਲਦੇਵਾਨਿਰਜਾਣਨਾਮ
ਤਿਸੇਧਜਾਜਿ ੩੦॥ ਸ੍ਰੀਸੁਕਉਬਾਚ॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਾ
ਸਨਕਾਦਿਨੁਲਿਏ॥ ਭ੍ਰਿਗਦਿਕਨਿਤਥਾਸੰਗਾਕਿਏ॥
ਸਹਿਤਭਵਾਂਨੀਸੰਕਰਦੇਵਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਸੁਰਾਮਰੁ
ਉਪਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਬਿੰਦ੍ਰਾਧਰਾਕ੍ਰਿਨਰਗੀਧਰਬਾ॥ ਪਿਤ
ਰਮਹੋਰਗਚਾਰਣੁਸਰਬਾ॥ ਗਰੁੜਲੋਕਪੰਛੀਅਰੁ
ਸਿਧਾ॥ ਹਰਿਕੇਦਰਸਨਕਾਮਨਾਬਿਧਾ॥ ੨॥ ਸਬਮਿਲਿ

ਹਰਿਦਰਸਨਕੋਆਏ॥ ਸਬਹਿਨਹਰਿਕੋਦਰਸਨਪਾਏ॥ ੨੯੩
 ਹਰਿਕੋਜਨਮਕਰਮਗੁਣਗਾਵੇ॥ ਸਬਮਿਲਨਜਨਜ
 ਸਬਦੁਸੁਨਾਵੇ॥ ੩॥ ਸਕਲਬਿਮਾਨਨਛਾਯੋਗਗਨਾਬ
 ਰਖੇਪੁਖਿਪ੍ਰੇਮਕਰਿਮਗਨਾ॥ ਬਾਰਿਬਾਰਕਰੈਪਰਨਾਮਾ॥
 ਮੁਖਤੇਭੁਖੇਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥ ੪॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਕ੍ਰਿਸ਼੍ਣਾਬਿਭੂ
 ਤਾ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼੍ਣਹਿਤੇਤਿਨਕੀਉਦਭੂਤਾ॥ ਤਿਸਮਸਤਦੇਖੇਭਗ
 ਦਾਨਾ॥ ਨੈਨਮੁਦਤਬਠਾਨੇਧੰਨਾ॥ ੫॥ ਬ੍ਰਹਮਰੁਆਪੁ
 ਏਕਕਰਿਧਯਾਯੋ॥ ਦ੍ਰੈਤਭਾਵਸਬਦੂਰਿਬਹਾਯੋ॥ ਨਿਜ
 ਤਨਲੋਕਨਿਕੋਆਭਿਰਾਮਾ॥ ਧੰਨਧਾਰਣਮੰਗਲਧਾਮਾ॥

੬॥ ਤਾਕੋ ਅਗਨਿ ਧਾਰਣਾ ਧਰੀ॥ ਅਗਨਿ ਉਧਾਇ
 ਰੁਸਮ ਸੋਕਰੀ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਨੀ ਬੈਠੈ ਠਾਠਿ ਧਾਰੇ॥ ਜਾ
 ਬਿਧਿ ਸਬ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਤਬ ਦ੍ਰਿਦ ਬ੍ਰਿਥਾਨੇ
 ਸੁਰਲੋਕ॥ ਉਪਜੈ ਪ੍ਰਥਮਿ ਦੈਰੁ ਦਸੋਕ॥ ਸਤ੍ਯੁਰ
 ਕੀਰਤਿ ਧੀਰਜ ਧਰਮ॥ ਸੋਰੁ॥ ਮਰੁ ਜੇ ਉਤਮ ਕਰਮ॥
 ੨॥ ਤੇ ਸਬ ਗਏ ਸੰਗ ਜਗਦੀਸ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਹਰਿ ਸਬੰਧਿ
 ਨ ਕੇਈਸ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਗੰ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨੀ ਕੀ॥ ਪੂਜਾ ਧ੍ਰਮ
 ਧਾਰਣਾ ਨੀ ਕੀ॥ ੩॥ ਤਹਾ ਸਮ ਸਤਰਹੈ ਤੇਈ ਤੇ॥ ਸਤ
 ਜਾਨਿ ਕਾ ਬਿਧਿ ਸਬ ਜੇਈ ਜੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਦਿ ਸਕ

ਲਸੁਰਜੇ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਹਿਜਾ ਨੈ ਤੇ ਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ਹ
 ਰਿ ਬੈਠੁ ਠਪ ਜਾਇ ਕਰਕੇ ॥ ਸੋ ਕਿ ਨਹੂ ਕੋ ਜਾਨਿ ਨ ਪਰ
 ਯੋ ॥ ਕਹੂੰ ਨਹੀ ਤਿ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਦੇਖੇ ॥ ਬਡੇ ਮਚੈ ਭਾਸ ਬ
 ਹਿ ਨ ਲੇਖੇ ॥ ੧੧ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੇਘ ਹੋਹਿ ਮਕਾਸਾ ॥ ਮਰ
 ਦਾ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪਨ ਪਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰੈ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਟਹੁ ਪਤ ਪੈ
 ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਬੋਲ ਨ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤੁਜੁ ਹਰਿ ਕਿਯੋ
 ਪਾਇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਹੂੰ ਤਿ ਨ ਹਿ ਨ ਦੇਖੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ਭੂਮੇ
 ਪ੍ਰਗਟਹੁ ਤੇ ਤਬ ਦੇਖੇ ॥ ਗੁਪੁ ਭਏ ਕਿ ਨਹੂ ਨਹਿ ਪੇਖੇ
 ॥ ੧੩ ॥ ਹੇ ਨ੍ਰਿਪ ਏਹਾ ਮਚੈ ਭਾਨ ਹੀ ॥ ਸਕਿ ਮਨਿ ਤਸਦਾ

ਹਰਿਮਾਹੀ। ਜਨਦਭੁਲਮੇਹਰਿਕੇਮਦੁਤਾਗ। ਮਰੁਕ
ਰਿਬੋਨਾਨਾਬਜੇਗਾਗ। ੧੪। ਜੋਸਮਸਤਮਾਜਾਕਰਿਨਾ
ਨੈ। ਹਰਿਕੀਸਭਿਉਤਲਬਮਾਨੈ। ਹਰਿਨੀਸਦਾਏਕਰ
ਸਰਹੈ। ਕਰਮਨਕਰੈਨਮਨਹਿਗਹੈ। ੧੫। ਮੇਰੈਕਰ
ਮਕਰਤਸਬਜਾਨੈ। ਜਨਮਲਿਯੋਹਰਿਨੀਕੇਮਾਨੈ।
ਏਸਬਦੇਹਰਿਕੇਬਜੇਗਾਗ। ਹਰਿਨੀਇਨਸਬਹਿਨ
ਕੇਧਾਗ। ੧੬। ਜੈਸੇਨਟਬਾਨੀਬਿਸੁਰੈ। ਬਹੁਕਿਯੋ
ਆਪੁਹਿਸਕਲਨਿਦਾਰੈ। ਬਾਨੀਗਰਸਬਹੀਤੇਨਾ
ਗ। ਯੋਹਰਿਕੇਕਰਮਮਰਮਦੁਤਾਗ। ੧੭। ਜਿਨਹ

ਰਿਰਚਯੋਤਿਗੁਣਸੰਸਾਰਾਨਾਨਾਭਾਂਤਿਪ੍ਰਗਟਾਮਾ २੯੫
ਕਾਰਾਆਪੁਪ੍ਰਵੇਸਕਿਯੋਤਿਨਤਿਨਮੋ॥ਸਬਬਰਤਾ
ਇਬਿਨਸੈਛਿਨਮੋ॥੧੮॥ਅੰਤਾਮਾਪਕੇਆਪੁ
ਹਿਰਹੈ॥ਤੁਯੋਹੀਇਨਅਵਤਾਰਨਿਗਹੈ॥ਗੁਰਕੇ
ਮਿਤਪੁਤ੍ਰਜਿਨਾਮਾਨ੍ਯੋ॥ਕਾਲਮਿਤ੍ਰਕੇਗਰਬ
ਹਿਗੁਨ੍ਯੋ॥੧੯॥ਬ੍ਰਹਮਸ੍ਵਰੂਪੇਤੁਮਹਿਬਚਾਯੋ॥ਬ
ਧਿਕਹਿਸ੍ਵਰਗਸਦੇਹਧਠਾਯੋ॥ਤੈਜੋਮਪਨੀਰਖਾ
ਕਰਤੇ॥ਤੈਤਨਕੇਕਾਰੇਪਰਿਹਰਤੇ॥੨੦॥ਸਬਜਗ

ਕੀਉਤਪਤਿਪਤਿਪਾਲਾਨਾਸਕਰੈਜਿਨਕੋਬਲਕਾ
ਲਾਮੇਸੇਸਕਲਸਕਿਮਜਦੇਵਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਮਾਦਿ
ਕਰੈਜਾਸੇਵਾ॥੨੧॥ ਹਰਿਬੋਕੋਧਰਣੀਕੋਭਾਰਾ
ਧਰਜੈਹੁਤੇਮਾਨੁਖਮਾਕਾਰਾ। ਤਾਸੋਂਕੁਕੋਭਾਰਉ
ਤਾਕੋ॥ ਪੀਛੈਉਪੈਦੂਰਿਕਰਿਭਾਕੋ॥੨੨॥ ਜਜੁ
ਕਾਟੇਭਾਰੈਪਗਮਾਂਹੀ। ਸੇਕਾਟੇਬਿਨਨਿਕਸੇਨਾਹੀ।
ਕਾਟੇਕਾਟੇਕਾਢੈਜਬਹੀ। ਉਹਉਭਾਰਿਦਿਜੇ
ਪੁਨਿਤਬਹੀ॥੨੩॥ ਤੁਹਹਰਿਮ੍ਰਿਤਕਦੇਹਕਮੁ

ਗਾਖੇ॥ ਨਿਜਾਨ ਦੈ ਸੋ ਕਯੋ ਨਾਖੇ॥ ਅਰੁ ਏਕੈ ਮਤਿ ਹੀ ਮ ੨੬
ਪਦ

ਗਾਂਨ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਯੋ ਗਾਂਨ॥ ੨੪॥ ਜੇਗਸਾ
ਧਿਕਾਰਿ ਗਾਖੇ ਦੇਹ॥ ਪੁਰਖਾਰਥ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਏਹ॥ ਸਕਲ
ਬਿਕਾਰ ਨਿਕੋ ਅਗਾਰ॥ ਤਾ ਕੋ ਗਾਖਿ ਤਜੈ ਸੁਖਸਾਰ॥ ੨
੫॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਮੋਹਿ ਮਿਟਾਯੋ॥ ਦੇਹ ਤਜੈ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾ
ਯੋ॥ ਮੇਸੇ ਤਨ ਕੋ ਕਿਯੋ ਅਨਾਦਰ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੋਈ ਕਰੈ
ਨਾਮਾਦਰ॥ ੨੬॥ ਤਾ ਤੇ ਹਰਿ ਬੈਰੰਠ ਪਧਾਰੇ॥ ਬਾਜੀ
ਜੁੰਦੇ ਗਾਇ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਾਇੰਦ੍ਰਾ ਦਿਕ ਜੇ ਤੇ॥

ਦੇਖਪਜਾਣਹਰਿਕੋਤੇਤੇ॥੨੧॥ ਬਿਸਮਾਤਿਭਏਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗੁਣ
ਗਾਵੈ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਲੋਕਨਿਜਾਵੈ॥ ਜੇਯਹਚਰਿਤਪਛੇ
ਉਠਿਪ੍ਰਾਤਿ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਵਕੀਨਿਗਮਲਜਾਤਾ॥੨੨॥ ਸੋ
ਦ੍ਰਿਫੁਭਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੀਪਾਵੈ॥ ਜਾਤੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨਲੋਕਮੇਜਾਵੈ॥
ਹਰਿਦਾਰੁਕਦਾਰਕਾਪਠਾਯੋ॥ ਸੇਖਸੁਦੇਵਭਨਿਪਧੇਅ
ਯੋ॥੨੩॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਬਿਯੋਗਾਬਿਕਲਅਤਿਚਿਤਾ॥ ਜੇਸੇਕ੍ਰਿ
ਪਨਗਏਤੇਬਿਤਾ॥ ਤਿਨਦੂਜੇਕੇਚਰਣਨਿਪਕਯੋ॥ ਤਬ
ਸਾਰਥੀਬਚਨਉਚਕਯੋ॥੨੪॥ ਅਸੁਖਦਾਹਚਲੈਨੈਨਿ

ਤੇ॥ ਅਤਿ ਬਨਾ ਕੁਲ ਅਟਪਟ ਬੈਸ ਨਿਤੇ॥ ਸਬ ਜਨ ਦੁਕੁਲ
 ਕੋ ਨਾ ਸੁ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਅਰੁ ਬਲ ਕੋ ਨਿਰਜਾਨ ਜਨਾਯੋ॥ ੩੧॥
 ਯੋ ਸੁਨਿ ਸੋ ਕਤ ਪ੍ਰਸਬ ਭਏ॥ ਕਰ ਤੁ ਬਿਲਾਪ ਪ੍ਰਭਾਸ
 ਹਿ ਗਏ॥ ਤੁਹਾਂ ਜਾਇ ਹਰਿ ਜੀ ਨਹਿ ਦੇਖੇ॥ ਤਬ ਬੈਠਿ
 ਗਏ ਕਾਰਿ ਲੇਖੇ॥ ੩੨॥ ਤਬ ਦੇਵ ਕੀ ਗੋਹਿ ਦੁਬਸੁ ਦੇਵੁ॥
 ਉਗ੍ਰ ਸੇਨਰਾਜਾ ਨਰ ਦੇਵੁ॥ ਹਰਿ ਬਿਯੋਗ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕੁ॥
 ਤਾ ਤੇ ਚਹੁ ਤਜੈ ਨਰ ਲੋਕ॥ ੩੩॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋਇ ਸੋ
 ਬਿਯੋਗ॥ ਜਾਤੇ ਮਿਟਿਯੋ ਦੇਹ ਸੰਜੋਗ॥ ਬਲ ਜੁ ਵਤੀ
 ਸਬ ਲੈ ਬਲ ਦੇਹ॥ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕਿਯੋ ਅਤਿ ਨੇਹ॥ ੩੪॥

ਬੁਢੇਵਹਿਲੈਏਨਾਨਾਗਿ। ਕਿਯੋਜਹਗਮਨਚਿਤਾਸਵਾ
 ਗਿ। ਪ੍ਰਦੁਮਨਾਦਿਜਗਲੈਜੇਤੇ। ਤਿਨਕੀਤ੍ਰਿਜਨਿਲਿਏਸ
 ਬਤੇਤੇ। ੩੫॥ ਜਬਹਿਨਕੇਅਤਿਕ੍ਰਿਸ਼ਬਿਯੋਗਾ। ਤਤੇਕਰ
 ਯੋਅਗਨਿਸਿਜੇਗਾ। ਹਰਿਕੀਬਧੁਜਗਲੈਜੇਤੀ। ਹੁਕਿਮ
 ਨਿਮਾਦਿਸਕਲਮਿਲਿਤੇਤੀ। ੩੬॥ ਹਰਿਕੋਰੂਪਾਪ੍ਰਿਏ
 ਮੇਧਕੋ। ਅਗਨਿਪ੍ਰਵੇਸਸਬਨਿਮਿਲਿਕਕੋ। ਅਰ
 ਜੁਨਪਗਮਸਖਾਹਰਿਜੀਕੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਬਿਯੋਗਪ੍ਰਗਰਕ
 ਜੀਕੋ। ੩੭॥ ਤਤੇਅਰਜੁਨਅਤਿਦੁਖਪਾਯੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼
 ਗਾਂਨਤਬਹਿਰਦੈਆਯੋ। ਗੀਤਾਮਾਹਿਕਯੋਹਰਿਗੰਨ।

ਮਿਥਨਾ ਦੇ ਹਸਤ ਤੁਭਗਵਾਨ ॥ ੩੮ ॥ ਮੇਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ੨੬੮
ਗੰਨ ਬਿਚਾ ਕੋ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਿਯੋਗ ਸੇ ਕਸ ਬਟਾ ਕੋ ॥ ਮਾ
ਪੁਆਪੁ ਮੇ ਮਾਰੇ ਜੇ ਤੇ ॥ ਮਪ ਨੇ ਬਿਧ ਗਤਿ ਧਿਯ ਤੇ ਤੇ ੩੯ ॥
॥ ਤਿਨ ਕੋ ਜੋ ਧਿਯੁ ਦਿਕਦਾਨਾ ॥ ਮਿਤ ਕ੍ਰਿਯਾ ਜੇ ਤੀ ਬਿਧਿ
ਨਾਨਾ ॥ ਜੇਈ ਸੇ ਮਰਨੁ ਨ ਸਬ ਕਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇ ਨ
ਹਿ ਪਾਰਿ ਹਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਜਬ ਦੂਰ ਕਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਿਨੁ ਭਈ ॥
ਸਾਯਰ ਬੋਰਿ ਪਲ ਕੇ ਮੇਲਈ ॥ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ਗ੍ਰਹ
ਜੇ ਤੇ ॥ ਤੁਯੇ ਹੀ ਰਹੇ ਸਕਲਈ ਤੇ ਤੇ ॥ ੪੧ ॥ ਨਿਤੁ ਜਬਿ ਹਾ
ਰਤੁ ਹਾਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ॥ ਸਿਮਿਰਤੁ ਨ ਤਉ ਪਾਰਣੁ ਜੀ ਕੋ ॥ ਮੰ

ਗਲਸਕਲਮੀਗਲਨਿਕੋਰੋ॥ ਤਿਉਵਨਸੁਖਹੋਵੈਨਿਤਚੋਰੋ॥
 ੪੨॥ ਸਿਤੀਬਾਲਬਿਪਸਬਜੇਤੋ॥ ਮਰਤਮਰਤਉਬਰੇਤੇਕੇ
 ਤੋ॥ ਤੇਮਰਜੁਨਦਿਲੀਲੈਆਏ॥ ਸਮਾਚਾਰਧੰਡਵਨਿਸੁ
 ਨਾਏ॥ ੪੩॥ ਤੁਮਰੇਸਕਲਪਿਤਾਮਹਿਜੇਤੋ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼੍ਣਪ
 ਯਾਤੁਹਿਸੁਨਿਕਰਿਤੇਤੋ॥ ਤੁਮਹਿਬੀਸਧਰਾਜਾਕਿਯੋ॥
 ਮਥਗਤਿਲਕਬਜ੍ਯੋਕੇਦਿਯੋ॥ ੪੪॥ ਤੇਸਬਤਜਿਉ
 ਤਗਦਿਸਿਗਏ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼੍ਣਹਿਜੇਇਕ੍ਰਿਸ਼੍ਣਮਯਭੁਏ॥ ਜੇ
 ਯਯਹਰਿਨੀਕੋਮਵਤਾਰਾ॥ ਜਾਮੇਕਰਮਰੁਭੁਣਬਿਸੁ
 ਰਾ॥ ੪੫॥ ਤਿਨਕੋਕਹੈਸੁਨੈਨਰਜੇਈ॥ ਸਬਧਾਪਨਿਤੇਛੁ

२६६
 ਟੇਸੋਈ॥ ਯਾਥਿਯਹਰਿਜੀਕੋਮਵਤਾਰਾ॥ ਬਾਲਧਨ
 ਤੇਕਰਮਅਪਾਰਾ॥ ੪੬॥ ਲੋਕਬੇਦਮੇਪਰਗਟਜੇਤੋਗਾ
 ਵੈਸੁਨੈਬਿਚਾਰੈਤੇਤੇ॥ ਤਬਤੇਲਹੈਪਰਮਅਨੀਦਾ॥ ਮਿਲੇ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭੂਵੈਦੁਖਵੈਦਾ॥ ੪੭॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਯਹਹਰਿਕੋਮ
 ਵਤਾਰਾ॥ ਮੇਤੁਮਸੋਕਯੋਚੁਨਾਇ॥ ਯਾਕੋਕਹਿਸੁਨਿਸਿ
 ਮਹਾਰਿਨਰਨਾਗਯਦੁਮੇਜਾਇ॥ ੪੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨਿਰੀਹਨਿ
 ਰਿਜਨਸਦਾਮੀ॥ ਸਕਲਲੋਕਕੋਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਭੁਕੁਨਿ
 ਹੇਤਧਰੇਅਵਤਾਰਾ॥ ਨਾਨਾਭਾਂਤਿਕਰੇਉਧਾਰਾ॥ ੪੯॥ ਤਿ
 ਨਮੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭੂਗਵਾਨਾ॥ ਗਾਂਧਾਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਬਸਕ੍ਰਿਪ੍ਰਧਾ

ਨਾਨਿਨਕੇਗੁਣਨਿਕਯੋਸੁਕਦੇਵਾ। ਸੁਨਤਤਕੋਪਰੀ
 ਖਿਤਨਰਦੇਵਾ॥ ੫੦॥ ਨਿਨਕੇਨਾਮਲਿਏਬੁਢਨਾਹੀ॥ ਲੋਕ
 ਰਿਗਖੈਨਿਜਪਦਮਾਹੀ॥ ਇਸੇਕ੍ਰਿਸ਼ਸੀਤਨਿਕੋਬਿਤਾ॥
 ਨਮਸਕਾਰਤਿਨਪ੍ਰਭਕੋਨਿਤਾ॥ ੫੧॥ ਤੇਮਥਸੀਤਦਾ
 ਸਸੇਨਾਮ॥ ਦੇਹਧਰੇਨੀਵਨਿਕੋਕਾਮਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ
 ਭਕ੍ਰਿਕਰਵਾਵੈ॥ ਅਪਨੀਸਕ੍ਰਿਤਿਜਮੇਲਜਾਵੈ॥ ੫੨॥
 ॥ ਅੰਮੇਸੀਬਿਧਿਭੁਵਦੁਖਮਿਟਾਵੈ॥ ਅਪਨੇਪਰਮਪਦ
 ਰਿਪਪੁਚਾਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਰੂਪਤਿਨਗਾਂਸੁਨਾਯੋ॥ ਉਪਦ੍ਰਜਨ
 ਨਿਜਪਦਪੁਚਾਯੋ॥ ੫੩॥ ਸੇਲੋਕਯੋਸੀਸਕ੍ਰਿਤਬਜਾ॥

ਸਾ। ਤਾ ਤੇ ਹੋਇ ਨਾ ਮਰਥ ਪਕਾਸਾ॥ ਜੇਧੰ ਭੂਤ ਜਾਨੈ ਪੈਸੇਈ ੩੦੦
ਦੂਜੇ ਕ ਦੇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ॥ ੫੪॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨਾ ਮਥ ਕਰੁਣਾ
ਕੀਨੀ॥ ਮੇਸੇ ਵਕ ਕੇ ਮਾਗਾ ਦੀਨੀ॥ ਸਬ ਲੋਕ ਨਿਕੀਰਿ
ਤਮ ਨਧਾਰੀ॥ ਮਮ ਉਰ ਪੈ ਭਾਖਾ ਬਿਸਤਾਰੀ॥ ੫੫॥ ਯਾ ਕੋ
ਥਾਂ ਚੈ ਜੁਨੈ ਜੁਨਾਵੈ॥ ਧਾਨ ਕਰੈ ਉਚੇ ਸੁਰਗਾਵੈ॥ ਤੇ ਤੇਲ ਪੈ ਗੰ
ਨ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੂਕਿ ਹਰਿ ਕੋ ਮਨੁ ਰਾਗਾ॥ ੫੬॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਪ੍ਰਵਾਹ ਮਗਨ ਨਿਤ ਰਹੈ॥ ਭੁਵ ਦਾਵਾ ਨ ਲਿਕ ਦੇ ਨ ਦੇਹੈ॥ ਮੇ
ਸੇ ਪ੍ਰੈ ਕਰਿ ਬ੍ਰਾਮਸਮਾਵੈ॥ ਤੁਨਿ ਮਾਨੈ ਦਜ ਕਤ ਨਹਿ ਮਾ
ਵੈ॥ ੫੭॥ ਕਬਹੂੰ ਕਰੈ ਕਾਮ ਨਾ ਕੋਈ॥ ਯਾ ਤੇਲ ਪੈ ਸਕਲ ਸੇ

ਸੇਈ॥ ਤਤੇਜੇਜੇਹੋਹਿਸਕਾਮ॥ ਅਰੁਜੇਬਡੁਭਾਗੀਨਿ
 ਹਕਾਮ॥ ੫੮॥ ਤਿਨਸਬਹਿਨੋਕਭਾਖਾਏਹ॥ ਭੂਕਿਭੁ
 ਭੂਕਿਭੂਕਿਕੋਰੇਹ॥ ਤਤੇਯਸੈਕੀਜੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਇਹੋਸ
 ਕਲਸੀਤਨਕੀਰੀਤਿ॥ ੫੯॥ ਸਿਬਤੁਜੇਲਹਸਯਬਾਨ
 ਵਾ॥ ਜੇਠਸੁਕਲਖਟਸ੍ਰੀਕੁਜਦਿਵਾ॥ ਸਿਤਦਾਸਗੁਰੁ
 ਮਾਗਾਂਦੀਨੀ॥ ਚਤਰਦਾਸਯਹਭਾਖਾਂਕੀਨੀ॥ ੬੦॥
 ਜੇਹਰਾ॥ ਪਰਮਗਾਂਧਰਗਟਕਕੋਮਮਪਟਪ੍ਰੈਨਿ
 ਜਦੇਵਾ॥ ਤੇਮੇਰੇਉਗਨਿਤਬਸੈਸਿਤਦਾਸਗੁਰਦੇਵਾ॥ ੪
 ੩॥ ੨੬॥ ੬॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਾਗਵ

੩੦

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
महोपाध्यायः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

